

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

පරිපූරක මුදල් [නි. 1021]

ආරෝග්‍යශාලා ලොරැයි සම්මතය [නි. 1538]

මෝටර් රථවාහන රෙගුලාසිය [නි. 1563]

සූනිකාධාර රෙගුලාසිය [නි. 1563]

වෙළඳුන්ට බලපත්‍ර නිකුත් කිරීමේ නියෝගය [නි. 1564]

ලංකා පිහන් බඩු සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වාර්තාව [නි. 1564]

ලංකා වඩු කර්මාන්ත සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වාර්තාව [නි. 1565]

තැගෙනහිර කඩදාසි සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වාර්තාව [නි. 1565]

ලංකා බනිස් වැලි සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වාර්තාව [නි. 1565]

ආයුර්වේද නියෝග [නි. 1566]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

குறை நிரப்புத்தொகை [பத்தி 1021]

ஆஸ்பத்திரி லொத்தர்சீ சட்டத் தீர்மானம் [பத்தி 1538]

மோட்டார்ப் போக்குவரத்துச் சட்டப் பிரமாணம் [பத்தி 1563]

பிரசவ உதவிக் கட்டணச் சட்டப் பிரமாணம் [பத்தி 1563]

வியாபாரிகட்கு உத்தரவுப் பத்திரம் வழங்கற்சட்டப் பிரமாணம் [பத்தி 1564]

இலங்கைப் பீங்கான் உற்பத்திக் கூட்டுத்தாபன அறிக்கை [பத்தி 1564]

இலங்கைத் தச்சத் தொழிற் கூட்டுத்தாபன அறிக்கை [பத்தி 1565]

ஈஸ்டேன் பேப்பர் மில்ஸ் கூட்டுத்தாபன அறிக்கை [பத்தி 1565]

இலங்கை மினரல் ஸாண்ட்ஸ் கூட்டுத்தாபன அறிக்கை [பத்தி 1565]

ஆயுர்வேத சட்டப் பிரமாணம் [பத்தி 1566]

Volume 49

No. 6

Friday,

28th September, 1962

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

SUPPLEMENTARY SUPPLY [col. 1021]

HOSPITAL LOTTERIES ACT RESOLUTION [col. 1538]

MOTOR TRAFFIC REGULATIONS [col. 1563]

MATERNITY BENEFITS REGULATION [col. 1563]

LICENSING OF TRADERS REGULATION [col. 1564]

CEYLON CERAMICS CORPORATION REPORT [col. 1564]

CEYLON CARPENTRY CORPORATION REPORT [col. 1565]

EASTERN PAPER MILLS CORPORATION REPORTS [col. 1565]

CEYLON MINERAL SANDS CORPORATION REPORT [col. 1565]

AYURVEDA REGULATIONS [col. 1566]

பரிபூரண மூலம்

பரிபூரண மூலம்

நியோஜித மன்றி மன்றலய

1962 ஐப்நவம்பர் 28 வன சிவரூப

பு. ஸா. 10 ல மன்றி மன்றலய ருஷ்
விய. கலாநாயகநுலா [மரு. ஈர். உஷ்.
புலுபோல] மூலாசநாரூப விய.

பேசி லேவநாடீய பிபிமூவ்விம

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

1960-61 லுமா ருபா வுபிபி மன்றலயே வுடீ
மிக ரபேரீவூ—[மரு. சி. பி. டி. சிலீலா]

சுலா மேசய மன நியிய யுதுயமீ நியேள கரந
லே.

மன்றி மன்றலயே கடுயுது

சபை அலுவல்

BUSINESS OF THE HOUSE

மது படு வன யேசநாவ சலாசமீமன விய :

நாய பருயே பூவந கடுயுதுவலே ஈக 1 சிடு 36
டரண வியயந் பிபிமே லுல ஈடி டின ருஷ்விமேடி
ஈக 8 டரண சலாவர நியேளயேபி விபிவிவநயந்
மேந் நிடநஷ் விய யுதுய.—[மரு. சி. பி. டி. சிலீலா]

மன்றி மன்றலயே ருஷ்விம

சபை அமர்வு

SITTING OF THE HOUSE

மது படு வன யேசநாவ சலாசமீமன விய :

ஈடி டின விபிர யுமேடி மன்றி மன்றலய 1962
மன்தேவரீ மச 10 வன மடிடி ஈ. ஸா. 2 வன நேஷ்
கலீ நுலிய யுதுய.—[மரு. சி. பி. டி. சிலீலா]

பரிபூரண மூலம் : ஸோலா

டேபார்தமேந்நூலு மரு வாவிய
கிரீமடு பந்நரந லே காரக சலாவ
குறநிரப்புத் தாகை : சகாதாரத் திணைக்

கலம் பற்றி அறிக்கை செய்வதற்கான குழு

SUPPLEMENTARY SUPPLY : COMMITTEE
TO REPORT ON THE DEPARTMENT
OF HEALTH

கலீ நவந லே விவாடிய நல டூரவந் பவந்வுது
பிணீச நியேளய கியவந லே. ரீடு ஈடி பூஷ்நய
[ஐப்நவம்பர் 27]—

1961 மன்தேவரீ 1 லுநிடகிந் ஈரமீல வி 1962
ஐப்நவம்பர் 30 லுநிடகிந் ஈவசந் வன மூலீ வரீ
சய நுடு சேவிய சடிலா லுமாவே லீகாடிடி ஈரமூடி

2—ஈர் 4934—769 (62/9)

லேந் ஸே லுமாணுவுவே வன கியியமீ ஈரமூடி
ஈ மூலீ வலீந் ஸே லுமாணுவுல பூடிஷ்ஷந் கடு
யுலிவ நவன மூலகிந் ஸே லுமாணுவுல விபிந்
ணயடு லுலா மந்நா மூலகிந் ஸே ருபியலீ டுதநர
டிஷ் பந் சியயகடு (ரு. 14,500) நோலுபி பரிபூரண
மூலகிந், லேவிய யுது ஈநர லீடு மூல மேபி பவந
பேனன ருபலேவநயே நியமீத பரிடி லுல கடு
யுதுய.

ருபலேவநய

சுமீய : 126—ஸோலா ஈமநி

ரு.

சமீமனயே ஈகய : 2—பாலன லாஷ்நு
—புநரூவரீதன வியடி ... 14,500

சிரீலீ லுலிவி மயா. (கோலோந்ந)

(திரு. சிரில் மதியூ—கோலன்ன)

(Mr. Cyril Mathew—Kolonna)

சுலா

வேவியலூரீய லீலீ. சி. ஈபேரந்ந (பந்
கரந லே மன்றி)

(டொக்டர் எல். ஓ. அபயரத்ந—நியமன
அங்கத்தவர்)

(Dr. L. O. Abeyratne—Appointed
Member)

நுலிடு சிபியல.

கலாநாயகநுலா

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member for Kolonna has
no right to speak now. The hon.
Appointed Member, Dr. L. O. Abey-
ratne—

சி. சி. ஈர். குலுவரீவந மயா. (கோலிவாவி)

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ)

(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

I rise to a point of Order. When
you adjourned the House yesterday,
the hon. Member for Kolonna was on
his feet and he had not concluded his
speech, so that when you start today
he should be allowed to continue his
speech.

கலாநாயகநுலா

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Before the Adjournment Motion
was moved, the hon. Member for
Kolonna sat down, and it was pre-
sumed that he had finished his speech.
So, he has no right to speak now.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ඛනිලිවි. දහන්‍යයක මයා. (ගාල්ල)

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க—காலி)

(Mr. W. Dahanayake—Galle)

Sir, may I point out that past practice of the House has been to adjourn the House at the time arranged beforehand even in the middle of a speech of an hon. Member. The hon. Member for Kolonna was speaking at the time of adjournment. Whether to allow the hon. Member to proceed now with his speech or not is a matter that lies within your discretion. I hope, Sir, you will use your discretion with a view to safeguarding the rights of hon. Members. I am very much worried that the hon. Member is not being allowed to exercise his normal rights of membership.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

Sir, you asked the hon. Member for Kolonna to sit down to enable the Hon. Leader to move the adjournment.

കലാനാടകമൃഗം

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

No, I did not ask him to sit down.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා (කෘෂිකර්ම, ඉඩම්,
වාරිමාර්ග, විදුලි බලය හා මුදල් කටයුතු
පිළිබඳ ඇමති හා සභානායක)

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா—கமத்தொழில், காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை, நிதி அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Agriculture, Land, Irrigation, Power and Finance and Leader of the House)

Sir, may I have your permission to move the Closure Motion?

ඛනිලිවි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Why are you trying to deprive the hon. Member for Kolonna of his chance of speaking?

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I am not trying to prevent any hon. Member from speaking. We have discussed this Supplementary Estimate the whole of yesterday till midnight.

ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

That is a different matter.

കലാനാടകമൃതി

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

I have given my Ruling. The hon. Appointed Member, Dr. Abeyratne, will speak now.

බ්‍රිලිවි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Sir, I wish to protest against your Ruling. You are depriving the hon. Member for Kolonna of his right to speak in the House. There is no meaning in his coming here if he is deprived of his right to speak.

මැතිව් මයා.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

Sir, the Adjournment was earlier fixed for 4 A.M.; later it was advanced to 12 midnight. At the time of the Adjournment I was on my feet and so I must be allowed to proceed now.

കലാനാടകമൃതി

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

You are not entitled to speak now. Before the Adjournment was moved the hon. Member sat down and it was presumed that he had finished speaking.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

I sat down on the understanding that I will be allowed to continue to speak today.

ප්‍ර. සා. 10.5

වෛද්‍යාචාර්ය අබේරත්න

(டொக்டர் அபயரத்ன)

(Dr. Abeyratne)

Mr. Speaker, I want to make a few observations on two or three matters. The first matter is the question of infantile mortality. The hon. Member for Galle in his speech last evening stated that infantile mortality was a yardstick with which the health services of any country were measured and he proceeded to quote some figures from the Administration Report of the Director of Health Services. He said that the figures for Ceylon were the worst. I want to ask you to consider the countries that had been compared with Ceylon—the United States of America, England, Australia and Sweden. These are most highly developed western countries but even then the figures for Ceylon compared very favourably with the figures of these very advanced countries.

About 20 years ago the infantile mortality figure for this country was very nearly 150 and in the space of the last 20 years this figure has come down to the small figure of 50. This phenomenal decline in the infantile mortality figure evoked the congratulations of the administration of the World Health Organization.

I wish to mention the mortality figures for a few more countries. These are countries of Asia which had not been mentioned in the Administration Report of the Director of Health Services. If we take Malaya, the figure is 79—

බඩ්දේ. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

For what year?

වෛද්‍යාචාර්ය අබේරත්න

(டொக்டர் அபயரத்ன)

(Dr. Abeyratne)

These figures are from the report of the Registrar-General for 1959.

The figure for India was 96.1, for Pakistan 100.9 and the figure for Burma—the figures are only available for the towns—was 164. If you even take, for instance, some countries of Europe, you will find that Portugal had a figure of 84, and Rumania a figure of 70.5. Therefore, if we measure with the same yardstick used by the hon. Member for Galle I make bold to say that Ceylon would come out as a country having one of the most efficient health services in the world. That is something that we can be proud of, for we are probably one of the leading countries from the point of view of our health services.

I would like to speak a few words on the question of emergency nurses. At the time the first batch of girls was taken I was in Government service. I was on the selection board and I was also one of those who took part in their training. I am convinced that a nurse must have an adequate knowledge of the basic sciences if she is to be placed in a position where her intelligence, anticipation and knowledge would be a matter of life and death to a patient. I know that it is impossible to train any girl without this basic knowledge in the practical work of a ward or make her develop an interest in nursing. As a matter of fact, I would be very sorry to have a person who does not possess such basic knowledge functioning as a nurse by my bedside if I were seriously ill. When emergency nurses are taken for training the period of training is twice or three times the period required in the case of those who qualify as trained nurses. I feel that the recruitment of emergency nurses is not an answer to the problem of shortage of nursing staff.

The third observation I would wish to make is in regard to one aspect of the question raised by the hon.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[වෛද්‍යවාර්ෂික අබේරත්න]

Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena) and the hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe). In 1957 a Formulary Committee was appointed for the purpose of drawing up formulae for the use of hospitals in Ceylon. This committee did a good deal of work and produced a publication called the "Ceylon Hospitals Formulary" in 1959. I think any health service anywhere in this world would have been proud of a publication of this kind. I must say that this publication is due, if not entirely, at least in a very large measure, to the devotion and service, enthusiasm and keenness of Professor S. W. Bibile, Professor of Pharmacology in the Medical Faculty of the University of Ceylon. The drugs stated here have been very carefully selected. There had been no pressure brought to bear on anybody from any quarter. Very careful analyses have been made, and these are the only drugs that are recommended to be used in this country. This committee has not finished its work with the publication of this book, but it is a continuing committee which functions regularly and by which every drug that is to be used in any Government hospital by any specialist or any others will have to be scrutinized and screened before it is accepted by the Government. From the point of view of drugs that are used in Government hospitals I am quite certain that they are tremendously and extremely well controlled.

Then, finally, I want to say that several hon. Members mentioned the names of specialists who have had trouble with the administration. What I was most intrigued with was the very minute knowledge that they had of the academic qualifications of all those people. I only want to say this one thing: I am convinced in my own mind that the problems of the medical service and the problems in regard to the usefulness and the service that they provide for the people of this country will never be settled unless and until a full and complete solution is found for this problem of private practice.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)

දෙවන මන්ත්‍රී)

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு இரண்டாம் அங்கத்தவர்)
(Mr. Bernard Soysa—Second Colombo South)

There has been much time taken over this Supplementary Estimate, and I believe the hon. Parliamentary Secretary is anxious to have this as well as the other Supplementary Estimates finished very soon.

May I say that, since this opportunity of discussing the estimates in the course of the Budget Debate was missed, it is only natural that hon. Members should seek to air all the grievances of the people of Ceylon in regard to the health services of the island under these various Heads that are coming up for discussion now. I am sure the hon. Parliamentary Secretary will be in a position to benefit from the criticisms that have been made here, and if and where he disagrees, to pay some heed to the points of view that are expressed.

I want to begin by referring to a matter that has been a subject of very acrimonious controversy in this country for a long time. It is a matter on which I have held a particular point of view, in regard to which the Government of today as well as the Governments before that were faced with a considerable degree of embarrassment. I mean the question of the abolition of private practice in so far as the medical officers of the Public Service are concerned.

I do not want to go into the entire history of this question. It is now fairly well known. The hon. Member for Akuressa, I believe, has also very strong views on this matter to which he has given expression both on the Floor of this House as well as in the public press. I only want to point out to the hon. Parliamentary Secretary and through him to the Government of the day that the failure of Government to take an effective decision in regard to the policy of private practice has had the most deleterious consequences in regard to the health services of the island.

Doctors were asked to opt whether they wished to continue with private practice up to a certain period of time, namely, the 1st of January 1961, or to be full-time specialists. Those who opted to be full time specialists were given a special allowance; an enhanced income was provided for them. At the same time new entrants to the Public Service were all to be treated as full-time specialists. If any person disagreed he had to go out into private practice.

All this was very well if three things were done. First, if the necessary changes were made in regard to the equipment of hospitals, the expansion of our hospital service and the like, in order to provide for the change-over to the abolition of private practice completely. That was the first requirement. The second requirement was that there should have been no exceptions to the position that new entrants were all to be treated as full-time specialists. I know of certain glaring cases of persons who made application to the authorities and were allowed private practice although they came under the rule that new entrants should not be allowed any private practice. That is very unfortunate because it created, among all those who in all sincerity opted as well as those who were compelled by circumstances to be full-time specialists, a certain bitterness and a suspicion that there was a certain degree of favouritism in regard to the administration of the health services.

When you examine some of the cases in which exceptions have been allowed, the suspicion grows even stronger that these exceptions were allowed in the case of persons who were in a position to bring various pressures to bear upon the Government of the day and that it was not necessarily the fault of the administration, or of the administrative tops of the health services, but really the fault of the Government. That is a conclusion to which anybody would come who examines the names of the doctors who have been allowed private practice although by rule they

should not have been allowed that right. That is, however, a minor matter.

As a result of the Government's failure to implement its own promises in regard to the abolition of private practice, what has happened is that the medical officers decided that they would flout the rule and engage in private practice. What has happened is that it is not merely the specialists who are taking to private practice, not merely the specialists who are denied private practice according to the rule, but other doctors in the Public Service are all beginning to engage in private practice, illegal private practice, unauthorized private practice.

It happened in the old days, in certain cases, that doctors who had opted to be full-timers forgot their medical ethics so far as to engage in private practice. We saw a very curious result: while in the old days all doctors in the outstations considered Colombo to be a paradise and they all wanted to come to Colombo, suddenly there was a reversal and those in the backwoods and in the outstations wanted to remain there because of the opportunities of private practice. However, that was an exceptional position. I would not blame all doctors in the Public Service in that way.

But what has happened now? What has happened is that there is in fact private practice, that there are those who opted to become full timers who are engaging in private practice, that there are those who were denied the right of opting but were compelled by rule who are also engaging in private practice, all unauthorized.

And what is the primary consequence? The consequence is that those who remained honest, those who acted according to principle and obeyed the rules and regulations of the Government, or remained honest in regard to the promises they made when they opted, are being penalized. They are filled with a sense of bitterness, a sense of frustration, when they see what is going on all around them. That is one consequence.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

Another consequence, a much worse one, is the breeding of a terrific amount of indiscipline in the hospital services. When a senior medical officer of a hospital who is not entitled to private practice does engage in private practice, brings his private cases to the hospital, has them treated there ; when his house officers know that this officer, who is not entitled to private practice, has collected a fee and is making use of the hospital services towards that end, what respect do those house officers have for their senior? They have no respect for him whatsoever.

Discipline and the morale of the Public Service—both these are in very grave danger. There is a serious deterioration of the position in regard to the manning of the hospital services of the Island, thanks to the inability of the Government to take a firm stand on this question.

I do not want to argue the pros and cons of this whole question of abolition of private practice, but if you have to take expediency as one of the guiding considerations today, if you take into account the fact that those administrative and other changes that had to be made in order to abolish private practice were not made and, therefore, it is not possible to abolish it straightway, then it should be possible to make some kind of interim arrangement. I do not want to discuss in detail what those possibilities are. The hon. Member for Akuressa, I think, put forward one kind of plan. There are various ways in which one could discover an interim solution if one were quite sure of the objectives towards which you are moving, if one were quite sure that within such and such a space of time you are moving towards the abolition of private practice ; and with that object in view it would be possible even now, even on the basis of the *status quo*, to take certain intermediate steps in order to bring about the complete abolition of private practice over a period of time.

Without the abolition of private practice on the part of Government medical officers it would not be possi-

ble to get that proper spirit of public service imbued into them, and to get the public also to co-operate with them. The public must feel that the doctors are not persons who are only out to make money, that they are not interested merely in the financial aspects of medical practice. Until you abolish private practice you will not get that state of things.

That is why Government must look at this question not purely from the point of view of rupees and cents, just as the doctors themselves cannot look at it from that angle. If Government is not prepared to make use of the services of the specialists who would be released in that way for the purpose of teaching and building up specialized units in hospitals, how can you blame the doctors if they in turn flout your rules and regulations?

I want to plead with the hon. Parliamentary Secretary not to allow this question to remain undecided for much longer. A serious state of frustration, of deliberate and calculated indiscipline, and further indisciplines flowing therefrom, are beginning to affect the entire morale of the medical personnel in the Public Service.

It is possible to go into a large number of individual grievances in the field of hospital management and the like. I have received so many complaints from various hospitals in Colombo—the Children's Hospital, the General Hospital and so on—and it would take far more time than I could legitimately have in the House now for me to go into all of them.

Nor do I want to go into the entire question that has already been discussed by the hon. Member for Akuressa and by other Members, namely the relationship between the specialists and the administrative personnel. Why do you allow this old row to continue between these two sections? I am not necessarily pleading the cause of the one or the other. In some matters I am prepared to grant that the administration was correct and the specialists were wrong ; there are also a large number of matters in which I have come to feel that the

පරිපූරක මුදල්

specialists were right and the administration was wrong. Unnecessary and avoidable bickering and petty-mindedness have come to the surface amongst a set of men whose education and culture ought not to leave room for that sort of thing. Narrowmindedness, insistence upon maintaining face even when one is wrong, and faults of that type on the part of a number of officers, both in administrative and other positions, have bred a sense of despair throughout the whole of the department that needs to be cured once and for all.

It is a melancholy experience of persons like me when we come to examine the internal functioning of, say, the Education Department, to say that nothing can be worse ; in the case of the Police Department we say, "Here are depths below depths"; and when we come to the Health Department it is, "Good heavens, this beats everything, here we have reached the very limit." If you go on to the Agriculture Department or the Industries Department, you might continue to discover depths below depths. But I want to bring to the attention of the hon. Parliamentary Secretary the fact that he was in a position in 1960-61 to have taken a firm line in this matter in regard to the relationship, this deteriorating relationship, between specialists and the administration.

Now, in regard to the Director of Health Services—I have always avoided discussing a particular officer on the Floor of this House—I must say this, that there was a lot of good in what he attempted to do. He produced a plan—that was provided to the hon. Members somewhere I think in 1958 or 1959—within the framework of the system under which we were operating. It was a very good plan calculated to reduce the number of working hours that are lost through illness in this country, to minimize the extent of human suffering on account of preventible illness in this country, to reduce the mortality rate in this country from birth right up to the higher age

පරිපූරක මුදල්

group, to prevent mortality from certain infectious diseases in this country. All these praiseworthy objects were there. It was within the framework in which he was expected to operate, and but for the defects that come from the system it was a worthwhile plan.

I know he had a very firm view on the abolition of private practice and that he saw to it that steps were taken in his time to secure co-operation both on the part of medical officers as well as the Government towards that end, but the whole thing went off the rails. Perhaps it was not entirely his responsibility, but that is one side of the picture.

There is another side to it, and that is that in administering a department like the Health Department, when you have to deal with persons who are highly qualified, persons who perhaps have their own particular forms of egoism for which allowances have to be made, it will not do to lack a certain broadness of outlook, a certain human sympathy and a capacity for seeing the larger ends of public necessity and to concentrate upon questions of personal relationship with subordinates or alleged subordinates. When one concentrates upon things like that, then it is always possible for a matter that could have been easily disposed of on a more humane level to develop into ugly proportions. I say that the particular example adduced by the hon. Member for Akuressa is one in which the administration was seriously at fault. I am not denying that there must have been faults on the part of the specialists but I say that no confidence can be had in an administration, particularly with the intervention of Hon. Ministers, when a person who has a grievance comes and demands that an inquiry be held, an officer is appointed to hold an inquiry, a report is produced and then the matter is completely forgotten.

I will mention on this very question of relationship between the administration and the specialists that the

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

following inquiries were held : there was an inquiry held in 1960 by Dr. Noel Bartholomeusz in regard to a matter at Welisara where a dispute had arisen with the Director of Health Services. There was also an inquiry in 1960 held by Mr. Shirley Amarasinghe, also in regard to a matter at Welisara. There was an inquiry in 1961 held by Mr. A. L. Perera in regard to the report of sudden deaths in the operating theatre. There was an inquiry in 1961 by a Civil Servant, Mr. Moragoda, into the case of the surgeon at Gampaha. There was an inquiry in 1961 conducted by the Moragoda Commission into the administration of the General Hospital and into the administration at Welisara. There was an inquiry held in 1961, in September, by Mr. A. O. Weerasinghe, into certain charges made by the D. H. S. against certain specialists and counter-charges made by the specialists.

පරිසි වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ—கம்புறுப் பிட்டிய)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

There is no Quorum, Sir.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන් කොට, ගණපූරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිත්‍ර ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපූරණයක් තුබුයෙන්—

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Mr. Speaker, the hon. Member for Kamburupitiya felt unhappy that I was speaking to empty benches. You are my principal audience, Mr. Speaker, and as long as you are there I am satisfied. I would rather address you than that remote audience which sometimes disappears because there are a lot of persons who do not want these pearls cast before them. Why should I waste my time casting pearls before those who do not want them?

But now that the audience has returned I might be permitted to continue.

I was mentioning to you the various commissions of inquiry that are being held under the auspices of the Health Ministry. I mentioned last that in September 1961 Mr. A. O. Weerasinghe, a Civil Servant, held an inquiry into charges made by three specialists against the director and by the director against the specialists. It went on for a long time.

Then in 1961 the hon. Parliamentary Secretary held an inquiry into whether a thoracic surgeon was required in Jaffna or not. Then in 1962 we had a very curious situation ; a P. S. C tribunal inquired into the conduct of a specialist who was alleged to have made certain very very disparaging remarks about the D. H. S. The last one of course I shall leave out for the moment because that tribunal is responsible to the P. S. C. and its report is not one that could be made available to us unless the P. S. C releases it.

But I want to ask you : How can anybody have confidence in an administration or in a Government when these inquiries that I have listed were held, reports were sent up and no action was taken on any of the findings ; no suitable or appropriate actions were taken on the findings of these commissions of inquiry ? Then why hold inquiries ?

The hon. Member for Panadura yesterday mentioned the case of a specialist against whom he made very grave charges and in the interests of the specialist himself the hon. Member for Panadura asked the hon. Parliamentary Secretary to appoint a commission. I do not disagree with my Colleague the hon. Member for Panadura, but I say : How can anybody have confidence in a Government, in an administration where this type of practice obtains—an inquiry is held, a report is submitted and no action is taken ? The last one of those is the most atrocious.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

A specialist officer made an accusation against the director, a very serious accusation : it amounted to not merely doubting his veracity but accusing him of a complete lack of veracity on every conceivable occasion. They stood in the relationship of subordinate and head of a department. Of course, the accusation was made in a letter addressed to a trade union but the P. S. C. framed charges against this officer. A tribunal was appointed to inquire into the charges. I know that the tribunal found the officer not guilty. The tribunal's findings cannot be submitted to anybody else ; they have to be submitted to the P. S. C. that appointed it. The Public Service Commission sat on these findings and found the officer guilty. Now, Sir, this manner of finding the officer guilty, I say, is neither fair by the Director of Health Services nor fair by that officer, for what is the punishment they gave ? "We have found you guilty of all these charges and we reprimand you".

Mr. Speaker, I ask in all conscience, what is the service in which a subordinate officer destroys all confidence in the veracity of his superior officer and is told, "You are guilty of an offence, serious charges have been made against you, you are found guilty and you are reprimanded" ? It is only entered in your history sheet that you are reprimanded. Now, I say this not because I want any more severe penalty on an officer who, in fact, was not found guilty ; I mention this because this itself is a complete exposure of the hollowness of the findings of the Public Service Commission.

සුමනපාල දහනායක මයා. (දෙණියාය)

(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க—தெனியாய)

(Mr. Sumanapala Dahanayake—Deniyaya)

ගරු කථානායකතුමනි, ගණපූරණයක් නැහැ.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන් කොට, ගණපූරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිහු ශබ්ද කිරීමට තිශේග කරන ලදී.

පසුව ගණපූරණයක් තුඩුයෙන්—

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Mr. Speaker, even the existence of a major political crisis in the ranks of the Government party cannot condone a disrespect for the institution of Parliament itself as shown by the manner in which hon. Members have behaved in regard to this discussion. We are presumably here for the purpose of seeking to convince or being convinced by a process of argument. If we come here only for the purpose of getting something recorded in HANSARD or being reported in the public press for the sake of one's constituents, not seeking to convince anybody on the other side and, after one has made one's spout, if one gets up and goes away because one is not interested in what anybody else has to say, then, Mr. Speaker, I must say that this very august Assembly has itself descended to very low depths. The principal responsibility for bringing this institution into disrepute rests with hon. Members on the other side, whose duty it is to see that proper standards are maintained even at least by accepting the duty of maintaining a Quorum.

Mr. Speaker, I was discussing this whole question of findings of this tribunal and the decision given by the Public Service Commission. I have always known that these so-called independent commissions, the Public Service Commission, the Judicial Service Commission and the Local Government Service Commission, were in fact, not independent, that they were just so many fig leaves that hid an ugly reality, that they were just some kind of screen behind which political manoeuvres of various kinds could be engaged in. I have always suspected that.

In regard to the Local Government Service Commission, one can say that it is not on the same level, for the Public Service Commission is statutorily created in our Constitution whilst the Local Government Service Commission is a creature of the Minister. Be that as it may, never before

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

have we had examples in which the Public Service Commission and these so-called independent commissions have shown themselves susceptible to various political manoeuvres and the political designs of high-ups as we have in recent times.

I say that no public servant can have confidence either in the administration of the Health Department or in the Government. He cannot even have confidence in the P. S. C. when this kind of behaviour is indulged in. When the P. S. C. appoints a tribunal to go into very serious charges made against an officer, the officer is exonerated in regard to those charges by the tribunal, and when the report is submitted to the P. S. C., the P. S. C. for political reasons finds the officer guilty but is troubled a little in conscience and, therefore, says: "We cannot punish you as we think you ought to be punished, therefore we reprimand you." This kind of thing brings the whole of the administration of the Health Department into a state which can only be described as a hollow mockery.

I say that the hon. Parliamentary Secretary had it in his hand to correct this in 1960-61. Hon. Members of this House pleaded with him to do so and through him pleaded with the Hon. Minister to do so. I pointed out both here and elsewhere how there was in the administration a number of persons chosen in the bad old days when a wellknown and highly placed prelate in our country had a voice in the making of appointments, a prelate who is today very busy in some other engagements in the Welikada Jail. We have a number of persons in our administration who came down from those days and these persons who still influence to sabotage anything good that is sought to be done are now very busy licking the boots of the persons who are in power today, having abandoned those who are now fallen. Any Government should beware of sycophants of that kind, but you have a number of them entrenched in the administration of the Health Department today.

I have to come to one other question on which I have to express a sense of disappointment in regard to the hon. Parliamentary Secretary himself. On the 9th September, 1961, at the invitation of the hon. Parliamentary Secretary I addressed to him a memorandum on the question of the mode of appointment of sister tutors and senior tutors in the matter of health education in the Island. He was very gracious about the matter; he was very interested in the matter; and I must say in all honesty that he desired to see that justice was done in the matter.

That memorandum of mine was passed on to the Moragoda Commission and the Moragoda Commission invited me to come and make further representations before it. I went there and made certain submissions. I was then told that they would consider the matter when making a final report but, in the meantime, since I had asked for justice they said that the matter would be referred to the new Deputy-Director of Health Services, a new man who, on the principle that new brooms sweep well, was expected to clean up a lot of cobwebs in the Health Department, and that he would be able to see that justice was done.

I accordingly interviewed the new Deputy-Director and I know that in an individual case of injustice that was done at that time, the Deputy-Director was able to point out to me that he had taken prompt action. I want to congratulate him on this but all congratulations cease there and thereafter comes disappointment and bitterness. I know that in the matter of the selection of senior tutors and sister tutors, particularly in the selection of sister tutors, there was a practice set up by those who were in charge of nurses' education in the Island, and an erroneous and dangerous principle was allowed to operate for a long time without anybody taking adequate steps about the matter, namely, the treatment of those who got the B. Sc. qualification

at Vellore as being superior to those who have been trained as tutors in this country, despite the fact that the Wilmot Perera Commission has pointed out, despite the fact that evidence was adduced to show from the Vellore sources themselves, that the B. Sc. degree in nursing conferred by them did not entitle a nurse to be anything more than what is equivalent to a staff nurse in this country. The principle was adopted in the department by those who were responsible for nurses' education, and this principle was continued. It was a dangerous, fallacious and stupid practice. It was indulged in for the purpose of advancing favourites on the part of those who did it.

I am glad that principle is more or less abandoned. But when you come to the appointment of senior tutors who are now in the position of acting principals and vice-principals of these nurses' training establishments, then the same vicious principle is once again operated. I see that the replies given by the hon. Parliamentary Secretary in regard to Questions asked on the Floor of this House on the 12th September, 1962, are inadequate. Those Questions were not asked by me. I would myself not have planted questions of that type on the Order Paper because I never seek to pursue a public officer who obtained some kind of preferment in the Public Service even though I may have a grievance on the manner in which it had been obtained. But I see that Questions had been asked, and since the hon. Parliamentary Secretary has sought to answer them, we would have expected him to give a satisfactory answer. You find this in HANSARD of 12th September, 1962, Vol. 48, column 3054.

There was a circular calling for applications for the post of senior tutors, No. E1/16/60 of 23.8.61. Applications were received, and the period within which applications were called was extended by six weeks. When the hon. Parliamentary Secretary was

asked why this was done he stated that it was done to enable the selection board to have a wider choice in the selection of candidates for promotion. And who applied? Two more persons applied, of whom one had not been qualified under the earlier qualification and who, though technically qualified under the second qualification, was morally not qualified; her qualifications were much less than those who had already applied for the post.

I do not want to quarrel about somebody who has obtained preferment even though that person's husband may be in a position to infringe decisions taken by persons high up in the administration. I say it is unfair for a person, though a personal assistant to the top officer in the administration, to have used that position in order to influence a decision of that kind. I say it is a disgraceful state of affairs. But I am not quarrelling about that person's promotion. I am not asking that that lady be brought down. I do not want any punishment to be given to her for the faults of others. But I say this: those who were overlooked in the matter of appointments to the position of senior tutors, those whose qualifications entitle them to demand that they be selected, persons who have suffered from this injustice, should have this matter corrected even now. This whole business of appointment of senior tutors, of sister tutors, is a disgraceful one. The P. S. C. has rejected the selections made by the selections board more than once and have sent them back for review. And the selections board has managed to get away with it on more than one occasion.

On the last occasion, the board of interview adopted a method of marking which left room at the end of the interview for them to sit down and make their own selections irrespective of their own judgment in the matter. If evidence is required of the fact that persons deserving to be appointed have been passed over

[බර්තානු සොයිසා මයා.]

and undeserving ones appointed, let the hon. Parliamentary Secretary call up the surgeons, the physicians, the specialists, who acted as instructors in these schools, and the principal of the nurses training establishment today, and question them about the respective merits of the persons concerned, and they will testify to the fact that the board of selection had, in fact, been prejudiced, and had, in fact, made an appointment that had been decided upon earlier, a pre-decided selection! It was a complete farce.

I do not want to advance the case of any particular person on the Floor of this House just as I do not want to denigrate any particular officer on the Floor of the House. Therefore, I am leaving out names. But I know of an instance of a person who passed first in the examination for sister tutors, who has the highest possible qualifications for instruction in Swabasha, who has the best possible certificates from her own instructors, but who had one adverse comment, and that was a comment made by a prejudiced party who was one of the same old gang that had been appointed by the famous prelate to whom I referred earlier. Such a person was overlooked for the purpose of appointing a person who was just barely qualified technically on the advertisement and for whose benefit the closing date of applications was extended in order to enable that person to apply.

I say that there is something rotten in the State of Denmark, something very seriously rotten. But I say there is this much to be said for the present Director. He may have committed mistakes and I am not going to defend him in regard to those mistakes. I say this much, that he has tried to hold together the health services that were fast deteriorating, collapsing and disintegrating. Unless you are able to replace him with an officer who is capable of firmness in these matters, who is capable of being fair and just in these matters, and at the same time capable of taking a big and

broader view of questions of this nature, you will find that the health services will, after the present Director goes away, deteriorate even more rapidly than they have deteriorated over the past few years.

One last matter. The hon. Parliamentary Secretary, not the present one, but the Parliamentary Secretary of the M. E. P. Government of 1956-1959, on the basis of instructions promoted to him from the Box over there, answered a particular question of mine in regard to the precautions taken to safeguard the lives of those who are engaged at the Cancer Hospital at Maharagama, those who handle radium and dangerous chemicals, those engaged in radium therapy, in cobalt therapy, and deep ray therapy of various kinds. Adequate precautions should be taken to safeguard the health of these persons. That has to be done. I pointed out that the officers, the nurses and the attendants there were given some little meter which they had to carry about on their persons, and that meter was examined to see whether they had over-exposed themselves to radiation. Nobody knows whether these meters function properly or not. And that was all that was done.

When I raised this question with the authorities in the Health Ministry, I was told once, and it was repeated by the Hon. Vimala Wijewardena when she was Minister of Health, that a comprehensive Bill was going to be brought up in regard to atomic research. She said that there would be research into nuclear fission and that a comprehensive Bill would be brought under which this matter would be subsumed and adequate steps taken to protect personnel engaged in this type of work. It was a very ambitious plan. But when I questioned the hon. Parliamentary Secretary in 1959 in the course of the Budget Debate, on an answer given from that Box over there, the hon. K. D. Gunaratne answered that the precautions taken were adequate and nothing need be done. That was the answer. If you look up HANSARD you will see it.

පරිපූරක මුදල්

I asked the present hon. Parliamentary Secretary in 1960, and he said : "Please see the report I made in the course of the Throne Speech Debate. I have already discussed the question there." I vainly turned the pages of HANSARD to find the report, but I could not find any reference.

What has happened to this Bill that was to be brought here for the enactment of legislation to protect personnel engaged in radio-therapy work and the like ?

There is one last matter I would like to refer to, and that is in regard to the drug racket about which so much has been said. I do not want to cover ground which has already been covered. I say that until you have a central control laboratory in this country that would test the drugs that are sought to be imported both by the Civil Medical Stores and the private trade, until you have a central control laboratory that can give a proper certificate, you will find that there is a great deal of private medication going on with unsuitable drugs on the people of this country. There are various quacks who prescribe for their friends patent medicines and patent foods that are flooding the market, most of which are completely useless. "Oh, I have tried such and such an emulsion produced by such and such a company and I have benefited from it", says one old lady to another, and the other old lady promptly goes to the market and buys the thing.

There is a terrific amount of propaganda that is done through the public press, which should not be permitted, in regard to the efficacy of certain drugs for various ailments, some of them due to the normal causes of disease in this country, some of them functional disorders that arise with the onset of age. In regard to all these matters you will find quite a lot of propaganda that is done through the public press, which should not be permitted. There is no proper control of these things. You have one health inspector in your

පරිපූරක මුදල්

department for the purpose of giving effect to the Opiums, Poisons, and Dangerous Drugs Ordinance throughout the whole Island. For the purpose of giving effect to the Food and Drugs Act, the Colombo Municipal council has an inspector, but that Act has not been operated yet. Not one prosecution has been launched under this Act against anybody. It is no wonder that the drug racket continues.

Have your central control laboratory. Adopt these other measures recommended by the hon. Member for Akuressa and the hon. Appointed Member, Dr. L. O. Abeyratne. Also, take steps to see that drugs which can be processed and prepared here are prepared here in order to save a vast quantity of foreign exchange which is now leaving the country.

I have brought all these matters to the notice of the hon. Parliamentary Secretary in the hope that it will be possible to take some remedial measures. But, as I said earlier, when you see the Augean stables of the Department of Health today, you will find that it requires a far stronger Hercules than the present hon. Parliamentary Secretary to wash them out. I would like to plead with the hon. Parliamentary Secretary, despite the spareness and spriteness of his form, to take on the strength of a Hercules in this matter if he can, even at this stage, although I doubt the capacity for doing that on the part of a Government that is itself debilitated internally today. I would plead, through him, with the Minister of Health to take adequate steps in this matter although I know that the plea would fall upon deaf ears in a situation in which they talk about Cabinet reshuffles, and nobody knows who will occupy the Front Benches tomorrow. Be that as it may, I hope that whoever comes into the Ministry of Health will, even if he is unable to derive any strength from his own Government and from the hon. Members behind him, out of the strength of public opinion in this country, out of the necessity of public duty in this country, see to it that some steps are

පරිපූරක මුදල්

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

taken to heal the grave ills of the Department of Health Services in time.

ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ මයා. (නිවිතිගල)

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட—நிவிதிகல)

(Mr. Stanley Molligoda—Niwitigala)

I wish to point out to the hon. Parliamentary Secretary the most unsatisfactory state of affairs that prevails in the Ratnapura Hospital on account of a shortage of water. Water is available to the hospital only three days a week. As a result, one of the best hospitals in the whole country, as far as buildings and other equipment are concerned, is unable to function properly in the interests of the vast numbers of people who have to take treatment there. I understand that the fault is in the water tank in which certain parts have decayed, and these parts have to be brought down from Germany. The hospital staff as well as the public have been complaining for a long time but this matter has still not been attended to. I would ask the hon. Parliamentary Secretary and his officials—

ජේ. පී. ඔබේසේකර මයා. (සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. ஜே. பி. ஒபயசேக்கர—சுகாதார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. J. P. Obeyesekere—Parliamentary Secretary to the Minister of Health)

The Minister is going there shortly.

ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட)

(Mr. Stanley Molligoda)

He is going to attend a function in the Ratnapura Nurses Training School which has nothing to do with the hospital. I want the hon. Parliamentary Secretary to see to it that there is an uninterrupted supply of water to meet all the needs of the Ratnapura Hospital without much further delay.

පරිපූරක මුදල්

වී. ඒ. කන්දියා මයා. (කයිට්ස්)

(திரு. வீ. ஏ. கந்தையா—ஊகாவற்றுறை)

(Mr. V. A. Kandiah—Kayts)

Reference has been made in the various plans to hospital administration and improvements to hospitals, but as far as I can see nothing has been implemented. In 1951-52 the amount provided for the Health Department was Rs. 84.8 million. The provision has steadily increased over the years and in the Estimates for 1962-63 it stands at Rs. 159 million. In other words you are spending Rs. 16 per capita per year on health. In 1951-52 the per capita expenditure was Rs. 11½. The percentage increase is 26 to 27. Do the results in any way justify this increase in expenditure? If not why should we continue to spend in this way?

I am sorry the Minister of Finance is not here. I want to emphasize to him how absolutely necessary it is for Members of Parliament to have administration reports with respect to every department. There are some departmental rules in the form of law which require that certain Administration reports must be out. As far as the Registrar-General's Department is concerned, there is a rule that it must give vital statistics in respect of deaths to the Medical Department before the end of February of the following year. It is then that the Medical Department would be in a position to analyse and show results. When the Registrar-General's Department is not giving the figures for 1960 even up to date, the Medical Department cannot do anything. Therefore, it is necessary that with respect to every department the practice that has been hitherto observed of giving these administration reports must be continued.

Coming back to the Health Department, the average birth rate for the five years 1946 to 1950 was 38.2 and for the year 1959 the birth rate remained the same, 38.2. Therefore, as far as the birth rate is concerned, we in Ceylon are fairly steady though there is a little fluctuation here and there. The birth rate of 38.2 means

that if we do not make allowance for deaths the increase in population is 3.8.

The average number of deaths registered for the first five years of 1946 to 1950, per year was 103.04 per thousand but in the year 1959 it was 89.97. There has no doubt been a steady improvement and we must, I think, say that the Health Department has done some work in arresting the rate of death.

Yesterday reference was made to infantile mortality. It was 101 per year during the first five years 1946 to 1950. In 1959 it was 58. It may be that compared with other countries our rate is not as good, but there has been almost a halving of it from 101 to 58.

The death rate per thousand was 14.3 about ten years back and today it is 9.1.

Therefore, judged by these vital statistics, the Health Department has done some good work. But the point is, have they done sufficient for the money spent?

This is what is stated at page 166 of the Administration Report of the Director of Health Services for 1960 :

The expectation of life which has been increasing gradually through the years has now reached a new mark of 62.5 years,—

It is very good and very refreshing so far as the hon. Parliamentary Secretary is concerned.

—compared to 32.7 forty years ago.

Before that, it was much less. So the expectation of life has been increasing from 32.7 forty years ago to 62.5 years. All these tend no doubt to increase in population, but certainly they are an indication of some good work done by the Health Department.

Let me get on to the next aspect of the matter. Why is it that, notwithstanding the sum of money spent on the Health Department, they are not showing a corresponding result?

Per capita expenditure increased 26 per cent during the last ten years. The increase in population is about 28 per cent because the annual increase in population in Ceylon is 2.8. Therefore, for ten years it is 28 per cent. But the amount that we spend has risen from Rs. 84 million to Rs. 159 million.

As to why this is so is also reflected in a small way in the report. Unless there is discipline in the department you cannot do anything. I am sure the hon. Parliamentary Secretary will agree with me that there must be discipline particularly in the Health Department. Has there been discipline and why is it not possible to maintain discipline? These are matters that will certainly have to be tackled by the department itself. You must see that there is discipline and that a high sense of duty is instilled into all ranks from the attendants to the highest there.

The Head Office Survey, which covered a four month period, revealed an absenteeism rate of 13.1 per cent among the clerical staff and 8.8 per cent among the minor employees resulting in a loss of 4,385 and 855 man days respectively. This is the loss during a period of four months. The rate of absenteeism without leave was greater among minor employees.

In the case of sisters, nurses and midwives the position was even worse. Generally speaking a sister was away from work on off days and on leave for 116.7 days in a year, a nurse 91.2 days while the midwife was away for 113.2 days in a year. And yet we have complaints that we do not have a sufficient number of midwives all over the Island.

What is more, quite a number of these officers were in the habit of absenting themselves without prior notice. To cite a distressing case, on a particular day 4 out of 5 of the midwives detailed to work in the delivery room of the Castle Street Maternity Hospital kept away from work without any previous intimation. Sudden arrangements had to be made but these, as were only to be expected, proved inadequate to

[කන්දසියා මයා.]

cope with the 42 deliveries that day, and in the resulting confusion mothers delivered in trolleys and in wards. That is the pathetic condition of hospital life. If these four persons who were absent had given timely notice so that other arrangements could have been made this state of affairs would not have resulted.

In the third study among other minor employees in the O. P. D. of the General Hospital it was found that ordinary labourers were away from work for 81.9 days in a year, attendants for 79.1 days and conservancy labourers for 80 days per year. This high degree of absenteeism is due chiefly to a lack of moral and social consciousness and for want of a sense of responsibility among certain employees who keep away without notice, a situation which is worsened by the fact that there is not much difficulty now in obtaining a medical certificate to cover up such absenteeism. This is very important: on the flimsiest excuse people now stay away because they are in a position to get medical certificates. There is an observation here that these medical certificates are generally from ayurvedic practitioners. Among ayurvedic practitioners there are honourable men but there are also men from whom you can get a medical certificate for 50 cents or a rupee—that is what we are told. It was only the other day that a medical certificate was tendered by a person from an ayurvedic physician and the disease was “neurosis of the leg”! This is really a glaring case. The medical certificate is there and the hospital authorities can call for it. This is the type of medical certificate that is available. This is the mentality of some of our Government servants who feel that they can keep away from work because they can easily get a medical certificate. Getting absent without a medical certificate was known in our days as “French leave”. Today they say there is no “French leave” in Ceylon because you can always get a medical certificate and make it “British leave”.

The Report further says :

It is also necessary to tighten disciplinary measures to control the issue of medical certificates and instil a sense of duty and responsibility among all ranks of employees.

Along with this must be considered the question of discipline in hospitals. Discipline in hospitals is lax. People are fighting for rights and privileges but in many cases they are not conscious of the fact or do not want to remember that there are duties and obligations attached to their posts. Can we ever think of people employed in a hospital striking for the flimsiest reason? No doubt, it is a weapon that must be allowed, but in the Health Department a strike must be only the last resort, because if the attendants and nurses are to get absent the service in the hospitals would be impaired.

It is necessary, therefore—if I may throw in a suggestion—that there must be in every hospital what is called a disciplinary committee, a committee to deal with discipline, and there must also be a central committee at the head office to revise the decisions of the disciplinary committee. Members of Parliament and others go and plead on behalf of those who are punished. There have been many cases where the punishment should not have been inflicted, but if there is a committee to go into questions of discipline at the spot itself in the various provincial hospitals and other hospitals and a central committee consisting of high-ups in the Medical Department to revise the decisions of the disciplinary committee, it would be possible to maintain discipline and improve hospital services. Once a punishment is imposed on a person he should never be made to go away with the idea that he is not guilty.

This Report states that today we have 1,222 doctors but that our requirement is 2,180 doctors. I say that on the basis of one doctor for every four thousand people, we want 2,800 doctors or at least 2,500 doctors. In regard to nurses the present strength

is 2,235, but we require 6,000 or, in other words, a doctor wants three nurses. I do not know whether every doctor will be satisfied with a staff of three nurses. I believe we are producing almost one hundred or a little more nurses yearly. Making allowance for those who retire at the age limit and for those who retire under the language "excuse" and other things, we will not be in a position to come up to our required strength of doctors, that is, 2,800 or 2,500. We do not have even half that number today.

I am glad there is a second medical college opened at Peradeniya. Merely because we need more doctors the standards of medical studies should never be lowered. That is very important. There are people who say, "Why not mass-produce doctors?" As one great Englishman remarked, with regard to mistakes in law there is an appeal, but with regard to mistakes by doctors there is only the burial at Kanatte or some ceremony at Kanatte. It is very necessary that the standards of our doctors must be fairly high and, therefore, the medical colleges must maintain the present standards at any cost. With respect to nurses, it is with difficulty that in Jaffna we were able to make some arrangement for the School of Nursing. The building is still incomplete and the nurses who are being boarded here and there have to put up with great difficulties.

The full strength of the school is 150 students, but how many do we actually have? Not even half. I, therefore, plead with the hon. Parliamentary Secretary to see that he makes arrangements to have a full complement of nurses there. This is the only school for training Tamil children in nursing and to cater to the Tamil public. Therefore, even this school is not sufficient. We have been pleading with the department and we have been pleading here on the Floor of this House that the Government should establish another school of nursing in Batticaloa. The

Government promised us that they would do so but what steps have they taken up to date?

As against the 8 or 9 nursing schools in other provinces we have only one for the Northern and Eastern Provinces and that too is not functioning very well. Unless the number of nurses is increased nothing can be done.

With regard to local requirements, a number of other speakers have referred to them and I do not want to say anything on the matter.

A comment was made about the B. Sc. degree of Vellore. The hon. Second Member for Colombo South stated that the B.Sc. degree of Vellore was not good. I know this much: this is a degree that is respected quite a lot. It is a broad-based degree and those who have passed that degree have done very well. In the Madras Presidency they are given really good jobs.

I remember that, at the request of the department, during the time of the late Prime Minister, I was asked to go to Madras to find out how they are making provision for the teaching of nursing in Tamil so that we may be able to incorporate some of their methods in the School of Nursing in Jaffna. On my return from Madras I submitted a report to the Medical Department at the request of the Prime Minister and I also handed over two textbooks in Tamil on nursing. It was thereafter that they decided that teaching nursing subjects in Tamil was not difficult and that the question of printing and translating textbooks in Tamil would not arise. I am glad that now they are teaching in Tamil.

Generally speaking we say that the subjects are taught in Sinhalese or Tamil, but 90 per cent of the Sinhalese and Tamil is mixed with English. I am not objecting to it. What we want is efficiency. In studies like medicine, we should not allow the implementation of the language policy to impair it. What we are interested in is the maintenance of a high standard in medical studies. There are other departments in

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[කන්දසියා මයා.]

which the language policy of the Government could be implemented, but let them not try to implement it in the teaching universities.

It is a custom among some of us to refer to the needs of our own constituencies. I do not want to speak at length on that subject. It is best that both you and I go there one day. In these days when we have *pirith* in the House why not listen to *pirith* in one of the most ancient temples — Nagadipa?

My constituency is one of the most backward areas in the country. The present Acting Director of Health Services was able to see sometime back the position in my constituency. He was able to assess for himself the state of the place and he had promised to establish another hospital in one of the islands. He does not realize the difficulty I would have if he gives a hospital to one island and not to another island, because he is not a politician. I would far prefer to wait and have both than have one only at the moment. But I am sure that efforts are being made now to provide two hospitals for each of the islands, Nainativu and Analaitivu, because it is very difficult for these people to go from these islands to the mainland for treatment. When a person falls ill he has to spend at least about four to five hundred rupees to go to the mainland for a few days to receive treatment as he has to go with a number of people and stay in the mainland. All this difficulty will be avoided if there is a rural hospital. I would, therefore, plead with the hon. Parliamentary Secretary to consider the grant of these medical facilities to this backward constituency.

ප්‍ර. හා. 11.46

කුසුමා රාජරත්න මිය. (උච-පරණගම)

(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன—ஊவ-பரணகம)

(Mrs. Kusuma Rajaratna—Uva-Paranagama)

ගරු කළානායකතුමනි, මේ වැය ශීඝ්‍රයටත් කරුණු සවල්පයක් ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව දීම ගැන මම පළමු කොටම

තමුත්තාන්සේට ස්තූතිවත්ත වෙනවා. මේ අවස්ථාවේදී දීර්ඝ වශයෙන් කළා කිරීමට මම බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මගේ කොටසාගයේ තිබෙන අඩු පාඩුකම් කීපයක් ගැන තමුත්තාන්සේගේ මාගීයෙන් ගරු ඇමතිතුමාට දැන්වීමටයි, මම අදහස් කරන්නෙ. මගේ උච-පරණ ගම කොටසාගයේ මාතෘ නිවාසයේ තත්ත්වය ඉතාමත් අසතුටුදායක බව මම පළමුවෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි. මා කීප වතාවක්ම මේ ගැන සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයටත්, සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරී මහත්වරුන්ටත් දන්වා සිටි නමුත් මේ ගැන කිසිම උනන්දුවක් දක්වා නැති බව—මේ මාතෘ නිවාසයේ තත්ත්වය දියුණු කිරීමට කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර නැති බව—කනගාටුවෙන් වුවද මතක් කරන්නට ඕනැ.

වෛද්‍යවාරිය ජී. එම්. ඩී. නාගනාදන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Mr. Speaker, I am sorry to interrupt the good Lady. There is no quorum present. I wonder whether it is as a result of the *pirirth* ceremony that hon. Members on the other side are running away.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගෙන් කොට ගණපූරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිහු ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපූරණයක් තුබුයෙන්—

කුසුමා රාජරත්න මිය.

(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன)

(Mrs. Kusuma Rajaratna)

ගරු කළානායකතුමනි, මීට දින කීපයකට ඉහත එක් දවසක් හැන්දැවේ හයට පමණ මම උච-පරණගම මාතෘ නිවාසයට ගියා. එම මාතෘ නිවාසය තිබෙන තත්ත්වය ඉතාමත් කනගාටුදායක බව මම නැවතත් මතක් කරන්නට කැමතියි. මේ මාතෘ නිවාසයේ තිබෙන්නේ එකම වාට්ටුවයි. තිබීරි ගෙයි හෙවත් ලේබර් රූම් එකේ ඇඳන් දෙකක් තියෙනවා. ගර්හනි මව්වරුන්ට දරුවන් ලැබුනට පස්සෙ පාවිච්චි කිරීම සඳහා ඇඳන් 8ක් තියෙනවා. අර තිබීරි ගෙයි තිබෙන ඇඳන් දෙකත් සමග තිබෙන මළ ඇඳන් ගණන 10 යි. දරුවන් ලැබීමට

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන් න මව්වරු 20ක් පමණ ඉතා කුඩා කාමරයක පැදුරු කබල් වල වැහිරී සිටි බව මම මේ අවස්ථාවේදී ඉතා කනගාටුවෙන් මතක් කරන්ට කැමතියි. ඒ කුඩා කාමරයේ සිටින මව්වරුන්ට නිදා ගැනීමට මෙට්ටයක් පවා ඇත්තේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, 1958 සිට 1959 දක්වා මා වැලිමඩ මන්ත්‍රීවරිය වශයෙන් සිටි කාලයේදීත් මේ විධියටම උභ-පරණ ගම මාතෘ නිවාසයේ අඩුපාඩුකම් ගැන එවකට සිටි සෞඛ්‍ය ඇමතිවරියටත්, ඊට පසුව සිටි සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාටත් කරුණු ඉදිරිපත් කළ නමුත් කිසිම සහනයක් නොලැබුණු බව මතක් කරන්ට ඕනැ. තිබෙන ඇදත් අටේ ලෙඩුන් අට දෙනකු දැමීමාසින් පසුව අනෙක් ලෙඩුන්ට සිදු වන්නේ ලැබුණ දරුවන් සමඟ පැදුරු කැබලිලක වැහිරී සිටීමටයි. එම පැදුරුවල වුවද තත්ත්වය ඔබතුමා එහෙම දැක්කොත් ඇස් වලට කදුළු ගලනවා නොඅනුමානයි. ඒ නිසා වහාම ඇදත් කීපයක් මෙම මාතෘ නිවාසයට සපයන්න බැරි නම් ඒවා සපයන තුරු මෙට්ට කීපයක් හෝ සපයන මෙන් මා ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අද දින පවතින තත්ත්වයේ හැටියට දිරා ගිය පැදුරු කැබලිවලයි මෙම අහිංසක මව්වරුන්ට සහ අන දරුවන්ට නිදා ගන්න සිදු වී තිබෙන්නේ.

එපමණක් නොව මෙම මාතෘ නිවාසය පිහිටා තිබෙන්නේද අවුරුද්ද මුළුල්ලේම තදින් හුළං හමන ස්ථානයකයි. ඒ නිසා මෙම ස්ථානයට එන ගැබ්ණී මව්වරුන්ට හදිසියකට හෝ ආලින්දයට හෙවත් ඉස්තෝප්පුවට එන්නටවත් පුළුවන් කමක් නැහැ. මා මේ කාරණය මීට කලින්ද ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මෙන්ම දෙපාර්තමේන්තුවටද දැනුම් දී තිබෙනවා. ඒ හෙයින් මෙහි ආලින්දය වටේ බට පැලලි හෝ එල්ලා ආවරණය සලසා දිය යුතුය කියා මා ඉතා කරුණාවෙන් මතක් කර සිටිනවා.

මෙම මාතෘ නිවාසයට විදුලි ආලෝකය සපයා දී නැති කමින් රෝගීන්ට විදින්න සිදු වන කරදර ගැන නොයෙක් වතාවල මතක් කර දී තිබෙන නමුත් උභ-පරණ ගම මාතෘ නිවාසයට විදුලි ආලෝකය ලබා දේවිය කියා බලාපොරොත්තුවන්න බැහැ.

ඒ හෙයින් අඩු ගණනේ තව බුම්තෙල් ලාම්පු හත අටක් හෝ සපයා දීම සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව සතු යුතුකමක් බව මා මතක් කර දෙන්න ඕනැ. දැනට මෙම මාතෘ නිවාසයේ තිබෙන්නේ ලාම්පු දෙකක් පමණයි. සාමාන්‍ය වශයෙන් දිනපතාම පාහේ මෙම ස්ථානයේ ගැබ්ණී මව්වරුන් 20 දෙනෙක් පමණ සිටිනවා. බුම්තෙල් ලාම්පු හෝ සැහෙන ප්‍රමාණයක් නැති නිසා කළු වර වුවායින් පසු මේ අයට සිදු වන්නේ එකට ගුලි ගැසී සිටීමටයි. ඒ හෙයින් ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මේ ස්ථානයට නැවතත් ගොසින් මෙහි තිබෙන තත්ත්වය සියැසින්ම බලාගෙන පුළුවන් තරම් ඉක් මනින් මේ ස්ථානයේ අඩුපාඩු සම්පූර්ණ කරන්නාය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

දිඹුලන මාතෘ නිවාසයේ තත්ත්වය මීට අන්තයි. උභ-පරණගම මාතෘ නිවාසයේ වැඩ කරන්න සිටින්නේ ඇපොතිකරි මහත්මයෙකුත් ඇපොතිකරි මහත්මියකුත් යන දෙදෙනා පමණයි. මේ දෙපොල සතුවූ දයක ලෙස වැඩ කරගෙන යන බව මතක් කරන්න ඕනැ. නමුත් දෙදෙනාට පමණක් මෙම ස්ථානයට එන ලෙඩුන්ට බෙහෙත් දීමටත් දරු ප්‍රසූති සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමටත් පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසා අඩු ගණනේ ඇපොතිකරි වරුන්ගේ සංඛ්‍යාව තුන් දෙනකු දක්වා වැඩි කරන මෙන් මා ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. දිනපතා උභ-පරණගම මාතෘ නිවාසයට පැමිණෙන ලෙඩුන්ගේ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව ජනවාරි මාසයේදී ලෙඩුන් 5,262 කු පැමිණ ප්‍රතිකාර ලබාගෙන තිබෙන බව පෙනෙනවා. පෙබරවාරි 4,682 යි. මාර්තු 5,464 යි. අප්‍රේල් 5,622 යි. මැයි 5,570 යි. ජූනි 6,020 යි. ජූලි 5,290 යි. අගෝස්තු 6,238 යි. මේ තරම් සංඛ්‍යාවක් මාතෘ නිවාසයටත් මේ දිස්පැන්සරියටත් පැමිණ බෙහෙත් ගන්නවා. උභ-පරණගම කොට්ඨාශයේ මාර්ග පහසුකම් ඉතා අසතුවූ දයක බව ගරු ඇමතිතුමා පිළිගන්නවා. එසේ තිබියදී මේ මාතෘ නිවාසයටත් දිස්පැන්සරියටත් අවශ්‍ය උපකරණ නොසපයන්නේ මන්දැයි මම ඇමතිතුමාගෙන් අහනවා.

උභ-පරණගම කොට්ඨාශයේ ඇති මාතෘ නිවාසයේ අගෝස්තු මාසයේදී පමණක් දරු උපන් 87ක් ඇති වී තිබෙනවා. මට

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[කුසුමා රාජරත්න මිය.]

එහි සිටින ඇපොතිකරී මහත්මයාගෙන් මහත්මියගෙන් පැමිණිලි ලැබී තිබෙනවා, එහි අවශ්‍ය බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය නැත කියා. විට මින් වර්ග ඒ ස්ථානයට කොහෙත්ම නො ලැබෙන බවත් මතක් කළ යුතුයි. මා වැලි මඩ මන්ත්‍රීවරිය වශයෙන් සිටි කාලයේදී ඔය මාතෘ නිවාසයේ වතුර පයිප්ප අළුත් වැඩියා කරවා ගත්තේ අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ කරුණු කීමෙන් පසුයි. ඇයි විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට මෙසේ කුඩම්මාගේ සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ ?

මේ රටේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය දියුණු කිරීමට මේ රජය ගන්නා උත්සාහය කිසි සේත්ම සතුටුදායක නැහැ. සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව මේ රටේ ජනතාවගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය දියුණු කිරීමට සැහෙන උත්සාහයක් නොගන්නා බවයි, අපට පෙනෙන්නේ. මගේ කොට්ඨාශයේ මාර්ග පහසුකම් ඉතා අඩු බව මම මුලින් කීවා. ඒ ප්‍රදේශයේ තිබෙන බෝමුරේ කියන ගමේ පාරවල් ඉතාමත් අබලන් තත්ත්වයකයි, තිබෙන්නේ. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව ලවා වත්, උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාව ලවා වත් ඒ පාරවල් සාදවා ගැනීමට පුළුවන් වී නැහැ. බෝමුරේ ගම්වාසී සියලුම මව් වරුන්ට එන්න සිද්ධ වී තිබෙන්නේ උෞෂ්පරණගම මාතෘ නිවාසයටයි. මේ මාසේ මුල් භාගයේදී මා ඒ ප්‍රදේශයේ උත්සවයකට ගිය අවස්ථාවේදී මට ඒ ගම්වාසීන් පෙන්සමක් ඉදිරිපත් කළා. නියම වෙලාවට මාතෘ නිවාසයට ඇතුළු කරවාගැනීමට නොහැකිව ඒ ගමේ මව්වරුන් දෙදෙනෙක් මරණයට පත් වී තිබෙනවා. ඒ ගමේ විත්තමු මාතාවක් ඇත්තේ නැහැ. ඒ නිසා මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, හැකි ඉක්මනින් ඒ බෝමුරේට විත්තමු මාතාවක් පත් කරන ලෙස. මේ ගම විශාල එකක්. එහි ඇතුළේ තවත් ගම් රාශියක් තිබෙනවා. ඒ ගමේ ගර්භණී මාතාවන්ට දරුවන් ලැබීමට ආසන්න කාලයේදී මාතෘ නිවාසයට යාමට ඇත්තේ ඔයකින් එතරවීයි. දරු ප්‍රසූතියකට ආසන්න ගර්භණී මාතාවකට ඔයකින් එතරවීමට පුළුවන් කමක් තිබෙනවාද? ඒ ගැන මා නොකීවාට උප ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති. ඒ නිසා බෝමුරේ ගමට හැකි ඉක්මනින් විත්තමු මාතාවක් පත් කරන හැටියට මම නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

තව හුඟ වෙලාවක් ගන්නවද ?

කුසුමා රාජරත්න මිය.

(கிருமதி குஸுமா ராஜரத்ன)

(Mrs. Kusuma Rajaratna)

නැහැ. දෙපාර්තමේන්තුව කතා කරන්න අය සිටින නිසා වැඩි වෙලාවක් ගන්නෙ නැහැ.

කොට්ටර ගමට පත් කර සිටි විත්තමු මාතාව මාරු කරලා දැන් අවුරුද්දකට වැඩියි. මේ ගැන සෞඛ්‍ය අධිකාරීතැනට විදුලි පුවත් යැව්වා. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට ලිපි මගින් දැන්වුවා. අද වනතුරු ඒ ගමට විත්තමු මාතාවක් පත් කර නැහැ. ඒ ගමේ ගම්වාසීන් ඊයේත් මට ලිපියක් ඉදිරිපත් කළා. මම ඒ ලිපිය මෙම සභාවේ දීම සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට ඉදිරිපත් කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයෙන් පිට කරුණක් දෙකක් ගැන කිව යුතුයි. දින කීපයකට උඩදී මම ගියා බදුල්ලේ රෝහලට, ලෙඩෙක් බලන්න. රාත්‍රී 10ට විතර මා එහි ගියේ. මා එහි යන විට එතන තිබුණු දර්ශනය ඉතාම කනගාටුදායකයි. ලෙඩුන් 75 කට අධික සංඛ්‍යාවක් ඉස්තෝප්පුවේ පැදුරු කබල් වලට වෙලා සිතලේ වෙව්ලමින් සිටියා, මහ කළුවරේ. මේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා එවැනි තත්ත්වයක් දකින්න මොහොතකටවත් කැමති වෙය කියා මා විශ්වාස කරන්නෙ නැහැ. මේ ගැන සෞඛ්‍ය බලන ලෙස මා එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ අවස්ථාවේදී මා එතුමාට කියා සිටිනවා නිලධාරීන් කියන සෑම දෙයක්ම පිළිගන්න එපාය කියා. තමුන්නාන්සේ ගිහින් සියැසින්ම මේවා බලන්න. සමාජවාදී ගමන නැතිනම් බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්තිය අනුව යන ගමන යන්න නම් පළමුවෙන් ජනතාවගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය ගැන සැලකිල්ල දක්වන්න ඕනැ. බදුල්ල ආරෝග්‍ය ශාලාවේ ලෙඩුන් 50 කට 75 කට අධික සංඛ්‍යාවක් කළුවරේම ඉස්තෝප්පුවලට වෙලා ඉතාම දුඃඛිත තත්ත්වයකයි සිටින්නේ. මා මේ ගැන ඉතාම කනගාටු වෙනවා.

බොරැල්ලේ ආයුර්වේද ආරෝග්‍යශාලාව ගැනත් කියන්න කැමතියි. මා කීප විටක්ම මේ ආරෝග්‍යශාලාවට ගිහිත් තිබෙනවා, ලෙඩුත් බලන්න. ආයුර්වේදයට තැන දෙනවාය, තැන දුන්නාය, කියන මේ රජයෙන් මේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ පිටිපස ආසනවල සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන්, ඉල්ලා සිටිනවා එහි තත්ත්වය සොයා බලන්නය කියා. ලෙඩුන්ට දී තිබෙන ඇඳ ඇතිරිලි ඉතා අපිරිසිදුයි.

මබේසේකර මයා.

(තිල. ඉපයසෙසුරා)

(Mr. Obeyesekere)

තුන් වන එක යටතේ කියන්න පුළුවනි.

කුසුමා රාජරත්න මිය.

(තිල. කුසුමා රාජරත්න)

(Mrs. Kusuma Rajaratna)

මා වැඩිය කියන්නේ නැහැ. මේ ගැන හොඳින් සොයා බලන්න ඕනෑ. ලෙඩුන්ට පිරිසිදු ඇඳ ඇතිරිලි අවශ්‍යයයි. ගෙදරවලදී කර ගන්න බැරි නිසයි, ආරෝග්‍යශාලාවලට එන්නේ. ආරෝග්‍යශාලාවෙන් සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැති නම් ලෙඩුන්ට මුහුණ පාන්න වන තත්ත්වය මොකක්ද? ඔවුන්ට ජීවත් වෙන්න පුළුවන්ද?

මගේ කොට්ඨාශයේ තිබෙන අඩුපාඩුකම් හැකිතරම් දුරට සම්පූර්ණ කර දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. 1962—63 වර්ෂයේදී පොරොන්දු වුණා දිඹුලන මාතෘ නිවාසයට වාර්ට්ටක් දෙනවාය කියා. එහි ඉඩකඩ මදි. වැලිමඩ අය පවා උාව—පරණගමට එනවා වැලිමඩ නිසි මාතෘ නිවාසයක් නැති නිසා. අඩු ගණනේ එක වාර්ට්ටක්වත් සාදා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. වාර්ට්ටලට අවශ්‍ය ඇඳත් සපයන්නත් ඕනෑ. ඇඳත් සපයන්න අමාරු නම් මේට්ටවත් සපයන්න ඕනෑ. මේවා විහිළුවට ගන්න එපා. මේ විහිළු නොවෙයි කරන්නේ. මේවා හොඳට මතක තබා ගන්න ඕනෑ. මේ තත්ත්වය තමුන්නාන්සේගේ ඇස් දෙකෙන් දැක තියෙනවා එක අවස්ථාවක දී. හැකිතාක් ඉක්මනින් මේ අඩුපාඩු සම්පූර්ණ කර දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර්)

(Mr. Speaker)

රැස්වීම අ. හා. 2 වන තුරු තාවකාලිකව අත්සිටුවනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදී, අ. හා. 2 ට නැවත පවත්වන ලදී.

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර්)

(Mr. Speaker)

There are no other speakers. I will now put the Question to the House.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

පරිපූරක මුදල : සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව - නැතිවූ මුදල් කපා අස්කර දැමීම

குறைநிரப்புத் தொகை : செளக்கியத் திணைக்களம்—நட்டத்தைப் பதிவுழித்தல்

SUPPLEMENTARY SUPPLY : DEPARTMENT OF HEALTH—WRITE-OFF OF LOSSES

ගරු මොනරිපාල සේනානායක (කර්මාන්ත, ස්වදේශ හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனானாயக்க—கைத்தொழில், உள்நாட்டு, கலாச்சார விவகார அமைச்சர்)

(The Hon. Maithripala Senanayake—Minister of Industries, Home and Cultural Affairs)

I move,

That a supplementary sum not exceeding Rupees Ten (Rs. 10) (Token Vote), be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of the Government of Ceylon, or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Head 127—Department of Health
Vote No. 4—Services provided by the Department—Recurrent Expenditure

Rs.

10

(Token Vote)

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

This is also a matter connected with the earlier Supplementary Estimate. I will put the Question to the House.

விலிவி. டகநாயக மலா.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயகர்)

(Mr. W. Dahanayake)

No, Sir. This second Supplementary Estimate is quite different. I wish to speak on this item. The second Supplementary Estimate refers to the following proposals :

To repay advances amounting to Rs. 1,333/18 granted by the Treasury in November 1954, in connection with loss of 2 cheques Nos. 219182 and 219623 for Rs. 798/50 and Rs. 534/68 in the Galle and Kandy Divisions respectively. A case was instituted in the District Court of Colombo by the Attorney General for the recovery of the sum of Rs. 1,333/18 from the party that negotiated the said cheques ; judgment was entered in favour of the Crown but the Crown Proctor advised that the amount is irrecoverable as the defendants do not possess any movable or immovable property.

We are not satisfied with this position. There has been a loss of two cheques. As far as the Galle cheque is concerned I am certain of my facts. The loss can be traced to the gross negligence on the part of the S.H.S's Office, Galle. In the earlier Estimate which you passed so hastily without even a reply from the hon. Parliamentary Secretary, which is very strange, I pointed out that there was corruption in the S. H. S's Office, Galle. There was no reply from the Parliamentary Secretary. The Secretary/Accountant of the S. H. S's Office, Galle has set himself up as a law unto himself. Now, we would like to know under what circumstances these cheques were lost. In this Galle office the Secretary/Accountant is responsible for several irregularities. For instance, the rights of minor employees are not given to them. Minor employees are not allowed to go to the S. H. S's office to ventilate their grievances. There are a large number of minor employees in the hospital whose day to day grievances must be attended to.

When they send up complaints to the head office, there is no reply, not for months, but for ages.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

This is not on minor employees.

விலிவி. டகநாயக மலா.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயகர்)

(Mr. W. Dahanayake)

This is about the loss of a cheque, some fraudulent practice in the S. H. S's office.

Therefore, it is necessary that you should set things right in that office. What steps have you taken to do so ? Why is it that when complaints are made your men in the head office take no action. These frauds can be attributed to robbery on the part of officials in the provincial centres, which offences are condoned by your men here. Therefore, I ask the Parliamentary Secretary to face the charges like a man and to answer them.

A little while ago he gave no answer whatsoever to a number of charges that were made by hon. Members. I therefore trust that under this Supplementary Estimate he will have the decency to answer his critics.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Will you answer now ?

பி. பி. வி. கௌமன் மலா. (மேல் கௌமன்)
தேவந மன்றி

(திரு. பி. ஜி. பி. கௌமன்—கொழும்பு மத்தி
இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second
Colombo Central)

On a point of Order, if the hon. Parliamentary Secretary is going to answer on matters raised on the last Debate, we must have the right to speak on that Debate.

பரிபூரண இடல்

பரிபூரண இடல்

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please!

இலேசேக்கர் மஹா.

(திரு. ஒபயசேக்கர்)

(Mr. Obeyesekere)

I would like to answer the question. As the hon. Member for Galle wants to know the full particulars as to how these cheques were lost in transit, am I to read the information I have here or am I to table it?

இலேசேக்கர் மஹா.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Let us know.

இலேசேக்கர் மஹா.

(திரு. ஒபயசேக்கர்)

(Mr. Obeyesekere)

There were two cheques. The first cheque No. 219182 dated 3.7.1954 was in favour of Mr. R. Thillaiampalam, diet contractor, Habaraduwa hospital, posted to his address at Sakkalavodai, Karainagar. The amount of the cheque was Rs. 798.50. The other cheque, No. 219623 dated 7.7.1954 was for Rs. 534.68 in favour of Mr. K. D. William Appuhamy, diet contractor, Akurana hospital. That was posted to his address at No. 66, Trincomalee Street, Matale. The total amount of the two cheques was Rs. 1,333.18.

These two cheques were lost in transit. They were subsequently proved to have been negotiated through Messrs K. M. N. Ahamadupillai and M. M. L. Ismail of "Given-take" Company which is at No. 21, Upper Chatham Street, Fort, Colombo.

A case was instituted by the Attorney-General for the recovery of the sum of Rs. 1,333.81 with legal interest and the costs of the case from the above party. Although judgment was entered in favour of the Crown, the Crown Proctor has advised that the amount involved cannot be recovered as the defendants do not possess any movable or immovable property.

Since the diet contractors were pressing for payment, advances amounting to Rs. 1,333.18 were obtained from the Treasury in November 1954. Payments were duly made to the parties concerned. The Supplementary Estimate now asked for is to repay the advance sum of Rs. 1,333.18 granted by the Treasury. Supplementary supply in a token sum of Rs. 10 is asked for.

இலேசேக்கர் மஹா.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

We are not satisfied with that explanation.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Then you can vote against it.

புலியை விடாமல் டீன், ஸ்காஸ்கிங் விட.

பரிபூரண இடல்:

ஐ.பி.நி.பி. டீன், டீன், டீன்

குறைநிரப்புத் தொகை: சுதேச வைத்தியத் திணைக்களம்

SUPPLEMENTARY SUPPLY : DEPARTMENT OF INDIGENOUS MEDICINE

இலேசேக்கர் மஹா.

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayeke)

I move,

That a supplementary sum not exceeding Rupees Four hundred and fifty thousand seven hundred (Rs. 450,700) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto:—

Schedule

Head 128—Department of Indigenous Medicine.

Vote No. 4—Services provided by the Department—Recurrent Expenditure

Rs.

.. 450,700

පරිපූරක මුදල්

ඔබේසේකර මයා.

(තිரு. ඔබයසෙකර)

(Mr. Obeyesekere)

The explanation is as follows: In September last year Parliament approved the payment of an enhanced grant to ayurvedic dispensaries run by local authorities on the following basis:

- (a) 50 per cent. of the cost of running a dispensary in the case of municipal councils;
- (b) 75 per cent. of the cost of running a dispensary in the case of urban and town councils;
- (c) 90 per cent. of the cost of running a dispensary in the case of village committees.

The additional sum of Rs. 450,700, which was approved by Parliament for expenditure in 1961, was calculated on the basis of actual expenditure incurred by local authorities in the running of these dispensaries during the calendar year 1960 plus the amount paid as grant to 51 dispensaries run by private organizations. As the principle of payment of enhanced grant was approved at the end of the financial year, it was not possible to include provision in the current financial year's estimate for these payments during this financial year. Statements of expenditure incurred by the local authorities in the running of these dispensaries in 1961 have not all been received and, therefore, this Supplementary Estimate is based on the expenditure figures available for the year 1960.

ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී.

අ. හා. 2.15

වි. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා. (නුවරඑළිය)

(තිரு. ඩී. බිබියම් පෙරිනාන්දෝ—නුව
රෙලියා)

(Mr. T. William Fernando—Nuwara Eliya)

ගරු කථානායකතුමනි, ආයුර්වේදය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවේදී ඉතා වැදගත් කාරණයක් මා තමන් තාත්සේගේ අවධානයට යොමු කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙමිනි. නුවරඑළිය ප්‍රදේශ

පරිපූරක මුදල්

යට සීමා වී තිබෙන වැදගත් ඖෂධ රාශියක් දැන් ක්‍රමයෙන් විනාශයට පත්වී ගෙන යනවා. සිද්ධ ආයුර්වේදය පිළිබඳ විශිෂ්ට ඖෂධ වර්ගයක් වන අශෝක ගස් දැන් ක්‍රමයෙන් නුවරඑළිය ප්‍රදේශයේ වඳ වීගෙන යන්නේ කැළෑ එළි කිරීම ආදී කටයුතු නිසයි. සිද්ධායුර්වේද ක්‍රමයේ අශෝක අරිෂ්ටය පෙරීම සඳහා අශෝක ගස්වල පොතු සහ මල් විශාල ලෙස ගන්නවා. අද ඒ අශෝක ගස් ක්‍රමයෙන් වඳවී ගෙන යනවා. යුරෝපීය ජාතිකයන් මේ රට පාලනය කළ යුගයේදී නම් මේ ගස් වලට අන නියන්ටවත් ඉඩ දුන්නේ නැහැ. ඒ ගහක අත්තක් පවා කපන්නට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, මා මේ සම්බන්ධයෙන් වැඩි වෙලාවක් ගත කරන්නේ නැතිව මේ බෙහෙත් වර්ගවල නම් ලැයිස්තුව කියවන්නට කැමතියි. නුවර එළියේ කඳු මුදුන් මස්තකයේ යම් යම් පැළෑටි වර්ග වගා කරමින් ඒ ප්‍රදේශයේ දේශ ගුණයටම, ඒ ප්‍රදේශයේ කාල ගුණයටම ඔරොත්තු දෙන්නා වූද ඒ ප්‍රදේශයටම සීමා වී තිබෙන්නා වූද ඒ ඖෂධ රැක ගැනීම සිද්ධායුර්වේදයට ගරු කරන ඒ ගැන හැඟීමක් තිබෙන අයගේ යුතු කමක්. එබැවින් මේ ඖෂධ වර්ග ආරක්ෂා කර ගැනීමට ක්‍රියා කළ යුතුව තිබෙනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ඔය ගැන කථා කරන්නට වෙන වැය ශීර්ෂයක් තිබෙනවා. මේ වැය ශීර්ෂය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ නගර සභා, පළාත් ආණ්ඩු සභා, ගම් සභා—

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.

(තිரு. බිබියම් පෙරිනාන්දෝ)

(Mr. William Fernando)

මේක උඩම මේ කාරණයන් කියලා දැමීමට ඉවරයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

එහෙම කරන්නට ගියොත් මේක ඉවර කරන්නට හම්බ වෙන්නේ නැහැ. අනික් වැය ශීර්ෂයේදී ඔය ගැන කථා කරන්න.

පරිපූරක මුදල්

මේක තිබෙන්නේ, නගර සභා, පළාත් ආණ්ඩු සභා, ගම්කාර්ය සභා ආදියට ආධාර මුදල් දීම සම්බන්ධයෙන්.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. விவியம் பெர்னாண்டோ)

(Mr. William Fernando)

ගරු කළානායකතුමනි, එහෙම නම් මගේ කොට්ඨාශයේත් ගම්කාර්ය සභා දෙකකුත්, පළාත් ආණ්ඩු සභාවකුත්, සුළු නගර සභාවකුත්, නගර සභාවකුත් තිබෙනවා. ඒ ඇතුළත සිද්ධ ආයුර්වේද ශාඛා පිහිටුවා ඒ පළාත් දියුණු කරන්න. ඒ පළාත් ඉතා දුෂ්කර පළාත් ඒ ප්‍රදේශයේ කාල ගුණය අයහපත් මෙන්ම, දේශ ගුණය අයහපත් මෙන්ම සුළු සුළු ගම් පිහිටා තිබෙන්නේත් හැතැප්ම ගණන් ඇතින්. එහි සිද්ධ ආයුර්වේද ඖෂධාගාර පිහිටුවන්නට ඒ පළාත් පාලන ආයතන වලට ආධාර දෙන්නට කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඊළඟ අවස්ථාවේදී මේ වටිනා ඖෂධ රැක ගැනීම ගැන කළා කිරීමට විනාඩි 5 ක පමණ කාලයක් දෙන මෙන් ඉල්ලනවා.

අ. හා. 2.17

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ගරු කළානායකතුමනි, මෙම වැය ශීර්ෂය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ ආයුර්වේදීය ආයතනවලට දෙන ආධාර මුදල් සම්බන්ධවයි. දැනට ආයුර්වේදීය ආයතන වලට ආධාර මුදල් දෙන ක්‍රම කිපයක් තිබෙනවා. නගර සභාවලින් පාලනය වන ආයුර්වේදීය ආයතනවලට ඒ සඳහා විය දම්වන මුදලින් සියයට 50 කුත්, සුළු නගර සභාවලින් පාලනය වන ආයුර්වේදීය ආයතනවලට වියදමෙන් සියයට 75 කුත්, ගම්සභා කොමිටිවලින් පාලනය වන ආයුර්වේදී ආයතනවලට වියදමෙන් සියයට 90 කුත් මහා ආණ්ඩුවෙන් ගෙවනවා. දැනට ගම්සභා කොමිටියකින් පාලනය වන ආයුර්වේදීය ආයතනයක් පවත්වාගෙන යාම සඳහා අවුරුද්දකට රුපියල් 5,000 ක් වියදම් වෙනවා නම් එයින් රුපියල් 500 ක වියදමක් ගම්සභා කොමිටිය විසින් දරන්න ඕනෑ. ගම්සභා කොමිටිවලට එවැනි වියදමක් දරන්නට ශක්තියක් නැහැ. මේ සියයට 10 ගම්සභා කොමිටිවලින් වැය කිරීමේ ක්‍රමයත් ඒ

පරිපූරක මුදල්

වගේම සියයට 25 ක් සුළු නගර සභා වලින් සහ සියයට 50ක් නගර සභා වලින් වැය කිරීමේ ක්‍රමයත් සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. මේ ඩිස්පෙන්සරි මහා ආණ්ඩුව මගින්ම පවත්වාගෙන යා යුතුයි. ඇයි මා එහෙම කියන්නේ? ඉංග්‍රීසි ඩිස්පෙන්සරි සඳහා මේ විධියට පළාත් පාලන ආයතනවලින් අය කරනවාද? නැහැ. රටේ නොයෙක් පළාත්වල ඉංග්‍රීසි ඩිස්පෙන්සරි තිබෙනවා. ඒ ඩිස්පෙන්සරි පවත්වාගෙන යාම සඳහා වුවමනා වන මුදල සම්පූර්ණයෙන්ම මහා ආණ්ඩුව දරනවා. සම්පූර්ණ වගකීම උසුලන්නේත් මහා ආණ්ඩුවයි. වියදමෙන් කොටසක් භාර ගන්න ලෙස පළාත් පාලන ආයතනවලට නියම කරන්නේ නැහැ. එහෙත් ආයුර්වේදයට මේ විධියට කුඩම්මගෙ සැලකිල්ලක් දක්වනවා. මේක නොකළ යුතු දෙයක්. අද වැනි දවසේ ලංකාවේ ආයුර්වේද ඩිස්පෙන්සරි කියක් තිබෙනවාද කියා මම තමුත්තාත්සෙලා ගෙන් අහනවා. මුළු ලංකාවේම තිබෙන්නේ ආයුර්වේද ඩිස්පෙන්සරි 132 යි. එයින් 80 කම නඩත්තුව ගෙන යනු ලබන්නේ පළාත් ආණ්ඩු සභා මගිනුයි. රුපියල් ලක්ෂයක් පමණ ආධාර වශයෙන් දී තිබෙනවා ඒ ඩිස්පෙන්සරි අසුවේ නඩත්තුව සඳහා. හරියටම කියතොත් රුපියල් 99,850 ක් පමණයි මේ ඩිස්පෙන්සරි අසුව නඩත්තු කිරීම සඳහා ආධාර මුදල් වශයෙන් දී තිබෙන්නේ. රටේ තිබෙන ආයුර්වේද ඩිස්පෙන්සරි සංඛ්‍යාවත්, ඒ වෙනුවෙන් වෙන් කර තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණයත් සලකා බලන විට මේ ආණ්ඩුව ආයුර්වේදය සම්බන්ධයෙන් අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද යන්න පෙනී යනවා. ආණ්ඩුවේ මූල්‍ය ප්‍රතිපත්තිය නම් රට පුරාම ආයුර්වේදය දියුණු කිරීමයි. එහෙත් ක්‍රියාවෙන් නම් ආයුර්වේදයට පයින් ගහලා අයින් කර දමලා එය නැති කිරීමට තැත් කරන බවයි පෙනෙන්නේ. ජනගහනය අනුව ඩිස්පෙන්සරි පිහිටුවන්නට ආණ්ඩුවට බැරි ඇයි කියා මම අහනවා.

ආයුර්වේද පණත නමින් පණතක් සම්මත කර ගන්නා. එහෙත් ඒ පණත අනුව ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. සුවදේශීය වෛද්‍ය ක්‍රම සංවර්ධන කොමසාරිස්වරයා විසින් 1960 අවුරුද්ද සඳහා නිකුත් කරන ලද පරිපාලන වාර්තාවේ කතාශ්‍රව

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඛනිලිව. දහනායක මයා.]

දායක කරුණු කිහිපයක් එළිදරවු කර තිබෙනවා. ආයුර්වේදයෙන් විශාල සංඛ්‍යාවක් ජනයා බෙහෙත් ලබා ගෙන තිබෙන බවත් එහිම සඳහන් කර තිබෙනවා. දොළොස් ලක්ෂයක් ලෙඩුන් ආයුර්වේද ඩිස්පෙන්සරිවලින් ප්‍රතිකාර ලබා ගෙන තිබෙන බව මේ වාර්තාවෙන් කියවෙනවා. ඒ තරම් විශාල සංඛ්‍යාවක් ආයුර්වේද ක්‍රමයේ ප්‍රතිකාර ලබාගෙන ඇතත් බොහොම සුළු වියදමක් පමණයි ආයුර්වේද ඩිස්පෙන්සරි වෙනුවෙන් මේ ආණ්ඩුව කර තිබෙන්නේ. ලෙඩුන් ලක්ෂ 12 කට ගිය වියදම රුපියල් ලක්ෂයයි. එහෙත් බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය සඳහා වෛද්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව විසින් රුපියල් ලක්ෂ හතරකටත් වඩා ලබාගන්නා බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. වැරදි රාශියක්ම මේ වාර්තාවේ පෙන්වා දී තිබෙනවා. අද වැනි දවසේ ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් පවා නැති වේගය යනවලු.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණා කර සවන් දෙන්න. දැන් අප සාකච්ඡා කරන්නේ ආයුර්වේද ඩිස්පෙන්සරි ගැන නොවෙයි. පළාත් පාලන ආයතනවලට ආධාර දීම ගැනයි.

ඛනිලිව. දහනායක මයා.

(திரு. டப்தனாயகர் தகவலுக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ආධාර වශයෙන් දෙන මුදල් ප්‍රමාණය අඩු නිසා දැන් වෛද්‍යවරුන් පවා නැති වේගය එන බවයි මා දැන් මේ පාලන වාර්තාවෙන් පෙන්වා දුන්නේ. ආධාරයන් වැඩි කරන්නට ඕනෑ. ආධාර මුදල් වැඩි නොකිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සිදු වේගය යන දේ ගැන ස්වදේශීය වෛද්‍ය ක්‍රම සංවර්ධන කොමසාරිස්වරයා මෙන්න මේ විධියට ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා :

If conditions are allowed to remain as they are, there would be a great scarcity of ayurvedic physicians in the future.

මේ විධියට දිගටම ගෙනිව්වොත් ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් පවා නැති වී යනවා. ආධාර දීම අඩු කරන්නේ ඇයි? හැම තැන දීම ආයුර්වේදයට පහර ගහනවා. පළමුවන වැය ශීර්ෂය යටතේ සාකච්ඡා කෙරෙද්දී

වැදගත් කරුණු වශයක් මා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. දැන්වත් ඒ සඳහා පිළිතුරු දෙන මෙන් ඉල්ලනවා. ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් විසින් නිකුත් කරනු ලබන වෛද්‍ය සහතික ගැන නියම විධියේ සැලකිල්ලක් නොදක්වන්නේ ඇයි? ආයුර්වේද වෛද්‍ය සහතික ඉදිරිපත් කරන ආණ්ඩුවේ සේවකයන් සේවයෙන් පත්තා දමන්නේ ඇයි? ඔය විධියටද ආයුර්වේදයට ආධාර දෙන්නේ කියා මම අහනවා. මේ වැදගත් ප්‍රශ්නයට ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කරුණා කර පිළිතුරු දෙන්න. පසුගිය කාලේ ඒ කාරණය යටතේ සේවකයන් අස් කර දැමීමා. ඉදිරියට එවැන්නක් නොකරන ලෙසත් මෙතෙක් අසාධාරණ ලෙස අස් කරන ලද සේවකයන් ආපසු වැඩට බඳවා ගන්න ලෙසත් මා ඉල්ලා සිටිනවා. නොනිසි විධියට සහතික පත්‍ර නිකුත් කිරීම නිසා සමහර ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ට දඩුවම් දුන්නාය කියා ආයුර්වේද කොමසාරිස්වරයාගේ වාර්තාවේ කියා තිබෙනවා. අන්න ඒ ක්‍රියාව හරි. වැරද්දක් කළා නම් දඩුවම් දෙන්නට ඕනෑ. නමුත් වැරද්දක් නොකළ අය? දුප්පත් ආණ්ඩුවේ සේවකයකු ගොස් ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයකුගෙන් සහතිකයක් ගත්තාම, තමුන්නාන්සේලා ඒ අයට පයින් ගහන්නේ ඇයි? ඒ අය එළවා ගන්නේ ඇයි? ඒකද නැසීගිය බණ්ඩාරනායක මහතාගේ ප්‍රතිපත්තිය? නැසීගිය බණ්ඩාරනායක මහතාගේ ප්‍රතිපත්තිය සුළු අය, බැරි අය, එළවා දැමීමද? මේ ප්‍රශ්නවලට උත්තර දෙන්නය කියා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ. සී. එස්. හමීඩ් මයා. (අකුරන දෙවන මන්ත්‍රී)

(ஐரோப் ஏ. ஸீ. எஸ். ஹமீத்—அக்குறணை இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. A. C. S. Hameed—Second Akurana)

In the first place, I should like to know from the hon. Parliamentary Secretary how many dispensaries are run by municipal councils, how many by urban councils, how many by town councils and how many by village councils. Without that information it is difficult for us to find out the exact position. Of these dispensaries we

பரிபூரண இடல்

should like to know how many are Ayurveda dispensaries, how many are Siddha dispensaries and how many are Unani dispensaries.

We have the College of Indigenous Medicine and Dispensary in Colombo. Is the hon. Parliamentary Secretary aware that about a thousand patients go there for treatment every day, but there is not enough medicine to treat them all?

I am convinced that the Ayurveda Board or certain individuals in it are determined to root out Unani. Even on an earlier occasion I pointed out to the hon. Parliamentary Secretary some of the unsatisfactory conditions that exist in the College of Indigenous Medicine and some of the manoeuvres that have been made to close down the Unani section. Last year a student in the Unani section—

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please! We are not discussing the different systems of indigenous medicine now. This is in connection with a grant to local authorities to set up dispensaries.

கலாநாயகர்

(ஐனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I am talking of Unani dispensaries. When some hon. Members made references to Ayurveda earlier the hon. Parliamentary Secretary said they could make their comments when this Estimate was taken up. I am sure he is not going back on his word now. He gave that assurance to every Member. I want only ten minutes.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

This Estimate has no reference to Unani medicine. The hon. Member cannot discuss that now.

பரிபூரண இடல்

கலாநாயகர்

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

We do not mind his having ten minutes, but let him speak to the point and obey your orders.

கலாநாயகர்

(ஐனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I like to bring to your notice the attempts that are being made to cripple the Unani section.

A certain student who gained admission to the Ayurveda section last year asked that she be transferred to the Unani section because her knowledge of English was good and that was refused, but this year another student who gained admission to the Unani section asked that she be transferred to the Ayurveda section and that was allowed.

I should like to point out that if the Unani section is closed down, as some people are trying to do, it will be impossible for the boys of this country to go to India and do Unani because there the medium of instruction is Urdu. The Minister of Finance will bear me out that if you want to send a student there it would cost about Rs. 200 a month.

I appeal to the hon. Parliamentary Secretary to see that justice is done.

Take the Ayurveda Central Dispensary at Borella and the Hospital. There was the Acting Medical Superintendent. For three years he was acting.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please! The Medical Superintendent does not come into this. This refers only to grants.

கலாநாயகர்

(ஐனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

There is a dispensary attached to the College of Indigenous Medicine.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

This has nothing to do with that. This deals with grants to municipal councils, village committees, urban councils and town councils.

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

After three years he was not confirmed.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

What has the officer's confirmation got to do with grants? Please confine yourself to the question we are discussing.

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I do not want to say anything more. I only wish to appeal to the Parliamentary Secretary to see that justice is done. Even if there are people who are anxious to wipe out the Unani section, we will resist it. That is why I want to know how many dispensaries are Unani dispensaries and in how many dispensaries you provide Unani treatment.

We give this grant to the various municipalities, urban councils, town councils and village committees. So long as we do not go ahead immediately with the task of getting the necessary medicines prepared, this money will go to waste. I should like to ask the Parliamentary Secretary whether these dispensaries are supplied with the necessary medicines and whether they are manufactured at a central place, which we have been clamouring for right through. Up to now you have not taken any steps. Just passing this money and saying this is for the dispensaries run by local authorities would not solve the problem. There must be a central place where these drugs can be manufactured. Unlike imported drugs,

here we have all the necessary drugs ready. It is a matter of preparation. Unless these drugs are prepared and they are found available in the various dispensaries, this money is not going to serve any purpose.

Therefore, in conclusion, I appeal to the hon. Parliamentary Secretary to see that there are Unani dispensaries also, that they are kept functioning and that they are not looked down upon. He should examine seriously this hush-hush talk that is going on to get the Unani section closed down. The Unani system has been in vogue for hundreds of years in this country and it has been encouraged by the Sinhalese kings. I would like to ask who this pundit is who conceived the idea of closing the Unani section here and sending the students to India. This is a very serious matter. You cannot get away with it and I am sure the Government is not going to dance to the tune of every high official in the Unani section. This is a gross injustice. The Unani section has been treated in the most shabby manner.

I would ask the hon. Parliamentary Secretary to kindly let us know how many Unani dispensaries there are today and how many Unani qualified graduates have been recruited to work in these various municipal, urban council and village council dispensaries.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. விவியம் பெர்னாண்டோ)

(Mr. William Fernando)

ගරු කථානායකතුමනි, නුවරඑළියේ නිබෙන ඖෂධ වර්ගයක් ගැන විස්තරයක් කරන්න මට විනාඩියක් අවසර ඔබ. මා කීවේ ඇත්ත වශයෙන්ම සිද්ධායුර්වේද —[බාධා කිරීම]

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

දෙවැනි වතාවට කථා කරන්නේ. කලින් කථා කළා.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. விவியம் பெர்னாண்டோ)

(Mr. William Fernando)

මට මේ බෙහෙත් වගී ලැයිස්තුවක් ඉදිරිපත් කරන්න තිබෙනවා. කරුණා කර ඒකට අවසර දෙන්න. අසේක ගස්, ලොත් සුඹුල්, ගම්මාලු, වදලැස්ස, වදකහ, නගාමැරුඅල, අරුද—[බාධා කිරීම්]

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වෙන්න.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. விவியம் பெர்னாண்டோ)

(Mr. William Fernando)

තමුත්තාන්සෙගෙ අණට කීකරු වීසි මා ඉදගත්තේ. අනික් මන්ත්‍රීවරුන්ට වෙනත් දේවල් ගැන කථා කරන්න ඉඩ දුන්නා. [බාධා කිරීම්] අක්කර කීපයක් වත් අරගෙන ඒ බෙහෙත් ඖෂධ වර්ග වචන්තය කියා ඉල්ලනවා. මම ඒ ලැයිස්තුව තමුත්තාන්සේට ඉදිරිපත් කරනවා. [බාධා කිරීම්] නුවරඑළියේ දේශගුණයට සුදුසු මේ ඖෂධ ටික රැක ගන්නය කියා ඉල්ලනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

I rise to a point of Order, Sir.

හමීඩ් මයා.

(ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

What is the meaning of this, Sir ?
When we want to speak you have all kinds of regulations—

පී. සී. ඉම්බුලාන මයා. (රුවන්වැල්ල)

(திரு. பி. சி. இம்புலான—ருவான்வல்ல)

(Mr. P. C. Imbulana—Ruwanwella)

The rules and regulations are only
for the Opposition.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ගරු දෙණියායේ මන්ත්‍රීතුමා කථා කරන්න.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, ඊයේ උදේ වරුවේ සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය ගැන සාකච්ඡා කළ අවස්ථාවේදී කථා කරන්නට බැරි වීම ගැන මම කනගාටු වෙනවා. මේ ආයුර්වේද ක්‍රමය, දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය, ගැන කොපමණ පොරොන්දු දී තිබුණත් ඒවා ඉටු වන්නේ නැහැ. සාමාන්‍ය තත්ත්වයක් දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමයටත් දෙනවාය කියා කොපමණ පොරොන්දු දී තිබුණත් එය දෙන බවක් පෙනෙන්නට නැහැ. රජයේ වුවමනාවකුත් නැහැ ; දෙපාර්තමේන්තුවට වුවමනාවකුත් නැහැ. අද පළාත් පාලන ආයතනවලට දෙන මුදල සැහෙන්නේ නැත කියා ප්‍රථමයෙන්ම මතක් කරන්න කැමතියි. ඒවා නඩත්තු කිරීමට, බෙහෙත් ශාලා ඇති කිරීමට, ඒ මුදල සැහෙන්නේ නැහැ. පළාත් පාලන ආයතන මගින් මහ ජනතාවට ඒ සේවය ලබා දීමට ආණ්ඩුව උනන්දු වෙනවා නම්, ඒ සඳහා අවශ්‍ය කරන මුළු මුදලම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් දෙන්නට බැරි ඇයි කියා අභන්ත කැමතියි.

අපේ පළාත්වල මහජනයා ආයුර්වේද ක්‍රමය යටතේ ප්‍රතිකාර ලබාගැනීමට බොහොම ආශාවෙන් සිටිනවා. පොඩි අසනීපයක් හැදුණත් පුද්ගලික වෙද මහත්වරුන් ලඟටම මහජනයා නිතරම යෑමෙන් ඒක අපට පැහැදිලි වෙනවා. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඇති කරන ඉස්පිරිතාල ගැන රජයේ කිසිම සැලකිල්ලක් නැහැ. ඒ නිසා තමයි, විශේෂයෙන් ආයුර්වේද ක්‍රමය අනුව ප්‍රතිකාර ලබා ගැනීමට මහජනයා බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නේ. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් අපේ පළාත්වලට දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කිසිම සැලකිල්ලක් ලැබෙන්නේ නැති බව මා කලින් කීවා.

1955 සිට දෙණියාය ආසනයේ පල්ලෙ ගම කියන ගමේ මාතෘ නිවාසයක් තිබෙනවා.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කරුණා කර මා කියන එකට සවන් දෙන්න. දැන් අප ඉදිරිපිට තිබෙන්නේ නගර සභා, පළාත් පාලන සභා හා සුළු නගර සභා මගින් ආයුර්වේදයට ආධාර දීමයි. ඒ ගැන සාකච්ඡා කරන්න. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය ගැන ඕනෑ නැහැ.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය නැහැ. මහජනයා ආයුර්වේදයට කැමතියි. ඒකයි පෙන්වන්න හදන්නේ. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය නැති නිසා මහජනයා ආයුර්වේදයට කැමතියි.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

තර්කයක් ඉදිරිපත් කරන්නට ඕනෑ නැද්ද? [බාධා කිරීමක්.]

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

එහෙම නම් අධ්‍යාපනය ගැනත් යන්න පුළුවන්; අයත්තේ සිට යන්න පුළුවන්. කරුණා කර කෙටි කර කථා කරන්න.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

දෙණියාය ආසනයේ තිබෙන ගම්කාරිය සභා එකකවත් ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා වක් නැහැ. පළාත් පාලන ආයතනයක් මගින් ගෙන යන එක දිස්පැන්සරියක්වත් නැහැ. මා කියන්නේ අඩු වශයෙන් දෙකෙන් එකක්වත් තිබෙන්න ඕනෑ. ඒ පළාත්වල මහජනතාව කොතරම් අවාසනාවන්තයන්ද කියතොත්, බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයත් නැහැ; ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයත් නැහැ. ඒ නිසා මා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අහන්නේ, මහජනයා ආශා කරනවා නම්, මහජනයා උනන්දු වෙනවා නම්, නොදෙන්නේ ඇයි? ගම්කාරිය සභාවලට දෙන මුදල මදි නිසා හෝ වෙන යම් දේවල්

නිසා හෝ මේ ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා ඇති කරන්නේ නැහැ. මේ සම්පූර්ණ වියදම දරන්නට රජයට බැරි ඇයි? හැම ගම්කාරිය සභා සීමාවක් තුළම එක බෙහෙත් ශාලාවක්වත් ඇති කරන්නට ඕනෑ කියා නීතියක්වත් හදන්නට බැරි ඇයි කියා ආණ්ඩුවෙන් අහන්නට කැමතියි. මේ ආයුර්වේදය ගැන දැන් මහජනතාව උනන්දුවක් දක්වනවා; නමුත් දෙපාර්තමේන්තුව මහජනතාවට ආයුර්වේද පහසුකම් සැලසීමට ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. මගේ කොටසා ශයේ මහජනතාව එක් වි ආයුර්වේද ආරෝග්‍ය ශාලාවක් ඇති කිරීමට විශාල මුදලක් එකතු කළා. නමුත් මේ කටයුත්තට සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව කිසිම සහයෝගයක් නොදුන් බව මම කනගාටුවෙන් කියනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, තවත් කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. අවුරුදු 14 කට පෙර මගේ කොටසාශයේ කොටපොල කියන ගමේ මහජනයාගේ මුදල්වලින්—සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ මුදල්වලින්—නොවෙයි, මහජනයාගේ මුදල්වලින්—මාතෘ නිවාසයක් සඳහා ගොඩනැගිල්ලක් සෑදුවා. ඒ අවස්ථාවේදී සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව මේ ගොඩනැගිල්ල මාතෘ නිවාසයකට නුසුදුසු කියා කල්පනා කර, ඒ කටයුත්ත සඳහා මේ ගොඩනැගිල්ල පාවිච්චියට ගත්තේ නැහැ. මෑතක් වන තුරුම, අවුරුදු 13ක කාලයක් තුළම, මේ ගොඩනැගිල්ල ප්‍රයෝජනයට ගත්තේ නැහැ. එමෙන්ම ඒ කාලය ඇතුළත කිසිවකු එම ගොඩනැගිල්ලේ පදිංචියට ගියේත් නැහැ. මේ අතරතුර නැවතීමට ස්ථානයක් සොයා ගත නොහැකි වූ ඇතැම් නිලධාරීන් මේ ගොඩනැගිල්ලේ වරින් වර පදිංචි වුණා. පසුව මොරවක්කෝරළේ ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය මගින්, ආයුර්වේද ආරෝග්‍ය ශාලාවක් ඇති කිරීමට බලාපොරොත්තු වුණා. එම ආරෝග්‍ය ශාලාව සඳහා මේ ගොඩනැගිල්ල සුදුසු කියා මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ සම්බන්ධතා කාරක සභාව ඒකපත්දයෙන් තීරණය කළා. එසේ තීරණය කර එම ආයුර්වේද ආරෝග්‍යශාලාව සඳහා මේ ගොඩනැගිල්ල ලබා දෙන ලෙස සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඉල්ලා සිටියා. එහෙත් අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ මිනිස් පුද්ගලිකව සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවට කරුණු කියා සිටියත්, තවමත් මේ ගොඩනැගිල්ල එම

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ආයුර්වේද ආරෝග්‍යශාලාව සඳහා ලබා ගැනීමට ප්‍රථම වූයේ නැහැ. මාතර සෞඛ්‍ය අධිකාරී තුමා නම් එම කටයුත්ත සඳහා මේ ගොඩනැගිල්ල පාවිච්චි කළාට කිසිම බාධාවක් නැත කියා අදහස් කළ බව මම ඉතා සන්තෝෂයෙන් කියන්නට කැමතියි. නමුත් තවමත් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව මේ ගොඩනැගිල්ල පිළිබඳව පුද්ගලිකව මටවත්, මේ සඳහා කරුණු ඉදිරිපත් කළ වෙනත් සමිති සමාගම්වලටවත්, මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ සම්බන්ධතා කාරක සභාවටවත්, පිළිතුරක් සපයා නැහැ. මේ ආරෝග්‍යශාලාව සඳහා එම ගොඩනැගිල්ල කොයිම විධියකින්වත් නොදීමට සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව ලැහැස්ති වී සිටින බව අපට ආරංචියි. මේ ගොඩනැගිල්ල දැනට කොටපොල සිටින සෞඛ්‍ය නිලධාරීතුමා ඔහුගේ බංගලාව හැටියට පාවිච්චි කරනවා. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය හා සමානවම ආයුර්වේද වෛද්‍ය පහසුකම්ද ඇති කිරීමට සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ කිසිම ඕනෑකමක් නැති බවයි, මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, මා කලින් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නට අදහස් කළ කාරණය ප්‍රකාශ කරන්නට අවස්ථාව නොලැබීම ගැන මම කනගාටු වෙනවා. ඒ අවස්ථාවේදී මම කියන්නට අදහස් කළේ මේකයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කරුණා කර ඒ කරුණු මගහරින්න. ඒවා වුවමනා නැහැ.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

කථානායකතුමනි, දෙණියාය ප්‍රදේශයට බටහිර හෝ ආයුර්වේද හෝ කිසිම වෛද්‍ය පහසුකමක් නැති බවයි මම කියන්නේ. මොරවක ආරෝග්‍යශාලාවට තවමත් දොස්තර මහත්මයෙක් පත් කර නැහැ. 1955 වසරේ පල්ලේගම මාතෘ නිවාසයට ජලය සැපයීම සඳහා රුපියල් හැට දහසක් සම්මත කර තිබෙනවාය කියනවා. එහෙත් තවමත් මේ සථානයට ජල පහසුකම් සපයා නැහැ. එසේ රුපියල් හැට දහසක්

වෙන් කර තිබුණත්, මේ ස්ථානයේ ලිදක් කපා යන්ත්‍රයක් සවි කළත් ඒත් ප්‍රමාණ වත් වෙනවා. නමුත් එයවත් කරන්නට මේ සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ කිසිම ඕනෑකමක් නැහැ. අප කියන්නේ සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ උනන්දුවක් නැති කමයි. එමෙන්ම මේ මාතෘ නිවාසයට මේ තාක් විදුලි බලය සපයා නැහැ. මේ ස්ථානයට විදුලි බලය ලබාගන්න ඉතා ලෙහෙසියි; නමුත් දෙපාර්තමේන්තුවේ උනන්දුවක් නැතිකම නිසයි, ඒ අඩුපාඩු පවතින්නේ.

එම නිසා ගරු කථානායකතුමනි, බටහිර වෛද්‍ය පහසුකම් දෙණියාය ප්‍රදේශයට සලස්වා නැති නිසා අඩු ගණනේ ඒ ප්‍රදේශයේ ආයුර්වේද වෛද්‍ය පහසුකම්වත් ඇති කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ වාගේම හැම ගම් කාර්ය සභා සීමාවකම අඩු ගණනේ ආයුර්වේද ආරෝග්‍ය ශාලා එකක්වත් ඇති කිරීමට නීතියක් ඇති කරන මෙන් ගරු ලෙක්චරතුමාට මතක් කරමින් මගේ වචන සවල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 2.48

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ සාකච්ඡා කරන්නේ ඉතා වැදගත් වැය ශීර්ෂයක් ගැනයි. මා භිතන හැටියට රුපියල් හාර ලක්ෂ පණස් දහස් හත් සියයක් ආයුර්වේදය සම්බන්ධ පළාත් පාලන ආයතන වලින් පවත්වාගෙන යන දිස්පැන්සරි වලට වැය කිරීමයි මෙයින් වන්නේ. අද දින ආයුර්වේද අංශයෙන් ලංකාවේ ජනතාවට ලැබෙන වෛද්‍යසේවාව අති විශාලයි. ලංකාවේ ජනතාව බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයට වඩා ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව ප්‍රතිකාර ගන්නවා. නමුත් ලංකාවේ ජනතාවගෙන් සියයට 70ක් පමණ ප්‍රයෝජන ගන්නා ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය සඳහා වෙන් කර තිබෙන්නේ රුපියල් 4,50,700 ක මුදලක්. මෙය කනගාටුදායක කාරණයක්. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයේ ආරෝග්‍යශාලාවක් හැදීමට රුපියල් ලක්ෂ කෝටි ගණන් වියදම් කරද්දී ආයුර්වේදය වෙනුවෙන් වියදම් කරන්නට යන්නේ මේ

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

තරම් සුළු මුදලක් විම ගැන බොහොම කනගාටුයි. මේ රටේ ජනතාවගේ සියයට 70 ක් පමණ ආයුර්වේද ක්‍රමය අනුව ප්‍රතිකාර ගන්නවා නම් ඒ වෛද්‍ය ක්‍රමයට මීට වඩා හොඳින් සැලකීමට ආණ්ඩුව සූදානම් නොවන්නේ ඇයි? ආයුර්වේද ප්‍රතිකාර වෙනුවෙන් ගම්කාරිය සහා, සුළු නගර සහා, නාගරික සහා ආදියටයි, මේ මුදල දෙන්න යන්නේ. නමුත් මේ ආණ්ඩුව බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයේ එක ආරෝග්‍යශාලා ගොඩනැගිල්ලක් සෑදීමට මේ වාගේ හතර පස් ගුණයක මුදලක් වියදම් කරනවා නේද? එසේ නම් ආයුර්වේදයට තැන දෙනවා කියමින් බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය සඳහා පුළුවන් තරම් සල්ලි වක්කරන්නේත්, ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය සඳහා වුවමනා තරම් මුදල් නොයොදවන්නේත්, ඇයි? බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය සඳහා රුපියල් කෝටි ගණන් වක්කරනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ වැය ශීර්ෂය ගැන ඔය විධියට කථා කරන්නේ ඇයි? ඔය කරුණු මේ ආධාර මුදලට අදාළ වන්නේ නැහැ නේද?

ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ආධාර දෙන විධිය පැහැදිලි කිරීම සඳහායි, ඒ විධියට කථා කරන්නට වුවමනා වී තිබෙන්නේ. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය වෙනුවෙන් කෝටි ගණන් වියදම් කරනවා; නමුත් ආයුර්වේදය වෙනුවෙන් සැහෙන ආධාරයක් දෙන්නේ නැහැ. ඇයි මේ වෙනස්කම? බටහිර ක්‍රමයේ බෙහෙත් සඳහාම වර්ෂයකට රුපියල් ලක්ෂ දෙසිය ගණනක් වියදම් කරනවා. මේවායින් බොහොමයක් අපතේ යනවා. මේ අපතේ යන මුදලින් කොටසක්වත් පළාත් පාලන ආයතන මගින් ආයුර්වේද ඩිස්පෙන්සරි පවත්වාගෙන යෑමට දෙන්නේ නැහැ. ඒ සඳහා ක්‍රමයක් සකස් කරන්නේ නැහැ. ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා පවත්වාගෙන යෑම සඳහා පළාත් පාලන ආයතනවලට ගොඩනැගිලි කියක් සකස් කර දී තිබෙනවාද? කිරුළපතේට නම් ඒ සඳහා ගොඩ

නැගිල්ලක් සාදවා දීමට මට පුළුවන් වුණා. ඒ හැර ම දන්න තැනක නම් ආණ්ඩුවෙන් වෙන ගොඩනැගිල්ලක් සාදා දී නැහැ.

ආයුර්වේදය ගැන මේ ආණ්ඩුව දක්වන්නේ කුඩම්මාගේ සැලකිල්ලක්. සියයට 70 ක් ජනතාව බෙහෙත් ගන්න ආයුර්වේදයට මේ ආණ්ඩුව දක්වන්නේ කුඩම්මාගේ සැලකිල්ලක්. තමුත්තාත් සෙගෙ දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයන් දහස් ගණනක් ලියා පදිංචි වී සිටිනවා. පළාත් පාලන ආයතන මගින් ඩිස්පෙන්සරි සකස් කර දී නියම විධියට බෙහෙත් වර්ග බෙදා හැර නියම විධියට රෝගීන්ට ප්‍රතිකාර කිරීමට ඒ වෛද්‍යවරයන්ට ඉඩ ප්‍රස්තාව සලසා දෙන්නට ඕනෑ. අද වන තෙක් ඒක කරල නැහැ. මොකක්ද ඒක නොකරන්නට හේතුව? බටහිර ක්‍රමයෙන් ගත්ට පුළුවන් හොඳ ටික ඔක්කොම අපි ගනිමු. ඇතැම් රෝග සුව කිරීමට ඒ බටහිර ක්‍රමයේ තිබෙන ශක්තිය අපි සතුවත් භාර ගනිමු. ඒ අතර රටේ වැඩි ජනතාව ප්‍රතිකාර ලබා ගන්නට යන ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ගේ දිස්පෙන්සරි, ආරෝග්‍යශාලා දියුණු කරන්නට ඕනෑ. නමුත් තවම ඒක කරන්නට මේ ආණ්ඩුව අපොහොසත් වෙලා තියෙනවා. මම එක ප්‍රශ්නයක් අහනවා. මේ ගරු සභාවෙනුත් මුදල් ප්‍රමාණයක් පාස් කරල ගම්බද පළාත් පාලන ආයතනවලින් පාලනය කරන ආයුර්වේද දිස්පෙන්සරි තිබෙනවා. ඒවායේ වෙදකම් කරන වෙද මහත්මයාට ලැබිය යුතු නියම වරප්‍රසාදය දීල තියෙනවද? පොලිසියෙන් හෝ යම් කෙනෙක හෝ යම්කිසි පුද්ගලයකුට ගහල තුවාලයක් වුණාම, අර ආයුර්වේද දිස්පෙන්සරියේ වෛද්‍යවරයා තුවාලයට ප්‍රතිකාර කරල වෛද්‍ය සහතිකයක් දුන් නොත් අද තමුත්තාත්සේලාගේ රජය ඒ වෛද්‍ය සහතිකය පිළිගන්නවාද? මේ තැනැත්තාට මේ විධියේ තුවාලයක් කරල තියෙනවා, ඒ පිළිබඳව මගේ රපෝර්තුව මේකයි කියා ඒ වෛද්‍යවරයා රපෝර්තුවක් දුන්නොත් මේ රජය ඒ රපෝර්තුව පිළිගන්නවද? උසාවියක් ඒ රපෝර්තුව පිළිගන්නවද? ඇයි ඒ වරප්‍රසාදය ආයුර්වේද වෛද්‍ය වරයාගෙන් ඉවත් කර තියෙන්නේ? ඇයි උසාවිය ඒ ගම්බද වෙද මහත්මයාගේ වෛද්‍ය සහතිකය පිළිගන්නේ නැත්තේ? මේ රජයෙන් ඒ අංශයට මුදල් වැය කරනවා. මුදල් වැය කරනවා නම් ගම්බද

පරිපූරක මුදල්

වෛද්‍යවරයාටත් ඒ වරප්‍රසාදය දෙන්නට ඕනෑ. ගමේ පළාත් පාලන ආයතනය මගින් ක්‍රියාත්මක කරන ආයුර්වේද දිස්පෙන්සරි යේ වෛද්‍යවරයාට හෝ වෛද්‍යවරියට ඒ බලය තියෙන්නට ඕනෑ. පිහිය පාරකින්, නෑ නැත්නම් පොලු පහරකින් අහවලාගෙන හය කැඩල තියෙනවාය කියා ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයා සහතික කළොත් ඇයි ඒ සහතිකය පිළිගන්නේ නැත්තේ? බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව දෙන සහතිකය විතරද පිළිගන්නේ? පළාත් පාලන ආයතන මගින් ගෙන යන ආයුර්වේද දිස්පෙන්සරි වල ඉන්නේ ලියාපදිංචි වූ වෛද්‍යවරුයි. ඇයි ඒ අයට අර වරප්‍රසාදය දීමට තමුන් තාත්සෙලා මැළි වී සිටින්නේ? තමුන් තාත්සෙලා තවම තුප්පහි ගති අනුව ගමන් කරන නිසා නේද එහෙම කරන්නේ?

ගරු කථානායකතුමනි, තමුන් තාත්සේගේ කොට්ඨාශයෙන්, නාවලපිටිය පැත්තෙන්, නොයෙක් තැන්වල ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා ඇති. ඒවායේ වැඩක් කිරීමට ඉඩක් නැහැ. ඒවා දිනෙන් දිනම දුර්වල කරනවා. ඒවාට යවන බෙහෙත් ටික නියම විධියට සකස් කරල නියම මධ්‍යස්ථානයකින් යවන්නේ නැහැ. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව බෙහෙත් දෙන ආරෝග්‍යශාලා හා ඩිස්පෙන්සරිවල නම්, සකස් කළ බෙහෙත් තිබෙනවා. ඇයි එවැනි ක්‍රමයක් අනුව අපේ වෛද්‍යවරුන්ට වුවමනා කරන වුර්ණ, අරිෂ්ට ආදිය පිළියෙල කර සපයන්න මධ්‍යස්ථානයක් රජය පිහිටුවන්නේ නැත්තේ? වෛද්‍යවරුන්ගේ ඒක මතික ඉල්ලීමක් තමයි මේක. එසේ කළොත් වෙද මහතුන්ට මෙන්ම රෝගීන්ටද තමන්ගේ බෙහෙත් ටික ලබා ගැනීමට කඩපොලවල රස්තියාදු වෙන්න වුවමනා කරන්නේ නැහැ. අද දින ආයුර්වේදයට ලැබෙන්නේ කුඩම්මාගේ සැල කිල්ලයි. ඒ අන්දමට කටයුතු කර කවර දාවත් ආයුර්වේද ක්‍රමය මේ රටේ දියුණු කරන්න බැහැ. මේ රටේ මහජනතාව ගෙන් සියයට හැත්තෑපස් දෙනකුට වඩා වැඩි පිරිසක් අද දින ලෙඩක් වූ විට සොයන්නේ සිංහල වෙද මහතාගේ පිහිටයි. ඒ හෙයින් වෛද්‍යවරුන්ට වුවමනා කරන බෙහෙත් සපයා දීමට වහම කටයුතු කරන මෙන් ඇමතිතුමා ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

පරිපූරක මුදල්

ආයුර්වේද බෙහෙත් සපයන මධ්‍යස්ථාන පවත්වා ගෙන යාම පිණිස පළාත් පාලන ආයතනවලට අද දින රජයෙන් සුළු ආධාර මුදලක් දෙන බව අත්තයි. නමුත් බටහිර ක්‍රමය අනුව බෙහෙත් දෙන ඩිස්පෙන්සරි ආදියට දෙන පහසුකම් මේවාට නොදීමෙන් මේවා මත අමතර බරක් පටවා තිබෙන්නේ ඇයි? බටහිර ක්‍රමය අනුව පවත්වාගෙන යනු ලබන රෝහල් වලට ඩිස්පෙන්සරිවලට දොස්තරවරු, ඇටෙන්ඩන්ට්වරු, උපකරණ ආදී සියල්ලක්ම සපයනවා. නමුත් ජනතාවට වැඩි සේවයක් කෙරෙන ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලාවලට එවැනි කිසිවක් නොදීමෙන් බරක් නොවේද පටවා තිබෙන්නේ? නැහැ ගරු කථානායකතුමනි, මේ කට්ටියට මේවා කරන්න වුවමනාවක් නැහැ, හිතක් නැහැ. ඕකයි නියම තත්ත්වය. මේ අයට ඕනෑකරන්නේ රට රවටන්න පමණයි. මේ අය වැඩ කරන්නේ මුණ ඉව්වාට පමණයි.

මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ පෝරේගම නැමති පළාතේ මේ අන්දමට බෙහෙත් ශාලාවක් විවෘත කරන්න කියා ඒ පළාතේ ත්‍යාගශීලී තැනැත්තෙක් අවුරුදු 99 ක බද්දක් උඩ ගෙයක් එම පළාත් පාලන ආයතනයට දුන්නා. නමුත් අනෙක් සමහර පළාත්වල මා දන්නවා එවැනි තැන් ලැබුණායින් පසුව වුවද ඒවා හොඳ මදිය කියා කුලී ගෙවල බෙහෙත් ශාලා පිහිටුවනවා. මේවා ගැන පරීක්ෂා කර බලන්න කියායි මා ඉල්ලා සිටින්නේ.

එබඳු ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් ඔවුන්ගේ වෛද්‍යකම උඩ අද ඒ ප්‍රදේශවල බොහොම ජනප්‍රිය වී තිබෙනවා. ඇතැම් අයට අත් ගුණයක් තිබෙනවා. එබඳු අත් ගුණය ඇති වෛද්‍යවරුන්ට ගම්බද ජනයා බොහොම සලකනවා. හැතප්ම ගණන් ඇත සිට එබඳු උදවියගෙන් බෙහෙත් ගැනීම සඳහා මිනිසුන් යනවා. ඒ වෛද්‍යවරුන් සල්ලි ගම්බද කිරීමට නොවෙයි, වෛද්‍යකම කරන්නේ. ඔවුන් මුදල් අය කරන්නේ නැහැ. ඔවුන්ගෙන් වෛද්‍යකම ගැනීමට යන අය ගෙන යන්නේ බුලත් අතක් පමණයි. මුදල් දෙන්නේ නැහැ. අවුරුදු දෙදහස් ගණනක් තිස්සේ ආයුර්වේද වෛද්‍යකම මේ රටේ මුල් බැස

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

ගෙන තිබුණේ ඒ තත්ත්වයෙනුයි. නමුත් එසේ මුදල් නොගෙන වෙදකම් කරන වෙදමහත්වරුන්ට අද මේ රටේ තත්ත්වයක් ඇත්තේ නැහැ. මුදල් ගසා කෑමට යන අයට නම් තවත් මුදල් දී, ගොඩනැගිලි ආදියත් සකස් කර දී ආධාර කරනවා. මිල මුදල් නොගෙන අපේ පැරණි සමාජ සිරිත් විරිත් අනුව වෙදකම් කරන වෙදමහත්වරුන්ට අත දී ඔවුන්ගේ තත්ත්වය නගාලීමට මේ රජය සූදානම් නැහැ.

මේ මුදල කොහෙන්ම සැහෙන්තේ නැහැ. පළාත් පාලන ආයතනවලට දීමට කෝටි ගණනක් වෙන් කරන්න ඕන. ගම්බද පළාත් පාලන ආයතනවලට වෛද්‍ය මධ්‍යස්ථාන ඇති කොට, නියම උපකරණ හා බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය සැපයීම සඳහා කෝටි ගණනක් වෙන් කරන්න ඕන. මේ කරන්නේ ප්‍රයෝගයක්. සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ඇසට වැලි ගැසීමක්. අපි ආයුර්වේදය නගා සිටුවීමටත් වැඩ කළාය කීමටයි, මේ වැඩ කරන්නේ. එසේ නැතිව පපුවේ ඇති අවංකභාවයකින් උපදින චේතනා අනුව වැඩ කිරීමට නොවෙයි.

බඩේ බිජු නියාගෙන වැඩ කරන්න එපා යයි මම රජයට කියනවා. අද රටේ සිටින ජනතාවගෙන් සියයට 70 ක් පමණ ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයට ලෙඩ සුව කරගන්නයි, අදහස් කරන්නේ. ඒ නිසා රටේ ජනතාවගෙන් අය කර ගන්නා කෝටි සංඛ්‍යාත මුදල් වලින් කොටසක් ඒ ජනතාවගේ සිතූම් පැතුම් අනුව ඔවුන්ගේ ලෙඩ සුව කරගැනීම සඳහා පහසුකම් ඇති කිරීම පිණිස යෙදවිය යුතුයි. පසුගිය සතියෙදී මට දැන ගත්තේ උබුණ අපේ ප්‍රදේශයේ වෙද මහත්මයෙක්—

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කරුණා කරල වැය ශීර්ෂය ගැන කථා කරන්න. මේක තිබෙන්නේ ආධාර මුදල් ගැන.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ආධාර මුදල් දීම හරියාකාර කරන්න ඕනැ කියන එකයි මා කියන්නේ.

මේ රුපියල් 4,50,700 කොහෙන්ම ප්‍රමාණවත් නැහැ, පළාත් පාලන ආයතන මගින් ගම්බද ප්‍රදේශවල ආයුර්වේදය දියුණු කරන්න. නියම වෛද්‍යවරුන් ගත්තේ බැහැ. වෛද්‍යවරයෙක් පසුගිය සතියේ මට ඇවිත් කිව්ව, අංශ භාගය හැදුණු ලෙඩෙක් පසුගිය කාලයේ මහා රෝග්‍යශාලාවට ගෙනාවාය, ඉන්පසු ඔහු ගේ කකුල් පට්ටලින් සම්පූර්ණයෙන් වෙළව්වාය, ඒ අන්දමට මාස 2 කුත් දවස් 21 ක් ඔහුව වෙළා තැබුවාය, අන්තිම දවසේ නැවතත් වෙළන විට හුස්ම ගැනීමට බැරිය මා මැරෙන්න එනවාය කියා ලෙඩා කිව්වම දොස්තර මහත්මයා ඒ පටි කැපු වාය—මම ඕනෑ නම් දිනය හිටත් දෙන්නම්—ඊට පසු වෙද මහත්මයා ගමට ගෙන ගියාය කියා. පක්ෂඝාත රෝගය හැදී අට මාසයක් ගත වී සිටි ඒ රෝගියා තව ටික දවසක් ආරෝග්‍යශාලාවේ සිටියා නම් මැරී යන්නට ඉඩ තිබුණාය කියාත් ඒ වෙද මහත්මයා මා සමඟ කිව්ව. වෙළල වෙළල මැරෙන තත්ත්වයටයි ලෙඩා වැටී සිටියේ. අට මාසයක් විතර ගත වුණු ඒ රෝගය නොයෙක් තෙල් බෙහෙත් වර්ග ගාල අන්තිමේදී කඹයක් බැඳදී ඒක අල්ලාගෙන ලෙඩාට හක්මන් කරන්න ය කියා මාස දෙකකින් විතර ඒ වෙද මහත්මයා ලෙඩය සනීප කර තිබෙනවා. ඒ එක්කෙනා දැන් බස්වල වෙකර් කෙනකු වශයෙන් රක්ෂාවක් කරනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කවුද ඒ වෙද මහත්මයා?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මම ඒ වෙද මහත්මයාගේ නම ඕනෑ නම් පසුව කියන්නම්. එදා අංශ භාගය නිසා තව මාස ගණනකින් නැති වන්නට ඉඩ තිබුණු ඒ මහත්මයා අද බස් වෙකර් කෙනෙක්. ඉස්පිරිතාලයෙදී පරීක්ෂා කරල වෙදකම් කළේ ඔහොමයි. ඇතැම් වෛද්‍යවරුන් කල්පනා කරනවා ඇති මේක හිතාවට කරුණක් කියා. මට පෙනුණා, අපේ ගරු බටහිර වෛද්‍යතුමා ටිකක් හිතා වෙනවා. ඒක නිසයි, මම එහෙම

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

කිව්වේ. සමහරවිට ඒක එහෙම වන්න බැහැ කියන්නට පුළුවනි. නමුත් මෙය සිද්ධ වුණේ මහාරෝගයශාලාවේ නිසයි මම කියන්නේ. වෛද්‍යවරයා හරි හැටි පරීක්ෂා කළාද, නොකළාද, කියා මම දන්නේ නැහැ. අද පළාත් පාලන ආයතන මගින් නියම විධියේ දිස්පැන්සරි ඇති කළොත් එවැනි වෛද්‍යවරුන්ගේ සේවය ලබා ගන්න පුළුවනි.

අද ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් දහස් ගණනක් රෙජිස්ටර් වී සිටිනවා. ආයුර්වේද ක්‍රමය ඉගෙන ගෙන ලියාපදිංචි වුණු වෙද මහත්වරු කී දහස් ඉන්නවාද? මට ඒ ගණන එක පාර කියන්න මතක නැහැ.

ඔබේසේකර මයා.

(**திரு. ஓபயசேகர**)

(Mr. Obeyesekere)

6.000 යි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(**திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன**)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ලංකාවේ ගම් දහ හත් දහස් ගණනක් තිබෙනවා. ඒ හැම ගමකම වගේ අපේ වෙද මහත්මයෙක් ඉන්නවා. පෙළක් ගම් වල දෙනුත් දෙනෙක් ඉන්නවා. නමුත් ලියා පදිංචි වෙලා ඉන්නේ 6.000 යි. ඒ කොටස අද යට කරන්නේ ඇයි? ඒ අය ලියාපදිංචි කරන්නට ලැහැස්ති නැහැ. ඒ අය ලියාපදිංචි කළත් වෙදකම් කරන්නේ නිකම්. ඒ ලැයිස්තු පෙන්වන්නට ලැහැස්ති නැහැ. අසූ වල් ගමේ අසූවල් වෙද මහත්මයා ඉන්න වාය කියා ප්‍රසිද්ධ කරන්නේ නැහැ. මොකද, ලෙඩුන් එතැනට යන නිසා; එවිට බටහිර ක්‍රමය ඉගෙන ගත් වෛද්‍යවරුන්ට මුදල් යාම නවතින නිසා. අද ලියාපදිංචි වුණු වෙද මහත්වරුන් 6,000 ක් සිටිනවා නම්, ඒ වෙද මහත්වරුන් සිටින්නේ අසූවල් අසූවල් ගම්වලය, ඒ අය අසූවල් අසූවල් වෙදකමට දක්ෂය, කියා ඒ අයගේ ලැයිස්තුවක් ප්‍රසිද්ධ නොකරන්නේ ඇයි කියා මා අහනවා. ඒ විධියේ වාතීවක් තමුත්තාන්සේලා ප්‍රසිද්ධ කළාද? නැහැ. ඊට හේතුව එය අපේ බටහිර වෛද්‍යවරුන්ගේ සම්ප්‍රදායට විරුද්ධවීමයි. ඒ වෙද මහත්වරුන්ගේ විශේෂඥතාව ප්‍රසිද්ධ කරනවාට විරුද්ධයි. ඔය සම්ප්‍රදාය වල් ඕනෑ නැහැ. රටේ යම් යම් දක්ෂ වෙද

මහත්වරුන් ඉන්නවා නම් ඔවුන් අසූවල් අසූවල් වෙදකමට දක්ෂය කියා වාර්තාවක් ප්‍රසිද්ධ කරන්න ඕනෑ. එය ඉතා අවශ්‍ය දෙයක්. රටේ සිටින රෝගීන්ට ඒ දක්ෂ වෙද මහත්වරුන් ඉන්න තැන්වලට යාමට ඒ ගැන දැනීමක් ලබා දෙන්න ඕනෑ. නමුත් නාන්සේට මතක ඇති, බලල්ලේ හිටියා බොහොම දක්ෂ වෙද හාමුදුරු නමක්. ඒ හාමුදුරුවන් ළඟට රටේ හැම පළාතකින්ම වගේ මිනිස්සු ගියා බෙහෙත් බිත්දු දෙකක් අරගන බොන්න. බෙහෙත් ටිකක් දුන්න ගමන් අත්ගුණයෙන් සුව වෙනවය කියලා ප්‍රසිද්ධියක් තිබුණා. ඇතැම් රෝග සඳහා දක්ෂ වෛද්‍යවරු අප්‍රසිද්ධව හිටිය, මේ විදියට. පළාත් පාලන ආයතන මගින් ඔවුන්ගේ සේවය ලබා ගන්න පුළුවනි. අද ලංකාව වැඩි වශයෙන් පළාත් පාලන ආයතනවලට බෙදිලයි තියෙන්නේ. එම පළාත් පාලන ආයතන මගින් ඒ වෛද්‍ය වරුන්ට ප්‍රසිද්ධියක් ලබා දෙන්න ඕනෑ. මෙසේ සුළු වශයෙන් නොවෙයි, කෝටි ගණන් වුණත් වෙන් කරලා මෙරට ජනතාව ලෙඩෙන් දුකෙන් මුදවා ගැනීම සඳහා, බඩේ බිජු තියාගෙන ක්‍රියා නොකර, කෙළින්ම ආයුර්වේදයට ආධාර දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හ. 3.11

ඉම්බුලාන මයා.

(**திரு. இம்புலான**)

(Mr. Imbulana)

ගරු කථානායකතුමනි, මෙම වැය ශීඝ්‍රය යටතේ වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්න මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඉතා වැදගත් වූත් රසවත් වූත් කතාවක් පැවැත්වූවා. ආයුර්වේද ක්‍රමය ගම් ප්‍රදේශවල දියුණු කිරීම සඳහා ගතයුතු පියවරවල් ගැන අදහස් රාශියක් එතුමා ඉදිරිපත් කළා. එම අදහස් අනුව ගම්වල ආයුර්වේදය දියුණු කරන්න ගරු ඇමතිතුමා උත්සාහ ගන්නවා ඇත කියා අප කල්පනා කරනවා. ආයුර්වේදය දියුණු කළ යුත්තේ මොන මොන ක්‍රමවලින්ද කියන එක ගැන අදහස් රාශියක් දෙපාර්තමේන්තුවේ තියෙනවා. කෙසේ වෙතත් ආයුර්වේදය වෙනුවෙන් මිට වඩා සේවයක් අපි බලා පොරොත්තු වෙනවා. ආයුර්වේදය දියුණු කිරීම සඳහා විශාල වැඩ පිළිවෙළක් ගන්නවා කියලා ගිය රාජ්‍යය කථාවේදීද කිව්වා. එම

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඉමුලාන මයා.]

පොරොන්දුවෙන් ගැලවෙන්නට වාගේ තමයි, රුපියල් හාර ලක්ෂ පණස් දහසක් වෙන් කරල තියෙන්නෙ. මෙම මුදලෙන් ගම්බද මහජනයාට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියට ආයුර්වේදය දියුණු කරන්න පුළුවන් වේවිය කියා මා විශ්වාස කරන්නෙ නැහැ. එය කවදාවත් පුළුවන් වන කරුණක් නොවෙයි. සුළු නගර සභා ආදිය හැරෙනකොට ලංකාවේ ගම්කායාර්‍ය සභා දැනට 466 ක් පමණ තිබෙනවාය. කියා මා සිතනවා. රුපියල් 4,50,000 ක් ගම්කාර්ය සභා අතරේ සම සමව බෙදුවොත් එක් ගම්කාර්ය සභාවකට ලැබෙන්නෙ ඉතා සුළු ප්‍රමාණයක් බව පෙනෙනවා. එම මුදල කොහෙන්ම ප්‍රමාණ වත් නොවන බවයි මගේ පිළිගැනීම. ඊට පිළිතුරු වශයෙන් කියනවා ඇති හැම ගම්කාර්ය සභාවකම ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලාවක් බැගින් පිහිටුවන්නෙ නැත කියා. මහජනයාට ප්‍රයෝජනවත් වන ආකාරයට මේ රටේ ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා ඇති කරනවාය කියන මේ ආණ්ඩුව අඩු ගණනේ එක් ගම්කාර්ය සභා ප්‍රදේශයකට එක් ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලාවක් බැගින්වත් ඇති නොකරන්නෙ ඇයි? මෙවැනි සුළු මුදලක් වෙන් කිරීමෙන් කවදාවත් ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය ගම්වල පතුරුවා හරින්නට බැහැ. මේ මුදල ඒ ඒ පළාත් පාලන ආයතනය මගින් දැනටමත් පවත්වාගෙන යනු ලබන බෙහෙත් ශාලාවලට රුපියල් හාර පන්දාහ බැගින් ලැබෙන පරිදි බෙදා දීමට වත් මදිවේය කියා මා හිතනවා.

බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු කිරීම සඳහා හැම පළාතකම විශාල ගොඩනැගිලි ඉදි කර තිබෙනවා. එහෙත් ආයුර්වේදය දියුණු කරනවාය කියන මේ දෙපාර්තමේන්තුව ඒ සඳහා වුවමනා තරම් ගොඩනැගිලි ඉදි නොකරන්නේ ඇයි? ගම්කාර්ය සභා සියල්ලටම බැරි නම් එයින් අඩකටවත් ආයුර්වේද ආයතන සඳහා පහසුකම් දෙන්නට බැරිද? එහෙම නම් ඊටත් අඩු ප්‍රමාණයකට හෝ දෙන්නට බැරිද? සාමාන්‍ය ජනතාවට ආයුර්වේද ක්‍රමයෙන් නියම සෙනක් දෙන්නට ඔය විධියට නම් කවදාවත් බැහැ. මාත් අවුරුදු ගණනක් ගම්කාර්ය සභාවල වැඩ කර තිබෙනවා. සභාපති වරයෙකු හැටියට අවුරුදු 13ක් 14ක් වැඩ කර තිබෙනවා. දැනට ගම්කාර්ය සභාවලට ලැබෙන ආදායම පාරවල් නඩත්තු කිරීමේ,

බෝක්කු තැනීම, ආදිය සඳහා වෙන් කළාම වෙනත් වැඩ සඳහා සත්‍යයක්වත් ඉතිරි වෙන්නෙ නැති තරමයි. ඒ නිසා පළාත් පාලන ආයතනවලට ආධාර දීම සඳහා මිට වැඩි මුදලක් වෙන් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. මේ රුපියල් 4,50,000 නම් කිසිසේත් ප්‍රමාණවත් නැහැ. ඒ නිසා දෙපාර්තමේන්තුව මගින් අඩු වශයෙන් ගොඩනැගිල්ලක්වත් පළාත් පාලන ආයතන වෙනුවෙන් ගොඩ නගා දෙනවා නම් හොඳයි. අඩු වශයෙන් ගොඩනැගිල්ලක් වත් තනා නොදී මහජනයාට කොයි තරම් පොරොන්දු දුන්නත් ආයුර්වේදයෙන් නියම ප්‍රයෝජනයක් ලබා දීමේ පොරොන්දුව ඉෂ්ට කරන්නට බැහැ. ආයුර්වේදය දියුණු වෙන්නේත් නැහැ.

අපේ පළාත්වල හැම ගමකටම වාගේ වෙද මහත්වරු එක්කෙනෙක් දෙන්නෙක් ඉන්නවා. එක්කෝ ආයුර්වේද ක්‍රමයට බෙහෙත් කරන වෙද මහත්මයෙක් එහෙම නැත්නම් පැරණි සිංහල ක්‍රමයට බෙහෙත් කරන වෙද මහත්මයෙක් වෙන්ට පුළුවනි. රුවන්වැල්ල පළාතේ ජිනදාස වෙද මහත්මයා බාලක පක්ෂාඝාත රෝගීන් 29 දෙනෙකු සනිප කර තිබෙනවා. දවසින් දවස ඒ මහත්මයා ළඟට ලෙඩුන් එනවා. එවැනි වෙද මහත්වරුන්ටවත් ආණ්ඩුවෙන් කිසිම ආධාරයක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. මෙවැනි වටිනා සේවයක යෙදී සිටින අය තෝරා ගෙන ඒ අයගේ සේවයන් මහජනයාට ලබා දීමට ක්‍රියා කරනවා නම්, පළාත් පාලන ආයතන මගින් අතිරේක සේවයක් මහජනයාට ලැබෙන අතර, ඒ මගින් විශාල සෙනක් ලබාගන්න පුළුවනි. එහෙම නැතිව, ආයුර්වේදය දියුණු කරන වාය කියා රාජාසන කථාවේ නම් කිව්ව; ඒ අනුව ආවැඩුවාට නම් කවදාවත් මහජනයාට ආයුර්වේදයෙන් ප්‍රයෝජනයක් ඇති වන්නේ නැහැ. ආයුර්වේදය දියුණු කිරීමට අපේ පර්යේෂණාගාරයක් නැත කියා ඒ සමගම කියනවා. “රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට්” එකක් නැහැ.

ඔබේසේකර මයා.

(කිතු. ඉපායසේකර)

(Mr. Obeyesekere)

වෙනත් නිබන්ධන.

පරිපූරක මුදල්

ඉම්බුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

නවම නම් නැහැ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ඔවා ඔක්කොම අවශ්‍ය නැහැ.

ඉම්බුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

දැනට අපි මේ බෙහෙත් සේරම වාගේ ලබා ගන්නේ කපාඩියාගේ මාර්ගයෙන්. ඒ නිසා ආයුර්වේදය දියුණු කිරීමට නම් එය පළාත් පාලන ආයතනවලට ගන්න ඕනැ. ඒකයි මාතෘකාව කරගෙන යන්නේ. දියුණු වීමට නම් ඒවා මේ රටේම තිබෙන්නට ඕනැ. ඒක ඉතා වැදගත් කාරණයක් හැටියට සලකනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ආයුර්වේදය දියුණු කරන්න නම් මීට වඩා අරමුදලක් වෙන් කරන්න කියා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ගෙන් විශේෂයෙන්ම ඉල්ලා සිටිනවා. ආධාර දීමෙන් පමණක් කටයුත්තක් මෙය දියුණු කරන්න බැහැ. මෙය දියුණු කරන්න නම්, පළාත් පාලන ආයතන මගින් එක ආයුර්වේද ආයතනය බැගින්වත් ඇති කරන්න කියා මතක් කරමින් මගේ වචන සවලපය අවසාන කරනවා.

අ. හා. 3.22

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(අකුරුස්ස)

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ்—அக்கு
றஸ்ஸ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

ඊයේ සිට මේ අවස්ථාව දක්වාම සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ වැය ශීඝ්‍රී සම්බන්ධව දීර්ඝ සාකච්ඡාවක් ඇති වුණා. ඒ අවස්ථාවේ දී කපා කළ මේ ගරු සභාවේ ආණ්ඩු පක්ෂයේත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේත් මන්ත්‍රී වරුන් රාශියක්ම එහි ඇති අඩුපාඩුකම්

පරිපූරක මුදල්

සම්බන්ධවත් අවශ්‍ය වැඩි දියුණු කිරීම් සම්බන්ධවත් කරුණු රාශියක් ඉදිරිපත් කළා. දැන් මේ අවස්ථාවේදීත් ආයුර්වේද සේවය සම්බන්ධවත්, මදිපාඩුකම් සම්බන්ධවත්, මුදල් යෙදීමේ මදිකම සම්බන්ධවත්, මීට කලින් කපා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් රාශියක්ම අදහස් ප්‍රකාශ කළා. මේ සම්බන්ධයෙන් අපි එක කාරණයක් පිළිගන්න ඕනැ. එනම්, අද අවශ්‍ය කටයුතුවලට වියදම් කිරීමට මුදල් නැති කමේ ප්‍රශ්නය භයානක ලෙස පවතිනවා. වෛද්‍ය සේවයට පමණක් නොවෙයි, අධ්‍යාපන කටයුතු, අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය ලංකාවට ගෙන්වා ගැනීම, ඔය ආදී මනුෂ්‍ය ජීවිතය ගෙන යෑමට අවශ්‍ය සෑම දේකටම මුදල් මදිකම ගැන මුහුණ දීමට අද ආණ්ඩුවට සිදු වී තිබෙනවා. සෑම දේකටම වුවමනා කරන මුදල් සපයා ගැනීමට අද ආණ්ඩුව අදහස් වී සිටින බව අපි පැහැදිලි ලෙස කල්පනා කළ යුතුයි. එය අපේ වග කීමක් නොවන බව මා පිළිගන්නවා. අද වන තුරු ආදායම් ලබා ගැනීම සම්බන්ධව සංවර්ධන කටයුතු නොකිරීම ගැන අපි ආණ්ඩුවට දෝෂාරෝපණය කර තිබෙනවා. අපේ ඒ විවේචන යුක්තිසහගත වූ හරි විවේචන හැටියට අපි පිළිගන්නවා. ඒ සෑම අතින්ම අද මුදල් මදිකම ගැන වග කීම ආණ්ඩුවට බාර දී තිබෙන්නේ වී නමුත් අද අපට සාකච්ඡා කරන්න තිබෙන්නේ, තිබෙන මුදල් තත්ත්වය අනුවයි. ආණ්ඩුව ඒ වගකීම ඉටු නොකළා කියා අප පිළිගන්නා අතරම—ආණ්ඩුව පිළිගෙන ඇද්ද නැද්ද කියා මා දන්නේ නැහැ, එය පිළිගන්නත් නැතත්—දැන් තිබෙන මුදල් තත්ත්වය අනුව මේ අවුරුද්දේ මේ සේවය සඳහා මුදල් යොදන්න ඕනැය කියන ප්‍රශ්නය ගැනයි අද අපට සාකච්ඡා කරන්නට තිබෙන්නේ. මෙය ආණ්ඩුවේ වගකීමක් කියා ආණ්ඩුවට දොස් පැවරීමෙන් වැඩක් වන්නේ නැහැ. ඒ මන්ද කියතොත්, ආණ්ඩුව අපේ අදහස්වල හැටියට දොස් ලබා ගැනීමෙන් පසුවත් වග කීමෙන් තොරවයි කටයුතු කර තිබෙන්නේ. ඒ දොස් පැවරීම් යුක්ති සහගතයි කියා මා පිළිගන්නවා. ඒ අතරම ඇති වී තිබෙන මදිකම් ගැන කල්පනා නොකර, වුවමනා තරම් මුදල් යොද වන්න කියා මේ අවස්ථාවේදී කියා සිටීම වගකීමකට ඇති ඉල්ලීමක්

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]
නොවන බව මා මතක් කරනවා. මේ ප්‍රශ්නය ගැන එක් වැදගත් කරුණක් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා පැහැදිලි කරන වාස කියා මම කල්පනා කරනවා. එනම් ආයුර්වේද සේවය සම්බන්ධයෙන් අද ආණ්ඩුව ගෙන යන සථීර ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද යන්නයි. තව කීප දිනකින් තේරු තුමා මේ රටට පැමිණෙනවා. එතුමා ලවා ආයුර්වේද පරීක්ෂණාගාරයක් විවෘත කරවීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. තේරු තුමා පිළිගැනීම සම්බන්ධව සියලුම පක්ෂ නායකයන් කැඳවා සාකච්ඡා කර තිබෙනවා. එහෙත් ආයුර්වේදය සම්බන්ධයෙන් මේ ආණ්ඩුව ගෙන යන ප්‍රතිපත්තිය මට නම් පැහැදිලි නැහැ. මේ ගැන කරුණු පැහැදිලි කරන මෙන් මම පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අපේ සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා ඉන්දියාවේ සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා සමග නවදිල්ලියේදී කළ සාකච්ඡාවක වාර්තාවක් පසුගිය ජනවාරි මස 27 වැනි දින “ඩේලි නිවිස්” පත්‍රයේ පළ වී තිබෙනවා. ඒ වාර්තාවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

Mr. Jayasuriya who called on Mr. D. P. Karmarkar, Union Health Minister, while the latter was presiding over the meeting of the Central Council of Ayurvedic Research was requested by Mr. Karmarkar to address the Members of the Council.

Under the heading “Ceylon’s Intentions” our Minister had made this statement according to the press :

The Ceylon Government intends also to open Ayurvedic dispensaries all over the country and Ayurvedic hospitals in important towns where treatment would be given on modern scientific lines. Plans are also being prepared for research in Ayurveda to be conducted on a scientific basis. Ceylon was also anxious to pool all the resources available in Asian countries for the development of Ayurveda and he was sure that India’s co-operation in the matter would be forthcoming.

ගරු කථානායකතුමනි, ආයුර්වේද සේවය සම්බන්ධව නවීන විද්‍යානුකූලව ක්‍රියා කරනවාය කියායි මේ ප්‍රකාශනයෙන් පෙනී යන්නේ. ගිය අවුරුද්දේ ආයුර්වේද පණත ඉදිරිපත් කර පවත්වන ලද විවාදය සම්බන්ධව තමුන් නාන් සේව මතක ඇති

ඒ අවස්ථාවේදී නවීන විද්‍යාව පදනම කොට මේ රටේ ආයුර්වේදය දියුණු කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියක් ඒ නීති මාලාවට ඇතුළත් කිරීමට මම මහත්සි ගත්තා. එහෙත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා එවැනි ප්‍රතිපත්ති ආයුර්වේද පණතට අඩංගු කිරීමට විරුද්ධ වුණා. මෙය විද්‍යා දෙකක්ය, මෙය ක්‍රම දෙකක්ය, මෙයට නවීන විද්‍යාවේ කිසිම සම්බන්ධකමක් නැත, යන කරුණු වලට අදාළව ආයුර්වේදය නගා සිටුවීමට සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා අදහස් කරන බව එදා අපට පැහැදිලි වුණා. ඒ අදහස්වලට අනුකූලව ආයුර්වේද ආරෝග්‍යශාලා තැනවීම, ආයුර්වේද දිස්පෙන්සරි තැනවීම, ආදී සියලුම කටයුතු කරන්නට ඕනෑය, ආයුර්වේදයට නවීන විද්‍යාවේ කිසිම සම්බන්ධයක් නැත, යනාදී අදහස් උඩ එදා ආයුර්වේද පණත මේ ගරු සභාවේ අනුමත කළා. මා දැන් ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ආයුර්වේද පණත ලබා ගත්තා. එය පරීක්ෂා කර බැලුවා. නමුත් නවීන විද්‍යාව ආයුර්වේදයට සම්බන්ධ කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය පිළිගෙන තිබෙන බවට කිසිම වගන්තියක් එහි සඳහන් වී නැහැ.

ඔබේසේකර මයා.

(திரு. ஒபயசேக்கரா)

(Mr. Obeyesekere)

මෙය ඒකට අයිති දෙයක් නොවෙයි.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்கம்)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ඒ නිසා අපට මෙය පිළිගන්නට පුළුවන්ද? වෛද්‍ය ක්‍රමය පිළිබඳ ස්ථීර අවබෝධයක් ඇති මා වැනි අයගේ මතය නම් විද්‍යා ක්‍රම දෙකක් නැති බවයි. විද්‍යාත්මක විධියට කටයුතු කරනවා නම් එය එකම ක්‍රමයයි; ක්‍රම දෙකක් නැහැ. වැදගත් අත්හදා බැලීම් සහිතව මනුෂ්‍යයාගේ ලෙඩ පුව කිරීම සඳහා පිළිගෙන ඇති නවීන විද්‍යාත්මක ක්‍රම ආයුර්වේදයට සම්බන්ධ කොට එය නියම විද්‍යාත්මක වෛද්‍ය සේවයක් බවට පත් කළ යුතුය යන්න අපේ හැඟීමයි. ඒ අදහස ගරු ඇමතිවරයා ඉන්දියාවේදී ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා :

—where treatment would be given on modern scientific lines. Plans were also being prepared for research in Ayurveda to be conducted on a scientific basis.

පරිපූරක මුදල්

ගරු ඇමතිවරයා මේ ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කරනවාද? මෙය සත්‍ය ප්‍රකාශයක්ද?

ගරු කථානායකතුමනි, ආයුර්වේද පර්යේෂණාගාරය ගැන පැහැදිලි වාර්තාවක් මට ලැබී නැහැ. ඒ පිළිබඳ වාර්තාවක් නිකුත් කර තිබෙනවාද, එහෙම නැත්නම් අතපසු විමකින් මට එය කියවන්නට බැරි වුණාද, කියා මට සැකයක් තිබෙනවා. එම නිසා විවෘත කරන්නට යන ආයුර්වේද පර්යේෂණාගාරයේ කටයුතු නවීන විද්‍යාව අනුව කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවාද කියා දැන ගන්නට සතුටුයි. නවීන විද්‍යාව අනුව වැඩ කෙරෙනවා නම් අප බොහොම සන්තෝෂයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ඔය කරුණු සියල්ලක්ම මේ වැය ශීර්ෂයට වුවමනා කරනවාද? මෙය නගර සභා සුළු නගර සභා ආදියට දෙන ආධාරයක් ගැන තිබෙන වැය ශීර්ෂයක් නේද?

වෛද්‍යාවාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்கம்)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ගරු ඇමතිවරයාගේ අදහස ගැන මට කථා කිරීමට ලැබුණු පළමුවැනි අවස්ථාව මෙයයි. මට දැන ගන්නට වුවමනා කරන්නේ ගරු ඇමතිවරයා අපේ අදහස් පිළිගෙන ක්‍රියා කරනවාද නැද්ද යන්නයි. එසේ පිළිගෙන ක්‍රියා කරනවා නම්, මේ ආධාර ගැන සතුටුයි. දැන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ කලින් තුබුණු ප්‍රතිපත්තිය අනුවද? නවීන විද්‍යාව අයිති කොට වැඩ කිරීමට, පළමුවෙන් අනුගමනය කළ ප්‍රතිපත්තියද දැනුත් තිබෙන්නේ? නැත්නම් නවීන විද්‍යාව අනුව කටයුතු කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියද? මේ කාරණය පැහැදිලි කර දුන්නොත් ප්‍රයෝජනවත් වේය කියා මා කල්පනා කරනවා. මීට වඩා කථා කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඉහත කී කරුණ පැහැදිලි කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තුවෙමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

පරිපූරක මුදල්

අ. හා. 3.35

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා. (කෝට්ටේ)
(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன—கோட்டை)
(Mr. Stanley Tillekeratne—Kotte)

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ කෝට්ටේ ප්‍රදේශය වැනි පළාත් ආණ්ඩු සභා ප්‍රදේශවල ආයුර්වේද වෛද්‍ය සේවය අද බොහොම අඩුවෙනුයි කෙරෙන්නේ. අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා ප්‍රකාශ කළාක් මෙන් නවීන විද්‍යාව අනුව පුහුණුවක් ලැබූ ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් පිරිසක් අපේ පළාත් ආණ්ඩු සභා ප්‍රදේශවලට පත් කිරීම ඉතාම අවශ්‍ය වී තිබෙනවා. අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රිතුමාගේ කථාව මේ වැය ශීර්ෂයට අදාළ නැත කියා තමුන්නාන්සේ කීවත්, එය වැය ශීර්ෂයට අදාළ වන්නේ මෙන්න මේ පිළිවෙලටයි. නවීන විද්‍යාව අනුව පුහුණුවක් නොලත් ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් මේ ප්‍රදේශවලට එවීමෙන් කිසිම වැදගත් සේවයක් සිදු වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා තමයි, මේ ප්‍රශ්නය ගැන කල්පනා කරන විට රසායනාගාර පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් මතු වන්නේ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

මේ වැය ශීර්ෂය තියෙන්නේ ආධාර දීමක් ගැන පමණයි. ඒ නිසා කරුණා කරල ඒ ගැන පමණක් කථා කරන්න.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

ගරු කථානායකතුමනි, රසායනාගාර ප්‍රශ්නය පමණක් නොවෙයි, මතු වන්නේ. ආයුර්වේද රසායනාගාරය පිහිටුවා තිබෙන්නේ මගේ කෝට්ටේ ප්‍රදේශයෙයි. නමුත් බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය සැපයීමේ පැක්ටරිය වෙත කොට්ඨාශයකට ගෙන යාමට ලැස්ති වෙලා තියෙනවා, දේශපාලන බලපෑම් අනුව.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කරුණා කරල වැය ශීර්ෂය යටතේ කථා කරන්න.

පරිපූරක මුදල්

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

ගරු කථානායකතුමනි, පළාත් ආණ්ඩු සභා ප්‍රදේශවලට හොඳ පුහුණු ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් පත් කිරීම ඉතාමත් අවශ්‍යයි. ඒ සඳහා වැඩිපුර සල්ලි වියදම් කරන්නට ඕනෑ. එසේම රසායනාගාරය කෝට්ටේ විවෘත කරනවා නම් පැක්ටරියන් කෝට්ටේ විවෘත කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. දේශපාලන බලපෑම් උඩ ඒක වෙත කොට්ඨාශයකට ගෙන යන්න එපා. ආයුර්වේද ක්‍රමය දියුණු කිරීමට නම් සෑම නගරයකම, සෑම සුළු නගරයකම, සෑම ගම් සභා ප්‍රදේශයකම ආයුර්වේද මධ්‍යස්ථාන ඇති කරන්නට ඕනෑ. නමුත් ඒ සමගම තවත් ලොකු ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා. කොපමණ ආයුර්වේද මධ්‍යස්ථාන ඇති කළත් ආයුර්වේද සහතිකය බලපාන්නේ සුමාන දෙකකටයි. එසේම ආයුර්වේද මධ්‍යස්ථාන ඇති කරනවා වගේම, නවීන විද්‍යාව අනුව පුහුණු වූ ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් ඒ මධ්‍යස්ථානවලට එවන්නට ඕනෑ. නමුත් තාක්සේ දන්නවා නේද, මුත්‍රවල සිති තියෙනවද කියා සොයා බලන්නෙ කොහො මද කියා ඇසූ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙකක් ලැබුණු බව. රසායනාගාර ක්‍රමය අනුව බැලිය යුතුය කියා එක්කෙනෙක් කිව්වම, මුත්‍ර බිම දමා කෑමි එන තෙක් ඉන්න ඕනෑය කියා තව කෙනෙක් කිව්වා. මුත්‍රවල සිති තියෙනවාද කියා බලන්නට බිම දමා කෑමි එන තෙක් බලාගෙන සිටින වෛද්‍යවරුන් එව්වොත් ඔවුන්ගෙන් මහජනයාට නියම සේවයක් ඉෂ්ට වන්නෙ නැහැ. ඒ නිසයි, හොඳ පුහුණුවක් ඇති වෛද්‍යවරුන් පත් කිරීම සඳහා වැඩිපුර සල්ලි වියදම් කළ යුත්තේ. ඒ ඉල්ලීම කරන අතරම නාවින්නේ විවෘත කිරීමට යන බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය පැක්ටරියන් කෝට්ටේ ප්‍රදේශයේම විවෘත කිරීමට වැඩ කරන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ වචන සවලපය අවසාන කරනවා.

අ. හා. 3.39

වෛද්‍යාචාර්ය බබිලිවි. ඩී. ද සිල්වා (බොරැල්ල)

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. சிவ்லா—பொரூல்)

(Dr. W. D. de Silva—Borella)

ගරු කථානායකතුමනි, බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය කරන තැනැත්තකු හැටියට මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ මමත් වඩන සවලපයක්

පරිපූරක මුදල්

කියන්නට ඕනෑ. මේ රටේ සාමාන්‍ය උදවිය ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයේ සහනය ලැබීමට බලාපොරොත්තු වන නිසා, මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වෙන් කර තිබෙන මුදල ප්‍රමාණවත් නොවන බව මට පෙර කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනකු විසින්ම ප්‍රකාශ කර අවසානයයි. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව පවත්වාගෙන යනු ලබන බෙහෙත් ශාලාවලට සහ ආයුර්වේද ක්‍රමය අනුව පවත්වාගෙන යනු ලබන බෙහෙත් ශාලාවලටද රජය මගින් වෙන් කරනු ලබන මුදල් ප්‍රමාණය ගැන කල්පනා කර බැලුවාම—ඒවා සංසන්දනය කළාම—මේ ආණ්ඩුව අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය පැහැදිලිවම පෙනෙනවා. මේ ආණ්ඩුව පමණක් නොව මීට කලින් තිබූ ආණ්ඩුද ආයුර්වේද ක්‍රමය ගැන නොයෙකුත් ප්‍රකාශ නම් කර තිබෙනවා. නමුත් වෙන් කරනු ලබන මුදල්වලින් කර තිබෙන්නේ ආයුර් වේදය දියුණු කිරීම නොව ඊට සෑම අතින්ම බාධා කිරීම බව සකස් කර තිබෙන වැඩ පිළිවෙළින්ම පෙනෙනවා.

බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය නම් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේම මේ රටේ දියුණු වෙමින් පවතිනවා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අප රටේ ධනයෙන් විශාල කොටසක් පිටරටවලට ඇදී යන බව පැහැදිලි කාරණයක්. නමුත් ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු කර පිටරට ඇදී යන විශාල ධනස්කන්ධය මේ රටේම තවතා ගැනීමට මේ ආණ්ඩුව අද වන තුරු කිසි වැයමක් දරා නැහැ. බටහිර ක්‍රමය අනුව පාවිච්චි කරනු ලබන බෙහෙත් සම්බන්ධයෙන් ඒවා නිපදවන සමාගම් මගින් බලවත් ප්‍රචාරයන් ගෙන යන නිසා ඒ. පී. සී. වැනි සුළු බෙහෙත් අද අපේ ගම්වැසියන් අතර පවා බහුල ලෙස පාවිච්චි වෙනවා. කරුණු මේ අන්දමට පවතින්නේ රජය මෙවැනි ව්‍යාපාරයන් ගෙන යාමට සම්පූර්ණයෙන්ම ඉඩ දී තිබෙන නිසයි. අනික් අතින් කල්පනා කර බැලුවාම ආයුර්වේදය දියුණු කිරීමටද රජය කිසිම ආශාවක් නොදක්වන බවත් පැහැදිලිවම පෙනෙන්න තිබෙනවා.

මා මේ අන්දමට කථා කරන්නේ ආණ්ඩුව විවේචනය කිරීමේ අදහසින්ම නොවෙයි. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයේ තිබෙන්නාවූ නොයෙක් අඩුපාඩුකම් හොඳින් දන්න නිසයි.

ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව මේ රටේ පැවති කාලයේ පටන්ම රෝග සුව කිරීමේ චේතනාවෙන්ම නොව තමන් නිපදවන බෙහෙත් අලෙවි කිරීම පිණිස බලවත් ප්‍රචාරයන් බෙහෙත් නිපදවන සමාගම් ගෙන ගියා. ඒ නිසා මුදල් අතින් නොයෙක් අමාරුකම්වලට මුහුණ දී සිටින මෙම අවස්ථාවේදී හෝ ආණ්ඩුවේ යුතුකමක් තිබෙනවා, ආයුර්වේදය දියුණු කිරීමට නියම වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීමට. ඒ වෙනුවට අද දින කොළඹ නගරය තුළ ඇවි දින ඕනෑම කෙනෙකුට පෙනෙන දෙයක් නමයි, බටහිර ක්‍රමය අනුව නිපදවන බෙහෙත් විකිණීම සඳහා වෙළඳුන් ගෙන යන්නේ කුමන අන්දමේ ප්‍රචාරයන්ද කියන එක. ඒවා නිසියාකාර ප්‍රචාරය කරන අතර විදේශීය සමාගම් විසින් දැනට කර ගෙන යන ප්‍රචාර නැවැත්විය යුතුයි. එසේ කිරීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක්. සමහර අවස්ථා වලදී ඇතැමුන් ඒ ඒ බෙහෙත්වලට නිකම්ම පුරුදු වෙනවා. ප්‍රචාරක පත්‍රිකා ආදිය කියවීමෙන් සමහරු ඒ ඒ බෙහෙත් වර්ග ගැනීමට පුරුදු වෙනවා. ඒ නිසා එවැනි ප්‍රචාර පිළිබඳව සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් යෙදවීමට ආණ්ඩුව කටයුතු කළ යුතුයි.

විදේශීය සමාගම් ඔවුන්ගේ බෙහෙත් විකිණීමෙන් විශාල මුදලක් පිටරට ඇද ගෙන යනවා. ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය මේ රටේ දියුණු කළොත් අපට ඒ මුදල්ද මේ රටේම නවත්වා ගන්න සුළුවනි. අපට අවශ්‍ය නැති විදේශීය බෙහෙත් වර්ග රුඳු යක් තිබෙනවා. කොළඹ මහාරෝග්‍යශාලා වෙන් අතිකුත් ස්ථානවලත් සිටින බටහිර වෛද්‍යවරුන් සමඟ ඒ කාරණය පිළිබඳව සාකච්ඡා පවත්වා අවශ්‍ය බෙහෙත් වර්ග මොනවාද, කොපමණ අවශ්‍යද, අනවශ්‍ය බෙහෙත් වර්ග මොනවාද, සීමා කළ යුතු බෙහෙත් වර්ග මොනවාද, කියා තීරණයකට බැස අපට වුවමනා නැති බෙහෙත් වර්ග ගෙන්වීම නැවැත්වීමටත් සීමා කිරීමටත් කටයුතු කළොත්, එයින් ආයුර්වේදය නගා සිටුවීමට ඉබේම වැඩ කෙරෙන අතර මෙර විත් පිටරට ඇදී යන විශාල මුදල් සංඛ්‍යා වක්ද නතර කරගන්න පුළුවන් වෙනවා. ආයුර්වේද බෙහෙත් ප්‍රමාණවත් වන තැන් වලදී බටහිර බෙහෙත් ගෙන්වීම තහනම් කරන්න පුළුවනි. ඉතා සුළු කාරණාවලට පවා අපි බටහිර බෙහෙත් පිටරටින් ගෙන්

වීමට පුරුදුව සිටිනවා. හිසරදයටත් පිට රටින් පෙනි වර්ග ගෙන්වනවා. ඒ පෙනි වල මිළ සුළු වුවත් ඒ සඳහාත් විශාල මුදලක් පිටරට ඇදී යනවා. කොමිපැනි රුඳු යක් එකතු වීයි, මේ කටයුතු කරන්නේ. ඒවා වළක්වන්න බැරි වී තිබෙනනේ ආණ්ඩුව ආයුර්වේදය පිළිබඳව නියම ප්‍රති පත්තියක් අනුගමනය නොකරන නිසයි.

මේ මූලික කාරණා බල පාත්තේ ආයුර් වේදයට පමණක් නොවෙයි. අනික් අංශ වලත් මේ හේදය තිබෙනවා. සිංහල ගුරු වරයා හා ඉංග්‍රීසි ගුරුවරයා අතරත්, සිංහල වෛද්‍යවරයා හා ඉංගිරිසි වෛද්‍යවරයා අතරත්, සිංහල බෙහෙත් හා ඉංගිරිසි බෙහෙත් අතරත් මේ හේදය තිබෙනවා. ආණ්ඩුව ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් ඒ හේද විසඳන්න ඕන. සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව මේ කාරණා ගැන සලකා බලනු ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා.

ආයුර්වේද වෙදකම සඳහාත් අපි මුදල් වැය කළාය, ඒ නිසා ආයුර්වේද වෛද්‍ය වරුන් සන්නෝෂ විය යුතුය, කියා රුපි යල් ලක්ෂ 4ක් වියදම් කොට කරන්න යන මේ ක්‍රමයෙන් ආයුර්වේදය දියුණු වේ යයි මට නම් කියන්න බැහැ. මේ ක්‍රමයෙන් රෝගීන්ට නියම සහනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයත් බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයත් අතර පන්ති හේදයක් ඇති බව මම මුලින් කීවා. මේ විධියට මුදල් වැය කිරීමෙන් ඒ පන්ති හේදය තව දුරටත් තහවුරු කිරීමයි, කරන්නේ. මේ ආණ්ඩුව සමාජවාදී ආණ්ඩුවක් යයි කිය නවා නම්, ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු කිරීම ආණ්ඩුවේ අදහසක් නම්, ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයාත් බටහිර වෛද්‍යවරයාගේ තත්ත්වයට ගෙන එන්න ඕන. එය ආණ්ඩු වේ යුතුකමක්. සිංහල වෛද්‍යවරුන්ට සමා දාන විනිශ්චයකාර තනතුරු ඒ පදවිය නිසාම ලැබෙන්න ඕනැය කියා මා කීප වතාවක්ම කියා තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩු වෙන් මා කීපවරක්ම එය ඉල්ලා තිබෙන වා.

ගරු කථානායකතුමනි, ආයුර්වේදයේ ඉතා දියුණු අංශ තිබෙන බව කවුරුත් වගේ පිළිගන්නව. මම කියන්නේ නැහැ කොළඹ නගරයේ තිබෙන මහ රෝහලෙන් වැඩ කෙරෙන්නේ නැහැ කියා. නමුත්

[වෛද්‍යවාර්ෂය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා]
ලංකාවේ වැඩි කොටසක් කාරණා ඇතුව පිළිගන්නවා, ආයුර්වේද ක්‍රමය අනුව කැඩුම් බිඳුම් වෙදකම් ඉතා දක්ෂ ලෙස කෙරෙන බව. මා ආණ්ඩුවෙන් අහනවා, ඒ අංශය දියුණු කිරීමට ආණ්ඩුව යොදා තිබෙන වැඩ පිළිවෙළ මොකක්ද කියා. ඒ සම්බන්ධයෙන් රෝහලක් ඇති කර තිබෙනවාද? බටහිර ක්‍රමයේ වෙදකම් සඳහා නම් කැඩුම් බිඳුම් අංශයක් වෙනම ඇති කර තිබෙනවා. නමුත් ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයේ ප්‍රතිකාර ලබා දීමට මේ ආණ්ඩුව මොන ක්‍රියාමාර්ගයක්ද සකස් කර තිබෙන්නේ? මේ අන්දමට රුපියල් හාර ලක්ෂ ගණනක් වෙන් කිරීමෙන් ආයුර්වේද ක්‍රමය පිළිගන්නා පළාත් පාලන ආයතනවල කටයුතු කරන්නට පුළුවන්ද? මේ විධියේ සුළු මුදලක් වෙන් කිරීමෙන් ඒ කටයුතු කෙරේවිද කියා විශාල සැකයක් මට තිබෙනවා. ඒ වගේම ආයුර්වේද ක්‍රමයට ප්‍රතිකාර කිරීමට ලද රෝහලක් මේ ආණ්ඩුව විසින් සකස් කරන්නේ නැද්ද කියා මා අහනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

මේ වැය ශීර්ෂයට ඒක අදාළ නැහැ.

වෛද්‍යවාර්ෂය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளிவு. டி. டி சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

මේ වැය ශීර්ෂය යොදා තිබෙන්නේ දිස් පැත්තපරි ගැන විතරයි. මම කියනවා ඒක මදි කියා. බටහිර ක්‍රමය අනුව වෙදකම් කරන්නට ලද රෝහලක් තිබෙනවා නම්, ඇයි ආයුර්වේද ක්‍රමය අනුව වෙදකම් කරන්නට රෝහලක් ඇති නොකරන්නේ? මගේ කොට්ඨාශයේ තමයි, ඉස්පිරිතාල වැඩි හරියක් තිබෙන්නේ. කොළඹ මහ රෝහලත්, රිජ්වේ ආයතන ළමා රෝහලත්, ආයුර්වේද ඉස්පිරිතාලයත්, මේ සියල්ලම තිබෙන්නේ මගේ කොට්ඨාශයේයි. මා ආණ්ඩුවෙන් අහන්නට කැමතියි, ලද රුවන්ට ආයුර්වේද ක්‍රමය යටතේ බෙහෙත් කරන්නේ නැද්ද කියා. ඒ අනුව වෙදකම් කිරීමට රෝහලක් පිහිටුවන්නේ නැත්තේ ඇයි? මේ ආණ්ඩුව ඒ ගැන වගකිය යුතුයි. ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය පිළිගන්න උදවිය ඒදී ඒ නිසා විශාල කනගාටුවකින් ඉන්නවා.

ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ට අත දෙනවාය, සමෑ සහනයක්ම දෙනවාය, කියා ආණ්ඩුව නිතරම ප්‍රචාරය කරන නමුත් ඒ උදවිය වෙනුවෙන් කිසි දෙයක් කිරීමට ලැහැස්ති නැති බව ක්‍රියාවෙන් පෙනී යනවා. මේ වැය ශීර්ෂයෙන් මුදල් වෙන් කළ අන්දම දෙස බැලුවත් එය අපට හොඳින් පෙනී යනවා.

අනිත් කාරණය: ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලාවල සේවය කරන වෙද මහත්වරුන්ට පඩි නඩි ගෙවීමේ වැඩ පිළිවෙළ කුමක්ද කියා අපි ආණ්ඩුවෙන් ඇසිය යුතුයි. බටහිර වෛද්‍යවරයන්ට ගෙවන වැටුපම ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ට නොගෙවන්නේ ඇයි? බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයත් ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයත් එක හා සමානව මේ ආණ්ඩුව පිළි ගන්නවාය කියනවා නම්, නැතහොත් සිංහල ක්‍රමය වැඩි වශයෙන් පිළිගන්නවාය කියනවා නම්, රෝහල්වල සේවය කරන ආයුර්වේද වෙද මහත්වරුන්ටත්, බටහිර ක්‍රමය උගත් වෛද්‍යවරුන්ටත් එක හා සමාන වැටුපක් නොගෙවන්නේ ඇයි?

කථානායකතුමනි, තවත් කාරණයක් මතක් කරන්නට ඕනෑ. ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලාවලත් රෝහල්වලත් වැඩ කරන සේවකයන්ට කිසිම නිවාස ක්‍රමයක් මේ ආණ්ඩුව විසින් සකස් කර නැහැ. බටහිර වෛද්‍යවරුන්ටත්, නර්ස්වරුන්ටත්, අනි කුත් යම් යම් සේවකයින්ටත්, සමහර අවස්ථාවලදී නිවාස ක්‍රම සකස් කරගෙන යනවා. මෙම සේවකයන්ට ගෙවල් ක්‍රම සකස් කරන්නාය කියා මා සැම වෙලේම ඉල්ලා තිබෙනවා. මෙය ඉටු නොකළොත් නියම විධියට වැඩ කරන්න බැහැ. මේ ගැන සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. ඒ ගැන මා කනගාටු වෙනවා. කොළඹ නගර සභාව යටතේ මෙවැනි ඩිස්පෙන්සරි රාශියක් තිබෙනවා. ඒවායේ සේවය කරන අය ගැන අප නිතර නිතර සාකච්ඡා කරනවා. පළාත් පාලන අංශය සමග සාකච්ඡා කීපයක් පැවැත්වුවා. දැන් මුළු ලංකාවටම වෙන් කර තිබෙන්නේ හාර ලක්ෂයයි. එය ඉතාම අසතුටුදායකයි.

ලංකාවේ තත්ත්වය අනුව මේ වෛද්‍ය වරුන් නොපිළිගන්න තැනට පරිවර්තනය වෙලයි, තියෙන්නේ. එම නිසයි, ඒ තත්ත්වය නැවත ලබා ගැනීමට සිදු වෙලා තියෙන්නේ. අද සමාජය විසින් මිනිසාගේ තත්ත්වය මනින්නේ සාක්කුවේ තිබෙන

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

මුදල් අනුවයි. එහෙම නැති නම් කොච්චර පඩියක් ලැබෙනවද කියා සොයා බලාලයි. ඒ අයට වැටුපෙන් තත්ත්වයක් දෙන්නෙ නැහැ. එම නිසා ඉල්ලා සිටිනවා, ගමේ සිංහල වෛද්‍යවරයාට සාමදාන විනිශ්චයකාර තනතුරක් වත් දෙන්නය කියා. දැන් සාමදාන විනිශ්චයකාර පදවි දෙන්නෙ— [බාධා කිරීම්] ඒකට නොවෙයි, මා යන්නෙ. ඒක සම්බන්ධ කිරීම සඳහායි මතක් කළේ. තමුන්නාන්සේලා ඒ අයට වැටුපක් දෙන්නෙ නැ. මා, නම් වශයෙන් කියන්න කැමති නැහැ. නොයෙක් විධියේ ජාවාරම්කාරයන්ට තමුන්නාන්සේලා සාමදාන විනිශ්චයකාර පදවි දීල තියෙනවා.

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර්)

(Mr. Speaker)

කාරණයට අදාළව කතා කරන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(ඩොක්ටර් උප්‍රායු. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

ඇයි මේ අයට එවැනි යානාන්තර නොදෙන්නෙ? මේ අය විශාල සේවයක් කරනවා. 1960 රාජ්‍යය කතාවේදී ප්‍රකාශ කළා, ආයුර්වේදයට නියම තැන දෙනවාය කියා. දැන් දෙවන ආණ්ඩුවත් රාජ්‍යය කතා 3 ක් කියල හමාරයි. මෙම වැය ශීර්ෂයෙන් වෙන් කරල තියෙන්නෙ හාර ලක්ෂයයි. කොළඹ නගරයට එයින් ලැබෙන්නෙ ඉතා සුළු ප්‍රමාණයක්. තමුන්නාන්සේලාගෙ පළාත්වලට වැඩ කර ගන්නවට අපේ අකමැත්තක් නැහැ. තමුත් මුළු ලංකාවටම වෙන් කර තියෙන්නෙ හාර ලක්ෂය බව කියන්න ඕනෑ. සුළු පළාත් පාලන සභා 500 කට වඩා තිබෙනවා. ඒ වගෙම නගර සභාත් රාශියක් තිබෙනවා. මෙවැනි ප්‍රමාණයකට මුදල් වෙන් කරල ආයුර්වේදය දියුණු කරන්න බැරි බව පේන්නෙ නැද්ද? තමුන්නාන්සේලා කියනවා ඇති, මුදල් නැ කියල. තමුත් බටහිර ක්‍රමයත් ආයුර්වේද ක්‍රමයත් සංසන්දනය කර බලුවොත්, ඇත්ත තත්ත්වය පෙනේවි.

වැටුප් ප්‍රශ්නය ගැන තරයේම කියන්න ඕනෑ. අද ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයකුට ලැබෙන වැටුප කුමක්ද?

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර්)

(Mr. Speaker)

තව කොච්චර වෙලා ගන්නවද?

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(ඩොක්ටර් උප්‍රායු. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

තව මිනිත්තු 10 ක් 15 ක් විතර.

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර්)

(Mr. Speaker)

අ. හා. 4.30 වන තුරු රැස්වීම තාවකාලි කව අත්සිටුවනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීත්, අ. හා. 4.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමාගෙන් ලත්

සන්දේශය

මහා தேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி

MESSAGE FROM THE
GOVERNOR-GENERAL

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර්)

(Mr. Speaker)

අග්‍රාණ්ඩුකාර උතුමාණන් වහන්සේගෙන් ලැබී තිබෙන සන්දේශයක් මම දැන් කියවනවා :

අංකය : සී. 21/1962

1962 ජූලි මාස 28.

මහත්මයාණනි,

1946 යේ ලංකා (ආණ්ඩුක්‍රම) රාජ්‍යයේ 36 (2) වැනි වගන්තිය ප්‍රකාර පහත සඳහන් ආකාරයට නම් කරන ලද ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතට මහා රාජකීය වහන්සේගේ ශ්‍රී නාමයෙන් මම අද දින අනුසූච දුන් බව ගෞරව පූර්වකව ඔබට දන්වමි.

"An Act to provide for the service of the financial year, 1962-63, to authorise the raising of loans in or outside Ceylon for the purpose of such service, to make financial provision in respect of certain activities of the Government during that financial year, to enable the payment by way of advances out of the Consolidated Fund of Ceylon or any other Fund or moneys of, or at the disposal of, the Government, of moneys required during that financial year for expenditure on such activities, to provide for the refund of such moneys

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[කථානායකතුමා]

to that Consolidated Fund, and to make provision for matters connected with or incidental to the aforesaid matters.”.

මේවගේ,

බබගේ කිකරු සේවක,
ඩබ්ලිව්. ගොපල් ලව,
අග්‍රාණ්ඩුකාර.

නියෝජිත මන්ත්‍රණ සභාවේ ගරු කථානායකතුමා.

පරිපූරක මුදල : සවදේශීය වෛද්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව

சுறைநிரப்புத் தொகை : சுதேச வைத்தியத் துணைக்களம்

SUPPLEMENTARY SUPPLY : DEPARTMENT OF INDIGENOUS MEDICINE

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

ගරු කථානායක තුමනි, නේ පානය සඳහා රැස්වීම තාවකාලිකව අත්සිටුවන අවස්ථාව වන විට මා කියමින් සිටියේ මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වෙන් කර තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය මදි බවයි. එය ප්‍රමාණවත් නොවන බව කියන්නේ කාරණා රාශියක් නිසයි. බෙහෙත් හේත් වෙනුවෙන් අද පිටරටවලට විශාල මුදලක් මේ රටින් ඇදී යනවා. ඒ අතර තව තවත් උදවියට මේ රටට පැමිණ බටහිර ක්‍රමයේ බෙහෙත් හේත් හදන්ටත් ඉඩ ප්‍රස්තාව දී තිබෙන බව තමුත්තාත්සේ දන්නවා ඇති. ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු කිරීමට නම් කළ යුත්තේ ඒ සඳහා අදාළ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කිරීමයි. එවැන්නක් සකස් කළා නම් අපට සන්නෝෂ වන්නට ඉඩ තිබුණා. එහෙත් රාජාසන කථා තුනෙන්ම රජයේ ප්‍රතිපත්තිය වශයෙන් ප්‍රකාශ කළේ කුමක්ද? විදේශීන්ට තව තවත් මේ රටට එන්ට කියන එකයි ආණ්ඩුව කියා සිටියේ. විදේශීය බෙහෙත් වර්ග මේ රටේ හැදීම පිණිස විදේශීන්ට මේ රටට එන්ට එක් අතකින් නියම කරනවා, ඉඩ දෙනවා. ආයුර්වේදය ජාතික ක්‍රමයක්. නමුත් ජාතික බෙහෙත් නිෂ්පාදන කර්මාන්තය දියුණු නොකර ආයුර්වේදය දියුණු කරන්ට බැහැ. ආයුර්වේද බෙහෙත් සෑදීමේදී නොයෙක් අමාරුකම්වලට මුහුණ පාන්ට සිදු වෙනවා.

නමුත් රජය කර තිබෙන්නේ කුමක්ද? විදේශීන්ට බටහිර ක්‍රමයේ බෙහෙත් මේ රටේ හදන්ට ඉඩ සලසා දෙනවා. ග්ලැක්සෝ කොම්පැනිය වැනි කොම්පැනි අද මේ රටේ ගෙන යන ව්‍යාපාරය මොකක්ද කියා තමුත්තාත්සේ දන්නවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කරුණා කර වැය ශීර්ෂයට අදාළව කථා කරන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

ආයුර්වේදය වෙනුවෙන් මිට වැඩි මුදලක් වෙන් කරන්ට මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන්කම තිබුණා. මිට වඩා වටිනා වැය ශීර්ෂයක් ඉදිරිපත් කරන්ට තිබුණා. ඒ වාගේම විදේශීය කොම්පැනිවලට ඉඩ නොදී දේශීය බෙහෙත් හේත් දියුණු කිරීමේ ආයතන සකස් කරන්න ඕනැ. ඒ ආයතනවලින් පළාත් පාලන ආයතනවලට බේත් හේත් සපයා දෙන්න ඕනැ. මා ප්‍රශ්නයෙන් පිට යන්නේ නැහැ. මා කියන්නේ මේ පළාත් පාලන අංශයේ දිස්පැන්සරිවලට ප්‍රමාණ වත් අන්දමින් බේත් හෙත් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒවා සපයා ගැනීම අමාරුයි. කොළඹ නගරයේ තත්ත්වය මා දන්නවා. පිට පළාත්වල තත්ත්වයත් ඒ ඒ මන්ත්‍රීවරු දන්නවා ඇති. නමුත් රජය කටයුතු කර තිබෙන්නේ ජාතික ප්‍රතිපත්තියට විරුද්ධ වයි. රාජාසන කථාවෙන්ම විදේශිකයන්ට ආරාධනා කර තිබෙනවා. මම දන්නවා එක තැනක විදේශිකයන් ඇවිත් කොම්පැනි හදා තිබෙන්නේ මොකටද? දේශීය කර්මාන්තය දියුණු කරන්න නොවෙයි; බේත් හේත් දියුණු කරන්න නොවෙයි; විදේශීය කටයුතු මගින් මේ රටේ ධනය ඔවුන්ගේ මව් රටට අරගෙන යන්නයි.

ඒ වාගේම ආයුර්වේද අංශයට ගොඩ නැගිලි ප්‍රමාණවත් නැහැ. තමුත්තාත්සේත් හොඳටම දන්නවා. ගම්බද ප්‍රදේශ වල තත්ත්වය ඒ මන්ත්‍රීවරුනුත් දන්නවා ඇති. නමුත් කොළඹ නගරය දෙස බලන විට ඉතා කනගාටුදයකයි. බටහිර අංශයට කොළඹ මහ රෝහල තිබෙනවා. ඒ වාගේම කොළඹ නගර සභාව මගින් ඇති කර තිබෙනවා. ආයුර්වේද අංශයකුත් තිබෙනවා.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ඒවායේ ගොඩනැගිලි දැක්කාම කනගාටු හිතෙනවා. මා වරක් රජයෙන් ඉල්ලා සිටියා රජයට මුදල් නැත්නම් වෙන වැඩ පිළිවෙළක් වත් යොදන්නය කියා. කොළඹ නගරයේ ගොඩනැගිලි රාශියක් නිබෙනවා. ඒවා පෞද්ගලික ගෙවල්. සමහර අයට ගෙවල් දෙක තුන තිබෙනවා. මේ වගේ අවශ්‍ය මහජන වැඩ සඳහා ඒවා රජයට ගන්නය කියා මා කියනවා. මේ රජයෙන් එය කීප විටක්ම මා ඉල්ලා සිටියා. ගෙවල් හදන්න මුදල් නැත කීම යුතුකමක් නොවෙයි. කාටත් පෙනෙනවා මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ තිබෙන මුදල ගොඩනැගිලි තනන්නට ප්‍රමාණවත් නැහැ.

කථානායකතුමා

(ආපාත්‍යායකර්)

(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඔය කථාවම කී වරක් කීවාද? ඔකම කී වරක් කීවාද?

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොක්ටර් උප්‍රායු. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

මම මේ පටන් ඉන්නා විතරයි. මිට කලින් කීවිවා.

කථානායකතුමා

(ආපාත්‍යායකර්)

(Mr. Speaker)

කරුණාකර කථාව කෙටි කරන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොක්ටර් උප්‍රායු. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

ගරු කථානායකතුමනි, ගොඩනැගිලි ප්‍රශ්නය ගැන මම වැඩි දුර කියන්න යන්නේ නැහැ; නමුත් තව වරක් රජයට කියනවා, බටහිර අංශයට පමණක් නොවෙයි, ආයුර්වේද අංශයටත් ගොඩනැගිලි සකස් කරන්න මුදල් ප්‍රමාණවත් නැත්නම්, කොළඹ නගරයේ තිබෙන විශාල පෞද්ගලික ගෙවල් මුදල් දීලා හෝ නොදී හෝ වහාම රජයට ගන්නය කියා.

කථානායකතුමා

(ආපාත්‍යායකර්)

(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීවරයාට වෙන කියන්න දෙයක් නැති නිසා ඔකම කියනවා. වෙන කියන්න දෙයක් නැත්නම් කරුණා කර වැඩි වෙන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොක්ටර් උප්‍රායු. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

ගරු කථානායකතුමනි, තව කරුණු කීපයක් තිබෙනවා. මේ ලංකාව බෞද්ධ රටක්. නමුත් නාන්ද්‍ය දන්නවා සත්ව වෙදකම ගැන. ඒ සම්බන්ධවත් ආයුර්වේද අංශයට යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් තිබිය යුතුයි.

කථානායකතුමා

(ආපාත්‍යායකර්)

(Mr. Speaker)

ඒක මේකට අදාළ නැහැ. එය මේ වැය ශීර්ෂය යටතට වැටෙන්නේ නැහැ.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොක්ටර් උප්‍රායු. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

ඒ අංශයට ආධාර දෙන්නේ නැත කියායි කියන්නේ. මේක බෞද්ධ රටක්. බෞද්ධ රටක සතුන්ටත් නියම වෛද්‍ය ක්‍රම සකස් කරන එක අපේ යුතුකමක්. බටහිර දිස් පැත්තට පල ඒක කරනවා. මේ බෞද්ධ රටේ ආයුර්වේද ක්‍රමයෙන් ඒවා නොකරන්නේ ඇයි? ඇයි, මේ කරුණු සම්බන්ධව ක්‍රියා කරන්නේ නැත්තේ? ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයට සම්බන්ධ කාරණා රාශියක් තිබෙනවා. බුද්ධදාස රජතුමා ලංකාවේ ප්‍රසිද්ධ රජ කෙනෙක්. එතුමා ආයුර්වේදයට විශාල සේවයක් කළ බව තමුත් නාන්ද්‍ය දන්නවා. එහෙත් අද ආයුර්වේදය දියුණු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් මේ ආණ්ඩුව සකස් කර නැහැ. ආයුර්වේදයට ආධාර දීමට කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් මේ රජය ඇති කර නැහැ. ඇයි මේ කරුණු අතපසු කරන්නේ? මුදල් වෙන් කර, අපි ආයුර්වේදය දියුණු කරන්නට යනවාය කියා කීවාට මදි. ආයුර්වේදය හා සම්බන්ධ අංශ කීපයක් තිබෙනවා. මහලු රෝග, ලදරු රෝග, සත්ත්ව රෝග යනු වෙන් ඒවා කොටස් කරන්න පුළුවන්. මේ සම්බන්ධව ආයුර්වේද විශේෂඥවරු කීප දෙනෙක් සිටිනවා. එහෙත් මේ අයට ආණ්ඩුවෙන් කිසිම ආධාරයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ආයුර්වේද විශේෂඥ වෛද්‍යවරුන් තුන් දෙනෙකු ගැන මම පුද්ගලිකව දන්නවා. එහෙත් ඒ උදවිය අද ආධාර සොයා ගැනීම සඳහා නොයෙක් තැත්වල ඇවිදිමින් වෙහෙස වෙනවා. ඒ වාගේම ගම්බද

පරිපූරක මුදල්

[වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා]

ගොවීන්ගේ සත්වයන්ට නොයෙකුත් විධියේ ලෙඩ රෝග සෑදෙනවා. මේ රෝග වලට පිළියම් කළ හැකි දක්ෂ ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් මේ රටේ සිටිනවා. එහෙත් තමුන් නාන්සේලා මේ කාරණා සම්බන්ධ යෙන් නියමාකාරයට කටයුතු කරන්නේ නැති බව මම මතක් කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, කොළොන්නාව ප්‍රදේශයේ මගේ කොට්ඨාශයට සම්බන්ධ ප්‍රදේශයක්. ඒ ප්‍රදේශයේ දිස්පැන්සරි කීපයක් තිබෙනවා. බරවා රෝගයට ඒ දිස්පැන්සරිවලින් ලබාගත හැක්කේ බටහිර වෙදකම් පමණයි. එහෙත් බරවා රෝගයට පිළියම් කළ හැකි දක්ෂ ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් සිටිනවා. ඒ වෛද්‍ය වරුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීමට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. කොළොන්නාව ප්‍රදේශයේ බරවා රෝගය පතුරුවන්නේ රජය බව මට මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ තිබෙන ඇළවල් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ශුද්ධ නොකරන නිසයි බරවා රෝගය පැතිරෙන්නේ. කොළොන්නාව ප්‍රදේශයේ බරවා රෝගීන් දහස් ගණනක් සිටින බව මගේ විශ්වාසයයි. ඒ රෝගීන්ට ප්‍රතිකාර කිරීමට ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මම මීට කලින් ප්‍රශ්න මගින් මේ කරුණු මතක් කර තිබෙනවා. බටහිර ක්‍රමය අනුව මේ රෝගයට නියම කරන හෙටරසාන් නමැති බෙහෙතට අවුරුද්දක් පාසා කෙතරම් මුදලක් වැය වෙනවාද කියා තමුන් නාන්සේ දන්නවා. එහෙත් බරවා රෝගය සුව කළ හැකි දියුණු සිංහල ක්‍රම තිබෙනවා. ආයුර්වේද වෛද්‍ය වරුන්ට මේ ආණ්ඩුව තැනක් දෙනවාය කියනවා නම්, කොළොන්නාව ප්‍රදේශයේ හෝ වැල්ලවත්ත-ගල්කිස්ස ප්‍රදේශයේ ආයුර්වේද බරවා රෝග අංශයක් විවෘත නොකෙළේ මන්ද කියා මම අහනවා. ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ, බොරැල්ල, දෙමටගොඩ, නාරාහේන්පිට ආදී ස්ථානවල ශුද්ධ නොකළ ඇළවල් වහාම ශුද්ධ කරවිය යුතුයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

දැන් වෙන කාරණයක් ගැන කියන්න.

පරිපූරක මුදල්

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

ඒ වාගේම සමාජ රෝග ගැන සලකා බලමු. සමාජ රෝගවලට ප්‍රතිකාර කරන්නේ බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව පමණක්ද කියා මා අහනවා. ආයුර්වේද ක්‍රමය අනුව සමාජ රෝගවලට ප්‍රතිකාර කිරීමේ ක්‍රමයක් සකස් නොකරන්නේ ඇයි? ඇයි බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයේ පැත්තම ගන්නේ? ආයුර්වේද ක්‍රමය අනුව මේ විධියේ රෝග වලට ප්‍රතිකාර ගැනීමට අවස්ථාව සලසා නොදෙන්නේ ඇයි? මා වෙද මහතුව දෙනුන් දෙනකු ගැන දන්නවා. මේ රෝග වලට ප්‍රතිකාර කිරීමට ඒ උදවියට අවස්ථාවක් නැහැ. ඉතින් කොහොමද ඔහොම ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු කරන්නේ? සමාජ රෝග ගැන තමුන් නාන්සේ දන්නවා ඇති. ආයුර්වේද ක්‍රමය අනුව සමාජ රෝග ගැන ප්‍රතිකාර කිරීමට අවස්ථාවක් සලසා දී නැහැ නේද? මෙය වැදගත් කාරණයක්.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ ඔය කරුණු සියල්ලක්ම කථා කිරීමට වුවමනා නැහැ. මේ වැය ශීර්ෂය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ පළාත් පාලන ආයතනවලට ආධාරයක් දීම ගැන පමණයි. ඔය කරුණු ගැන පසුව කථා කරන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා කරුණාකර කථාව කෙටි කරන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

ගරු කථානායකතුමනි, පළාත් පාලන ආයතනවලට දෙන ආධාරයක් ගැන තමයි, මේ වැය ශීර්ෂයෙන් කිය වෙන්නේ. මම පළාත් පාලන ආයතනයක සාමාජිකයෙක්.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කරුණා කර කථාව කෙටි කරන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය වෙනුවෙන් පළාත් පාලන ආයතනවලට දෙන ආධාරය මේ විධියට සීමා කරන්නේ ඇයි? ආයුර්වේදය මගින් උණ හෙම්බිරිස්සාවට පමණක් වෛද්‍යකම් කිරීමටද ආණ්ඩුව කල්පනා කරන්නේ?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කරුණා කර ගරු මන්ත්‍රීතුමා කථාව කෙටි කරන්න. මේ ආධාරය දෙනවාට ගරු මන්ත්‍රීතුමා විරුද්ධ නම්, විරුද්ධව ඡන්දය දෙන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

කාරණා කියලයි, විරුද්ධව ඡන්දය දෙන්නේ. ඒ නිසා තව කාරණයක් කියන්න ඕනෑ. ආයුර්වේදය අනුවත් බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුවත් හොඳින් පුහුණු වූ තැනැත්තෙක් කොළඹ නගරයේ ඉන්නවා. ඒ මහතා—ආචාර්ය බිබිලේ මහතාට—මේ වෛද්‍ය ක්‍රම දෙක ගැනම හොඳ දැනුමක් තියෙනවා. ඒ මහතාට නියම තැනක් දී රට පුරා ගොස් ආයුර්වේද ප්‍රතිකාර ගැන සොයා බලා එය දියුණු කිරීමට අවස්ථාවක් නොදෙන්නේ ඇයි? බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයේ බෙහෙත් සඳහා අවුරුදු පතා විශාල මුදලක් මේ රටින් පිටරට යවනවා. ආයුර්වේදය දියුණු කළහොත් පිටරට ඇදී යන මුදල හුඟක් දුරට අඩු වේවි. මේ විධියට ලක්ෂ තුන හතරක් දී මේ වැඩේ කරන්නට අමාරුයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ඔය කරුණු දැන් කීප වරක්ම කීවා නොවැ?

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

ආචාර්ය බිබිලේ මහත්මයා හොඳ දක්ෂ වෛද්‍යවරයෙක්.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කියන දේ නැවත නැවත කියනවා නම්, කරුණා කර වාඩි වෙන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

ඒ මහතා ඩිස්පෙන්සරිවලට යවා, ඒ මහතා ලවා තොරතුරු පරීක්ෂා කරවන්න.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ඒක වෙනම කාරණයක්. එය මේ වැය ශීර්ෂයට සම්බන්ධ නැහැ.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

මා කථාව දික් කරන්නේ නැහැ. ප්‍රමාණ වත් බෙහෙත් ඩිස්පෙන්සරිවලට නොදෙන එකයි, වැරද්ද. එම නිසා සැහෙන ප්‍රමාණයක මුදල් දීමෙන් වුවමනා කරන බෙහෙත් ඒ ඩිස්පෙන්සරිවලට ලබා ගැනීමට අවස්ථාවක් දෙන්න ඕනෑ. එක්කෝ ප්‍රමාණවත් බෙහෙත් ඒවාට සපයන්නට ඕනෑ. එසේ කර ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු කරන හැටියට ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

අ. හා. 4.55

යූ. බී. වන්නිනායක මයා. (යාපහුව)

(திரு. யூ. பி. வன்னிநாயக்க—யாப்பஹுவ)

(Mr. U. B. Wanninayake—Yapahuwa)

ගරු කථානායකතුමනි, ආයුර්වේදීය වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව ප්‍රතිකාර කරන්නට රජය බලාපොරොත්තු වන්නේ පළාත් පාලන ආයතන මගින් පමණක්ද, කියා මා ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් දැන ගන්නට කැමතියි. එහෙම නම් පොහොසත් පළාත් පාලන මණ්ඩල තැනි පළාත්වලට

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[වත්තිකායක මයා.]

මේ ආයුර්වේ වෛද්‍ය ක්‍රමයේ සේවය ලබා ගන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. යම් ප්‍රදේශයක තිබෙන පළාත් පාලන මණ්ඩලයක ධන ශක්තිය අනුව ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලාවක් තබන්නට කිරීමේ විශදමින් කොටසක් වත් ඒ පළාත් පාලන මණ්ඩලයට දරන්නට පුළුවන් කමක් තිබෙනොත් පමණක් ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා ඇති කිරීමයි, දැන් අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය. ඒ අනුව ඉතාමත් දුර්වල තත්ත්වයක ඇති පළාත් පාලන මණ්ඩල තිබෙන සමහර පිටිසර පළාත් තිබෙනවා. රජයෙන් අවුරුද්දක් පාසා ලැබෙන ආධාර මුදලේ පිහිටෙන්, බොහොම අමාරුවෙනුයි, ඒවායේ වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නේ. දැන් රජය අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය අනාගතයේදීත් අනුගමනය කරන්නට රජය අදහස් කළොත් එවැනි පළාත්වලට ආයුර්වේද වෛද්‍ය සේවය ලබා ගන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. සමහර පිටිසර පළාත්වල පළාත් පාලන ආයතන දුප්පත්වා පමණක් නොවෙයි, ඒ පළාත්වල බටහිර ක්‍රමය අනුවවත් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයකට වෛද්‍ය පහසුකම් සපයා නැහැ. ඒ දෙපස යෙත්ම ඒ දුප්පත් පළාත්වලට විශාල පහරක් වැදී තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ නොදියුණු පළාත්වලට රජයේ සම්පූර්ණ වියදමින් වත්, වුවමනා කරන සම්පූර්ණ ආයුර්වේද වෛද්‍ය සේවය ආරම්භ කිරීමට රජය එකඟ වෙනවා නම් හොඳ බව මගේ අදහසයි.

ගරු කථානායකතුමනි, ආයුර්වේද ක්‍රමය යටතේ විවෘත කරන ආයතනවල තත්ත්වය, බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය යටතේ විවෘත කරන ආයතනවල තත්ත්වයට කිට්ටු වෙන් තියෙන්නට ඕනෑ. ඒ ආයතනවලටත් හොඳ ගොඩනැගිලි දෙන්නට ඕනෑ. එසේම ඒවායේ සේවය කරන අයට අනික් ආයතනවල සේවය කරන අයට වගේ හොඳ පඩි නඩි නොගෙවා මේ ආයතන පවත්වා ගෙන ගියොත් ඒවායින් ලැබෙන සේවය දෙවැනි පෙළේ, තුන් වැනි පෙළේ සේවයක් හැටියෙන් මහජනයා සලකන්නට ඉඩ තියෙනවා. වැඩි ආදායමක් නැති පළාත් පාලන මණ්ඩලවලට පුළුවන් කමක් ඇති වන්නෙ නැහැ, ඒ පළාත්වල ආයුර්වේද වෛද්‍ය ශාලා ආරම්භ කරනට, රජය අවුරුදු පහක යන විශදමෙන් කොටසක් පමණක්

දෙන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්. ඒ නිසා සම්පූර්ණ වියදමම රජය දරා එවැනි දුර්වල පළාත් පාලන මණ්ඩල ඇති ප්‍රදේශවල ආයුර්වේද වෛද්‍ය ශාලා ඇති කිරීම රජයේ යුතුකම බව මම නැවතත් මතක් කරන්නට කැමතියි.

අ. හා. 4.57

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා. (වැලිමඩ)

(ශ්‍රී. ශ්‍රී. ගේ. පී. රාජරත්න—වෙලිමඩ)

(Mr. K. M. P. Rajaratna—Welimada)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ පළාත් පාලන සභා මගින් ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා පවත්වාගෙන යාමට ආධාර දීම සඳහා රුපියල් 4,50,700 ක මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. මේ මුදල කිසිසේත් ප්‍රමාණවත් නොවන බව මම මුලින්ම කියන්නට ඕනෑ. ගම්බද ප්‍රදේශවල වෛද්‍ය පහසුකම් ඉතාම අඩු බව ඔබතුමා දන්නවා. කොයි තරම් අඩුද කියනවා නම් සමහර ගම්බද පළාත්වල ගැමියන්ට බෙහෙත් ලබා ගැනීම සඳහා ආරෝග්‍ය ශාලාවකට හෝ බෙහෙත් ශාලාවකට එන්න හැතපීම 10, 12 ගමන් කිරීමට සිදු වී තිබෙනවා. බටහිර වෛද්‍ය පහසුකම් රටේ සෑම තැනම බහුල වශයෙන් පතුරුවා හරින්නට ඕනෑය කියා බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්, මේ ආණ්ඩුව ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ අනුව තව අවුරුදු 25 කටවත් ඒ කර්තව්‍යය සාර්ථක වේය කියා අපට හිතන්නට බැහැ. ඒ අඩුපාඩුව පිරිමැසීම පිණිස දේශීය වෛද්‍ය පහසුකම් සැපයීමට ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය උපයෝගී කර ගැනීම ඉතාමත් කාලෝචිතයි. නමුත් මේ වෙන් කර තිබෙන මුදලින් ඒ අඩුපාඩුව පිරිමසන්නට පුළුවන් වේය කියා කිසිසේත් හිතන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ විස්තරයේ සඳහන් කර තිබෙනවා, මේ මුදල මෙසේ වෙන් කර තිබෙන්නේ ගිය අවුරුද්දේ වාතී ලැබුණේ නැති නිසාය, 1960 වාතී අනුවය කියා. 1961 සහ 1962 වාතී ලගදීම එනවා. ඒ වාතී දැන්ම එන්නෙ නැත්නම් ඒවා පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් ලබා ගෙන හෝ මේ මුදල තව විශාල ප්‍රමාණයකින් වැඩි කරන්නට ඕනෑ. ඒ වාතී බලාපොරොත්තු මිදියි. මේ මුදල වගේ හතර පස් ගුණයක්, ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා පවත්වා

පරිපූරක මුදල්

වාගෙන යාම සඳහා රජය විසඳුම් කරනවාට මේ ගරු සභාවේ කවුරුවත් විරුද්ධ වේය කියා මම හිතන්නේ නැහැ.

මබේසේකර මයා.

(ති.රු. ඉපය්ශේෂ්කර)

(Mr. Obeyesekere)

පස් ගුණයක් නොවෙයි, හය ගුණයක් දෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. කේ. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ වාතී පමණක් බලා මදි. හුඟක් පළාත් පාලන මණ්ඩලවලින් ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා පවත්වාගෙන යන්නේ නැහැ. මෙම වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව පවත්වාගෙන යන ස්ථාන ප්‍රමාණවත් මදි. අළුතෙන් පත් කළ ආයුර්වේද මණ්ඩලය මෙම වැඩ පිළිවෙළ ගෙන යාම පිණිස මීට වඩා වැඩි මුදලක් වෙන් කරාවිය කියා මා විශ්වාස කළා. පළාත් ආණ්ඩු සභා සහ සුළු නගර සභා යනුවෙන් [බාධා කිරීමක්]—ගරු කථානායකතුමනි, මෙහි සඳහන් කර තිබෙන්නේ යු. සී. සහ ටී. සී. ආයතන ගැනයි. යු. සී. කියන්නේ මධ්‍යම පංතියේ ගැණෙන නගර සභායි. ටී. සී. නොහොත් ටවුන් කවුන්සිල්ස් කියන්නේ පොඩි නගර සභාවලටයි. මෙම ආයතන දෙවර්ගයට ලැබෙන ආදායම් අතර විශාල වෙනසක් තිබෙනවා. නමුත් මෙහි ප්‍රධාන වරද වී තිබෙන්නේ මේ දෙකොටසම එකට ගොනු කර එකම ආධාර ක්‍රමයක් අනුව ආණ්ඩුවෙන් ආධාර දීමයි. පළාත් ආණ්ඩු සභාවලට සහ සුළු නගර සභාවලට මෙම ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා පවත්වාගෙන යාම පිණිස සියයට හැත්තෑපහක ආධාර මුදලක් දෙනවා. නමුත් මෙහි වෙනසක් තිබිය යුතු බවයි මා කියන්නේ. ඒ සමගම ගම්කාරිය සභාවලට සියයට අනුවක ආධාර මුදලක් දෙන්නට යනවා. මෙය නම් කොහෙත්ම සතුටුදායක නැහැ. මෙම පළාත් වල සිටින උදවිය තමයි වැඩි වශයෙන්ම මේවායින් ප්‍රයෝජන ගන්නේ. සාමාන්‍ය වශයෙන් කල්පනා කර බැලුවාම සුළු නගර සභා සීමාවන් තුළ පිහිටුවනු ලබන

පරිපූරක මුදල්

බෙහෙත් ශාලාවලට අවට සිටින ගම්වල උදවිය මෙන්ම නගරයේ අද්දර ජීවත් වෙන උදවියත් බහුල වශයෙන් ඇදී යාවිය කියා අපට හිතා ගන්න පුළුවන්. ඒ නිසයි මා මුලින් කීවේ මෙම ආයතන දෙකම එකට ගොනු කර එකම ක්‍රමයක් අනුව ආධාර දීම සුදුසු නැතෙයි කියා.

ගරු කථානායකතුමනි, ගම්කාරිය සභා වලට නම් සියයට 90 ක ආධාරයක් දුන්නත් මදි බවයි මා කියන්නේ. මගේ කොටසාශයේ තිබෙන එක් ගම්කාරී සභාවක් ගැන මා හොඳින් දන්නවා. එහි වාර්ෂික ආදායම රුපියල් 6,000 ක් පමණයි. එම සභාවේ සේවකයින්ගේ පඩි තඩි ආදිය ගෙව්වායින් පසුව කිසිවක් එම මණ්ඩලයට ඉතිරි වන්නේ නැහැ. බොහෝ ගම්කාරිය සභාවල ආදායම් තත්ත්වය සතුටුදායක නැති බව අප සැම දෙනාම දන්නවා. ඒ නිසයි මා කියන්නේ ගම්කාරිය සභා මගින් පාලනය වනු ලබන පළාත්වල පිහිටුවන ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා ස්වදේශීය වෛද්‍ය දෙපාර්තමේන්තු ව මගින්ම පිහිටුවිය යුතුය කියා. මෙම වෛද්‍ය ක්‍රමයෙන් වැඩි වශයෙන්ම ප්‍රයෝජනය ගනු ලබන ජනතාව ජීවත් වන්නේ ගම්බද පළාත්වලයි. ඒ හෙයින් එම පළාත්වල පිහිටුවනු ලබන බෙහෙත් ශාලා කෙලින්ම ආණ්ඩුව මගින්ම පවත්වා ගෙන යාම පිණිස කටයුතු කරන්නාය කියා මා ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ සමගම මතක් කළ යුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. තවමත් මේ ආණ්ඩුව ආයුර්වේදයට සලකන්නේ ඉතා පහත් තත්ත්වයකිනි. මේ ආණ්ඩුව බලයට පැමිණීමට ආයුර්වේද වෛද්‍ය වරුන්ගේ උපකාර ලැබුණා. ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය දේශීය දෙයක්. ඒ ස්වදේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමයට නිසි තැනක් දුන්නොත් විදේශීය වෙළඳ හුවමාරු මුදල් අඩුවෙන යනවාය කියා මහජනයා පිට බදු බර පටවන මේ වකවානුවේදී වෛද්‍ය පහසුකම් හා බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය සඳහා පිටරට ඇදී යන මුදල්වලින් සැහෙන ප්‍රමාණයක් මේ රටේම ඉතුරු කරගන්න පුළුවනි. නමුත් එවැනි තත්ත්වයක් තව මත් ආයුර්වේදයට දී නැහැ. 1956 සිට අද වන තුරු අනන්ත වාරයක් ශ්‍රී ලංකා

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩුව ප්‍රතිඥා දී තිබෙනවා, ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයට නිසි තැන දෙනවාය කියා. නමුත් ඒ ගැන කිසිත් කර නැති බව මම පෙන්වන්නම්.

පළාත් පාලන ආයතන මගින් බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයේ බෙහෙත් ශාලාත්, දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමයේ බෙහෙත් ශාලාත් පවත්වා ගෙන යනවා. නමුත් බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව බෙහෙත් ශාලාවල වැඩ කරන වෛද්‍යවරුන්ටත්, දේශීය ක්‍රමය අනුව බෙහෙත් ශාලාවල වැඩ කරන වෛද්‍යවරුන්ටත්, ගවන පඩිවල ලොකු වෙනසක් තිබෙනවා. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයේ ආධුනිකයෙක් බැඳුනොත් ඔහුගේ පඩියේ පටන්ගැනීම මාසයකට රුපියල් 400යි. සාමාන්‍යයෙන් මෙවැනි බෙහෙත් ශාලාවලට පත් වන්නේ ආධුනිකයින් නොවෙයි. අවුරුදු 4 ක් 5 ක් පළපුරුද්ද ඇති අයයි, මේවාට ගන්නේ. එවැනි පළපුරුදු ඇති බටහිර වෛද්‍යවරුන්ගේ පඩිය මාසයකට රුපියල් 700 ක් පමණ වෙනවා. නමුත් දේශීය වෛද්‍යවරුන්ගේ පඩිය රුපියල් 200 යි. වැඩිම වුවහොත් මාසයකට රුපියල් 200 ටත් 300 ටත් අතර ගණනක් ලැබෙනවා. මොකක්ද, මේකෙ තේරුම? මෙහෙමද ආයුර්වේදයට නැති නම් දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමයට සලකන්නේ? ඇයි මේ පරතරයක් තියන්නේ? එකම ආයතනයක සේවය කරන මේ වෛද්‍යවරුන් දෙකොටස අතර මේ තරම් පරතරයක් තබන්නේ ඇයි? මෙවැනි පඩි පරතරයක් තබා ගැනීමෙන් ආණ්ඩුව පෙන්නුම් කරන්නේ බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය තරම් උසස් තත්ත්වයකට ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය පැමිණ නැතැයි කියායි. වෙන හේතු වක් නම් අපට පෙනෙන්නේ නැහැ.

අපේ දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය මේ රටේ වැසියාට ආවේණික වූ දෙයක්. මේ රටේ අවුරුදු දහස් ගණනක් තිස්සේ පැවත එන උසස් දෙයක්. ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය පෝෂණය කිරීම සඳහා උපයෝගී කරගත් දෙයක්. මේ වෛද්‍ය ක්‍රමය සිංහල රාජ්‍යයේ සමාජ වාදී අංශයේ ප්‍රධානම කොටසක්. එදා සිංහල රජදරුවන් ගමක් ගමක් පාසා බෙහෙත් ශාලා පිහිටව්වා. සෑම ගමකම

සිංහල ආණ්ඩුවෙන් පත් කරන ලද වෛද්‍යවරයෙක් සිටියා. මේ වැදගත් සමාජ සේවා අංශය එදා සියලුම සිංහල රජදරුවන් විසින් පවත්වාගෙන ආවා. එදා අපේ සමාජවාදය ඒ තත්ත්වයෙන් තුබුණු නමුත් අද මේ 20 වන ශත වර්ෂයේ සමාජවාදී ආණ්ඩුවක් යයි උදන් අනන මේ ආණ්ඩුවට තවමත් ප්‍රථමත්කමක් ඇති වි නැහැ, ගමක් ගමක් පාසා බෙහෙත් ශාලා පිහිටවීමට. එදා පටන් පැවත එන්නාවූ මේ දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමයට විද්‍යාත්මක පදනමක් තිබෙනවා. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව සුව කර ගත නොහැකි අනන්තවත් රෝග දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව සුව කර තිබෙනවා. රෝගියා නොමරා, දුර්වල නොකර රෝග සුව කරන්නට පහසුකම් ආර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයේ තිබෙද්දී ආණ්ඩුව ඒ වෛද්‍ය ක්‍රමයට අතදී එය යථා තත්ත්වයට නංවා නොදී, ඒ වෛද්‍ය ක්‍රමයේ යෙදී සිටින වෛද්‍යවරුන්ට නිසි තැනක් නොදී, පිටින් ගෙනා වෛද්‍ය ක්‍රමයක් උසස් ලෙස සලකා කටයුතු කිරීම කනගාටුදායක කරුණක්. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය තරක යයි මා කියන්නේ නැහැ. එයින් ලබා ගැනීමට ප්‍රථමත් පහසුකම් අනන්තයි. නමුත් ඒ වගේම රෝග සුව කර ගැනීමට ආයුර්වේදයෙනුත් ලබා ගැනීමට ප්‍රථමත් පහසුකම් අනන්තයි. අද අපි ලබා ගන්නේ බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයේ පහසුකම් පමණයි. බටහිර ක්‍රමය වෙදකම් කරන වෛද්‍යවරුන් විශාල ධනස්කන්ධයක් පිටරට ඇදී යන අන්දමට කටයුතු කරනවා. බටහිර වෛද්‍යවරුන් අද එක ජාවාරමක් කරගෙන තිබෙනවා. එසේ තිබෙද්දී බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය ගෙන යන වෛද්‍යවරයාට වැඩි පඩියකුත්, ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයාට ඉන් අඩකටත් අඩු පඩියකුත් දීම ඉතා කනගාටුදායක තත්ත්වයක්. ඒ නිසා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයා ගෙන් මා දැනගන්න සතුටුයි, මේ රුපියල් 4,50,700 යොදා ඉදි කරන්නට යන බෙහෙත් ශාලාවල සේවයට ගන්නා වෛද්‍යවරුන්ට බටහිර වෛද්‍යවරුන්ගේ වැටුප් ක්‍රමය දෙනවාද නැද්ද කියා. ඒකට අපට පැහැදිලි පිළිතුරක් ඕනෑ. අපි දැනගන්නට කැමතියි, අද තිබෙන අන්දමටම විශාල පරතරයක් තබාගෙන තවදුරටත් ඒවායේ කටයුතු කරන්නට යනවාද කියා. කටයුතු කරන්නට අදහස් කරන්නේ ඒ අන්දමට

පරිපූරක මුදල්

නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනකු ප්‍රකාශ කළාක් මෙන් මෙහි නියම ප්‍රතිඵල මහජනයාට ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ කුඩම්මාගේ සැලකිල්ල නිසා එවිට ආයුර්වේද වෛද්‍ය වරුන්ට නියම තැනක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඔවුන්ට හරියාකාර කටයුතු කරන්නට පුළුවන්කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ ගැන අප්‍රමාදව සැලකිල්ලක් දක්වන්නට ඕනැ. 1956 සිට දැන් කල් දැම්මා ඇති. 1956 හිටත්ම ආයුර්වේදය ගැන කථා කළා. ආයුර්වේදය ගැන ප්‍රකාශන කළා. ආයුර්වේදය ගැන ප්‍රතිඥා දුන්නා. එහෙත් ඒ ප්‍රතිඥා එකක්වත් අදවන තුරු ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් යෙදී නැහැ. දැනට කරන්නේ අතනින් මෙනෙහිත් පැලැස්තර දැමීමයි.

ගරු කථානායකතුමනි, තවත් වැදගත් කරුණක් මතක් කරන්නට තිබෙනවා. මේ මුදල් වැය කරන්නේ පළාත් ආණ්ඩු සභා මගින් බෙහෙත්ශාලා ඉදි කර පවත්වා ගෙන යාමටයි. ඒවායින් බෙහෙත් ගන්නට ලෙඩුන් එනවා. එපමණක් නොවෙයි, අසනීප සෑදුණු ආණ්ඩුවේ සේවකයන්, ඒ වගේම පෞද්ගලික ආයතනවල සේවකයන්, ඒ ස්ථානවලින් බෙහෙත් ලබා ගන්නවා. ඔවුන් තමන් රැකියාව කරන ස්ථානයට ඉදිරිපත් කිරීමට සහතික ලබා ගන්න ඕනැ. එම නිසා වෛද්‍ය සහතික දීමත් ඒ බෙහෙත්ශාලාවලින් කළයුතු වැඩක්. එය වෛද්‍යවරයාගේ කර්තව්‍යයක්. ඒක නැහැ කියන්නට බැහැ. ඒ ගැන මට ප්‍රශ්නයක් අහන්නට තිබෙනවා. දැනට ආයුර්වේද වෛද්‍ය සහතික පිළිගන්නේ නැති තැන් අතන්නයි. ඒ සහතික පිළි ගන්නේ දවස් 7 කට හෝ 14 කට පමණයි. අසනීපයකට ඊට වඩා වැඩි දවස් ගණනක් තිබාම ගන්න වුවමනා නම් ඒ සඳහා බටහිර දොස්තර කෙනකුගේ සහතිකයක් වුවමනා කරනවා. මොකක්ද මේකේ තේරුම? සිංහල වෙදමහත්මයකුගෙන්

පරිපූරක මුදල්

බෙහෙත් ගෙන ඉංග්‍රීසි දොස්තර මහත්මයෙකුගෙන් වෛද්‍ය සහතිකයක් ගන්න බැහැ.

චන්ද්‍රසේන මුණවිට මයා. (රත්තොට)

(திரு. சந்திரசேன முனவீர—ரத்தோட்டை)

(Mr. Chandrasena Munaweera—Rattota)

සරම අදින නිසා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

සරම අදින නිසාද ඒ අයට සලකන්නේ නැත්තේ? රත්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඇත්තක් කිව්වා. සිංහල වෙද මහත්මයෙක් බෙහෙත් දුන්නාටියේ අසනීපය සනීප වෙන්නේ නැහැ. ආයුර්වේද ක්‍රමය අනුව ක්ෂණික සුවය දකින්න බැහැ. ඉංග්‍රීසි ක්‍රමය අනුව ලෙඩක් ක්ෂණිකව සුව කරන්න පුළුවන්කම තියෙනවා. නමුත් ඒක තව රෝගයකට මුල පිරීමක්. එම නිසා ප්‍රතිකාර ලබන්නා හැමදාම ලෙඩෙක්, රෝගියෙක්. ආයුර්වේද ක්‍රමය අනුව, රෝග නිධානය සොයා බලා ක්‍රමානුකූලව තුන් දොස් සමනය කරලයි, සනීප කරන්නේ. ඉංග්‍රීසි වෙදකමේ එහෙම එකක් නැ. කල් ගත වීම ආයුර්වේද ක්‍රමයෙහි නිරායාසයෙන්ම අත්තර්ගත වී තිබෙන දෙයක්. ආයුර්වේද වෛද්‍ය සහතික භාර ගන්නේ දින හතකටයි, නැතිනම් දාහතරකටයි. දහතරකට වැඩි නම් බාර ගන්නේ නැති බව මා ස්ථිර වශයෙන්ම දන්නවා. නමුත් බටහිර දොස්තරවරුන් ගෙ වෛද්‍ය සහතික මාස ගණනකට වුවත් භාර ගන්නවා. ඒ ගැන දැන් පැහැදිලි ප්‍රකාශයක් කරන්න ඕනැ. මෙම ක්‍රමය වෙනස් කරන්න ඕනැ. ධනය බැහැල තියෙනවය කියලා කියන්න ඕනැ නැහැ. මෙතන කිසිම මුදල් ප්‍රශ්නයක් නැහැ. මෙහි බැර රුම් කමක් නැහැ. ආණ්ඩුවේ අවංක චේතනාවක් තියෙනව නම් හෙටම වුණත් පුළුවනි, මේක කරන්න. “මෙන්න, ආයුර්වේද ක්‍රමයට නියම තැන දීමේ පියවරක් වශයෙන්, ආයුර්වේද වෛද්‍ය සහතික පිළි ගැනීමද බටහිර වෛද්‍යවරුන්ගේ සහතික පිළිගැනීමේ තත්ත්වයටම පත් කළා.” කියන්න පුළුවනි. දෙපාර්තමේන්තු

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[කේ. එම්. ඩී. රාජරත්න මයා.]

ප්‍රධානීන් අද ආයුර්වේද වෛද්‍ය සහතික ගැන සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. ඒ අය හිතන්නේ ඒවා යාචකමට, මිත්‍ර කමට, දෙන සහතික කියලයි. ඒ නිසා ඒ ගැන වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. මාරුවක් හෝ නිවාඩුවක් ගන්න ඕනෑ කරන කෙනෙක් ආයුර්වේද සහතිකයක් ඉදිරිපත් කළොත් එක බාර ගන්න බැහැ කියනවා. බටහිර වෛද්‍ය සහතිකයක්ම ඉල්ලනවා. එම තත්ත්වය නැති කරන්න ඕනෑ. මේ තත්ත්වය නැති කරන්න කටයුතු යොදනවාද කියා දැනගන්න කැමතියි. පළමුවන කාරණය එයයි.

දෙවන කාරණය මෙයයි; රජයේ සේවකයකුට අසනීප වීම නිසා වැඩ කටයුතු කර ගෙන යන්න බැරි කමක් තියෙනවා නම් විශ්‍රාම යවන්න වැඩ පිළිවෙළක් තියෙනවා. සෞඛ්‍ය හේතූන් උඩ විශ්‍රාම යැවීමේ රෙගුලාසියක් තියෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක සිටින රජයේ සේවකයකු සුව කරන්න පුළුවන්ද බැරිද කියන එක හොයා බලන්න වෛද්‍ය මණ්ඩලයක් තියෙනවා. ඒ සඳහා ඔහුව යවන්නේ බටහිර වෛද්‍යවරුන් පිරිසක් ඉදිරිපිටයි. බටහිර වෛද්‍ය මණ්ඩලයක් ඉදිරිපිට නැතිනම් මෙඩිකල් බෝඩ් එකක් ඉදිරිපිට යවනවා. ඇයි එම මණ්ඩලයට ආයුර්වේද වෛද්‍යවරු පත් නොකරන්නේ? ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ට රෝග නිධානය හොයන්න පුළුවන් නම්, බෙහෙත් දෙන්න පුළුවන් නම්, කපන්න කොටන්නේ නැතුව බරපතළ රෝග කසායෙන් දෙකෙන් සුව කරන්න පුළුවන් නම්, ඇයි බැරි එවැනි අය කීප දෙනෙක්ම එම මණ්ඩලයට පත් කරන්න. රෝගියාගේ තත්ත්වය අනුව ඔහුට දිගටම සේවයේ ඉන්න පුළුවන්ද බැරිද කියලා විනිශ්චය කරන්න ඒ අයට බැරිද? කරන්න පුළුවනි. නමුත් අද වන තුරු ක්‍රියාවේ යොදවන්නේ අධිරාජ්‍ය ක්‍රමයක්. අද වන තුරු ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් පත් කර නැහැ, එවැනි වෛද්‍ය මණ්ඩලවලට. පත් කරන්නේ, බටහිර වෛද්‍යවරුයි. එම ක්‍රමය ඉවත් කරනවාද? ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයකුගෙන් බෙහෙත් ගන්න අයෙක් කියනවා නම් තමන්ගේ රෝගාතුරකම ගැන විමසා බලා වාර්තා කරන්න ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ගෙන් සමන්විත මණ්ඩලයක් ඕනෑය

කියා, එසේ ඉඩ දෙනවාද, නැද්ද? ඒ ගැන පිළිතුරක් මේ අවස්ථාවේදී අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

තුන් වන කරණය මෙයයි; තමුන් නාන් සේ දන්නවා අර්ථසාධක අරමුදල ගැන. යම්කිසි ආබාධයක් නිසා දිගටම රාජකාරි කටයුතු කිරීම අපහසු වූ තැනැත්තන් සෞඛ්‍ය හේතූන් උඩ සේවයෙන් අස්වෙන්නේ අවුරුදු 55 විටම කලින්. වෛද්‍ය සහතිකයක් ඉදිරිපත් කළොත් ඒ අයට තමන්ගේ වයස අවුරුදු 55 වන්නට කලින් අර්ථසාධක අරමුදල් ලබා ගන්නට පුළුවනි. ඒ සඳහා ආයුර්වේද වෛද්‍ය සහතික භාර ගන්නේ නැහැ. බටහිර ක්‍රමයේ වෛද්‍ය වරයෙකුගෙන් සහතිකයක් ගෙනෙනතුරු ඒ මුදල් ගන්න බැහැ. ඇයි මෙහෙම කරන්නේ? ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ගේ සහතික පිළිගන්නේ නැත්තේ ඇයි? ඒ ගැනත් පිළිතුරක් ආණ්ඩුවෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ සහතික පිළිගැනීම සම්බන්ධයෙන් වැඩ පිළිවෙළක් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව නැත්නම් අමාත්‍යාංශය යොදන්නේ නැද්ද කියා මා අහනවා. සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයට තනිවම මෙය කරන්නට බැරි දෙයක් බව මා දන්නවා. ඒ නිසා කම්කරු අමාත්‍යාංශයත් සමග මෙය කරන්නට පුළුවනි. සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය මේ ගැන තරයේ කිව්වොත් කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ නැහැ. වැඩි වියදමක් නැතිව, වැඩි කරදරයක් නැතුව කරන්නට පුළුවන් මෙවැනි දේවල් නොකරන්නේ ඇයි?

ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලාවලට පත් කරනවා. පත් කිරීම සඳහා තෝරා ගනු ලබන්නේ ලියාපදිංචි කරනු ලැබූ වෛද්‍යවරුන් පමණයි කියා මා හිතනවා. මම හරියටම දන්නේ නැහැ. ලියාපදිංචි නූවු අය පත් කරන්නේ නැත්නම් ඒ ගැනත් වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. වෛද්‍යවරුන් ලියාපදිංචි කිරීම අවසන් කළේ 1952 දීය කියා මා හිතනවා. ඊට පස්සෙ තවම වෛද්‍යවරුන් ලියාපදිංචි කර නැහැ. මා නියෝජ්‍යය කරන වැලිමඩ කොට්ඨාශයේත්, උඟව-පරණගම කොට්ඨාශයේත් සමහර දක්ෂ වෛද්‍යවරුන්ට 1952ට කලින් තමන්ගේ නම් ලියාපදිංචි කරවා ගන්නට බැරි වුණා.

පරිපූරක මුදල්

මොන හේතුවක් නිසා හෝ එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වූ නිසා, පැරණි සිංහල වෛද්‍ය ක්‍රමය හොඳාකාර ප්‍රගුණ කර සිටින එම වෛද්‍යවරුන්ට මුහුණ පාන්නට සිදු වූ ඒ කනගාටුදායක තත්ත්වය ගැන දැන ගන්නට ලැබුණු වහාම ඒ ගැන වෛද්‍ය මණ්ඩලයට දන්වා සිටියා. අලුත් පණත එන්නට ඉස්සරවෙලා මේ වෛද්‍යවරුන් ලියාපදිංචි කළ යුතුය කියා දැන්වුවා. ඊට අපට ලැබුණු උත්තරය මොකක්ද? 1952ට පෙර ලියාපදිංචි කරවා ගන්නට බැරි වුණා නම් නැවත දන්වන තුරු යළිත් ලියාපදිංචි කරන්නට බැරිය කියලයි දැන්නුවෙ. පරම්පරාගත වෛද්‍ය ක්‍රම අනුවත්, උගත් කම අනුවත් දක්ෂ ලෙස රෝග සුව කරන අය වුවත් මේ අයට ලියාපදිංචි නොවීම නිසා ලෙඩුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීමට නීත්‍යානුකූලව අවසරයක් නැහැ. ඒ නිසා මේ අයගෙන් ප්‍රතිකාර ලත් යම් රෝගියෙක් අවාසනාවකට මළොත් ඒ වෙනුවෙන් අර වෛද්‍යවරයාට සිදු වෙන්නේ දණ්ඩ නීතිය යටතේ බරපතළ දඬුවමකට ලක් වීමටයි. පළ පුරුදු දක්ෂ වෛද්‍යවරුන් වුවත් යම්කිසි කාරණයක් නිසා 1952ට පෙර ලියාපදිංචි වීමට නොහැකි වූ බැවින් සිදුවන දේ තමයි ඒ. මේ වෛද්‍යවරුන්ට දැන්වත් අවස්ථාවක් දුන්නොත් පමණයි මේ බෙහෙත් ශාලාවලට දක්ෂ වෛද්‍යවරුන් පත් කර ගන්නට පුළුවන් වන්නේ. ලියාපදිංචි කිරීම නතරකර දැන් අවුරුදු 10ක් ඉකුත් වී තිබෙනවා. ඒ කාලයේ ලියාපදිංචි කරවා ගැනීමට බැරි වූ වෛද්‍යවරුන්ට නැවත වරක් ඒ සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරනවාදැයි ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් දැනගන්නට කැමතියි.

සුවදේශීය වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ ඉගෙනීම ලබමින් සිටි වෛද්‍ය ශිෂ්‍ය පිරිසක් කල්කටාවට ගිහිල්ල වෛද්‍යවරුන් වශයෙන් සහතික ලබා ගත්තා. ඒ අයට කල්කටාවට යන්නට සිද්ධ වුණේ යම්කිසි අර්බුදයක් නිසයි. ඒ අර්බුදය ගැන යමක් කියන්නට අදහසක් නැහැ. ඒ අර්බුදය සම්බන්ධයෙන් මා දරන මතය ගැන හෝ වෙනත් මතභේද ආදියක් ගැන මේ අවස්ථාවේ යමක් කියන්නට වුවමනාවක් නැහැ. කෙසේ වෙතත් ඒ ශිෂ්‍යයින් කල්කටාවේ පුහුණුව ලබා සහතික සහිතව පැමිණ සිටි

පරිපූරක මුදල්

නවා. ඒ අය වෛද්‍යවරුන් වශයෙන් ලියාපදිංචි කරන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ අයට බෙහෙත් හේත් නියම කරන්නට නීතියෙන් අවසරයක් නැහැ. යම් විධියකින් ඒ අය ලෙඩුන්ට ප්‍රතිකාර කළොත් බැරි වෙලාවත් ඒ ලෙඩකු මළොත්, ලියාපදිංචි නොවී ප්‍රතිකාර කිරීම නිසා දණ්ඩ නීතියේ හැටියට ඒ අයට දඬුවම් විදින්නට සිදු වෙනවා. ඒ අය බෙහෙත් ශාලා දමාගෙන බෙහෙත් දෙන නිසා, ඒ අයගේ බෙහෙත් බීමෙන් මහජනයාට හිරිහැරයක් කරදරයක් නොවන නිසා, අකාලයේ මිනිසුන් නොමරපු නිසා, ඔවුන්ගේ බෙහෙත්වලින් මිනිසුන් සනීප වී තිබෙන නිසා—ඒවා වාර්තා වී ඇති; කරදරයක් නැතිව සොයා ගන්නට පුළුවනි—ඒ වෛද්‍යවරුන්ටත් ලියාපදිංචිවීමට අවස්ථාවක් දෙන්නට ඕනැ. එසේ නොකොළොත් එය ලොකු අසාධාරණයක්. ඒක තරුණයින් එකසිය ගණනකගේ ජීවිත කාලකන්නි කිරීමක්. ඒ නිසා මේ ලියාපදිංචි කිරීමේ ප්‍රශ්නය ඉතා වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. මේ ප්‍රශ්නය ගැන ආණ්ඩුව කරන්න යන්නේ කුමක්ද කියා දැනගන්න කැමතියි.

අවසාන වශයෙන් තවත් එක කරුණක් මතක් කරන්න තිබෙනවා. ආයුර්වේදයට ආණ්ඩුව දක්වන සැලකිල්ල කුමක්ද කියා තමුත්තාත්සේ දන්නවා. අද යුද්ධ හමුදාවේ සොල්දාදුවන්ට ආයුර්වේද වෛද්‍ය පහසුකම් ලබා ගැනීම බටහිර වෛද්‍ය පහසුකම් ලබා ගැනීම තරම් පහසු නැහැ. බටහිර වෛද්‍ය පහසුකම් ලබා ගන්නට ඕනැ තරම් නිවාඩු දෙනවා, නමුත් ආයුර්වේද පහසුකම් ලබා ගන්නට හරියාකාර නිවාඩුවක් දෙන්නේ නැහැ. ඒ අයට හිරිහැර කරනවා. ඒ ප්‍රශ්නය යුද්ධ හමුදා වැය ශීර්ෂය පැමිණි විට මතු කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ අවස්ථාව පැමිණි විට දීර්ඝ වශයෙන් කියන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. දැන් එය කෙටියෙන් මතක් කරන්නේ. මේ කාරණය ආයුර්වේද වෛද්‍ය මණ්ඩලයට ගත යුතු ප්‍රශ්නයක්. මෙය ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයට කරන ලොකු අපහාසයක්. මෙය ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය හෙළාදැකීමේ වැඩ පිළිවෙළක් නිසා කවදා හරි වෛද්‍ය මණ්ඩලයට ඉදිරිපත්

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

කළ යුතු ප්‍රශ්නයක්. ඒ නිසයි මේ අවස්ථාවේදී මේ ප්‍රශ්නය කෙටියෙන්ම මතක් කළේ.

මීට වඩා වේලාව ගන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මා ඉල්ලා සිටින්නේ එකයි. මේ මුදල නම් කිසිසේත්ම ප්‍රමාණවත් නැහැ. ඒ කෙසේ වෙතත් මේ මුදල යම්කිසි සේවයක් සඳහා යෙදවිය කියා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සේවය ලබන්නට නම්, ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ටත් බටහිර වෛද්‍යවරුන්ටත් එක හා සමාන තත්ත්වයක් දෙන්නට ඕනැ. මෙපමණ කලක් ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ට තිබුණු කුඩම්මාගේ සැලකිල්ල, පහත් සැලකිල්ල, බටහිර වෛද්‍යවරුන්ට තිබුණු උසස් සැලකිල්ල, දැන්වත් වෙනස් කරන්න ඕනැ. එසේ කළොත් පමණයි, මේ සම්මත කරන රුපියල් 4,50,700යේ හැම සත්‍යකම සේවය නියමාකාරයෙන් මහජනතාවට ලැබෙන්නේ.

අ. හා. 5.27

ඒ. රත්නායක මයා. (වත්තේගම)

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க—வத்தேகம)

(Mr. A. Ratnayake—Wattegama)

ගරු කථානායකතුමනි, ආයුර්වේදය සම්බන්ධව වචනයක් දෙකක් කියන්නට සතුටුයි. විප්ලවයක් ඇති කර 1956 දී මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණේ, ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්, ගුරුවරුන්, කලාකරුවන්, හාමුදුරුවරුන්, ඔය ආදී චතුර්විධ බලයකින් මට මතකයි ආයුර්වේදය පුරාණ කාලයේ තිබුණු තත්ත්වයටම පත් කරනවාය කියා ඒ කාලයේ නොයෙකුත් පොරොන් දුන්නා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ඔය සියල්ල මේ වැය ශීර්ෂයට අදාළද ?

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

ආයුර්වේදය පුරාණ කාලයේ තිබුණු තත්ත්වයටම පත් විය කියා ලොකු බලාපොරොත්තුවක් තිබුණා. ලංකාවේ ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් පත් දහසක් නැත්නම්

දහ දහසක් පමණ ඉන්නවා. ඒ කවුරුත් බලාපොරොත්තු වුණා ආණ්ඩුවේ පඩියකට පත් විය කියා. හැම කෙනකුටම මාස් පතා පඩියක් ලැබිය කියා, හැම වෙද මහත්මයෙක්ම මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් කරන්නට ඒ පක්ෂයට බැඳී කටයුතු කළා. නමුත් අද මුළු ආයුර්වේදයම ඉතා පහත් තත්ත්වයකටයි වැටී තිබෙන්නේ. ආයුර්වේද ඉතිහාසයේම එය මෙවැනි පහත් තත්ත්වයකට වැටී තිබෙනවාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. මේ කරුණු ගැන දන්න ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයෙක් මා සමග කථා කරමින් සිටින විට ඔහු කීව්වා, අද තරම් ආයුර්වේදය දුර්වල තත්ත්වයක තිබුණේ නැත කියා. ආයුර්වේදය සඳහා විශාල වියදමක් කර තිබෙනවා. ආයුර්වේද පර්යේෂණ පවත්වන ආයතනයක් විවෘත කරන්නට ලබන මාසයේදී තේරු මහත්මයාත් එනවා. ඒ අතින් අද බොහෝ වැඩ කර තිබෙනවාය කියන නමුත්, දිනෙන් දින වඩ වඩා ආයුර්වේදය දුර්වල වෙනවාය කියා මට මේ වෙද මහත්මයා කීවා. පුරාණයේ සිටම වෙද මහත්වරු නොයෙක් නොයෙක් බෙහෙත් වර්ග සෑදුවා. එහෙත් අද එසේ බෙහෙත් සාදන වෙදමහතුන් සිටින්නේ ඉතා ස්වල්පයයි. ඊට හේතුව ඖෂධ නැති වීමයි. පිටකොටුවේ ගබෝස් ලේන් විදිය සම්පූර්ණයෙන්ම බෙහෙත් කඩවලින් ගහණව තිබුණා. නමුත් අද බෙහෙත් සාප්පු ක්‍රමක්‍රමයෙන් වසා ගෙන යනවා. මීට පික කලකට පෙර වෙදමහත්වරුන්ට වුවමනා වූ සෑම බෙහෙත් ද්‍රව්‍යයක්ම මේ බෙහෙත් කඩවල තිබුණා. එහෙත් අද එහෙම තත්ත්වයක් නැහැ. බෙහෙත් වෙළඳුන්ටත් වෙදමහතුන්ටත් වුවමනා කරන බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය අද සොයා ගැනීමට අමාරුයි. යම් හෙයකින් නිප්පිලි වුවමනා වුවහොත්, මිනිහෙක් යොදවා නිප්පිලි හොණ්ඩර ගණනක් සොයා ගැනීමට ඒ කාලයේ පුළුවන්කම තිබුණා. එහෙත් අද ජනගහනය වැඩි වීම, කැළෑ එළි කිරීම, යනාදී කරුණු උඩ මේ බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය මේ රටින්ම සොයා ගැනීම අසීරු කාර්යයක් වී තිබෙනවා. ඒ කාලයේ නොයෙක් නොයෙක් බෙහෙත් වර්ගවලින් චූර්ණ, ගුලි, ආදී බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කළ වෙදමහතුන් අද එසේ කරන්නේ නැහැ. දැන් හැම දෙනාම බෙහෙත් ගෙන්වන්නේ

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ඉන්දියාවෙන්. සිද්ධාර්ථය, නේත්‍රා නන්දය, ආදී බෙහෙත් තෙල් වර්ග පවා දැන් ඉන්දියාවෙනුයි ගෙන්වන්නේ. මේ සඳහා රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් වැය වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අද ආයුර්වේද ශිෂ්‍යයන්ට ඖෂධ අදුනා ගන්ට බැරි වෙනවා. හොඳ ඖෂධ සාදන ස්ථානයක් රජය මගින් ඇති කරන්ට යනවාය කියා මට ආරංචියි. ඒක හොඳයි. එහෙත් අද ආයුර්වේද ශිෂ්‍යයන් පවා අමුක්කරා කියන්නේ මොනවාද කියා දන්නේ නැහැ. තත්ත්වය ඒකයි. එහෙත් පෙර සිටි වෙද මහතුන් අමුක්කරා හෝ වෙන ඕනෑම බෙහෙත් වර්ගයක් තිබෙන තැනුත්, ඒවා වුවමනා ප්‍රමාණයක් සපයා ගැනීමටත්, දැන සිටියා. එහෙත් අද එහෙම තත්ත්වයක් නැහැ. දසමුල අරිෂ්ට යනාදිය අද වෙදමහතුන් මිල දී ගන්නේ පිට කොටුවේ වෙළඳ සැල්වලිනුයි. පෙර මේ බෙහෙත් නිෂ්පාදනය කළ වෙදමහතුනුත් අද කපාඩියා වැනි සමාගම්වලින් මේ බෙහෙත් මිල දී ගන්නවා. මෙවැනි තත්ත්වයක් උඩ ආයුර්වේදය දියුණු කියා අප කියන්නේ කොහොමද? ගරු කථානායකතුමනි, තවම වෙදමහතුන්ට සහතික පත්‍ර දෙන්නවත් බැරි වුණා. මේ තත්ත්වය පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා අවබෝධ කරගන්නවා නම් හොඳයි.

ගරු කථානායකතුමනි, ඉංග්‍රීසි ක්‍රමයට, සිංහල ක්‍රමයට, ආයුර්වේද ක්‍රමයට හෝ වේවා, සිද්ධ ක්‍රමයට, යුනානි ක්‍රමයට හෝ වේවා, අපට වුවමනා කරන්නේ ලෙඩ සුව කර ගැනීමයි. කෙසේ හෝ අපට වුවමනා කරන්නේ ලෙඩ සුව කිරීමයි; සෞඛ්‍යය ආරක්ෂා කිරීමයි. ඒ නිසා ඉංග්‍රීසි වෛද්‍ය වරුන් ආයුර්වේද බෙහෙත් වර්ග අදුනා ගෙන ඒවායින් ප්‍රයෝජන ගන්නවා නම් බොහොම හොඳයි. ඉංග්‍රීසි වෛද්‍යවරුන් බොහොම දෙනෙකු සිංහල වෙදකම් කරන බව මා දන්නවා. කොළ වර්ග කන්න ඒ අය දැන් නියම කරනවා. ඒ වගේම උණ රෝගය වැළඳුණු විට කොත්තමල්ලි බොන්න නියම කරනවා. වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයන්ටත් ආයුර්වේදය පිළිබඳව උගන්වා ආයුර්වේද බෙහෙත් වර්ගවල

ගුණාගුණ දැනගන්න සැලැස්විය යුතුයි. එසේ කරතොත් බොහොම හොඳයි. පුරාණ යේදී වෙදකම් පිළිබඳව ලොකු ප්‍රසිද්ධියක් ඇති වෙදවරුන් හිටියා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

මේ වැය ශීර්ෂය පළාත් පාලන ආයතන වලට ආධාර මුදලක් දීම ගැනයි.

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்நாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

ඔව්, මා වැඩි වේලාවක් කථා කරන්ට යන්නේ නැහැ. පුරාණයේ සිට පැවත එන හුඟක් ප්‍රසිද්ධ වෙද පරම්පරාවල් තිබෙනවා. ඉස්සර නම් හොඳ දක්ෂ වෙදවරුන් හිටියා. අත්තරගම වෙදකම අජීර්ණ රෝගය සඳහා බොහොම ප්‍රසිද්ධයි. මඩපාත සීනිගම ආදී තවත් ප්‍රසිද්ධ වෙද පරම්පරා ගණනක් තිබෙනවා. නමුත් දැන් මේ වෙද පරම්පරා වල දරු මුණුපුරන් සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ වෙදකම අත්හැරගෙන යනවා. අත්තර ගමට හුඟක් ලෙඩුන් යනවා. එහි ආණ්ඩුවේ ආධාරය ලබන පොඩි ඉස්පිරිතාලයක් තිබෙනවා නම් ඒ ලෙඩුන්ට ලොකු පහසු වක් ලැබෙනවා ඇති. ඒ නිසා ඒ පහසුකම ආණ්ඩුව මගින් සලසා දෙනු ලැබෙතොත් බොහොම හොඳයි. මේ කරුණු ගැන සලකා බලනවා ඇතැයි විශ්වාස කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

අ. හා. 5.38

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியழ)

(Mr. Mathew)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ නියම විධියට වැඩ කරනවා නම් මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයට විශාල සේවයක් සැලසෙනවා ඇති. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ සිටින ලෙඩුන් බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයේ සරණ සොයා ගෙන යතොත් ආරෝග්‍යශාලාවට යා යුත්තේ පැදුරු කොටට, පිහත් කෝප්ප රැගෙන පමණක් නොව සාත්තුව සඳහා යම්කිසි තැනැත්තකු කැඳවා ගෙනයි. එසේ තැන් නම් නියම අන්දමින් ප්‍රතිකාර ලබා ගන්න

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[මැතිව මයා.]

බැහැ. බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය යටතේ තිබෙන ආරෝග්‍යශාලා දැන් පාලනය වන ආකාරය අනුව ඒ විධියේ තත්ත්වයක් පවතින බව කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මේ කාරණය මාර්ගයේ මතක් කළා. එම නිසා ස්වදේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය අනුව කිසියම් ක්‍රියා මාර්ගයක් හරියාකාර ලෙස ක්‍රියාවේ යොදනවා නම් එයින් මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ දුප්පත් ජනතාවට විශාල සේවයක් සිදු වන බව ඒකාන්තයි. නමුත් මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ එකම නගර සභාවක්වත් නැහැ. ඒ වගේම එකම සුළු නගර සභාවක්වත් නැහැ. පළාත් ආණ්ඩු සභා ඇත්තෙන් නැහැ. [බාබා කිරීමක්] ටිකක් ඉන්නකෝ කියනකල්. ගම්කාරිය සභා නම් තුනක් තියෙනවා. නමුත් මේ ගම්කාරිය සභාවලට ලැබෙන්නේ ඉතාමත් සුළු මුදලක්.

එම නිසා සියයට අනුවක ආධාර මුදලක් රජයෙන් දුන්නත් මේ එකම ගම් කාය්‍ය සභාවකටවත් නොමිලයේ ස්වදේශීය වෛද්‍ය සේවයක් ලබා දෙන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. එබැවින් බටහිර වෛද්‍ය සේවයන් නිසියාකාර ලැබෙන්නේ නැති නිසා, විශේෂයෙන් කොළොන්න කොට්ඨාශය වැනි නොදියුණු පළාත් බොහොම තියෙන නිසා, එවැනි නොදියුණු පළාත්වල රජය සම්පූර්ණයෙන්ම මුදල් යොදා ගොඩනැගිලි ඉදි කොට, වෙද මහත්වරුන් තවත්වා, බේත් හේත් ආදිය සපයා දී ඒ පළාත්වල ඉන්න ලෙඩුන්ට සහනය සැලසීමේ ක්‍රියා මාගියක් ඇති කළ යුතු බව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. මා මුලින් කීවා වගේ, මේ වැය ශීතිය යටතේ අපේ කොට්ඨාශයට නම් කිසිම සේවයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එසේ සේවයක් ලැබෙන්නේ නැත්තේ රජයෙන් සියයට අනුවක ආධාරයක් ලබාගෙනවත් මෙවැනි සේවයක් කරන්නට ඒ ගම් කාය්‍ය සභාවලට ශක්තියක් නැති නිසයි. මේ අළුත් මුදල් වර්ෂයේදීමත් දැන් යොදා තිබෙන ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් කර කොළොන්න කොට්ඨාශය වැනි නොදියුණු ප්‍රදේශවල, රජය මාගියෙන් බටහිර ක්‍රමයේ බෙහෙත් ශාලා ඉදි කර තිබෙන්නාක් මෙන්ම, ස්වදේශීය වෛද්‍ය සේවය නොමිලයේ ලබා දීමට ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලාත් ඇති කිරීමට කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ වචන සවලපය අවසාන කරනවා.

අ. හා. 5.42

ඔබේසේකර මයා.

(තිල. ඉප්‍ර. ජේෂ්ඨ)

(Mr. Obeyesekere)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ මුදල සම්මත කිරීම ගැන කිසිම විරුධත්වයක් නැති බව විරුඬ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් දැන ගන්නට ලැබුණා. ඒ නිසා විරුඬ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට අපි ස්තූතිවන්ත වන්නට ඕනැ. එපමණක් නොවෙයි, මේ මුදලටත් වඩා වැඩි මුදලක් වියදම් කරන්න ය කියා ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් ඉල්ලා තිබෙනවා. ඒ ගැනත් අපි සන්තෝෂ වෙනවා. ඒ ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් තවත් ප්‍රශ්න කීපයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. අකුරුණ දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ ඒ වග්ගවල ආයුර්වේද දිස්පෙන්සරි කියක් තිබෙනවාද කියා ඇහුවා. ඒකට මම පිළිතුරු දෙන්නට කැමතියි. නාගරික දිස්පෙන්සරි 29 යි; පළාත් ආණ්ඩු සභා දිස්පෙන්සරි 29 යි; සුළු නගර සභා දිස්පෙන්සරි 5 යි; ගම් කාය්‍ය සභා දිස්පෙන්සරි 26 යි. යුනානි දිස්පෙන්සරි දැනට තිබෙන්නේ 1යි. කොළඹ තියෙන එකටයි, අපි ආධාර දෙන්නේ.

හමීඩ් මයා.

(ඉලාහ් හමීඩ්)

(Mr. Hameed)

That is why I said there is discrimination. I hope you will look into it.

ඔබේසේකර මයා.

(තිල. ඉප්‍ර. ජේෂ්ඨ)

(Mr. Obeyesekere)

ඒක ගැන සලකා බලන බව මම එතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි.

පළාත්පාලන ආයතන යටතේ ඇති දිස්පෙන්සරිවලට ඇර තවත් දිස්පෙන්සරි වලට ආධාර දෙනවාද කියා යාපහුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්න කළා. මුදල් අතින් දුර්වල තත්ත්වයේ තිබෙන පළාත්වල ආණ්ඩුව මගින් දිස්පෙන්සරි පිහිටුවනවාද යන ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මට දැන් කියන්න පුළුවන්කම තිබෙන්නේ, ලබන අවුරුද්ද තුළදී දිස්පෙන්සරි 10 ක් පමණ ආණ්ඩුවෙන් පටන් ගන්නා බලාපොරොත්තු වන බව පමණයි.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ඊළඟට රභායනාගාරයක් පිහිටුවීමේ ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් වුණා. ඒ සම්බන්ධ යෙන් මට කියන්න තිබෙන්නේ, නාවින්නේ පිහිටුවනු ලබන සෙන්ට්‍රල් ඩිරන් පැක්වේරි යේ ඉහළම රභායනාගාරයක් පිහිටුවන්න බලාපොරොත්තු වන බවයි.

දැන් පවතින ක්‍රමය අනුව ආයුර්වේද වෛද්‍ය සහතික පිළිගනු ලබන්නේ දින 14ක කාල සීමාවකට පමණයි. මේ අන්දමට ආයුර්වේද වෛද මහතාගේ බලතල සීමා කර තිබෙන්නේ මන්ද, දොස්තර මහතුන්ට දී තිබෙන අයිතියම වෛද මහතුන්ටද දෙන්නේ කවරදාද, යන ප්‍රශ්නත් වැලිමඩ ගරා මන්ත්‍රීවරයා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) ඉදිරිපත් කළා. ඒ සමගම ආයුර්වේද වෛද මහතුන් ලියා පදිංචි කිරීම ගැනත් එම මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්න කළා. පසුගිය කාලයේ දී සම්මත කර ගත් ආයුර්වේද පනත ලබන මස පළමුවනදා සිට ක්‍රියාවේ යොදවනවා. එම මණ්ඩලය යටතේ පත් කර සිටින නිලධාරීන් මෙම ප්‍රතිපත්තීන් ක්‍රියාවේ යොදාගිය කියා මා බලාපොරොත්තු වෙ නවා. ඒ හෙයින් දැනට මට මීට වැඩියමක් කියන්නේ නැහැ.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහායමත විය.

පරිපූරක මුදල : රක්ෂණ

සිරකරුවන් ගෙන යාම

සහ භාරව යාම

குறைநிரப்புத் தொகை : விளக்க மறியற்
கைதிகளைக் கூட்டிச் செல்லலும் கொண்டு
செல்லலும்

SUPPLEMENTARY SUPPLY : ESCORT AND
CONVEYANCE OF REMAND PRISONERS

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

That a supplementary sum not exceeding Rupees Seventy-five thousand (Rs. 75,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon or any other fund or moneys of, or at the disposal of the Government of Ceylon, or from the proceeds of any loan obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be

expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Rs.

Head 74—Department of Prisons.

Vote No. 2—Administration	
Charges—Recurrent Expen-	
diture	75,000

Provision exists in the Estimates for the current financial year in a sum of Rs. 410,000 under Head 74, Vote 2, sub-head 16—Escort and conveyance of remand prisoners. The anticipated total expenditure this year is estimated at Rs. 485,000 which exceeds the total provision by Rs. 75,000. The increase in expenditure is due to the general increase in custodial duties and productions in courts and to the increase in the number of prisoners remanded, which necessitated the employment of additional escort staff. These prisoners had also to be escorted frequently to distant courts by public conveyance.

The expenditure on this sub-head in 1959-60 and 1960-61 was Rs. 435,000 and Rs. 452,000 respectively.

ප්‍රශ්නය සහානිමිත කරන ලදී.

හමීඩ් මයා.

(ஐதாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I have one point. It is on the question of overcrowding in the remand prisons.

Today, there is authorized accommodation only for 724 unconvicted prisoners, but according to the administration report of the Commissioner of Prisons for 1960, 39,326 unconvicted persons have gone through the remand prisons, and of them 23,078 had lodged one night in the prisons where the authorized accommodation is for only 724 persons. This is a serious matter.

ගරු මොතිපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayeke)

Not on the same night.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

හමීඩ් මයා.

(ஜஹீப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

If that is so, the greater is the influence of the Hon. Minister. The Hon. Minister must qualify himself according to his name—there must be *maithriya* about him, and surely *maithriya* does not mean that unconvicted prisoners should be subject to the same treatment as convicted prisoners. At the same time, you have one prison for twenty-three coup suspects. A large number of remand prisoners would wish that they were coup suspects for then, at least, they will not be put to so much of inconvenience.

ගරු මොත්‍රිපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

I appreciate your sympathy for the coup suspects!

හමීඩ් මයා.

(ஜஹீப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

The Hon. Minister appreciates my sympathy for the coup suspects. Truth is stranger than fiction, and we do not know; perhaps psychologically it lies somewhere deep, deep in his heart for him to come out with it. Anyway, Sir, let us not get involved in useless talk.

I appeal to the Hon. Minister to see that something is done so that unconvicted prisoners are not treated like convicted prisoners, that they are not put to so much of suffering. Please do hurry up and find more accommodation.

අ. භා. 5.57.

කේ. ඇම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු කපානායකතුමනි, මාස දෙකහ මාරක් පමණ සිරකරුවකු වශයෙන් වැලි කඩ බන්ධනාගාරයේ සිටි කෙනකු නිසා මා මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වචන දෙක තුනක් කියන්න අදහස් කරනවා. මට එහිදී සිරකරුවන්ගෙන් කරුණු හඟන්

දැනගන්න ලැබුණා. ඔවුන්ට සිදු වන අසාධාරණකම් ගැන සමහර විට ඇමතිතුමා දන්නේ නැතිව ඇති. ඒ නිසා මා දැනගත් කරුණු ටිකක් කීම මගේ යුතුකමක්. බන්ධනාගාරයේ සිට පාර්ලිමේන්තුවට එන්න හැම කෙනකුටම වාසනාව ලැබෙන්නේ නැහැ. මා ඒ වාසනාව ලැබූ නිසා සිරකරුවන්ට විදින්නට සිදු වන කරදර ගැන වචන යක් කිය යුතුයි.

බන්ධනාගාරයේ අහිංසක මිනිසුනුත් ඉන්නවා. ඒ අතර අපරාධකාරයනුත් ඉන්නවා. කෙසේ වෙතත්, එහි සිටින සියලුම සිරකරුවන් අහිංසක තත්ත්වයකටයි, වැටී සිටින්නේ. ඒ නිසා ඔවුන්ට මිනිසුන් වශයෙන් ලැබිය යුතු සහන ආණ්ඩුවෙන් දිය යුතුයි. ආණ්ඩුවේ නීති රීති අනුව ඔවුන්ට ලැබිය යුතු සහනවත් ඔවුන්ට හරියාකාර ලැබෙන්නේ නැහැ. වැරදිකරු වශයෙන් තීරණය වී දණ්ඩ නීතිය යටතේ බන්ධනාගාරයට නියම වූ කෙනෙක් බන්ධනාගාරයේ ආපසු එන විට නැවතත් අපරාධකාරයකු වශයෙන් නොව යහපත් පුරවැසියකු වශයෙන් පිට කිරීමයි, ආණ්ඩුවේ බලාපොරොත්තුව. එසේ නැතිව ඔහු නැවතත් දාමරික ක්‍රියා කොට බන්ධනාගාරයට නැවතත් ඇතුළුව සදහටම සිරකරුවකු වන අයුරු ඔහු පිට කිරීම නොවෙයි, ආණ්ඩුවේ බලාපොරොත්තුව. ඒ සදහා සිරකරුවන් යහපත් පුරවැසියන් කිරීම සදහා—යම් කිසි වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙන්න ඕන. ඒ වෙනුවෙන් රජය මුදල් වියදම් කළත් ඒ වැඩ පිළිවෙළ හරියාකාර ක්‍රියාවේ යෙදෙන්නේ නැහැ.

මම මුලින්ම ඇමතිතුමාගේ අවධානය එක් කරුණක් ගැන යොමු කරන්න කැමතියි. ඇතැම් බෞද්ධ සංවිධාන මගින් මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න ඇති. බෞද්ධාගමික හිරකරුවන්ට අනිකුත් ආගමික හිරකරුවන්ට නැති අන්දමේ කරදර හිරිහැර තාවන පීඩන රාශියක් කෙරෙනවා. වෙන කිසිම දෙයක් නිසා නොවෙයි, ඔවුන්ගේ ආගම බෞද්ධාගම නිසා. එතැන නිලධාරීන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් කතෝලික ආක්‍රමණිකයෝයි. ඒ අයගේ බලපෑම නිසයි මේවා කෙරෙන්නේ. ඒ ගැන කියන විට තමුන් නාත්සෙට පුදුම හිතෙයි. කෙටියෙන් වුණත් එයින් එකක් කියන්න කැමතියි. හිරකාරයන් කවුරුත් එකයි. හිරකාරයන්

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

හැටියට කොයි හිරකාරයාටත් එක සමානව සලකන්න ඕනෑ. නමුත් නාත්සෙ දන් නවා ඇති සමහර බෞද්ධයන් බෝකොළ එල්ලාගෙන සිටින බව. බෞද්ධ හිරකාරයන්ට ඒ බෝකොළ එල්ලාගෙන හිරගෙදර ඉන්න ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ. නමුත් කතෝලික හිර කාරයන්ට කුරුසයක් නැත්නම් දේවමැණි කෙනෙකුගේ රූපයක් එල්ලා ගන්න ඉඩ දෙනව. ඒ විධියෙ වෙනසක් කරන්නේ ඇයි? ඒක වැරදියි. ඇමතිතුමා මේවා ගැන දන්නවා කියා මා කියන්නෙ නැහැ. මෙය සුළු දෙයක් කියා ඇමතිතුමා හිතන්ට පුළුවන්. නමුත් සුළු දේවලින් තමයි, ලොකු දේවලට මුල පිරෙන්නෙ. ඒ ගැන සොයා බලන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. දෙනවා නම් හැම දෙනාටම ඉඩ දෙන්න ඕනෑ. නැත් නම් හැමෝටම තහනම් කරන්න ඕනෑ.

අතික් කාරණය ආණ්ඩුව හිරකරුවන් වෙනුවෙන් විශාල මුදලක් වියදම් කරනවා. කෑම සඳහා වැය කරනවා. නඩත්තුව සඳහා වැය කරනවා, හිරගෙවල ගොඩනැගිලි පිරිසිදුව තබාගැනීමට වැය කරනවා; මේ අන්දමට විශාල මුදලක් හිර ගෙවල් සඳහා අවුරුදු පතා වැය කරනව. එහෙත් මා හිරයට ගිය අවස්ථාවේ දී මට දැන ගත්ත ලැබුණා, සමහර ගොඩනැගිලි පසුගිය අවුරුදු 15 ක පමණ කාලය තුළ ශුද්ධ කර නැති බව. හිර මැදිරිවල මකුණො වොන් ගණන් ඉන්නව. හිරගෙවල නිදාගෙන අපට දැන් මකුණන් කෑම හොඳට පුරුදු වෙලා. විදුලි එළිය නැවැත්තුවාට පසු මකුණු හමුදාව එනව. මා හිතන්නෙ ඒ ගොඩනැගිලි පිරිසිදු කිරීමට, හුණු ගැම ආදි කටයුතුවලට, වෙනම වැය ශීර්ෂයක් තිබෙනවා කියායි. මා හිතන්නෙ අවුරුදුපතා යම්කිසි මුදලක් ඒ සඳහා වෙන් කරනව. ඇමතිතුමා ඒ ගැන පරීක්ෂා කර බලවොත්, සඳහන් කර ඇති ඒ වැඩ කටයුතු කළාය කියා; හුණු ගැවය; කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ට මෙපමණ මුදලක් දුන්නාය කියා සඳහන් කර ඇති.

අ. හා. 6.2

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වෙන්න. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා දැන් මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනාරූප විය.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අවුරුදු ගණනකින් ඒ ගොඩනැගිලි ශුද්ධ කර නැහැ; නමුත් මුදල් අරගෙන තිබෙනව. එතැන කෙරෙන්නෙ ලොකු වංචාවක්. ගොඩනැගිලි පිරිසිදුව තබා ගැනීම අවශ්‍යය කියා ආණ්ඩුව මේ සභාවෙන් මුදල් වෙන් කර ගන්නව නම්, ඒ ගොඩනැගිලි අළුත් වැඩියා කරන්නට ඇයි හරි හැටි ක්‍රියා නොකරන්නේ? එම නිසා එය විශේෂයෙන්ම සොයා බැලිය යුතු කාරණයක්. ඒ මුදල් ආණ්ඩුවට ඉතිරි වෙනවා නම් ඒකත් එක් තරා සහනයක්. ඒ මුදල් වෙන වැඩකටත් යොදවන්න පුළුවන්. නමුත් ඉතුරු වෙන්නෙ නැහැ; නිලධාරීන්ගෙ සාක්කු වලටයි යන්නෙ. මා කියන කාරණය ගැන වහාම පරීක්ෂණයක් කරන මෙන් මා කරුණාවෙන් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. පසුගිය අවුරුදු ගණනාව තුළ වැලිකඩ හිර ගෙදර ගොඩනැගිලි කීපයක හුණුගැමක් හෝ ශුද්ධ කිරීමක් හෝ කර නැහැ. මට එය ඔප්පු කරන්නට පුළුවන්.

හිරගෙවල ඇති වන හැම කෝලහලය කටම, සිරකරුවන් අතර ඇති වන හැම මත හේදයකටම, මුල් හේතුවක් තමයි, හිරකරුවන්ට දුම්බීම තහනම් කර තිබීම. හිරකරුවන් අමනුෂ්‍යයන් හැටියට සලකා, තළල පෙළල ඔවුන් වහලුන් හැටියට පත් කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙන ලොකුම දේ තමයි, මේ දුම්බීම තහනම් කර තිබීම. කොතරම් දුම් බීම තහනම් කර තිබුණත් ධූම පානය කරනව. අද හිරගෙදර වටිනාම දේ තමයි, බිඩිය! මුදල් අතින් කල්පතා කර බලනව නම් හිර ගෙදර බිඩියක් රුපියලකටත් වඩා වටිනව. දුම් බීම කොච්චර තහනම් කළත් හැම දෙනා අතේම බිඩි ආදිය තිබෙනව. නමුත් නාත්සෙට පුදුම හිතෙයි, වැඩි වයස් හිරකාරයන්ට දුම් බීමට ඉඩක් නැත, තරුණ හිරකාරයන්ට දුම් බීමට ඉඩ දී තිබෙනවාය, කියන විට. මොන නීතියක් යටතේද මා දන්නෙ නැහැ, අධිරාජ්‍ය නීතියක් යටතේ වෙන්න ඇති, කොන්ත්‍රාත් හිරගෙදර ඉන්න බාල වයස්

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

සිටිනවා. මෙය රජය පටන් ගත්තොත් අනික් අයත් පටන් ගනිවි. එම නිසා මෙම වැඩ පිළිවෙළ පටන් ගන්නා ලෙස මා රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. හොඳින් කල ගෙවා ආපසු පැමිණි හිරකරුවන්ට රක්ෂා ලබා දෙන්න කටයුතු සලස්වන්න ඕනෑ. රජයේ වෙනත් නිලධාරීන්ට ලැබෙන වර ප්‍රසාද ගණනාවක්ම බන්ධනාගාර නිලධාරීන්ට ලැබෙන්නේ නැහැ. වෘත්තීය සමාගමක් පිහිටුවා ගැනීමේ වරය එයින් එකක්. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ කාලෙ පටන් පවත්වාගෙන එන සිරිතක් තවමත් ඒ ආකාරයටම පවත්වාගෙන යනවා. බන්ධනාගාරවල සේවය කරන නිලධාරීන්ට වෘත්තීය සමාගමක් මගින් තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් ඉදිරිපත් කිරීමට ඉඩක් නැහැ. පොලීසියටත් ඒ අවසරය නැහැ. යුද්ධ හමුදාවටත් නැහැ. ඒ වගේම බන්ධනාගාර නිලධාරීන්ටත් නැහැ. යුද්ධ හමුදාවේ අයත් බන්ධනාගාර නිලධාරීන් අතර ලොකු වෙනසක් තිබෙනවා. තමන් ඉල්ලන දේ ලැබුණත් නොලැබුණත් වෘත්තීය සමිතියක මාර්ගයෙන් තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාවක් ලැබෙනවා නම් ඒකත් මේ අයට එක්තරා ප්‍රමාණයක සහනයක්. ඒ සහනය පවා නොලැබෙන නිසා දූෂිත වූ හින් ඇති මේ නිලධාරීන් කරන්නේ සුළු වැරද්දක් දුටුවත් අසරණ හිරකාරයින්ට ගහන එකයි. අනෙකුත් රජයේ සේවකයන්ට දී තිබෙන්නාක් මෙන් බන්ධනාගාර නිලධාරීන්ටත් වෘත්තීය සමිති ඇති කර ඒ මගින් සිය දුක්ගැනවිලි සහ අයිතිවාසිකම් ඉදිරිපත් කිරීමේ වරය දිය යුතුයි. සියලු දෙනාටම වෘත්තීය සමිති පිළිබඳ අයිතිවාසිකම් දෙන වාය යනුවෙන් මේ ආණ්ඩුවත් නිතර නිතර කියනවා. ඉතින් බන්ධනාගාර නිලධාරීන්ට පමණක් එය නොදෙන්නේ ඇයි? ඒ ගැන පිළිතුරක් බලාපොරොත්තු වෙනවා.

බන්ධනාගාරවල සේවය කරන ගෘහී වරුන්ට ජේලර්ලා වශයෙන් උසස් වීමට සැහෙන තරම් ඉඩක් නැහැ. දහ පහළොස් දෙනකු වුවමනා කළ නමුත් ඉන්න අය ගෙන් උසස්වීම් දී තිබෙන්නේ එක්කෙනාටයි. කොපමණ කාලයක් සේවය කළත් උසස් වීමට ඉඩක් නැති නිසා ඒ අය අතරේ දැන් ලොකු කලකිරීමක් තිබෙනවා. නිලධාරීන්ට ද කියා හොඳින් පරීක්ෂා කළ

තින් නිලධාරීන් බඳවා ගන්නවා මිස දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉන්න අයට උසස්වීම් දෙන්නේ නැහැ. පිටතින් ගත්තට කමක් නැහැ. ඒ අතර දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉන්න අයටත් තැනක් ලැබෙන විධියට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

සුදුසුකම් තිබෙන අය ඉන්නවා නම් සේවයේ ඉන්න අය අතරින් ගන්නවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

නිදර්ශනයක් වශයෙන් මා කිව්වේ සුදුසුකම් තිබුණත් නොගන්න බව පෙන්වන්නයි. පිටතින් ගන්න සංඛ්‍යාවට සමාන සංඛ්‍යාවක් දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉන්න අය අතරින් ගත්තට ඕනෑ. සුදුසුකම් නැත්නම් ගත්තට බැහැ නමයි. නිලධාරීන් තේරීමේදී පිටතින් ගත යුතු සංඛ්‍යාවත්, දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉන්න අයගෙන් ගත යුතු සංඛ්‍යාවත්, බන්ධනාගාර කොමසාරිස්වරයාට දැනුම් දුන්නොත් ඒ අනුව ඔහුට ක්‍රියා කරන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති. පහළ ශ්‍රේණිවල ඉන්න අයට ඉහළ නැගීමට හිණිමගක් වැනි උසස්වීම් හා සම්බන්ධ වැඩ පිළිවෙළක් තිබිය යුතුයි. සුදුසුකම් නැති අයට තඟින්ට බැරි බව අපි පිළිගන්නවා. වැඩි උනන්දුවකින් දක්ෂ ලෙස රාජකාරි කිරීමට එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් තිබීම කාලෝචිත බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

සිරකරුවන්ගේ නඩත්තුව පිණිස රජය විශදම් කරන මුදල ඇත්ත වශයෙන්ම නිසි පරිදි වැය වෙනවාය කියන්නට බැහැ. නිලධාරීන්ගේ සාක්කුවලට එයින් කොටසක් යනවා. නැවත වරක් කොමිෂන් සභාවක් පත් කර හෝ මේ ගැන සොයා බලන්නට ඕනෑ. වෙන් කරන මුදල් හරියාකාර පාවිච්චි නොවන බවයි මගේ නම් පිළිගැනීම. රජය බලාපොරොත්තු වන ඉලක්කයට කිට්ටුවෙන්වත් වැඩ

පරිපූරක මුදල්

යුතුයි. එසේ කිරීමට ආණ්ඩුවට යුතු කමක් තිබෙනවා. කැම වෙනුවෙන් එක් තරා මුදලක් රජය වෙන් කරනවා. වෙලක් වෙනුවෙන් මේ තරම් මුදලක් වියදම් කළ යුතුය කියා නියමයක් තිබෙනවා. ඒ මුදලින් නියම ප්‍රයෝජනය ලැබෙන්නේ හිරකාරයාට නොවෙයි, කොන්ත්‍රාත්කරුවාටයි. නිලධාරීන් වංචා කරනවා. ඒ නිසා සිරකරුවාට හරියාකාර කැම වෙලක්වත් ලැබෙන්නේ නැහැ. අණ්ඩුව මුදල් වියදම් කරනවා නම් ඒවා හරියට යන්නට ඕනෑ. මේක අපරාධයක්. ඒ අයට කපා කරන්න ඉඩක් නැහැ. කැම තරකයි කිව්වොත් තවත් වැඩිපුර දවසක් හිරේ ඉන්නට සිදු වෙනවා. එහෙම නැත් නම් බරපතළ චෝදනාවකට අහු වෙනවා. කරුවල කාමරයකට දමනවා; එහෙම නැත්නම් ගුවරුවාට කන්නට සිදු වෙනවා. ඒ නිසා තම අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න අවස්ථාවක් නැති, පැමිණිල්ලක් කරන්න බැරි, කපා කරන්න ඉඩක් නැති, පිරිසකට ආණ්ඩුවෙන් වැය කරන මුදල යම්කිසි කෙනෙක් හොරකම් කරනවා නම්, එය මහ ලොකු අපරාධයක්; පවක්. ඒ නිසයි මේ තත්ත්වය ගැන සොයා බලන්න ය කියා මා ඉල්ලා සිටින්නේ.

ඒ වාගේම ඔය හිරකාරයින් වශයෙන් සිටින මනුෂ්‍යයන් යහපත් අය හැටියට සමාජයට ඒය කියා බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවා නම්, එසේ කරන්නේ කොහොමද; මේකේ සිදු වන්නේ කුමක්ද; සල්ලිවලට වන්නේ මොකක්ද; ඔවුන් යහපත් මිනිසුන් කරන්න වැඩ කටයුතු කරන්නේ කෙසේද; යන කරුණු ගැන සොයා බලන්නට කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන්නට ඕනෑ.

තමුත්තාත්සේට පුදුම හිතේවි. මට නිදර්ශන ගණනාවක් දෙන්නට පුළුවන්. ඒල්ලුම් ගහට නියම වූ බෞද්ධ හිරකරුවා බෞද්ධාගම අත්හැරියොත් ඒල්ලුම් ගහෙන් නිදහස් කරනවා. ඒල්ලුම් ගහෙන් නිදහස් කර ජීවිතාන්තය දක්වා හිරගෙට යවන්නට සමාව ලබා දෙන කුට වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙනවා. ඒක ඉතා මත්ම වැරදි දෙයක්. ඇයි බෞද්ධයන්ට මේ විධියේ අසාධාරණ තත්ත්වයක්?

පරිපූරක මුදල්

මේවා විස්තර වශයෙන් මා නොකීවාට බෞද්ධ උපදේශක සභාවත්, තවත් සමිති සමාගම්වලින් පත්වල ලිපි ලේඛන පළ කර තිබෙනවා. ඇමතිතුමාටත් සන්දේශ එවා තිබෙනවා. එල්ලුම් ගහට නියම කරන්න ආගමේ ප්‍රශ්නයක් නැහැ. දඩුවම් ලබන්නට ඕනෑ. බෞද්ධ ආගමේ හැටියට ක්‍රියාවක් කළොත් කර්මයක් තිබෙනවා. එයින් වළකින්නට බැහැ. වෙන ප්‍රශ්නයක් නැහැ. නමුත් මෙතනදී බෞද්ධ ආගම අත්හැරියොත් නිදහස ලැබෙනවා. එවැනි ඒවා කීපයක් තිබෙනවා.

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayeke)

කොහොමද ඒක වෙන්නේ? එහෙම වෙන්න බැහැ. නිදහස දෙනවා නම් දෙන්නේ අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමායි. ආගම වෙනස් කළාට එසේ වෙන්න බැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එහෙම තමයි වෙන්නේ. සමහරවිට අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා ඔය ප්‍රශ්නය බලන්නේ නැහැ. නමුත් ඒල්ලුම්ගහට නියම වී සිටි පුද්ගලයා හිතන්නේ වෙන එකක්. ඔවුන් හිතන්නේ බුද්ධාගම අත්හැරිය නිසා නිදහස ලැබුවා කියායි.

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayeke)

හිරගෙවල නිලධාරීන් ඒ රෙකමදාරුවට සම්බන්ධ නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඇමතිතුමා කියන එක පිළිගන්නවා. ඒ කරුණ සම්බන්ධව මේ ඇමතිවරයා හෝ අධිකරණ ඇමතිවරයා හෝ අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමා හෝ සම්බන්ධ නැහැ. ඒක පිළි ගන්නවා. නමුත් මම නිදර්ශන එකක් දෙකක් දුන්නොත් ඒ ගැන සොයා බලන

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

වාද? පසුගිය අවුරුදු තුන හතර ඇතුළතදී බුද්ධාගම අත්හැර නිදහස ලැබූ හිර කාරයෝ අද ඉන්නවා. ඒ අය හිතන්නේ බෞද්ධාගම අත්හැරී නිසා නිදහස ලැබුණාය කියා. පිටස්තර ඒවා දන්නේ නැහැ. එතකොට පිට සිටින එක්කෙනත් ආගම අත්හරිනවා. ඒ ගැන සොයා බලන්න ඇමතිතුමා පොරොන්දු වන නිසා ඒ සම්බන්ධව වැඩිපුර කියන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත්, කොමිෂන් සභාවක් පත් කර, මෙහි තිබෙන දූෂණ මොනවාද, මේ සල්ලිවලට වන්නේ මොකක්ද, කියා සොයා බැලීමට වැඩ පිළිවෙලක් යොදන වාද කියා ප්‍රශ්න කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I wish to refer to a forgotten and neglected aspect of prison work, namely, the after-care of ex-prisoners. This work is not being done systematically nor is it being considered as a very important part of prison work. The amount of money that is expended on it is very meagre. There are a very large number of applications each year from ex-prisoners and their dependants and it is not possible for the two associations that deal with this work to assist all the applicants.

The number of cases of applicants is about a thousand per year. I suppose that if come comprehensive scheme of after-care assistance is drawn up the number of applicants for assistance would be much greater. At present the number of applicants is about a thousand per year and the total amount of money that is allocated for the purpose by the Government is only Rs. 45,000 each year.

Now with this money there is a good deal that has to be done. For instance, it becomes necessary to pay monthly allowances to dependants of prisoners. Now this is a very important matter. When the breadwinner of a family is on remand or is sentenced to a term of imprisonment what is the fate of his wife and children? Is it right for the State

to say, "We care nought for how the wife and the dependants will live."? Are you going to drive the poor wife of a prisoner—maybe a remand prisoner—to a position in which she will have to either beg on the streets or resort to questionable means of livelihood.

I think it is your duty, as you send a man to prison or even to the remand prison, to examine carefully the circumstances of his wife and dependants. Now that can be done if more money is given to the After-care Association. Very pathetic applications are made by the wives of prisoners. It may be that a prisoner would have earned about Rs. 100 a month and the utmost that any kind of After-care Association, as things stand today, can give to the dependants of a prisoner may be Rs. 10 to Rs. 15 a month. What then is the fate of the wives and children of remand prisoners? This is an extremely important question and any Government that ignores this problem cannot call itself progressive or even, I would say, civilized.

There are other aspects of the same question. When a prisoner comes back to normal life why is it that the Government still looks down upon him and fails to give him work? I know of several cases where ex-prisoners had succeeded in obtaining Government employment in minor posts. I know of a case of a very deserving young man who secured a post as a watcher in the Nurses' Training School. He worked very well for nearly one year, but it was discovered that he had not mentioned the fact that he was an ex-prisoner. He was found fault with on a technical point and he was taken away from his work. An appeal made by me personally to the Permanent Secretary, who was in a position to regularize the appointment, fell on deaf ears.

I believe, it is the Permanent Secretary of a Ministry who has the power to permit an ex-prisoner to continue in Government service. I have yet to come across a single

Permanent Secretary who has exercised this function in the proper way.

I recall the case of an ex-prisoner who became a conservancy labourer in the Galle Hospital. There is no humbler service in this country than that of a conservancy labourer. The Government finds it difficult to recruit Sinhalese as conservancy labourers. Here was a man who, after he came out of jail, became a conservancy labourer in a hospital. As soon as it was discovered that he was an ex-prisoner, he was thrown out of his job.

I made repeated appeals to the Permanent Secretary and to the Ministry that this conservancy labourer should be permitted to continue in his work. All my appeals were in vain. I sometimes feel that Government officers like Permanent Secretaries lose all their feelings of humanity and charity when they are placed in positions of authority. Such human beings are not worthy of positions of responsibility.

The Permanent Secretaries must realize that it is an extremely important part of prison work to attend to the after-care of prisoners. Now in both those cases that I mentioned the men lost their jobs. In one of those cases the person concerned returned to a life of crime. You are responsible for that ex-prisoner going back to his evil ways.

I should like the Hon. Minister to lay down definite rules on this question. If an ex-prisoner secures Government employment, he should be permitted to continue in such employment. Ex-prisoners should not be debarred from holding posts such as those of labourers. I can understand your saying that ex-prisoners should not hold positions of responsibility, but why do you prevent them from holding posts as labourers, watchers and minor employees? Therefore, the Hon. Minister must lay down some definite rules on this subject to enable ex-prisoners to secure employment under Government in minor grades.

It is necessary to provide money for ex-prisoners to set themselves up in trades. The Prisoners' After Care Association, I believe, makes an effort to do so, but they do not have enough money to assist ex-prisoners as much as they would like to. It is necessary, therefore, to make it incumbent on the Social Services Department to assist ex-prisoners to set themselves up in trades. There must be some sort of supervision in such cases. There are many cases that have come to my notice where applications that have been made for the purchase of tools and implements of trade to work as carpenters, tailors, blacksmiths or barbers have been turned down because the applicants were unable to furnish the proper type of security for the loans. In such cases, what is necessary is not that there should be a perfect form of security; what is necessary is that the work of the ex-prisoners should be properly supervised.

When a man is in gaol he is taught a trade. He is trained as a tailor, a blacksmith, a mason, or a carpenter. So, as he comes out of gaol, is it not your duty to set up an organization which would help the ex-prisoners? That is an aspect of the question which I would like to stress. As each prisoner leaves the prison and steps once again out into the world a free man, he should be permitted to set up in the trade which he learned while he was in prison. Facilities should be given him to obtain easy credit. You can recover what you give him, but you must not make things so hard for him that he is unable to secure the loan.

Then it is necessary to give casual grants to ex-prisoners. For all these purposes the Government must be ready to give more money as grants in aid to the two associations that look after this type of work. The two associations are the Prisoners' After-care Association and the Prisoners Welfare Association. At present the grants given to these two associations are inadequate. I find from a perusal of the reports of these

[බබිලිවි. දහනායක මයා.]

associations that the greatest drag on their work is the lack of funds to do more work.

Reference has been made to the pardons that had been offered to certain prisoners. I wish to make reference to a special case—that of Mr. Eddie Perera. It is well known that Eddie Perera figured in the most sensational and the biggest case of smuggling known in Ceylon. He was sentenced to a rather long term of imprisonment. I am not saying that there were no extenuating circumstances in the case; there may have been. I remember, the wife of this unfortunate person made an appeal to the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike that he be released from prison. The late Mr. Bandaranaike turned down the request. I would also mention on this occasion that when I was Prime Minister for a brief period an appeal was made to me that this person should be released. I looked into the case carefully, but I was not willing to intervene because Eddie Perera had been found guilty of smuggling in the biggest case that had been recorded in Ceylon. Thus the application on behalf of Eddie Perera was turned down by two Prime Ministers. I want to emphasize that fact. Then there came on the present Government, and it so happened that Eddie Perera got away from his sentence of, I believe, over ten years and came out of prison within about two or three years of entering it. I attempted to raise this question on the Floor of this House on two occasions through Questions. I am sorry that on both occasions the replies were evasive. Proper information was not given to the House and to the public about the pardon that was offered to Eddie Perera. It was said on his behalf that the normal rules of pardon had operated in his case. I asked for chapter and verse. I wanted a full answer to my questions. Even now I ask the Government to state in the greatest possible detail how, in what way, why, through what regulation passed on what date, the period of the sentence of Eddie Perera was reduced.

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.
(අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன—நீதி
யமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne—Parliamentary Secretary to the Minister of Justice)

All that was given in detail.

බබිලිවි. දහනායක මයා.

(තිரு. டப்ளியு. தகவாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

No. The information that was given to me was hopelessly inadequate.

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.

(තිரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

You would not have understood it.

බබිලිවි. දහනායක මයා.

(තිரு. டப்ளியு. தகவாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I must admit that the hon. Parliamentary Secretary was very very smart in the way he answered the Question. His smartness will not make up for the lack of information in his Answers.

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.

(තිரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

What you have questioned, I have answered.

බබිලිවි. දහනායක මයා.

(තිரு. டப்ளியு. தகவாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I do not wish to be hard on the Parliamentary Secretary who is so very enthusiastic and energetic and full of high spirits. I do not wish to be hard on him. All I say is that the information I was looking for, which the public would have welcomed, was not given to us. Let it be given to us even now. I mean let a statement be made that Mr. Eddie Perera was released under the following

பெரியார் இடம்

பெரியார் இடம்

regulations—state what the regulations are, give the dates on which they came into operation, and let the country know exactly how the 11 years of a hard jail sentence got reduced to 1 or 2 years. This is an extremely important subject. You cannot dismiss it airily. It has been alleged that the counsel who appeared for Mr. Eddie Perera was the gentleman who now holds the high office of Minister of Justice in the other place.

உதீ. உதி. ஸ். உதி. கருணாரத்ன இய.

(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

What prevents him from holding it?

உதி. உதி. ஸ். உதி. கருணாரத்ன இய.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Therefore, it becomes your bounden duty to give out the full details of Mr. Eddie Perera's release in your own interests.

உதீ. உதி. ஸ். உதி. கருணாரத்ன இய.

(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

Not on anything you have asked.

உதி. உதி. ஸ். உதி. கருணாரத்ன இய.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

We have been told that a large number of persons have been pardoned during the last few years. I brought to the notice of the Hon. Minister of Justice a case in which a person in the Galle District who had been convicted in the lower courts had had his sentence affirmed in appeal, but he did not go to jail for a single day. I was given a certified copy of the case record. I forwarded it to the Hon. Minister of Justice and asked him, why did you pardon this man who had been convicted in the lower courts and whose conviction had been affirmed in appeal? The Hon. Minister of Justice sent me a

letter to the effect that he would like me to call at his office in order that I may be furnished with the reasons. I did not consider that a satisfactory reply. If there was a valid reason that could have been given, it should have been given to me and to the public in the open. It was not a case in which the Minister of Justice and I sat at a table in an office and discussed the matter over a cup of tea. If judgments that are given in our courts are to be set aside, then let the public know the why and the wherefore for such decisions by the Minister of Justice or by the Governor-General.

In the bad old days of colonialism when the British were misruling this country, did you ever hear of a case in which a man was convicted in a lower court and his conviction was affirmed in appeal and he went back home without entering the jailhouse for even a day? I suppose we have advanced a great deal since those bad old days of colonialism! But progress, it would appear, is a relative term. Nowadays there can be the progress of the crab—sideways; there can be the progress of the ex-Minister of Finance—backwards. I do not know how far we have progressed when it is possible for a prisoner whose sentence has been affirmed in appeal to get back home without stepping into jail for even one day!

There have been more than one instance of such cases. I brought to the notice of this honourable House a case from Welimada; no proper explanation was given.

Now, this is all that I ask: I beg of the Government not to utilize the powers they have of offering pardons to prisoners as a weapon for political patronage. You have power vested in you of a tremendous magnitude and effect. You can do anything in this country except perhaps to make a man a woman and a woman a man. You can, Mr. Deputy-Speaker, free a prisoner at once and you can lock up the most innocent man immediately. But for goodness sake, Mr. Deputy-Speaker, do not use your powers as a political weapon.

[ඛනිලිව. දහනායක මයා.]

Now, how are we to know that you are not using your powers as a political weapon? I do not say that the powers of offering a pardon to a prisoner should be taken away. Certainly not; that is not my argument. The power of offering a pardon should vest in the Head of the Government. I agree with that principle. But I ask that, whenever you exercise it, you should let the public know the full circumstances under which you exercise that power and your full reasons for exercising it on behalf of the prisoner. Therefore, I do make an application once again on the Floor of this honourable House that you come out with all the details of the release of Mr. Eddie Perera.

අ. හා. 6.50

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බන්ධනාගාරවලට වෙන් කරන්නට යන මේ රුපියල් හත්තෑ පන් දහසක වැය ශීර්ෂය ගැන මමත් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට ඕනෑ. මේ අවස්ථාවේදී ලංකාවේ සිරගෙවල් ගැනත්, අසාධාරණ නීති උඩ සිරකරුවන් වශයෙන් සිටින ඒ පිරිස ගැනත්, අප කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. ඒවාගේම මේ මුදල නිසි ආකාරයට වියදම් කරනවාද කියාත් අප විමසිලිමත් වෙන්නට ඕනෑ. ප්‍රථමයෙන්ම අපි අද සිර ගෙවල තත්ත්වය දෙස බලමු. මේ සිර ගෙවල අද සමාජයට නොහොඹිනා වැඩ බොහොමයක් සිද්ධ වෙනවා. මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේ ඇති කරන ලද නීති රීති නිසා මෙන්ම බන්ධනාගාරවල සේවයේ නියුක්තව සිටින නිලධාරීන් හැඩ ගැසී තිබෙන ආකාරය නිසයි. මමත් සිරකරුවකු වශයෙන් සිටි කෙනකු නිසා සිර ගෙවල් ඇතුළේ දෙන දඩුවම් ගැනත් මට කියන්නට පුළුවන්. යම් වැඩ පිළිවෙළක් උඩ, යම් නීති මාලාවක් උඩ, සිරගෙවල ඒ වැඩ කටයුතු කරගෙන ගියත් මේ නීති සියල්ලක්ම උල්ලංඝනය කරන අවස්ථාවල් තිබෙනවා. සිරකරුවෙක් යම් නිලධාරියකුට රැව්වත් දඩුවම් දෙන අවස්ථා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සමාජයේ නොයෙකුත් ආකාරයේ කොටස් සිර ගෙවල් ඇතුළේ සිටිනවා. සමාජයේ හැම තරුනිරමකම අය සිරගෙවල සිටිනවා. ඇතැම් වැරදි කළ සමාජයේ උසස් අයත් විශාල ගණනක් සිරගෙවල සිටිනවා. තමන්ගේ මුදල් හදල් උඩ විශාල වරප්‍රසාද භුක්ති විදින යම් යම් පුද්ගලයන් සමහර අවස්ථාවලදී කරන ඇතැම් වැරදි හේතු කොටගෙන බන්ධනාගාර ගතවන අවස්ථා තිබෙනවා. බන්ධනාගාර ගත වුවාට පසුත් මේ අයට තමන් කලින් භුක්ති විදින ලද ඒ වරප්‍රසාද ලබා ගැනීමට ඉඩ තිබෙනවා. ආහාර දීම සම්බන්ධයෙන් අපි බලමු. සාමාන්‍යයෙන් බන්ධනාගාර ගතවන උදවියට නියම විධියේ ආහාරයක් දෙන්නට ඕනෑ. ඒ සඳහා අප මුදල් වෙන් කරනවා. එහෙත් ආහාර දීමේදී බන්ධනාගාර නිලධාරීන් ඇතැම් අයට විශේෂ සැලකිලි දක්වනවා. ඒ වගේම බන්ධනාගාර ගතවන අය පන්ති වශයෙන් කොටස් කරනවා. සාමාන්‍ය සිරකරුවන්ටත් විශේෂ සිරකරුවන්ටත් දෙන ආහාරවල විශාල වෙනසක් තිබෙනවා. මේ උසස් පන්තියේ සිරකරුවන්ට “යුරපියන් ඩයට්” කියා අමුතු විධියේ ආහාරයක් ලැබෙනවා. සිරගෙදරට ගියායින් පසු එබඳු පන්ති ඇති කිරීමෙන් විශාල හේද ඇතිවෙනවා. මේ එක් විශේෂ පන්තියකට කියන්නේ “ස්ටාර් ක්ලාස්” කියායි. පසුගිය දිනවලදී මේ සම්බන්ධ කරුණු කීපයක් ගරු ගාල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා විසින් (ඛනිලිව. දහනායක මයා.) මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. මුදල් හදල් තිබෙන උදවිය යම් කාලසීමාවකට බන්ධනාගාර ගතකළත්, අපේ මැති ඇමති වරුන්, උසාවියේ තීන්දුවලට පටහැණිව විශේෂ වරප්‍රසාද සලසා මේ උදවිය සිරෙන් එළියට ගත් අවස්ථා තිබෙනවා. ඒ ආකාරයට සමාජයේ මුදල් හදල් තිබෙන අයට පිටදී මෙන්ම සිරගෙවල් ඇතුළතදීත් යම් යම් වරප්‍රසාද ලැබෙනවා. සමාජයේ සිටියදී තිබෙන සියලුම පහසුකම් හිරගෙට නියම වූ පසුවත් ලබා දිය යුතු නැහැ; නමුත් දැන් නම් එවැනි පහසුකම් ලබා ගන්න අය ඉන්නවා. මුදල් හදල් නිසා හිර ගේ ඇතුළේ දීත් පිටදී මෙන්ම පහසුකම් ලබා ගන්න අය ඉන්නවා. බන්ධනාගාරය ඇතුළේත් මේ විධියට අමුතු “ක්ලාස්” එකක් ඇති

පරිපූරක මුදල්

කරන්නේ ඇයි? අමුතු “කල්ලාස්” ඇති කිරීම, අමුතු “ඛයට්” ඇති කිරීම වැරදියි. කොටසකට වැඩි සන්කාර සලසන එක වැරදියි. එක නීතිය නම්, එක දඬුවම නම්, කර ඇත්තේ එකම විධියේ වැරද්ද නම්, කොටසකට වැඩි සන්කාර කරන්නේ ඇයි? සමාජයේ සිටින විට, ලොකු වත් පොහොසත්කම් ඇති, ලොකු නැදැයන් ඇති අයට ලැබෙන සැලකිල්ල හිර ගේ ඇතුළේදීත් ඒ විධියටම ලැබෙන්නේ එය සාධාරණ නැහැ. නමුත් අද කෙරෙන්නේ ඒකයි. සමහරුන්ට අමුතු විධියේ ඇඳුම් ලැබෙනවා. ඒ වගේම අමුතු ආහාර දෙනවා. බිත්තර මස් ඇතිව “යුරෝපීයන් ඛයට්” සමහරුන්ට දෙනවා. සියලු දෙනාටම පෝෂණදායක ආහාර දිය යුතු බව ඇත්තයි. නමුත් එක කොටසකට එක විධියකටත් තව කොටසකට තව විධියකටත් සලකනවා නම් එය වැරදි වැඩක්. එයින් වන්නේ සිර ගේ ඇතුළෙන් අමුතු පන්තියක් ගොඩ නැඟීම පමණයි. බොහෝ දෙනෙකු පිට සිටිය දිවත් “යුරෝපීයන් ඛයට්” නොගන්න නමුත් සිර ගේ ඇතුළේදී ලැබෙනවා.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

අප දෙදෙනා හිරේ ඉන්න කොටත් ඒ විධියට ලැබුණා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අප හිර කොට සිටියේ උසාවියේ තීන්දු වක් නැතිවයි. අප හිරේ සිටි කාලයේදී තමුන්නාන්සේත් අමුතු විධියේ වැඩ පිළි වෙළක් ගෙන යාම ගැන මම බොහොම කනගාටුයි. අප හිරේ තබා ගෙන හිරියේ තඩුවක් නැතිවයි, උසාවියේ තීන්දුවක් නැතිවයි. මා නම් හිරේ දමාගෙන හිරියේ නිකම් නොවෙයි, කකුලක් කඩා දම්වැල කුත් දමලයි. බයිනෙන්තු ගත් මුරකරුවන් දෙදෙනෙකුත් තව ගාඩ්ලා දෙදෙනෙකුත් මා මුර කිරීමෙහි යෙදී සිටියා. ඒවා සිදුවුණේ අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේදීයි. අධිරාජ්‍යවාදීන් මේ රට පාලනය කළ කාලයේ, මේ රට අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ යටත් විජිතයක් වශයෙන් පැවති කාලයේ, තුබුණු නීති රීති දඬුවම් තවමත් සංශෝධනය කර නැහැ. යම්කිසි

පරිපූරක මුදල්

රටක් යටත් විජිතයක්ව පැවතෙද්දී තුබුණු නීති රීති ඒ රට නිදහස් වුණාට පසුවත් තිබිය යුතු නැහැ. අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේ තුබුණු දඬුවම්වලට වඩා පහසු දඬුවම් කිසියම් රටක් නිදහස් වූ පසු ඇති කිරීම අවශ්‍යයි. නමුත් අපේ රටේ තවම එවැන්නක් සිදු වී නැහැ. අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේදී පැවති දඬුවම් දැන් අපේ රටේ තිබිය යුතු නැහැ. ඒවා සංශෝධනය කළ යුතුයි. නමුත් මිනීමරුවන්ට, පොදු ආයතනවල දේපොල හොරකම් කරන අයට, බරපතල දඬුවම් දිය යුතුයි. පොදු ආයතනවල සේවය කරමින් වැරදි වැඩ කරන අයට, පහා ගසන අයට, බර පතල දඬුවම් දෙන්නට නීති සකස් කරන්නට ඕනැ. නමුත් නීති රීති පොතේ අද ඒක නැහැ. සමාජයේ පොදු ආයතනවල වංචා නික වැඩ කරන අයට, හොරකම් කරන අයට, ඒ විධියේ දඬුවම් අපේ නීති රීති පොතේ නැහැ. ඒ නිසා මේක වහාම වෙනස් කරන්නට ඕනැ. තුන්මාසෙන් තුන් මාස යට බන්ධනාගාරයට යන පික් පොකට් කාරයෝ අද ඉන්නවා. ඒ වගේම මුදලක් ගෙවන්නට බැරි නිසා බන්ධනාගාරයේ ලැගගෙන ඉන්න උදවියත් ඉන්නවා. සමාජයේ දේපළ සම්බන්ධයෙන් තියෙන වැරදි ක්‍රමය නිසා, ගම්බදව අක්කර කාල, බාගය, අයිති කාරයෝ නොයෙක් පැටලිලි වලට අහු වෙලා බන්ධනාගාරයට ගිහිත් ඉන්නවා. සමාජයේ තියෙන වැරදි ක්‍රමය නිසා වැටක් කඩන්නට ගිහිල්ල, පාරක් වහන්නට ගිහිල්ල, පැටලිල්ලකට අහු වෙලා බන්ධනාගාරයට යන අය ඉන්නවා. ඒ නිසා මේ තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට ඕනැ. හිර ගෙදරට යන සියලු දෙනාටම එක ලේබලය ගැසීම වැරදියි. හිරේට යාමට බල පෑ හේතුව අනුව හිර ගෙදර ඇතුළේදීත් පාලනයේදීත් ඒ අයට පහසු කම් සලසන්නට ඕනැ. අද එහෙම නොවෙයි කෙරෙන්නේ. වත්කම් තිබුණු නිසා—සමාජයේ උසස් තත්ත්වයක් ඇතිව හිටපු නිසා—හිර ගෙදර ඇතුළේදී විශේෂයෙන් සලකනවා. ඒ බෙදීම වෙනස් කරන්නට ඕනැ. සුළු නිලධාරියාගේ පටන් ලොකු නිලධාරියා දක්වා සියලු දෙනාම එදා සිට පුරුදු කරලා තියෙන්නේ ඒ පිළිවෙලට සලකන්නයි. ඒ පිළිවෙල වෙනස් කරන්න ඕනැ.

පරිපූරක මුදල්

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ සමගම මතක් කළ යුතු තවත් කාරණයක් නියෙනවා. හිර ගෙදරට යන අයට රැකියාවලේ පුරුදු පුහුණු කරනවා; නමුත් බන්ධනාගාරයෙන් පිට වුණාට පස්සෙ ඔවුන්ට ඒ පුරුදු පුහුණු වූ රැකියාවල යෙදීමට නියම වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර නැහැ. එසේ සකස් කර නැති නිසා ඒ තැනැත්තා සමාජයට බැස්සට පස්සෙ නැවත අර වැරද්ද කිරීමට ඉඩ ප්‍රස්තාව සැලසෙනවා. ඒ නිසා බන්ධනාගාරයට නිතර නිතර යන කොටස්වලට අපි විශේෂ තැනක් දෙන්නට ඕනැ. රැකියාවලේ පුරුදු පුහුණු කරලා හිරෙන් එළියට ආවට පස්සෙ ඒ රැකියාවල යෙදෙන්නට වැඩ පිළිවෙලක් සලස්වන්නට ඕනැ. මේ රජය කල්පනා කරනවා ඇති රැකියාවලේ නැති අය ලක්ෂ ගණන් එළියේ ඉන්ද්‍රද්දී හිර ගෙවල්වල ඉන්න අයට රැකියාවලේ සපයන්නේ මොකටද කියා. එහෙම කල්පනා කළොත්, ඒක වැරදියි. “එක්ස්-ප්‍රිස් නර්ස් එසෝශියේෂන්” කියා විශේෂ සමාගමක් නියෙනවා. ඒකට මුදල් ලැබෙනවා. සමාජයේ නියෙන පැටලිලි නිසා හදිසි කෝපයකින් ඇති වූ යම් කිසි සිද්ධියක් නිසා, කෙනෙක් හය අවුරුද්දක් හිර ගෙදර හිටපු පළියට ඒ තැනැත්තා එළියට ආවම රක්ෂාව නැති වෙනවා නම් ඒක අපරාධයක්. හිර ගෙදර සිටි කාලය තුළදී පුරුදු පුහුණු වූ යම්කිසි කර්මාන්තයක් කිරීමේ අවස්ථාව ලබා දීමට අද වන තුරු වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර නැහැ. සුළු වශයෙන් වඩු කර්මාන්තයක් පටන්ගැනීමට හෝ වෙන යම් සුළු කර්මාන්තයක් පටන්ගැනීමට හෝ රුපියල් දෙතුන්දහක ආධාරයක් “එක්ස්-ප්‍රිස් නර්ස් එසෝශියේෂන්” එකෙන් ඉල්ලුවාට ලබා ගන්න බැහැ. තමන් ඉගෙන ගත් කර්මාන්තයක් දියුණු කරගෙන එමගින් තමන්ට මෙන්ම සමාජයටත් සේවය කරන්න අවස්ථාවක් නොලැබෙන්නෙ අයි.ආර්.සී. හෝ වෙන ලේබලයකින් හෝ මේ අයව හඳුන්වන නිසයි. ඒ නිසා මින් මත්තට හෝ මෙම වැඩ පිළිවෙල වෙනස් කරන්න කටයුතු යොදන්න ඕනැ. කුණ්ඩසාලේ එළිමහන් සිරගෙදර පවතින තත්ත්වය දෙස බලන්න. බස් ඩර්සිවරුන් වශයෙන්, කාර් ඩර්සිවර් වරුන් වශයෙන්, හොඳ පුහුණුවක් ලබා ගත් අය මෙවැනි ස්ථානවල සිටිනවා.

පරිපූරක මුදල්

නමුත් මේ අයට නැවතත් සමාජයට බැසීමට තිබෙන අවහිරකම් මගහැරවීමට තමුන් නාන්සේලා වැඩ කටයුතු යොදා නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, ඉතා හොඳට වඩු වැඩ කරන්න පුළුවන් උදවිය සිර ගෙවල සිටින බව මා හොඳින් දන්නවා. දිගු කලක් පවතින අන්දමට—සමහර විට පරම්පරා දෙක තුනක් පාවිච්චි කරන්න පුළුවන් වන අන්දමට—බඩු මුට්ටු හඳුන්න පුළුවන් අය සිර ගෙවල සිටින බව මා දන්නවා. ඇයි තමුන් නාන්සේලාගේ කාර්යාලවලට වුවමනා කරන බඩු මුට්ටු ආදිය සපයා දෙන්නය කියා ඕඩර් දෙන්නෙ නැත්තෙ මේ කවරියට? ඇයි තමුන් නාන්සේලාගේ “එයාකන්ඩිෂන්ඩ්” කාමරවල තිබෙන වැඩ කරන්නය කියා මේ අයට ඕඩර් දෙන්නෙ නැත්තෙ?

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayeke)

මට නැහැ, “එයාකන්ඩිෂන්ඩ්” කාමර.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

වෙනත් පුළුවන්, නමුත් අනික් අයට තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්]

ඔව්, ඔව්, මෙනන්න එක්තරා විධියක හොරකම් කෙරෙන බව මා දන්නවා. මේස පුටු ආදිය එක්තරා ගණනකට යම්කිසි ස්ථානයකට ඕඩර් කළාම ඒ හා සමාන ගණනක් එහි සිටින නිලධාරීන්ගේ හෝ ඔවුන්ගේ යහළුවන්ගේ ගෙවලට යන අවස්ථාත් තිබෙනවා.

රුපියල් හාර පන්දහ වටිනා අල්මාරි, පුටු ආදිය එතැන හඳුවා. නමුත් ඒවා නිල ධාරීන්ට වුවමනා ගෙවලට ගියා. ලංකාවේ තිබෙන හොඳම බුරුතවලින් පළමුවන වර්ගයේ මල් බුරුතවලින්—පිටරට යවනවා නම් ඒ බුරුත කියුබික් අඩියක් රුපියල් දහස් ගණන්වලට යාවි—එවැනි හොඳ ලී වලින් බඩු හඳුවා. ඒවා පිළිබඳව දැනුත් සෝදිසි කර බලන්න පුළුවනි. ඒවා කාගේ ගෙවලට ගියාදැයි සෝදිසි කර බලන්න පුළුවනි. නමුත් තමුන් නාන්සේලා එසෝ සෝදිසි කිරීමට සූදානම් නැහැ. මෙවැනි වැඩ කරන සිරකරුවන්ට යම් කිසි චේතනයක් දෙන්න පුළුවනි. හොඳ බඩු හඳුනා අයට ඒ

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

බඩු තක්සේරු කොට—කියමු හොඳ අල් මාරියක් ය කියා; එය පිටත මාකට් එකේ රුපියල් 500 කට විකුණන්න පුළුවන් නම් එය ඒ ගණනට තක්සේරු කර—ලීවලට යම් මුදලක් වෙන් කොට, ඒ වැඩ කරන සිරකරුවන්ට සපයන කෑම බීම ආදියටත් සැහෙන මුදලක් වෙන් කොට, යම් කිසි ලාභයක් තිබෙනවා නම් ඒ ලාභය ඒ සිර කරුවන්ගේ පොතක තැන්පත් කොට ඔවුන් හිරෙන් නිදහස් වී යන විට දුන් තොත් ඔවුන් නිදහස් පුරවැසියන් වශයෙන් සිරෙන් ගොස් යම් කිසි රුකියාවක් කිරීම සඳහා ඒ මුදල යොදවන්න පුළුවනි. සිරගෙදර නොයෙකුත් වැඩ දන්නා අය සිටිනවා. වෙවැල් වැඩ, යකඩ වැඩ ආදී නොයෙකුත් වැඩ දන්නා සිරකරුවන් සිටිනවා. යකඩ වැඩ මම හිතන්නේ දුන් සිර ගෙදර ඇතුළේ කරන්න ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. පිටතදී මේ කර්මාන්ත කිරීමට පුරුදු පුහුණු වූ කම්කරුවන් සිටිනවා. ඒ වාගේම ඇතුළතදී පුරුදු පුහුණු වූ අයත් සිටිනවා. ඔවුන් යම් කිසි ප්‍රයෝජනවත් වැඩ කිරීම සඳහා යොදවන්න පුළුවනි. නමුත් ඔවුන්ගේ සේවය ලබාගෙන කට යුතු කිරීමට අද වන තුරු නියම සැලැස්මක් සාදා නැහැ.

සිරගෙදර ඇතුළතදී ඇදීමට වුවමනා රෙදි පිළි මසාගැනීමට පමණක් නොවෙයි, ඒ රෙදි විශා ගැනීමටත් සිරකරුවන් යොදවන්න පුළුවනි. ඔවුන්ට ඉඳි ගැනීමට වුවමනා බංකු පුටු ආදිය මෙන්ම අනිකුත් උපකරණද සිරගෙදරම සිරකරුවන් ලවාම සකස් කරවා ගන්න පුළුවනි. නමුත් ඒවා කිරීමට නියම සැලැස්මක් තිබෙනවාද? නැහැ. ඒ නිසා මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, ඒවා සකස් කරවා ගැනීම සඳහා සුදුසු වැඩ පිළිවෙලක් යොදවන්න ය කියා.

ඒ වාගේම සිරගෙදර සිටින සිරකරුවන්ට වුවමනා ආහාර ටිකත් සපයාගන්න පුළුවනි. කුණ්ඩසාලේ අක්කර ගණනක්ම තිබෙනවා. කිරි හරක් ඇති කිරීමට දන්නා සිරකරුවන් සිටිනවා. ඒ කිරි, දෙපාර්ත මේන්තුවේ අනික් අංශයෙන් නොගෙන, ඒ හිරකරුවන් ලවාම පිළියෙල කර ගන්න පුළුවනි. ගම්බද ගවයන් ඇති කර පුරුදු පුහුණු වූ කට්ටිය හිරගෙවල ඉන්නවා. ඒ උදවියට එහෙම වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර දුන්නොත් තමන් ගමේදී කර පුරුදු කරගත්තේ නැහැ.

දක් ලබා ඇති රක්ෂාව නිසා එය දියුණු කර හිරකරුවන්ට වුවමනා විධියට ඒ ආහාරය සපයා දීමට පුළුවන් වන අතර හිර ගෙයින් පිට වුණාට පසු ඒ රුකියාව හොඳින් කර ගැනීමටත් එයින් මාර්ගය සැලසෙනවා. නමුත් ඒ අන්දමේ වැඩ පිළිවෙලක් අද සැලැස්මක් උඩ ගෙනයන්නේ නැහැ. ඒ වැඩ කෙරෙන්නේත් පාර්ලිමේන්තුවේ කෙරෙන විධියටයි. හෙට කෙරෙන දේ මොකක්ද කියා අද දන්නේ නැහැ. හැම එකම ඔය විධියයි.

බරපතල සිර දඩුවම් ලබා සිටින උදවිය ගැන කල්පනා කර බලමු. එල්ලුම් ගහට යන්ට නියමව එල්. හෝල් එකේ ඉන්න අය ඒ දවස් දෙක තුන ඉන්න කාමරවලට තමුන් තාන්සේ ගිහින් බලා තිබෙනවාද? ඒ අංශය භාර ඇමතිතුමා එල්. හෝල් එකේ කාමර බලලා නැහැ. ඒකට දුන්ට ඉස්සර හිරකාරයාගේ ඇගේ ලේ උණු වෙනවා. පෝරකේට යනතුරු ඒ ඉන්න කාලයවත් ටිකක් පිළිවෙලකට ඉන්න පහසුකම් එහි නැහැ. ඒ වගේම වටේ තිබෙන ගොඩනැගිලි අතනින් කැඩිල, මෙතනින් දෙකෙන් පංගුවක් ගරා හැලිල. අනික් පැත්තේ කානුව ගද ගහනවා. එතැන තත්ත්වය ඔය විදියයි. මාසෙන් දෙකෙන් මැරෙන්නට ඉන්න උදවියටත් ඒක හරිහැටි සකස් කර දෙන්න.

හිරගෙදර කෑම ගැන කල්පනා කර බලමු. අද කුස්සියේ වැඩ කරන්නේ මේ කොටස ය කියා දවසින් දවස කෑම උයන්න එක එක කණ්ඩායම් දමනවා. ඒ උදවියගේ කෑම ටික අද ගෙනෙන්නේ කොන්ත්‍රාත් ක්‍රමය උඩද? නැත්නම් වෙළඳ දෙපාර්ත මේන්තුවෙන්ද? පසුගිය කාලයේදී නම් පෞද්ගලික කොන්ත්‍රාත්කාරයකුටයි කෑම සැපයීම භාර දී තිබුණේ. ඒකෙන් කට එක හම්බ වෙනවා. පෙළක් දිනවල ඒ කුස්සියේ ඉන්න කොටස උයන්න ගියාම බොහොම කලකෝලාහල ඇති වෙනවා. තව මත් එතැන තිබෙන්නේ කොන්ත්‍රාත් ක්‍රමයද? එහෙම නැත්නම් පිටින් එතැනට අමු ද්‍රව්‍ය ටික යවන්නට මග සලසා තිබෙනවාද? තමුන් තාන්සේ ගමනාගමන ඇමති වශයෙන් සිටිය නිසා තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති, ඕවර්සියර්ල පාරවල් හදන හැටි. අන්න ඒ විධියටයි මේ වැඩත් නැහැ.

[සී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

එතැනට අද නිලධාරීන් පත් කරන්නේ කොයි විධියටද කියා මා අහනවා. තවමත් එතැන අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේ තිබුණු ක්‍රමයම නේද ගෙන යන්නේ? යම් යම් නිලධාරීන් ගැනීමට පරීක්ෂණ ඇති කරනවා. ඒ පරීක්ෂණවලින් කොයි විධියේ කොටස්ද වැඩි වශයෙන් තේරෙන්නේ? අධිරාජ්‍ය යුගයේ යම් වැඩ පිළිවෙළක් එතැනට දැමීමද, ඒ විධියටමයි තවමත් ඒ ස්ථානයට නිලධාරීන් බඳවා ගන්නේ. ඒක වෙනස් කරන්න ඕනෑ. එසේ කරන්න දැන් පුළුවනි. විශ්ව විද්‍යාලවලින්, මහා විද්‍යාලවලින්, සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ළමයි පිට වෙනවා. එවැනි කොටස් ඔවුනි පාලන ස්ථානවලට ඇතුළත් කර ගත්තොත් හුඟක් දුරට අධිරාජ්‍යවාදී වැඩ පිළිවෙළවල් ඉවත් කර ගන්න පුළුවන් වේවි.

සිරකරුවන් ගෙන එන පුදුම වැනි එකක් තිබෙනවා, “Black Maria” කියන නමින්. නමුත් ඊමාන්ඩ් එකේ ඉඳලා සිර කරුවන් හැටියට නම් නොකළ අය ගෙන එන විටත්, ඒ කියන්නේ නීතියෙන් අවිච්ඡි නොලබපු අය ගෙන එන විටත්, එබඳු වැනි රථවල ගෙන එන්නේ ඇයිද කියා මා අහනවා. ඇයි එවැනි අය ඊට වඩා පහසු විදියකට නොගෙනෙන්නේ? තවමත් ඒ අය උසාවියට ගෙන එන්නේ “Black Maria” කියන නම දීල නියෙන වැනි වලයි. ඇයි මේ තත්ත්වය වෙනස් කරන්න බැරි? ඒ අය නීති මාර්ගයෙන් දඬුවම් විඳල නොවෙයි, ඊමාන්ඩ් එකේ ඉන්නේ. සැක පිටයි. චෝදනාවකට අනු වෙලා ඒකේ තීරණය ලබා ගන්න කලින් අර විදියට සලකන එක හරි නෑ. වැරදිකාරයන් වන්න ඉස්සෙල්ලා අර විදියට සලකන එක හරිද කියා මා අහනවා. එම නිසා ඊට වඩා වෙනස් වැඩ පිළිවෙළක් ඔවුන් වෙනුවෙන් යොදන්න ඕනෑ. තමුන් තාත්සේලාත් ඒවායේ ටික කලක් ගිහින් හිටියොත් තත්ත්වය පෙනේවි.

සිර ගෙය තුළ සිටියදී අපට පවා නියම විදියට වෙදකම ලබා ගන්න බැරි වුණා. මගේ කකුල පහකට කඩල හිරගේ ඇතුළේ අමුතු කුඩුවක දමලා හිටියා, මුර පිට. ඒ කාලයේදී මගේ වැයම් කිරීම උඩ, බල කිරීම උඩ, කෝලාහාල කිරීම උඩ, කැඩුම් බිදුම් වලට ප්‍රතිකාර කිරීම සඳහා සිර ගෙය තුළට

සිංහල වෙදකම ඇතුළු කර ගන්න පුළුවන් වුණා. දැන් සිටින සිරකරුවන්ටත් ටිකක් දුරට මෙම වරප්‍රසාදය තිබෙනවාය කියා මා සිතනවා. 1944 දීයි, මගේ උද්ඝෝෂණය ඇති වුණේ. ආයුර්වේද වෙදකම, සිංහල වෙදකම, ලබා ගන්න විට ඒ වෙදකම අනුව ආහාර ගන්නත් වෙනවා. එවැනි ආහාර වෙද මහත්වරුන් නියම කළහම ඒවා ලබාගන්නත් අවසර තියෙන්න ඕනෑ. එසේ නියම කරන ආහාර ලබා ගන්න සිරකරුවන්ට ඉඩ සලස්වා තිබෙනවාද? නැහැ. බටහිර වෛද්‍යවරයකු විසින් නියම කරනු ලබන දෙයක් නම් ලබා ගන්න බොහොම පහසුයි. ආයුර්වේද ක්‍රමයට ප්‍රතිකාර ලබන උදවියටත් ඒ ලෙඩේ සුව වීමට දිය යුතු ආහාර ටික දෙන්න ඕනෑ. මුලින් තිබුණු වැඩ පිළිවෙළ අද කොයි තරම් ප්‍රමාණයකට වෙනස් කර තිබෙනවාද යන්න මම දන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් තවම ඒ අනුව ආහාර දීම සකස් වී නැත කියා මා හිතනවා.

දරුවන් හතර පස්දෙනා ඉන්න අයත් සිරකරුවන් අතරේ ඉන්නවා. තමන්ගේ නඩත්තුව ගෙන ගිය ගෙදර මූලිකයා සිර භාරයට ගියේ මොන කරුණක් නිසාද කියා වත් ඒ අසරණ දරුවන් දන්නේ නැහැ. මූලිකයා හිරේ වැටුණාම ගමට වී දුක් විඳින්නේ ඔහුගේ දරුවනුත් භාර්යාවත් බව කවුරුත් දන්නවා. ගෙදර ප්‍රධානියා මාස ගණනකට හෝ අවුරුදු ගණනකට හෝ සිර භාරයට ගියාම දරු මල්ලන්ගේ යැපීම සඳහා යම්කිසි මුදලක් දෙන ක්‍රමයක් තිබුණා. එහෙත් අද එය නියම විධියට ක්‍රියාවේ යෙදෙන්නේ නැහැ. එය සමාජ සේවා අංශය යටතටයි වැටෙන්නේ. කාත් කවුරුත් නැති, කිසිම දේපොළකුත් නැති, ඒ නිසා ජීවිකාව ගෙන යාමට මාර්ගයකුත් නැති දරු පවුල්වලට හිරේ වැටුණු ගෘහ මූලිකයා ආපසු ගෙදරට එනතුරු යම් ආධාර මුදලක් දීම සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් තිබුණා. ඒ ආධාරමුදල් ලබා ගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලද ඉල්ලුම් පත්‍ර සම්බන්ධයෙන් සහනදායක පිළිතුරු බලාපොරොත්තුවෙන් අද දහස් ගණනක් ඉන්නවා. ඒවා ගැන සිරකරුවන් අපට ලියා එවනවා. මට දරුවන් හතර දෙනයි, භාර්යාවයි ඉන්නවා, ඒ අය ගමේ දුක් විඳිනවා ඇති, යනාදී වශයෙන් අපට ලියා එවනවා.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිரு. පොර්සි වික්‍රමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ගණපුරණයක් නැහැ, නියෝජ්‍ය කථා නායකතුමනි.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන්කොට, ගණපුරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිහු ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපුරණයක් තුබුයෙන්—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

සිය ගණනකට නොවෙයි, දහස් ගණන කට ආධාර මුදල් තැනිකම නිසා කරදර විදින්නට සිදු වෙනවා. අද වනතුරු ඒ අය සම්බන්ධයෙන් නියම සැලකිල්ලක් දක්වා නැහැ. ඒ අය වෙනුවෙන් මේ රජයත් සැලකිල්ලක් වී නැහැ. ගෙදර මූලිකයා හිරේ වැටුණාම ඔහුගෙන් යැපුණු අය හැඩගැස්සීමට වැඩ පිළිවෙළක් තිබිය යුතුයි. එවැනි තත්ත්වයන් නොතිබීමේ අනිෂ්ඨ විපාකය මොකක්ද? හිරේ වැටුණු පියා අට අවුරුද්දක් සිර ජීවිතය ගෙවා ගෙදර එනවා. හිරේ යන විට වයස අවුරුදු දහයේ ළමයෙක් හිරියා නම් පියා ආපසු ගෙදර එන විට ඒ ළමයා අවුරුදු දහ අටක තරුණයෙක්. කැම බිම ආදිය හිඟ නිසා අතන මෙතන රස්තියාදු විමට සිදු වීම නිසා ඒ ළමයා නරක් වෙනවා. ඒ ගැන සැකයක් නැහැ. පියා හිරේ වැටුණේ යම් වරදකට පෙළඹුන නිසාද, පියා එයින් මිදී ආපසු ගෙදර එන විට ඔහුගෙ දරුවන් එම වරදටම ඇබ්බැහිවෙලා අවසානයයි. ඒක වළක්වන්නට බැහැ, නියම වැඩ පිළිවෙළක් නැතුව. සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් යොදා ඒ දරුවා හැඩ ගස්සන්නට පුළුවන් නම් එයින් සමාජයට විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවා. නමුත් ඒක පිරිමැසීම පිණිස රජය තවම නියම අඩියක් අරගෙන නැහැ. පසුගිය දිනවල සිර ගෙවල සිටින අයගෙන් මට ලිපි කීපයක් ඇවිත් තිබෙනවා. මම අහවල් කරුණ නිසා හිරේට ගියා; හදිසි කෝපය නිසා ඇතිවූ කෝලාහලයකදී අතක් කඩා තැත්නම් කකුලක් කඩා හිරේට ගියා; මගේ දරුවන්ට තැත්නම් හාරියාවට කිසිවක් නැහැ; මම රැකියාව කළේ අහවල් තැන; කරුණා කර මට ආධාරයක් දෙන්න; ඔය ආදී වශයෙන් ලිපි එවනවා. නමුත් තවම මේ රජයෙන් මේවාට කිසිම සහනයක් ලැබී නැහැ. එබඳු සමහර හිරකරුවන් හිරගෙයිදීම වඩු කර්මාන්තය හෝ වේවැල් කර්මාන්තය හෝ එහෙම

තැත්නම් රෙදි විවීම හෝ කරනවා නම්, එයින් යම් දෙයක් උපයන්නට පුළුවන් නම්, එයින් කියක් හරි අර ගෙදර සිටින දරු පවුලට යවන්නට වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්නට පුළුවනි.

ගරු මොත්‍රිපාල සේනානායක

(ගෙනරාම මාත්‍රිපාල සේනානායක)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

කර්මාන්ත 18 ක් කරනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒක බොහොම හොඳයි. ඒ මාර්ගයෙන් ලැබෙන මුදල් අර විධියේ පවුල්වලට යොදවන්නට පුළුවන්. එය මාස්පතා ගෙදරට දෙන ආධාර මුදල් හැටියට යොදන්නට පුළුවනි. කෙනෙක් සිරගෙයි ඉදහොන අර විධියට නියම කාල වේලාවට වැඩ කර රුපියල් 15 ක්, 20 ක්, 25 ක් උපයනවා නම්, එය අර විධියේ අයගේ ගෙවලට යවන්නට පුළුවන්. ඔවුන් නිෂ්පාදනය කරන භාණ්ඩ විකුණා හෝ හිරගෙයි ප්‍රයෝජනයට ගෙන මුදලක් තක්සේරු කර එය දෙනවා නම්, පවුල නඩත්තු කරන්න පුළුවනි. බන්ධනාගාරයේ සිටගෙනම දරු පවුල නඩත්තු කරන්න පුළුවනි. ඒ ක්‍රමය නොයොදන්නේ ඇයි? මේ කාරණය ක්‍රියාවේ යොදවන්නා කියා විශේෂයෙන්ම ඉල්ලා සිටිනවා. මේ හිරකරුවෙක් හිරගේ ඇතුළේ ඉදහොන යම් කර්මාන්තයක යෙදෙන්නේ, ඒ මුදල ගමේ සිටින ඔහුගේ පවුලට යවන්න. ඒ ප්‍රතිපත්තිය තමුත්තාත්සේලා පිළිගන්නවාද කියා මා අහනවා.

මෙතන වෙන් කර තිබෙන්නේ විශාල මුදලක් නොවෙයි; රුපියල් 75,000 යි. මේ මුදලෙන් අද හිරගේ ඇතුළේ පාවිච්චි කරන කෝප්ප, පිහන්, තැටි ආදිය තිබෙනවා. ඒවා ගැන විකක් බලන්න. එහි පාවිච්චි කරන කෝප්ප, තැටි ආදිය හිරකාරයින්ම ශුද්ධ කර තබා ගන්නවා. නමුත් ඒවා ආහාර ගන්න අවස්ථාවක පාවිච්චි කරන්න බැරි විධියේ ඇතැම් අවස්ථා තිබෙනවා. ඒ වගේම නාන ස්ථානත් තිබෙනවා. නානත් තිබෙන්නේ මිනිත්තු ගණනයි. එතනට ඇවිත් වතුර බාල්දි දෙක තුනක් ඔළුවට වක්කරගෙන යනවා. හිරකාරයෝ වුණාටම අර හිට්ලර්ගේ “කොන්සෙන්ට්‍රේෂන් කැම්ප්” එකේ වගේ වැඩ ගෙනියන්න

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[සී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

වටින් නො නැඟ. රටේ සමාජයේ ජනතාව හිරගෙවල දමා දඩුවම් දෙන එක රට වඩා වෙනස්. එහෙයින්, ඔවුන් නියම මනුෂ්‍යයන් වශයෙන් සලකා, නැමට බිමට වතුර පික, නිදාගැනීමට පහසුකම්, ආදී මනුෂ්‍යයන්ට ලැබිය යුතු අයිතිවාසිකම් මනුෂ්‍යයින් වශයෙන් ඒ අයටත් දිය යුතුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මීට වඩා මම මේ ගැන යමක් කියන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. බන්ධනාගාරගත වන යම් සිරකරුවකුගේ නඩත්තු කළ යුතු දරු පවුලක් සිටින අවස්ථාවකදී, බන්ධනාගාරයේදී ඒ සිරකරුවා නිපදවන භාණ්ඩවල වටිනාකමින් කොටසක් එම සිරකරුවාගේ දරු පවුලට යැවීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතුයි. එය මූලික කරුණක් වශයෙන් සැලකිය යුතුයි. අධිරාජ්‍ය යුගයේ පණවන ලද දරුණු නීතිරීති තවමත් මේ රටේ ක්‍රියාත්මක වෙනවා. විශේෂයෙන්ම සිර ගෙවල කටයුතු කරන්නේ ඒ නීතිරීතිවලට අදාළවයි. ඒ නිසා නිදහස් රටක සමාජයට ඔබ්බ විධියට මේ නීතිරීති වහාම සංශෝධනය කරන්නට ඕනෑ. අධිරාජ්‍ය යුගයේ පණවන ලද අද නිබෙන නීතිරීති නිදහස් මනුෂ්‍ය කොටසකට යෝග්‍ය වන පරිදි ලිහිල් කරන්නට ඕනෑ. මේ නීතිරීති වෙනස් කර, බන්ධනාගාර වැඩ පිළිවෙල ශුද්ධ කිරීමෙන් සමාජය හොඳාකාර හැඩ ගැසීම නිසා විශාල ප්‍රයෝජනයක් අත් වෙනවා. මේ කරුණු ගැන මම ආණ්ඩුවේ විශේෂ සැලකිල්ල යොමු කරනවා.

ඒ අතරම අසාධාරණ පහා ක්‍රමයක් උඩ, උසාවියේ තීන්දුවලටත් පටහැණිව, හත් අට අවුරුද්දකට බන්ධනාගාරගත වුණු සමාජ දූෂකයින් තමන්ගේ දේශපාලන බලය යොදා නියමිත කාලයට පෙර සිර ගෙයින් එළියට ගැනීමට ක්‍රියා කළ අයට තදින්ම දෝෂාරෝපණය කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

අ. භා. 7.37

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(ති. ෆ්. පෝර්බී බික්‍රමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බන්ධනාගාර සම්බන්ධයෙන් මමත් වචන ස්වල්පයක් කියන්නට අදහස් කරනවා. මට ප්‍රථමයෙන් කථා කළ ගරු මන්ත්‍රී

වරුන් සිරකරුවන් සම්බන්ධවත් සිර ගෙවල් සම්බන්ධවත් දීර්ඝ 1 විස්තර කරන්නට යෙදුණා. එහෙයින් රිමාන්ඩ් සිර කරුවන් සම්බන්ධයෙන් කරුණු කීපයක් ගැන මේ අවස්ථාවේදී ගරු ඇමතිතුමාගේ සිත යොමු කරවන්න මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

රිමාන්ඩ් සිරකරුවන් කියන්නේ වැරදි කරුවන්ට නොවෙයි. ඔවුන් චෝදනාවලට ලක් වූ අය පමණයි. මෙසේ චෝදනාවලට ලක් වන අය රිමාන්ඩ් සිර භාරයට ගැනීමේදී ඔවුන්ට මනුෂ්‍යයන්ට මෙන් සැලකීම යුතුකමක්. එහෙත් අද රිමාන්ඩ් සිරකරුවන්ට නිදා ගැනීමට පැදුරක් පවා නොලැබෙන අවස්ථා තිබෙනවා. සමහර රිමාන්ඩ් සිරකරුවන්ට ගෙදරින් කොට්ට මෙට්ට ගෙන්වා ගැනීමට සිද්ධ වී තිබෙනවා.

රිමාන්ඩ් සිරකරුවන් පිළිබඳ මාතර තිබෙන තත්ත්වය ගැන ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්න කැමතියි. ගාල්ලේ සිට මාතරට දුම්රියෙන් රිමාන්ඩ් සිරකරුවන් ගෙනෙනවා. ඉන් පසු දුම්රිය ස්ථානයේ සිට සැතපුම් දෙකහමාරක් පමණ මහ පාර දිගේ පයින්ම මොවුන් රැගෙන යනවා. මංවු දමා, දම්වැලකින් එකිනෙකා ඇදා, මේ සිරකරුවන් එසේ සැතපුම් දෙකහමාරක් පමණ මහ පාර දිගේ පයින්ම රැගෙන යන්නේ හරියට හරක් දක්කන්නා වාගෙයි. ඒ අන්දමට ඒ සිරකරුවන් නැවත වරක් ආපසු ගාල්ලට ගෙන යනවා.

වැරදිකරුවන් නොවූ රිමාන්ඩ් සිරකරුවන්ට අද මේ කරන්නේ විශාල නින්දාවක්. මේ සම්බන්ධව මීට කලින් මම පැමිණිලි කර තිබෙනවා. එහෙත් අද වන තුරු රිමාන්ඩ් සිරකරුවන්ට සලකන තත්ත්වය පිළිබඳව කිසිම වෙනසක් සිදු වී නැහැ. එදා මෙන්ම අදත් හරකුන්ට මෙන් රිමාන්ඩ් සිරකරුවන්ට මංවු දමා, දම්වැල් දමා, එකට ඇදා උසාවිය දක්වා මහපාර දිගේ පයින්ම ගමන් කරවනවා. එසේ ගමන් කරන රිමාන්ඩ් සිරකරුවන් ගැන මහජනයා කල්පනා කරන්නේ ඉතා මත් පහත් අන්දමටයි. ඒ නිසා මේ තත්ත්වය වහාම වෙනස් කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. යටත් පිරිසෙයින් වැරදිකරුවන් නොවූ ඒ රිමාන්ඩ් සිරකරුවන් එහා මෙහා ගෙන

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

යාමේදී ඔවුන්ගේ ගරුත්වය රැකෙන අන්දමට ඔවුන්ට වාහනයක්වත් සපයන මෙන් මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. චෝදනා එල්ල වුණු අහිංසක උදවියට මේ විධියේ තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මෙය ඉතාමත් වැරදි වැඩ පිළිවෙළක්ය කියන එකයි, මා මතක් කරන්නේ. මාතර රිමාන්ඩ් හිර ගෙදර නම් සම්පූර්ණයෙන්ම අපායක්. කිසිම හිරකරුවකුට මොන ක්‍රමයකටවත් ඒ හිරගෙදර ජීවත් වන්නට බැහැ. අද එහි තත්ත්වය ඒ විධියයි. මාතර හිරගෙදර කටයුතු සම්බන්ධයෙන් බොහෝ කාලය කින් පරීක්ෂා කර බලා නැහැ. මේ ආණ්ඩුව හෝ මීට කලින් තුබුණු ආණ්ඩු හෝ ඒ හිරගෙදර කටයුතු ගැන සොයා බලා නැහැ. ඒ නිසා මාතර හිරගෙදර ගැන වහාම සොයා බැලීමට දැන් කාලය පැමිණ තිබෙනවා. කොමිෂන් සභාවත් පත් කරල නම් වැඩක් නැහැ. ඊට හේතුව කොමිෂන් සභාවල වාර්තා අපට දකින්නට නොලැබීමයි. අනික් කාරණය කොමිෂ මක් පත් කළොත් එහි නිර්දේශ අනුව වැඩ කරන්නට ඕනැ. මාතර රිමාන්ඩ් හිර ගෙදර සිටින හිරකරුවන්ගේ දුක්ගැනවිලි ගැන වහාම විභාග කර බැලිය යුතුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, උසාවිය මගින් හිර දඩුවම් නියම කරනු ලැබුවත් කුමක් හෝ හේතුවක් නිසා බොහොම සුළු කාලයකින් හිරෙන් නිදහස් වෙනවා. ලොකු හිර දඩුවම් ලැබූ අය හය මාසයෙන් ගෙදර එනවා. ඒ වගේම යම් තැනැත්තකු, සුප්‍රීම් උසාවියේදී බොරු සාක්ෂි දීම හේතු කොට ගෙන, විත්තිකාරයකු විය යුතු හැටියට විනිශ්චයකාරතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරනු ලැබ, භාර පස් මාසයකට හිර ගෙට නියම කරනු ලබන නමුත් දින හයෙන් ගෙදර එනවා. එවැනි සිද්ධි ඇති වී තිබෙනවා. යම්කිසි තැනැත්තකු හිරෙන් නිදහස් කළ විට ඇමතිවරයාගේ යුතුකම ඒ පිළිබඳව මේ ගරු සභාවට දැන්වීමයි. යමකු හිරෙන් නිදහස් කිරීමේ හේතු මේ ගරු සභාවට දැන්විය යුතුයි. එවිට ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට ඒ පිළිබඳ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවනි. නමුත් හය මාසයක් හිරේට නියම වූ අය දින හයකින් හිරෙන් නිදහස් කිරීමට ඇමතිවරයාට බලයක් තිබෙනවා නම් ඊට හේතු දැන ගැනීමට මහජනයාට අවශ්‍යයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බෞද්ධ හිරකරුවන්ගේ ආගමික කටයුතු සම්බන්ධයෙන්, පාදිලි පූජකයන්ට තිබෙන තැන බෞද්ධ භික්ෂූන් වහන්සේ ලාට තැන. මීට පෙරත් ගරු ඇමතිතුමා ඒ ගැන දැන ගත්තට ඇති. සෝමාරාම එල්ලා මරනු ලැබුවාද නැද්ද කියා මා ගරු ඇමති තුමාගෙන් අහනවා. ඒ ගැන ඇමතිතුමා දන්නවාද? සෝමාරාම එල්ලනු ලැබුවේ නැත, එල්ලනු ලැබුවේ පීටර් කෙනෙක්ය කියා දැන් මහජනයා කියනවා. දැන් තිබෙන්නේ මේ විධියේ තත්ත්වයක්. කවුදෝ පාදිලි කෙනකු ගොස් මොකක් දෝ වැඩක් කළාට පස්සේ සෝමාරාම පීටර් කෙනෙක් වුණාලු. රජය භාරයේ තිබෙන හිරගෙදරට මේ සිදු වන්නේ මොනවාද? එහි බෞද්ධ භික්ෂූන් වහන්සේලාට නියම තැනක් තැනිලු. ඒ නිසා ගරු ඇමතිතුමා ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නට ඕනැ. පුරාණ අධිරාජ්‍යවාදී කාලයේදී වගේ හිරගෙදර නිලධාරීන් ඉතාමත් පහත් විධියට හිරකරුවන්ට දඩු වම් කරනවාලු. ඒ විධියේ නිලධාරීන් කොටසක් සිටින බව දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. දෙන අවිවු මොනවාද කියා පරීක්ෂා කරන්නට ඕනැ. වේවැලක් අර ගෙන හිරකරුවන්ට තළනවා නම් ඒ තළන්නේ මොන විධියටද, හිරකරුවන්ට වුණත් දිගට හරහට තැළීමට අවසර දී තිබෙනවාද, හිර ගේ ඇතුළේ කෙරෙන වැඩ මොනවාද, කියා පරීක්ෂා කර බලන්නට ඕනැ. අද හිර ගෙදර ඉන්න නිලධාරීන්ගේ තත්ත්වය කුමක්ද? හිර ගෙදර නිලධාරියකුට මාරුවක් ලබා ගැනීමට වුවමනා වූ අවස්ථාවක කොතෙක් කාරණා ඉදිරිපත් කළත්, හය මාසයක් කාරණා ඉදිරිපත් කළත්, අවුරුද්දක් කාරණා ඉදිරිපත් කළත්, ඒ මාරුව ලබා ගන්නට බැරි තත්ත්වයක්—ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ලබා ගන්නට බැරි තත්ත්වයක්—තිසේනවා. පහළ නිලධාරී කොටසටයි, මේ විධියේ තත්ත්වවලට මුණපාන්නට සිදු වී තියෙන්නේ. ඒ නිලධාරීන්ගේ තත්ත්වය ගැනත්, විශේෂයෙන්ම වැරදිකරුවන් නොවූ, රිමාන්ඩ් භාරයේ සිටින පුද්ගලයන්ට කරන සැලකිලි සම්බන්ධවත්, පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. භා. 7.46

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(*Dr. W. D. de Silva*)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි කොළඹ නගරයේ තිබෙන හිර ගේ තිබෙන්නේ මගේ කොට්ඨාශයේයි. ඒ නිසා මේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ කාරණා කීපයක් ගරු ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කරන්නට මම කැමතියි. දවසක් හිර ගෙදරට ගිහිත් පරීක්ෂණයක් පවත්වන මෙන් මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. හිර ගෙදර ප්‍රශ්න ගැන සලකා බැලීමට කාරක සභා කීපයක් පත් කරනවා. නමුත් තවම ඒවායින් කිසිම සතුටුදායක වැඩක් සිදු වී නැති බව කවි රූත් දන්නවා. ඒ නිසා මේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ හිරකරුවන්ගේ තත්ත්වය පහදා දීම මගේ යුතුකමක් හැටියට මම සලකනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම කොළඹ නගරයේ සමහර උදවිය තමන්ගේ මුළු ජීවිතයෙන් වැඩි කොටසක් ගත කරන්නේ හිරගෙදරයි. නොයෙක් කාරණා, නිසයි, එසේ වන්නේ. සමහර විට හිර ගෙදරින් එළියට එන උදවියට සමාජයේ වැදගත් පිළිවෙලට ජීවත් වන්නට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ අයට තවත් වැරදි කරන්නට සිදු වෙනවා. ඒ නිසා ඒ උදවියට තව වරක් හිර ගෙදරට යන්නට සිදු වන බව කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද උදේ එක්තරා මනුෂ්‍යයෙක් මා සමග කථා කරමින් සිටියා. ඒ තැනැත්තා විසි වරක් පමණ හිර ගෙදරට ගොස් තිබෙනවා. නමුත් නාන්සේ අපට හොඳින් ජීවත් වන්නාය කියා අවවාද දෙනවා, නමුත් හිර ගෙදරින් ආ විට අපට රැකියාවක් ලබා ගන්නට අවස්ථාවක් රජය හෝ සමාජය සලස්වා තියෙනවාද කියන ප්‍රශ්නය ඒ තැනැත්තා අහනවා.

ඒ කාරණය කෙසේ වුණත් හිර ගෙදර කැම ප්‍රශ්නය ගැන තමුන් නාන්සේ සොයා බලන්නට ඕනැ. විශේෂයෙන් හිරේ නියම වන්නට කලින් රිමාන්ඩ් භාරයේ සිටින උදවියගේ කැම ප්‍රශ්නය ගැන ගරු ඇමතිතුමා කරුණාවෙන් සලකා බලන්නට ඕනැ. හිර ගෙදර කැම උයන විධිය ගැන

තමුන් නාන්සේ දන්නවා. දැනකට, දෙදෙනා කටයි, කැම උයන්නේ. ඒ කැම ප්‍රිය නැති බව තමුන් නාන්සේ දන්නවා. කරුණා කර තමුන් නාන්සේ හිර ගෙදරට ගොස් ඒ ගැන පරීක්ෂා කර බලා සුදුසු වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්න. ඒ උදවිය මනුෂ්‍යයෝයි. ශිලා වාර සමාජයක කිසිම කෙනකුට කාමරයක් ඇතුළට දාලා, කම්බි ගහලා සතකු වගේ තබා ගැනීම හොඳ වැඩක්ය කියා මම නම් කල්පනා කරන්නේ නැහැ. ඒ උදවිය හරි මග යැවීමට සමාජය වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්නට ඕනැ. යම් කිසි කෙනකුට හිර භාරයට ගත් පසු ඒ අයවත් මනුෂ්‍යයන් හැටියට සැලකීම ශිලාවාර සමාජයක යුතු කමක් බව අපි කල්පනා කරන්නට ඕනැ. හිර ගෙදරත් පංති හේදය පවතිනවා. පොහොසත් තැනැත්තෙක් හිර ගෙදරට ගියාම ස්ථාර් ක්ලාස් එකක් ලබාගෙන සාමාන්‍ය තැනැත්තකුට වඩා හොඳට කැමි බිම් ආදිය ලබා ගනිමින් ජීවත්වෙනවා.

වනාතමුල්ල, පුංචි බොරැල්ල, ආදී පළාත් වලින් හිර ගෙදරට ඇතුල් වී සිටින උදවිය බැලීම පිණිස අඩු ගණනේ මසකට වතාවක් වාගේ මාත් සිර ගෙදරට යන සිරිතක් තිබෙනවා. එහෙම යන සෑම අවස්ථාවකම පාහේ මට කරන පැමිණිල්ලක් තමයි “බලන්න මහත්මයා, අසුවල් තැනැත්තා හිර ගෙදරට වැටී සිටින්නේ අසුවල් බලවත් අපරාධය කරලයි, නමුත් ඒ අයට හොඳ සත්කාර සැලකිලි නම් කිසිම අඩුවක් නැතිව ලැබෙනවා” ය කීම. මෙවැනි ස්ථාන වලට ගියත් මිනිසුන්ට මිනිසුන් වශයෙන් ජීවත්වීමේ අවස්ථාව සැපයීම අප සතු යුතුකමක්. ඒ හෙයින් සිර ගෙවල තිබෙන පංති හේදය නැති කර දමන්න ඕනැ. සමාජවාදී ආණ්ඩුවකැයි කියා ගන්න මෙම ආණ්ඩුව මේ අන්දමට පංති හේදය පැවැත්වීම ගැන සාමාන්‍ය මහජනයා මවින වී සිටිනවා. මම නිලධාරීන්ට චෝදනා කරන්නේ නැහැ, මා කියන්නේ මෙම ක්‍රමය නැති කර දැමිය යුතුය කියායි.

සුද්දන්ගේ කාලයේදී නම් පංති හේදයක් පවත්වා ගෙන යාමට හේතූන් තිබුණාය කියන්න පුළුවන්. එම ක්‍රමයම තවමත් පවත්වාගෙන යනවාය කියා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදීත් එම ආණ්ඩුවට අප චෝදනා කළා. ඒ හෙයින් තමුන් නාන්සේලාගේ කාලය තුළදී කළ ප්‍රතිසංස්කරණය කුමක්ද

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

කියා මේ ගරු සභාවට පැහැදිලි කර දෙන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. හිර ගෙදරන් පොලීස් ස්වරූපයකින්ම පවත්වා ගෙන යාමට කිසිම යුතුකමක් නැහැ, තමුන්නාන් සේලාට. පොලීස් අත් අඩංගුවට ගත්තායින් පසුවත් සාමාන්‍ය මහජනයාට නොයෙක් විධියේ අඩන්තේට්ටම් කරන්න තමුන්නාන් සෙල ඉඩ දෙනවා. ඒ නිසා සිර ගෙදරට ගිය විට හෝ ඒ අය මිනිසුන් වශයෙන් සලකා ක්‍රියා කිරීමට තමුන්නාන්සෙලාට යුතුකමක් තිබෙනවා. ඒ අයත් මිනිස්සු. ප්‍රෝතයන් නැත්නම් භූතයන් නොවෙයි. සිර ගෙවල සිටින අයට නිදා ගන්න ඇදන්වත් සපයා දී නැති බව තමුන්නාන්සේ දන්නවාද?

දුප්පත් මිනිසුන් හිරගෙදරට ගියාම ඔවුන්ට මනුෂ්‍යයින් හැටියට සලකන්න ඔන. තමුන් අවාසනාවකට මෙන් දුප්පත් තැනැත්තෙක් හිරගෙදරට ගියත් පොලීසියට ගියත් ඔහුට සලකන්නේ මනුෂ්‍ය ලීලා වකින් නොවෙයි. දුප්පත් මිනිසෙක් පොලීසියට ගත්තාම ඔහු කුඩුවකට දානවා. එහි එළියක් ඇත්තේ නැහැ. වාඩි වෙන්න පුටුවක් ඇත්තේ නැහැ. නිදාගන්න ඔහුට තැනක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එතැනින් අළුත්කඩේට ගෙන්ගියාම එතැනත් කුඩුවකට දානවා. අළුත්කඩේ උසාවියේ කුඩුවේ තත්ත්වය නම් හරියට සත්තු ගාලක් වගෙයි. 150ක් 200ක් පමණ ඒ කුඩුවට දානවා. එතැනදී ඒ තැනැත්තා වැරදිකාරයකු වුවොත් නැවතත් කුඩුවට දමා පසුව සම්පූර්ණයෙන්ම වැසූ බස් එකක දමාගෙන වැලිකඩ හිරගෙදරට ගෙන යනවා. ඔවුන් දුප්පත් බවට පත් වී ඇත්තේ සමාජ තත්ත්වය නිසයි. නැති නම් රජයේ ක්‍රියාකාරී තත්ත්වය නිසයි. මෙය ලොකු සමාජ ප්‍රශ්නයක්.

මෙසේ හිරගෙදරට ඇතුළු වන සිරකරුවන්ට මනුෂ්‍යයින් ලෙස සැලකිය යුතුයි. එපමණක් නොවෙයි, ඔවුන් නිදහස් වී ආපසු පැමිණි විට ඔවුන්ට යහපත් පුරවැසියන් වශයෙන් මේ සමාජයේ සිටීමට රජය කටයුතු සැලසිය යුතුයි. එසේ පැමිණෙන අයට රක්ෂා සපයා දීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක්. එමෙන්ම ඒ දුප්පත් වැසියන් හිර ගෙදරට ගියාම ඔවුන්ගේ අඹු දරුවන් රැක බලා ගැනීමට විධි විධාන සැලසිය යුත්තේද ආණ්ඩුව මගිනුයි. ඔවුන්ගේ අනාගතය ආරක්ෂා කර දීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක්. පියා යම් හෙයකින් වරදකට ලක් වුවාට වෙයි.

දරුවන් මොනවා කරන්නද? සමහර විට පියා අහිංසක වෙන්නත් පුළුවනි. අපි දන්නවා, අද බොරු චෝදනා උඩ මිනිසුන් අල්ලාගෙන යන හැටි. සමහර විට නීතිඥයින් නඩුවට පෙනී නොසිටීම නිසාත් මිනිසුන්ට හිරගෙදරට යන්න වෙනවා. ඒක වෙනම කාරණයක්. කෙසේ හෝ එසේ කෙනකු හිරගෙදරට නියම වුවාට ඔහුගේ අඹු දරුවන් මොනවා කරන්නද? ඒ නිසා එවැනි හිරකරුවන්ගේ අඹු දරුවන් රැක බලාගැනීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක්.

අද දුප්පත් කෙනකු හිරගෙදරට ගියාම ඔහුට කිසිම සහනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ ගැන නිලධාරීන්ට චෝදනා කිරීමෙන් වැඩක් නැහැ. ඒ තත්ත්වයට වගකිය යුත්තේ රජයයි. හිරකරුවන්ට ලැබිය යුතු සහනය ලබාදීමට මේ රජය කිසිම උත්සාහයක් ගෙන නැහැ. මගේ කොට්ඨාශයේ වනාන්තමුල්ල ප්‍රදේශයේ පවුල් රාශියක් සිටිනවා, මේ කාරණා නිසා අනාථ බවට පැමිණී. සාමාන්‍ය කෙනෙක් හිරගෙදරට යන්නේ කැමැත්තෙන් නොවෙයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නිලධාරීන් ගැනත් කරුණක් දෙකක් කියන්න තිබෙනවා. ඒ නිලධාරීන්ගේ දුක්ගැනවිලි රාශියක් තිබෙනවා. ඒ උදවිය රජයට කීප වරක්ම ඒවා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ නිලධාරීන්ගේ ජීවන ප්‍රශ්න, වැටුප් ප්‍රශ්න, වෘත්තීය සමිති පිහිටුවා ගැනීමේ ප්‍රශ්න ආදිය නොයෙක් අවස්ථාවලදී ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා පොලීසිය ආදී අනිකුත් හමුදා වලට වෘත්තීය සමිති පිහිටුවා ගන්න ඉඩක් තැනිවා වගේම ඒ අයටත් වෘත්තීය සමිති පිහිටුවා ගන්න ඉඩ ප්‍රස්තාවක් නැහැ. මේ ආණ්ඩුවත් මීට ප්‍රථම තිබුණු ආණ්ඩුවත් ඒ නිලධාරීන් සඳහා නිවාස ක්‍රම කීපයක් සකස් කර තිබෙනවා. එහෙත් ගෙවල් ලබා ගැනීමට අමාරුකම් රාශියක් තිබෙන තවත් පවුල් කීපයක් ඒ අතර ඉන්නවා. ඒ සේවක පිරිසට නිවාස ක්‍රමයක් සකස් කර දීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක්. ඒ නිලධාරීන්ට ගෙවල් කුලී වශයෙන් ලැබෙන දීමනාව කිසි සේත් ප්‍රමාණවත් නැහැ. මා එසේ කියන්නේ වගකීමක් ඇතිවයි. වැලිකඩ හිර ගෙයත්, රිමාන්ඩ් හිරගෙයත් තිබෙන්නේ මගේ ප්‍රදේශයේයි. ඒ දෙකේ සේවය කරන නිලධාරීන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් පදිංචිව සිටින්නේ බොරැල්ල අවට ප්‍රදේශ

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා]

මා පසුගිය අවුරුද්දේත් ඇමතිතුමාට පෙන්සමක් යැව්වා, ඒ උදවියගේ වැටුප් සම්බන්ධව සහ වෘත්තීය සමිති පිහිටුවා ගැනීමට ඉඩ දීම සම්බන්ධව. නමුත් මට මේ දක්වා ඊට ඇමතිතුමාගෙන් පිළිතුරක් ලැබී නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හිරගෙවල නිලධාරීන්ගේ ප්‍රශ්න ගැන රජය නියම අන්දමට සලකා බලන්නේ නැත්නම් ඒ උදවියගෙන් නියම අන්දමේ සේවයක් ලබා ගැනීමට පුළුවන්ද කියන එක අපි කල්පනා කරන්න ඕනැ. නොයෙක් අවස්ථාවල තමුන් නාන්සේටත් අපටත් අසන්න ලැබෙනවා, හිරගෙවල නොයෙක් විධියේ දූෂණ සිදු වෙනවාය කියා. අපට පුවත් පත් මාර්ගයෙන් දකින්න ලැබෙනවා, එ එවැනි වාර්තා. සමහර අවස්ථාවලදී අපට අසන්න දකින්න ලැබෙනවා, හිරගෙවලට නොයෙක් බඩු භාණ්ඩ යැව්වාය, සිර කරුවන්ට නොයෙක් ද්‍රව්‍ය දුන්නාය කියා නිලධාරීන්ට දඩුවම් කරන බව. ඒ විධියේ වරදක් කර තිබෙනවා නම් දඩුවම් දීම යුතුකමක්. එහෙත් ඇමතිවරයා බලන්න ඕනැ, මේ නිලධාරීන්ගේ තත්ත්වය කෙබඳුද කියා. එසේ නැත්නම් එය ඇමතිතුමාගේ යුතුකමක් පැහැර හැරීමක්. ඒ නිලධාරීන්ගේ දුක්ගැනවිලි ගැන දෙපාර්තමේන්තුව ක්‍රියා නොකරන නිසා ඒ නිලධාරීන් හොර රහසේ සංගම් හදාගෙන යනවා. ඒවා හදාගෙන යන්නේ හයෙන්. සමහර සුළු නිලධාරීන් වෘත්තීය සමිති සමාගම් හදාගන්නට හයේ සිටිනවා. ඒ නිලධාරීන්ගේ ජීවන තත්ත්වය නඟා සිටුවීම ගැන රජය කිසිම සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ.

සමහර අවස්ථාවලදී මේ රජය මගින් සිරකරුවන් යොදවා තිබෙනවා, වැඩ කරන සාමාන්‍ය කම්කරුවන්ගේ සටන් කඩාකප්පල් කිරීමට. මේ විධියේ නොයෙකුත් ව්‍යාපාර සිර ගෙවල් ඇතුළේ ගෙන යනවා. සිරකරුවන් එවැනි වැඩවලට යොදවන්න ආණ්ඩුවට කිසිම යුතුකමක් නැහැ. වරාය වැඩ වර්ජන අවස්ථාවලදී මේ ගරු ඇමතිතුමා භාරයේ සිටින සිරකරුවන් යෙදව්වා, එම ව්‍යාපාරය කඩාකප්පල් කිරීමට. නියම වශයෙන් සිරකරුවන් වැඩදායක ව්‍යාපාරයක යෙදවීමට වුවමනා නම්, ඔවුන්ට නිසි නිදහස දීලා ගොවිපලවලට යවන්න. එම

ව්‍යාපාර ඔවුන් ලවා දියුණු කරවාගෙන ඔවුන්ටත් මනුෂ්‍යයන් හැටියට සමාජයේ ජීවත් වීමට අවස්ථාව සලසා දෙන්න. ලංකාව දියුණු කිරීම පිණිස සිරකරුවන් නියම ආකාරයට යොදවන්න අදහසක් නැහැ. සිරකරුවන් බන්ධනාගාරවලට රොක් කරගෙන කඩාකප්පල්කාරී වැඩ වලට පමණක් යොදවන්නයි, අදහස් කරගෙන සිටින්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සිර කරුවන් සදහා, බන්ධනාගාර කටයුතු සදහා, මෙම රජයට විශාල මුදලක් වැය වෙනවා. සමහර මිනිස්සු අපරාධ කරන්නේ, සමාජයේ තිබෙන අමාරු තත්ත්වය නිසයි. සමහරු රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නයෙන් පීඩාවට පත් වී සිටිනවා. රක්ෂා නැති අය මොනව කරලද ජීවත් වෙන්නේ? තමන්ට සහ තමන්ගේ ළමයින්ට නියම විධියට කෑම සකස් කර ගන්න අමාරු නම්, හොර කමක් හරි කරලා තමන්ට සහ තමන්ගේ දරුවන්ට කෑම සපයා ගන්න සිදු වෙනවා. එසේ කිරීම වරදක් නොවෙයි කියලා ප්‍රකාශ කරන්න සිදු වී තිබෙනවා. ඊට සංවර්ධනය කරන්න තමුන් නාන්සේලාට ආසාදක් තිබෙනවාලු. නොයෙකුත් කර්මාන්ත දන්න අය සිර ගෙවල සිටිනවා. සමහර අයට තියුණු දේශපාලන අදහස් තියෙනවා. කර්මාන්ත පිළිබඳව විවිධ දැනුම් ලැබූ අය සිටිනවා. ඒ අයට තමන්ගේ දස්කම් පෙන්වන්න අවස්ථාවක් සලසා දෙන්නේ නැහැ. ඒ අය වැඩ කරන්න කැමතියි. සිර ගෙදරට ගිහින් මේ අය සමග සාකච්ඡාවක යෙදෙන්න. වැරදිකාරයාද නිවැරදිකාරයාද කියලා අහල, ඔහු හිරකරුවෙක් කියලා සිල් එකක් ගහල මුළු ජීවිතයම සිර ගෙදර ගත කරන්න වැඩ සලස්වා තිබීම යුතුකමක් නොවෙයි. සිරකරුවන් සමග ඇමතිතුමා සාකච්ඡා ආරම්භ කර බලන්න. තමුන් නාන්සේලා මෙහෙම කරන්නේ මොකද කියා ඒ අයගෙන් විමසා බලන්න. තමුන් නාන්සේලා යන්න කැමති කොයි ගමනද කියලා අහන්න. හිරගෙවල් සදහා රජයට මෙව්වර මුදලක් වැය කරන්න වෙනවාය; මේ තත්ත්වය සමාජයට ලොකු බරක්ය; කියන අදහස ඔවුන්ට වටහා දෙන්න බලන්න. ගරු ඇමතිතුමා වෙන වෙනත් ගමන් නොගිහිත් යන්න හිර ගෙදර හිර කරුවන් හමු වන්න. ඔවුන් සමාජයේ දියුණුවට යොදවා ගන්න.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

මා මේ කියන්නේ තමුන්නාන්සේලාට තිබෙන බරක් අඩු කරන මාර්ගයක්. මිනිසුන් වැඩියෙන් සිරගෙට යැවීම රජයට බරක්, සමාජයට බරක්. සිරකරුවන් වෙනුවෙන්ද අවුරුද්දක් අවුරුද්දක් පාසා මුදල් වෙන් කරන්න ඕනෑ. මේ ගැන කල්පනා කර බලන්න. අපේ සමාජයේ සහෝදර කොටසක් බන්ධනාගාර කුඩු ඇතුළට යවලා සත්වයන් වාගේ ජීවත් වන්න ඉඩ තබා තිබීම ශිලාවාරකමේ අංගයක් නොවෙයි. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ රක්ෂාවල් නැති අය විශාල සංඛ්‍යාවක් ඉන්නවා. ඒ උදවියට නොයෙක් අතවරවලට මුහුණ පානට සිදු වෙනවා. රක්ෂාවල් නැති නිසා බොහෝ දෙනා නොයෙක් අපරාධවලට යොමු වෙනවා. ඒ නිසා පොලීසියටත්, එතනින් හිරගෙදරටත් යන්ට ඇතැම් අයට සිදු වෙනවා. තමුන්නාන්සේ හිරගෙදරවල් පමණක් භාර ඇමතිවරයා නොවෙයි. කර්මාන්ත සම්බන්ධ වැඩත් තිබෙන්නේ තමුන්නාන්සේගේ පාලනය යටතේමයි. බොරුල්ල කොට්ඨාශයේ එක කර්මාන්තයක්වත් තමුන්නාන්සේ ඇති කළේ නැහැ. මේ අංශය යටතේ කපා කරන්ට මම අදහස් කරන්නේ නැහැ. තමුත් තමුන්නාන්සේ වෙනත් ප්‍රදේශවල කුමි නොයෙක් නොයෙක් කර්මාන්ත ඇති කර තිබෙනවා. නොයෙක් කර්මාන්තවල පුහුණුව ලත් උදවිය මගේ ප්‍රදේශයෙන් ඉන්නවා.

මැතිව් මයා.

(திரு. மதிவ்)

(Mr. Mathew)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගණපූරණයක් නැහැ.

මත්ත්‍රි මණ්ඩලය ගණන් කොට ගණපූරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිත්‍ර ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපූරණයක් තුබුයෙන්—

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளிவு. டி. டி சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සිර ගෙවල් භාර අමාත්‍යාංශය පමණක් නොව කර්මාන්ත පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයත් භාර

කටයුතු කරන ඇමතිවරයා වශයෙන් මේ ගරු ඇමතිතුමාට මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් විශාල වගකීමක් තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා නියම විධියට කර්මාන්ත සකස් කරනවා නම්, නගරබදව නියම විධියට කර්මාන්ත ශාලා සකස් කරනවා නම්, පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයින්ට ඉඩ නොදී රජය මගින් ගරු ඇමතිතුමාගේ පාලනය යටතේ කර්මාන්ත ඇති කරනවා නම්, හිරගෙවලට යන සංඛ්‍යාව බොහෝ සෙයින් අඩු කරන්ට පුළුවනි. ඒ මගින් රජයට උසුලන්ට තිබෙන බර අඩු කර ගන්ට පුළුවනි. ඒ බව මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කරන්ට ඕනෑ. ඇත්ත වශයෙන් ගරු ඇමතිතුමා පිළිගන්න ඕනෑ, අද කොළඹ නගරයේ වැඩ පොලවල් වහන බව, වැඩ කරන උදවිය සේවයෙන් පහ කරන බව. පුද්ගලික ආයතනවල පමණක් නොවෙයි, ආණ්ඩුවේ ආයතනවලත් එසේ කරනවා. 1960 අප්‍රේල් මාසයට පසුව මේ අවුරුදු දෙකට 1026 දෙනෙක් වරායේ රැකියාවෙන් තල්ලු කර දමා තිබෙනවා. 1960 අප්‍රේල් මාසයෙන් පසු ලංගම සේවයෙන් පත්සිය ගණනක්, හය සියයකට කිට්ටු ගණනක්, රැකියාවෙන් තල්ලු කර දමා තිබෙනවා. ඒ වාගේම කොළඹ නගරයේ තිබෙන විශාල කොම්පැනි රාශියක් වසා දමා තිබෙනවා. හිර ගෙවල් ප්‍රශ්නයට පමණක් සීමා කර මෙය විසඳන්ට බැරි බව ගරු ඇමතිතුමා දැනගන්න ඕනෑ. ආණ්ඩුවේ මුදල් මේ විධියට නිකරුණේ වියදම් කරන්න ඉඩ දෙන්ට බැහැ. මහජන මුදල් නිකරුණේ වියදම් කරන්ට ඉඩ දෙන්ට බැහැ. ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති දෙපාර්තමේන්තුවක ප්‍රශ්නයක් ගැන මෙතනදී කියන්න ඕනෑ. ගරු ඇමතිතුමා මේක ගැන කර තිබෙන්නේ මොනවාද? ඩොඩ්වෙල් සහ සමාගම වසා දමා තිබෙනවා. සිලෝන් කෝල්ඩ් ස්ටෝර්ස් එකේ ශාඛාවක් වසාදමා තිබෙනවා. සේවකයින් 200 ක් පමණ එළියට දමා තිබෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy-Speaker)

We are discussing about remand prisoners.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

Sir, there is no Quorum.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන්කොට, ගණපූරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිනු ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

[බෙදුම් සිනු ශබ්ද කරද්දී]

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

පසුව ගණපූරණයක් තුබුයෙන්—

ගරු මෛත්‍රිපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රිමාන්ඩ් සිරකරුවන් එහා මෙහා ගෙන යාමට වුවමනා කරන මුදල් පිළිබඳ වැය ශීර්ෂය යටතේ බන්ධනාගාරය සම්බන්ධව කරුණු රාශියක් මන්ත්‍රීවරුන් විසින් මේ අවසථාවේදී ඉදිරිපත් කළා. පළමුවෙන්ම අකුරුණ දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා රිමාන්ඩ් හිරකරුවන් සම්බන්ධව ප්‍රශ්නයක් සභාවට ඉදිරිපත් කළා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy-Speaker)

Order, please! The hon. Deputy-Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනය විය.

ගරු මෛත්‍රිපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

එතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් විශේෂ යෙහිම ප්‍රකාශ කළා, සෑම අවසථාවකදීම සුළු කාරණයකට වුවත් හිරකරුවන් එහෙම නැත්නම් චෝදනා ලැබුවත් රිමාන්ඩ් කරන බව. එතුමා කථා කරගෙන යන අවසථාවේදීම මා ප්‍රකාශ කළා ඒ කාරණය මට භාර කටයුත්තක් නොවේය කියා. එසේම චෝදනාවලට ලක්වන අය

රිමාන්ඩ් සිරභාරයට ගැනීමේදී රටේ නිබෙන නීතිරීතිවලට අනුකූලවයි කියා කරන්නේ. එම නීතිරීතිවල වෙනස්කමක් ඇති වුණොත් රිමාන්ඩ් සිරභාරයට ගන්නා සිරකරුවන්ගේ සංඛ්‍යාව අඩු වන බව අපට ද පිළිගන්ට පුළුවන්. ඒ කෙසේ වෙතත් මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ ඒ සම්බන්ධයෙන් වැඩ විස්තරයක් කරන්ට මට පුළුවන් කමක් නැහැ. ගොඩනැගිලි සම්බන්ධවත්, ඒවායේ නඩත්තුව සම්බන්ධවත්, සිර ගෙවල සිටින අයගේ කර්මාන්ත සම්බන්ධ වත් ගරු මන්ත්‍රීවරු කීප දෙනෙක්ම සඳහන් කරන්ට යෙදුණා. සමාජයට ප්‍රයෝජනවත් පිරිසක් හැටියට සිරගෙට නියම වන පුද්ගලයන් හැඩගැස්වීමට විශේෂ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර තිබෙනවා. මේ වැඩ පිළිවෙළ නිසා රටට මෙන්ම සිරගෙවලින් නිදහස් වන අයටත් විශාල සේනක් සැලසෙනවා. සිරගෙවලට නියම වන පුද්ගලයන් සඳහා බන්ධනාගාරය මගින් කර්මාන්ත දහ අටක් ඇති කර තිබෙන බව මම ඉතා සන්තෝෂයෙන් කියන්ට කැමතියි. ඒ කර්මාන්ත නම් මැහීම, වඩු කර්මාන්තය, ඇඳුම් පිරිසිදු කිරීම, වේවැල් පැළලි වැඩ කිරීම, පැදුරු විවීම, රෙදි විවීම, කොහු භාණ්ඩ සෑදීම, කම්හල් වැඩ කිරීම, දර හා ගල් අඟුරු වැඩ කිරීම, සපත්තු සෑදීම, සබන් හා පාන් සෑදීම, කෘෂිකර්මය හා සම්බන්ධ සතුන් ඇති කිරීම, ගඩොල් සෑදීම, ඔප දැමීම, මුද්‍රණය කිරීම, පුවු සෑදීම යනාදියයි. මේ සියලුම කර්මාන්තවල දැනට සිරකරුවන් නියුක්ත වී සිටින බව මම සන්තෝෂයෙනුයි මතක් කරන්නේ. මේ කර්මාන්ත වල සිරකරුවන් යෙදීමෙන් 1958-59 වසරේදී රුපියල් 15,54,595.03ක ආදායමක් රජයට ලැබී තිබෙන බව ප්‍රකාශ කරන්ට සතුටුයි. බොරැල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා) එක් ප්‍රශ්නයක් මතු කළා. සිරකරුවන් වරායේ බඩු බැමට යෙදවීම ගැනයි, ඒ. සිරකරුවන් වරායේ බඩු බැමට යෙදුවේ වැඩ වර්ජන කැඩීමට නොවන බව මම විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්ට කැමතියි. රට වෙනුවෙන්, සමාජය වෙනුවෙන් සිරකරුවන් හා යුද්ධ හමුදාව අත්‍යවශ්‍ය සේවාවල යෙදවීම රජයේ යුතුකමක්. ඒ වගේම අවදානම් අවසථාවල දී සිරකරුවන් හා යුද්ධ හමුදාව අත්‍යවශ්‍ය සේවාවන්හි යෙදවීම ප්‍රතිපත්තියක්. එයින්

අප කරන්නේ සිරකරුවන් හොරිකඩයන් වශයෙන් පාවිච්චි කිරීමක් නොවෙයි. රජයෙන් සමාජයට ඉටු විය යුතු සේවයක්, යුතුකමක් ඉෂ්ට කිරීමයි.

බන්ධනාගාරවල සුභසාධක වැඩ සම්බන්ධව තවත් ප්‍රශ්නයක් මතු කළා. බන්ධනාගාරවලින් නිදහස්ව නැවත වරක් නිදහස් සමාජයට පා තබන සිරකරුවන්ට මොන විධියේ සුභසාධක කටයුතු ඇති කර තිබේ නවාද කියායි ප්‍රශ්න කළේ. මේ සුභසාධක කටයුතු සඳහා අප වෙන් කර තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය සීමා සහිතය කියා මමත් පිළිගන්නවා. සිරකරුවන් බන්ධනාගාරයෙන් නිදහස් වී යන විට ණය තුරුස් දීමටත්, ආධාර දීමටත්, සුභසාධක සමිතිය රජයෙන් දෙන මුදල් පාවිච්චි කරන බව කියන්නට කැමතියි. එවැනි සුභසාධක සමිතියක කලින් සාමාජිකයකු වශයෙනුත් ඊට පසුව සභාපති වශයෙනුත් පසු ගිය අවුරුදු කීපයක් තිස්සේම වැඩ කළ නිසා මේ සුභසාධක සමිතිවලින් ලොකු සේවයක් හිරෙන් නිදහස් වී සමාජයට එන අයට සිදු වන බව මට කියන්නට පුළුවනි. මුදල් ප්‍රමාණයේ මිදිකම නිසා බලාපොරොත්තු වන තරම් මුදලක් නිදහස් වී යන හිරකරුවන්ට දීමට නොහැකි වෙතත් ඒ සුභසාධක සමිතිවලින් ලොකු සේවයක් සිදු වෙනවා. රජයෙන් දෙන මුදල වැඩි කරන්නට පුළුවන් නම් ඒ සේවය තව දුරටත් ඉටු කරන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති.

බෞද්ධ ලාංඡන එල්ලා ගෙන සිටින හිරකරුවන්ට වෙනස්කම් කරන බවට වැලි මඩ ගරු මන්ත්‍රිතුමා චෝදනාවක් කළා. මෙවැනි දෙයක් මා ආසු පළමුවැනි අවස්ථාව මෙයයි. අසුවල් හිරකරුවාට එසේ වෙනස්කම් දැක්වුවාය කියා මට දන්ව තොත් ඒ ගැන පරීක්ෂා කර බැලීමට සූදු නම් බව කියන්නට කැමතියි. බන්ධනාගාර සේවකයන්ගේ සේවා තත්ත්වය ගැනත් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. දැනට තිබෙන ප්‍රතිපත්තිය අනුව ඒ අයට උසස් වීම් ලබා ගන්නට කිසිම බාධාවක් නැහැ. සුදුසුකම් තිබෙනවා නම් උසස් වීම් ලබන්නට පුළුවනි. උසස් වීම් සම්බන්ධ වැඩ පිළිවෙළේ අඩුපාඩු තිබෙනවාය කියා කියනවා නම් ඒ සම්බන්ධව සොයා බැලීමට මා

පොරොන්දු වෙනවා. බන්ධනාගාර සේවකයන්ට වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් නැත කියන කාරණයක් ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. අපේ ප්‍රතිපත්තිය අනුව, පොලීසිය, යුද්ධ හමුදාව, බන්ධනාගාරය යන ස්ථානවල සේවය කරන අයගේ වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව සීමාවක් තිබෙන බව ඇත්තයි. බන්ධනාගාර සේවකයන්ට වෘත්තීය සමිති පිහිටුවා ගැනීමට ඉඩ දුන්නොත් යම්කිසි අයිතිවාසිකමක් පිළිබඳව ස්ථිරයික් එකක් කිරීමට ඒ අය පෙළඹුණහොත් ඇති වන්නේ කුමන තත්ත්වයක්ද කියන කාරණය පමණක් ඒ පිළිබඳව මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරනවා. අන්න ඒ නිසයි, වෘත්තීය සමිති පිහිටුවා ගැනීම පිළිබඳව බන්ධනාගාර සේවකයන්ට යම්කිසි සීමාවක් ඇති කර තිබෙන්නේ කියන කාරණය නොකියාම බැහැ.

සිරකරුවන්ට දුම් බීම සැහේද කියන කාරණයක් ඉදිරිපත් වුණා. මේ පිළිබඳව දැනට කිසිවක් ප්‍රකාශ කිරීමට මට පුළුවන් කමක් නැහැ. නමුත් මගේ පෞද්ගලික අදහස වශයෙන් මා ඊට විරුද්ධ නැති බව කියන්නට කැමතියි. ඒ ගරු මන්ත්‍රිතුමා කිකාරණා මාත් අසා තිබෙනවා. විශේෂයෙන් නිලධාරීන් සම්බන්ධයෙන් චෝදනා ඇති වී තිබෙනවා. යම් යම් නිලධාරී කොටස් වලින් දුම් බීමට ධෛර්‍යී ලැබෙනවාය කියා චෝදනා ඇති වී තිබෙනවා. මේ කාරණය පිළිබඳව ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය ප්‍රකාශ කිරීමට මට දැන් පුළුවන්කමක් නැහැ. නමුත් පෞද්ගලිකව මා නම් ඊට විරුද්ධ නැති බව ඒ සමගම මතක් කරන්නට කැමතියි. සබත්, දත් බේත්, ලිපි දව්‍ය ආදිය පාර්සල් මගින් හෝ නැදැයිත් මගින් ලබා ගැනීම සඳහා හිරකරුවන්ට දැනට තිබෙන අයිතිය අවලංගු කිරීමක් පිළිබඳව ලිපියක්ද වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. ඒ සම්බන්ධවද පෞද්ගලිකව සොයා බැලීමට මේ අවස්ථාවේදී මම පොරොන්දු වෙනවා. මීට වඩා යමක් කියන්නට මේ අවස්ථාවේදී මම බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන වැය ශීඝ්‍රය අනුමත කරන මෙන් ගරු සභාවෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

පරිපූරක මුදල්

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(சுழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(The Deputy-Chairman of Committees)

අ. භා. 9.30 වන තෙක් රැස්වීම තාවකාලිකව අත්හිටුවනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්හිටුවන ලදී, අ. භා. 9.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

පරිපූරක මුදල : බාලාපරාධකරුවන් රැකබලා ගැනීමේ වියදම්

குறைநிரப்புத் தொகை : பாலியக் குற்றவாளர்
பராமரிப்புச் செலவுSUPPLEMENTARY SUPPLY :
EXPENDITURE ON CARE OF JUVENILE
OFFENDERS**ගරු මොෙත්‍රිපාල සේනානායක**

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

I move,

That a supplementary sum not exceeding Rupees Fifty thousand (Rs. 50,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of the Government of Ceylon, or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon for the service of the financial year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Rs.

Head 79—Department of Probation and Child Care Services.

Vote No. 4—Services provided by the Department—Recurrent Expenditure 50,000

This is to meet the increased number of juvenile offenders that have to be cared for and for that purpose a sum of Rs. 50,000 is required for the Financial Year 1961-62.

ප්‍රශ්නය සහාහිමුව කරන ලදී.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ එක්තරා කරුණක් ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කරවන්නට සිදු වෙලා තියෙනවා.

පරිපූරක මුදල්

පානදුරේ මොරවිත්ත නමැති ගමේ ගෝතම ළමා නිවාසය යනුවෙන් ළමා නිවාසයක් තියෙනවා. ඒ නිවාසයේ පිරිමි ළමයි 15 දෙනෙක් පමණ සිටිනවා. ළමා උසාවියේ අසන නඩුවල ප්‍රතිඵල වශයෙනුයි, අවුරුදු දෙකකට හෝ තුනකට ඒ ළමයින්ට ඒ නිවාසයට යවා තිබෙන්නේ. මේ නිවාසය රජයේ ආයතනයක් වත් රජයේ පාලනය යටතේ ගෙන යන ආයතනයක් වත් නොවෙයි. රජයෙන් ආධාර ලබන ආයතනයක් හැටියටයි, එහි කටයුතු කෙරෙන්නේ. මා දන්න හැටියට ඒ ආයතනයේ සිටින ළමයකු වෙනුවෙන් දවසකට යටත් පිරිසෙයින් රුපියලක් වත් වියදම් වෙනවා. ඒ ආයතනය ගෙන යන සම්තියට ආධාරයක් වශයෙන් රජයෙන් මාස් පතා ආධාර මුදලක් දෙන සිරිතක් තියෙනවා. නමුත් දැන් මාස ගණනක් තිස්සේ රජයෙන් මාස් පතා ගෙවන ඒ ආධාර මුදල නතර කරල තියෙනවා, මේ මාසයේ 30 වැනිදායින් අවසන් වන්නට යන මුදල් වර්ෂය තුළදී, මාස් පතා ඒ ආයතනයට යම් කිසි මුදලක් ගෙවීමට වර්ෂය මුළුදී තීන්දු වුණා; නමුත් රජය ඒ සඳහා වෙන්කර තිබෙන මුදල අවසන්වීම නිසා දැන් මාස පහක් හයක් තිස්සේ මේ ආයතනයට ගෙවිය යුතුව තිබුණු මුදල ගෙවන්නට බැරි වෙලා තියෙනවා. ඒ මුදල ගෙවීමට බැරි වී තිබෙන්නේ මන්ද කියන ප්‍රශ්නයට සරි පිළිතුරක් මට දෙන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ ආයතනයට වෙන් කර තිබුණු මුදල රජය විසින් වෙන කාරණාවලට වැය කර තිබෙන බවයි, මට දැන ගන්නට ලැබිල තියෙන්නේ.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ආණ්ඩුව බංකොලොත් වෙලා.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

මේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ වියදම් කරන්නට බැරි දේ සඳහා නොව, පසුව වියදම් කළ යුතුයයි තීරණය කළ වෙනත් කටයුතු සඳහා මේ ආයතනයට දිය යුතුව තිබූ මුදල් වියදම් කරල තියෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම්, මෙය මහා අපරාධයක්. මෙම

පරිපූරක මුදල්

නිවාස පාලනය කරන තැනැත්තන් රජයෙන් ලබෙන මුදල් බලාපොරොත්තු වෙන් රජය දී නිබෙන පොරොන්දුව උඩ—එහි සිටින ළමයින් වෙනුවෙන් යම්කිසි ප්‍රමාණයක වියදමක් දරා තිබෙනවා. එම ශිෂ්‍යයන් සඳහා වෙන් කර තිබෙන මුදල් වෙත කාරණයක් සඳහා වෙන් කර තිබෙනවාය කියා මෙම ආයතනයට දෙන මුදල නැවැත්වීම අපරාධයක් නොවේද කියා මා අහනවා. මේ කාලය තුළදී පානදුරේ වාසය කරන මහජනතාවගේ ආධාරය නොලැබෙන්න මෙම ආයතනය වසා දමන්නයි සිදු වෙන්නේ. යම්කිසි පිළිවෙළකින් මෙම ආයතනය වසා දමන්න සිදු වුණා නම්, එය රජය සතු වගකීම පැහැර හැරියා වනවා නොවේද?

ළමා උසාවි නියම කරනවා මෙම ආයතන වලට ළමයින් එවන්නය කියා. ඒ නිසා වෛස මැද හරියේදී මේවාට ලැබෙන මුදල නවතා දැමුවොත් එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මෙම ආයතනය වසා දමන්න සිදු වුණා නම් එය රජය සතු යුතුකමක් පැහැර හැරියා නොවේද කියා මා තමුන් තාන්සේ ගෙන් අහනවා. මා මෙහි සඳහන් කරන ගෝතම ළමා සමාජය ඉතා හොඳින් ඉතා ලක්ෂණව වැඩ කටයුතු කරන ආයතනයක්. මෙම ආයතනයෙන් ඒ පළාතේ ළමයින්ට විශාල සේවයක් කෙරෙනවා. මෙම නිවාසයට ඇතුල් කරන ළමයින් ඉතා හොඳටත් ශිෂ්ට අන්දමටත් හදා වඩා ගන්න බවට මට පෞද්ගලිකව සාක්ෂි දරන්න පුළුවන්.

මෙම නිවාසයේ ජීවත් වුණ එක්තරා ළමයෙක් ළගදී ජේෂ්ඨයෙන්ද සමත් වී දැන් ආණ්ඩුවේ කාර්යාලයක වගකිව යුතු රක්ෂා වකද යෙදී සිටිනවා. මෙම වැය ශීඝ්‍රය යටතේ රුපියල් 50,000 ක මුදලක් ඉල්ලා සිටින්නේ මෙවැනි ස්ථානවල තිබෙන අඩු පාඩුකම් පිරිමසා ගන්නය කියා මා කල් පතා කරනවා. ඒ හෙයින් මෙම මුදල සම්මත වුණ වහාම මෙම ළමා නිවාසයට අවශ්‍ය මුදල් ප්‍රමාණය දෙන මෙන් මා ඉතා කරුණාවෙන් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එමෙන්ම මේ අන්දමේ කටයුතු මින් මත්තට නොවන අන්දමට වග බලා ගන්න ලෙසද නිලධාරීන්ට අණ කරන මෙන් මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. යම්කිසි ආයතනයක් සඳහා වෙන් කරනු ලබන මුදල, එම වෛස තුළදී එම ආයතනයට

පරිපූරක මුදල්

ලැබෙන්න කටයුතු සලස්වන්නය කියාත් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 9.45

බබ්ලිවි. දහනායක මයා.

(කිතු. උප්ගිය. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I am very thankful to you, Sir, for having given me the opportunity of speaking a few words on this extremely important subject. This sum of Rs. 50,000 is needed for two purposes. The first of these purposes is the care of juvenile offenders and the second is the care of children who need protection and care. So, you will notice that this Supplementary Estimate is not limited to the subject of juvenile offenders.

Now the department under which this money is asked for is the Department of Probation and Child Care Services. I consider this department to be one of the most important departments that we have. It is a department which should have the greatest care and attention. It is a department for which the Government should expend zeal and enthusiasm.

It is interesting to note that the Department of Child Care was started by the Government of the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. Prior to 1956 there was no Department of Child Care. There was a Department of Probation Services. In 1956 the Cabinet of the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike decided to have a Child Care Department and to entrust it with the function of probation services as well. Thus the Department of Probation and Child Care Services was started in 1956.

If you will look up page 20 of the Estimates of Revenue and Expenditure you will find that the expenditure of the Department of Probation and Child Care Services in 1951-52 was Rs. 150,000. In 1955-56 the expenditure was Rs. 287,000. However, in the year 1956-57 it rose to Rs. 1.5 million. From three lakhs of rupees the expenditure rose to Rs. 1.5 million. That was because a

[බඩ්ලිවි. දහනායක මයා.]

new department, the Department of Child Care was started by the Bandaranaike Government.

Now this Government has taken credit for many things which the late Mr. Bandaranaike did. Among the items which had never been mentioned in the past is the one that I am pointing out now. The Government of the late Mr. Bandaranaike started what is undoubtedly one of the most important departments that we have.

I remember the time that the late Mr. Bandaranaike started this department. It was expected that the department would some day take under its wing all children who needed care and attention and who were orphaned or destitute. That was the aim in starting this department. So it was expected that the work of this department would be expanded as the years went on and as more and more experience was gained.

While the department was expected to look after the child population of the country it had also another aim. It was expected to be a mirror, as it were, to the other departments as to how they should work in regard to certain matters. I think, that that statement of mine needs some explanation. How can the Department of Child Care become a mirror to the other departments as to how they should work?

Now Department of Child Care has during the past few years done very good work. I am happy to be able to say that this is one of the departments of which we can be proud. It was only last evening that we had to mercilessly castigate another department—the Department of Health Services—and so it is with added pleasure that I wish to pay a tribute to the officers of the Probation and Child Care Department. Not only have they done their work excellently but they have also been true to their aims. They have indicated to us how many other matters which do not come directly within their purview should be managed. The Department of Child Care analysed in

1960 the cases of 1,057 juveniles that came to their notice. The analysis they made showed certain very important conclusions. I shall mention these conclusions to pinpoint certain things which ought to have been done but which have been left undone by this Government.

The first conclusion was that the largest number of delinquents come from unsatisfactory family situations. The second conclusion was that poor economic conditions continued to be a major contributory factor to delinquency and deprivation in Ceylon. The third conclusion was as follows: Bad housing conditions with their attendant overcrowding is one of the main contributory factors to delinquency and deprivation. The fourth important conclusion was: Delinquency and deprivation is prevalent to a large extent in the unsettled and unemployed sections in the community. And the fifth of these important conclusions was, there is a percentage of illiteracy among delinquents and deprived persons.

These are five important conclusions. I shall not on this occasion dwell at length on these conclusions one by one. Suffice it for the present to point to the part played by unemployment in delinquency. What have you done to solve the problem of unemployment? Nothing! You have allowed the problem to become worse and worse each day, each week, each month and each year during which you hold office. The problem of unemployment has never been so bad as it is today.

As pointed out by the hon. Member for Borella you have been the means of making certain workshops to close down. You have sent out of employment workers in the port of Colombo and in the Ceylon Transport Board. You are introducing measures which you think are sound, but those measures are depriving people who are in employment now of their employment. So by increasing the unemployment in the country you are spreading

பேரவையுள் பேசு

delinquency among the child population of this country. Then, one other contributory factor is the bad housing in this country. From the day that you assumed office it has been pointed out to you that a comprehensive national housing plan is a *sine qua non* for the well-being of the people of this country. You have done nothing in this direction. According to your rate of progress you will need 300 years from now to give the country the number of houses that it needs today. You have a Minister of Housing; he is not in the House. He is really the Minister for dehousing. I will tell you why.

சுமனபால டகனாயக்க மஹா.

(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

He is to resign I hear.

காரணங்களை விசாரிப்பதில் ஈடுபடுவது.

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(Mr. Deputy-Chairman of Committee)

Order, please! And please be relevant.

ஹெ. சி. பி. டி. டி. டி.

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

He is talking clean out of the point, Sir.

விலிவி. டகனாயக்க மஹா.

(திரு. டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

There was a law under which it was difficult for tenants to be ousted. That law expired on the 19th of June this year. The Hon. Minister of Housing was asked by various tenant associations in the country to bring up an amending law to take its place. He was guilty of a grave dereliction of duty in not bringing up that piece of legislation. Today, over 3,000 cases have been filed in the courts of Colombo against poor tenants. Now, that will spread delinquency in the City of Colombo and in the other cities in the country.

The third conclusion is the high percentage of illiteracy found among delinquents. Where is our Minister of Education? He must be reminded

பேரவையுள் பேசு

occasionally of the fact that there are 500,000 children in this country in the age group 5 to 14 who do not attend any school, and he has done nothing whatsoever during the last two years to give these 500,000 children a schooling.

வெலிவி. டகனாயக்க மஹா.

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

He is a delinquent.

விலிவி. டகனாயக்க மஹா.

(திரு. டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

These various Ministers whom I have mentioned, the one responsible for employment, namely the Minister of Labour and Nationalised Services, the one responsible for schooling, the Minister of Education, and the one responsible for housing, the Minister of Local Government and Housing, are jointly responsible for the massacre of innocents in this country, the massacre of the juvenile population, particularly in the cities of this country.

I told you that the Department of Probation and Child Care was expected to be a mirror to the other departments as to how they should work. If the work that has been done by the Department of Probation and Child Care Services is to be of any benefit, then the conclusions that have been reached in their investigations should form the basis of new programmes of work by other Ministers. What have they done? Has any one of these Ministers even cared to study these conclusions? Did you know anything about these conclusions before I announced them to you today on the Floor of the House? You are a set of lotus eaters. You recline like Gods, careless of mankind. I ask you, what is the attention you have paid to the problem of child care?

Let us see how many organizations there are in the country that look after the children. The majority of the children's homes are maintained by voluntary agencies. This is the socialist Government which goes for many things. It hands over a subject

பரிபூரண இடல்

பரிபூரண இடல்

[விலிவி. டஹாயக்க மைய]

of paramount importance, the care of children, to voluntary organizations. Why do you not nationalize them? Why do you not take them over?

கமீதி இயா.

(ஜஹம் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

It will be like dried fish.

விலிவி. டஹாயக்க மைய.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I do not agree with that view. Because nationalization of the dried fish trade has been a failure, we must not put the blame on the principle of nationalization. Let us by all means put the blame on the Minister and his officers who keep on blundering and, perhaps, robbing. We must not put the blame on the principle of nationalization. That is a principle of which we approve.

It is your duty to take over the children's homes of this country. Why do you not take them over? Did you not, in a moment of great piety, take over all the schools? When you took over the schools you said: "Here we are practising something that is socialistic, taking over the schools". Of course, you did not attend to the details. You had no plan in mind. And yours was the besetting sin of not even planning after the event. Why have you not planned for your schools after the take-over if you did not have a plan before the take-over? Those are not your concerns. You are satisfied with the mere taking over of the schools and you think you can dupe the people of this country with a slogan. The people of this country refuse to be duped by you.

Why do you not take over these voluntary agencies that look after the children of this country? Can you give me an answer? Today you pay each voluntary organization Rs. 25 per child. Is that figure correct? Is it Rs. 25 or Rs. 30?

சுரு. மைத்ரிபால சேனாயக்க

(கௌரவ மைத்ரிபால சேனாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

Rs. 25.

விலிவி. டஹாயக்க மைய.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

You now pay a voluntary organization Rs. 25 per child per month. Are you not ashamed of yourselves? Do you think it is possible to maintain a child on Rs. 25? Have you worked out the bill of costs, namely, the price of rice, dhal, fish and meat—if no fish or meat is given, then dried fish—vegetables, firewood? Have you worked out the cost? Do you think it is fair to ask a voluntary organization to maintain a number of children, most of whom must be having voracious appetites, on Rs. 25 per child per month? If there is nothing else for the children, let them have plenty of good, wholesome food, so that they may grow up to be healthy citizens of this country. Do you think it is possible to bring up a child on Rs. 25 a month? You cannot bring up half a child on Rs. 25 a month. You are evading your duty; you are shirking your responsibility; you are offering excuses to yourselves. If you want the children well looked after you must pay the voluntary organizations the money they need to give wholesome food to the children.

What are you doing now? When you pay Rs. 25 for a child what is it that you are encouraging? These voluntary organizations must go to the public for help. Are you aware, Mr. Minister, that the voluntary organizations have told the ex-Minister of Finance that they cannot continue to run the orphanages under present conditions? Your allowance for a child remains at the fixed figure of Rs. 25 a month, but the cost of living has mounted up tremendously. Furthermore, voluntary organizations are today finding it more and more difficult to obtain charitable grants. There is hardly anybody who can offer to give money on charity. There is the income tax, the N. D. T., the professional tax, the wealth tax, the sales tax, the birth tax, the death tax and the living tax; tax in front, tax behind, tax to the right and tax to the left. With all these it has become impossible for charitable

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

folk to give any charity. Now the voluntary organizations have told the Minister that they are unable to get contributions and that they must send away numbers of children whom they have on their rolls. Are you satisfied with the position?

What have you done to examine the finances of the voluntary agencies? You dole out a sum of money to them, but have you ever taken the trouble to go into the questions that arise in connection with the running of an orphanage? Have you tried to find out from where the rest of the money comes? If you do that you will find that from now onwards all the fountains of charity in this country have dried up under the draconian and unjust system of taxation of the ex-Minister of Finance.

Then have you tried to find out what the type of food is that is given in an orphanage? When we take the country as a whole, we know that 21 per cent. of the children of this country are under-nourished. One-fifth of our child population do not get enough to eat and, in regard to orphanages, not one child in an orphanage in this country is properly fed. They are all under-nourished. I ask you, why do you not take over all these voluntary organizations? You must take them over. You cannot call yourself a Socialist Government or a Welfare State if you shut your eyes to this extremely important problem. There is no reason whatsoever why voluntary organizations should be made to look after the children who need care and attention. It is the duty of the State to look after them. You have only a few State homes for children.

The number of children in voluntary agencies was 5,493 in the year 1960. There were hardly 6,000 children in the voluntary agencies. That is because voluntary agencies are not able to carry on their activities with the dole that you give them. The amount of charity they get is limited. So they must depend on the money that you give them.

Because the money you give them is so hopelessly inadequate, they limit their numbers. So the scheme of the voluntary agencies looking after the children who need care has been a failure in this country. Do you realize that? Why do you not take over these institutions instead of doling out something to them and pretending you are doing the correct thing whereas you are not touching even the fringe of the problem?

There are only 89 voluntary agencies that take in children who need care. The contribution made by Government to them is Rs. 25 per child. They have now told you they are unable to carry on. Probably many of them will close down in the coming year. Can you say that because you have no money you should not look after the children who need care? Was that the principle on which this department was formed?

I, therefore, ask you either to take over these children's homes and to expand the work so as to bring in all the children in the country who need care or to give a substantial contribution to these voluntary agencies. We prefer that you should take the first step of nationalization of all children's homes in the country.

Are you aware that a large number of children who are destitute are girls? An analysis was made of all the children in voluntary agency institutions by status and sex. It would appear from that analysis that destitution has become a bigger problem than desertion or orphanhood. 66 per cent of the total children in these institutions are girls, while 33.4 per cent are boys. That is what the Administration Report of the Commissioner of Probation and Child Care Services for 1960 states.

Let me read out the relevant portion. It would appear from this that destitution is becoming a bigger problem than desertion or orphanhood. You can understand desertion and orphanhood. What is the real reason for destitution? It is the poverty of parents. What have you

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[බබිලි. දහනයක මස.]

done to solve that problem? You have done nothing. Then the report continues to say that 66.6 per cent. of the children in these institutions are girls. Two-thirds of the destitute children are girls.

Now, what does that mean? It means that a large number of girls in our country, young girls become destitute and because of the lack of care and attention by the State they are virtually thrown to the wolves. It is a very serious matter. If the Government has a conscience, if it is really bent on building up a strong and healthy nation it must pay more attention to this problem. The very fact that is revealed by these figures show that the number of destitute children among girls is double the number among boys. It is something that should make the Government to think furiously.

The Hon. Minister of Industries, Home and Cultural Affairs has twenty departments to look after. I wonder whether he gives a thought to the problems of Child Care Services. He cannot physically do so. I do not know whether he can even give the names of the various departments over which he presides.

Here is such an important department as the Department of Child Care under him. There are also various other departments, such as Provincial Administration, under him. Is it any wonder that now for nearly two years the Grama Sevakayas have not been appointed?

He has the department of Provincial Administration under him. He has the Department of Rural Development and Small Industries under him. The small industries are becoming smaller and smaller under his vigilant eye. He has the Department of Social Services under him. The social services are getting stripped in this country because he has no time to look after them. He has the Salt Department under him. Of the Salt Department we have to ask: With what shall it be salted?

He has the Excise Department under him. The Excise Department has produced for us the greatest industry—the *kasippu* industry! He has the Department of Cultural Affairs under him. The Department of Cultural Affairs stinks today. He has the College of Fine Arts. It is perennially on strike! He has various other departments under him and we are now pin-pointing the Department of Child Care towards which he expends no care whatsoever.

I am not inclined to be too critical of my good Friend the Hon. Minister of Industries, Home and Cultural Affairs. Now we are told that he is going to be saddled with Agriculture and Lands too. I know that the real trouble is that he is not given money for this Department of Probation and Child Care. I wish to make a plea that the amount of money allotted to this department should be increased.

When the late Prime Minister started this department in 1956 he expected it to develop and to expand by leaps and bounds. In the second year of its existence in 1958-59 the expenditure on the department was Rs. 3.3 million. Today, it is Rs. 4 million. That is, in the space of five years there has been an addition of Rs 700,000 thrown in to meet the working of this department.

The increased expenditure on the army is something on which I shall not dwell. I shall leave my Friends to deal with it when we get to the Supplementary Estimate on the army. You are asking us for millions of rupees for the army to keep up an Emergency in order to prop you up in power. The very next item is, I think, a request for more money for the army. You cannot spend a few million rupees on the children of this country but you are prepared to spend millions upon millions of rupees on the army.

What is the meaning of this? Is there any reason behind your action? You call yourselves a Welfare State! You say that you wish to further the policies of the late Mr. Bandaranaike.

பேரவரக இடல்

பேரவரக இடல்

Let not the late Mr. Bandaranaike be honoured with your lips but let real service that is rendered to the down-trodden, the oppressed and the needy be your tribute to the late Mr. Bandaranaike.

He started this Department of Child Care. It was a child of his of which we can well be proud. But what have you done to this department? You have not allowed it to grow. You have not given it the money that it needs. It is one of the orphans of the state. You are finding things difficult. Expenditure and revenue clashes are taking place. You have got to face an economic crisis. But whatever crisis that you have got to face do not grudge any expenditure on the Department of Child Care. That is my plea.

I hope that the few words that I have spoken about this department will make you open your eyes to the fact that this is a department about which you must think more, to which you must pay greater attention, and for which you must spend more.

அதிபி மஹீத்.

(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

I think it is nothing but fair that we should offer a bouquet to the Hon. Minister for the splendid work

செ. மைத்திரிபால சேனானாயக்க

(செ. மைத்திரிபால சேனானாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayake)

The officer.

அதிபி மஹீத்.

(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

—that has been done by the Department of Probation and Child Care Services.—[Interruption.] I mean it very seriously. If there is one department that has done some sincere work it is this department. Its success may be because one never

knows, the Hon. Minister must have been a good delinquent when he was young.

செ. மைத்திரிபால சேனானாயக்க

(செ. மைத்திரிபால சேனானாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayake)

I will not challenge your position.

அதிபி மஹீத்.

(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

The hon. Member for Galle has dealt in detail with the causes of child delinquency. According to, I think, Sir Hamlin, the Colombo Plan crime specialist, the main causes of delinquency are poverty and illiteracy. In order to get a correct picture of this situation we might pose the question: Who is a delinquent; what type of boy or girl turns out to be a delinquent?

A delinquent is normally one who is either too intelligent or below normal. When I say that one is intelligent I refer to the type who would sell a refrigerator to an Eskimo! Then you get the other type that is below normal. In either of these cases there must be the correct approach to them if we are to deal with these types properly. Personally, I am very sorry for those who come under the category "below normal", because we do not have in this country up till today a school for the mentally deficient. As long as you do not have a school for such persons it is not possible for us to fight juvenile delinquency by the most modern methods.

There is also this question. When we say that a boy or girl is a delinquent we mean that that particular child is mentally ill, and that child has to be given psychiatric treatment. Unless you give such persons psychiatric treatment—you may send them to certified schools for correction but that will not help them—you will not get over the problem, because, if you study the figures in detail of people who go to prison you will find that

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[සමිති මයා.]

a large number of them are those who had been at one stage or another to certified schools. Therefore, if we are to fight juvenile delinquency and fight it well and truly, we have to make sure that in this country we have these two instruments. That is, we have a school for these mentally deficient children, and we have enough psychiatrists. Unless we have these two instruments we can never fight juvenile delinquency successfully.

I would like to ask the Hon. Minister how many psychiatrists we have in the department. We have two. And these two psychiatrists are not only to deal with the juvenile delinquents, they are there to deal with all the prisoners in the country. It is the same story. If you look at the number of people who go to prison in this country, you will find that 50 per cent. of them are people who have been reconvicted. Why is it that 50 per cent. of the people who go to prison are people who have been reconvicted? That is because they are mentally ill. Sending them to the prisons does not solve the problem, they have to be given psychiatric treatment. We think if we send a man to a prison or a boy or a girl is sent to a certified school, we could reform him or her. In the 20th century, countries that have progressed in this direction will laugh at us if we tell them that 50 per cent. of our prisoners are reconvicted. This problem cannot be approached in the proper manner unless the country has a sufficient number of psychiatrists.

Secondly, it is also a human issue. I wish to stress that, the burden is on us, on this assembly, to see that the Government establishes a school for those who are mentally deficient. It is a pathetic thing, it is a sad thing, that these children who are mentally deficient cannot be put on the correct lines because we have not a school to treat them.

We have one that is run by a voluntary organization at Pannipitiya on a very small scale. That is not

what I envisage. I want a school for those who are mentally deficient, in the correct sense, in its proper context. Unless we have such a one, we can never fight juvenile delinquency.

In this Supplementary Estimate the Hon. Minister says that juvenile delinquency is on the increase. That is granted. Maybe because of economic reasons, maybe because of environmental reasons, maybe because of illiteracy on the part of the parents but whatever it is, this question remains unsolved. We have only six certified schools in this country. We do not have a single certified school in the Central Province. We have only one certified school for girls, at least you are launching on it. That is about all. We need more certified schools. You have to make sure that those certified schools are staffed, manned by the correct type of people. It is not like staffing a Government school, it is not like filling a Ministerial vacancy; the principal of a certified school has to be a human being. He has to understand human problems. That is not a problem. That is not a job. That is not a vocation. That is a calling. That is a mission. Everybody cannot do it. So to man these institutions we must have personnel that is devoted to the work. We must have more certified schools, at least there should be one for the Central Province and you must have one for the girls. There is at the moment, one in the North and also one in the South. The one at Welimada has already started functioning. But we do not have one for the Central Province.

According to this Supplementary Estimate you have asked this money for approved homes. Approved homes can never deliver the goods; they can never function the way they should. I will tell you the simple reason why. What is meant by an approved home? Why do you need an approved home? We have asked these questions before.

When we find that a boy or a girl has to be temporarily taken out of his or her home for certain reasons,

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

we recommend that child to be sent to an approved home. The defect with the approved home is this : most of these approved homes have an old bachelor or an old spinster in charge, who is already dissatisfied and jealous of various things they have missed in life. I do not say that the Hon. Minister is an old bachelor, he is still eligible ; so is the Hon. Leader of the House.

The person in charge of these approved homes is either an old bachelor or an old spinster full of venom against society, are perhaps, to a series of frustrations. Now, Sir, how can you expect such people to deal with these children ? I do not say that all these associations must be nationalized. My contention is that the personnel to man these voluntary associations do not have the proper make up, the proper set-up, the correct attitude, temperament, towards deserted and destitute children. That is the most important thing.

Probation Officers may give it a try. We are a very fortunate country in that we have an exemplary probation service. But what can they do if they do not get the correct type of co-operation from these voluntary organizations ? What can they do ? Once these children are sent to the voluntary organizations the authorities and the people who run the voluntary organizations have to co-operate with the probation officer in rehabilitating these children. It is not an easy task. That is my contention. There is only one solution, and that is, the Government should start such homes.

We have still another serious defect. That is, the voluntary associations that run these homes are also approved as remand homes. That is a very important thing. Not only are these children sent to these homes but these homes are approved as remand homes. In this country we have only two remand homes, one at Galle and the other at Colombo. This is a very serious situation and it has many serious drawbacks. When a

child is sent from a court to a remand home, that child's mind is in a state of turmoil. When that child goes to the remand home, those who are in charge of the remand home are the first people who will have to start probation activities in the case of that child.

It will not be out of place for me to mention here that in some of the advanced countries, when a child is sent from a court to a remand home, the personnel there are so well trained that they tell the child : "Hullo, my dear son, come in. What can we do for you ?" They make the child feel at home, because rehabilitation is not easily possible. In Ceylon it is a gruesome story. In some of these children's homes or approved remand homes, when a child is sent there from a court, they beat him, get him to do the washing, get him to grind chillies, and so on. And we speak of rehabilitating children !

That is what is happening today in this country. Does the Hon. Minister know that ? After all, the children are the wealth of the country. They are those who will run this country one day. Is the Hon. Minister aware that this is what is happening in the remand homes today—private homes which are approved as remand homes ? That is where the rehabilitation of the child should begin. I am saying this to the Hon. Minister with all conviction. I feel very bad about it because I know of cases where this sort of thing has happened. As soon as a child is sent to a remand home they say :

“යකෝ වරෙන් කො, උඹ නමයි ගණන් කරය.”

That is the sort of treatment meted out to the child. That is the reception he gets. From that time that poor boy develops a sort of venom and hatred towards society as a whole. Do we want him to turn out to be a criminal ? Rehabilitation of children is not a simple thing. It has to be dealt with in the most systematic and scientific manner. It is a human problem.

[හමිඩ් මයා.]

Some time in the past on the Floor of this House I made a request. I asked the Hon. Minister to ensure that whenever a child is sent to a remand home or to an approved home, that child is not sent with fiscal escort. I wonder whether the Hon. Minister is aware that I made that request? It is not done in Colombo. In Colombo probation officers escort children to the remand home or to the approved home. I had earlier requested the Hon. Minister to extend that arrangement to other towns wherever possible. When a boy or girl is taken before a judge and is ordered to be sent to an approved home or a remand home, the very fact that the child is accompanied by a Fiscal's escort makes him or her feel that he or she is already a criminal. That is a wrong start. Let the child be accompanied by a probation officer. This is not difficult as there is a probation officer. This is not difficult as there is a probation officer attached to almost every court in Ceylon.

I had made another request to the Hon. Minister, namely that we should have more juvenile magistrates. As it is, we have one stationed at Colombo, one at Panadura and one at Negombo. There is a distinction between juvenile magistrates and ordinary magistrates. The ordinary magistrate has so much other work in court to attend to that it is only after he has been able to attend to all that is he able to take up juvenile cases. By that time the magistrate is tired and he sees in the child the same problems that he had seen already in the adult. He is not in the right frame of mind to distinguish the features that separate the one from the other. This is not what happens in Western countries. There they have trained juvenile magistrates who have all the time to go into juvenile cases with the greatest possible care and patience. We must have a few juvenile magistrates who can go round the country sitting, say, one day in Kandy, another day in Matale, and so on. These magistrates must know how to deal with the child, understand his background, his home

environment, physical handicaps, and so on, and must have a grasp of child psychology. Our present practices are out of date, inadequate and thoroughly unsatisfactory.

What about the Children's Charter? This has been a promise for a long time. There has been a clamour for a Children's Charter from many informed quarters. I have read many an editorial in the press on this subject. In all child welfare work we must have a Children's Charter as the basic foundation. How long can we carry on without one?

Look at some of the causes of juvenile delinquency. If you walk down the pavements of Colombo, you get tons of obscene literature, cheap books on sex, naked pictures, and so on. Then there are certain films which they say are for adults only, but the cinema house is full of school boys and girls. Some time earlier I thought this "Adults Only" was a sort of a business promotive phrase, but now it looks as if "Adults only" means a bad film where they want to fill the cinema house with school children. That is happening today.

I would appeal to the Hon. Minister to wage war on obscene literature. If we are sincere and we are serious in fighting juvenile delinquency, we must wage war on obscene literature. You have a law prohibiting the sale of obscene literature, but up to now nothing has happened. You can buy anything on the pavements of Colombo and in bookshops. No wonder juvenile delinquency is on the increase.

Then there is another question which I would like the Minister of Home Affairs to look into. Two departments cannot go on doing this work. As it is, we have the Ministry of Home Affairs doing Child Care and, at the same time, we have a Social Service Department also doing a part of this job. My contention is that the Home Ministry must take over that section of the work done by the Social Service Department, because,—I

funds otherwise. So, there is only one thing that you can do and that is to start State orphanages.

Why do you not start at least one State orphanage for girls and another State orphanage for boys? I am not suggesting that overnight you should start orphanages all over the country. All that I suggest is that as a first step you start one State orphanage for boys and another State orphanage for girls.

There are one or two other things that I should like to bring to the notice of the Hon. Minister. When a boy or girl is sent to a certified school it is very essential that the link with the home is not broken.

කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මයෝ.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගණපුරුණයක් නැත නිසෝප්ප් සහාපති
නමනි.

මත්ත්‍රි මණ්ඩලය ගණන් කොට, ගණපුරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිත්‍ර ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පිසුව ගණපුරණයක් තුබුයේ—

හමිස් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

As I was saying it is very essential that a child who is sent to a certified school should not break the link with the home. That link must remain because that is an essential part in the rehabilitation of the child. That child has to feel for its parents and for his or her brothers and sisters and therefore I suggest that free railway warrants should be given to the parents of those children who are in certified schools so that they could go and see these children at least once a month. That is not going to cost the Government very much.

This is something fundamental which the Government should do because by sending a child to a certified school we must always remember that the child cannot be

ଗୁରୁ ଚୈତ୍ରୀପାଢ଼ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாயுக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

Both departments are the same.

అతేది తయ.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Then, why do you have two sets of rules? In an orphanage run by the Social Service Department, there is no age rule whereas the orphanage run by the Ministry of Home Affairs has an age rule. You are making a mistake. I am definite about it.

මෙවද්‍යාවාදීය ඛනිලිවි. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

They do not run orphanages. They give grants only.

အဘိဓမ္မာ ဝိနော.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

What I want to point out is that you have got two sets of rules. And in this connection I should like to tell the Hon. Minister one thing more because he was not present here when some time back a Regulation was introduced in this House and that is that an orphanage set up in and after January, 1962, could qualify for a grant only after a period of two years after registration. We pointed that out to the Hon. Leader of the House when the Hon. Minister of Home Affairs was not here and he undertook to bring it to the Hon. Minister's notice.

It means that that Regulation has rung the death-knell of orphanages because no voluntary organization can afford to run an organization without a grant ; they do not have the

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[හමිඩ් මයා.]

rehabilitated without psychiatric treatment in the first instance, and no rehabilitation is possible in the second place as long as that child has no sort of connection or link with the home. Most of the parents of these delinquent children are poor people who cannot afford to go and see their children, because as I pointed out earlier we have only six certified schools in this country. Therefore the parents must be provided with free railway warrants.

In conclusion I should like to tell the Hon. Minister that he must remember that children from the wealth of this country and that he should—

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனார்)

(The Deputy-Chairman of Committees)

Order, please! The Hon. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කටයුතු කළායුතුය.

හමිඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Mr. Speaker, I was concluding my remarks. I was saying that the Hon. Minister must take up this problem at a human level and whatever I have said I have said in the best spirit. This department is in my opinion one of the most important departments in the whole country and we will be very happy to give any form of support to the Hon. Minister in our own way to better this department.

අ. ආ. 11.06

වෛද්‍යාචාර්ය අබේරත්න

(டொக்டர் அபயரத்ன)

(Dr. Abeyratne)

There are one or two matters that I should like to bring to the notice of the Hon. Minister with regard to voluntary organizations for which this supplementary provision is asked.

The Government gives these organizations Rs. 25 per child per month and there are I think over 55 organizations looking after nearly 10,000 children. The amount that is given to these organizations are scarcely sufficient to meet even half the cost. Unfortunately, nowadays although the public are well disposed towards these organizations they are not in a position to give these organizations the kind of assistance that they had given them earlier. Therefore people who are interested in these organizations and run these organizations have recourse to all kinds of practices in order to collect sufficient funds to meet the cost of running these institutions. They have fairs, they put on benefit shows, they have plays and various other things and in the end the Income Tax Department takes 20 per cent. of the earnings of these homes. These homes which go to all the trouble of going and badgering people to make contributions, sell sweep tickets and so on, have ultimately to pay 20 per cent. of the money that they collect as income tax.

I want to say that most of these organizations eke out a hand to mouth existence and this taxation is really iniquitous. There are also two other forms of taxation to which these voluntary organizations are liable but I do not want to take your time by detailing these things. The Co-ordinating Council of the National Child Welfare Association has addressed memoranda to the Hon. Minister and I hope the Hon. Minister will find the time to look at them and use his good offices with the Hon. Minister of Finance to exempt these organizations from these taxes. We are given Rs. 25 per month for a child and when we try to collect some money in other ways we are made liable to pay a tax on the money we collect. The amount which the Government is going to get as tax from these institutions is absolutely infinitesimal, although it means quite a big sum for the institutions concerned.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

The second matter to which I wish to draw attention has already been mentioned by the previous speaker. That is, the Ordinances which govern these organizations, the Children and Young Persons' Ordinance, the Orphanages and Adoption Ordinance, are completely obsolete. There was Mr. Hamlin, an officer brought down from the United Kingdom Home Office about six years ago, to work these Ordinances and they have now been converted into a comprehensive Ordinance which fully safeguards the interests of children. This Ordinance which has been called the Children's Charter is now ready and, I believe, it has been submitted to the Hon. Minister. I hope the Hon. Minister will before long see that this Charter finds its way on to the Statute Book.

දෛව්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

It is most surprising to hear from the hon. Appointed Member that a tax is being gathered by Government from these institutions which are so under-subsidized by the Government. These voluntary institutions have to go begging for public charity and public support to maintain them because the Government does not give them an adequate subsidy. I can understand if this tax is levied from these institutions after giving them an adequate allowance to maintain the institutions. Without considering the cost of maintaining these institutions properly, without taking upon itself the obligation to finance these institutions properly, the Government charges a tax of 20 per cent, on the amount collected by these institutions. The Government should take immediate steps, even before they increase the subsidy to these institutions, to remove the imposition of a tax on the collection made by these institutions.

On the question of probation and child care, for which this Vote is being asked, the previous speakers have drawn the attention of this House to the utter inadequacy of the

provision made for Government institutions and for grants to voluntary institutions, which tackle the problems of their inmates who are delinquents.

In this connection I should like to draw your attention to the large number of children who are not referred to the courts for probation or who do not come under the categories defined for treatment as juvenile delinquents or as children referred from the courts. According to the estimates of specialists who deal with the problem of child care in Ceylon, there are about 40,000 such children who are considered defective. They are not the responsibility of any organization. The Education Department does not recognize the need to look after them. It is also not the responsibility of the probation organizations entrusted with child care because these children have not come to that stage when they could be treated as juvenile criminals or referred to courts to be placed in care homes on probation.

That is a very serious matter to which the Government must pay serious attention. The fact that our mental hospital is overcrowded is chiefly due to the accommodation of a large number of children who are defective and are not in a position to take advantage of the educational institutions run by the Education Department. Nor are they in such bad condition as to be referred to the courts so that they may be entrusted to the care of probation officers. When this large group of children become adults they prove to be the main source of overcrowding at the mental institutions.

This serious problem can only be tackled if these children, about 40,000 of them are perhaps looked after so that they may not become the potential population of the mental hospital. Even today the mental hospital, which does not cater for all mental patients, has I think a floor space of eight feet by four feet for each patient. In mortuaries at our hospitals they provide more space for dead bodies!

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[වෛද්‍යාමාජීය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

A few months ago, I think there was the case of about ninety children who were discovered in the precincts of the Mental Hospital, Angoda, who were children of inmates. They were living like animals in the verandahs and surroundings of the hospital cared for by nobody. When some well-meaning social worker collected those children and made a request to the existing institutions, both Government and voluntary, to accommodate these children, there was no responsible authority or institution to take over these deprived and destitute children of the mental patients in the hospital.

There was one institution that was prepared to take them, but that happened to be a denominational organization, and the Government has now adopted a policy of not allowing a child of any religion other than that of the religious denomination sponsoring the home to be brought up in a home. According to this rule one must first find out the religion of the parents of the child and, most of these children being destitute, it is difficult to find out what religion their parents professed. Until the religion is determined, a destitute child is not allowed to enter a denominational home. This is a very deplorable situation.

I think it is a very good general safeguard that the Government has introduced not to allow children to enter a home run by a religious denomination. That would prevent destitute children being victims of proselytizing. But if a State-owned or State-subsidized institution is not prepared to admit these children, it would be far better to allow them to become victims of proselytizing than to allow these children to remain destitute.

I understand that even if a denominational home is prepared to admit them without subjecting them to proselytizing the law does not allow them to even discharge that responsibility in that manner.

Coming back to the subject of psychiatric work, I notice from the Administration report of the Commissioner of Probation and Child Care Services that there are only two psychiatrists specially qualified in juvenile delinquency. They have to visit the Juvenile Court, Bambalapitiya, Hulftsdorp, Mount Lavinia, Panadura, Kalutara, Balapitiya, Galle, Matara, Avissawella, Batticaloa, Kalmunai, Chilaw, Puttalam, Anuradhapura, Gampaha, Kegalla, Kandy and Jaffna. They have also to visit the St. Vincents Approved School; Lake School, Hikkaduwa; Camp School, Koggala; Camp School, Senapura; Ferham School, Atchuvally; Boys' Remand Home, Pannipitiya; Girls' Remand Home, Dehiwela. It states that the psychiatrists are on call for the Department's Children's Homes in Galle, Gona-hena, and Jaffna.

So, it is obvious that it is a super-human task for two psychiatrists to attend to all the various calls from such a variety of institutions distributed from one end of the country to the other end. It is therefore necessary that the trained personnel, especially the psychiatrists, should be immediately increased at least three or four fold so that they may be able to tackle the children who come under their care. It is necessary to investigate the large number of children who do not come under the care of any institution and who are at large. Specialists have indicated that there are about 40,000 such destitute children who are uncared for by any organization, be it public or private.

I must admit that with the available personnel, facilities and funds, the probation officers are performing a useful service in respect of those cases which are referred to them by the courts. While giving them due credit for the excellent work done by them under difficult circumstances, one must not be blind to the fact that a large proportion of children are uncared for and unprovided. There is the need, therefore, to re-assess the whole problem and to reorganize the

පරිපූරක මුදල්

probation and child care service, so that the benefits will be available to the large majority of children who are today uncared for and who are not considered the responsibility of any department in this country which does social service work.

අ. හා. 11.25

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු කළානායකතුමනි, පරිවාස හා ළමා රක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ ඉදිරිපත් කරනු ලබ අප ඉදිරියේ සාකච්ඡා වට භාජන වෙමින් තිබෙන මේ වැය ශීර්ෂය සම්බන්ධයෙන් මාත් වචන ස්වල්පයක් කළා කරන්ට කැමතියි. මුලින්ම සඳහන් කළ යුතුව තිබෙන්නේ මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ ඉල්ලා තිබෙන මුදල මෙම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඉටු විය යුතු ළමාරක්ෂක සේවා කටයුතු සඳහා කිසි සේත්ම ප්‍රමාණවත් නොවන බවයි. රජයේ දෙපාර්තමේන්තු අතර මෙවැනි දෙපාර්තමේන්තුවක අගය ඉතාමත් උසස් බව කිසිම විවාදයක් නොමැතිව කවුරුත් පිළිගන්නා බවට සැකයක් නැහැ. මෙවැනි දෙපාර්තමේන්තුවකින් බලාපොරොත්තුවන අත්‍යවශ්‍ය සේවාවන් ගැන මනා සැලකිල්ලක් දක්වන අතර, කිසිම මසුරුකමක් නැතිව එම දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ සම්බන්ධයෙන් වියදම් කළ යුතු බවත් මට කියන්ට පුළුවනි. රජය වියදම් කළ යුතුම දේ වෙනුවෙන් නිසි පරිදි වියදම් නොකරන බව ප්‍රකාශ කරන්ට සිදු වීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. මුදල් වියදම් කළ යුතු සේවාවන් සම්බන්ධයෙන් නොවෙයි රජය මුදල් වියදම් කරන්නේ. අත්‍යවශ්‍ය දෙවලට, තමන්ගේ බලය තහවුරු කර ගැනීමටත්, ජනතාව මර්දනය කිරීමටත්, විශාල මුදලක් වැය කරන අතර මේ රටේ බාල පරම්පරාව වෙනුවෙන්, කුඩා දරුවන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා, ගත යුතු වැඩ පිළිවෙළ සඳහා වියදම් කළ යුතු තරම් හෝ වියදම් කළ යුතු ආකාරයට හෝ වියදම් නොකරන බවත්, වැඩ නොකරන බවත්, කියන්ට සිදු වීම කනගාටුදායකයි. ළමාරක්ෂාව සම්බන්ධ කටයුතු නිසි පරිදි කෙරෙන බවක් අපට නම් පෙනී යන්නේ නැහැ.

පරිපූරක මුදල්

පරිවාස හා ළමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ආරක්ෂාව සලසන්නේ දොළොස් දහකට වැඩි නොවන ළමයින් සංඛ්‍යාවකටය කියා මා කල්පනා කරනවා. ආරක්ෂාව ලැබිය යුතු එහෙත් කිසිම ආරක්ෂාවක් නොලබන, ළමයින්ගේ සංඛ්‍යාව නම් ආරක්ෂාව ලබන සංඛ්‍යාව මෙන් දස ගුණයක් හෝ ඊටත් වැඩි සංඛ්‍යාවක්ය කියන්ට පුළුවනි. ඒ ළමයින්ගේ ඔහෝ ජීවත් වෙනවා. නමුත් ඒ අය සඳහා කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් ඉදිරිපත් කිරීමට අද වන තුරු මේ රජයට පොහොසත්කමක් ලැබී නැහැ. ඒ අයගේ ආරක්ෂාව සඳහා මේ රජය ගන්න වැඩ පිළිවෙළ කුමක්ද?

කා විසින් වුවත් ආරක්ෂාවක් සපයා නැති ළමයින්ට උභව ප්‍රදේශයේ සිදු වේගන යන විපතක් ගැන දුක්මුසු පුවතක් තව ස්වල්ප මොහොතකින් මම මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්ට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා සැහෙන පියවරක් අරන් නැහැ. ආරක්ෂාව ලැබිය යුතු ළමයින් වෙනුවෙන් රජය යොදා ඇති වැඩ පිළිවෙළ කිසිසේත් ප්‍රමාණවත් නැහැ. ආරක්ෂාව දැනට ලැබෙන පිරිස ඉතා අල්පයි. එමෙන් කීප ගුණයක් ළමයින්ට ආරක්ෂාව අවශ්‍යයි. එහෙත් ඒ අය වෙනුවෙන් වැඩ පිළිවෙළක් ඇත්තෙන් නැහැ.

රටේ අනාගතය ගෙන යාමට සිටින දරු පරම්පරාව හරියාකාර රැක ගත්තේ නැති නම් එය රටේ පැවැත්මට මහ ලොකු කැලලක් වෙනවා, මහ ලොකු ලැජ්ජාවක් වෙනවා. නමුත් අපි කොතෙක් කීවත්, මේ ප්‍රශ්නය විසදීම පිණිසත්, ඒ ආරක්ෂාව සැලසීම පිණිසත්, ගත යුතු වැඩ පිළිවෙළ මේ රජය ගනිවියයි අපට විශ්වාස කරන්න බැහැ.

රජයෙන් බැහැර පෞද්ගලික ආයතන මගින් ළමා ආරක්ෂාව දීම සඳහා කරගෙන යන වැඩ කටයුතු ගැන ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් අපට කිසිසේත්ම එකඟ වන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. සමාජවාදී ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කරනවායයි කියන මේ රජයේ යුතුකමක්, බාලිකා නිවාස පවත්වාගෙන යාම රජයෙන් බැහැර පෞද්ගලික ආයතන වලට නොදී එක්තරා ක්‍රමානුකූල වැඩ පිළිවෙළක් අනුව රටේ යහපත සඳහා රජය

පරිපූරක මුදල්

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

මගින්ම පවත්වාගෙන යාම. නමුත් අද රජය මගින් මේ සම්බන්ධයෙන් කළ යුතුව තිබෙන වැඩ වලින් කර තිබෙන්නේ ඉතා ස්වල්ප ප්‍රමාණයක් පමණයි. රජය කෙලින්ම පවත්වාගෙන යන බාලිකා නිවාස ඇත්තේ අතළොස්සක් පමණයි. අනික් බාලිකා නිවාස පවත්වාගෙන යන්නේ පෞද්ගලික ආයතන මගිනුයි. ඒවාට රජයෙන් ආධාර ලැබෙනවා. ඒ සියල්ලම රජය මගින් කෙලින්ම පවත්වා ගෙන යන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

දෙවන කාරණය මෙයයි: මේ රජය පනවා ඇති බදු ක්‍රම නිසා පෞද්ගලික ආයතනවලට මේ බාලිකා නිවාස පවත්වා ගෙන යාමට අද පුළුවනකමක් ඇත්තේ නැහැ. මෙය ඉතා වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. විශේෂයෙන්ම බෞද්ධ ආයතන මගින් පාලනය වන බාලිකා නිවාස වැඩි හරියක්ම පවත්වාගෙන යාමට අමාරු තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ නිසා දැන් සිදු වී ඇත්තේ ඒවා පවත්වාගෙන යාම නවත්වා වසා දැමීමටයි. මීට පෙර මහජන යාගෙන් ලැබුණු ආධාර දැන් ලැබෙන්නේ නැහැ. රජයෙන් ලැබෙන මුදලට තවත් කීයක් හෝ එකතු කොට යම්තමින් යැපෙන්න පුළුවන් තත්ත්වයකිනුයි, අද මේ ආයතන පවත්වාගෙන යන්නේ. කලින් නොතිබුණු අමාරු තත්ත්වයකට මේ පෞද්ගලික ආයතන අද මුහුණ පා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ආයතන රජය මගින් කෙලින්ම පාලනය කළ යුතු අවස්ථාව දැන් එළඹ තිබෙනවා.

මීට අවුරුදු දෙකකට පමණ පෙර මා මතක් කළාක් මෙන්, අද මේ පෞද්ගලික ආයතන මගින් බාලිකා නිවාස පාලනය කිරීම නිසා තවත් බලවත් ප්‍රශ්නයක් පැන නැගී තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් බෞද්ධ සමිති සමාගම්වලින් බෞද්ධ නායකයන්ගෙන් ගරු ඇමතිතුමාට පැමිණිලි රාශියක් ඇවිත් තිබෙනවා. බාලිකා නිවාස ඇතැම් ආගමික ආයතනයන් මගින් පවත්වාගෙන යාම නිසා මේ රටේ බෞද්ධ ධාගාමිකාර ලමයින් බොහෝ දෙනෙක් තම ආගම අත්හැර අන්‍යාගමක් වැළඳ ගැනීමට පෙළඹවීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙල නවමත් නැවති නැහැ. මේ ලමා නිවාසවල සියයට 80 ක්

පරිපූරක මුදල්

පමණම සිටින්නේ බෞද්ධ ලමයින්ය. නමුත් ඒ නිවාස පවත්වාගෙන යන්නේ බෞද්ධ නොවන පිරිස් මගිනුයි. එයින් සිදු වන්නේ කුඩා කාලයේදීම මේ ලමයින්ට තම ආගම ධර්මය අතහැර අන්‍ය ලබ්ධිකයක් වැළඳ ගැනීමේ මාර්ග සැලසීමයි. ඒ මාර්ග සලස්වා තිබෙන්නේ රජයේ ආධාරයෙන්. මේ ආණ්ඩුවටත් ඒ වැඩ පිළිවෙල නවත්වන්නට පුළුවන් කියා මා හිතන්නේ නැහැ. එසේ පුළුවන් නම් පුළුවනකම තිබෙන්නේ එක මාර්ග යකින් පමණයි. මොන යම් බාලිකා නිවාස යක් හෝ ලමාරක්ෂක නිවාසයක් හෝ තිබෙනවා නම්, එය පාලනය කරන ලබ්ධික යන් හැර අනෙක් ලබ්ධික දරුවන් එවැනි ආයතනවලට බදවා නොගන්න ලෙස නීතියක් පනවනවා නම් පමණයි එය කරන්නට පුළුවන් වන්නේ. එවැනි නීතියක් තිබෙනවාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. එවැනි නීතියක් ගෙනෙන්නට රජයේ බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවාය කියාත් මා හිතන්නේ නැහැ. එසේ නැතිව දැන් සිදු වන හැටියට, අතීතයේ සිදු වූ හැටියට, දැනට කරගෙන යන පිළිවෙලට අනාගතයේදීත් සිදු වන බව කියන්නට පුළුවනි. එම නිසා මේ කාරණය ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ලට භාජන කරන්න කැමතියි.

මෙවැනි කරුණු සලකා බැලීමේදී මේ නිවාස නැත්නම් ලමාරක්ෂණය කෙලින්ම රජය විසින් බාරගන්නට ඕනෑ බව පෙනී යනවා. එසේ කරතොත් මා විසින් සඳහන් කළ දේ සිදු වන්නේ නැහැ. එසේ නොකර රජයෙන් ආධාර දී පෞද්ගලික ආයතන මගින් කරන නිසයි මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නේ. මා කලින් කීවා වගේ ලමාරක්ෂණය දෙපාර්තමේන්තුවෙන් සලසා නැති සංඛ්‍යාව විශාලයි. ඒ සම්බන්ධ දුක්මුසු පුවතක් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරනවා. ඒක 1962 ඔක්තෝබර් 27 වැනි දා “ජනතා” පත්‍රයේ ලොකු අකුරෙන් පළවී තිබෙනවා:

ගමේ කෙල්ලන් දමා ගෙවැලි චිත්‍රපටි හදනි: ඌවේ ගමකට විනාශයක්: ගමේ නායකයා අබයි: කොළඹින් ගිය පිරිසක් ඌව පළාතේ දුප්පත් ගමකට පිංගා ගමේ ලමයින්, තරුණ තරුණියන් පොළඹවා නිරුවත් චිත්‍රපටි තැනීමේ ජාවාරමක් කර ගෙන යයි. මේ අහිංසක ගම ඌව පළාතේ බදුල්ලෙන් ඇත කන්දේගෙදර නිල්මල් පතයි. මෙයින් ගම බේරා දෙන ලෙස ගමේ නායකයා ආයාචනයක් කරයි.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ගරු කථානායකතුමනි, මේක දිගටම විස්තර කරගෙන යනවා. වෙලාව ගත වන නිසා ඒ විස්තරය සම්පූර්ණයෙන් කියවන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. තව එක කොටසක් පමණක් කියවනවා. මෙතන තවත් එකක් කියන්නට තිබෙනවා. බදුල්ලේ සමාජ සේවා සංගමයක් කියා නොදියුණු ගම් දියුණු කිරීමේ ව්‍යාපාරය යටතේ නිල්මල්පත ගමට බදුල්ලේ “ජනතා” විශේෂ වාණිකරු පියසිරි විජේසුන්දර ගිය විට දැනගන්නට ලැබුණු දුක්ඛර කථාව මෙසේයි. මේ වාර්තාකාර මහත්මිය ගිය වෙලාවේ ගමේ නායකයා කියා තිබෙනවා :

පින් ඇති දෙවියනේ, තමුන්නාන්සේලා මේ ගමට යහපත් වුණාට පිං සිදුවෙයි. අපේ මේ ගමේ අමුතුවෙන් දියුණු කරන්න දෙයක් නැහැ. අපේ ගම දියුණු නැහැ කියා කවුරු කොහොම කීවත් අපි පිළිගන්නේ නැහැ. මේ ගමට අප පාරක් කපා නොගන්නේ වංශක්කාරයෝ කියන දෙවියලා මේ ගමට ඇවිත් කැන වැඩ කරන නිසයි. සිංහල බේත් හේත්වල නියෙන ප්‍රත්‍යක්ෂකම නිසයි අද මේ ගමේ මොවුන් යහතින් ඉන්නේ. මේ ලගකදී ඉඳලා මේ ගමට අමුතු විධියේ අශිෂ්ට වැඩක් බෝවෙලා තිබෙනවා.

මේ අහිංසක ගමේ, දුප්පත්කම ඉඩම් නැතිව, රක්ෂාවල් නැතිව අසරණ තත්ත්වයකට වැටී සිටින ජනතාවක් ඉන්න. මේ ගමේ, දරුවන්ට සිදු වී ගෙන යන වැඩ තවත් දුරට මෙසේ කියනවා :

මුදලට ආසාවෙන් නොයෙක් පළාත්වලින් මේ ගම්වලට පැමිණෙන කුපාඩු මිනිසුන් ගමේ දුෂ්චරිත බෝ කරනවා. මුදල්වලට ආශාවෙන් ගමේ ඇතැම් තරුණ තරුණියන් ඒකට බිලි වෙනවා. ගමේ ඇතැම් තරුණයින්ට මුදල් දී ඔවුන්ගේ මාගියෙන් ගමේ ඇතැම් ලපටි කෙල්ලන් කැලයට ගෙන ගොස් නිරුවස්තුව ඔවුන්ට නොයෙක් ක්‍රමයට හැසිරෙන්නට සලස්වා එය චිත්‍රපටි ගතකරනවා යයි ඔහු තම රාජ්‍ය සතුරන්ට අසුවීම ගැන ලෙවන්තකු සේ කීවේය.

මේ ගැන මේ පත්‍රයේ කතුවැකියේ කොටසක් කියවන්නට මා කැමතියි :

මේ අවලමුන් බැඳ දමනු : දුප්පත්කම දඩමීමා කොට නිල් කොළ ඇමට යොදා අහිංසක ගමක් වනසන නින්දිත ව්‍යාපාරයක් ගෙන යන අශිෂ්ටයන් වහාම මෙල්ල කරනු. මේ රටේ මල් කැකුළු වැනි අනාගතය අඳුරුකොට ඔවුන්ගේ සාපය නොලබා මේ අවලමුන් මෙල්ල කළ යුතුය.

අපි මේ කියන්නේ අහිංසක උචාවේ ගැමි දරු දැරියන් මුදලේ බලයෙන් නිරිසන් තත්ත්වයට හෙළා කාමයේ මිරිගුවෙන් පටලවා මුදල් ගැරීමට අවලං චිත්‍රපටි තනන පිරිස මෙල්ල කිරීම ගැනයි. දැන් බලන්න ගම්වල දරුවන්ට ලමාරක්ෂාව සලසන හැටි. මෙවැනි දේවල් සිද්ධ වන්නේ එක ගමක දෙකක නොවෙයි. තවත් ගම්වල මෙවැනි සිද්ධීන් අනන්තවත් සිද්ධ වෙනවා. මේවා වැළැක්වීමට රජය ගෙන තිබෙන පියවර කුමක්ද? රජය එබඳු පියවරක් ගෙන තිබෙනවා නම් මෙවැනි දේවල් සිද්ධ වෙන්න පුළුවන්ද?

බාලිකා නිවාස ගැන ඇමතිතුමාගේ සිත යොමු කරන්න මම කැමතියි. ඒවායේ සිටින ළමයින්ගෙන් සියයට අනුවක්ම සිංහල ළමයි. මොකක්ද ඊට හේතුව? ඉඩ කඩම් නැතිව, රක්ෂා නැතිව, අද අසරණ තත්ත්වයක සිටින්නේ සිංහල ජනතාවයි. ඒකයි හේතුව. විජාතිකයන් මෙවැනි අසරණ අඩියක සිටින සිංහල ජාතිකයන් වෙසෙන ගම් විනාශ කරනවා පමණක් නොවෙයි, මේ වගේ චිත්‍රපටි අරගෙන ඊට පසු අනෙක් ගම්වල සිටින දරුවනුත් විනාශ කරනවා. මේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලමාරක්ෂාවක් සැලසෙනවා නම් මෙවැනි අපරාධවලට ඉඩ තිබෙනවාද කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. මෙවැනි දේවල් පොලීසියට හා රජයේ වෙනත් ආයතනවලට අයිති වෙනවා වගේම මේ දෙපාර්තමේන්තුවටත් අයිති වෙනවා. ඒ නිසා මේ කරුණු සම්බන්ධව ඇමතිතුමා මොන විධියේ පියවරක් ගන්නවාද කියා මම දැන ගන්ට කැමතියි. අසරණකම නිසා මේ විධියේ නින්දිත, කැන, වනවර ක්‍රියා මේ රටේ කෙරෙනවා. එහෙත් මෙවැනි ක්‍රියා නැවැත්වීමට, අසරණ දරු දැරියන්ගේ ආරක්ෂාවට, නියම වැඩ පිළිවෙලක් මේ රජය ඇති කර නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ පළාත්වල කුඩා දරුවන් සිය ගණන් අද ධනපතියන්ගේ ගෙවල මෙහෙකාරකම් කිරීම සඳහා ගෙන ගොස් තිබෙන බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා. දෙමව්පියන්ගේ දුප්පත්කම නිසා, අවුරුදු හත, අට, නවය, දහය, වයස් වූ කුඩා දරුවන් දිවයිනේ නොයෙක් නොයෙක් ස්ථානවල රඳවා ගෙන සිටිනවා. සමහර පුද්ගලයන් මේ කුඩා දරුවන්

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

මෙහෙකාරකමට ගෙන යන්නේ ඔවුන්ගේ දෙමව්පියන් රචවායි. ඔවුන් ඒ දරුවන්ගේ දෙමව්පියන්ට දෙන්නේ බොරු ලිපිනයනුයි. මේ නිසා ඒ දරුවන්ගේ දෙමව්පියන්ට තම දරුවන් ආ ගිය අතක් සොයා ගන්නට බැරි වෙනවා. ඒ වාගේම ටික කලක් යන විට කුඩා කලදීම ඒ දරුවන් ගමන් පිට සිටි නිසා ඔවුන්ට තම දෙමව්පියන් හඳුනාගැනීමටත් බැරි වෙනවා. සමහර දෙමව්පියන්ට තම දරුවන් ආපසු තම ගෙවලට ගෙන්වා ගැනීමට බැරි වන අවස්ථාත් තිබෙනවා. මෙවැනි සිද්ධීන් ගැනත්, අසරණ දෙමව්පියන්ට ඇතැම් කපටින් විසින් කරන ලද කුට ක්‍රියා ගැනත්, අපට අනන්තවත් පැමිණිලි ලැබෙනවා. මේ විධියට සිටින කුඩා දරුවන් ගෙන්වා ඔවුන්ගෙන් වහල් වැඩ ගන්න බොහෝ දෙනෙක් ධනපතියන් හා රදලයන් බව අපට කියන්නට පුළුවන්. මේ දරුණු වැඩ පිළිවෙල නැති කිරීමට මේ දෙපාර්තමේන්තුව ගන්න පියවර මොකක්ද? ළමාරක්‍ෂාව සම්බන්ධයෙන්, කුඩා දරුවන් මෙහෙකාරකමට රඳවා ගැනීම වළක්වන නීතියක් පසුගියදා මේ ගරු සභාව මගින් අනුමත කළා. එහෙත් තවමත් කුඩා දරුවන් මෙහෙකාරයින් වශයෙන් තබා ගන්නවා. ගම්වලින් මෙහෙකාරකමටය කියා ගෙන්වා ගන්න මේ කුඩා දරුවන්ට මොනවා වෙනවාද කියා ඇතැම් අවස්ථාවල සොයා ගන්න බැරි වෙනවා. මේ සම්බන්ධව අපට අනන්ත නිදර්ශන ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්. ඇයි මේ පනවන නීතිවලට මොකද වෙන්නේ? කෝ ළමා ආරක්‍ෂාවක්? ළමා ආරක්‍ෂක දෙපාර්තමේන්තුවේ බලාපොරොත්තුව තමයි, ළමයින් ආරක්‍ෂා කිරීම. අපරාධයක් කළ ළමයෙකු උසාවියක නින්ද වක් අනුව නිවාසයකට යවා ආරක්‍ෂාව සැලසීම පමණක්ද මේ ළමා ආරක්‍ෂාව සැලසීම කියන්නේ? මොකක්ද මේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ළමයින්ට ලබා දෙන්නට යන ආරක්‍ෂාව? අපරාධ නොකරන දරුවන්ට මොකක්ද වෙන්නේ? දෙමව් පියන්ට වත්කමක් නැති නිසා අධ්‍යාපනයක් නොලබන ළමයි අනන්ත අප්‍රමාණ සිටිනවා. ඒ වගේම කෑම් බිම්, ඇඳුම් පැළඳුම්, ආදිය දෙන්නට දෙමව්පියන්ට

වත්කමක් නැති නිකම් දඩාවතේ අතන මෙනත රස්තියාදු වෙමින් සිටින දරුවන් හැදීමට, ඔවුන්ට යම්කිසි පුහුණුවක් ලබා දී යහපත් පුරවැසියන් කිරීමට, ඔවුන් රටට සේවයක් කළ හැකි පුරවැසියන් බවට පත් කිරීමට, රජය ගෙන යන වැඩ පිළිවෙල මොකක්ද? ළමා ආරක්‍ෂාවය කියන්නේ මොකක්ද? ළමා ආරක්‍ෂාව සලසනවා නම් හැම දරුවකු ගැනම සොයා බලන්න ඕනෑ. ගම්බද පළාත්වලත් නගරබද පළාත්වලත් හැම තැනම මේ තත්ත්වය පවතිනවා; එක තැනකට පමණක් සීමා වී නැහැ. නගරබද පළාත්වල ජනගහනය වැඩි නිසා, ජනයා කීවටුවෙන් සිටින නිසා, හොඳ හැටි පෙනෙනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන කාරණය මේකට අදාළයයි මම හිතන්නේ නැහැ. සමාජ සේවා—

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ විස්තරය හොඳ හැටි කියවා බලන්න. ළමා ආරක්‍ෂාව කියන්නේ මොකක්ද?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ඔය කරුණ මේකට අදාළ නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

නැත්තේ මොකද, ඇමතිතුමා කියවූ විස්තරය කියවා බලන්න. මට ඒ විස්තරය දෙන්න, මම තවුන්නාත්සේට ඒක පෙන්වා දෙන්නම්. එහෙම නම් ඔය වචන යොදන්න එපා. වෙන වචනවලින් විස්තර කරන්න.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

මේ මුදල වුවමනා කරන්නේ ළමයින් ආරක්ෂා කරන නිවාස සෑදීමට.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

ඒව ඇති වෙන්නෙ කොහොමද? රෝග යක් වුණොම ඊට බෙහෙත් දෙන්න පෙර ඒකෙ නිධානය සොයා බලන්න ඕනෑ. එහෙම සොයා නොබලා නිකම් උඩින් පල් ලෙන් වෙදකම් කළොත් ලෙඩා මැරී යන්නට පුළුවන්. එම නිසා මෙහි නිධානය සොයා බලන්න අපට යුතුකමක් තිබෙනවා. හැමදුම ඇස්තමේන්තු ඉදිරිපත් කර සල්ලි වෙන් කරන්න ඕනෑය කියන්නා වගේ මේව ගැන සොයා බලන්නත් ඕනෑ. අවුරුද් දෙත් අවුරුද් දට ලමා අපරාධ අඩු වන්නට ඕනෑ. නමුත් අඩු වෙනවද? නැහැ. අඩු වෙනවා වෙනුවට වැඩි වෙනවා. ඇයි වැඩි වන්නේ? උඟව පළාතේ මේ සිද්ධිය එක හේතුවක්. කාටද මේ චිත්‍රපටි පෙන් වන්නේ? කපටින් මේ චිත්‍රපට ගන්නේ දුම්මුස්සේ තබා ගන්නද? ලිබ්බොක්කේ තබා ගන්නද? නැහැ; පෙන්වන්නටයි. පෙන්වන විට ඒවා දරුවන්ටත් බලා ගැනීමට අවස්ථාව ලැබෙනවා. මේ අසහ්‍ය චිත්‍ර පටි මර්දනය කිරීමට දෙපාර්තමේන්තුව කරන්නේ මොකක්ද? මේ වගේ පුවතක් ලැබිලත් ඇමතිවරයා මේ ගැන මොකද කෙළේ? ඇමතිවරයා මේ පුවත කියෙව්වාද?

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayake)

තමුත්තාන්සෙන් මේ පුවත දැන ගන්නෙ ඊයේ නොවැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මා ඊයේ දැනගෙන අද එය මෙතැනදී කීවා නොවැ. මට පුළුවන් දේ තමා මා කෙළේ. මේ චිත්‍රපටි පෙන්වන්නට එපා කියා නියෝගයක් යැව්වාද? මේවා මිල දී ගත්ත අය ගැන පරීක්ෂණයක් පැවැත්තු වාද? මට මේ ගැන කරන්න දෙයක් නැහැ. මට කරන්නට පුළුවන් එකම දේ තමයි, මේ ගරු සභාවට දැන්වීම. මා එය කළා. අද තිබෙන අසහ්‍ය චිත්‍රපටවල, අසහ්‍ය පොත් පත්වල, සංඛ්‍යාව දැන ගත්තොත් තමුත්තාන්සේ පුදුම වේවි. වැඩි හරියක් පොත් පත්, කියවනවා තබා ලමයින් අසලකිත් වත් තබන්නට හොඳ නැති ඒවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ලමයින් ආරක්ෂා කර තබන ගෙවල් සම්බන්ධවයි, මේ වැය ශීර්ෂය තිබෙන්නේ. ඒ ගෙවලට ආධාර දීම සම්බන්ධවයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඔව්, මේ වැය ශීර්ෂ තිබෙන්නේ ලමයින්ගේ ආරක්ෂා කරන ගෙවලට ආධාර දෙන්නට තමයි. ඔය ලමයින් ආරක්ෂා කරන්නේ මොනවායින්ද? බාලා පරාධවලින් නේද?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ඒ කාරණය එන්නේ නැහැ. මේ වැය ශීර්ෂය ගෙවල් සම්බන්ධයෙන් විතරයි. ලමයින්ගේ හොඳ හෝ නරක හෝ ගැන නොවෙයි. ලමයින් ගැන මෙහි මොකුත් නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ලමයින් ගැන මොකුත් නැද්ද?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

මේ කියන්නේ උසාවියෙන් එවන ලමයින් ගැනයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එහෙම නම් මේ ගෙවල බිත්ති ගැනයි උච්ඡ ගැනයි විතරද කථා කරන්නට කියන්නේ?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

උසාවිවලින් එවන ලමයින් ගැනයි, මෙහි සඳහන් වන්නේ.

பரிபூரண இடல்

பரிபூரண இடல்

கே. எம். பி. ராஜரத்ன மஹா.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ஈசுவரின் உவந்தே மூலபரம
காரணம்.

கலாநாயகம்,

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ஈக வெநம் காரணம்.

கே. எம். பி. ராஜரத்ன மஹா.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ஈசுவரின் மீ நிவாசவரம் உவந்தே
மூலபரமவரம் அஃ ப்ரஹ்ம லோகம். உ
கூட மீ மூலபரம அநி உவந்தே
கூடமோ? அப ஸாமா கல்பி விசு
கரந்தே அபரம நநி கரந்தே.

கலாநாயகம்,

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ஈக ஸமாச சேவா அம்மம் அநி
காரணம்.

கே. எம். பி. ராஜரத்ன மஹா.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

அப மீ ஸகலம் கரந அம்ம
மோகம்? மூலபரமவரம் அஃ ப்ரஹ்ம
லோகம். உவந்தே நிவாச ஸந நே
அப மீ ஸகலம் கரந்தே?

கலாநாயகம்,

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ஈசுவரின் உவந லோகம் ஸந.

கே. எம். பி. ராஜரத்ன மஹா.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ஓ, மம பிபிதநம், ஈசுவரின்
உவந லோகம் ஸந நம.

கலாநாயகம்,

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ஈசுவரின் நினு ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்ம மீ
நிவாசவரம் உவந்தே.

கே. எம். பி. ராஜரத்ன மஹா.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ஈசுவரின் உவநி நினு ப்ரஹ்ம
நம் பேர அபரமம் நிவந்தே மீ
மோ.

கலாநாயகம்,

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ஈக வெநம் காரணம்.

வேதமூலம் டி. டி. டி.

(டாக்டர் டி. டி. டி.)

(Dr. W. D. de Silva)

On a point of Order, Mr. Speaker—

கலாநாயகம்,

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

கரணம் கர வம் வெநம்.

கே. எம். பி. ராஜரத்ன மஹா.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ஈ அபரமம் நவந்தே மீ அம்மம்
ப்ரஹ்ம.

கலாநாயகம்,

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

மீகம் ல.

கே. எம். பி. ராஜரத்ன மஹா.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

மீ அம்மம் நவந்தே ல கிய
நவந்தே கியந்தே?

கலாநாயகம்,

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

மீ அம்மம் உவந்தே ஈசுவரம் கியம்

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

උසාවියට ගොස් මේ නිවාසයට ආවාට පසුවත් මේ චිත්‍රපට බලන්නට පුළුවනි. මා කියන්නේ අන්න ඒ කාරණයයි. ලමයින් උසාවියේ සිට ආවා කියා මේ චිත්‍ර පටි බලන්නට බැරිද? මේ වගේ චිත්‍රපටි, අසභ්‍ය පොත්පත්, බහුලව තිබෙද්දී ඒවා මේ ගෙවල් අස්සටත් යන්නට බැරිද? එසේ යෑම නතර කරන්නට යොදා තිබෙන වැඩ පිළිවෙළ මොකක්ද? ඒ කාරණය මේකට අදාළ නැද්ද? මේ ගෙවල් අස්සටත් ඒ චිත්‍රපටිවලට, පොත්පත්වලට, යන්නට පුළුවන් නම් මේවා තබා ගෙන ඉන්නේ ඇයි? මේකෙ භයානක කම තමුන්නාත් සෙට තේරෙනවා ඇති. මේ නිවාස තිබෙන්නේ කම්බිවලින් බැඳ කොටු කර නොවෙයි. යකඩ කම්බි ආදිය යොදපු වැට වලින් වට කරල, වාතාශ්‍රයවත් ලැබෙන්න පුළුවන් විදියට සකස් කරල නොවෙයි තියෙන්නේ. මේවට අසභ්‍ය පොත්පත් ආදිය යනව.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

පොත් පත් ආදිය ගැන වෙන අංශයක් යටතේ කතා කරන්න පුළුවනි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ලමා නිවාස ඇතුළේ සිටින ලමයින්ට බලන්න හම්බ වෙනවද නැද්ද?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

හම්බ වෙන්නේ නැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

තමුන්නාත්සේ දන්නේ කොහොමද? මම හම්බ වෙන බව දන්න නිසයි කියන්නේ. ඒක නවත්වන්න ඕනැ. හොඳයි, මම අහනවා ප්‍රශ්නයක්. ලමා නිවාසවල ලමයින්ට කියවන්න තියෙන පොත්පත් ආදියේ ලයිස්තුවක් ඉදිරි

පත් කරන්න පුළුවන්ද? හැම ලමා නිවාසයකම තියෙන පොත්පත්වල ලයිස්තුවක් ඉදිරිපත් කරන්න ඕනැ. මා දන්නවා, ගරු ඇමතිතුමාට දන් එය ඉදිරි පත් කරන්න බැරි බව. වෙන අවස්ථාවක ඉදිරිපත් කරන්න ඕනැ. ඉදිරිපත් නොකළොත් විශේෂ ප්‍රශ්නයක් හැටියටවත් අහනවා, නැවත වරක්. සමහර ලමා නිවාසවල තියෙනවා ඉතාම තරක පොත් පත්. කුඩා ලමයින්ට කිසිසේත් කියවන්න නුසුදුසු පොත්පත් තියෙනවා. මාරක කතන්දර තියෙනව. මනුෂ්‍යයන් ගෙ තිරය්වින කාමුක ගතිගුණ අවුස්සන පොත් පත් තිබෙනවා. ඒව කියවන ලමයින්ට ලැබෙන තත්ත්වය මොකක්ද? ඒව කියවන ලමයි හැදෙනවද, තරක් වෙනවද? ඒකටයි, අපි දොස් පවරන්නේ. මේ ලමා නිවාස සඳහා වියදම් කරන්න ඕන.

ඒ වගේම බාලාපරාධ නිවාස කාරයන්ගේ නිවාස අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද මේ රටින් අඩු කරන්නත් වෙහෙසෙන්න ඕනැ. බාලාපරාධකාරයන්ගේ වැඩි විමට, පුනරුත්ථානයට, කටයුතු කිරීම නොවෙයි කරන්න තියෙන්නේ. ඔවුන් අඩු වන ලෙස කටයුතු කිරීමයි. ඒකයි, රජයේ ප්‍රධාන යුතුකම වන්නේ. බාලාපරාධකාරයන් අඩු වන තරමට ඒ අංශය සඳහා යන වියදම අඩු වෙනවා. බාලාපරාධකාරයන් වැඩි වන තරමට වියදමත් වැඩි වෙනවා. මේ දෙපාර්තමේන්තුවට වැඩිපුර මුදල් දුන්නට කිසි වර දක් නැහැ. නමුත් අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද බාලාපරාධකාරයන් වැඩි විමට ඉඩ නොතබා අඩු විම පිණිස වැඩ කටයුතු කරන ලෙසයි, අප ඉල්ලා සිටින්නේ. ඒ අනුව අර විධියේ අසභ්‍ය චිත්‍රපටි, පොත් පත්, ආදිය සම්පූර්ණයෙන් තහනම් කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්න ඕනැ. ඒ පියවර ගන්න ප්‍රමාද වන්න ප්‍රමාද වන්න බාලාපරාධකාරයන්ගේ සංඛ්‍යාවද වැඩි වෙනවා. ඒ අනුව මුදල් වැය විමේ ප්‍රමාණයද වැඩි වෙනවා.

අවසාන වශයෙන් බාලාපරාධකාරයන්ගේ නිවාස ගැන කියන්න ඕනැ. එම නිවාසවල කෙරෙන වැඩ කටයුතු ගැන විකක් විස්තර කරන්න ඕනැ. ඔය නිවාසවල සිටින බෞද්ධ ලමයින් කතෝලික පැත්තට හරවා ගන්න වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යනවා. මේ වැඩ පිළිවෙළ කෙරීගෙන

පරිපූරක මුදල්

යන්නේ මුල් කාලයේ සිටයි. එම නිවාස වලට යන දරුවන් දන්නේ මොනවද? උසාවියකින් ලමයෙක් නිවාසයකට යවන කොට එම උසාවිය මගින් සොයා බලන්නේ නැ, ඒ ලමයාගේ ආගම මොකක්ද කියල. උසාවිය ආගමක් ගැන බලන්නේ නැතිව ලග නියෙන ආයතනයකට ලමයින්ව යවනවා. ලමයින් එතනට ගියාම එතනම ඉන්නට ඕනැ. වෙන තැනකට මාරු වන්නට බැහැ. එතකොට ඒ දරුවාගේ තත්ත්වය කුමක්ද? මෙවැනි පාසල් වලට යන්නේ අවුරුදු 14 න් පහළ ලමයි. ඒ නිසා තමයි, මේ අඩුපාඩුව මැකීමට වහාම නීතියක් ගෙනෙන ලෙස අප ඉල්ලන්නේ. ඒ ඒ ලමයාගේ ආගම අනුව පාලනය වන නිවාසයකට පමණක් ඒ ලමයාව යැවීමට පුළුවන් වන අන්දමට නීතියක් ගෙනෙන්නට ඕනැ. ගරු කථානායකතුමනි, ඔබතුමා මේ ගැන හොඳට දන්නවා. මම මේ කරන්නේ මතක් කිරීමක් පමණයි. මම ඒ ගැන විස්තර කරන්නේ නැහැ. ආධාර ලබන පාසල් රජයට ගත්තෙන් ඔය විධියෙම පර මාර්ථයක් ඇතිවයි. බෞද්ධ ලමයින් තැනි වෙන්තට ඉඩ තිබෙනවාය කියා චෝදනා වක් තිබුණු නිසයි, ආධාර ලබන පාසල් ආණ්ඩුවට ගත්තේ. මෙවැනි නිවාසයක ඉන්න ලමයින් සංඛ්‍යාව සාමාන්‍ය පාසලක ඉන්න ලමයින් සංඛ්‍යාවට වඩා අඩු වුණත්, මෙතන තත්ත්වය එතනට වඩා භයානකයි. එතන අඩු ගණනේ දෙමව්පියන්වත් හිටියා ලමයින් ගැන බලන්නට. රටටත්, ආණ්ඩුවටත්, දෙමව්පියන්ටත්, පෙනුණා, ඒ පාසල්වල කෙරෙන දේ. නමුත් මේ ආයතනවල කෙරෙන දේ කවරුවත් දන්නේ නැහැ. මේ ආයතනවලින් ලමයින් පිට වන විට තමන්ගේ ආගම අත හැරලයි, එසේ නැත්නම් නමින් පමණක් ඒ ආගම්කාරයන් හැටියටයි, ලමයින් පිට වන්නේ. එහෙම නම් මොකක්ද ඇති කළ පුතරුත්ථානය? අපේ දරුවන් හදන්නට පුළුවන් බෞද්ධ නිවාසයකට පමණයි. අප මේ අතින් ආගමකට විරුද්ධව කථා කරනවා නොවෙයි. කතෝලික දරුවකු හදන්නට ඕනැ කතෝලික පරිසරයකයි. කතෝලික දරුවකුට කතෝලික පරිසරයක් දෙන්නට ඕනැ. ඒක තිබුණට වරදක් නැහැ. බෞද්ධ දරුවන්ට බෞද්ධ පරිසරයක පුහුණුව

පරිපූරක මුදල්

දෙන්නට ඕනැ. බෞද්ධ නොවන තැනකින් ඒ පරිසරය දෙන්නේ කොහොමද? දෙන්න බැහැ. රජයෙන් දෙනවා නම් ඒක වෙනම ප්‍රශ්නයක්. රජය සලකන්නේ පොදුවෙයි. නමුත් පෞද්ගලික ආයතන වැඩි හරියක් ආගමික ආයතන නිසා ආගමික පරිසරය ඒ හැම ආයතනයකම තියෙනවා. ඒ නිසයි, බෞද්ධ දරුවන්ට මේ විපත ඇති වන්නට ඉඩ තියෙන්නේ. මේ ප්‍රශ්නය මතු වෙලා හුඟ කාලයක් ගත වී තිබෙන බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති. මේ ගැන සිත යොමු කරන්නට බොහොම කල් තිබුණා. මේ සම්බන්ධයෙන් යොදා තිබෙන වැඩ පිළිවෙළ කුමක්ද කියා, අනාගතයේදී යොදන්නට බලාපොරොත්තු වන වැඩ පිළිවෙළ කුමක්ද කියා, අසමීන් මගේ වචන ස්වල්පය සමාප්ත කරනවා.

සු.හා. 12.04 (1962 සැප්. 29)

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்‍டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I wish to remind the Hon. Minister of some facts relating to juvenile delinquency and delinquents' homes so far as the city is concerned. We are now discussing the homes to which juvenile delinquents are ordered to be sent by the courts. As you know, when these cases go to the courts the magistrates make comments in every case; it is not just a bare order that they issue. I have been present at some of these hearings and I know that often magistrates say that if certain conditions had been satisfied and certain factors had been duly recognized and provided for, these cases would not have come to court. Now it is the duty of the Hon. Minister and the Government to address their mind seriously to what the magistrates have to say generally in cases of juvenile delinquency. The magistrates write these comments with a great sense of responsibility. They deal with the causes—environmental, economic, social, physical—and when the Hon. Minister comes to this House for financial provision he must be in a position to answer questions that are raised in the House on every aspect of the problem.

[වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා]

Certain private organizations have addressed themselves to this problem, notably the Rotary Club. They started a project at Mahawatte in my electorate to help solve this problem to some extent so far as the city is concerned but because of a shortage of funds they were unable to go very far with it. They wanted to provide a home for juveniles where they could have enough facilities to keep themselves usefully occupied so that they might not be tempted to drift into the streets. I represent the poorest areas of the city—Demata-goda, Wanathamulla, Mahawatte and so on—from where most of the delinquents come and where the problem is most acute. The Hon. Minister must address his mind to the conditions prevailing in these areas.

Juvenile delinquency is by and large a problem created by poverty. It is very, very rarely that you get a delinquent from the well-to-do classes. We Members of Parliament from and around Colombo often have the experience of dealing with parents who wish to have our help to get their children admitted to some juvenile home, not because they have actually committed an offence but because of a fear that their children might go wrong and in order that they may have some protection from evil influences. They love their children so much that they seek for them a protection that they themselves are unable to provide because of poverty.

I do not blame the Hon. Minister for the present economic conditions prevailing in the country. These are deteriorating very fast. In such a situation juvenile delinquency becomes a growing problem which the Government has to consider.

One of the things commented on by the magistrates in the courts is the environmental conditions prevailing and the insanitary conditions of the homes where the fathers and mothers cannot provide adequate homely comforts for their children. That is one of the most important factors in this question. It is not a question of

passing Rs. 50,000 and saying "Well, the Parliament has voted Rs. 50,000 for this purpose". That would not be sufficient. The Hon. Minister will appreciate what I say. This is not a point of view which only I hold. It is a point of view held by many specialists and the magistrates comment in practically every case that come before them. If you take my area, you will realize what the question is.

Most of the crimes you will appreciate are committed because of poverty and when these delinquents grow up and become adults they commit, or are forced to commit, crimes.

I would like the Hon. Minister to come to my area. He avoids my area for some reason which I do not know. If you wish, you can always come and I would show you how this delinquency does arise. You will see the number of huts that are there. There are no housing facilities at all. Most of the Colombo administrative work is done by the Colombo Municipal Council. I have drawn your attention to this fact. The Colombo Municipal Council is itself bankrupt and broke. It cannot do a substantial amount of work where the poorer people are concerned in such a large sphere. If you come, you will see the housing conditions in which delinquency arises. In my Municipal Ward you will find more than 2,000 huts where the children do not have sufficient home facilities.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මහා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

It is under floods twice a year.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

The Minister should appoint somebody in his department to look into this question. He can help a large number of children to get about and become normal adults when they

පරිපූරක මුදල

grow up. I would request the Minister to come round and see for himself.

The hon. Member for Galle (Mr. W. Dahanayake) reminded me of the fact that twice a year they are flooded out of their homes. That is the position prevailing in my electorate. You cannot shut your eyes to it.

කපානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please! Those things come under the Social Services Department.

වෛද්‍යවරයා ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I am only reminding him of the cause of this. I am reminding him of the horrid conditions in which they live. There is no doubt that the rate of delinquency does rise year by year. Certain private organizations have done a very small share of the work. May I tell you that the Roman Catholic Church has done some work to prevent delinquency, but they have done it in religious interests. There have been objections to it because other religious institutions did not have sufficient money to go about with this work. They have done missionary work and there has been objection to it. Other religious organizations have gone about doing this work, but they have only touched the surface of the problem.

Some of these children cannot get the necesasry schooling. You say there is free education, but that is not sufficient. The parents have no jobs. They do not have facilities to give their children their daily meals. That is the situation prevailing. I know some of the families cannot provide one meal a day in some of the houses. They have no jobs. The fathers and mothers of these children

පරිපූරක මුදල

cannot find employment. In those conditions what happens to these children? The hon. Member for Welimada stated that small children from the villages are brought to towns and given employment. That is not my problem. The problem in my electorate is that young children of 11, 12, 13 and 14 years are being employed in different trades to do illicit work. Some of the biggest distillers of illicit brews carry on their trade under cover of small children. When the police raid these establishments they do not find the persons who actually run the business but a child sitting there and doling out the goods. That child is taken to the police station. That is how *kassippu mudalalis* sell their brews. These *mudalalis* remain at their homes and employ young boys to do the work. The parents of these boys cannot resist the temptation to earn Rs. 3 or Rs. 4 getting the boys employed in these dens.

The basic causes of all this are unemployment, poverty, bad sanitary conditions and lack of housing. I do not want to expand on this subject, but I want to say that these boys are being employed in these dens because they are cheap labour and provide some safety for the *kassippu mudalalis*, for, when the police raid these dens, they find only these children who cannot explain the circumstances under which they came to be there or are afraid to do so.

The House will remember that I objected when the Government imposed a ban on the publication of racing news. I was not afraid to do so. There were youths who were selling racing news sheets and earning a living. What has happened today? Racing has gone underground. I can tell the Hon. Minister that there is racing every day where formerly there was racing once a week. If you visit certain areas you will find young children distributing cyclostyled racing news sheets. That is the position that is prevailing. The Hon. Minister will appreciate the fact that these are matters which come under his Ministry.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[වෛද්‍යාමාජීය ඛනිලිවි. ඩී. ද සිල්වා]

The hon. Second Member for Akurana handed a bouquet to the Hon. Minister of Industries, Home and Cultural Affairs. I am not prepared to do that because I do not think the Hon. Minister has even touched the fringe of the problem. He does not understand what is happening, perhaps because he represents an electorate far away in the North. This city, however, has acute problems. As in other cities like New York, London and Paris, so is it in Colombo. The greatest congestion is in Colombo. There are large numbers here without jobs. Their children are famished. I know the position because I represent a Colombo electorate where juvenile delinquency is rampant.

Some of these youths are intelligent, but they cannot obtain employment. They cannot move forward. I have known some of the boys who were produced at the courts. Why have they taken to these nefarious activities for which they have been prosecuted and condemned? Some of them are very intelligent, very pushy, but they have no prospects in the city. That is because one must be related to some big gun or have blue blood in one's veins if one is to prosper in this city. But a person who is born in a hamlet and who comes from a poor home—what chance has he got to make any progress in keeping with his principles? What happens in society is what happens in the ranks of the Government sometimes—you find all sorts of fissures. These young men have the push and the drive to do certain jobs in society but you do not provide them with the avenues of employment. They are driven to take up illegal trades. They have seen people become rich overnight. I have seen people who had nothing to their names becoming rich people in one or two years. I knew a boy who was just roaming the streets without a job but now he drives about in a posh car and lives in a big house. But the unfortunate ones who are caught are branded delinquents.

What is the basic cause for this? It is because the people with principles among the poorer sections do not get the opportunity to display their capabilities. It is by sheer luck or a fluke that they are able to get some education or win a scholarship and rise to the top. Go to any junction in the city and you will find young thugs. They have the brains and the courage but they are compelled to take up criminal activities and those who are caught are branded delinquents. Some of them are just over fourteen years of age. This society does not give them any chance to advance. The basic cause for their downfall is poverty. I do not wish to expand on this point, Mr. Speaker, but I hope the Hon. Minister will look into the conditions in which these people live and send an officer round the Colombo Central electorate to places like Pettah and so on and investigate the basic causes and you will see what you are doing to these people.

Let me say, as the hon. Member for Welimada tried to point out, that the education system we strove and struggled to have, a national system of education, was for this purpose to see that a person however low he was in life economically got the chances and the avenues to make some progress. But what have you done? You have destroyed that also. You still do not have a national system of education. You are still trying to perpetuate delinquency. It is my duty to assist you in my area. Even now there is a strike going on in a private school. This is because there is no national system of education.

The next question to which I wish to refer is concerned with the orphanages.

ශ්‍රී මේත්‍රිපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனானாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

That is not under this Vote. That comes under social services.

பேரவையுள் உரை

பேரவையுள் உரை

விலிவி. துணைக்க மைய.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Orphanages come under this, under the Department of Probation and Child Care Services.

வேலையாட்சி விலிவி. வி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியு. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

It is part of social services. It is part of government. It comes under this Vote. I maintain that this Government does not have a single orphanage. It is a disgrace to this Minister and this Government. Can you name me one orphanage that you are running? When I asked you the question what did you say? You said that the orphanages were the private property of private institutions. That is what you and your Government told me. It is a disgrace. Any respectable and civilized government in this world runs an orphanage. Can you say that this Government has any orphanage?

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please! When you sit down he will answer. If you want him to answer you must sit down.

வேலையாட்சி விலிவி. வி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியு. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I have not finished and there are others waiting to speak.

Where child care is concerned these are very important matters. How can you leave this to private institutions I could appreciate this in the good old days when there were financiers and philanthropists who could afford to run orphanages. I would like to remind the Minister that when there was a strike at a certain place I had discussions with him and the people who ran those orphanages admitted that they could not do this job of work; I think the Hon. Minister remembers the incident about the Social Services League. The people themselves admitted they were "broke". The

institutions were "broke" they could not maintain their orphanages unless the Government give them a sufficient grant. The Government has curtailed certain grants. The Hon. Minister knows that. The Government does not run an orphanage even in the biggest city of this country, where there are thousands and thousands of uncared for children. The Colombo Municipal Council runs an orphanage. The revered late Mr. M. Porolis Fernando donated money to the Colombo Municipal Council to start an orphanage.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

This Supplementary Estimate is only for approved homes.

வேலையாட்சி விலிவி. வி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியு. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

If the Hon. Minister cannot put up the necessary buildings for orphanages let him acquire one or two buildings for these children. Why is the Hon. Minister lethargic to open an orphanage? I asked a Question in Parliament on this matter and the Hon. Minister said that it is the duty of private institutions to run orphanages.

ஓர் மேலியல் சேனாயக்க

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

Why do you not get the municipality to do it?

வேலையாட்சி விலிவி. வி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியு. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

The municipality is running an orphanage. But can you place the full responsibility on the Colombo Municipal Council with its small income earned from collecting rates, to run orphanages? You rob the Colombo Municipal Council of its due finances and you ask them to run orphanages. [Interruption]. I am prepared to sit down on that but please tell the country that the Government has not put up one orphanage for the orphans of this country.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

You are repeating that.

වෛද්‍යවාරිය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I am not going to proceed further on that.

I have asked time and again for a creche but you do not run a single creche; it is left in the hands of a few financiers who are doing political work in these creches. During the last election they were doing political work and not the public work that they are supposed to do. Do your duty by the country and do not try to strangle the Debate by saying that this matter does not come within the purview of this Supplementary Estimate.

You say that I have to speak only on these homes, but what happens to these delinquents when they come out of the homes? The Hon. Minister is also in charge of social services, prisons and industries and it is proper for me to bring up these matters now.

The hon. Second Member for Akurana threw a bouquet at the Hon. Minister. I am not prepared to throw any bouquets at him. After these delinquents come from these homes what do you do? You are producing a set of criminals because they have no employment. Do you have any control over these homes? The hon. Member for Panadura said that magistrates order these children to the homes but the Hon. Minister has curtailed the Votes—

ශ්‍රී මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayeke)

That is why I have come to the House with a Supplementary Estimate.

වෛද්‍යවාරිය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

But before you came to the House you curtailed the Vote.

The most important problem as far as these delinquents are concerned is not only keeping them in the homes and passing Rs. 50,000 for bricks and tiles but to see that they have employment after they come out and that they are able to render useful service to the country. But what happens to them now? Magistrates order them to be placed in homes and deliver sermons as to how children should be brought up. After they leave the homes no one is bothered about them. The Hon. Minister must look into the matter. He must come to my area—

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

You have mentioned that many times.

වෛද්‍යවාරිය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

Under this Vote you should help the C. M. C. orphanage which is in the Wanathamulla area. Why do you not do that. I have requested you to do so many times and you side-traced the issue. This Government side tracks every issue in the city by saying that there is the Colombo Municipal Council.

ශ්‍රී මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayeke)

You are handling public assistance.

වෛද්‍යවාරිය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

Of course we are doing it as you are not doing it. You have a Social Services Department. Have I not the right to ask assistance from the Social Services Department because I am in the city?

பேரவரவரவர

பேரவரவரவர

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

You can ask for assistance under that Vote.

வேலுமலர் விலை. டி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I have requested my good Friend the Hon. Minister time and again to assist us. I have not made this request on a personal level, but for the sake of every child that needs care in my electorate or in any other area. I would like you to come and see this place, Mr. Speaker; I would erect a pandal on the day you come.

ஓர் வேறுபாடு வேண்டுகிறேன்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனானாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

You run a risk. You might become a delinquent.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member has explained all this very clearly. Will you please get on to another point.

வேலுமலர் விலை. டி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I have not mentioned this fact. In my ward there is an orphanage, a city refuge and a children's centre. But they are too small for the city. I am pleading with you and making this request because this Government has not recognised the needs of the city. You will appreciate my point when I say that in the Throne Speech of 1961—

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

You have dealt with all these matters. Please come to a new point, or please sit down.

வேலுமலர் விலை. டி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

This is a new point, Mr. Speaker. The Government said in 1961, that they did not mind what happened to the city because their support came from the villages, that their votes came from the peasants. You are worried about votes. That is why you pass this paltry sum of Rs. 50,000 and think that you have solved the problem. That is why you want to curtail building. Why do you want to curtail or abandon any building required for the use of children? If you want to, you can acquire buildings. I will show you a number of buildings that can be acquired. I know the Education Department acquired a building in Flower Road; they acquired a palatial building and gave it to a Minister for his occupation. Why cannot you acquire a building for a special purpose?

விலை. டி. டி. சில்வா

(திரு. டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

It was acquired for the purpose of housing rural children, but this Government put its Minister in that building.

வேலுமலர் விலை. டி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

You see, Mr. Speaker. You say I am going outside the point.

ஓர் வேறுபாடு வேண்டுகிறேன்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனானாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

It was taken over for non-payment of death duties. It was transferred to the department.

வேலுமலர் விலை. டி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

Who says it was transferred to the Estate Duty Department?

பரிபூரண மூலம்

பரிபூரண மூலம்

சுரு மெய்யியல் பரிபூரணம்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayake)
I am telling you.

வேதமாவாசிய விலிவி. சி. டி. சில்டா

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. சில்டா)
(Dr. W. D. de Silva)

You are misrepresenting facts in this House. The Government acquired it.

சுரு மெய்யியல் பரிபூரணம்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayake)

The normal procedure of acquisition is gone through when a building is taken over for non-payment of death duty.

வேதமாவாசிய விலிவி. சி. டி. சில்டா

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. சில்டா)
(Dr. W. D. de Silva)

That property was acquired. Maybe the parties had to pay death duty. That is a different matter. But there was no transfer.

சுரு மெய்யியல் பரிபூரணம்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayake)

You do not transfer ; you regularize by an acquisition. The Government acquired the building not because it was necessary, but because a certain party could not pay death duties. You had a private transaction with these parties to acquire it.

சுரு மெய்யியல் பரிபூரணம்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayake)

If they paid, we would not have acquired it.

வேதமாவாசிய விலிவி. சி. டி. சில்டா

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. சில்டா)
(Dr. W. D. de Silva)

The Government acquired this building for the Education Department. The original position was that

they would acquire it for Child Care. That was the position. And you later transferred it to the Education Department when they were housed very well in Malay Street.

Do you think that there are sufficient houses in my electorate to house these people? This Rs. 50,000 is not sufficient to satisfy the needs of the city alone. What about the villages? There are in all nine provinces and you have a paltry Rs. 50,000. I do not like the Hon. Minister to misrepresent facts. Please start an orphanage here, and do not encourage private persons to run political organizations.

You call yourself a socialist Government but you do not want an orphanage for children, whereas even capitalist countries like America provide them. It is a disgrace to your Government.

சுரு மெய்யியல் பரிபூரணம்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayake)

You tried to score off a personal grudge. You caused a strike there and you led a deputation.

வேதமாவாசிய விலிவி. சி. டி. சில்டா

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. சில்டா)
(Dr. W. D. de Silva)

Everyone in that creche were doing political work during the elections.

சுரு மெய்யியல் பரிபூரணம்

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க)
(The Hon. Maithripala Senanayake)

That is why I say you are trying to pay off a political grudge.

வேதமாவாசிய விலிவி. சி. டி. சில்டா

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. சில்டா)
(Dr. W. D. de Silva)

Why should I pay off a political grudge? You think I am depending on one or two women to cast votes for me. I am not doing that. Those old ladies were running the creche, and you were not prepared to take over their creche.

I have no grudge against anybody. According to you I had a political grudge against the Archbishop when I asked you to take over the schools. What are you saying.

ஓர் மெத்திரிபால சேனாயக்க

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

Why do you not admit it? That is what you came and told me. That is why you brought that deputation. And I was not prepared to do that.

வேதையாட்சி விலிவி. டி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I told you I had a political grudge?

ஓர் மெத்திரிபால சேனாயக்க

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

Yes. You said you were working against that creche.

வேதையாட்சி விலிவி. டி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

That is why there was a strike?

ஓர் மெத்திரிபால சேனாயக்க

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

I do not know. You may have started the strike.

வேதையாட்சி விலிவி. டி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

You think that wherever there is a strike, I have a political grudge? So, I have a political grudge against all the firms that strike when you are Minister.

Even if the Hon. Minister says I have a political grudge, I do not want to mention the names of the old ladies who were there. They are very close relations of some of the hon. Members of this House. I do

not want to mention names, and I have no political grudge against anybody. But I have a grudge against the Hon. Minister. It is nothing personal. I have a grudge that he does not take over buildings and run public institutions. He is however prepared to give the organization to private individuals.

ஓர் மெத்திரிபால சேனாயக்க

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

Because I do not agree with your suggestion.

வேதையாட்சி விலிவி. டி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I am asking you now to take them over and run them as Government institutions not because I have political grudges. The Hon. Minister is very lethargic.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

You have explained that point very well.

வேதையாட்சி விலிவி. டி. டி. சில்வா

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I appeal to the Hon. Minister that if he is going on a socialist plan all these public organisations must be under his direct control. You must take them over. That is the grudge I have against you. If you are socialist as you profess to be, then it is your duty to see that most of these essential amenities that society needs are publicly controlled. You cannot give them to private organisations and institutions to run them.

There was a time when they did run these. They had sufficient funds then, and they could get honours by doing these things. People used to get the O. B. E. and M. B. E., and now people are made J. P. People did these things not because they loved

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා.]

the work but because they got honours. That however is a different question. Where are the homes for delinquents, where are the orphanages, where are the creches? You cannot allow children to be the property of private institutions and individuals.

Your Government was pressurized when the schools were taken over. Similarly, why do you not take that on with the help of the Government. Why are you sitting in an air tight compartment in your Ministry? I ask you.

ශ්‍රී මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனானாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayeke)

As funds permit.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

Will the Hon. Minister tell me this? What is the organization that is socialized under his Ministry?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

That is not the subject matter of this Supplementary Estimate. The hon. Member must either confine himself to this Supplementary Estimate or kindly sit down.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

The Hon. Minister must see that juvenile delinquency is checked. The only way to do that is to adopt a socialistic procedure.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

You have mentioned that already.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

Will the Hon. Minister establish an orphanage instead of allowing

religious and private parties to run children's homes? Please do not allow political figures to run these institutions for political purposes.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (යටියන්තොට)

(டொக்டர் என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatiantota)

I would like to make just one or two observations. I agree with the hon. Member for Galle when he said that we have made some progress when compared to the past. I remember that this subject had been completely neglected. We did not have anything in the nature of probationary service before and the question of juvenile delinquency had not even been touched. It was after a great deal of agitation that juvenile courts were established in this country. From one point of view, we have made some progress, but we cannot rest satisfied. Much more remains to be done.

I do not agree with the hon. Second Member for Akurana in regard to some of the things he said. Juvenile delinquency is largely a matter of home environment. It must be taken together with the whole problem of unemployment, poverty, and so on. We do not expect this Government to solve this problem overnight, but we must tackle the situation and try to provide the necessary avenues for minimizing juvenile delinquency.

In this connection there is one problem to which I want to draw attention. At the present moment you get two types of juvenile delinquents. There are those who are congenitally mentally weak or warped, and deserving separate mental and educational institutions. Then there are those children who become juvenile delinquents owing to the difficulties of their home life, such as fighting parents, fathers who are drunkards, and so on. These conditions affect them in their

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

childhood. Those are the children who generally become impossible cases as they grow up. We have to wait until they commit a crime in order to try and help them.

When we talk about institutions, I suppose we are talking about the Maggona reformatory and the few institutions that have been set up.

There is another type of juvenile delinquent. There are parents of children who have seen me and complained that they are finding it difficult to tackle their recalcitrant children, who are disobedient, who have got into bad habits, and the parents are incapable of disciplining them and bringing them back to normal, healthy life. There is no provision now for that type of child to be sent to a reformatory or some such institution unless they actually commit an offence and are brought to a juvenile court. An amendment of the law is necessary to enable a parent or a police officer, under suitable safeguards, to make an application to the magistrate that the probationary officer be called upon to make an inquiry about a child, even where no crime has been committed, and, where it is found desirable, to send that child to an institution of one type or another as a purely protective measure.

Secondly, I want to agree with the comments made by the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) and some other Members about the denominational character of most of these juvenile homes. It is very desirable that these homes should not be controlled by particular denominational bodies. Religious instruction could of course be provided, but this can be done without management of the homes by denominational bodies.

Certainly we have made a beginning in the field of child care, but the service must be expanded as quickly as possible because we are trying to rehabilitate children who might otherwise become major criminals. It

is necessary to go ahead with the scheme and I would ask the Minister to give more time and attention to this subject than he has been able to do so far.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු කළානායකතුමනි, සුළු වැය ශීර්ෂයක් වුවත් ඉතා වැදගත් ප්‍රශ්නයකටයි මේ වැය ශීර්ෂය යොමු වී තිබෙන්නේ. ළමා අපරාධ සම්බන්ධ හුඟක් කරුණු කියා තිබෙනවා. ළමා අපරාධ සිදු වීමට හේතු ගැනත් කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. හේතු සොයා ඒ අනුව ප්‍රතිකාර නොකර ළමා අපරාධ අඩු කිරීම නොකළ හැකි දෙයක් බව පැහැදිලි ලෙස වාර්තා ගත වී තිබෙනවා. එසේ නම් රෝග නිධානයට ප්‍රතිකාර කරන්නට ඕනෑ. ඒ කටයුත්ත සම්බන්ධයෙන් ඇතැම් අමාත්‍යාංශ වග කිවයුත්තන්ට සිටිනවා. ඒ වගකීම හරියාකාර නොකෙරෙන බවයි අපට නම් පෙනෙන්නේ. දිනෙන් දින ළමා අපරාධ වැඩි වෙනවා. ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව ඇති කරන ස්ථාන නිසියාකාර සංවිධානය වී නැහැ. සමාජයේ කෙරෙන අපරාධ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීමේ පළමුකොටම රජයටයි පැවරෙන්නේ. පෞද්ගලික සමිති සමාගම්වලට මේ බාරදුර කටයුත්ත භාර නොදී කෙලින්ම රජය මගින් අමුතු සැලැස්මක් ඇති කළ යුතුයි. අවුරුදුපතා විශාල මුදලක් වැය කෙරෙන නිසා ඒ මුදලින් නියම ප්‍රතිඵල ලැබෙන අන්දමේ වැඩ පිළි වෙළෙඳුන් ඇති කළ යුතුයි. ළමයින් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ඇති කරන ලද සමිති සමාගම් ගැන මා දන්නවා. සුළු වශයෙන් වුවත් ඒවාට රජයෙන් ආධාර දෙනවා. එහෙත් එසේ ආධාර කිරීමේදී නියම විධියට තමුන් නාත්සෙලා පරීක්ෂණ පවත්වනවද? ඒ ස්ථාන පාලනය වන්නේ කොයි ආකාරයටද කියා රජය සොයා බලනවද? පසුගිය කාලයේ දෙතුන් දෙනා එකතු වී සමිති වශයෙන් ලියා පදිංචි කර අනාථ මඩම් වශයෙන් ගෙන යන ආයතන ඇති කළා.

අනාථ මඩම් වශයෙන් තිබෙන මෙම ස්ථාන ගැන කරුණු දෙක තුනක් කියන්න ඕනෑ. සමාජයේ වරදින් වැරදි

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

මග යන ලමයින් හරි මග යැවීමේ අදහසින් පිළියෙළ කර තිබෙන සමහර ආයතනවල මුදල් ගසා කැමි කෙරන බව අප දන්නවා. පිළියන්දල, කැස්බෑව, ආදී ස්ථානවල තිබූ මෙවැනි ආයතන සම්බන්ධයෙන් අප මේ ගරු සභාවේ ප්‍රශ්න පවා මතු කළ බව තමුන් තාන්සේට මතක ඇති. ඒ හෙයින් ලමයින්ට රැකවරණය දෙන මෙවැනි ආයතනවල සිදු වන වැරදි වැඩ සම්බන්ධයෙන් තමුන් තාන්සේ පරීක්ෂණයක් ඇති කර ක්‍රියා කරනවාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා.

කොට්ඨාස පළාතේ රුක්මලේ නැමති ගමේ අනාථ මඩමක් ඉතා අනර්ඝ අන්දමට පවත්වාගෙන යන බව මා දන්නවා. කලින් මොරටුවේ තිබුණ සමිතියක් මගිනුයි මෙය දැන් කරගෙන යන්නේ. මේ ස්ථානයටත් ආණ්ඩුවෙන් ආධාරයක් දෙනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ; තමුන් සල්පිල් ප්‍රදශීන, ආදිය පවත්වා මේ වාට ආධාර මුදල් එකතු කර ගැනීමට කටයුතු කරන බව නම් මා දන්නවා. සමාජයේ තිබෙන වැරදි නිසා අවාසනාවන්ත තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්න සිදු වන ලමයින්ට ආරක්ෂා වන පිළිවෙලට කටයුතු යොදනවාද කියා මා දැනගන්න සතුටුයි.

මේ දෙපාර්තමේන්තුව ක්‍රියා කරන්න පටන් ගත්තේ 1956 දී පමණයි. තමුන් අපට තවම එක වාර්තාවක්වත් ලැබී නැහැ. මේ ස්ථානවල ලමයින් ආරක්ෂා සහිතව අවුරුදු 2, 3, 4, නියාගෙන පිට වන විට කොයි අන්දමේ රැකියාවක් සඳහා ඔවුන් පුරුදු පුහුණු කරවනවාදැයි අපි දන්නේ නැහැ. මොන විධියේ කර්මාන්ත පුහුණු කරනවාදැයි අපි දන්නේ නැහැ. ඇතැම් ස්ථානවල සුළු වශයෙන් එවැනි කර්මාන්ත පුහුණු කරනවා නම් ඒවා දියුණු කොට මේ ලමයින් සමාජයට බහින විට ඔවුන්ට ඒ ලබන පුහුණුව අනුව යම් රැකියාවක් කරගෙන ජීවත් වීම සඳහා වැඩ කටයුතු සැලසිය යුතුයි.

ලංකාවේ ලමා වැරදිකරුවන් වශයෙන් ගැනෙන මේ අයට වෙනත් රටවල මෙන් නියම පුහුණුවක් හෝ සන්නායකයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. පිටරටකට යාමට අවස්ථා

වේදී මම දැක්කා, ඒ රටවල සිටින ලමා වැරදිකරුවන් නියම මාර්ගවල යොදවා තවත් ඒ විධියේ වැරදි නොකරන හැටියට ඔවුන් පුරුදු පුහුණු කිරීමට වැඩ කටයුතු සලසා තිබෙන බව. ගම්බදව සිටින එවැනි ලමයින්ට පාසලින් පිට වන විට රැකියාවක් කිරීමට අවස්ථාවක් නොලැබෙනවා නම් ඔවුන් කර්මාන්තශාලා අසල නවත්වා ඒ ඒ කර්මාන්ත පුරුදු පුහුණු කිරීමේ ක්‍රම අනික් රටවල තිබෙනවා. මේ රටේ ලමා වැරදිකරුවන්ටත් එලෙස ඇතැම් කර්මාන්තශාලාවල පුහුණුවක් ලබා දීමට බැරිදැයි මම අහනවා. මෙහි රේල්වේ වැඩපොල තිබෙනවා. වෙර හැර බස් වැඩපොල තිබෙනවා. ගෙයක දෙකක මේ ලමයින් නවත්වා කොටු කර නොතබා ඒ කර්මාන්තශාලාවල යම් කිසි පුහුණුවක් ලබා දෙන්න බැරිදැයි මම අහනවා. වැඩපොළවල් දමා ඒ පුරුදු පුහුණු ඇති කරන අතර ඇතැම් බඩු මුට්ටු නිෂ්පාදනය කරන්නට මාර්ග සලස්වන්නට බැරිද කියා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. ඒක අද කෙරෙනවා අඩුයි. ඇතැම් ස්ථානවල එක පොළක දෙපොළක කෙරෙනවාද මා දන්නේ නැහැ. සමහර විට කෙරෙනවා ඇති.

ගරු මොතිපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

වයස 14 දක්වා ලමයින් පාඨශාලාවලට ඇතුළු වන නිසා ඒ අයට දෙන්නේ ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයයි. ඒ සමගම වෙන කර්මාන්ත සම්බන්ධව සාමාන්‍ය දැනීමක් ඒ ඒ මධ්‍යස්ථානවලින් ලබා දෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අද කී පොළක ඒ විධියට තිබෙනවාද?

ගරු මොතිපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

කොග්ගල, කැප් පිටිපොළ, සේනපුර, කවිතිබේලි, ඔය හතර පොළයි.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

හතර පොළක දෙනවා. ඒ උදවිය ඒ ස්ථානවලින් පිට වූ විට ඒ පුරුදු පුහුණු වූ කර්මාන්තයට යොදවා ගැනීමට යම් වැඩ පොළක යෙදවීමේ හෝ රැකියාවකට ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙනවාද? එතනින් පිට වි සමාජයට එන විට ඒ අයට රැකියාව දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර තිබෙනවාද?

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

දඬුවමේ හැටියට එක එක කාල සීමාවටයි ඒ අය එන්නේ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඇත්ත තමයි. දඬුවම අනුව එක එක කාල සීමාවලටයි ඉන්නේ. සමහර තැන් වල අවුරුදු දෙක තුන ඉන්නවා. එතන අවුරුදු දෙකක් හිටියොත්, එතන පුහුණුව අරගෙන එතනින් එළියට එන විට කෙළින්ම ඒ පුහුණු වූ රැකියාව රජයෙන් දෙනවා නම් ඒ තැන්වලට ඇතුළත් කිරීමට වැඩ පිළිවෙලක් සලස්වා තිබෙනවාද? එසේ කර නැත්නම් නැවතත් බන්ධනාගාරයට යන වැඩ පිළිවෙලකුයි ඔවුන්ට සලස්වා තිබෙන්නේ. එතනින් පිට වන විට රැකියාවකට ඇතුළත් නොකළොත් සිදු වන්නේ ඒකයි. ඒ විධියේ සැලැස්මක් අද නැහැ. කිසිම දේක සැලැස්මක් ඇතිව නොවෙයි කටයුතු කරන්නේ.

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

එහෙම සැලැස්මක් නැත කියන එක වැරදියි. එසේ කියන්නේ යම් දඬුවමක් නිසා මෙවැනි නිවාසයකට ඇතුළු කළාට පසු—ඒ අය වයස 14 ට අඩු අයයි—ඒ අයට ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයක් දෙනවා. ඒ අයට එය දෙන ගමන්ම නැවත සමාජයේ සම්බන්ධකම් ඇතිව, දෙමව්පියන්ගේ සමඟ

බන්ධකම් ඇතිව, කටයුතු කරන්නට වැඩ පිළිවෙල සකස් කර තිබෙනවා. ඒ අයට සෙනසුරාදා ඉරිදා ගෙවලට යන්න පුළුවන්; එසේ නැත්නම් දෙමව්පියන්ට ඇවිත් බලන්නට පුළුවනි. ඒ විධියේ සම්බන්ධකම් ඇතිව, ඒ අයගේ පවුල්වලට ප්‍රයෝජනවත් කොටස්කාරයකු වන පිළිවෙලටයි, කටයුතු කරන්නේ. ඒකට “රිහැබිලිවේෂන්” කියා ඉංග්‍රීසියෙන් කියනවා. ඒ අය එතනින් වෙනස් කර රක්ෂාව දීමේ ක්‍රමයක් නොවෙයි අපි කරන්නේ. නමුත් අධ්‍යාපනය ලබන කාලය තුළදී යම් යම් විධියේ කාර්මික දැනගැනීමක් ලබන්නට වැඩ කටයුතු සලස්වනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මේක හරියට අර අනිසාරයට අමුඛ ගැහැව්වා වගේ වැඩක්. වැරදි කර එතනට ගොස් එතන හිර කරගෙන, කොටු කර ගෙන, සිටින කාලයේ සතියකට දෙකකට මාසයකට වරක් දෙමව්පියන්ට ඇවිත් ආශ්‍රය කරලා, සමහර විට දවසකට දෙකකට ගෙදර ගිහිල්ලා ඇවිත්, ඔය විධියට ආශ්‍රය කර බලා තීරණයක් ගන්න පුළුවන්ද? එතන පුරුදු පුහුණු කරන වැඩේ—ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය දෙනවා ඇති—අද පාසැල්වල තිබෙනවා නේද? ටෙක්නිකල් ස්කූල්ස්වල තිබෙනවා නේද? රේල්වේ වැඩ පොළි ලඟ තිබෙනවා නේද? අවුරුදු 14 රේ ලමයි අරගෙන අමුතු පුහුණුවක් දෙන එක ඒවායේ තිබෙනවා නේද? ලෝකයේ අනික් ප්‍රදේශවලට ගොස් බලන්න වැඩ පොළවල් ලඟ, කම්මල් ලඟ, එබඳු ටෙක්නිකල් වැඩ ගැන පුහුණුවක් දීලා ඒ අය කෙළින්ම ඒකට ඇතුළු කර ගන්නවා. ඇයි ඒ විධියට යොදන්න බැරි?

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

ඒ කාලය ඉවර වූ විට ඔවුන් අපට බාර නැහැ. දෙමව්පියන්ගේ සතුටකුයි

පරිපූරක මිදුල^P

ඩී. බී. ආර්. ඉන්වර්ට්ට් මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

දෙමව්පියන්ගේ සතුට වන්න පුළුවන්. දෙමව්පියෝ නැති අය කොපමණ ඉන්න වාද? සමහර අයගෙ දෙමව්පියන් මිය ගිහින. ඊටත් වඩා දෙමව්පියන් සොයා ගැනීමට නොහැකිව සිටින ළමයින්ගේ ගණන කොපමණද? ඒ වගේම මේ ළමයින්ගෙන් කී දෙනෙකුට රක්ෂාවල් සපයා තිබෙනවාද?

ගරු මෛත්‍රීපාල සෝනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

හුඟක් දෙනෙකුට රක්ෂාවල් ලැබී
නිබෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කී දෙනෙකුට එහෙම රක්ෂාවල ළබ් තිබෙනවාද? මේ ස්ථාන පහෙන් හයෙන් පහණව ලබා කී දාහක් පිට වුණාද?

රු මෙත්තිපාල සෝනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனாநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

ඒ විස්තර දැන් නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මහා.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

විස්තර නැහැ. ඒක තමයි අප කියන්නේ
තමුත්තාත්තේලාට සැලැස්මක් නැහැ
කියා. කිසියම් ද්‍රමයකට යම් වැඩක් සම්බන්ධ
ව පුරුදු පුහුණු කරනවා නම් එමගින්
ඉදිරියට, අනාගතයට, ඔහුගේ ජීවිතය
කෙතරම් දුරට සාර්ථක කරගත හැකිද කියා
අප කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. තමුත්
මේවා කරන්න තමුත්තාත්තේට සැලැස්
මක් නැහැ. අඩු වශයෙන් මෙවැනි සුළු
වැඩක්වත් කරන්ට තමුත්තාත්තේට
සැලැස්මක් නැහැ. මෙවැනි සුළු කටයුත්
තක්වත් සැලැස්මක් අනුව කරන්ට බැරි
තමුත්තාත්තේලාට ලොකු සැලැස්මක්
කෙසේවත් කියාත්මක කරන්නා පුළුවන්

පරිපූරක මුද්‍රා

වේය කියා අපට සිතන්නට බැහැ. එක්
තැනක ලමයෙ සිය දෙනෙකු පමණ සිටිතැන.
ඒ ලමයින් යම් යම් වැඩවලට පුරුදු පුහුණු
කරන නමුත් ඔවුන්ට ඉන් ප්‍රයෝජනයක්
ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ තත්ත්වය වහාම
වෙනස් කරන්නට ඕනැ.

තමුන් නාන්සේ ලෝකයේ යම් යම් රට වල සංචාරය කර තිබෙනවා. වැරදි කරන ළමයින්ට ඒ රටවල මොන මොන සැලැස්ම වල් ඇති කර තිබෙනවාද කියා දකින්නට ඇති. තමුන් නාන්සේලා ඒවා දැනගෙනත් අන්ධයෝ වගේ සිටිනවා. මේ කාරණා සම්බන්ධව අනික් රටවල් අනුගමනය කරන ක්‍රියා මාගී ගැන තමුන් නාන්සේලා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. මේවා ඇත්ත. රජයේ මුදල් වැය කර මේ ළමයින්ට යම් යම් දේවල් සම්බන්ධව පුහුණුවක් ලබා දුන්නත් ඔවුන්ටවත්, සමාජයටවත් ඉන් ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙන බව තමුන් නාන්සේ මට දුන් උත්තරවලින්ම පැහැ දිලි වුණා. මා ඒ සම්බන්ධව තව දුරටත් කතා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. තමුන් නාන්සේලාට නියම සැලැස්මක් නැති නිසා අද සමාජය සම්පූර්ණයෙන් පිරිහී තිබෙනවා. මුඩුක්කු සම්බන්ධව බොරුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (වෛද්‍යා වායඞ් ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා) කියන්නට යෙදුණා. අද කුඩා කාමරවල දරුවන් හත් අට දෙනා සිටින පවුල් ජීවත් වෙනවා. මෙවැනි කාමර හා පැල්පත් කඩා දැමීම පමණයි තමුන් නාන්සේලා කරන්නේ. එහෙත් ඒ පැල්පත් කඩා දැමීමට පසු ඒවායේ පදිංචි වී සිටියවුන්ට වන්නේ කුමක්ද කියා තමුන් නාන්සේලා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. ඒ උදවියට ගෙවල් පහසු කම් සැපයීමට තමුන් නාන්සේ කටයුතු කරන්නේ නැහැ. එය තමුන් නාන්සේලා කරන ලොකු වැරද්දක්. අද රටේ ඇති වී තිබෙන මේ තත්ත්වය ගැන මුළු ඇමති මණ්ඩලයම වගකිවයුතුව තිබෙනවා. සමාජයේ සිටින, නිසි අධ්‍යාපනයක් නොලත්, ඒ වාගේම වැරදිවලට අසු වන, ළමයින් සම්බන්ධව ක්‍රියා කිරීමට සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක්, සුදුසු සැලැස්මක්, තවමත් ඇති කර නැහැ. මේ ගැන ඒ ඒ අංශ භාරව සිටින හැම දෙනාම වගකියන්නට ඕනෑ. පිළියම් කර හරියන්නේ නැහැ. අතීසාරයට අමුඩෙ ගහල

භවික්තො නෑ; නියම බෙහෙත් වික

පරිපූරක මුදල්

දෙන්න ඕනැ. මේ මැති ඇමතිවරුන් ලැහැස්ති වෙන්නෙ අතීසාරයට අමුඩෙ ගහන්ටයි. මේ පරිවාස හා ළමා ආරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව සඳහා මා හිතන්නෙ අවුරුද්දකට රුපියල් ලක්ෂ 40ක් 50 ක් පමණ වියදම් වෙනවා කියයි. ඒ මුදලින් රටට ප්‍රයෝජන ගැනීම පිණිස වැඩ පිළි වෙලක් සකස් කරන්න ඕනැ. වැරදි කරන ළමයින් මගින් ඇතැම් බඩු භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්නට පුළුවන්. අපේ රටට පිටරටවලින් බඩු ගෙන්වන්න ඕනැය, අපේ රටේ බොහෝ දෙනකු කම්මැළි නිසා අපේ රටේ නිපදවන්නට පුළුවන් බඩුවන් නිපදවන්න මගක් නැත, කියා තමුන්නාන්සේලා හැම දාම වගේ කියනව. ඒ කම්මැළිකම ඇති වෙන්නෙ තමුන්නාන්සේලා ගෙන යන වැඩ පිළිවෙලේ වරද නිසයි. මා මිට කලින් හිර ගෙවල් සම්බන්ධව කථා කළ අවස්ථා වේදී කරුණු කීපයක් කිව්ව. ඒ විධියේ කරුණු මේකටත් කියන්නට සිද්ධ වී තිබෙනව.

සමිති සමාගම් මගින් ඇති කර තිබෙන ළමා නිවාසවලට ඉතා කුඩා ළමයින් ඇතුළත් වෙනව. ඒ වගේම රජයේ ස්ථාන වලටත් විශාල සංඛ්‍යාවක් ඇතුළත් වෙනව. රජයේ ආධාර ඇතිව සමිති සමාගම් මගින් පවත්වාගෙන යන නිවාසවලට අවුරුදු 3ටත් වඩා අඩු ඉතා කුඩා ළමයින් ඇතුළත් වෙනවා. ඒ ළමයින්ගෙන් වැඩි දෙනා දෙමව්පියන් නැති අනාථ ළමයින් වන්නට ඇති. ඒ සමිති සමාගම් මගින් පාලනය කරන නිවාසවලට 1959 දී ඇතුළත් වුණු ළමයින්ගෙන් සියයට 33ක් වගේ අවුරුදු තුනේ ළමයි. අවුරුදු 3 සිට 7 දක්වා ළමයින් සියයට 31ක් වගේ ඇතුළත් වී තිබෙනව. අවුරුදු 7 සිට 10 දක්වා ළමයින් සියයට 25ක් වගේ ඇතුළත් වී තිබෙනව. ඔය අන්දමට වයස් ප්‍රමාණය වැඩි වෙන්නට වැඩි වෙන්නට ඇතුළු වන ප්‍රමාණය අඩු වී තිබෙනව.

රජය මගින් කෙලින්ම පවත්වාගෙන යන ළමා නිවාස කීපයක් තිබෙනව. ඒවාට ඇතුළු වන්නෙ වැඩි වශයෙන් වයස අවුරුදු 10ට වැඩි කොටස වන්නට ඕනැ.

පරිපූරක මුදල්

හමිඩ් මයා.

(ஜமுப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Sir, there is no quorum.

මන්නි මන්ඩලය ගෙන් කොට, ගණපුරණයක් නොමැති වුයෙන් බෙදුම් සිත්‍ර ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපුරණයක් තුබුයෙන්—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, නොයෙකුත් බඩු මුට්ටු නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා මේ බාලා පරාධකාරයන්ට පුහුණුවක් ලබා දුන හොත් එයින් මේ රටේ සංවර්ධනයටත් පෞද්ගලික වශයෙන් ඔවුන්ටත් විශාල සේවයක් සිදු වන බවයි, මා කියමින් සිටියේ. නමුත් ඒ සඳහා මේ ආණ්ඩුවට සැලැස්මක් නැහැ. තමුන්නාන්සේලාගෙ කුමන වැඩකට වුණත් සැලැස්මක් නැති බව මා කලින් කිවා. පියා නැති, මව නැති දරුවන් බොහොම ගම්බදව ඉන්නවා. ඒ දරුවන් ඉන්නේ නැදැයිත් ලගයි. ඒ නැදැයිත් අප වෙත අවුත්, “මගේ අහවල් නැයාගෙ ළමයා ඉන්නෙ මා ලගයි. ඒ ළමයා මට මක්කරලාවත් හදන්ට බැ. මට වැඩකට පොළකට යන්නත් පුළුවන්කමක් නැහැ. මා ගෙදර නැති වුණොත් කෝලාහල කර නවා” යනුවෙන් කොතෙකුත් කියනු අසන්නට ලැබෙනවා. මේ වගේ කතා මට මෙන්ම ආණ්ඩුව පැත්තේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් අසන්නට ලැබෙනවා ඇති කියා මා කල්පනා කරනවා. මෙවැනි ළමයින් ආරක්ෂා නිවාසයකට පිටත් කර හැරීම සඳහා නිතරම මන්ත්‍රීවරුන් හමු වී ලියුම් ඉල්ලන අය ඉන්නවා. නමුත් කොතරම් ලියුම් එව්වත් ඒ සියලු දෙනා සඳහාම ඉඩක් සලසන්නට වැඩ පිළිවෙලක් සලසා නැහැ. 25 දෙනකු වෙනුවෙන් ලියුම් 25 ක් යැව්වොත් ඒ නිවාසයකට ඇතුළු කර වන්නේ එක් කෙනකු නැත්නම් දෙන්නකු පමණයි. මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට නියම මගක් සලසා නැහැ. මේ කාරණය සඳහා අපේ වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමා හමු වන්නටත් බොහොම දෙනකු එන්නට ඇති. [බාධා කිරීමක්] මේ තත්ත්වයේ උදවිය අද ගම්බදව කොතරම් සිටිනවාද? ඒ අය නිතරම අපට පැමිණිලි කරනවා. ඒ ළමයින් කෙසේ හෝ උසාවිය මගින් ආරක්ෂා

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[සී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

නිවාසයකට යවන ලෙස අපෙන් ඉල්ලනවා. උසාවිය මගින් යවන්නට නොහැකි බවත් වෙන මගක් ගැන සොයා බලන බවත්, කියන්නට බොහෝ විට අපට සිදු වෙනවා. ඒ විධියේ දහකාර ළමයකු පොලීසිය මගින් උසාවියට ඉදිරිපත් කරවා ආරක්ෂා නිවාසයකට යවන්නට පහසුකම් සලසා නැහැ. ළමයින්ගේ වරදක් නිසා ළමයින් තරක් වෙනවා නොවෙයි. තමුන්නාන්සේලා විසින් ඇති කරන ලද සමාජයේ වරද නිසා ඒ ළමයින් යම් යම් තරක වැඩවලට පෙළඹෙනවා. වැඩක් පලක් කරන්නට ඉන්න අයට රක්ෂා නැති නිසා ඒ අය ඒ වැරදිවලට පෙළඹෙනවා. ගලගෙදර ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ ගැන හොඳින් දන්නවා ඇති. සමහර විට දෙමව්පියන්ට රැකියාවක් නැති නිසා, මුදලක් හොයල දැවුණට කන්න දෙන්න වත් පිළිවෙළක් නැති නිසා, ඇතැම් පවුල් වල ළමයින් අල්ලපු වත්තට ගිහින් බුලත් කොටුවේ තිබෙන මිනිස් කරල් වික කඩා ගෙන යන්න ලැස්ති වන විට අහුවෙලා—

කේ. අබ්දුල් ජබාර් මයා. (ගලගෙදර)

(ജബ്ബාර් കേ. എബ്ദുල් ജബ്ബාර්—കലമെടറ)

(Mr. K. Abdul Jabbar—Galagedera)

ගැණු ලමයින්, පිරිමි ලමයින්?

සී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කොයි අංශයෙන් ඒක කෙරෙනවා. ගලගෙදර මන්ත්‍රීතුමා ගැණු ලමයිය, පිරිමි ලමයිය කියා වෙන්කරල අයුතුකම් කරන වද දන්නෙ නැහැ. ඒක සමාජයේ සිඬ වෙන දෙයක්. මේක විහිළුවක් නොවෙයි. ගලගෙදර ගරු මන්ත්‍රීතුමා එහෙම කිව්වට මේක විහිළුවක් නොවෙයි, සමාජයේ තිබෙන ලෙඩක්. තමුන්නාන්සේලා විසින් ඇති කර තිබෙන දෙයක්. අල්ලස්—පහා—ක්‍රමයට, දූෂණ ක්‍රමයට තමුන්නාන්සේලාගේ රජය යට වෙලා තියෙන නිසා ඇති වී තිබෙන දෙයක් මේක; කුණු කරවල විකුණන්නට ගිහිල්ල ඇති වුණු දෙයක් මේක. මේවා ශුද්ධ කරන්නට බැරි වෙලා තියෙන්නෙ ඒකයි. ළමයකුට මෙබඳු තැනකට ඇතුළු කරන්නට ගියාම එතනත් පහා ක්‍රමය තියෙනවා. එතන නිලධාරියා පුරුදු වෙලා තියෙන්නෙත් ඒකටයි. මේවා සිංගක් දැන ගන්න ඕනැ. නිදි මරාගෙන හිටිය

නිසා සමහරුන්ට අමාරු ඇති. අපට තම අමාරු නැහැ. මේ සභානයට ආවේ සමාජයට හරි වැරද්ද පැහැදිලි කර දෙන්නයි. සමාජය කිළිටු කරන්න නොවෙයි, සමාජය හරි විධියට ගෙන යන්නයි. මරදාන, බොරුල්ල පැත්තට ගිහිල්ලා බැලුවොත් තමුන්නාන්සේට පෙනෙයි, හිඟමත් ඉල්ලන්න එන අවුරුදු අටේ දහයේ, දොළහේ ළමයින් කී දෙනෙක් ඉන්නවද කියා. ළමයින් යන විට ශත දහයක් දෙන්න කියා ඉල්ලන කී දෙනෙක් ඉන්නවාද? මේක අඩු කර ගන්න උත්සාහ කරන්නෙ නැද්ද? ඒවා ගැන පරීක්ෂා කර බලා තියෙනවද? කොළඹ නගරයේ මෙබඳු ළමයින් පාසැල්වලට යන්නෙ නැහැ. ඔය වයසේ අය පාසැල්වලට යන්නට සුදුසු තමුත් පාසැල්වලට යන්නෙ නැති ළමයින් ලක්ෂ 5 ක් පමණ මේ රටේ ඉන්නවා. ඒ ලක්ෂ 5 ට නියම අධ්‍යාපනයක් ලබා ගන්න බැහැ. ඒ අධ්‍යාපනය නැති වන විට සිඬ වන්නෙ කුමක්ද? මේ ළමයින් ඇතැම් වරදි කළාම උසාවි මගින් අර තැන්වලට යවන්න සිඬ වෙනවා. ඒ තැන්වලට ගියාම එතැනින්වත් හරියට පුරුදු පුහුණු කරල නැවත සමාජයට ගැනීමට වැඩ පිළිවෙළ යොදා නැහැ. මේ වැය ශීඝ්‍රය අවුරුදු පහා වියදම් කරන්නට ලක්ෂ ගණන් මුදල් වෙන් කරන එකක්. ඒ කෙත් නියම ප්‍රයෝජනය ගැනීමට වැඩ පිළිවෙළ යොදන්න ඕනැ. අවුරුදු දෙක හෝ තුන හෝ අර සභාවල සිරකරුවන් වශයෙන් ඉන්න සිදු වන ළමයින්ට රක්ෂාව පුරුදු කරල එතනින් පිට වන විට ඒ තරුණ තරුණියන්ගේ ශ්‍රම ශක්තිය යොදවා නියම විධියට සමාජයට ප්‍රයෝජන වත් වැඩක් කරන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති කරන්නට ඕනැ ඔළුවට අත තියා ගෙන හැමදාම රට ගෙනියන්න බැහැ. අරව මේව ගැන කිය කියා ඉඳල වැඩක් නැහැ. කරන්න බැරිනම් පුළුවන් කෙනෙකුට දෙන්න. හැම වෙලේම වියදම් කරන දේ වලින් රටට ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්න ඕනැ. මා මීට වඩා යමක් කියන්න අදහස් කරන්නෙ නැහැ. [බාධාකිරීමක්] මොකද? තව විකක් ඔළුවට වදින්න ඕනැද? මෙතන ඔළු මොට්ටලයෝ විකක් ඉන්නව. ගරු කථානායකතුමනි, ඒ කට්ටියට මොනව කිව්වත් මොලේට වදින්නෙ නැහැ. යමක් කියනකොට ඒ කට්ටියට බොහොම අමාරුයි. මෙතන දැන්

පරිපූරක මුදල්

බොහොම දෙනෙක් නිදි මත පිට. තවත් බොහොම දෙනෙක් වෙරිමත පිට. මම මේව කියන්නේ ඒ උදවියට යමක් අහගන්නයි. නිදිමත අය නිදාගන්න ඕනෑ නම් නිදාගන්න යන්න. වෙරිමතින් ඉන්න අය ඒ අනුව යමක් කර ගන්න ඕනෑ නම් කර ගන්න යන්න. නමුත් අපට කියන්න තියෙන දේ කියන්න ඕනෑ.

මෙම වැය ශීඝ්‍රයට අපි විරුද්ධ වෙන්නේ නැහැ. මේවට තව මුදල් මදිසි කියන එකයි කියන්නේ. එසේම වැය කරන මුදල්වලින් දැවැන්ට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන හැටියට වැඩ පිළිවෙළ යොදන්න ඕනෑ. ඉදිරි සමාජය හොඳ විදියට හැඩ ගස්සන්න එම මුදල් යොදවන්න ඕනෑ.

පූ. හා. 1.37

ගරු මොත්‍රිපාල සේනානායක

(ශ්‍රේෂ්ඨ නීතිඥ ජෙනරාල්)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුවේ පරිවාස අංශය 1956 දී පටන් පරිවාස හා ලිහිල්කම දෙපාර්තමේන්තුව වශයෙන් පරිවර්තනය වුණා. එසේ පරිවර්තනය වී දැනට අවුරුදු 6 ක් ගත වී තිබෙනවා. මෙම දෙපාර්තමේන්තුව වැඩ කටයුතු ගැන ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සතුව ප්‍රකාශ කිරීම පිළිබඳව මාද සන්තෝෂ වෙනවා.

මෙම තරුණ දෙපාර්තමේන්තුව යම් දියුණුවක් ලැබුවා නම් ඊට මූලික වුණේ දක්ෂ ලෙස ක්‍රියා කළ නිලධාරී මණ්ඩලයයි. ඒ බව මා සන්තෝෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි. මෙම සුළු කාලය තුළ මේ දෙපාර්තමේන්තුව ලබා තිබෙන දියුණුව ගැන අපි කවුරුත් සන්තෝෂ විය යුතුයි. පරිවාස හා ලිහිල්කම දෙපාර්තමේන්තුවේ රජයෙන් කරගෙන යන නිවාස තියෙන්නේ 4 ක් වුණත්, මෙම ප්‍රශ්නයේ උග්‍රතාව රජය දන්න නිසයි සෙවණ නිවාස වලටත් ආධාර දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර තියෙන්නේ.

බොරැල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍ය චාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා) ඉතා වේගයෙන් කීව්වා, ඒ සියලු නිවාසයක්ම රජයට භාර ගත යුතුයි කියලා. ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් රජය එය පිළිගන්නත්, වියදමට වුවමනා කරන මුදල්වල හිඟකම නිසා එසේ කරගෙන යන පුද්ගලික ආයතනවලට යම්

පරිපූරක මුදල්

කිසි ආධාර මුදලක් දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් පමණක් දැනට සකස් කරගෙන යන බව කියන්න සතුටුයි. ආගමික අංශයෙන්ම මෙම අනාථ නිවාස පවත්වා ගෙන යන්නේ නැතිව ඊට වඩා ක්‍රමවත් පිළිවෙළකට ඒවා පවත්වාගෙන යනවා නම් හොඳයි කියා ගරු යටියන්තොට මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) කීවා. ආගමික අංශවලින් මෙවැනි නිවාස ඇති කළත් මේ පිළිබඳව තිබෙන නීතිය සංශෝධනය කරන්නට පණතක් මා ලිහිල්කම පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. ලිමසින්ව මෙවැනි ආයතනවලට යැවීමට සිදු වන අවසාවලදී ඒ අයගේ ආගමික හැඟීම් ගැනද සලකා බලා ක්‍රියා කිරීමට පුළුවන් වන පරිදි තීතියේ සංශෝධනයක් ඇති කරන්න මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

පෞද්ගලික අංශයෙන් පවත්වාගෙන යනු ලබන මෙවැනි ආයතනයන්ගෙන්ද විශාල සේවයක් සිදු වන බව මා කියන්න කැමතියි. යම් දිනකදී මෙම ආයතන සියල්ලක්ම රජයේ ආයතන වශයෙන් පවත්වා ගෙන යනු ලබන තත්ත්වයක් එන තුරු, පෞද්ගලික ආයතනවලටද තැනක් දිය යුතු බවයි රජයේ අදහස. පෞද්ගලික ආයතනයක් මගින් පාලනය වන්නාවූ නිවාස ගැනද නියම විධියේ පරීක්ෂණ පැවැත්වෙන බව මා කියන්න ඕනෑ. ආධාර දීමෙන් පසුව නොසලකා සිටීමේ වැඩ පිළිවෙළක් අනුගමනය කරන්නේ නැහැ. ලිමසින්ව දෙනු ලබන පුහුණුවීම් සම්බන්ධයෙන් දෙපාර්තමේන්තුව විමසිල්ලෙන් සිටිනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් අපේ ප්‍රතිපත්තිය වී තිබෙන්නේ ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයක් දීම, ඊට පසුව කාර්මික අධ්‍යාපනයක් දීම යන කාරණා දෙක හරියාකාර කෙරෙනවාද කියා පරීක්ෂා කර බැලීමයි. මේ සම්බන්ධයෙන් නම් ගම් ඇතිව සම්පූර්ණ විස්තරයක් දැන් මට දෙන්න බැරි වූවත්, මෙවැනි නිවාස වල සිටි ලිමසින් කීප දෙනෙකුට පුහුණුවීමෙන් පසුව රජයේද ආධාර ඇතිව රක්ෂා වත් පවා ලබා දී තිබෙන බව මට සතුටින් ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන්.

පාණදුරේ ගරු මන්ත්‍රීවරයා (ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.) එම පළාතේ පිහිටා තිබෙන ගෝතම් ළමා නිවාසය ගැන කරුණු කීපයක් මතු කළා. මෙම වැය

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ගරු මොනරිපාල සේනානායක]
ශීර්ෂය සම්මත වූවායින් පසු එම මන්ත්‍රී තුමා සඳහන් කළ කාරණා සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන්න පුළුවන් වේවි. එහි යම්කිසි මුදල් හිඟයක් ඇති වී තිබෙනවා නම් එය ගෙවන්න රජය කටයුතු කරන බව මා කියන්න සතුටුයි. පුණ්‍යාධාර සම්බන්ධයෙන් මෙන්ම ත්‍යාග සම්බන්ධයෙන් ද ආදායම් බදු ගෙවන්න සිදුවීම ගැන කරුණු සඳහන් කළා. මේ සම්බන්ධයෙන්ද අපේ නව මුදල් ඇමතිතුමා යම් කිසි සහනයක් දෙනවා නම් එය අපට කරන විශාල උදව් වක් බව මා මතක් කරන්න ඕනෑ. නොයෙක් කාරණා සම්බන්ධයෙන් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රකාශ කළ අදහස් සලකා බලා ක්‍රියා කරන බව ප්‍රකාශ කරමින් මෙම වැය ශීර්ෂය අනුමත කරන මෙන් මා ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහාසම්මත විය.

ප්‍ර.හා. 1.45

පරිපූරක මුදල:

අනුරාධපුර සංරක්ෂණ මණ්ඩලය

குறைநிரப்புந் தொகை : அநுராதபுர பாது
காப்புச் சபை

SUPPLEMENTARY SUPPLY :

ANURADHAPURA PRESERVATION BOARD

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

“That a supplementary sum not exceeding Rupees Three hundred and thirty-nine thousand one hundred and forty-two and cents eighty-two (Rs. 339,142.82) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

SCHEDULE

Head 16—Prime Minister.	Rs. c.
Vote No. 2—Administration	
Charges—Recurrent Ex-	
penditure ..	339,142.82”.

With the establishment of the Anuradhapura Preservation Board

with effect from 20th July, 1961, the Urban Council, Anuradhapura, ceased to exist. As the board is not a local authority for the receipt of grants from the Commissioner of Local Government, certain grants have been withheld from payment in 1961-62.

The board is charged with the responsibility of maintaining the civic amenities of the town in a larger area and in a wider capacity than the U. C. At present the funds of the board are derived from local taxes and grants provided for capital expenditure under Head 16, Vote No. 5, Sub-head 8.

The board has made representations that unless it is provided with money to the extent of the grants that were available to the U. C., it cannot carry out its functions.

When this Estimate is approved the unused funds under Sub-heads 13, 14, 15, 16 and 17 of Vote 2, Head 177—Commissioner of Local Government—that were meant to be paid to the U. C., Anuradhapura, will be frozen.

No new money is required. This is merely to spend from the Votes under the Prime Minister's Ministry the amount of money which would have been payable to the former U.C.

ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(டொக்டர் என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

There is a matter of principle involved in this. The Anuradhapura Preservation Board is not a local authority. What Government now proposes to do is to treat the board on the same footing as a local authority. Now, a local authority has certain obligations under the law—imposition of rates, taxes and so on. Can you equate the board, an entirely nominated body, with an elected local authority?

பரிபூரண இடல்

செ. சேனாநாயக

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayake)

We had a Special Commissioner.

ஃபா.பி. பி. பி. பெரேரா

(டாக்டர் என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That is different. A Special Commissioner is appointed for a temporary period. The board is not on the same footing. The board is not necessarily temporary like a Commissioner who is appointed for an *ad hoc* purpose.

I should like this matter looked into because an important question of principle is involved.

செ. சி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

As you are aware, a special Bill was passed and all the functions of the local body were vested in the board. The question that the hon. Member for Yatiyantota raised will be looked into.

புனிய சங்கரத்தின வி.

பரிபூரண இடல்:

ஹீட் பி.பி.பி.

குறை நிரப்பித் தொகை: இராணுவம்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: ARMY

செ. சி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

"That a supplementary sum not exceeding Rupees Three million five hundred and twelve thousand nine hundred and twenty-one (Rs. 3,512,921) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon for the service of the financial year beginning on 1st October, 1961, and ending on

பரிபூரண இடல்

30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

SCHEDULE

Rs.

Head 18—Army.

Vote No. 1—Personal emoluments and other allowances of staff

1,566,024

Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure

1,856,897

Total .. 3,512,921 "

These funds are for the army. I want to mention this first: the army vote has been discussed I believe for five whole days when the Votes of the Hon. Prime Minister were discussed, and every month when the Emergency was extended every hon. Member has had the opportunity of speaking as much as he wanted. As you are aware, the normal procedure is that you read the Gazette notification and hon. Members—

பி.பி.பி. டி. சில்வா

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

We are not allowed to debate.

செ. சி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

May I suggest that the Debate on this be taken up at some more whole-some hour than now, say, next month.

செ. மன்திரேசன

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Adjourn the House.

செ. சி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

No.

பி. சேல்டன் ஜயசிங்ஹ வி. (வந்தல்)

(திரு. டி. செல்டன் ஜயசிங்ஹ—வத்தலா)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Wattala)

Then withdraw it.

புனிய சங்கரத்தின கருணாநிதி.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ප්‍ර. හා. 1.53

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කි.රු. 12. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු කළානායකතුමනි, මෙය ඉතා වැදගත් වැය ශීර්ෂයක්. සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙලක් නුවුවත් මේ රටේ ජාතික හමුදාවක් ඇති කිරීමට මේ මුදල ඇතැම් විට ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. යුද්ධ හමුදා වටය කියා මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ රුපියල් 35,12,921ක් වෙන් කර තිබෙනවා. එය සුළු මුදලක් නොවෙයි. මේ රටේ අභ්‍යන්තර ආරක්ෂාව සඳහා ජාතික හමුදාවක් ඇති කිරීම ගැන අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. මේ වැය ශීර්ෂයේ පුද්ගලික පඩිනඩි සහ කාර්ය මණ්ඩලයේ අනිකුත් දීමනා සඳහා රුපියල් 16,56,024කුත් පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්—සඳහා රුපියල් 18,56,897කුත් යනුවෙන් රුපියල් 35,12,921ක් වැනි විශාල මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. කාර්ය මණ්ඩලය යනුවෙන් මෙහි සඳහන් කර තිබෙන්නේ ඉහළ නිලතල දරණ අයත් ඇතුළුව වෙන්ට ඇති ඉහළ නිලතල දරණ අයට විශාල මුදලක් වැය වෙනවා. මුලදීත් මේ ගැන මා කියා තිබෙනවා. කොමාන්ඩර්, ලේස්ටිනන්ට් කොමාන්ඩර්, කැප්ටන් යනාදී උසස් නිලධාරීන් වෙනුවෙන් යන මුදල බොහොම වැඩියි. මේ රටට ඔබ්බ ආකාරයටයි වැඩ කෙරෙන්නට ඕනෑ. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ කාලයේ තිබුණු හැටියටම හැඩගස්සාගෙන මේ දුප්පත් රටේ ඒ විධියට මුදල් වැය කරන්නට ලැස්තිවෙලා ඉන්නේ. අද ඒ පරණ සැලැස්ම අනුව ගෙන යන්නට බැහැ.

රටේ සාමාන්‍ය ජනයාගේ දරුවන්, ඉලන්දාරි, දහස් ගණනක් අද හමුදාවේ ඉන්නවා. ගම්බද ගොවියාගේ පුතා අද එස්. එස්. සී. විභාගයෙකුත් පාස්වෙලා—ඉස්සර කාලෙ වගේ හය හත පාස් කරල නොවෙයි—අද හමුදාවට බැදිල ඉන්නවා. වැඩපොළේ කම්කරුවාගේ පුතා හොඳට ඇඟ පත ඇතුළුව, හොඳට වැඩුණු පපුව ඇතුළුව, තුවක්කුව කරේ තබාගෙන, හැතැප්ම ගණන් දුවන්ට පුළුවන්කම ඇතුළුව අද හමුදාවේ ඉන්නවා. මධ්‍යම පාසැලේ හොඳ ඉගෙනීමක් ලබා පිට වුණු උදවිය අද හමුදාවේ ඉන්නවා; නමුත් අද ඒ උදවියට

තැන නැහැ. දහස් ගණනින් ඉන්න ඒ උදවියට අද පඩිනඩි වැඩි වන තැන් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ අයට සිය ගණන් පඩි ලැබෙන්නේ නැහැ. දහස් ගණනින් පඩිය ලැබෙන්නෝ ලැබෙන්නේ බොහොම කලාතුරකින් එක්කෙනෙකුටයි. මේකේ රහස්‍ය මොකක්ද කියන එක මම අහනවා කෙලින්ම. ගරු ඇමතිතුමාට උත්තර දෙන්නට පුළුවන්ද මේකේ රහස්‍ය මොකක්ද කියා?

ජයසිංහ මයා.

(කි.රු. ඉයාසිඤ්ඤ)

(Mr. Jayasinghe)

එතුමා ඊයේ පෙරේදා තමයි මුදල් ඇමති හැටියට වැඩ භාර ගත්තේ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කි.රු. 12. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඊයේ පෙරේදා වැඩ භාර ගන්නට බොහොම කාලයක් මේ ගරු සභාවේ ඉඳල තියෙනවා. සාමාන්‍ය ගැමියෙකුගේ පුතාට අද ඉහළ නිලතල ලබන්නට බැරි තත්ත්වයක් අද හමුදාවේ තියෙන්නේ මොකද? ඒක වෙනස් කරන්නට ඕනෑ. වලන්ටියර් හමුදාවත් ඊයේ පෙරේදා විසුරුවා හැරල ජාතික හමුදාවක් හදන්නට ලැස්ති වුණා. කාටද ඒ ජාතික හමුදාවේ නිලතල දෙන්නට යන්නේ? කොහොමද ඒ අය තෝරන්නේ? තමුත් තාත්තේට මතක ඇති පසුගිය කාලේ—මේ අවුරුද්දේ ජනවාරි මාසේ—ඇති වුණ සිද්ධිය.

අද මේ අළුත් අංශයට—“Third Field Regiment” කියන අංශයට—හටසින් ගන්නවා. අළුත් යුනිට් එකෙකුත් ගන්නවා. පිටතිනුත් ගන්නවා. එදා, 28 වනදා, පුත්තලමේ සිටි නිලධාරියායි, ගන්නේ. ඔහුට විරුද්ධව පසු ගිය කාලයේ දී දෙපාර්තමේන්තුවේ තුබුණු “ස්ටේට් මන්ට්” මතක ඇති. කවුද, එදා පුත්තලමේ සිටි නිලධාරියා? අසවල් කොටස් අසවල් දවස්වලට එනවාය, “රේල්වේ” එක “ඇම්බුෂ්” කරන්න ඕනාය, කියා හේවායින් පෝලිං ගසා වැඩ කළ කැප්ටන් ඒපාන්සේකායි. ඔහු ගැන ටිකක් සොයා බලන්න. මම එදා කිව්වා, අමුතු සංස්කෘති යක් අනුව එතැන නිලතල හැඩගස්සනවාය

පරිපූරක මුදල්

කියා. හමුදාවේ සිටින දහස් ගණන් හටයින් මේ කරුණු ගැන විරුද්ධයි. හැබැයි, අළුත් කැප්ටන්ලා වෙන් කළා කරන උදවිය එතැන ඉන්නවා. ඔය විධියේ කැප්ටන්ලා නියාගෙන ඉදිරියට හමුදාව ගෙනයන්න බැරි වෙයි. ජාතික සවරාපයක් අනුව හමුදාව හැඩගස්සන්න ඕන. අද හමුදාවේ සිටින දහස් ගණන් හටයින්ගේ මතයට ගරු කරන්න ඕන. අණ දෙන කොටස්වලට පමණක් තැන දී, ආසාවෙන් බැදී හැදෙන වැඩෙන මේ රටට ලැදි කොටස්වලට තැන නොදී, වැඩ කිරීමේ සවරාපයක් මේ අළුත් යුනිට් එකේත් ඇති වෙලෙන යනවා. අපි කල්පනා කළා, ඒ තත්ත්වය ඉවත් වෙය කියා. නමුත් ඒ තත්ත්වය ඉවත් කරන්න ලැස්ති නැහැ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාභ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

මේ මුදල ඉල්ලා තිබෙන්නේ අළුත් යුනිට් එකේ පඩිනඩි ගෙවීම සඳහා නොවෙයි. ස්වේච්ඡා හමුදාවේ සේවකයින් නිත්‍ය හමුදාවක් සමඟ අභ්‍යන්තර ආරක්ෂක කාර්යයන් වෙනුවෙන් සක්‍රීය සේවය සඳහා කැඳවීම සම්බන්ධයෙනුයි. —[බාධා කිරීමක්]

The position is this: In connection with the continuance of the emergency declared on 17.4.61 the Volunteer Force personnel of the Army who were placed on compulsory leave without pay were called out on active service for internal security duties along with the Regular Force. Some of these personnel have not been demobilised yet. On account of this and the intensive deployment of the Regular Force the Army had to engage additional civilian employees like cooks, waiters, labourers, sweepers and conservancy labourers.

It is for the staff that has already been employed from the Volunteer Force during the current financial year that this money is required and not for any new staff going to be employed or any new army formation that is now taking place or that will take place in the future. This

is purely to pay the salary of the Volunteer Force that was already there.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

වොලන්ටියර් ෆෝර්ස් එකට ගෙවන්නෙයි කියනවා. අද වොලන්ටියර් ෆෝර්ස් එක ඩිස්බන්ඩ් කර, අර අලුතෙන් හදන යුනිට් එකටම ඇතුළත් කරනවා නේද? එසේ කිරීමේදී අර නිලධාරීන් එන්නේ නැද්ද?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාභ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඒක එන අයවැය ලේඛනයේ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

එන අයවැය ලේඛනයේ නොවෙයි. අර කලින් කිව්වේ. ඒ වොලන්ටියර්ස්ලා දැන් මේ යුනිට් එකට ඇතුළු වෙනවා නේද? අලුතෙන් සංවිධානය වන මේ යුනිට් එකට අර වොලන්ටියර්ස්ලාමයි එන්නේ. නමුත් තාත්සේ මේකෙ මොනම තේරුමක්වත් දන්නේ නැහැ. නිකම් ඔතන සභානායක හැටියට ඉන්නවා. සභානායක වශයෙන් තමුත්තාත්සේ දන්නේ නැහැ, ඇති වන වැඩ පිළිවෙළ. නිකම් කඩදාසි කැල්ලක මොකවත් ලියා දුන්නාම කළා කළාට හරි යන්නේ නැහැ. ඒකෙ නියම තත්ත්වය දැනගන්නට ඕන.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාභ ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

සාමාන්‍යයෙන් අනික් මන්ත්‍රීවරුන් දන්න තරම්වත් දන්නවා ඇතිනේ?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුත්තාත්සේ මේක සම්බන්ධව දන්න තරම කියනවාද, දන්න තරම වහ ගෙන ඉන්නවද කියා දන්නේ නැහැ. අන්න ඒක මම කෙළින්ම කියනවා.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා. (මිරිගම)

(තිරු. විජයබාහු විජයසිංහ—මිරිගම)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha—Miri-gama)

කොහොමද දන්නේ?

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කසිප්පු බිලද මොනව බිලද මම දන් නෙ නැහැ, ඒ තාලෙට කලා කරන්නෙ. මේ හමුදාවයි, “පීස් කෝ” එකයි ගැන කියන විට බොහොම රිදෙනවා. බොහොම කැක්කුමයි. [බාධා කිරීමක්] නිව්ටිය තැනුව දොඩවනවා. බෝතල් කියක් ගැහැව්වද ?

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වන්න. ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්නයට අදාළව කළා කරන්න.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මෝඩයෙක් වුණොට මේ ගරු සභාවේ මෝඩ වචන කියන්ට එපාය කියා මම එතුමාට කියනවා. ඔබතුමා කළා නොකර ඉන්ඩ [බාධා කිරීමක්]—

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

මිනිසුන් මන්ත්‍රීතුමා කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වෙන්න. නැත්නම් එළියට යන්න.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුත්තාන්සේ කිව්වාට එතුමා අහන් නේ නැහැ. එතුමාට වෙරි. ඔය කළා කරන් නේ මන්ගනිය ! භූතයෙක් !

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කළානායකතුමනි, භූතයෝ වැහිල.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

එතුමාට රාජ්‍යාරක්ෂක කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්කම ලැබෙන්නට යනවා. ඒකයි මේ විකක් ඉගෙන ගන්ඩ එපාය.

ගරු කළානායකතුමනි, හමුදාවට වැය කරන මුදල් සම්බන්ධවයි මම කීවේ. මේ පෙරේදා හමුදා නිලධාරියෙක් දවස් දෙකක් නිවාඩු අරගෙන රජයේ ජීප් රථය කිනුයි ගියේ. ඔහු ආපසු ආවේ අදයි. කවුද ඒ ? මම දන්නවා, ඔහු ඒ ජීප් රථයෙන් ආවේ අදයි. මෙන්න හමුදාවේ වාහන පාවිච්චි කරන හැටි. එහෙත් සාමාන්‍ය හට යෙකුට සුළු වේලාවකට, පැයකට දෙකකට මළ ගෙයකට යන්න වුණත් රජයේ වාහනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙත් අර නිලධාරියා දවස් දෙකක් නිවාඩු අර ගෙන ගියේ ජීප් රථයකින්. අදයි ආවේ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කවිද ඒ ? ඒ නිලධාරියාගේ නම මොකක්ද ?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

හමුදාවට වෙන් කරන මුදල් තාක්ෂි වන්නේ මේ ආකාරයටයි. “විරාන්ස් පෝට්, ටීරුවලින්” වලට කියා රුපියල් හතළිස් දහසක් පමණ වෙන් කර තිබෙනවා. මේවා ගැන හොඳට පරීක්ෂා කර බලන්න. මම තමුත්තාන්සේට දැන් කීවේ අද සිදු වූ දෙයක්. පෙරේදා අරගෙන ගිය ජීප් රථය අදයි ගෙනාවේ. තමුත්තාන්සේට මම තවත් කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. පසුගිය දිනවල කිරි බෝතලයක් ගැනීමට හමුදා රථයකින් පනාගොඩ සිට කිරිල්ලපොනට ආවා. මේවා අද දින සිද්ධ වන දේවල්. මෙවැනි කරුණු තවත් කීපයක් තිබෙනවා.

ගරු කළානායකතුමනි, ඊළඟට ඒ ස්ථානයේ ගොඩනැගිල්ල තත්ත්වය ගැන බලමු. ලක්ෂ ගණන් වැය කළ ගොඩනැගිලි අද පුපුරාගෙන යනවා. ඊයේ පෙරේදා පනාගොඩ තිබෙන පරණ බංගලාව රෙපයාර් එකට දැමීම. ඒ රෙපයාර් එකට රුපියල් 15,000 ක් ගියා. රුපියල් 15,000කින් අළුත් ගෙයක් සෑදිය හැකියි.

ශ්‍රී. සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

මේ ගමනාගමනයට තිබෙන රේල්වේ
වොරන්ට්ස්වලට ගිය වියදම්.

This is for railway warrants issued
to 8,000 volunteers to come from the
nearest railway station to their homes
in Colombo.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(ඩොක්ටර් ඩබ්ලිව්. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

This Supplementary Estimate is
over your Army Vote.

ශ්‍රී. සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Yes.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කථානායකතුමනි, අහරේ ඉදන් රේල්වේ
වොරන්ට්ස්වලින් එයි. ජීප් එකෙන් තැන්
නම් ට්‍රක් එකෙන් යන ඒවට මුළු වෝට්
එකෙන් යයි.

හමිඩ් මයා.

(හමිඩ් හමිඩ්)

(Mr. Hameed)

Sir, there is no Quorum.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන් කොට ගණපුරණයක්
නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිත්‍ර ගබ්දා කිරීමට නියෝග
කරන ලදී.

පසුව ගණපුරණයක් තුබුයෙන්—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මම මතක් කළා අපි මෙහෙම පාස්
කරන මුදල් වියදම් කරන ආකාරය. දුම්
රියේ ගමනාගමන කරන්ටය කියා මුදලක්
දානව; පාවිච්චි කළ විදුලි බලයටය කියා
මුදලක් දානව. අර රෙපයාර් කළ ගෙට්
රුපියල් 15,000 ක් ගියා. ඒකට එස්ටිමේට්

කළ මුදලට වඩා වැඩියෙන් වියදම් වී තිබේ
නව. ඒ වැඩිය ගිය මුදල කොතැනින් ගත්
ටද කියා දැන් හොයනව. ඔක සමහරවිට
ඉස්සර ශ්‍රියාකන්දවත්තේ තිබුණු පරණ
බංගලාවක් වෙන්ට පුළුවන්. මේ විධියට
කරුණු සිද්ධ වෙන්නේ එක තැනක පම
ණක් නොවෙයි; හැම තැනම මේ විධියයි.
“ආම්ස්, ඇමප්‍රතින් ඇන්ඩ් ස්ටෝර්ස්”
කියා මේකට රුපියල් ලක්ෂ 3 ක් දමා
තිබෙනව. එහෙ යාපනයට ගෙන ගියෙන්
මෙහෙ ස්ටෝර්ස් වලින් නොවැ.

ශ්‍රී. සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ස්ටෝරුවෙන්.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඔව්, හමුදාවේ තිබුණු ඒව. ඇයි අර ජන
වාරි මාසේ 25 වැනිදා වෙහි උණ්ඩ
65,000 ක් තැනි වුණා නේද? ඒව මේකට
නොදැම්මේ ඇයි? මෙතැන වාර්තා කළා
නේද? ඒව සේරම හම්බ වුණාද? නැහැ.
ගණන් ලැයිස්තු අනුව 65,000 කට කිට්ටු
ගණනක් තිබුණ.

ශ්‍රී. සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඒව තැනි වුණේ නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒව සේරම හම්බ වුණේ නැහැ. 65,000
කට කිට්ටු ගණනක් අඩුව තිබුණ.

ශ්‍රී. සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඒ පිට කර තිබුණු ඒව ආපසු ගත්ත.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඔක්කොම ගත්තේ නැ.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා (අවිස්සා වෙල්ල)

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—அவிசாவலி)

(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avissawella)

බේරෙට වැටිවිට හරිය ගත්ත.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඇතැම් කොමිෂනර්වල තුබුණු උණ්ඩ ගෙනවිත් බේරෙට හැලීම ගැනත් සටහන් වෙලා තියෙනවා. ඒක නැතෙයි කියන්න බැහැ. මන්නාරමේ යුනිට එක භාරව සිටි අණ දෙන නිලධාරියා උණ්ඩ ගන්නා ලෙස දුන්න නියෝගය තමුන්නාන්සේ දන්නේ නැද්ද? සේරම්, දිසානායක, මැල් යනාදී අය අසූ වුණු බවත්, ආණ්ඩුව ඒ අයට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්ට යන නිසා ඒ අය ආරක්ෂා කළ යුතුය කී උදවිය තවමත් හමුදාවේ ඉන්නවා. මේ කොටස් වලින් විකක් බේරිලා ඉන්න. බේරේ තිබී හමු වුණු උණ්ඩ යුද්ධ හමුදාවේ ඒවා නොවෙයි. ඒවාට වියදම් කෙළේ නැද්ද? තවත් උණ්ඩ තිබුණේ කොහේද? ඒවා යුද්ධ හමුදාවේ උණ්ඩ නොවෙයි නම් කොමිෂනරියක තිබුණු ඒවාද? කවුද ඒවා බේරෙට දුම්මේ? කවුද ඒවා හමුදාවට දුන්නේ? ඒවා පොලිස් විරේනිං මධ්‍යස්ථානයේ තුබුණු ඒවාද? ඒවා ගෙනත් දුන්නේ සිඩ්නි ද සොයිසා ද? එහෙම තැත්නම් ජේසුදාසන් ද?

පූ. භා. 2.21

ගරු කථානායකතුමනි, අද දින වැඩ කෙරෙන ආකාරය ගැන මා කරුණු විකක් මතක් කළා. යුද්ධ හමුදාවේ හේවායන් ඉන්නේ සිලිං නොගසන ලද ගෙවල්වලයි. අව්ව තදින් තිබෙන වෙලාවල ඒ ගෙවල් වල ඉන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ. නිලධාරීන් ඉන්නේ නම් හොදට සිලිං ගසන ලද ගෙවල්වලයි. නිලධාරීන් දෙතුන් දෙනකු ඒ හේවායන්ගේ කාමරවල බැඳ තැබුව හොත් සිලිං නැති එකේ අමාරුව ඔවුන්ට තේරෙනු ඇති බවත්, එසේ තේරෙන තුරු හේවායන්ගේ කාමරවලට සිලිං නොලැබෙනු ඇති බවත් සමහර හේවායන් කියනවා. සොල්දාදුවන් වාසය කරන ගෙවල් ඒ තරම් උෂ්ණ වන ආකාරයටයි. සාදා

තිබෙන්නේ. හේවායන්ගේ ගෙවල් මේ විධියට සාදා ඇති නමුත් නිලධාරීන්ගේ ගෙවල් හොදට සාදා තිබෙනවා.

අපටත් පහසුකම් වුවමනා බව, අපටත් උෂ්ණය වැඩි කාමරවල ඉන්න බැරි බව එතකොට තේරේය කියා ඒ හේවායෝ අද කියනවා. අපේ සභා නායකතුමා මේවා ගැන දන්නේ නැති නිසයි, මම මේවා මතක් කළේ. ඉදිරියට ඇති කරන්ට යන යුනිට එකවත් නියම පිළිවෙළට හදන්න ඕනැ. තුප්පහි සංස්කෘතියට අනුව කටයුතු කරන නිලධාරීන් ඉවත් කරල රටේ ගම්බද ගොවියාගේ, කම්කරුවාගේ දරුවාට ඒ තැන දෙන්න ඕනැ. ඒ අය අතර දැන් උගත් පිරිස ඉන්නවා. ඒ අයට උසස් නිලතල ලබා ගන්ට ඉඩ දෙන්න ඕනැ. ඒක කරන්න ලැස්ති නැහැ. ගරු සභානායක තුමා ඔළුව වැනුවට මදියි. තමුන්නාන්සේ කරන්නේ නැති එකයි, වැරද්ද.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ වරදක් නොවෙයි. අපේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පස්සෙ සරඹ කරන්නෙ සිංහලෙන් බව තමුන්නාන්සේ දන්නව. අණ දෙන්නෙත් සිංහල භාෂාවෙන්. සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කළේ ඕවා කරන්ට අදහස් කරගෙනයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

සිංහල භාෂාවෙන් කටයුතු කරනවා නම් එතන ලියකියවිලි ගනුදෙනු කරන්නෙ මොන භාෂාවෙන්ද? සිංහලයෙන් යම් කිසි අණක් පනවා ලියවිල්ලක් අරින්ට පුළුවන් නිලධාරී 5 දෙනෙක් ඉන්නවාද? හේවායන් අතර නම් එස්. එස්. සී. පාස් කළ, සිංහලයෙන් වැඩ කරන්ට පුළුවන් අය ඉන්නවා. කරනවාය කිව්වට මදියි, කෙරෙන්නෙ නැහැ. අද එතන ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ මේකයි. “විප් ඔප් ස්ටාප්” සිංහල දන්නවාද කියා මම අහන්ට කැමතියි. තමුන්නාන්සේ මේ ලෝකෙ දෙයක් ගැන දන්නෙ නැහැ.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා දන්නවාද?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මම දන්න එවා ගැන මට කියන්න පුළුවන්. සිංහල භාෂාවෙන් හමුදාවේ කටයුතු කරනවා නම්, ඒ සඳහා සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාවේ යොදවනවා නම්, ඒ හමුදාව ජාතික ස්වරූපයක් ඇතිව, ජාතික ඇල්මක් ඇතිව රටේ ආරක්ෂාව සඳහා කටයුතු කරන පිරිසක් හැටියට හැඩගසා ගන්න පුළුවන්; තුප්පහි ගතිවලට ඇදෙන්නේ නැති වන පිළිවෙළට හමුදාව හදා ගන්න පුළුවන්. එනන ඉන්නාවූ 340 ක් පමණ වූ නිලධාරීන් ගෙන් සියයට අනුවක්ම තුප්පහි ගතිවලට යට වූ අයයි. අපේ කොමාන්ඩ්තුමා ඉන්නවා. අහගන්න පුළුවනි. ඒ පිළිවෙළ හරිගස්සන්නට එනන ඉඩක් නැහැ. විදේශික රටවල ඉඳල බලපාන කතෝලික ඇක්ෂන් එක ගැන, දේශපාලන බලපෑම් ගැන මම මුලින් කීවා. ඒක තමයි අදත් තියෙන්නේ. පසුගිය දිනවල මම විභාග ගැන කීවා. ප්‍රොමෝෂන් දෙන්න විභාග පවත්වන හැටි, විදේශික රටවලට උදවිය යවන හැටි, මම කීවා. මේ රටේ ජාතික හමුදාවක් හැඩගැසීමේදී නිලතල භාර ගන්න පුළුවන් කී දෙනෙක් පිට රට යැවීමට සිටින අයගේ ලැයිස්තුවේ ඉන්නවද දන්නේ නැහැ. එදා මම මෙනන කළ කථාවෙන් පස්සේ ඒ විභාගය අවලංගු කරල තියෙනවා. ඒ විභාගය අවලංගු කළාට පසු ආශාවක් ඇතිව යන්න හිටපු එක් කෙනකුට දෙන්නකුට යන්න තිබුණු ඉඩ කඩ අතින් අවස්ථාවෙදී නැති කරන්න පුළුවන්. එනන විභාග කරන පරීක්ෂක යන් වෙනස් කළාද? නැහැ. හොරාගෙ අම්මාගෙන් පේන අහන්නයි වෙන්නේ අද. නිලතල සම්බන්ධයෙන් ඒ විධියටයි හමුදාව හැඩගස්වා ගෙන යන්නේ. ඒ ක්‍රමය වෙනස් කරන්න ඕනැ.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

මොනව කීව්වත් උත්තරයක් දෙන්නේ නැත.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

සිංහලෙන් වැඩ කරනවාය කියන මේ ආණ්ඩුවෙන් මා අහනවා. සිංහල ටයිප් රයිටර් කියක් හමුදාවේ තියෙනවද කියල. ඒව වැඩ කරනවාද? ඒවායේ වැඩ කරන දක්ෂ අය වෙන තැන්වලට මාරු කර ගෙන යනවා නේද? හමුදාවේ රාජ්‍ය භාෂාව නියම විධියට ක්‍රියාවේ යොදවන්න තවම ලැස්ති නැහැ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

සිංහල ටයිප් යන්ත්‍ර 113 ක් තියෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

වැඩ කරන උදවිය මොන මොන තැන්වලටද දාල තියෙන්නේ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ටයිප් යන්ත්‍ර තියෙන තැන්වලට.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගිහින් බැලුවද? අතතින් එවන තුණ්ඩුව විතරක් පිළිඅරගෙන වැඩ කරන්න ගියොත් තමුන්නාන්සේන් අත්තරාවේ වැටේවි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මෙම සභාවේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කියන හැම දෙයක්ම බොහොම හොදින් කල්පනා කර බලනවා, ගරු අගමැතිනිය. මට ඒක පැහැදිලි වශයෙන් කියන්න පුළුවනි. යුද්ධ හමුදාව ගැන වුණත් අනිකුත් කරුණු ගැන වුණත් එතුමියට අයිති දේවල් පිළිබඳව මෙම මන්ත්‍රීවරුන් කියන කරුණු එතුමිය හැන්සාඩ් චාර්නාව මගින් කියවා බලා බොහොම ඕනැකමින් කල්පනාවට ගන්නවා.

පරිපූරක මුදල්

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කල්පනාවට ගත්තට මොකටද, ක්‍රියාවේ යොදවන්න ශක්තියක් නැතිනම්? කවුරුත් කල්පනාවට නම් ගත්තව, නමුත් ක්‍රියාවේ යෙදෙන්නේ නැහැ කල්පනාව විතරයි. කරන්න අදහසක් නැහැ. ක්‍රියාවේ යොදවන්න ශක්තියක් නැහැ. කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාත් හැමදාම මෙතන කියනව මෙව්වර අස්වැද්දුව, අව්වර අස්වැන්න තියෙනව කියල. බැලුවහම එය ගුවනේ මාලිගා හැදීම වාගෙයි. [බාබා කිරීම.] මේ කරුණු පිළිබඳව කෙළින් තීරණයක් ගන්න නමුත් නාන්සේට ශක්තියක් තියෙනවද? මේවා පරීක්ෂා කර බලා ක්‍රියාවේ යොදවන්න අගමැතිනියට ශක්තියක් තියෙනවද? අද වන තුරු මේවා ගැන කෙළින් ප්‍රකාශයක් කළාද? මේ ගැන සභාවේදී අපි මෙම කරුණු කීප වතාවක්ම කියා තිබෙනවා. නමුත් කෙළින් ප්‍රකාශයක් කළේ නැහැ. තමන්ගේ රටට ආදරයක්, ආසාවක්, ආලයක් තියෙන සාමාන්‍ය භටයන්ට රාජ්‍ය භාෂාවෙන් වැඩ කිරීමට ඇති දක්ෂකම් අනුව "ප්‍රමෝෂණ" දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් යකස් කරන්න ඕනැ. දැනට එසේ සලස්වා තිබෙනවද? අද වන තුරු සලස්වා නැහැ. රට නිදහස ලබා ගන්නා සිත් පසුව සමාජය ප්‍රගතිය කරා ගමන් කිරීමේදී එම ගමනට අවහිර ඇති වන අන්දමේ බලවත් අකුල් හෙළිවනවා නම් එයින් වන්නේ මුළු රටමම විපතක්. පසුගිය වතාවේ යම්තම් කතා අහින් ගහල ගියා. එදා නම් ඒ කට්ටිවලට විරුද්ධව ටිකක් තදින් සිටි නමුත් දැන් ටිකක් තිසොල්මන් වෙලා ඉන්නවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

උසාවි තිබෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

උසාවි නම් හුඟක් තිබෙනවා. නමුත් ඒ උසාවිවලටත් ක්‍රියා කරන්න බැරි ආකාරයටයි නමුත් නාන්සේලාගේ රජය වැරදි ආකාරයට ක්‍රියා කර තිබෙන්නේ. අනෙක් රටවල නම් ඔය විධියේ ද්‍රෝහිකම් කරන

පරිපූරක මුදල්

උදවියට ඔය අන්දමට නොවෙයි සලකන්නේ. හමුදාවේ සිටි තැනැත්තෙකුට විරුද්ධව චෝදනාවක් ඉදිරිපත් කළා නම් ඒ අයට අවිවු කරන්නේ කොහොමද? අනික් රටවල මෙවැනි අය සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කර තිබෙන්නේ කොහොමද පසුගිය කාලවලදී නම් නොයෙකුත් දෙනාට වෙඩි තබා මරා දැමූ බව අප දන්නවා. අදත් එම නීති රටේ තිබෙනවා. රට ආරක්ෂා වන අන්දමට රජයේ සංවිධානයන් තිබෙන්න ඕනැ. එම සංවිධාන ක්‍රම වත් පිළිවෙලට තබා නොගන්නොත් රටටත් ජනතාවටත් සිදු වන්නේ බලවත් විපත්තියක්. ඒ නිසා ජනතාවගේ උපකාරද ඇතිව ජනතාව ආරක්ෂා කිරීම පිණිස මූලික බලසම්පන්න ආයුධය වන යුද්ධ හමුදාව හැඩගස්වා ගන්න ඕනැ. අණ දෙන කොටස ඊට විරුද්ධව හිටියොත් රටට විපතක් සිද්ධ වෙනවට සැකයක් නැහැ. අන්න ඒක ගැන වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්නට නමුත් නාන්සේලාට නම් බැහැ. හමුදාවේ ලොකු නිලධාරීන් කොයි විධියට හිටියත් මේ රටට ආදරයක් ඇති දහස් ගණන් භටයින් ඒවට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. තුප්පහි ගතියට වැඩ කරන අයට, මේ රටට අහිත විධියට කටයුතු කරන්න ඉඩ නොදෙන අය භටයින් අතර සියයට 95 ක් ඉන්නවා. රටට ද්‍රෝහිකම් කරන නිලධාරීන් කොයි තරම් අණ දුන්නත් රටට හිත ඇති භටයින්ගෙන් ඒවට ඉඩ ලැබෙන්නේ නැහැ.

සුමනපාල දහනායක මයා.

(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

ගණපුරණයක් නැහැ, කථානායකතුමනි.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන් කොට, ගණපුරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිත්‍ර ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපුරණයක් තුබුයෙන්—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තුප්පහි සංස්කෘතියට අනුව වැඩ කරන නිලධාරීන්ට වුවමනා විධියට අයුතු වැඩ කරන්නට මූලික හමුදාවේ ඉන්න රටට ආදරයක් තිබෙන භටයෝ දෙන්නේ නැති බවයි මම කිව්වේ. භටයින්ට ඉහළට නැගල යන්න ඉඩ දෙන්නේ නැහැ.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළාභා ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගරු කථානායකතුමනි, නිලධාරීන් හැටියට පුහුණු කිරීම සඳහා ලඟදී “සිලෙක්ෂන් බෝඩ්” එකක් මගින් “අදර් රත්නස්” කියන කොටසින් 21 දෙනෙකු තෝරා ගන්නා. එක පාරටම ඒවායෙ කටයුතු කරන්නට බැහැ, පුහුණුවක් දෙන්නට ඕනෑ. ලොකු දෙයක් හැටියට නොවෙයි මේ කාරණය මතක් කළේ. ආණ්ඩුව එහෙම දෙයක් කරගෙන යන බවට සාක්ෂියක් වශයෙනුයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒ ගැන මා බොහොම සන්නේෂ වෙනවා. අර සංස්කෘතියෙන් පිට අය වෙන්ට ඇති තෝරා ගන්නට ඇත්තෙ. ඊයෙ පෙරේද කතාවෙන් පස්සෙ ටිකක්වත් ඒ විධියට හැඩ ගස්සනව නම් ඒ ගැන අපි සතුටුයි. මේ විධියට ගියොත් ආරක්ෂාව සලසන්නට පුළුවන් වේවි. ඉහළට නගින්නට ඉඩ නොදී අවහිර කරන ගතියක් පෙනෙන තිසයි මම අර විධියට කිව්වෙ. රටින් පිට යන්න ලැස්තියෙන් කී දෙනෙක් ඉන්න වද කියන එක පසුගිය දිනවල මට දැන ගන්නට ලැබුණා. විශේෂ වරප්‍රසාද ලබාගෙන රටින් පිට ගොස් පුහුණුව ලබාගැනීමට ලැයිස්තුවේ කී දෙනෙක් ඉන්නවාද? ඒ ලැයිස්තුවේ මුලින් ඉන්නේ කවුද? ඒවා ගැන පරීක්ෂා කර බලන්න. රටින් පිට ගොස් පුහුණුව ලැබීමට අදහස් කරන අයගේ ලැයිස්තුවේ මුලින් සිටින අය අතර මේ රටට ජාතියට ආදරයක් ඇති කී දෙනෙක් ඉන්නවාද? ලැයිස්තුවේ හත් අට දෙනෙක් ඇති. ඉන් එක්කෙනෙකු දෙන්නකුවත් එවැනි අයයයි කියන්න අමාරුයි. එක්කෙනෙකුට වඩා ඇතැයි කියන්න අමාරුයි. අවුරුද්දට කී දෙනෙක් පිටත් කරනවාදැයි මම දන්නේ නැහැ.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළාභා ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

මේ තත්ත්වය වෙනස් වූයේ 1956 දී ආණ්ඩුව වෙනස් වූවාට පසුවයි. ඊට කලින්

භ්‍රායෙක් විධියේ ඒවා තිබෙන්න ඇති. නමුත් 1956 දී විශාල වෙනසක් ඇති වුණා. දැන් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් කියන සියලුම දේ ගැන ගරු අගමැතිනිය කල්පනා කර බලනවා ඇති. ඒ සමගම ගරු අගමැතිනිය සිතේ තබා ගන්නවා ඇති, මේ රටේ මහජනයා පසු ගිය මැතිවරණයෙන් පසු යුද්ධ හමුදාවේ පාලනය ගරු අගමැතිනියට බාරදුන් බව.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

බොහොම වැදගත් වචන. ගරු අගමැතිනියට යුද්ධ හමුදාවේ පාලනය ලැබුනේ අගමැතිනිය වූ නිසයි. නමුත් ජනතාව දැනගෙන සිටියේ නැහැ, හමුදා සංවිධානය කොයි ආකාරයට තිබුණද කියා. ජනතාව දැනගෙන සිටියේත් නැහැ; මෙතැන සිටින බොහොමයක් මැති ඇමතිවරුන් දැනගෙන සිටියේත් නැහැ; ගරු අගමැතිනිය දැනගෙන සිටියේත් නැහැ. එසේ දැනගෙන සිටියේ නැති නිසා තමයි, ජනවාරි මාසයේ ඇතැම් සිද්ධීන් ඇති වූයේ. ජනතාව දැනගෙන සිටියා නම් එබඳු සිද්ධීන් ඇති වීමට කිසිම ඉඩක් තබන්නේ නැහැ. අද ජනතාව දන්නවා. හමුදාවේ සිටින සියයට 90ක් පමණ හටපිහිටා දන්නවා. අර මා කී සංස්කෘතිය අනුව වැඩ කරන උදවිය පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් තල්ලු කර දමා වැඩ නොකළොත් හමුදාව ජාතික හමුදාවක් වශයෙන් හැඩගැස්සීමට නැවතත් අවහිර වෙන්න පුළුවනි. අවහිර වෙන්න පෙර සමහර විට පුපුරන්නත් පුළුවනි. ඔය පුටුවේ ඉදගෙන සිටියට සහායකතුවට ඒවා තේරෙන්නේ නැහැ. අගමැතිනියට තේරෙන්නේත් නැහැ. රටවල් දියුණු වේගෙන යන වැඩ පිළිවෙල වල් ගැන ටිකක් කල්පනා කර මේවා ඉක්මනින් සුද්ද කර ගන්නට ඕනෑය කියන එකයි මේ කරුණුවලින් පහදා දුන්නේ. එම නිසා මේ වැය ශීර්ෂය සම්මත කළත් නොකළත්—මේ මුදල දැන් දීලා තිබෙන මුදලක්; එය වැය කළ මුදලක්; එය දැන් දෙන්නට වෙනවා—මා මේ මූලිකව කී කරුණු ටික හිතට අරගෙන යුද්ධ හමුදාව රටට ජනතාවට ඔබින ආකාරයට, ජනතාවගේ හිතුවම් පැතුවම් ආරක්ෂා වන ආකාරයට සකස් කරන ලෙස අපි ඉල්ලා සිටිනවා.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

අධිරාජ්‍ය යුගයේදී ඇතැම් නිලධාරීන් විදේශීකයින්ට වහල් වී වැඩ කළා නම්, ඇතැම් කොටස් ඒ ඇට්ටිකම් තවදුරටත් ගෙනී යන්න ඒ සංස්කෘතියට යටවෙලා සිටිනවා නම් හමුදාවෙන් ඒ අය තුරන් කර එය වහාම ප්‍රතිසංස්කරණය කරන්න ය කියා කියමින් මගේ වචන පික හමාර කරනවා.

ප්‍ර. හා. 2.51

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොරාකුරු උපාය. ඩී. ඩී. ද සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

I think a lot of ground was covered by the previous speaker, my friend from Kottawa. The Government is asking for a Supplementary Estimate of Rs. 3½ million on this Vote. I am not too sure of the figure that was passed as the army Vote during the Budget. It was something to the tune of about Rs. 60 million. The Hon. Minister can correct me. The budgetary Estimates were passed not long ago and I think a sum of about Rs. 60 million was voted for the army. The last Budget was presented somewhere at the end of July. Now this is the end of September and this Government is asking for Rs. 3½ million.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරා ජී. ජී. ඩී. ද සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I must explain that point. This is a Supplementary Estimate for the current financial year 1961-62.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොරාකුරු උපාය. ඩී. ඩී. ද සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

You got Rs. 60 million for the army.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරා ජී. ජී. ඩී. ද සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

For the army Rs. 36 million.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොරාකුරු උපාය. ඩී. ඩී. ද සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

I think you are wrong. Add up the figures. It is about Rs. 60 million. Will you ask your officials please?

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරා ජී. ජී. ඩී. ද සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Rs. 63 million for the army, navy and air force, but this money is for the current financial year.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොරාකුරු උපාය. ඩී. ඩී. ද සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

I am not disputing that point. What I am saying is that there was a budgetary estimate of Rs. 63 million for the army, navy and air force at the end of July and now you have come before Parliament for another Rs. 3½ million for the current year. And the Hon. Minister pointed out in this House that this was for the Emergency and that the House had ample opportunity always to discuss financial provision and other matters pertaining to the Emergency. But that is not so. I think this is the first occasion or one of the few occasions during the long term of the Emergency—

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරා ජී. ජී. ඩී. ද සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Why, you had four or five days to discuss this matter during the Budget Debate.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොරාකුරු උපාය. ඩී. ඩී. ද සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

Say, even it was discussed for more than forty days, what does it matter? I think, the Emergency was there for over a year and this is one of the very few occasions when this House has been given an opportunity of discussing the Emergency, the moneys necessary for the Emergency and the purposes for which those moneys are to be spent. I think, the Hon. Minister was not fair in trying to shut out the debate in the early stages. He suggested that because he was sleepy. But this is a very serious matter; the Government has now asked for 35 lakhs of rupees from the Consolidated Fund for army purposes, to have the Emergency on and to provide the army with the supplies needed during the Emergency.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා]

What kind of Government is this that is asking for this 35 lakhs of rupees. Your Government went to the extent of cutting down two chundus of rice from the ration to save Rs. 11 million—

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Rs. 55 million.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(ශ්‍රී. උ. ඩබ්ලිව්. දහනායක)

(Mr. W. Dahanayake)

Shame, shame!

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(ඩොක්ටර් උ. ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

And just a few hours ago this very same Government passed a Supplementary Estimate for Rs. 50,000. And for what purpose? For the welfare and care of children. Your Government at the end of July voted nearly Rs. 60 million for the army, navy and air force and is still not satisfied. You passed money in the last Budget also for the army, navy and air force but you are not satisfied and you come to this House and now ask for 35 lakhs of rupees to maintain the Emergency.

There are many questions that must be asked: Is this money absolutely necessary? Can you afford this money? Is the Emergency necessary? Is it necessary for the Government to maintain this Emergency any longer specially in view of the increasing expenditure from the public purse every year? What is the argument of this Government when there is a demand for essential works? What is the argument of the Hon. Prime Minister? She goes round the country calling for sacrifice. She says, "We are in great difficulty; we are in financial straits; we have to go round the world asking for loans." And what are you doing here? The Minister of Agriculture, Land, Irrigation, Power

Finance, Deputy Prime Minister, Parliamentary Secretary for Labour and what not, comes here and says, "I have nothing to do with this; this is a matter for the Prime Minister who has got power from the people through an election; I am her good and faithful servant and her voice in Parliament." And I do not like his tone either. Is that the language of a responsible Minister? He represents the Prime Minister in Parliament. The Prime Minister is not here. Our Friend says she reads HANSARD at home. What use is that to us? We want a Prime Minister who is responsible to this House personally.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

The hon. Member has got it wrong. I was only answering a question asked by the hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena). He wanted what he said to be acted upon and I said it would be noted by the Prime Minister. He made a useful suggestion.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(ඩොක්ටර් උ. ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

Certainly, he was not answering me. How could he when I was not speaking then? I am only showing you the attitude of this Government, how the Minister of Finance is running away from the issue.

Here the Government is asking for Rs. 35 lakhs but there is no one directly responsible for answering questions about it. You said that the Prime Minister is reading HANSARD and giving due consideration to what is being said in the House. I hope you will come back and convey to us what she has to say about our comments. May be you will do so in the next Budget Debate if you happen to be Finance Minister then.

These matters must be treated more seriously. You curtail essential expenditure and you want to increase expenditure on the army. You have

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

cut down wages, you have deliberately retrenched staff in all corporations and Government departments. You have curtailed the social services, you have cut down the Education Vote and the food bill; you even proposed to cut down the rice ration. You are now asking for more money to maintain the army. Did you ask the people whether they are in favour of this? You always talk in the name of the people, in the name of socialism. Did you ask the people whether they want to expand the army and cut the rice ration? Your Cabinet approved the rice cut. So it was said in Parliament. Every Minister's Vote has been cut; every Ministry's expenditure has been curtailed. Now you have the audacity to come here and ask for more money for army officers.

I am objecting to this Supplementary Estimate on two grounds. One is that the present Rs. 35 lakhs is unnecessary. The people do not need the Emergency or any expansion of the army. My second objection is that next year also, if your Government were to survive, you will come here and ask for more money for the army. You cannot stop this Emergency. You have tied yourself in knots. You gave all types of excuses from the beginning to continue this Emergency: first there was the Federal Party, then the strikes, next the coup and now I do not know what reason you are giving for continuing it today. You are unable to give up the Emergency. This Government has tied itself in knots and next year they will ask for more money for the army. At the rate this Government is going, the people will be left with one social service, and that is the army. For their industrial work they will have the army; for their agricultural work they will have the army; and for all their other needs they will have the army.

From the day this Government came into power they have been expanding the army and they have come to Parliament and ask for more money, and yet they have given only a few opportunities to discuss the

army. I am sorry this Supplementary Estimate should have come up for discussion at this hour. If the Government was fair it should have taken it up on another day and given this House an opportunity for a full discussion on the Emergency. That would have been fair. We have no idea and this country has no idea when this Emergency is going to stop. In fairness to this House, the Government should not ask for this money but it should declare why the Emergency is being maintained. The people of this country should know that.

When the Hon. Minister presented this Supplementary Estimate and read something the Government was apparently satisfied because being in a majority they could command a number of votes to pass it. They are satisfied to come and read a few words written by their officials or printed for them. Some cannot read either; they come to the House and read some muck and get their Votes passed.

A few weeks ago we read in the papers that the Federal Party had organized certain units in the Central Province. This Emergency was declared in the first instance to counter the moves of the Federal Party. Is this Emergency being continued for that purpose? Why do you not answer these questions? The Hon. Minister is very clever in not talking too much like his predecessor, but it is his duty to tell the House and the country whether the continuance of the Emergency is to curb the Federal Party, or whether it is to curb trade unions which might rise up against the Government any day even though you have given up your intention to cut the rice ration.

Your taxes are weighing heavily on the people and they are feeling the burden of unemployment. There is a shortage of everything. You are inserting press notifications to lull the people saying that you are going to get money from so and so. You are not getting any money from anybody. Nobody trusts you. Not a single country trusts you and not a single section of society trusts you. The

[වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා]

peasants do not trust you, the Sinhalese do not trust you, the Tamils do not trust you, the Buddhists do not trust you, the Christians do not trust you, the Americans do not trust you and the Russians do not trust you. Nobody trusts you.

You are putting out press notifications to mislead the people and you have frightened the Lake House press and the Times press into publishing banner headlines in the way you want. You are perpetrating the biggest fraud, you have not the courage to say why you want this money. You say it is for trucks and transport, etc. Is that an answer. You say you are speaking for the Hon. Prime Minister; I say that you are disgracing her in the House.

Long before these things occurred we told these people that there was a crisis. In 1961 I told you that there was a crisis. You lulled the public and said that it was only a temporary imbalance. Last year what did you say? When the workers would have risen against a pay cut you said there was to be no pay cut but only a National Development Tax.

Tell us the reason why you are having the Emergency and why you want more and more monies for the army. Is it because you are frightened of the consequences of the taxes imposed on every section of the people! You say that you speak for the peasants. It may be that their life is a bed of roses. I will speak of the workers whom I know: they are unable to bear these taxes. The people will rise against these taxes and then this army is going to be used against them. Is that an answer by a responsible Government which has prolonged the Emergency for such a long time? Where are the workers? Can they bear the burden you have put on them? Where is the middle class? You have imposed heavy taxes and you have killed them. Your Government is trying to destroy every intellectual section in this country; you are driving them out of this country. You have even frightened capital;

you have frightened them to such an extent that you say they have hidden their moneys. I am sorry to say that you now cannot see the stage into which you are moving. You think with your majority you can put everything before the House and get them passed. You think this is a joke. But do you know where you are going?

We would like to know what your policy is. Where are you going, and what are you going to achieve? Tell us! What is the purpose of this army Vote? It is necessary to know these things because we want to find out where you are going. On the last occasion when I told you that you were going to cut the rice ration you all stood up and shouted me down. But in 1962 you have the courage to come before us and announce that you are cutting the rice ration.

You are too small to rule this country. There are bigger people above your heads who can take power from your hands and crumple you, crush you like little ants. You are only pigmies—

කම්මායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please!

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I am using metaphorical language. You are pigmies!

එන්. එම්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මය.

(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

It is not easy to crush pigmies.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I wish you were in the Front Bench. At least you can—

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Blackguard the U. N. P.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොக்டර් උප්‍රාය. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

I would, therefore, ask the Hon. Minister of Finance, the Minister who is responsible to this House on the question of the army: What control do you have over the army?—*[Interruption.]* He says the Hon. Prime Minister has control over the army. I hope she has. After all she is the Prime Minister of this country, and we have a democratically elected Government, and I hope the elected representatives of the country will have that power of ruling the country and of putting their views before the people in due course when Parliamentary elections are held in a democratic manner. But do you honestly believe that Mrs. Bandaranaike, Prime Minister, has full control over the army? Do you honestly believe that the Hon. Minister of Finance, the Minister responsible to the House about the army, has any control over the army? That position, I think, does not prevail.

Why are you asking for more and more money for the army, a monster over whom you do not have any control. You are creating a monster day by day and making it bigger and bigger. It will not become small suddenly—does the army become small suddenly? That is what you promised last year. But you said there was a state of public unrest and you must continue the Emergency. You continued and extended the period of Emergency month by month. Now you have no control over the Emergency itself. The Emergency has control over the Government. You cannot release yourself from its clutches. And the army is growing wider and wider. Maybe a section of it is out, but that does not mean anything when other sections are in.

May I say this? The army has been used for very bad purposes in the past, not only by this Government but by other Governments as well. This army has been used against the organized workers in their demand for their legitimate rights and in their

legitimate struggles. Maybe there was disagreement. My good Friend the hon. Member for Mahara had disagreed on this point. The army has been used to disrupt the organized workers and you are asking for more money. There was a coup and you are going into a second one. The Hon. Minister is laughing.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරා ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I did not laugh at all.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොக்டර් උප්‍රාය. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

I am glad at least you see some sense even at this hour. I remember you were warned of these things, but you took no notice of it. We can see what you are doing in this House.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරා ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I am listening to you.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(දොக்டර් උප්‍රාය. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

No. You are reading chits that are sent from that Box there. You do not know what is happening. You are a very pitiable Finance Minister. You have no control over your departments. There is the army. And you are speaking in the name of the Prime Minister, and do we trust what you say? I do not. I am not saying this on a personal note. I am telling you, you cannot humanly control all those departments, irrigation, agriculture, and other departments under your Ministries. You are Leader of the House and now you are Parliamentary Secretary.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරා ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I am not.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

මෛද්‍යාමාර්ජය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

Then with what authority are you speaking. You are not the voice of the Hon. the Prime Minister. We are not going to read what is in the newspapers and accept that. The Prime Minister can give a statement to the press. We will not take any notice of that. We are not interested. But we must take notice of what you say.

I know the position is intolerable. You do not have control either as Parliamentary Secretary or Deputy Prime Minister or Leader of the House. You have a multitude of departments now under your control. That is the position as it stands today, and you are asking for this Rs. 3,500,000.

In this country people do not believe that certain things can happen. People did not believe that invaders can come and bomb this country. They did not believe that Prime Ministers can be assassinated in this country. These things do happen. What is happening in Ghana? We know with what enthusiasm Nkrumah was elected. See the position today. It has advanced by stages. He was elected perpetual president. Now he asks to be king. It is not only in Ghana that that has happened. See what is happening in Southern Rhodesia and Nigeria. There are emergencies and perpetual troubles there.

The same troubles are brewing in this country. The Government thinks it is very clever. It has imposed new types of taxes. It has removed the cut in the rice ration, but people know what it is going to do. We do not believe that the Government will get any loans. You are quite satisfied sitting there. I think certain people have ulterior motives. By December you will realize the implications of these taxes. I am not predicting anything, but there may be a public uprising against oppressive taxation. I ask whether you are going to use the Emergency to suppress it. Are you

asking for the money under this Supplementary Estimate for the purpose of using the army against the people if they do rise against these taxes? It is the duty of the Government to answer these questions.

The same position prevailed in Ghana. The same type of arguments were going on there too. Today the demand in Ghana is for a single party government. I know that certain people entertained the same idea of forming a single party government in Ceylon. I will not mention names. In Ghana they now want to elect kings. They want to elect kings and perpetual presidents. I hope certain people here are not having the same ideas.

Take Britain. They are a nation whom you follow very closely in regard to parliamentary democracy and in other respects. During the war there was an emergency and public unrest in Britain. A war-time Prime Minister was thrown out. There was a public upheaval in Britain at that time, but they removed the emergency because it was a burden on the public purse.

You are mortgaging this country to foreign vested interests by asking foreign capital to come into the country. In all your Budget proposals you have invited foreign capital. In Asia the tendency has been to get rid of all that is imperialistic, but your Government has invited foreign capital to come here. You have increased taxes day by day and you have expanded the army.—[Interruption.]

You are laughing. You may not laugh very long.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

He is also laughing.

මෛද්‍යාමාර්ජය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியூ. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

I am laughing at you.

பேரவரின் பதிலு

ஓர் சி. பி. டி. டி. டி.

(கௌரவ சி. பி. டி. டி. டி.)
(The Hon. C. P. de Silva)

I am laughing at you.

வேதாந்தம் பி. டி. டி. டி.

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. டி. டி.)
(Dr. W. D. de Silva)

But I laughed first.

I do not want to cover any more ground, but I think the Government should take notice of these small details. There were small details last year and a few details the previous year. There were a few details during election time. I remember certain people had details about the schools issue also. Let us not mention names. Now you have come to a small detail of Rs. 3½ million. It is a minor matter of course, but what is the progress of your chart? What is your graph? Your graph is a larger and larger army and lower and lower public utility services. That is your graph, and more and more foreign capital flowing in and promised loans. You are the new Minister of Finance. There was the older one. Let us not speak of him. He also had a tune. Now you are playing another tune. You are saying you are going to balance all these things by getting bogus loans from so and so.

ஓர் சி. பி. டி. டி. டி.

(கௌரவ சி. பி. டி. டி. டி.)
(The Hon. C. P. de Silva)

I have been very silent. I never said anything.

வேதாந்தம் பி. டி. டி. டி.

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. டி. டி.)
(Dr. W. D. de Silva)

That is your trouble. Then you must be giving silent interviews to the press. How do these get into the press? Why do you not contradict them? I saw banner headlines that you are getting Rs. 100 million from some country. Why are you shaking your head? Why do you not stand up and say, yes or no.

பேரவரின் பதிலு

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

You cannot question him like that.

ஓர் சி. பி. டி. டி. டி.

(கௌரவ சி. பி. டி. டி. டி.)
(The Hon. C. P. de Silva)

He should sit down.

வேதாந்தம் பி. டி. டி. டி.

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. டி. டி.)
(Dr. W. D. de Silva)

The Hon. Minister said he did not say that and this.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

He will reply.

வேதாந்தம் பி. டி. டி. டி.

(டாக்டர் டப்ளியூ. டி. டி. டி.)
(Dr. W. D. de Silva)

Then why did he reply while I was speaking? I am now discussing the army Vote. I think every sensible man in this country must protest in view of the fact that the Prime Minister goes round the country asking the people to sacrifice. The Government is asking the people to sacrifice day in and day out. Whatever the purpose, why are you voting all these moneys for the Army? That question must be simply answered by the Hon. Minister and I hope he will give us a satisfactory answer at the end of the Debate.

ஜி. ஐ. 3.32

ஹமீத் மஹ்மூத்

(ஜி. ஐ. 3.32)

(Mr. Hameed)

I should like to have one or two points clarified. This Government has been in power for 26 months. Out of this, there has been an Emergency for 18 months. This Government could be correctly described as an Emergency Government with an Emergency Cabinet living on Emergency Regulations. I think that is the best way in which we could describe this Government. I said that out of 26 months for 18 months there has been an Emergency.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[හමිඩ් මයා.]

We are all freedom-loving people. There is an important aspect to this whole story. While questioning the Government as to what justification there is for the continuation of the Emergency we should bear in mind a serious danger that lies ahead. You will find that today the people in this country have actually forgotten that there is an Emergency on. What I want to drive home to you is this, that the people of this country are being "doped" with the Emergency. That is the truth. Nobody could deny it, that the people in this country have today actually forgotten that there is an Emergency. This is a very dangerous thing. When the people of the country feel that the Emergency is nothing but just an ordinary event then that gives room for a dictatorship.

So, we charge this Government with "doping" the people with the Emergency and thereby preparing the people for a dictatorship. That is exactly what has happened.

I am sure that the Hon. the Leader of the House will bear me out when I say that he himself perhaps has very often forgotten that there is an Emergency on. That is not good for anyone in this country. Psychologically you are working up the people to a dictatorship and if dictatorship should come I do not think anybody would be surprised. Why? Because by the continuation of the Emergency you are training the people to that way of thinking. Therefore, before we vote this money we should like to have from the Government a definite statement as to how long they propose to continue this Emergency and for what reason they want to continue it and what the causes are that justify its continuation today? You may well argue and say that due to certain occurrences it became imperative to continue the Emergency but today the country is quite peaceful. So how do you justify its continuation? I should like to tell this Government that they must learn to cut the banian according to the cloth. You have come here for another Rs. 3½ million and this surprises me because there

are 75 *sinha pataws*. Of whom are you frightened? Of what are you frightened?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

Sir, this unnecessary phraseology is taking a lot of time.

හමිඩ් මයා.

(ஜஹப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

It is necessary to make this quite clear to you.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

We are used to it so much; we know you study a lot of poetry before you come here.

හමිඩ් මයා.

(ஜஹப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I did not know that you take my normal prose as poetry. Thank you for the compliment.

Seventy-five *sinha pataws*—bold and brave they came! And today you come before this House and ask for money. What is the exact financial position? You have borrowed, you have begged, you have stolen. You have done all three. You have borrowed from every source possible; you have gone begging to many a country for loans; and you have stolen the day to day needs of the people.

Can you, who came on the promise of championing the causes of the ordinary man, of furthering all that is noble in the aspirations of the ordinary man, frankly and openly, true to your conscience, say whether it is fair for you to spend millions of rupees this way, when in the ordinary hospitals today on a bottle of mixture that you give you spend only three cents when patients are dying in the hospitals without drugs? Why go that far? You, who shed crocodile tears for the ordinary man are prepared to spend roughly Rs. 6½ million to maintain an army, and to reduce

பெரியக இடல்

பெரியக இடல்

the pin padi, the public assistance, you give to people who live on the verge of starvation—could we, true to our conscience, agree to this proposal? Are we fair by the people of this country to allow you to go on maintaining an army?

You speak of your Pioneer Corps. I should like to ask you: why do you not release the Pioneer Corps? You say that this money became essential because of the Pioneer Corps. Well, today there is no trouble in the country and why do you retain the Pioneer Corps?

பீ. பி. அப்துல் மஜீத் மை. (இருவர்
தேவன் மைத்ரி)

(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்—முதலாம்
இரண்டாவது அங்கத்தவர்)

(Mr. A. L. Abdul Majeed—Second
Muttur)

They are cutting sugar cane in
Kantalai.

பெரியக மை.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

They are not cutting sugar cane in Kantalai. I will come to it. A few months back in this House the Army (Amendment) Act was passed. In presenting it the then Finance Minister spoke to us in beautiful language, outlining the type of work the army in this country would do in the future. What did he say? He said that the army will be used to cut roads, to build bridges, to build schools, to irrigate paddy fields, and he went one step further and said to make aerial surveys. Those are the things.

அப்துல் மஜீத் மை.

(ஜனாப் அப்துல் மஜீத்)

(Mr. Abdul Majeed)

They are cutting sugar cane.

பெரியக மை.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

If you say that they are cutting sugar cane you must be caned.

You come from a poverty stricken area where the people's public assistance is being cut. I ask you, are

you going to vote for this Supplementary Estimate? You know the ferry could not move because the river was flooded due to the amount of tears you shed for the ordinary man during the Mutur by-election. You cannot go on hoodwinking the people. You have been warned of the danger of maintaining the army, building up the army and giving the Army more and more power. Do not forget that it will be like fire in the hands of the Chinese bobo. Therefore we cannot, if we are fair by our conscience, give you this money.

Can you cite another Government in the history of the world that ruled for 26 months of which 20 months were under Emergency laws? I know that the S. L. F. P. has a large number of records—records for bribery, for corruption, for inefficiency. I would add one more item to this—it is another feather in your cap; you will go down to history as the Government which was voted into power with so much warmth but which had to rule by means of Emergency laws for 20 out of 26 months.—[Interruption].

They are cowards who dare not be in the right with two or three, my Friend from Mutur.

கொழும்பு மை.

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Leave all these things aside.

பெரியக மை.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I am not digressing. I am strictly confining myself to this Supplementary Estimate.—[Interruption].

The hon. Member for Mirigama is not properly clad.

வெளிநாட்டு மை.

(திரு. டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Is it the latest fashion that he has adopted? The tie looks like a noose round his neck. Is it the noose round the neck of the Government?

[බබ්ලිවි. දහනායක මයා.]

35 ක් එකතු කළාම 1961-62 ආදායම් වර්ෂයට අයිති දොළොස් මාසය තුළ යුද්ධ හමුදාව පවත්වාගෙන යාම සඳහා රුපියල් ලක්ෂ 373 ක් වියදම් ගොස් තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඉදිරියට තිබෙන දොළොස් මාසය සඳහා යුද්ධ හමුදාවට රුපියල් ලක්ෂ 363 ක් දැන් සතියකට පෙර වෙන් කළා. එතකොට දැනට එස්ටී මේට්ටි කර තිබෙන පිළිවෙලට පසුගිය දෙළොස් මාසයට ඉදිරියට තිබෙන දොළොස් මාසයට වඩා රුපියල් දස ලක්ෂයක් වැය කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ දැනට තිබෙන ඇස්තමේන්තුව අනුවයි. නමුත් මේ හදිසි නීති ඉදිරියටත් තිබෙන නිසා ගිය සතියේ සභාසම්මත කළ වැය ශීර්ෂය තවත් වැඩිවන එක ගැන කිසිම සැකයක් නැහැ. පසුගිය අවුරුද්දේ වැය ශීර්ෂය වැඩිවුණා. ඉදිරියටත් ඒ ක්‍රමයටම වැඩිවෙන්න ඕනැ. එම නිසා මේ වැය ශීර්ෂය රුපියල් ලක්ෂ 35 ක් ඉල්ලන වැය ශීර්ෂයක් හැටියට මා සලකන්නේ නැහැ. මේ වැය ශීර්ෂයෙන් ඊටත් වැඩි මුදලක් ඉල්ලීමේ ලකුණු තිබෙනවා, ප්‍රතිඥා තිබෙනවා. දැන් තිබෙන ඇස්තමේන්තුව අනුව ඉදිරියට වුවමනා වන ප්‍රමාණය තවත් ලක්ෂ 35 කින් වැඩි වන්න පුළුවන්. ඊටත් වැඩි මුදලක් වෙන්වන්න පුළුවන්. මෙවැනි මුදලක් වැය කරන්නට අපට ශක්තියක් තිබෙනවාද කියා අපි මුලින්ම පරීක්ෂා කර බලන්න ඕනැ. අපි දන්නවා අද තිබෙන මුදල් තත්ත්වය අනුව මේ ආණ්ඩුව පුළුවන් තරම් වියදම් අඩු කරගෙන යනවා. ඒ ප්‍රතිපත්තිය හරි ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට පිළිගන්න ඕනැ. හැබැයි අවශ්‍ය කටයුතුවලට මුදල් අඩු කරන එක වැරදියි. මුදල් අපතේ යනවා නම් පුළුවන් තරම් ඒ මුදල් කපා හරින්න ඕනැ. යම්කිසි විධියකින් මේ ආණ්ඩුව ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් අපතේ යන මුදල් කපා හරිනවා නම් ඒ ගැන අප සියලු දෙනාම සන්තෝෂ වෙනවා. නමුත් දැන් අපට පෙනෙන හැටියට මුදල් නොකැපිය යුතු තැන්වලින් මුදල් කපා ගෙන යනවා. නිදර්ශණයක් වශයෙන් පෙන්වා දෙන්න පුළුවන් කාස රෝග ලෙඩුන්ට දෙන ආධාර මුදල් කපා ගෙන යාම. එම ආධාර මුදල් දැනටමත් කපා තිබෙනවා. එමෙන්ම පාසැල් සිසුන්ට දෙන දහවල් ආහාරය සඳහා දෙන මුදලත් කපා තිබෙනවා. පාසැල් ගොඩනැගිලිවලට

දෙන මුදල කපා හැර තිබෙනවා. ගම්බද ජනයාගේ වැඩ කටයුතුවලට ගම්කාරිය සභාවලට දෙන මුදල කපා හැර තිබෙනවා. රෙදි වියන මධ්‍යස්ථානවලට දෙන මුදල කපා හැර තිබෙනවා. මේ සියලු දේම කපා තිබෙන අවස්ථාවේදී, ඉතාමත්ම අවශ්‍ය, මහජනයා ඉල්ලන, මහජනයාට වුවමනා කරන, මහජන සුභසිද්ධියට අවශ්‍ය, කටයුතු කපා හරින අවස්ථාවේදී, යුද්ධ හමුදාවට මුදල් වැඩි කිරීම ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට, මහජනයාට, පිළිගන්ට පුළුවන්ද කියා අපි කල්පනා කර බලමු.

ගරු කථානායකතුමනි, යුද්ධ හමුදාවක් මේ රටට අවශ්‍ය නැත කියා අපේ සමහර අය තුළ අදහසක් තිබෙනවා. යුද්ධ හමුදාවක් හෝ නාවුක හමුදාවක් හෝ අහස් හමුදාවක් හෝ මේ රටට අවශ්‍ය නැත කියා ඔවුන් කල්පනා කරනවා. එම තර්කය මේ අවස්ථාවේදී කල්පනා කරන්නට වුවමනා වැදගත් තර්කයක්. මෙවැනි බෞද්ධ රටකට, බෞද්ධ ප්‍රතිපත්ති පිළිගන්න, බෞද්ධ ශිෂ්ටාචාරයක් තිබෙන, අවුරුදු දෙදහසක දීප්තිමත් බෞද්ධ ඉතිහාසයක් තිබෙන, බෞද්ධ ජීවිත ගත කරන වැසියන් සිටින, මුළු ලෝකයටම බුද්ධාගම අනුව ආලෝකයක් හැටියට තිබෙන මේ රටට, යුද්ධ හමුදාවක් අවශ්‍යද කියන ප්‍රශ්නය ඉතා වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් මේ ආණ්ඩුව යුද්ධ හමුදාව, අහස් හමුදාව හා නාවුක හමුදාව විසුරුවා හැරියොත්, අවිහිංසා ධර්මයේ ප්‍රතිපත්ති පිළිපදින රටක් හැටියට මුළු ලෝකයාම අපට ප්‍රශංසා කරාවි. ගරු කථානායකතුමනි, 1947 හෝ 1948 වර්ෂයේදී, යුද්ධ හමුදාවක් මුලින්ම ආරම්භ කරන අවස්ථාවේදී, මෙම තර්කය එවකට තිබුණු රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවට මම ඉදිරි කළා මට මතකයි. අපේ රටට යුද්ධ හමුදාවක් මොනවාටද? අපි කා සමග යුද්ධ කරන්නටද? රුසියාව, ඇමෙරිකාව, එංගලන්තය, ජපානය, ඉන්දියාව හෝ චීනය සමග යුද්ධ කරන්නට අපට පුළුවන්ද? අපේ බෞද්ධ ප්‍රතිපත්ති අනුව යුද්ධ හමුදාවක් පිහිටුවන එක හරිද? ඒ අවස්ථාවේදී ගරු ඩී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමාත් එම තර්කයේ වැදගත්කම පිළිගත්තා. එය පිළිගෙන, යුද්ධ හමුදාවක් ඇති කරන්නේ මොන කරුණක් නිසාද

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

කියා විස්තර කරමින්, ලකුණක් හැටියට පමණක් අපි යුද්ධ හමුදාව පිහිටුවනවාය කියා තර්කයක් ඉදිරිපත් කළා. කිසිම අන් දමකින් පිළිගන්නෙ නැහැ, ස්ථිර යුද්ධ හමුදාවක් මේ රටට වුවමනාය කියා. සමහර විට ඉදිරියට එන ආණ්ඩුවක් විසින් යුද්ධ හමුදාව සම්පූර්ණයෙන් අස් කර දමන් ටත් ඉඩ තිබෙනවා. ඊට පසු අපි මේ පාර්ලි මේන්තුවේ ඒ තර්කය විටින් විට ඉදිරිපත් නොකිරීමටත් එය හේතුවක් වෙනවා ඇති. පසුගිය එකම ආණ්ඩුවක්වත් මේ ආණ්ඩුවත් මේ රටේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන කිසිම උනන්දුවක් දැක්වූයේ නැහැ. සියලුම ආණ්ඩු එය අමතක කර දැමීම. මේ ආණ්ඩුවටත් එක ප්‍රශ්නයක් අමතක වී තිබෙනවා නම් ඒ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නයයි. ඒ නිසා අපි සමහරක් කල්පනා කළා මෙප පණ රැකිරක්ෂා හිඟ රටක යුද්ධ හමුදාවක් තිබුණොත් ටික දෙනෙකුටවත් රක්ෂාවල් ලැබෙයි, එම නිසා ඔය යුද්ධ හමුදාව නාවුක හමුදාව හා අහස් යාත්‍රා හමුදාව තිබුණාවේ කියා. රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය සුළු වශයෙන්වත් විසදීමට එය ප්‍රතිකර්මයක්. නමුත් යම්කිසි විධියකින් රටේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය සම්පූර්ණයෙන් විසදිය හැකි ශක්තියක් තිබෙන ආණ්ඩුවක් බලයට පත් වුණොත්, මා හිතනවා, පාර්ලිමේන්තු වේ වැඩි දෙනකු තමන්ගේ ඡන්දය පාවිච්චි කරාවිය කියා, ඒ හමුදා තුන අවලංගු කර දැමීමට. ඒ ගැන මට කිසිම සැකයක් නැහැ. ඒ හමුදාවල සේවය කරන සියලු දෙනාටම වෙන රක්ෂාවල් දෙන පිළිවෙලක් පෙන්වුවොත් මා හිතන්නේ වැඩි දෙනකු හමුදා අවලංගු කරනවාට පක්ෂව ඡන්දය දෙයි කියායි. ඒ ප්‍රතිපත්තිය ගැන මට කිසිම සැකයක් නැහැ. එසේ නම් මේ අන්දමට යුද්ධ හමුදාව මේ රටේ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් තර කිරීම ආණ්ඩුවට පිළිගැනීමට බැරි ප්‍රතිපත්තියක්. එසේ පිළිගැනීම වැරදි ප්‍රතිපත්තියක්.

ගරු කථානායකතුමනි, දැන් අපට කියා සිටිනවා, යුද්ධ හමුදාවට රුපියල් ලක්ෂ තිස්පහමාරක් වැඩිපුර දෙන්නය කියා පසුගිය සති දෙක තුන තුළ සම්මත කළ අයවැය ලේඛනය දෙස බැලුවත් අපට පෙනී යනවා, මේ ඉල්ලන මුදලට වඩා අඩු මුදලක් සමහර දෙපාර්තමේන්තුවලට වැය කරන බව. 1962-63 වර්ෂයේදී ආයුර්වේද

දෙපාර්තමේන්තුව සඳහා වැය කිරීමට සම්මත කර ගත් මුදල රුපියල් ලක්ෂ 23යි. ආයුර්වේද දෙපාර්තමේන්තුව සඳහා වැය කරන මුදල ඒ තරම් වන නමුත්, පරිපූරක ඇස්තමේන්තුවකින් යුද්ධ හමුදාව සඳහා රුපියල් ලක්ෂ 35ක් දැන් ඉල්ලනවා. අපේ වැඩ කටයුතුවල පිළිගන්නට පුළුවන් ප්‍රමාණයක්—sense of proportion—නිබිය යුතුයි. ආයුර්වේදයේ කටයුතු සඳහා වෙන් කෙළේ රුපියල් ලක්ෂ 23යි; නමුත් යුද්ධ හමුදාවේ හදිසි වැඩ කටයුතු සඳහා දැන් රුපියල් ලක්ෂ 35ක් ඉල්ලනවා. තවත් කාරණයක් බලමු. ඉදිරි 12 මාසය තුළ ලංකාවේ කාර්මික අධ්‍යාපනය සඳහා වැය කරන්නට යන්නේ රුපියල් ලක්ෂ 21යි. ඉතින් අර මා කී sense of proportion—එක කෝ? රටට ඉතාමත් අවශ්‍ය කාර්මික අධ්‍යාපනය සඳහා වියදම් කරන්නට යන්නේ රුපියල් ලක්ෂ 21 ක් පමණයි. විභාග දෙපාර්තමේන්තුව සඳහා ඉදිරි 12 මාසයේදී රුපියල් ලක්ෂ 35 ක් වැය කරන්නට නියම වී තිබෙනවා. නමුත් යුද්ධ හමුදාවට වැඩිපුර රුපියල් ලක්ෂ 35ක් ඉල්ලනවා. එහෙම නම් මෙය මේ ආණ්ඩුවේ යුක්තිසහගත ක්‍රියාවක් හැටියට අපට පිළිගන්නට පුළුවන්ද?

තවත් පැත්තක් ගැන බලමු. අද රටේ සියලු දෙනාටම උහුලන්නට බැරි තරමට බදු බර පටවා තිබෙනවා. ආදායම් බදු ගෙවන අයට පමණක් බදු බර උහුලන්නට බැරිව සිටිනවා කියා තමුත්තාත්සේ හිතන්නට එපා. ආදායම් බදු ගෙවන අය දැන් බදු බරින් මිලිකි සමතලා වී ඉවරයි. ආදායම් බදු නොගෙවන අයටත් බදු බර තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව සෑම බඩු වර්ගයකම වාගේ මිල උස්සා තිබෙනවා. දැන් පිටින් ගෙන්වන බඩුවල පමණක් නොව මෙරට බඩුවලත් මිල හොඳටම නැගලා. අපට නිදහස ලැබුණු අවුරුද්දේ සිට අද වන තුරු ගණන් බැලුවොත් ජීවන වියදම ඉතාමත් ඉහළ නැග තිබෙන්නේ මේ වර්ෂයේදී බව පෙනෙනවා ඇති. මස්, මාලු, කරවල, ආදියේ පමණක් නොව, ඒ වගේම ගොටු කොළ, මුකුණුවැන්න හා වෙනත් පළා වර්ග ඇතුළු එලවලු වර්ගවල පමණක්ද නොව, තුන පහ බඩුවලත් මිල දැන් කවදාවත් නොතිබුණු විධියට ඉහළ නැගලා. මෙපමණ බදු බර තිබෙන කාලයක් මේ රටට

පරිපූරක මුදල්

[බබ්ලිවි. දහනායක මයා.]

කවදාවත් ලැබුවේ නැත කියා ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවනි. මෙපමණ බදු බර මේ රටේ මහජනයා කොහොම උහුලනවාද කියන්න මා දන්නේ නැහැ.

රටේ එවැනි තත්ත්වයක් තියෙන කොට තමුත්තාත්සේලා යුද්ධ හමුදාවට මෙ පමණ මුදල් වෙන් කරන එක හරිද? වෙන කිසිම අංශයකට වෙන් කර තිබෙන වාද මෙතරම් මුදලක්?

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(තිල. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අනුකම්පාවක් නැහැ.

බබ්ලිවි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

කිසිම වැය- ශීතියක් සඳහා මෙතරම් මුදලක් වෙන් කර නැහැ. මේ ආණ්ඩුව මෙතරම් මුදල් දෙන්නේ යුද්ධ හමුදාවට පමණයි. මොකටද මෙතරම් මුදලක් යුද්ධ හමුදාවට දෙන්නේ?

ගරු කථානායකතුමනි, මෙම පාර්ලි මේන්තුව තර්කානුකූලව කතා පවත්වන ස්ථානයක්. නුවණට හුරු නැති, තර්කානු කූල නොවන, මෝඩ කථා පවත්වන සභා වක් නොවේය මේක. මෙනෙ අනන්මතත් දොඩවන්න සුදුසු ස්ථානයක් නොවෙයි. හොඳට කල්පනා කර, පිළිගන්න පුළුවන්, ස්ථිර තර්ක ඉදිරිපත් කරන ස්ථානයක් මේක. මෙම වැය ශීතිය ඉදිරිපත් කරන කොට ආණ්ඩු පක්ෂයේ කවුරුවත් අපට කිව්වද, මෙන්න මේ කාරණය නිසා මෙතරම් මුදලක් මේ අංශයට වෙන් කර තිබෙනවාය කියා.

මොන කාරණයක් නිසාද හදිසි නීතිය පනවගෙන ඉන්නේ? අපට නොතේරෙන දෙයක් මේක. හදිසි නීතිය මොකටද? යාපනයේ සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරය තිබෙන කාලයේ හදිසි නීතිය තිබුණා. හදිසි නීතිය එවැනි අවස්ථාවක දැමීම හරිය කියා සමහර මන්ත්‍රීවරුන් කිව්වා. සමහර මන්ත්‍රීවරුන් කිව්වා වැරදිය කියල. දෙපැත්තටම වැදගත් තර්ක තිබුණා. සත්‍යග්‍රහ ව්‍යාපාරය යාපනයේ තිබෙන අවස්ථාවේදී මහජනයා ඉදිරි යේ කියන්න පුළුවන්කම තිබුණා හදිසි නීතිය දමා තිබෙන්නේ එම තත්ත්වය නිසාය කියා.

පරිපූරක මුදල්

නමුත් ඒ ගැන එක කරුණක් කියන්න මා කැමතියි. යම්කිසි විධියකින් ඒ යාපනයේ ඇති වුණු අරගලය තමුත්තාත්සේලාට මැඩ පවත්වා ගත්ව වුවමනා වුණා නම්, හදිසි නීතිය යාපනේ පැත්තට පමණක් දැමීමා නම් ඒකට කමක් නැහැ. කොළඹට, ගාල්ලට, නිස්සමහරාමයට, බදුල්ලට හදිසි නීතිය දැමීමේ මොනවටද? මොකක්ද මේකේ තේරුම? ඒක නුවණට හුරු වැඩක් හැටියට කාටවත් පිළිගන්ව පුළුවන්ද? යාපනයේ කලබල තිබුනට මාතර මිනිස්සු වෙව්ව වෙව්ලා ඉන්න ඕනද? කිසි තේරුමක් තියෙනවද ඒකේ? යාපනයේ පටලා විල්ලක් නැති වෙලා ගියා. දැන් තමුත්තාත්සේලාට තියෙන්නේ මොන පටලා විල්ලද මම දන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුවේ හිතේ තියෙන බය නිසා යුධ හමුදාව තව තවත් ශක්තිමත් කර ගනිමින් මහජනයාට තර්ජනයක් හැටියට හදිසි නීතිය තබාගෙන ඉන්නවා. දැන් හදිසි නීතිය තබා ගැනීමට තිබෙන හේතුව කුමක්ද කියා තමුත්තාත්සේලා අපට කිව්වේ නැහැ. හදිසි නීතිය තබා ගැනීමට දැන් කිසිම හේතුවක් නැහැ. සමහර විට, දැන් කුමන්ත්‍රණ නඩුව තියෙනවාය කියා තමුත්තාත්සේලා කියන්න පුළුවනි. කුමන්ත්‍රණ නඩුව තියෙන නිසා මේ හදිසි නීතිය තියා ගන්නවාය කියා යම් කිසි විධියකින් තමුත්තාත්සේලා කිව්වොත් ඒ කියමන කුමන්ත්‍රණ උසාවියට කරන අවනම්බුවක් හැටියට සලකන්න පුළුවනි. කුමන්ත්‍රණ නඩුවක් තිබෙනවා. නීත්‍යානුකූලව ඒ නඩුවේ වැඩ කටයුතු කෙරී ගෙන යනවා. මොනවටද හදිසි නීති? කාව බය කරන්නද? කවරුන්ව අල්ලන්නද? කිසිම අරගලයක් නැතිව කිසි කලබලයක් නැතිව සාන්ත දාන්ත පිළිවෙලට තිබෙන රටකට තමුත්තාත්සේලා හදිසි නීති ඉදිරිපත් කරන්නේ මොකටද? කුමන්ත්‍රණ නඩුව තියෙන නිසා නොවෙයි. ඒ කුමන්ත්‍රණ නඩුව නීතිය රැක ගනිවි. මේ ශිෂ්ට ලෝකයේ තිබෙනවා, රුල් ඔෆ් ලෝ කියා ප්‍රතිපත්තියක්. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිගන්නා රටවල නීති සම්ප්‍රදාය පිළිගන්නා ප්‍රතිපත්තියක් තියෙනවා. රුල් ඔෆ් ලෝ හෙවත් නීති සම්ප්‍රදාය ශ්‍රේෂ්ඨ ක්‍රියා මාගී යක් හැටියට ශිෂ්ට රටවල පිළිගන්නවා. නමුත් මේ රටේ මාස 17ක් තිස්සේ ඒ රුල් ඔෆ් ලෝ නොහොත් නීති සම්ප්‍රදාය පිටු වහල් කරල තියෙනවා. ඉතාමත් වැදගත් දෙයක්. හැටියටයි, ඒ නීති සම්ප්‍රදාය අපි

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

පිළිගන්නේ. අපේ සියලුම වැඩ කටයුතු ගෙන යන්න ඕනෑ ඒ අනුවයි. ඒක සෑම ආණ්ඩුවකම ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට පිළිගන්න ඕනෑ. නමුත් මේ ආණ්ඩුව 17 මාසයක් තිස්සේ පිළිගෙන තිබෙන්නේ මොන විධියේ සම්ප්‍රදායක්ද? රුල් ඔෆ්ස් ලෝ වෙනුවට රුල් ඔෆ්ස් ලෝලස්තස් හෙවත් නීති කැඩීමේ සම්ප්‍රදායයි මේ ආණ්ඩුව පිළිගෙන තිබෙන්නේ. ඒ නිසා තමයි, ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඕනෑම මන්ත්‍රීවරයකුට අපි අහියෝග කරන්නේ, ඉතාමත් සන්සුන් ලීලා වෙන් තිබෙන මේ රටට හදිසි නීතිය ඉදිරිපත් කරන්නේ කුමක් නිසාද කියා තෝරා දෙන්නය කියා. හදිසි නීතියක් තබාගෙන වැලිමඩ සහ මුත්තුර් යන ඡන්ද කොට්ඨාශ වල අතුරු මැති තරඟ කල් දමාපු එක හරිද? ඒක නීතිවිරෝධී වැඩක්. මෙයින් පෙනෙන්නේ මොකක්ද? හදිසි නීතිය තිබෙන නිසා තමුත්තාත්සෙලාට පුළුවන් ඕනෑම දෙයක් කරන්න. ඕනෑම වංචනික, වැරදි, නීති විරෝධී, අශීලාවාර, ක්‍රිමිනල් දෙයක් කරන්න පුළුවන් හදිසි නීතිය තිබෙන නිසා. බෞද්ධ ආණ්ඩුවකැයි කියා ගන්න මෙම ආණ්ඩුව මේ විධියට ක්‍රියා කරන්නේ වේතනාව හොඳ නැති නිසයි. සමහර අය කියනවා මහජනයාට තිබෙන භය නිසා, ඔවුන් කලබලයක් කරාවිය කියා හිතන නිසා, ආණ්ඩුව හදිසි නීතිය තබාගෙන ඉන්නවාය කියා. ඒක ඇත්ත වෙන්න පුළුවන්. ඒක සාධාරණ කෝපයක්. අපට ආරංචියක් ලැබී තිබෙනවා ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කොට්ඨාශවලට රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් වියදම් කරන විට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කොට්ඨාශවලට රුපියල් 30,000ක වියදමක් පමණක් කළ යුතුයි කියා නියමයක් කර තිබෙනවාය කියා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

බොරු, බොරු.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

තමුත්තාත්සෙ බොරුයි කියා කීවාට අප පිළිගන්නේ නැහැ. ඒ ප්‍රකාශය ඇමතිවරයෙක් කියන්න ඕනෑ. නැති නම් තමුත්තාත්සෙ මගේ කථාව අවසන් වුවාට පසු

තර්කානුකූලව කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න, හදිසි නීති තවම තබාගෙන ඉන්නේ මන්ද කියා. මේ හදිසි නීති තබාගෙන සිටීමෙන් කාටවත් හොඳක් වන්නේ නැහැ. මේ හදිසි නීති තබාගෙන සිටීමෙන් යුඩ හමුදාවටත් හොඳක් වන්නේ නැහැ. හදිසි නීති තබාගෙන සිටීමෙන් යුඩ හමුදාවටත් මහත් හානියක් සිදු වෙනවා. යුඩ හමුදාවේ තත්ත්වය පහළ බසිනවා. යුඩ හමුදාවය කියන්නේ එක්තරා රාජකාරි කොටසක් කිරීම සඳහා සංවිධානය කරන ලද කොටසක්. යුඩ හමුදාව නියම විධියට ක්‍රියා කරන්න ඕන ආයතනයක්. එවැනි යුඩ හමුදාවක් තමාට කිසිම විධියකින් ගැළපෙන්නේ නැති රාජකාරි කොටසක් කිරීම සඳහා 17 මාසයක් නොකඩවා යොදවනවා නම් ඒ යුඩ හමුදාවේ සිටින පුද්ගලයින්ගේ සිත් සතත්, වැඩ පිළිවෙල, ඔවුන්ගේ ස්වරූපය වෙනස් වෙනවා නොවේදැයි මම අහනවා. යුඩ හමුදාව සම්පූර්ණයෙන්ම දුෂණය වන්නේ නැද්දැයි මම අහනවා. තමුත්තාත්සෙලා යුඩ හමුදාව මෙවැනි දීර්ඝ කාලයකට යුඩ හමුදාවට අයිති නැති වැඩ කිරීම සඳහා යෙදවීම නිසා යුඩ හමුදාව දුෂණය වන බැවින් ඉදිරියට එන ආණ්ඩුවකට සිඳි වෙනවා, මේ යුඩ හමුදාව සම්පූර්ණයෙන්ම අවලංගු කර දැමීමට. මන්ද? අද තිබෙන යුඩ හමුදාව වැරදි අදහස් පිළිගත් යුඩ හමුදාවක්. පසුගිය ජනවාරි 27 වන දා ඇති වූ කුමන්ත්‍රණයට හේතුව කුමක්දැයි තමුත්තාත්සෙලා මොහොතක් කල්පනා කර බැලුවාද? ඊට නියම හේතුව වූයේ මේ හදිසි නීතියි. ඒ කුමන්ත්‍රණයේ උපත ඇති වූයේ මේ හදිසි නීතිවලයි. ඒ කුමන්ත්‍රණයට රුකුල් දුන්නේ මේ හදිසි නීති බව අපට ස්පිරිට් වශයෙන්ම කියන්න පුළුවනි. හදිසි නීතිය බොහොම භයානකයි. හදිසි අවස්ථාවක් ඇති වීම නිසා හදිසි නීතිය පාවිච්චි කළාට කවදාවත් අපි විරුඬත්වය ප්‍රකාශ කරන්නේ නැහැ. හදිසි කියන වචනයේ තේරුම තමුත්තාත්සෙලා දන්නවද? ඒ ගැන තමුත්තාත්සෙලා කල්පනා කළාද? හදිසිය කියන්නේ සදාකාලිකත්වයටද? හැම තිස්සෙම තියෙන දෙයකටද හදිසිය කියන්නේ? හදිසිය කියන්නේ ස්වභාව ධර්මයටද? නොකඩවා ගෙන යන දෙයකටද හදිසිය කියන්නේ? එක්තරා අවස්ථාවකට ගැළපෙන පරිදි, එක්තරා විධියක

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[බබ්ලිවි. දහනායක මයා.]

අධිෂ්ඨානයක් අනුව පමණක් හදිසි නීතිය පාවිච්චි කිරීම නොවෙයිද හරි? 1961 අප්‍රේල් මාසයේ සිට අද වනතුරු නොකඩවා තමුන් තාන්සෙලා මේ හදිසි නීතිය පවත්වාගෙන යන්නේ ඇයි කියන ප්‍රශ්නයයි මා දැන් මතු කරන්නේ. එදා සිට අද වනතුරු යුද්ධ හමුදාවට තමුන් තාන්සෙලා වැරදි අදහස් දුන්නා. තමුන් තාන්සෙලා කළ වැරදිවලින්, කරගෙනයන වැරදිවලින්, මේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධව ඉදිරිපත් කළ හැකි චෝදනා අතර ඉතාමත්ම බරපතළ චෝදනාව හැටියට මා සඳහන් කරන්නේ දහ හත් මාසයක් තිස්සේ නොකඩවා හදිසි නීතිය අනුව රට පාලනය කිරීමයි. ඒක එක් පැමිණිල්ලක් බව තමුන් තාන්සෙලා තමුන් තාන්සෙලාගේ හිත්වල තබා ගන්න. මේ ගැන තමුන් තාන්සෙලා ලජ්ජා වෙන්න ඕන.

කේ. අබ්දුල් ජබාර් මයා.

(ඉහළම ජෙ. අබ්දුල් ජබාර්)

(Mr. K. Abdul Jabbar)

ඇයි?

බබ්ලිවි. දහනායක මයා.

(කිතු. උප්පාය. තනතුරු)

(Mr. W. Dahanayake)

ඇයි කියන එකට මම හොඳට උත්තර දෙන්නම්. තමුන් තාන්සෙලා කරුණා කර නිශ්ශබ්දව මගේ කථාවට සවන් දෙන්න. ලංකා ඉතිහාසයේ සිදු වුණු විශාලම, හයා නකම, දරුණුම රට හොල්ලන සිද්ධිය කුමක්ද කියා මම තමුන් තාන්සෙලාට මතක් කර දෙන්නම්. අපේ රට පමණක් නොව මේ මුළු ලෝකෙම හොල්ලන තරම් දරුණු සිද්ධිය ඇති වුණේ 1959 ජූලි මාස 26 වනදා බව තමුන් තාන්සෙලා කරුණා කර මතක තබා ගන්න. ලංකා ඉතිහාසයේ එවැනි හයානක, දරුණු, ලොව හොල්ලන, සිද්ධියක් මීට පෙර ඇති වුණේ නැහැ. ඒ අවස්ථාවේදී නැසී ගිය නායකයාගේ අනුමැතිය පිට 1959 ජූලි මාස 25 වනදා හදිසි නීතිය ඇති කළා. හදිසි නීතිය මේ රටේ එදා ක්‍රියාත්මක කළේ එ වකට හිටපු අග්‍රාණ්ඩුකාර වර ජර් ඔලිවර් ගුණතිලක විසින් බවත් එතුමා එසේ කළේ නැසී ගිය ගරු එස්. බබ්ලිවි. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක අගමැති

තුමාගේ අනුමැතිය පිට බවත් අපි දන්නවා. [බාධා කිරීමක්.]

කථානායකතුමා

(පාඨකයාගේ)

(Mr. Speaker)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වෙන්න.

වෛද්‍යවාර්ග්‍ය බබ්ලිවි. ඩී. ද සිල්වා

(උපාය. උප්පාය. ඩී. ද සිල්වා)

(Dr. W. D. de Silva)

I rise to a point of Order, that the House cannot proceed to discuss this Vote in this House because there is no Minister of Defence and External Affairs or Parliamentary Secretary in the House.

කථානායකතුමා

(පාඨකයාගේ)

(Mr. Speaker)

We have already spoken on that. You should be aware of this.

බබ්ලිවි. දහනායක මයා.

(කිතු. උප්පාය. තනතුරු)

(Mr. W. Dahanayake)

රීති ප්‍රශ්නයට මම විකක් ඉඩ දුන්නා ගරු කථානායකතුමනි.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(කිතු. විජයබාහු විජයසිංහ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasingha)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා අපටත් කථා කරන්න අවස්ථාව දෙනවද?

බබ්ලිවි. දහනායක මයා.

(කිතු. උප්පාය. තනතුරු)

(Mr. W. Dahanayake)

ඉඩ දෙනව; ඉවසන්න. තමුන් තාන්සෙලා ඉඩ දෙනව. තමුන් තාන්සෙලා කථා කරන විට අල්පෙනෙත්තියක් වැටෙන තරමටවත් ශබ්දයක් ඇති නොවන්නට ඉන්නම්. තමුන් තාන්සෙලා කථා කරන ඔක්කොටම අපි හොඳින් ඇහුණිමක් දෙන්නම්. තමුන් තාන්සෙලා ඉඩ දෙන්න අපි හැම විටම ලැහැස්තියි. තමුන් තාන්සෙලා ගෙ කථාවලට ඇහුණිමක් දීමට බොහොම සන්තෝෂයෙන් සිටිනවා. අපි ප්‍රශ්න කීපයක් මතු කර තිබෙනවා. ඒ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙන ලෙස ඉතාමත්ම ඕනෑකමින් ඉල්ලනවා.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ලංකා ඉතිහාසයේ ඇති වූ ඉතාමත් ම දරුණු භයානක, ලෝකය හොළවන අපරාධය ඇති වුණේ 1959 සැප්තැම්බර් මාසයේ 25 වැනි දා. ඒ බව මේ ගරු සභාවේදී මා දැන් මතක් කළා. ඒ අවස්ථාවේදී ලංකා අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා හදිසි නීතිය පැනවීමේ නැසී ගිය බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ අනුමැතිය අනුවයි. ඒ අවස්ථාවේදී මේ රටේ ඇති වුණේ මොන විධියේ තත්ත්වයක් ද කියා තමුත්තාන්සේට මතක ඇති. එක කරුණක් මා මතක් කරනවා. එනම් මේ සංඝයා වහන්සේලා ගැනයි. ඒ අවස්ථාවේ සංඝ රත්නයට විශාල භයානක අවස්ථාවකට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණා. නොයෙකුත් තැන්වල සංඝ රත්නයට අවනම්බු කරන්න, අවහිර කරන්න, ගහන්න පටන් ගත්තා. ඒ බව ඒ කාලයේ පොලිස් චාරිකාවල තිබෙනවා. ඒ කාලයේ තත්ත්වය අනුව ඇති වූ තමුත්තාන්සේ නොදන්න රහසක් මම තමුත්තාන්සේට කියන්නට කැමතියි. මම අගමැතිවරයා වශයෙන් වැඩ කළ අවස්ථාවේදී මට දුන් අවවාදය මේකයි. මේ රටේ සිටින නායකයින්, දේශපාලන නායකයින්, විස්සකට වඩා හිරඹාරයට ගන්නය කියා මට අවවාද දුන්නා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කවුද ඒ ? සිඩ්නි සොයිසද ?

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

අර සාතන කොමිෂන් එක ආවාම මම සාක්ෂි දෙන්නම්. ඇයි ඒවා කල් දැම්මේ, කියා මා අහනවා. මට දුන් අවවාදය රටේ වැදගත් අය, මේ ගරු සභාවේ ඉන්න නායකයින්, දේශපාලන නායකයින්, හිර ඹාරයට ගන්නය කියන එකයි. මන්ද එහෙම කිව්වේ ? මට දුන් ඒ අවවාද අපිරිසිදු සිත්වලින් දුන් අවවාද හැටියට මා පිළි ගත්තේ නැහැ. එතරම් ලොකු බියක්, ඒ තරම්ම කණගාටුවක් ඇති වුණේ. ඒ අවස්ථාවේදී රට මුහුණ පෑ තත්ත්වය, හදිසියේ අර යාපනේ සුළු පිරිසක් එකතු වී පාරේ

වැටී නමස්කාර කරමින් සිටි සත්‍යග්‍රහය, වගේ නොවෙයි. එදා ඇති වුණේ ඉතාමත් ම භයානක හින් කම්පාවන තත්ත්වයක්. ඒ වැනි භයානක අවස්ථාවක් ඇති වූ විට රටේ අගමැතිවරයා හැටියට හාර පස් මාසයක් මා හදිසි නීතිය තබා ගත්තා නම් එක්කෙනෙක්වත් මට විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. නමුත් මා එය තබා ගත්තේ කොපමණ කල් ද කියා තමුත්තාන්සේට මතක් කර දෙන්නට කැමතියි. නැසීගිය බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා මිය ගොස් දවස් 66 කට පසුව 1959 දෙසැම්බර් 3 වැනි දා ප්‍රචාන්ති පත්‍රයේ හදිසි නීතිය සම්පූර්ණයෙන් ම ඉවත් කර ගත්තා කියන ආරංචිය දී තිබුණු අන්දම මෙහෙමයි :

EMERGENCY ENDS

The state of Emergency which was proclaimed on September 26 and renewed in October and November ended last night. All regulations proclaimed under the Public Security Ordinance were rescinded in a series of Gazette Extraordinary issued by the Governor-General on the advice of the Prime Minister. The Emergency was lifted last night after the Governor-General gave his assent to the Bill to restore the death penalty after the Senate passed the Bill by 23 votes to 4.

අර භයානක තත්ත්වය ඇති වූ අවස්ථාවේදීත් 66 දවසකින් ඒ හදිසි නීතිය අත්හැර දැමීම. ගරු කථානායකතුමනි, ඒ කාලයේ නොයෙකුත් අවස්ථාවල, නොයෙකුත් අය මට දොස් කීවා. එවැනි දෙස්වලට, පහරවලට, මුහුණපාන්නට අප ලැහැස්තිව සිටින්නට ඕනෑ. එහෙත් ඒ අවස්ථාවේදී මම මගේ යුතුකම කිරීමට අමතක කළේ නැහැ. මගේ දේශපාලන හතුරන් මට කොතරම් පහර ගසුවත් මගේ යුතුකම මම නොපිරිහෙලා ඉටු කළා. හදිසි නීති කියන්නේ හදිසි නීති මිසක් සදාකාලික ඒවා නොවෙයි. හදිසි නීති කියන්නේ නොකඩවා පවත්වාගෙන යන නීති නොවෙයි. හදිසි නීති කියන්නේ අවස්ථාවට ඔබ්බ නීතියි. එමනිසා ඒ අවස්ථාවේදී මම මගේ යුතුකම ඉෂ්ට කළා. ඊළඟ සතියේ එනම් දෙසැම්බර් මස පස් වැනි දින ප්‍රචාන්ති පත්‍රයක පළ වූ මේ ආරංචියත් මම මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරනවා :

The Governor-General acting on the advice of the Prime Minister last night dissolved Parliament and fixed March 19 for a general election. Nomination on January 4th.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[බබ්ලිවි. දහනායක මයා.]

හදිසි නීතිවලට මොකද වුණේ? මහජන අයිතිවාසිකම්වලට මොකද වුණේ? හැබැයි, එක්තරා කටහැකර නායක ස්වාමීන් වහන්සේ කෙනෙක් ඊයේ “දිනමිණ” පත්‍රයේ මා ගැන ප්‍රකාශයක් කර තිබුණා. උන්වහන්සේ කියා තිබෙනවා, මා අරලිය ගහ මන්දිරයේ සිටි කාලයේදී මට භූත යෙක් වැහි සිටියාය කියා. මම එදා අරලිය ගහ මන්දිරයේ සිට සිහි නුවණින් කටයුතු නොකළා නම් ඒ කටහැකර මෝල් හාමුදුරුවන්ගේ සිවුරවත් ඉතිරි නොවන බව මම මතක් කරන්ට කැමතියි. ඒ හාමුදුරුවන්ට පිළිතුරක් වශයෙන් මම මේ කියන කාරණය ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළ කරන හැටියට මම පත්‍ර වාර්තාකරුවන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මම එදා සිහිනුවණින් කටයුතු කළ නිසාම සංඝ රත්නයට ඉඩ ලැබුණු බව මම ඒ හාමුදුරුවන්ට මතක් කරන්ට කැමතියි. ඒ කටහැකර හාමුදුරුවන් මට භූතයෙක් වැහි සිටිනවාය කීවත් මම ඒ හාමුදුරුවන්ගේ ගැලවුම්කාරයා බව මතක් කරන්ට ඕනෑ. ඒ හාමුදුරුවන් කියන විධියේ භූතයෙක් ඇතුළත් වෙනවා නම් අපි කැමති වන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ගරු කරන ඇමතිවරු, ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටිනවා නම් අපි සන්තෝෂ වෙන්න ඕනෑ. එදා ඒ භයානක තත්ත්වය පැණ නැගී 66 දවසකින් පසුව හදිසි තත්ත්වය පහසුවෙන්ම මට ඉවත් කරන්ට පුළුවන්කම ලැබුණා. මම ඒ අවස්ථාවේ ක්‍රියා කළ ආකාරය තමුන්නාන්සේලා පාඩමක් හැටියට ගන්න ඕනෑ. තනි පුද්ගලයකු වශයෙන් මම කළ ක්‍රියාව ගැන කල්පනා කරන විට තමුන්නාන්සේලා අසූ දෙනාම ලජ්ජා වෙන්ට ඕනෑ. එබඳු පියවරක් අද තමුන්නාන්සේලාට ගතහැකිද කියා මම අභියෝග කරනවා. [බාධා කිරීමක්] වචන දෙකක් තුනක් කියා මට බාධා කර මාව හය ගත්වන්න පුළුවන් වේය කියා තමුන්නාන්සේලා කල්පනා කරන්න එපා. මට පුළුවන් වුවමනා නම් නොකඩවා තවත් පැය 13 ක් වුණත් කථා කරන්න. තමුන්නාන්සේලා ඒ බව දන්නවාද?

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අපි දන්නවා; අපි දන්නවා

බබ්ලිවි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මම වාර්තා කළ කපිකයෙක්. පැය 13½ ක් කථා කර සියලුම වාර්තා මා කඩා තිබෙනවා.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ මන්ත්‍රීතුමාට ඒ තරම් වෙලාවක් කථා කරන්ට ඉඩ දෙනවා නම් අපටත් ඒ වගේම කථා කරන්ට ඉඩ දෙනවාද කියා මා දැනගන්ට කැමතියි.

බබ්ලිවි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

මා ඒ මන්ත්‍රීතුමාට ඉඩ දුන්නේ මට ටිකක් හුස්ම ගන්ට නිවාඩුවක් වුවමනා නිසයි. ඒ කපිකයෙකුගේ ශාස්ත්‍රයක්. තමුන්නාන්සේ මට බාධා කිරීම ගැන මා ස්තූතිවන්න වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, 1959 සිදු වූ කරුණු අනුව හදිසි නීතිවල සම්ප්‍රදාය මා තමුන්නාන්සේලාට මතක් කළා. ඒ කාලයේ හදිසි නීති පටන් ගන්න විට සමහර මැති වරණ කල් දමා තිබුණා. හදිසි නීති යටතේ සම්පූර්ණයෙන්ම තහනම් කර තිබුණු කොළඹ නගර සභා මැතිවරණය පැවැත් විමට මා ඒ අවස්ථාවේ බලය දුන්නා. “හදිසි නීති යටතේ රැස්වීම් පවත්වන්නේ කොහොමද? නිතර නිතර රැස්වීම් පවත්වන්ට පොලීසියෙන් බලපත්‍ර ගන්න අමාරුය, එම නිසා අපට හරිහැටි මැතිවරණ කටයුතු ගෙන යන්න බැහැ” යන විධියේ උද්ඝෝෂණයක් ඒ අවස්ථාවේ ඇති වුණා. තමුත් හදිසි නීතිවලින් කිසිම අවහිරයක් ඇති නොවන අන්දමට කොළඹ නගර සභා මැතිවරණය පවත්වන්ට මා ඉඩකඩ සලසා දුන්නා.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

There is a Motion of No Confidence in the Minister of Local Government which is coming up soon. This matter can be brought up then.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[බබ්ලිවි. දහනායක මයා.]

නැහැ. දුටුගැමුණු රජතුමා යුද්ධ හමුදාවක් එකතු කරගෙන අනුරාධපුරයතෙක් මහා ගමනක් ගියේ හදිසි නීති ඇතිව නොවෙයි. 1960 ජූලි මාසයේදී ආරම්භ වුණු මෙම පාර්ලි මේන්තුව නීති රීති පැනවීම අතින් වාර්තාවක් පිහිටුවා තිබෙනවා. දුටුගැමුණු රජතුමා විශාල යුද්ධ හමුදාවක් එකතු කරගෙන හැතැප්ම 300 ක මහා ගමනක් ඇරඹුවේ, සියලුම යුද්ධායුධ බඩු මුට්ටු රැගෙන මහා ගමනක් ඇරඹුවේ, රටේ විනයද ආරක්ෂා කර ගනිමින් ඒ මහා ගමන ආරම්භ කෙළේ, මොන හදිසි නීතියක් යටතේද? ඒ කාලයේ මොන හදිසි නීතියක් තුබුණේද? එදා එක හදිසි නීතියක් වත් තුබුණේ නැහැ. රටේ ජනතාව තමන්ගේ ශිෂ්ටාචාරය අනුව, ඇතිවෙව්ව ධර්මය අනුව විනය අනුව හැඩ ගැසී වුව මනා කරන බඩුමුට්ටු රැගෙන එදා රුහුණේ සිට අනුරාධපුරය බලා ගමන් කළා. දුටු ගැමුණු රජතුමා අනුරාධපුරයේදී බලගතු සටනක් කොට ලොකු සතුරකු පරාජය කර බොහොම සන්සුන් ලීලාවෙන් දස රාජ ධර්මයෙන් රට පාලනය කෙළේ හදිසි නීති අනුවද? එපමණක් නොව, පරාජය වුණු ඒ සතුරාට කොපමණ ආදර්ශමත් විධියට සංග්‍රහ කළාද කියා අපේ ඉතිහාසයේ සදහන් වී තිබෙනවා. සියලුම රටවැසියන් එළාර රජුගේ සොහොන අසලින් යන කොට තමතමන්ගේ වාහනවලින් බැස යා යුතුය යන රාජ වචනය එදා හැම රට වැසියාම පිළිපැද්දේ මොන හදිසි නීති යටතේද කියා මා අහනවා. [බාධා කිරීම්.] ගරු කථානායකතුමනි, කථා කරනකොට අලංකාර ශාස්ත්‍රය යොදනව නේද? මිනිසුන් දස දහස් ගණන් වැඩට යොදල සිංහල රජදරුවන් ලෝකයේ සියලු දෙනාම පුද්ගලයට පත් වන අන්දමේ වැඩ ඇති කළේ මොන හදිසි නීතිය යටතේද කියලා මා අහනවා.

පූ. හා. 5.05

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණා කර වැය ශීථි යට අදාල ව කතා කරන්න. එසේ නො කළොත් වාඩි වෙන්නැයි කියන්න මට සිදු වෙනවා.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

ගරු කථානායකතුමනි, මටත් කථා කරන්න අවස්ථාවක්—

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order Please!

බබ්ලිවි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මා තමුන් නාත් සේගේ කීමට හැම තිස්සෙම ගරු කරනව. අපි වැඩිහිටි සභාපතිවරුන්ගේ කීම්වලට, මූලාසනවල කීම්වලට, හැම තිස්සෙම ගරු කරන්න ඕනැ. තමුන් නාත් සේගේ කියමනට බොහොම සන් තොෂයෙන් අපි ගරු කරනව. මේ හදිසි නීතිය මොන කරුණක් නිසාද පනවා තියෙන්නේ?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

කිසි ඕනෑකමක් නැ.

බබ්ලිවි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ගරු මන්ත්‍රීවරුනි, තමුන් නාත් සේලාට මහජන අප්‍රසාදයෙන් බේරෙන්න වුවමනා නම් අගමැතිණිය ලඟට ගිහින් වහාම මේ හදිසි නීතිය ඉවත් කරන්න ය කියා ඉල්ලා සිටින්න. මේ මුදල් මොන මොන කරුණු වලටද වෙන්කර තියෙන්නේ? මෙසේ සදහන් වෙනවා :

They were called out on active service, for internal security duties along with the regular forces. The Volunteer Force personnel of the Army who were placed on compulsory leave without pay were called out on active service along with the regular forces.

බලන්න එක වරදකින් වැරදි වැළක් කෙරිල තියෙන හැටි. එකකින් තවත් එකක්, ඒකෙන් තවත් එකක් යන විදියට වැරදි බෝ වෙනව. වැරදි පැටව් ගහනව. මේ වැරදි අද දවසේ පැටව් ගහල. එක

පරිපූරක මුදල්

වරදක් වැරදි රාශියක් වෙලා. Volunteer Force කියන්නෙ කාටද? ස්ථිර රාජකාරියක් කරන අයට නොවෙයි. අතුරු රාජකාරියකට බැඳිලි සිටින කොටසක් තමයි මේ අංශයට ඇතුළත් වන්නෙ. මේ අතුරු රාජකාරියක් කරන්නත් ස්ථිර රාජකාරියක් කරන්නත් බවට පත් කිරීම හරිද? වැදගත් සේවයක යෙදුණු ලිපිකරුවෙක් කන්තෝරුවක ඉන්නවය කියලි හිතමු. එයා වොලන්ටියර් ෆෝර්ස් එකට අතුරු රාජකාරියක් කරන්නෙකු හැටියට බැඳිලි ඉන්නවය කියලි හිතමු. මේ හදිසි නීතියට අනුව එම අතුරු රාජකාරිය එයාට ස්ථිර රැකියාවක් වුණා. නමුත් එයා කරපු රාජකාරියට අලුත් කෙනෙක් ගන්නත් බැහැ. අර පරණ රස්සාව හැමවිටම හිස් වෙලා තියෙන්න ඕනෑ, එයා එන වෙලාවට ඇතුළු වෙන්න. මේකෙන් කොයිතරම් පාඩු සිදු වෙනවද? කොපමණ අමාරුකම් ඇති වෙනවද?

හමීඩ් මයා.

(ஜஹீம் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

ගණපුරණයක් නැහැ.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන්කොට, ගණපුරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිත්‍ර ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපුරණයක් තුබුයෙන්—

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

වොලන්ටියර් ෆෝර්ස් කියන්නෙ තාවකාලික අවසථාවලදී වැඩ කිරීමට කථා කරන කණ්ඩායමක්. අද ඒ වොලන්ටියර් ෆෝර්ස් එකේ රාජකාරිය ස්ථිර රාජකාරියක් වෙලා තියෙනවා. ඒකෙන් අපේ පාඨශාලා වලට කොපමණ හානියක් වෙලා තියෙනවද? අපේ පාඨශාලාවලට ඉතාමත් අවශ්‍ය ගුරුවරු තමයි, විද්‍යා ගුරුවරු. විද්‍යා ගුරුවරයෙක් වොලන්ටියර් ෆෝර්ස් එකට බැඳිලා 17 මාසයක් ඉන්නවා නම් ඒ ගුරුවරයාට කොපමණ හානියක් වුණාද, ඒ ගුරුවරයා උගන්වන පාසලට කොපමණ හානියක් වුණාද, රටට කොපමණ හානියක් වුණාද කියා තමුත්තාන්සෙට මණින්න පුළුවන්ද? දීර්ඝ කාලයක් තමුත්තාන්සෙට මා දන්නෙ නැහැ. ස්ථිර ලේකම්

පරිපූරක මුදල්

නාන්සෙලාට හදිසි නීතිය තබා ගන්න වුවමනා නම් වොලන්ටියර් ෆෝර්ස් කියන කට්ටිය ගන්න එපා. ස්ථිර කට්ටියක් බඳවා ගන්න. ඇයි ස්ථිර කට්ටියක් බඳවා ගන්න බැරි? මොකක්ද මේකෙ තේරුම? මේක සුරාකෑමක් නේද? තාවකාලිකය කියා අරගෙන තියෙන්නෙ 17 මාසයකට. 17 මාසය 36 මාසයක් වන්න ටත් පුළුවනි. මේ ආණ්ඩුව තියෙන තෙක් හදිසි නීතිය තියෙන්න පුළුවනි. එහෙම නම් ඒක සුරාකෑමක් නොවෙයිද? තාවකාලික කට්ටිය ගන්නෙ නැතිව ස්ථිර කට්ටිය ගන්න බැරි මන්ද? අළුත් තර්කයක් මම ඉදිරිපත් කරන්නෙ. තමුත්තාන්සෙ පිළිතුරු දෙන විට මේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙන්න ඕනෑ. කාව කාවද බඳවාගෙන තිබෙන්නෙ කියා බලන්න. 1962 මාර්තු වන තෙක් කෑම පිසන අය 46 දෙනෙක් බඳවා ගත්තා. එයින් 6 දෙනකුව ඉතිරි කරගෙන 40 දෙනකුට ගෙදර යන්න කිව්වා. එක පාරට පලයන් බත් ටිකට් දන්නා 40 දෙනකුට. වොටර්ලා, ලේබරර්ස්ලා සම්බන්ධයෙන් ඒ විධියටයි කරල තියෙන්නෙ. වැසිකිළි සෝදන කම්කරුවන් කණ්ඩායමකුත් අරගෙන ටිකක් කල් ඉන්දගෙන ටික දෙනකුව අස් කරනවා. ඇයි මේ සියලුම වැඩ කටයුතුවලට තමුත්තාන්සෙලාට ස්ථිර යුඛ හමුදාව පළල් කර ගන්ට බැරි? අපි විරුද්ධ නැහැ ඒකට. තමුත්තාන්සෙලා යුඛහමුදාව ස්ථිර වශයෙන් වැඩ කර ගන්නවා නම්, ඒක තාවකාලික වශයෙන් වැඩ කර ගන්නවාට වඩා හොඳයි. තාවකාලික වශයෙන් යුඛ හමුදාවට බඳවා ගන්න අය යුඛ හමුදාවේ අයත් නොවෙයි, සාමාන්‍ය ගිහි අයත් නොවෙයි. ඒ ගොල්ලො දෙකට මැද්දෙන් ඉන්න කොටසක්. ඒ අය යුඛ හමුදාවට අවශ්‍යයි. ඒ අයට තමන්ගේ රාජකාරියත් හරියට කරන්න බැහැ. යුඛ හමුදාවේ ටික කලක පුහුණුවක් ලබා තිබෙන නිසා ඒ පුරුද්ද අනුව නොනිසි අන්දමට හැසිරෙන්න පටන්ගනිවි ටික කලක් යන විට. යුඛ හමුදාවට තව තවත් බඳවා ගන්න යනවා නම් එසේ කරන්න. වලන්ටියර් ෆෝර්ස් එකට බඳවා ගැනීමේ ඇති වැඩක් නැහැ. අළුතෙන් වලන්ටියර් ෆෝර්ස් එකක් ඇති කරන්න මෙම මුදල ඉල්ලා තිබෙන වැඩකරුවන් මා දන්නෙ නැහැ. ස්ථිර ලේකම්

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඔබ්බේ. දහනයක මයා.]

එන්. කියු. ඩයස් මහතා “තමන්ගේ මිනිසුන්” බඳවා ගන්නා ක්ෂේත්‍රය මෙම මුදල් වියදම් කරනවාද කියා අප දන්නේ නැහැ. නමුත් එය එසේ නම්, එන්. කියු. ඩයස්ගේ “යුද්ධ හමුදාවට” මෙම මුදල් වලින් යම්කිසි ප්‍රමාණයක් වෙන් කරනවා නම්, අපගේ විරුද්ධත්වය මීට වඩා තදින් පෙන්වන්න ඕනැ. යුද්ධ හමුදාවට හටගත් බඳවා ගැනීමේදීත් අනෙක් සේවයන්ට බඳවා ගනු ලබන අවස්ථාවලදී මෙන් යම්කිසි ස්ථිර ක්‍රියා මාර්ගයක් අනුව එය කළ යුතුයි. එක එක තැනැත්තාගේ හිතු මනාපයට කටයුතු කරන්න ඉඩ තැබීම ඉතාමත්ම අසතුටුදායකයි.

පසුගිය දිනවල නොයෙක් තැන්වලින් කළ චෝදනාවක් තමයි වැඩිපුර කතෝලිකයන් යුද්ධ හමුදාවට බඳවා ගන්නා යන්න. ඒක වැරදියි. යුද්ධ හමුදාව වැනි තැනක කණ්ඩායම් වශයෙන් කටයුතු කිරීම හරි නැහැ. එන්. කියු. ඩයස් මහතාගේ කණ්ඩායම හරි නැතිවාක් මෙන්ම කතෝලික යන්ද කණ්ඩායමක් වශයෙන් සිටීම හරි නැහැ. ඒ නිසා මා ඉල්ලා සිටින්නේ එක් එක් පුද්ගලයාට වුවමනා අන්දමට කටයුතු කරන්න ඉඩ නොතබා යම් ප්‍රතිපත්තීන් සම්ප්‍රදායක් මත පිහිටා ක්‍රියා කරන ලෙසයි. පාපන්දු ක්‍රීඩාවේ පාවිච්චි කරන බෝලයක් මෙන් එක් එක් තැනැත්තාට වුවමනා හැටියට ගසන්න ඉඩ තබන්න බැහැ. මේ දෙකම එක වල්ලේ ගෙඩි. ඒ නිසා මේ වැය ශීඝ්‍රයෙන් ශතයක් වත් එම කටයුත්තට—එන්. කියු. ඩයස් රිජීමන්ට් එකට—පාවිච්චි කිරීම ගැන අප සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධයි. මෙවැනි වැරදි, අපරාධ, අවිනිත වැඩවලට මා සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධයි. දැන් මේ සඳහා ඉල්ලා තිබෙන්නේ රුපියල් තිස්පන් ලක්ෂයක මුදලක්.

අයවැය විවාදය තිබූ අවස්ථාවේදී හිටපු මුදල් ඇමතිතුමා කීවා යුද්ධ හමුදාව සම්බන්ධයෙන් සම්පූර්ණ ප්‍රතිසංස්කරණයක් කරන්න යනවාය කියා. ඒ අවස්ථාවේදී ගරු මන්ත්‍රීවරුන් එය අසා ඉතා සතුටු වුණා. යුද්ධ හමුදාව ගරු කථානායක තුමනි, එක් පක්ෂයකට පමණක් අයිති දෙයක් නොවෙයි.

මෙය එක් කණ්ඩායමකට හෝ එක් පක්ෂයකට හෝ අයත් කරුණක් නොවෙයි. මුළු රටම ඉල්ලා සිටිනවා, යුද්ධ හමුදාව ප්‍රතිසංස්කරණය කරන්න කියා. මොන විධියට ප්‍රතිසංස්කරණය කළ යුතුද කියා මම දැන් කියන්නම්. මෙන්න එක් ප්‍රතිසංස්කරණයක්. රුසියාවේ රතු හමුදාව වැඩ කරන පිළිවෙලට අපේ යුද්ධ හමුදාවත් සකස් කරන්න. ඒ කියන්නේ යුද්ධ හටගත් හදිසි තීති යටතේ බැටන් පොලු අරගෙන සාමාන්‍ය පොදු ජනතාවට තර්ජනය කරන අය හැටියට පරිවර්තනය කිරීම නොවෙයි, මේ රටේ සංවර්ධන වැඩවලදී මහජනයා සමඟ එක් වි ඔවුන්ට ආධාර කරන පිරිසක් හැටියට පරිවර්තනය කිරීමයි. සමහර විට කුඹුරු වැඩ කරන්න වෙන්න පුළුවනි. අස්වැන්න වැඩි කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. අස්වැන්න වැඩි පුර ලබාගැනීම සඳහා පැළ සිටුවීමේ ක්‍රම තිබෙනවා. ඒ වගේම කුඹුරු නෙළීමේ වැඩ තිබෙනවා. වැඩි පුර අස්වැන්න ලබාගැනීම සඳහා සහතික කරන ලද බිත්තර වි පාවිච්චි කරන්න ඕන. මේ කටයුතුවලදී ගොවියාට ආදර්ශයක් දීම සඳහා යුද්ධ හමුදාවේ එක් අංශයක් සකස් කොට “කල්ටිවේෂන් රෙජිමන්ට්” තැනහොත් “ගොවි රෙජිමන්තුට” කියා නම් කොට ඒ ඒ පළාත්වලට ගොස් කුඩාරම් ගාසගෙන ගොවිරාළලා මෙන් අමුඩ ගසාගෙන කුඹුරට බැස වැඩ කරවීමට යෙදවිය හැකියි. ඇයි එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්න බැරි? එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කොට ගමක් ගමක් පාසා ආදර්ශ ගොවි කණ්ඩායම් යැව්වොත් දැනට අක්කරයකින් ලබාගන්නා බ්‍රසල් 39 වෙනුවට අක්කරයකින් බ්‍රසල් 80 ක් ලබාගන්න පුළුවන් වෙනවා. එය ඉතා අනර්ඝ ශ්‍රේෂ්ඨ උතුම් නිවන් දකින්න පුළුවන් සේවයක් වෙනවා නොවෙද?

යුද්ධ හමුදාව ගොවිතැන් වැඩ සඳහා පමණක් නොවෙයි, යෙදවිය හැක්කේ. වෙනත් කර්මාන්තයන් කිරීම සඳහාත් යෙදවිය හැකියි. මෙරට මුදල් ලක්ෂ ගණනින් පිටරට යනවා, මාළු, කරවල, ජාඩ් වැනි ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීම සඳහා. අපට වුවමනා සියලුම මාළු ලංකාව හතර වටේ ඇති මුහුදේ තිබෙනවා. ඇයි තමුත්තාන්සේලා විවර රෙජිමන්තුටක් පිහිටුවා ආදර්ශවත්

පරිපූරක මුදල්

පිළිවෙලකට කෙලවල්ලන් බලයින් හුරුල්ලන් වැනි මාළු ඇල්ලේම් කටයුතු කිරීමට යොදවා පිටරට ඇදී යන මුදල් මෙහි නවතා නොගන්නේ ?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(තිரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

On a point of Order, the hon. Member is referring to fish and other things.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I am suggesting how the Army should be reformed. My good Friend does not understand a thing. They are very valuable suggestions. If you take my advice, you will remain in power for the next 20 years. If you do not take my advice, you will fall within the next six months. Take that from me.

යුද්ධ හමුදාවේ ප්‍රතිසංවිධානය කරන ලෙස අපි ඉල්ලුවා. සපත්තු පොලිස් කිරීම වැනි දේවලට පමණක් නොව වුවමනා වුණෙත් උදලු පහර ගහන්ට උවත් ශක්ති යක් තිබෙන රෙජමේන්තුවක් ඇති කරන්නට කියා උපදෙස් දුන්නා. ඉතින් මොන විධියේ රෙජමේන්තුවක් ඇති කරන්නද මේ රුපියල් ලක්ෂ 35 ක් ඉල්ලන්නේ ?

හදිසි 'නීතිය හෙවත් එමර්ජන්සි රෙගියුලේෂන් කියන්නේ කම්කරුවන්ගේ හතුරු කණ්ඩායමකටයි. ඔවුන්ගේ අයිති වාසිකම් කැඩීමටයි ඒක පාවිච්චි කරන්නේ. ඒක මහජනයාගේ ජීවිතයට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන කණ්ඩායමක්. තමුන්නාත් සෙල මේ කරන්නේ බොරුවක්. තමුන් අපි තමුන්නාත්සෙලාගෙන් ඉල්ලුවේ මහජනයා සමග උරෙන් උර ගැටි ජාතික සේවයක් කරන කණ්ඩායමක් ඇති කරන ලෙසයි. ඉතින් කෝ තමුන්නාත්සෙලාගේ ප්‍රතිසංවිධානය ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

What about the Pioneer Corps ?

සිති කපනවා.

පරිපූරක මුදල්

හමීඩ් මයා.

(ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

සිති කපනවලු! කොහොමද සිති කපන්නේ ? උක්ගස් කපනවද ?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

ගරු කපානායකතුමනි, අපටත් කපා කිරීමට අවස්ථාවක් දෙන ලෙස ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් මම කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ගරු කපානායකතුමනි, මම වුවමනාවට වැඩියෙන් කල් ගන්නේ නැහැ. මටත් හුඟක් කරුණු කියන්නට තිබෙනවා. හැකි තාක් ලුහුඬින් මගේ අදහස් ඉදිරිපත් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Have we not debated this question enough ? I move that the Question be now put.

කපානායකතුමා,

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

I accept the Closure Motion.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ගරු කපානායකතුමනි, මේ ශීර්ෂය යටතේ අපේ අදහස් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉදිරිපත් කිරීමට තමුන්නාත්සේ ඉඩ දෙන්න ඕනැ. ඔය රීති ප්‍රශ්නය අනුව මම තමුන්නාත්සෙට මේ කාරණය මතක් කරන්න කැමතියි. මේ වැය ශීර්ෂයෙන් රුපියල් ලක්ෂ 35ක් ඉල්ලනවා. මොකටද ? තමුන්නාත්සෙත් මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරයෙකු හැටියට මේ ගැන වගකිවයුතු කෙනෙක් වෙනවා. මේවා කපු ඇට කොස් ඇට නොවෙයි. කපු ඇට 35 ක් නොවෙයි ඉල්ලන්නේ; රුපියල් ලක්ෂ 35 කුයි ඉල්ලන්නේ. ඒ තරම් විශාල මුදලක් වැය කරන අවස්ථාවක ඒ ගැන අපට කපා කරන්න නිදහසක් තැන්

පරිපූරක මිදලේ

ඛනිලි. දහන්‍යයක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

May I make one appeal to you, Sir ? You are full of generosity and the milk of human kindness. You are one of the kindest souls on God's earth. If you think I weary you, if you do not like my type of eloquence, I will give way to my friend. I will sit down. Please do not cut short a speech. I will stop my speech in obedience to your Order.

කම් නායකත්වය

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

බ්‍රිලිවි. දහන්‍යක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Sir, will you please listen to me? You must give me a hearing. I accept your ruling and I will sit down. Please allow the next hon. Member to get up and speak.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

The next Member is myself.

බබ්ලිවි. දහන්‍යයක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I will take my seat. Please allow the next Member to speak.

കഥ: നവകെതുതി

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please !—[*Interruption.*]

ඛනිලිවි. දහනයක මයො.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I sat down expecting that you will allow the next Member to speak.

കഥാസംഗ്രഹം

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please !—[*Interruption.*]

පරිපූරක මුදල්

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

හිටපු අගමැතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති අනුව කටයුතු—

මුණවිර මයා.

(திரு. முனவீர)

(Mr. Munaweera)

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ වචනය ඉල්ලා අස් කර ගන්න කියන්න. එය මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන්ට කරන අපහාසයක්.

You had better cross over and then criticise the Government.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

I suspend the Sitting until 6.30 A.M.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන්, සු. හා. 6.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Sir, I understand that HANSARD reporting and simultaneous interpretation have both collapsed. We therefore ask you to adjourn the House until next week.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The Reporters have been kind enough to agree to carry on. They came and saw me and said that they are prepared to carry on with their work in spite of the long hours and the severe strain under which they have worked. I am very grateful and thankful to them.

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Hear ! Hear !

සු. හා. 6.30

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please ! The hon. Deputy-Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මුලාසනයට විසි

පරිපූරක මුදල්

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තේ පානය සඳහා අප විසිර යාමට පෙර මේ යුද්ධ හමුදා අතිරේක වැය ශීර්ෂය සම්බන්ධයෙන් කථා කරමින් සිටියේ මිලි ගම ගරු මන්ත්‍රීතුමායි. වැරදි දේ වැරදි හැටියට දැක්වීමට මිලිගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා අවංකවත් නිර්භීතවත් කථා කළ නිසා අපි ඉතාමත්ම සන්තෝෂ වෙතවා. හදිසි තත්ත්වය සම්බන්ධව නියම අවබෝධයක් තිබෙන එක මන්ත්‍රීතුමෙකු වත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටීම ගැනත් අප සන්තෝෂ වෙතවා. තමුත්තාන්සේලා දන්න හැටියට හදිසි තත්ත්වය ආරම්භ වුණේ 1961 වර්ෂයේයි. එසේ හදිසි තත්ත්වයක් ඇති කිරීමට හේතු වූයේ දිවයිනේ උතුරේ හා නැගෙනහිර පළාත් වල පෙඩරල් පක්ෂය ගෙන ගිය සත්‍යාග්‍රහ ව්‍යාපාරයයි. ඒ දිනවල උතුරේ හා නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල හදිසි තත්ත්වයක් ඇති කරන ලෙස අපිත් රජයට කියා සිටියා. එහෙත් ආණ්ඩුව කළේ කුමක්ද? හදිසි තත්ත්වය උතුර හා නැගෙනහිර පළාත් වලට සීමා නොකර ලංකාව පුරාම හදිසි නීතිය පැණවීමයි. එදා පණවන ලද හදිසි තත්ත්වය අද වන තුරු තිබෙනවා. මේ හදිසි තත්ත්වය උඩ යුද්ධ හමුදාවේ විය හියදම් සඳහා මහජන මුදලින් ලක්ෂ තිස් පහක මුදලක් දැන් ඉල්ලනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රුපියල් ලක්ෂ 35 ක පමණ විශාල මුදලක් ඉල්ලන විට, ඒ වගේම වැදගත් අමාත්‍යාංශයක් සාකච්ඡාවට භාජන වන විට, ඒ අංශය භාර අගමැතිනිය මේ ස්ථානයේ නැති නිසා එතුමිය වෙනුවෙන් පිළිතුරු දෙන්නට පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයෙක්වත් මේ ස්ථානයේ නොමැති විම ගැන මා පළමුවෙන්ම මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. හිටපු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයා අස් වුණා. ඒ වෙනුවට තව මත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයෙක් පත් කර නැහැ, අපේ ප්‍රශ්නවලට හරි හැටි පිළිතුරු දෙන්න. අපි කරන කථාවලට පිළිතුරු දෙන්නෙ සභානායකතුමායි. අපේ කථාවලට හරි හැටි පිළිතුරු දෙන්නට සභානායකතුමාට ප්‍රථමත්කමක් නැහැ. මන්ද? අගමැතිනියගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්

පරිපූරක මුදල්

වරයා වශයෙන් එතුමාව තවම පත් කර නැති නිසා. කවදා පත් කරයිද කියා මා දන්නේ නැහැ. මේ ලොකු අඩුපාඩුව තිබෙද්දී, අපට මේ වැදගත් ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. මේක ලජ්ජාවට කරුණක්. එය මේ ගරු සභාවට කළ ලොකු අගෞරවයක් හැටියට අප සලකනවා. හිටපු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා අස් වුණා නම්, අගමැතිනිය වෙනුවෙන් අඩු ගණනේ මේ ගරු සභාවේ කථා කිරීමටත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම් කෙනෙක් පත් කිරීමට ඉඩ තිබුණි. එය සුළු කර්තව්‍යයක් වුණත් එය ඉෂ්ට නොකර තිබෙද්දී අපට මෙම වැය ශීර්ෂය අද සාකච්ඡා කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ටේපරල් සත්‍යාපනයෙන් පටන් ගත් හදිසි තත්ත්වය අද වෙන කොට ඒ ස්වරූපයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වී තිබෙනවා. අද හදිසි නීති පවත්වාගෙන යන්නේ රටේ කලබල තිබෙන නිසා නොවෙයි. අද රටේ කිසිම හදිස්සියක් නැහැ. හදිසි තත්ත්වය තව දුරටත් පවත්වා ගෙන යන්නට අද කිසිම වුවමනාවක් නැහැ. අද ඒක තබාගත්තට තිබෙන එකම ඕනෑකම මහජනයාට තිබෙන හයයි. ආණ්ඩුවේ වැරදි දේශප්‍රේමී ක්‍රියා කලාපය නිසා, මහජනයාට අසාධාරණ බදු බර පටවා තිබෙන නිසා, ඒ වගේම මහජනයාගේ අනිකුත් සෑම ප්‍රශ්නයක්ම අවුල් කර තිබෙන නිසා, හැම කොටසක්ම අද රජයට විරුද්ධයි. එම නිසා හදිසි නීති නැතිව රට ආණ්ඩු කරන්නට මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන්කමක් නැහැ. මා මුලින් කීව්වා වගේ, ටේපරල් පක්ෂය උත්සාහ කළේ උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවන්නටයි. එහෙත් හදිසි තත්ත්වය පැනවීමෙන් යුද්ධ හමුදාව ඒ ප්‍රදේශවලට යැවීමෙන් එය නතර වුණා. එහෙත් මේ ඇමතිවරයා කෘෂිකම් ඇමතිවරයා හැටියට ත්‍රිකුණාමලයේ තිබෙන ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවක ටේපරල් පක්ෂයේ කොඩිය එසවීමට ඉඩ දී තිබෙනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාභ ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඒක වැරදියි.

පරිපූරක මුදල්

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ශ්‍රී. ජේ. ආර්. ඒ. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මෙන්න බලන්න ඊයේ “දවස පත්‍රය” “ටේපරල් කොඩිය ලෙල දේ.” 26 වැනිදා ත්‍රිකුණාමලයේ කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ පැවැත්වූ ප්‍රදර්ශනයක—ඔබේ දෙපාර්තමේන්තුව ගෙන ගිය ප්‍රදර්ශනයක—සිංහ කොඩිය අකුලා කුණු කුඩයට දමා ටේපරල් කොඩිය ඔසවන්නට ඉඩ දී තිබෙනවා: කවුද? ඔබේ දෙපාර්තමේන්තුව.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාභ ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඒක වැරදියි. මම එහෙම ඉඩක් දුන්නේ නැහැ. ඒ පත්‍රය අවිටු ගැහැව්වෙ මම නොවෙයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ශ්‍රී. ජේ. ආර්. ඒ. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එහෙම නම් මේක වැරදියි කියා අදවත් කීව්වද? මේ කාරණය සම්පූර්ණයෙන්ම ඇත්ත. අප මේ ගැන සොයා බැලුවා. එවිට මෙය සම්පූර්ණ ඇත්තක් බව පෙනී ගියා. සිංහ කොඩිය නැතිව, එක සිංහල වචනයක්වත් නැතිව, ටේපරල් කොඩිය සහ දෙමළ වචන පමණක් පාවිච්චි කරමින් මේ ප්‍රදර්ශනය කර ගෙන ගොස් තිබෙනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාභ ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

මා කීවේ කොඩිය ගැන නොවෙයි. ඒ විධියට කටයුතු කරන්නට ඇමති අංශයෙන් ඉඩ දුන්නාය කියන එකයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ශ්‍රී. ජේ. ආර්. ඒ. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ විධියට මොන වැඩේ කළත් ඒවා ගැන තමුත්තාත්සෙල ක්‍රියා නොකරන එක ගැනයි, මා කීවේ. එසේ ක්‍රියා නොකරන නිසා කිසිම නිලධාරියකු බිය සැක නැතිව කරනවා. ඒ සඳහා තමුත්තාත්සෙලාගෙ අනුග්‍රහය ලැබෙන බවත් කිව යුතුයි. සභා නායකතුමා ටේපරල් පක්ෂයත් සමග එකතු වී ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්නට සතුටු බව කවුරුත් දන්න කාරණයක්. මෙවිට වැදගත් කාරණයක් ගැන ගරු ඇමතිතුමා අනුමතයක් මගෙනුයි. මේ විධියේ ප්‍රවෘත්ති

පරිපූරක මුදල්

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

නියක් පළ වුණාම වහාම ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ නේද? නමුත් තමුත්තාන්සෙලා ඒ විධියට වහාම තබා කොහොමවත් ක්‍රියා කරන බවක් පෙනෙන්නට නැහැ.

හදිසි තත්ත්වයේ මුවාවෙන් ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවල පෙබරල් කොඩි ගසා ගෙන කරන මේ වැඩේ මොකක්ද? පෙබරල් රාජ්‍යය කියන්නේ මීට මිස වෙන මොකකටද? ආණ්ඩුවේ ආයතනයක පෙබරල් කොඩිය ගැසීමට ඉඩ දුන්නා නේද? මෙවැනි වැඩ කරන නිලධාරීන් කතෙන් අල්ලා දොටට ඇද දමිය යුතු නේද? මෙය රාජද්‍රෝහි වැඩක් වශයෙන් සලකා මේ වැඩ කළ නිලධාරීන්ට සුදුසු දඩුවම් දිය යුතුයි. මේ කාරණය ගැන කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා ලියා ගන්න බවක් පෙනෙනවා. නමුත් ඔය විධියට ලියා ගන්නාට වැඩක් නැහැ. ලියා ගන්න එක පමණයි, සිදු වන්නේ. අහිංසක සිංහලයකු මොකක් හෝ කළොත් ඔහු හිරේට යවනවා. නමුත් ආණ්ඩුවේ සේවයේ යෙදී සිටින අයම රාජද්‍රෝහි වැඩ කරන විට ඒ අයට විරුද්ධව කරන්නේ මොනවද? මොකුත් නැහැ.

මේ කාරණය පිළිබඳ ප්‍රවෘත්තිය ඊයේ පත්‍රයේ පළ වුණා. නමුත් ඇමතිවරයා මේ දැන් වන තුරු ඒ ගැන දන්නේ නැහැ. වැඩ කරන්නේ මේ විධියට නම් මොකටද මේ හදිසි තත්ත්වය? මේක ලොකු පාවා දීමක්. මේක ලොකු ද්‍රෝහි කමක්. මේ විධියට වැඩ කරමින් මේ හදිසි තත්ත්වය පවත්වාගෙන යන්නේ මොකටද? මොකටද මේ සඳහා විශාල මුදලක් වියදම් කරන්නේ? අනිද්දායින් පටන් ගන්නා මුදල් වර්ෂයේදී වියදම් කිරීම සඳහා මේ අංශයට තවත් මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. හදිසි තත්ත්වය දික් කරන නිසා රුපියල් ලක්ෂ ගණනින් වැය වෙනවා නේද? හදිසි තත්ත්වය පවත්වා ගෙන යාමට මේ තරම් මුදල් කන්දක් වියදම් කරන නමුත් මේ රටේ ජනතාවට හරියට කන්ට නැහැ, ඉන්ට නිවාස නැහැ; වෛද්‍ය පහසුකම් නැහැ; ගමන් පහසුකම් නැහැ. එවැනි තත්ත්වයක් තිබියදී නොවුවමනා, හදිසි තත්ත්වයක් සඳහා මේ තරම් මුදල් කන්දක් වියදම් කරන්නේ ඇයි? මහජන ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා තිබෙනවායයි කියන තමුත්තාන්සේ ලා මොකටද මේ හදිසි තත්ත්වය පවත්වා ගෙන යන්නේ. මහජන ආණ්ඩුවක් නම්

පරිපූරක මුදල්

ඇයි මේ විධියට දිගින් දිගටම හදිසි තීරියක් තබා ගෙන ඉන්නේ? මෙයින් තමුත්තාන්සෙලා බලාපොරොත්තු වන්නේ මොකක්ද? කුමන්ත්‍රණ නඩුව නිසා හදිසි තීරිය පවත්වා ගෙන යන බව අගමැති නිය නැත්නම් අධිකරණ ඇමතිවරයා දැනට සනී කීපයකට ඉහතදී සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී තර්කයක් වශයෙන් කියා තුබුණා. කුමන්ත්‍රණ නඩුවත් හදිසි තත්ත්වයත් අතර තිබෙන සම්බන්ධය මොකක්ද? පසුගියදා අපරාධ විශේෂ විධි විධාන පණත නම් ව්‍යවස්ථාවකට මේ සභාවේ අනුමැතිය ලැබුණා. ඒ වගේම හමුදාවේ කාර්යයන්ටත් පිටස්තර කාර්යයන්ටත් හමුදා නිලධාරීන් යෙදිය හැකි වන පරිදි හමුදා ආඥාපණත සංශෝධනය කරන්නට යෙදුණා. මේ පණත් දෙක නිසා හදිසි තීරිය නැතිව වුවත් දැනට චෝදනා ලැබ සිටින කුමන්ත්‍රණකරුවන් රැකීමට පුළුවනි. කුමන්ත්‍රණ සැකකරුවන් ආරක්ෂා කිරීමට මේ හදිසි තීරිය නැති වාට පුළුවනි. හදිසි තීරිය නැතිවාට එවැනි කටයුතු සඳහා හමුදාව යෙදීමට ආණ්ඩුවට බලතල තිබෙනවා. මෙම තීරිය පවත්වාගෙන යාමට කුමන්ත්‍රණ නඩුව හේතු වක් වන්නේ කොහොමද? එම නඩුව ඒකට කිසිම හේතුවක් වෙන්නේ නැහැ. නඩුව උසාවියේ විභාග වේවි. හදිසි තත්ත්වය උඩ ඒකට බලපෑමක් කරන්න බැහැ. මේක බොරුවක්, වරදක්, මායාවක්. එසේම මහජනයා රැවටීමක්. මේක පිළිගන්න බැහැ, අපිට. ඉතින් හදිසි තත්ත්වය තව දුරටත් තියාගන්නේ ඇයිද කියලා ගැන සභානායක තුමා කියන්න. ද්‍රවිඩ මුත්තේතු කසාගම් ව්‍යාපාරය තහනම් කරන්න හදිසි තත්ත්වය පාවිච්චි කළාලු. මේක මේ රටේ සාමයට හයානක තර්ජනයක්. එම ව්‍යාපාරය නවත්වන්න තීරියක් දමන්න කිව්වහම හදිසි තත්ත්වය පාවිච්චි කෙරුවා. එසේ කිරීමෙන් ද්‍රවිඩ මුත්තේතු කසාගම් ව්‍යාපාරය තහනම් වෙලා නැහැ. එම ව්‍යාපාරය වෙන වෙන ස්වරූපවලින් වැඩ කරනවා. විශේෂයෙන් උඩරට වතුකරය අවට ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීම පිණිස කුට ව්‍යාපාරයක් ගෙනියනවා. කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයට පුළුවන් වෙලා නැහැ, එය නවත්වන්න. අළුත් නීති රීතිවලට අනුව රුකුල් ලැබිල තියෙනව මේ රටේ ඉඩම් විකන් අල්ලා ගන්න, රක්ෂා අල්ලාගෙන

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

හදිසි තත්ත්වය උඩ දුටු මුත්තේතු කසාගම් ව්‍යාපාරය තහනම් කළාය කීවට වැඩක් නැහැ. ඔවැනි දෝහි ව්‍යාපාරයකට නැවත වරක් මේ රටේ නැගිටින්න බැරි වන විධියට තහනම් කරන්න ඕනැ. හදිසි තත්ත්වය උඩ නතර කළාය කියනව. අප ඉල්ලන්නේ සම්පූර්ණයෙන් නවත්වන්න කියලයි. බොහොම කල් තිබුණා, මෙම ව්‍යාපාරය තහනම් කරන්න. හදිසි තත්ත්වය උඩ මෙය තහනම් කරල මාස එක හමාරකට දෙකකට වැඩිය නැහැ. මේ සඳහා නීති ගෙනෙන්න බොහෝ කල් තිබුණා. මෙවැනි දේශදෝහි ව්‍යාපාරයක් සම්පූර්ණයෙන් තහනම් කර එහි නිලධාරීන් සහ සාමාජිකයන් හිර බාරයට ගන්න බොහෝ කලක් තිබුණා. දැන් එවැනි නීතියක් සකස් කර තිබෙනවද? ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් ගරු සහායකයකුමා ඒ පිළිබඳව ප්‍රකාශයක් කරන්න ඕනැ. දුටු මුත්තේතු කසාගම් ව්‍යාපාරය හැමදාම තහනම් කරන්න යන්නේ මේ හදිසි නීති යටතේයි. නමුත් වැඩි කලක් ඔය විධියට කරන්න ඉඩ ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුව තව මාස 6 කට වැඩි කලක් තියෙන එකකුත් නැහැ. එතකොට හදිසි තත්ත්වය නැති වෙනවා. ඊට පස්සෙ දුටු මුත්තේතු කසාගම් ව්‍යාපාරය නැවතත් එළියට එනවා. මේ ආණ්ඩුවට දේශප්‍රේමී චේතනාවක්, රටට ඇල්මක් හෝ ආදරයක් තිබෙනවා නම් මෙම ව්‍යාපාරය තහනම් කරන්න නීතියක් ගෙනෙන්න පුළුවනි. මෙම ගරු සහායී සම්පූර්ණ සහයෝගය ආණ්ඩුවට ලබා ගන්න පුළුවන් වෙනවා ඇති. එවැනි දේශ දෝහි ව්‍යාපාරයක් සම්පූර්ණයෙන් තහනම් කරන්න. මේ පිළිබඳව ආණ්ඩුව දරන අදහස් මොනවාද කියා දැන ගන්න අපි කැමතියි. අද මේ හදිසි තත්ත්වය ආණ්ඩුවට ලොකු ආයුධයක් වෙලා තියෙනවා. ආණ්ඩුව විවේචනය කරන්නත්, ඒ කියන්නේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිමල්ලවයන් මර්ධනය කිරීම සඳහා හදිසි තත්ත්වය ලොකු ආයුධයක් කරගෙනයි තියෙන්නේ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් විනාශ කර දමා ඔවුන්ට පහර ගැසීමට මගක් කර ගෙනයි තියෙන්නේ, මේ හදිසි තත්ත්වය වැලිමඩ සහ මුතුර් අතුරු මැතිවරණ කල් දැමීමා, හදිසි තත්ත්වය නිසා. විශේෂයෙන්

වැලිමඩ අතුරු මැතිවරණය කිසිම යුක්ති සහගතකමක් නැතුව කල් දැමීමා. තවත් දේවල් කර තිබෙනවා.

මා තව කරුණක් මතක් කරන්න කැමතියි. අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාත් මෙතන සිටින බව පෙනවා. ලංකා ඉතිහාසයේ අධිකරණ ක්‍රමය ඇති වුණු දා පටන් මේවන තුරු මේ වැනි සිද්ධියක් ඇති වුණාද කියා මා පළමු කොට එතුමන්ගෙන් ප්‍රශ්න කර සිටිනවා. සිද්ධිය මේකයි : මා හිර ගෙට යවන කොට හදිසි නීතිය පාවිච්චි කළා. නීතිය අනුව මට මූලික දඩුවම් දුන්නේ බදුල්ල උසාවියෙන්. එම නිසා බදුල්ලේ උසාවියෙන් නියම කළා බදුල්ලේ හිර ගෙදරට යවන්න. ඒ අවස්ථාවෙදීත් හදිසි නීතිය පාවිච්චි කරල බදුල්ලේ උසාවියේදී දෙන්නට තිබුණු අවසාන නඩු තීන්දුව බදුල්ලේ උසාවියේදී දෙන්නේ නැතිව, නඩු කොපි කොළඹට ගෙනැල්ලා කොළඹදී තීන්දුව දුන්නා. ඒ අනුව මාවත් කොළඹට ගෙනා නිසා මගේ නැදැයන්ට මාව බලන්නට බැරි වුණා. කොහේ ගියත් මම යන්නේ හිර ගෙදරටයි. කොළඹින් ඇරියත් හිරේ යන්න ඕනැ ; බදුල්ලෙන් ඇරියත් හිරේ යන්න ඕනැ. ඒක වෙනම දෙයක්. නමුත් මෙතෙක් අතික් සැම නඩුවලදීම නඩු තීන්දුව දුන්නේ නඩුව පටන් ගත් උසාවියෙනුයි. නමුත් මගේ නැදැයන්ට, මගේ හිත මිතුරන්ට, මාව බලන්නට බැරි වෙන්න මගේ නඩුවේ තීන්දුව දුන්නේ කොළඹ උසාවියෙනුයි. මිට වඩා දරුණු හදිසි නීති තියාගෙන ආඥාදායක ආණ්ඩු ගෙන ගිය රටවල් දෙකකට වෙලා තියෙන්නේ මොකක්ද කියා තමුන්නාන්සෙලා දන්නවා ඇති. අවුරුදු දෙකකට උඩදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩු ක්‍රමය විනාශ කර දමුනේ පාලයේ රජුට විරුද්ධව කැරැල්ලක් ගහල තියෙනවා. ඒ වගේම යේමනයේ රජතුමාට අද මොකක්ද වෙලා තියෙන්නේ ? මිනිස්සු යුද්ධ හමුදාවෙන් පොලිසිය වත් බලන්නේ නැතුව මාලිගාවට ගිහින් රජතුමාත්, රජ පවුලත්, මාලිගාවත් ප්‍රච්චල තියෙනවා. ඒකාධිපති වැඩ කරන්නට යන විට ආණ්ඩුවලට වෙන්නේ ඔය පිකයි. මහජනයාගේ කෝපය ඇති වුණාම ඔවැනි දේ සිදු වීම නවත්වන්නට බැහැ. මේ

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

ආණ්ඩුවත් එවැනි තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්නටයි, අද වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නේ. මේ වගේ හදිසි නීති නියාගෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී බලය විනාශ කරල තමන් ගේ ආණ්ඩු බලය තහවුරු කර ගැනීමට වැඩ කටයුතු කරගෙන යන විට මහජන කෝපය උග්‍ර වුණාම, මහජනයා කරන්නේ කුමක්ද කියා තමුන්නාන්සේට පෙනෙයි. අපේ ලංකාවේම ඇත ඉතිහාසයත් මැත ඉතිහාසයත් දෙස බලන විට පෙනෙනවා, වෙන්තට පුළුවන් දේ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඒවා දහනයක යුගයේදී.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

හදිසි නීතිය තියෙන්නේ ඒ නිසාද? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අවුරුදු දෙකකට ආසන්න කාලයක් මේ හදිසි නීතිය පවත්වාගෙන එන්නේ ඇයි? තවත් හේතුවක් වුණා, පසුගිය ජනවාරි මාසයේ යුද්ධ හමුදාවට මේ රටේ කුමන්ත්‍රණයක් ඇති කිරීමට. බුද්ධාගම විනාශ වන්නට ගියාය, සිංහල ජාතිය විනාශ වන්නට ගියාය, අපි ඒක නැවැත්වුවාය, කියා මහජනයාගේ අනුකම්පාව ලබා ගන්නට මේ ආණ්ඩුව උත්සාහ කළා. නමුත් එදා සිට අද වන තුරුත් එසේම මින් ඉදිරියටත් අපි අහනවා, කුමන්ත්‍රණයට පසුබිම කුමක්ද කියා මේ ආණ්ඩුව හෙව්වද, රෝග නිධානය කුමක්ද කියා මේ ආණ්ඩුව සෙව්වද? නැහැ. නියම පිළියමක් කිරීමට තවම කටයුතු කළේ නැහැ. හදිසි නීතිය, කතෝලික ආක්‍රමණය, විදේශීය බලපෑම්, අධිරාජ්‍යවාදී බලපෑම්, මේ කුමන්ත්‍රණයට කොයි තරම් දුරට මුල් වුණාද කියා හෙව්වද? කුමන්ත්‍රණය පටන් ගත්ත දිනයට දැන් අවුරුද්දක් ගත වන්නටත් කිව්වුයි. හැමදාම කියනවා, හමුදාව ප්‍රතිසංවිධානය කරනවලු. කෝ ප්‍රතිසංවිධානය? අද වන තෙක් කිසිම ප්‍රතිසංවිධානයක් තියෙනවද? නැහැ. එදා හිටපු බල කණ්ඩායමම අද වඩා බලසම්පන්නව ඉන්නවා. යම් කිසි වෙනසක් ඇති කළාය කියන්නට

දෙයක් කළා නම් කළේ, බෞද්ධ නාමයෙන් රදලයන් විකක් අරගෙන ගිහින් යුද්ධ හමුදාවේ තැන්පත් කිරීමයි. බෞද්ධ නාමයෙන් රදලයන්ට තැන දිල තියෙනවා. බෞද්ධ ජනතාව බලාපොරොත්තු වුණේ ඒක නොවෙයි. ආරක්ෂක හමුදාවේ ප්‍රධාන නිලධාරියා හැටියට අගමැතිනියගේ ඥාතිවරයකු වන කර්නල් ස්ටැන්ලි රත්වත්තේට පත් කරල තියෙනවා. බෞද්ධ යන නාමයෙන් රදලයන් පවුල් බලය උඩ යම් යම් වැදගත් ස්ථානවලට පත් වී බෞද්ධාගම ආරක්ෂා කරනවාය කීවාට මේ රටේ ජනතාව පිළිගන්නේ නැහැ. කතෝලික ආක්‍රමණික බල වේගය අඩු වී ගොසින් තිබෙනවාය කීවත් දැන් එය වැඩි වී තිබෙනවා. හොඳයි, මෙම ආණ්ඩුව සිළිගන්නවාද කතෝලික ව්‍යාපාරයේ බල වේගය දැන් අඩු වී ගොසින් තිබෙනවාය කියා? මන්ත්‍රීවරුන් නම් ආක්‍රමණය පව තිනවාය කියා රැස්වීම්වල කියනවා. ව්‍යථි වූ කුමන්ත්‍රණයේ පසුබිම වී තිබෙන්නේත් කතෝලික ව්‍යාපාරය බව මන්ත්‍රීවරුන් රැස්වීම්වලදී ප්‍රකාශ කරනවා. යුද්ධ හමුදාවේ කතෝලික බල වේගය තදින්ම තිබෙනවාය කියා අප කියනවා. හොඳයි, මේ ආණ්ඩුවේ වගකිවයුතු ඇමතිවරයෙක් එය එසේ නොවේය කියනවාද? එසේ නොවේ නම් මන්ත්‍රීවරුන් මෙවැනි ප්‍රකාශ කරන්නේ මහජනයා රවටන්නද? ඒ නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රකාශනයක් කරන්නය කියා මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. යුද්ධ හමුදාවේ කතෝලික බල පෑම් ඉතා දරුණු අන්දමට තිබෙනවාය කියා අපේ පක්ෂය හැර මේ ගරු සභාවේ සිටින මහජන එක් සත් පෙරමුණක් එමෙන්ම අනෙක් සමහර දේශපාලන පක්ෂත්, පිළිගන්නවා. හොඳයි ආණ්ඩුව මෙම අදහස පිළිගන්නවා නම් කතෝලික ආක්‍රමණික ව්‍යාපාරය මැඩලීමට ආණ්ඩුව ගෙන තිබෙන වැඩපිළිවෙල කුමක්ද? එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ගැන තමුන්නාන්සේ හිතලාවත් තිබෙනවාද? නමුත් ආණ්ඩුව මෙම ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මොන විධියේ අදහස් දරනවාද කියා අප දැනගන්න ඕනැ.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ පක්ෂවල අවසරයක් නැතිව මේ ගරු සභාවේ පිරිත් පිංකමක් පැවැත්වුවා බෞද්ධාගම ආරක්ෂා කරන්නය කියා.

පරිපූරක මුදල්

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඒකට විරුද්ධද?

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අපෙන් අහන්නේ නැතිව එකඟත්වයක් දැක්වූ එක ගැනයි එදත් අදත් විරුද්ධ වන්නේ. මේ ගරු සභාව ආණ්ඩුවේ ආයතනයක් නොවෙයි. මෙම ගරු සභාව ස්වාධීන ආයතනයක්. අපි සාධාරණකමටයි යුක්තියටයි හිස නමනවා විනා අගමැති නිය කීවාට ගණන් ගන්නේ නැහැ. අපෙන් අහන්නේ නැතිව සම්ප්‍රදාය කඩ කොට මේ සභාවේ පිරිත් පිංකම පැවැත්වීම ගැන අප සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධ බව කෙලින්ම කීවා. කතෝලික ආක්‍රමණ ව්‍යාපාරය යුද්ධ හමුදාවටත් නාවුක හමුදාවටත් පොලිස් හමුදාවටත් රිංගාගෙන බෞද්ධාගම විනාශ කරන්න සෑම තැනම කටයුතු යොදන නමුත්, බෞද්ධාගම ආරක්ෂා කර නවාය කියන මෙම ආණ්ඩුව බොරුවට මහජනයා රැවටීම පිණිස පිරිත් පිංකම් ආදිය පැවැත්වුවත් කතෝලික ආක්‍රමණයෙන් මේ රට බේරා ගන්න කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් අද වන තුරු යොදා නැහැ.

පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය ගරු කරන ආණ්ඩුවක් නම්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිපත්තින් ගරු කරන ආණ්ඩුවක් නම්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අදහස්ද විමසිය යුතුව තිබුණා. තේරුතුමාගේ පැමිණීම ගැන අප සමග සාකච්ඡා කළා නම්, ඇයි මේ තරම් වදගත් කටයුත්තක් සම්බන්ධයෙන් අපෙන් ඇහැව්වේ නැත්තේ? තමන්ගේ ඒකාධිපති බලය යොදා මෙම ආයතනයත් තමන් යටතේ පවත්වාගෙන යන දෙපාර්තමේන්තුවක් මෙන් සලකා, තමන්ගේ නින්දා ගමක් මෙන් සලකා, ක්‍රියා කරන්න අපට ඉඩ දෙන්න බැහැ. අප තුළ තිබෙන අවසාන ලේ බිංදුව සිද්ධත තෙක් එවැනි දේවලට විරුද්ධව සටන් කරනවා. මෙම ගරු ආයතනය ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවක තත්ත්වයට පත් කරන්න අප නම් ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. මෙහි නිදහස ආරක්ෂා කර ගැනීමට එහා පැත්තේ මන්ත්‍රීවරුන්ටත් ඇමතිවරුන්ටත් වුවමනාවක් නැති වුවත්, අපට මෙහි තිබෙන ස්වාධීනත්වය

පරිපූරක මුදල්

රැක ගන්න ඕනැ. තමුන්නාන්සේටත් එහි ඕනැකම දැනෙන්නේ මේ ලග වතාවේ දී හෝ තමුන්නාන්සේ මේ පැත්තට ආවොත් පමණයි.

බෞද්ධ අයිතිවාසිකම් රකිනවා නම් කරන්න තිබෙන්නේ අපේ නුත් නොඅසා කිසිත් වග විභාගයක් නොකර පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය කඩකරමින් මෙහි පිරිත් පිංකමක් කිරීමට නොවෙයි. මේ රටේ බෞද්ධ ජනතාව, ප්‍රගතිශීලී ජනතාව අත්‍ය ආගම්වලට ගරහන්නේ නැහැ. අපි හැම ආගමකටම ගරු කරනවා. කතෝලික ආක්‍රමණ ව්‍යාපාරය ආගමක් නොවෙයි. එය පිරිටට හා සම්බන්ධකම් ඇති දෙය ලෝහි සියුම් දේශපාලන ව්‍යාපාරයක්. ඒ ව්‍යාපාරය නැති කළ යුතුයි. එය ලෝකයේ හැම රටකම වාගේ ප්‍රතිගාමීන් එකතුවී ප්‍රගතිශීලී වැඩ කඩාකප්පල් කොට ප්‍රතිගාමී ව්‍යාපාරයට ඔවුහු පැළඳවීම සඳහා ගෙන යන ව්‍යාපාරයක්. ඒ ව්‍යාපාරයේ කටයුතු පරීක්ෂා කිරීමට හෝ ඒ ව්‍යාපාරයේ කටයුතු නැවැත්වීමට හෝ මේ රජය එක පිය වරක්වත් ගත්තාද? නැහැ. යුද්ධ හමුදාව තුළ කතෝලික ව්‍යාපාර වැඩ කෙරෙන වාද නැද්ද යන්න ගැන තවමත් ආණ්ඩුව ප්‍රසිද්ධ ප්‍රකාශයක් කර නැහැ. එවැන්නක් කරන්නේ නැතිව මෙහි පිරිත් පිංකමක් කොට මහජනයා මුලා කරන්න හදනවා. ඒවාට මහජනයාවත් අපිවත් මුලා වන්නේ නැහැ.

යුද්ධ හමුදාවේ යම් කිසි ප්‍රතිසංවිධානයක් කරන්නේයයි කලින් කියා තිබෙනවා. ඒ අනුව යම් කිසි වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරාවියයි අපි බලාපොරොත්තු වුණා. මේ රටේ සිංහල පමණක් කියන පණත සම්මත කරගෙන තිබෙනවා. ඒ අනුව එකම රාජ්‍ය භාෂාව සිංහලයි. සිංහල මාධ්‍යයෙන් සමත් වූ අය පමණයි, ආණ්ඩුවේ සේවයට ඒ අනුව බන්දවා ගත යුත්තේ. තමුත් යුද්ධ හමුදාවේ පත්වීම් කරන්නේ කොහොමද? ලයිතත් තනතුරෙන් ඉහළ අය බන්දවා ගන්නේ ඉංගිරිසි මාධ්‍යයෙන් සමත් වී තිබෙනවා නම් පමණයි. සිංහල ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයෙන් සමත් වූ එක් කෙනෙක්වත් බන්දවාගෙන තිබෙන්නේ යයි කියන්න පුළුවන්ද? මොකක්ද කරන්න යන ප්‍රතිසංවිධානය? කොයි භාෂා පණතද, මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියාත්මක කරන්නේ?

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඔබ්බිට්. දහනායක මයා.]

මහජනයා අතරේ වැරදි මතයක් ඇති වී තිබෙනවා. ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලත් මේ නැව් දඩ ගැන වැරදි අදහස් පළ වෙනවා. අපේ රටේ බොරුවක් පතුරුවා හැර තිබෙනවා, මේ නැව් දඩ ගෙවන්නට සිද්ධ වෙන්නෙ කොළඹ වරායේ කම්කරුවන්ගේ වරද නිසාය කියා. කොළඹ වරායේ කම්කරුවන් ඊට වරදකරුවන් නොවෙයි. මා පෙන්වා දී තිබෙනවා, කොළඹ වරායේ කම්කරුවන් ඉක්මනින් නැව්වල බඩ ගොඩ බාන්නට ඉතාමත් ආසාවෙන් ඉන්න බව. එය කම්කරුවන්ගේ වරදක් නොවෙයි. කොළඹ වරායේ නිලධාරීන් ඕනෑකමින්ම ඔවුන්ගේ කුට උපක්‍රම අනුව වාසි ලබාගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් නැව්වල බඩ බැම ප්‍රමාද කරනවා. මන්ද? පිටකොටුවේ වෙළෙන්දන්ගෙන් පහාව ලබාගන්න කොළඹ වරායේ නිලධාරීන් ඒකු අර්තාපල් වැනි ඉක්මනින් තරක් වන බඩ බැම ප්‍රමාද කරවනවා. එවිට පිට කොටුවේ වෙළෙන්දන්ට ප්‍රච්චන් වෙනවා නමත් ලග තිබෙන අර්තාපල් සහ ඒකු තොගය වැඩි ගණනකට විකුණන්න. ඒ පමණක් නොව පහාව වශයෙන් දුන් මුදලට පොලියකුත් සමග ඒ තිබෙන බඩ තොගය විකුණා ගන්න ඔවුන්ට අවස්ථාව ලැබෙනවා.

ඒ වගේම අර්තාපල් ඒකු වැනි ඉක්මනින් තරක් වන ද්‍රව්‍ය ගාලු වරායට එවන්නාය කියා ගාලු වරායේ කම්කරුවන් ඉල්ලා තිබෙනවා. ගාල්ලේ සමිති සමාගම් කීපයකුත් ඒ ඉල්ලීම කර තිබෙනවා. ගාල්ලේ මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් මමත් මෙය විටින් විට කියා තිබෙනවා. නමුත් කොළඹ වරායේ කුට නිලධාරීන්, හොර කමෙහි යෙදෙන නිලධාරීන්, ඒ බඩ නැව් ගාලු වරායට යවන්නෙ නැහැ. මට මතකයි, 1958 එක්තරා අවස්ථාවකදී ඒකු අර්තාපල් වැනි ඉක්මනින් තරක් වන ද්‍රව්‍ය ගොඩ බාන්න නැව් වගයක් ගාලු වරායට යැව්වා. මොකක්ද සිද්ධ වුණේ? කොළඹ වරායේදී “demurrage” හෙවත් නැව් ප්‍රමාද වීමේ ගාස්තු ගෙවන්නට සිදු වුණා. නමුත් ගාලු වරායේදී “despatch money” හෙවත් නියම කාලයට කලින් බඩ බැහැර වෙනුවෙන් මුදලක් අපට ලැබුණා. ඒ කියන්නේ, ගාලු වරායට නැව් පිටත් කර යැවීම නිසා අපට ලාභයක් ලැබුණා. කොළඹ වරායේදී නම් මේ අපට ලැබෙන

“despatch money” වෙනුවට “demurrage” යනුවෙන් අපෙන් මුදලක් ගෙවන්නට සිදු වුණා. “demurrage” මුදල අපතේ යන මුදලක් නිසා අපට ඒ ගැන කිසි සේත්ම සතුටු වන්නට බැහැ. එසේ “demurrage” ගෙවන්නට සිදු වුණේ නිලධාරීන්ගේ වරද නිසයි. “demurrage” ගාස්තු නිසා කොළඹ වරාය මුළු ලෝකයේම අපකීර්තියට පත් වුණා. කොළඹ වරායේ නැව් ප්‍රමාද වීම නිසා ලොකු අපකීර්තියක් ලැබුණා. ඒ අපකීර්තීමත් නාමය දැන් ලෝකය පුරා පැතිරී තිබෙනවා. මේ නිසා සමහර නැව් කොළඹ වරායට නොපැමිණ සිංගප්පූරුවට යනවා. සමහර නැව් කොළඹ වරායට නොපැමිණ කොටින් වරායට යනවා. ඒ වගේම ඕස්ට්‍රේලියාවේ වරායවලට යනවා. කොළඹ වරායට ලැබී තිබෙන තරක නාමය නිසා මේ රටට සිදු වී තිබෙන්නේ ලොකු පාඩුවක්. ඒ බව තමුත් තාත්සේලා දැන ගත යුතුයි. මේ පාඩුවට හේතු වී තිබෙන්නේ කොළඹ වරායේ සේවය කරන කම්කරුවන්ගේ වරද නොවෙයි. නිලධාරීන් ලොකු වෙළෙඳුන් සමග එකතු වී කරන ජාවාරම් නිසා මේ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන බවයි, මා කියන්නේ.

ඒ නිසා තමුත් තාත්සේලා මේ කාරණය ගැන සොයා බලන්නට ඕනෑ. මේ කාරණය ගැන සොයා බැලීම සඳහා කාරක සභාවක් පත් කරන්න. එසේ වුවහොත් නම් නියම තත්ත්වය දැන ගැනීමට තමුත් තාත්සේලාට ප්‍රච්චන් වේවි. දඩ මුදල් හෙවත් “demurrage” ගෙවන්න වන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද කියා එතකොට තමුත් තාත්සේලාට පැහැදිලි කර ගන්නට ප්‍රච්චන් වේවි. කොළඹ වරායේ කම්කරුවන්ට තරක නාමයක් ලැබී තිබීම ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. කොළඹ වරායේ කම්කරුවන්ගේ නම තරක් කිරීම සඳහා පුවත්පත්වල පළ කරන වාර්තා ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. මේ කම්කරුවන් පිට අය නොවෙයි; අපේම අයයි. සමහර විට ඔවුන් අපේ තැදැයන් වන්ට ප්‍රච්චති. කොළඹ වරායේ සිටින රටට දැයට හිතැති කම්කරුවන්ට මේ විධියේ තරක නාමයක් දෙන එක ගැන කතාගාටු නොවී බැහැ. මගේ අත්හදා බැලීම අනුව, මගේ දැනීම අනුව, මම ඇත්ත ප්‍රකාශ කරන්නම්. මම කොළඹ වරායේ කම්කරුවන්ගේ වෘත්තීය සමිති

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

කරන ලද කැල පත්තරයක්. යාපනේ තැපැල් කාර්යාලයේ මුද්‍රාවයි එහි තිබුණේ. කවුරු නමුත් යාපනයට ගිහිල්ලයි මේවා තැපැල් කරන්ට ඇත්තෙ. මේ විධියට කැල පත්තර ගහන්නෙ මොකද? හමුදාව තුළ නොසන්සුන්කමක් තිබෙනවා. ඒ නිසා කැල පත්තර ගහන්නෙ කවුද කියාවත් සොයා ගන්ට බැහැ. හමුදාව ඇතුළතම නොසන්සුන්කමක් තිබෙන නිසයි ඒක හොයා ගන්ට බැරි. දැන් හමුදාව ඇතුළේ ලොකු කලකිරීමක් තිබෙනවා. දේශප්‍රේමීන් එක් පැත්තක ඉන්න අතර දේශද්‍රෝහීන් අනෙක් පැත්තෙ ඉන්නවා. සොල්දාදුවන්ටත් තාචන පිචන කෙරෙනවා. ඒවාට විරුද්ධව නැගී සිටීමට සමිති සමාගම් මගින් සංවිධානය වන්ට ඒ අයට ඉඩක් නැහැ. ඒ නිසා සොල්දාදුවන් එකතු වී සමිති සමාගම් පිහිටුවාගෙන තමන්ගේ දුක්ගැනවිලි ඉදිරිපත් කළොත් ඒ අයට ගෙදර යන්ටයි වෙන්නෙ. ඒ නිසා කැල පත්තර ගැහිල්ලත් කෙරෙනවා. තමුත්තාන්සෙලා කැමතිද මෙවැනි තත්වයක් යටතේ යුද්ධ හමුදාව පාලනය වෙනවා දැකින්ට? මේ ආණ්ඩුව රෝග නිධානය බලා ප්‍රතිකාර කරන්ට ඕනැ. සොල්දාදුවන්ට තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආදිය පිළිබඳව අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට ඉඩ දෙන්න ඕනැ. එසේ නොකරනවා නම් මිළඟට මෙම අංශය යටතේ වැය ශීඝ්‍රයක් ආවාම මේ කැල පත්තර සියල්ලක්ම ගෙනවිත් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්ට මට සිදු වෙනවා ඇති. සාමාන්‍යයෙන් මා කැමති නැහැ කැල පත්තර ඉදිරිපත් කිරීමට. ඊට හේතුව ඒවායේ අඩංගු කරුණු ඇත්තද නැද්ද කියන්ට බැරිකමයි. මීට පෙර නම් මා කැල පත්තර කියෙව්වෙ නැහැ මේ ගරු සභාවේ. නමුත් ඔය විධියට දැන් ඒකත් කරන්ට සිදු වෙනවා. මේ තරම් කාලයක් ගත වී තිබෙන නමුත් හමුදාවේ අයගේ දුක්ගැන විලිවලට ඇහුම්කන් දුන්නෙ නැහැ. එහි දේශප්‍රේමී කොටස්වලත් මේ රටේ ජනතාවගෙන් අදහස් බලන්න ඕනැ. මේවට ආණ්ඩුව ඇහුම්කන් දෙන්නෙ නැතිව පරණ තාලයටම වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. ඒ නිසා හමුදාවේ නොසන්සුන්කමක් වැඩි වේගෙන යනවා. කවදා හෝ පිපිරීමක් ඇති වෙනවා. එහි ලකුණක් ඉන්න පුළුවන්. විශේෂයෙන්ම සොල්දාදු

තමයි කැල පත්තර පිටවීම. හමුදා නායකයාගේ මුද්‍රාවක් ඇතිව සිය ගණනින් පිට වෙනවා. ඒ නිසා මේ ගැන හරි ප්‍රතිසංවිධානයක් කළොත් හමුදාවේ ඒ කොටස් සමග සාකච්ඡා කර, අධිරාජ්‍ය රාමුව කඩා දමා කතෝලික බල වේගය නැති කළොත් තමයි, ඒ නොසන්සුන්කම නැති වන්නේ. එහෙම නැතිව නිශ්ශබ්දව සිටියොත් එය වැඩි වෙනවා. ඒ හැම එකක්ම ගෙනවිත් මේ ගරු සභාවේ කියවන්නයි දැන් සිදු වී තිබෙන්නේ. ඒ නිසා මෙය කරනවාද නැද්ද කියා අහන්න කැමතියි. ඇමති අංශ හතරක් පහක් බදා ගෙන, ඇමති පුටු රත් කර ගෙන හිටියට මදි, මෙහි තිබෙන ප්‍රශ්න නිරාකරණය කරන්නට ඕනැ. නැත්නම් මහජනයාට ඕනැ පිරිසක් තෝරා ගන්න ඕන්න අපි රටට යනවා යයි කියන්නට ඕනැ. එහෙම නැතිව බල ලෝභයෙන් යුතුව, බලයෙන් මත් වී, කටයුතු කළොත් රටේ ඇති වන්නේ හයානක තත්ත්වයක්. ඒක තමයි කුමන්ත්‍රණවල බීජය; අධිරාජ්‍යවාදයේ බීජය. යුද්ධ හමුදාව තමන්ගේ වැඩ කටයුතු අතහැර දමා රට පාලනය කිරීමට අදහස් ඇති කරවන බීජ ඔවා තමයි. ඒ නිසා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට, පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය ආරක්ෂා කරන උදවිය හැටියට, මේ ගරු සභාවේ ගෞරවය ආරක්ෂා කරන පිරිසක් හැටියට, එවැනි නොසන්සුන් වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙනවා නම්, ඒක මර්දනය කිරීමට ආණ්ඩුවටයි මේ රටේ මහජනයාටයි කියා දීමයි අපේ යුතුකම කියා නැවත වරක් මේ ගරු සභාවේදී කියන්නට කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුව කරන ලැජ්ජ නැති වැඩේ තේරුම් මොකක්ද? කොහේ හෝ කවුරු හෝ සේවයක යෙදී සිටිනවා නම්, ඔහුට අර්ථ සාධක අරමුදලක් තිබෙනවා. පෞද්ගලික ආයතනවලත් තිබෙනවා; රජයෙන් තිබෙනවා. එහෙත්ම යුද්ධ හමුදාවේ සොල්දාදු වන්ට එය නැත්තෙ ඇයි? ඔවුන්ට අර්ථ සාධක අරමුදල් පහසුකම් නැහැ. ඒ අය එතන වැඩ කරනවා. ඕක ස්ථිර රක්ෂාවක් නොවෙයි. නිලධාරීන්ට තරඟ ගියොත් අවුරුද්දෙන් දෙකෙන් පන්නා දමනවා. නිලධාරීන්ට ඔළුව පාත් කරලා, ඔළුව කහලා, හිටියොත් අවුරුදු 10 ක් 12 ක්

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]
[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]
වත්ට මොන පඩියක්ද ලැබෙන්නේ? නිල
ධාරීන්ට නම් ලොකු පඩි ලැබෙනවා.
ඔවුන්ට නම් ලොකු ආදායමක් තිබෙනවා.
මොවුන්ට මෙය නොදෙන්නේ ඇයි?
මේක ලොකු අඩුපාඩුවක්. මේ ගැන ආණ්ඩු
වේ හින් යොමු නොකළ එක කනගාටුවට
කාරණයක්. සොල්දාදුවා මනුෂ්‍යයෙක්
හැටියට සලකන්නේ නැහැ; නිලධාරීන්
පමණයි මිනිසුන් හැටියට සලකන්නේ.
සොල්දාදුවන් වෙනුවෙන් කිසිවක්
කරන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මේ අර්ථසාධක
අරමුදලට බැඳීමට සොල්දාදුවන්ටත් ඉඩ
දෙනවාද කියා මා අහනවා.

ඒ වාගේම තමුන්නාන්සේ දකින්න
ඇති—නායපත්‍රයටත් අඩංගු වී තිබෙනවා
—හිටපු හමුදාපතිවරයෙක්. වූ බ්‍රිගේඩියර්
මුතුකුමාර මහතාට විශ්‍රාම වැටුපක් දෙන්නට
යනවා. ඒ මහත්මිය දැන් තානාපතිවර
යෙක්. විශ්‍රාම ගියාට පසුව විශ්‍රාම වැටුපක්
දුන්නා, නැත්නම් දෙන්නට යනවා. දැනුත්
හොඳ පඩියක් ගන්නවා. උසස් නිලධාරීන්
නම් ඉල්ලන ගණනක් විශ්‍රාම වැටුප් පහසු
වෙන්ම දෙනවා.

මේ සම්බන්ධයෙන් නිදර්ශන කීපයක්ම
මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නට
යෙදුණා. මමත් එක නිදර්ශනයක් ඉදිරි
පත් කරන්නට කැමතියි. යුද්ධ හමුදාවේ
කතෝලික බලවේගයට විරුද්ධව කටයුතු
කළ, පිටර් ගමන්පිල්ලේ කියා නිලධාරී
යෙක් සිටියා. යුද්ධ හමුදාවේ කතෝලික
බලවේගයට විරුද්ධව මොහු කෙළින්ම
මුහුණ දී සටන් කළා. ඒ වාගේම මොහු
ඉතා දක්ෂ නිලධාරියෙක්. අවාසනාවකට
වගේ දැනට අවුරුද්දකට පමණ ඉහත දී
මොහුට පිළිකා රෝගය සැදුණා. ඉන්පසු
රෝහලේදී කරන ලද ශල්‍ය කර්මයකින්
පසුව මේ නිලධාරියා මිය ගියා. මෙම නිල
ධාරියාට පිළිකා රෝගය සැදුණේ හදිසියේ
බැවිනුත්, යුද හමුදා නීතිරීතිවලට සම්පූර්ණ
යෙන්ම අවනතව මෙම නිලධාරියා කටයුතු
කළ බැවිනුත්, ඔහුට හරි හැටියට බෙහෙතක්
වත් පාවිච්චි කරන්න අවස්ථාවක් ලැබුණේ
නැහැ. දැනට මෙම නිලධාරියා මිය ගොස්
අවුරුද්දක් පමණ වන නමුත්, තවමත් ඒ
නිලධාරී මහත්මියගේ නෝනාට විශ්‍රාම
වැටුපක් ලබා දීමට මේ රජය ක්‍රියා කර

පරිපූරක මුදල්
නැහැ. ඒ මහත්මියට විශ්‍රාම වැටුපක් වෙනුවට
දැන් පාරිතෝෂික මුදලක් දෙන්න
යනවාලු. කතෝලික ව්‍යාපාරයේ බලමහිම
යයි ඒ. මෙම ආණ්ඩුවට පක්ෂපාතව
සේවය කර අවසානයේ අවාසනාවන්ත
ලෙස මරුමුවට පත් නිලධාරියකුගේ
භාර්යාවටවත් මේ ආණ්ඩුව විශ්‍රාම වැටුපක්
දෙන්නේ නැහැ. ඒ වෙනුවට පාරිතෝෂික
මුදලකුයි දෙන්න යන්නේ. මේ කරුණු
සම්බන්ධයෙන් වගකිවයුත්තෝ කවුද?
මේ කරුණු සම්බන්ධව ක්‍රියා කිරීමට සභා
නායක තුමාට බලයක් තිබෙනවා නම්
කරුණා කර මේ ගැන පරීක්ෂා කර
බලන්න. මේවා සම්බන්ධව නිලධාරීන්
ගෙන් ලැබෙන කඩදාසි පමණක් කියවා
තමුන්නාන්සේට සත්‍ය කරුණු අවබෝධ
කර ගන්නට බැහැ. ඒ කඩදාසිවල තිබෙන්නේ
අප කියන දේවලට විරුද්ධ කරුණුයි. ඒ
නිසා මේවා ගැන සම්පූර්ණ පරීක්ෂණයක්
පවත්වන්න ඕනැ. මේ කරුණු අප මීට
පෙරත් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළා.
මේ සියල්ලටම හේතුව ආණ්ඩුවේ
අකාය්‍යීක්ෂමතාවයි. මා සඳහන් කළ
කාරණය ගැන පරීක්ෂණයක් කර එම නිල
ධාරියාගේ භාය්‍යාවට විශ්‍රාම වැටුපක් දෙන
වාද කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, යුද්ධ
හමුදාව ගැන අප දීර්ඝ වශයෙන් කරුණු
ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. අදත් සුළු වශ
යෙන් මම කරුණු සවලපයක් ඉදිරිපත්
කළා. මා කරන ලද විවේචන භාර ගෙන
යුද්ධ හමුදාවේ ප්‍රතිසංස්කරණයක් ඇති
කරාවියයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.
තවද යුද හමුදාව ඇතුළත සිංහල පණත
ක්‍රියාත්මක කරවිය යුතුයි. ඉංග්‍රීසි විභාග
සමර්ථවූවන්ට නොව සිංහල උගතුන්ට යුඛ
හමුදාවේ තැන දිය යුතුයි. ඒ වාගේම යුද
හමුදාවේ කතෝලික බලවේගය කඩා දැමිය
යුතුයි. නිලධාරීන්ට මෙන්ම සාමාන්‍ය
සොල්දාදුවන්ටත් මනුෂ්‍යයන්ට මෙන්
සැලකීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළ
යුතුයි. මේ සියලුම කාරණා සම්බන්ධව
රජය මොන අත්දමේ පියවරක් ගන්නවාද
කියා අපි දැනගන්නට සතුටුයි. අවසාන වශ
යෙන් හදිසි තත්ත්වය තවදුරටත් පවත්වා
ගෙන යෑම ගැන අපේ බලවත් විරුද්ධත්

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ප්‍ර. හා. 7.25

සුමනපාල දහනායක මයා. (දෙනියාය)
(*திரு. ஸுமனபால் தகனாயக்க—தெனியாய்*)
(Mr. Sumanapala Dahanayake—Deniyaya)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, යුද්ධ හමුදාව සඳහා රුපියල් ලක්ෂ 35 ක් මේ වැය ශීඝ්‍රයෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ රටේ තව දුරටත් හදිසි නීති පවත්වාගෙන යාම ගැන මා පළමුකොටම මගේ විරෝධය ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. අපි දන්නවා, මේ හදිසි නීති එදා උතුරේත්, නැගෙනහිරත් ඇති වුණු සිද්ධීන් නිසා ප්‍රකාශයට පත් කළ බව. ඒ අවස්ථාවේදී මා සිටියේ ආණ්ඩු පක්ෂයේයි. ඒ අවස්ථාවේ හදිසි නීති පැනවීම ගැන අපි සම්පූර්ණයෙන්ම එකඟ වුණා. මන්ද? ඒ අවස්ථාවේ පැනනැගුණු තත්ත්වය උඩ එය කළ යුතු කටයුත්තක් නිසා. නමුත් අද එවැනි කලබලකාරී තත්ත්වයක් මේ රටේ නැහැ. එම නිසා මේ හදිසි නීති තව දුරටත් පාවිච්චි කරන්නේ රජය ආරක්ෂා කරගෙන බලය තහවුරු කර ගැනීමට බව අපට හොඳ හැටි පෙනී යනවා.

අද රට මුහුණ පා තිබෙන තත්ත්වයේ හැටියටත්, අද රජය අනුගමනය කරන ආර්ථික වැඩ පිළිවෙලේ හැටියටත්, යුද්ධ හමුදාව වෙනුවෙන් රුපියල් ලක්ෂ 35 ක් වියදම් කිරීම කොපමණ අපරාධයක්ද කියා මට කල්පනා වෙනවා. පසුගිය අයවැය ලේඛනයේදී මුදල් නැතිකම නිසා දුප්පත් ජනතාවට ලැබෙන හාල් සේරු දෙකෙන් සේරු භාගයක් කපන්නට මේ රජය ලැහැස්ති වුණු බව තමුත්තාත්සේ මතක ඇති. එපමණක් නොවෙයි, පිටරට වලින් මෙරටට ගෙන්වන බඩුවල තීරු බද්ද සියයට 20 කින් වැඩි කළා. මුදල් අමාරු කියමින් මහජනයා මත මෙවැනි බර පටවන මේ ආණ්ඩුව මහජන මුදල් කොයි අන්දමටද පාවිච්චි කරන්නේ කියන එක අපට මෙයින් හොඳ හැටි පෙනී යනවා. හදිසි නීති නඩත්තු කිරීම සඳහා යුද්ධ හමුදාවට රුපියල් ලක්ෂ 35 ක් වියදම් කිරීම සුළු දෙයක් නොවෙයි. මේ හදිසි නීති තව දුරටත් පවත්වාගෙන යාම අවශ්‍ය කියා අපට පෙනෙන්නේ නැහැ. අද මුළු රටම පිළිගෙන තිබෙනවා, මේ හදිසි නීති මාස ගණනක් තිස්සේ දික් කරගෙන ගිය නිසාය පසුගිය ජනවාරි 27 වැනිදා, යුද්ධ හමුදාවෙන් පොලිස් හමුදාවෙන් පිරි

සක් මේ රජය පෙරලීමට කුමන්ත්‍රණයක් ඇති කළේ කියන කාරණය. එදා හදිසි නීතිය කියා කිව්වම ඊට මිනිස්සුන්ගේ සැලකිල්ලක් තිබුණා. මේ දිග්ගස්සීම නිසා දැන් ඒ ගැන කිසිවෙක් සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. පසුගිය ජනවාරි 27 වැනිදා ඇති වූ කුමන්ත්‍රණය අසාර්ථක වුණත්, මේ හදිසි නීති තව දුරටත් මේ අන්දමට පවත්වාගෙන ගියොත් සාර්ථක වන කුමන්ත්‍රණ ඉදිරියේ දී ඇති වන්නට ඉඩ තිබෙන බව අපට කිසි සැකයක් නැතිව කියන්නට පුළුවනි. මේ හදිසි නීති තව දුරටත් පවත්වාගෙන යාමෙන් ඊට මේ රජය අනුබල දෙනවාය කියන්නට පුළුවනි.

මේ රජය නිතර ගම්බද ජනතාව ගැන කථා කරනවා; නමුත් ගම්බද පළාත්වලට කිසිම සේවයක් කරන්නේ නැහැ. මේ හදිසි නීති දිග්ගස්සමින් යුද්ධ හමුදාවටත් ස්වේච්ඡා සේවක හමුදාවටත් වියදම් කරන මුදල ගම්බද පළාත්වලට වැය කරනවා නම්, එයින් විශාල සේවයක් සිදු වෙනවා. අපේ ආසනවල තිබෙන පාසැල් වලට ගොඩනැගිලි නැහැ, ගුරුවරුන් බඩමුට්ටු නැහැ. අපි කනගාටු වෙනවා. එහෙම අවස්ථාවක මේ අන්දමේ විශාල මුදලක් යුද්ධ හමුදාවට වියදම් කිරීම ගැන. ගම්බද ප්‍රදේශවල සෞඛ්‍ය තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර බලමු. ඒ පළාත්වල ආරෝග්‍යශාලා වලට අවශ්‍ය දොස්තර වරුන් නැහැ. ඒ පළාත්වල ආරෝග්‍ය ශාලාවල ගොඩනැගිලි ආදිය තනා දීමට රජයේ කිසිම උනන්දුවක් නැහැ. රජයේ එකම උනන්දුව අපට පැහැදිලිව පෙනී යනවා. රජයේ අදහස මැතිවරණ කාලයේ දුන් පොරොන්දු ඉටුකර ගම්බද පළාත් වලට සේවයක් කිරීම නොවෙයි. එසේ නැත්නම් ගම්බද ජනතාවගේ දුප්පත්කම නැති කිරීම නොවෙයි. ආණ්ඩුවේ බලාපොරොත්තුව නොයෙක් විධියේ පොරොන්දු උඩ මහජනයාගෙන් ලබා ගත් බලය හදිසි නීතිවල මුවාවෙන් ආරක්ෂා කරගෙන ඒ බලයේ රැඳී සිටීමයි.

එක කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. ස්වේච්ඡා හමුදාවේ උසස් නිලධාරීන් බොහෝ දෙනකු ආණ්ඩුවේ වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවල සේවය කරන අයයි. හදිසි නීතිය දිගටම පවත්වාගෙන යන නිසා—වෙනත් විධියකට කියතොත් ඒ

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[සුමනපාල දහනායක මයා.]

අය ස්වේච්ඡා හමුදාවේ සේවයෙහි රඳවා ගෙන සිටින නිසා—රජයේ සේවකයන් වශයෙන් ඒ අයගෙන් සිදු වියයුතු සේවය සිදු වන්නේ නැහැ. අපේ පළාත්වලට ඒ අයගේ සේවය ලැබෙන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ අය රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවලින් ලැබෙන වැටුපත් හමුදාවෙන් ලැබෙන වැටුපත් යන දෙකම ලබා ගන්නවා. මුදල් නාස්ති වන්නේ මේ විධියටයි.

මා මේ වැය ශීතිය ගැන වැඩි දුර කථා කරන්නට නම් බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. කෙළින්ම කිව යුතුව තිබෙන්නේ මා මේ වැය ශීතියට සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධ බවයි. මහජනයා පිට නොයෙකුත් බදු බර පටවමින්, ඔවුන්ට ලැබෙන සහල් සලාකයෙන් සේරු බාගයක් පවා කැපීමට ලැස්ති වෙමින්, ඒ වගේම ඔවුන්ට බොරු පොරොන්දු දෙමින්, තමන් ලබා ගත් බලය තහවුරු කර ගැනීමට රජය ක්‍රියා කිරීම ගැන බලවත් විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන අතර හමුදාව සඳහා මේ රුපියල් ලක්ෂ 35 වෙන් කිරීම ගැනත් විරෝධය පළ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

පූ. හා. 7.33

ඉඹුලාන මයා.

(කි.රු. ඉම්පුලාන)

(Mr. Imbulana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා මේ ගරු සභාවේ කාලය වැඩි වේලාවක් ගත්තට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මේ වැය ශීතිය යටතේ කථා රාශියක් කෙරුණා. ඒ නිසා මා කරන්නේ සුළු කථාවක්. දැනට මාස ගණනකට පෙර ස්වේච්ඡා හමුදාවට ආධුනිකයන් බඳවා ගන්නට යෙදුණා. මේ කාරණයේදී බොහෝ අක්‍රමිකතා සිදු වුණා. අපේ ප්‍රදේශයේ තල්දූව කියා ගමක් තිබෙනවා. බණ්ඩාරනායක මිනි මැරුමට වැරදිකරු වී දඬුවම් ලැබූ සෝමා රාම මේ ගමේ උපන් කෙනෙක්. ඒ පුද්ගලයාට ලැබුණු ඉරණම කවුරුත් දන්නවා ඇති. ඒ ගමේ තවත් තරුණයන් බොහෝ දෙනෙක් සිටිනවා. වයෝවෘද්ධ අයත් සිටිනවා. මේ අයගෙන් බොහෝ දෙනෙකුට රක්ෂා නැහැ. රක්ෂා නැති තරුණයන් කීප දෙනෙක් ස්වේච්ඡා හමුදාවේ ආධුනිකයන් වශයෙන් බැඳීමට ඉදිරිපත් වුණා. ඒ අයට හොඳ සුදුසුකම් තුබුණත්

සුමනපාල දහනායක මයා.

(කි.රු. ඝාමනපාල දහනායක)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගණපූරණයක් නැහැ.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන් කොට ගණපූරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිතූ ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපූරණයක් තුබුයෙන්—

ඉඹුලාන මයා.

(කි.රු. ඉම්පුලාන)

(Mr. Imbulana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තල්දූව ගමේ තරුණයන් රාශියක් යුද හමුදාවට බැඳෙන්න ඉදිරිපත් වී තිබෙනවා. ඔවුන්ට විශේෂ සුදුසුකම් තිබුණත්, ඔවුන්ගේ ඇඟපත නිසි පරිදි වැඩි තිබුණත්, ඔවුන් අවශ්‍ය විභාග ආදියෙන් සමත් වී තිබුණත්, එම කටයුත්ත සඳහා ඉදිරිපත් වූ විට ලැබී තිබෙන ප්‍රතිඵලය කුමක්ද? “උඹලා තල්දූව ගමේ මිනිස්සු, එම නිසා යුද හමුදාවට බඳවා ගන්නෙ නැහැ” කියන පිළිතුරයි, ලැබීල තියෙන්නෙ.

බබ්ලිවි. දහනායක මයා.

(කි.රු. උබ්බුලා. දහනායක)

(Mr. W. Dahanayake)

කවුද එහෙම කියල තියෙන්නෙ?

ඉඹුලාන මයා.

(කි.රු. ඉම්පුලාන)

(Mr. Imbulana)

“රික්රුට්. ඔෆ්පිසර්” නැතිනම් “ඉන්ට් විව් ඔෆ්පිසර්” තමයි, කියල තියෙන්නෙ. එවැනි තත්ත්වයක් අද යුද හමුදාවේ පවතිනවා. එසේ පක්ෂග්‍රාහීව යුද හමුදාව ක්‍රියා කරනවා නම්, මෙම වැය ශීතිය යටතේ මේ මුදල් වියදම් කිරීම ගැන අපේ සම්පූර්ණ විරුද්ධත්වය පළ කරනවා. හමුදාවට බැඳීමට ගිය අස්ථා වලදී පමණක් නොවෙයි, රජයේ වෙනත් සේවාවලට බැඳෙන්නට ගිය අවස්ථා වලදීත් ඔවුන්ට ලැබීල තියෙන පිළිතුර එයයි. “උඹල තල්දූව ගමේ—සෝමා රාමගෙ ගමේ—මිනිස්සු. එම නිසා ආණ්ඩුවේ සේවයට බඳවා ගන්න බැහැ” කියන පිළිතුරයි ලැබීල තියෙන්නෙ. විශේෂයෙන් යුදහමුදාවටත්, ඒ වාගේම පොලිස්

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

හමුදාවටත් වෙනත් රජයේ දෙපාර්ත මේන්තුවලටත් බැඳෙන්න ඉදිරිපත් වුණු අවස්ථාවලදී මෙසේ සිදු වෙනවා නම් එය මොන තරම් අපරාධයක්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. සෝමාරාම උපන් තල්දූව නමැති ගමේ ඉපදුනු පලියට මෙහෙම සලකනව නම් ඒක විශාල අපරාධයක්.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාභ ජී. ඒ. ඩී. ශිල්පාරා)

(The Hon. C. P. de Silva)

කී දෙනෙකුට එහෙම බැඳෙන්න බැරි වුණාද?

ඉමුලාන මයා.

(කිරු. ඔම්පුලාන)

(Mr. Imbulana)

මා දැනුවත්ව හතර දෙනෙකුට. “නොපි” කියලයි ආමන්ත්‍රණය කරල තියෙන්නෙ. මා මෙහිදී “උඹල” කියා යෙදුවෙ ශිලාවාරකම සලකාගෙනයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාභ ජී. ඒ. ඩී. ශිල්පාරා)

(The Hon. C. P. de Silva)

එහෙම වැඩ පිළිවෙලක් තියෙනව නම් ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි බව කියන්න කැමතියි. එසේ කියා තිබෙන නිල ධාරිත්‍රයේ නම් සහ ඒ අන්දමට රාජ කාරිය ලබා ගන්න බැරි වෙච්ච අයගේ නම් ඉදිරිපත් කළොත් පරීක්ෂා කර බලන්න පුළුවනි.

ඉමුලාන මයා.

(කිරු. ඔම්පුලාන)

(Mr. Imbulana)

ඒ නම් දෙවනුව ඉදිරිපත් කරන්නම්. මේ අවස්ථාවේදී ඒ නම් මා ලග තැහැ. “රික් රුටිං ඔෆ් පිසර්” ගෙ නමත් මා ලග තැහැ, මේ අවස්ථාවේදී. විභාගවලට ඉදිරි පත් වුණු අයගෙ පැමිණිලි අනුවයි, මා මෙම කරුණු ඉදිරිපත් කළේ. යුද හමුදාවේ මෙවැනි අක්‍රමිකතා කෙරෙනව නම් එය බරපතල අපරාධයක්. මෙහෙම පක්ෂග්‍රාහී ක්‍රියා කරන අයගේ ව්‍යාපාර කටයුතු සඳහා මහජන මුදල් යොදවනවා නම් ඒ ගැන අපේ සම්පූර්ණ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

ඒ සමගම මම දැනගන්න සතුටුයි, යුඛ හමුදාවට ආධුනිකයන් බඳවා ගන්න අවස්ථාවේදී තරුණයන් කී දෙනෙකු ආධු නිකයන් වශයෙන් බඳවා ගන්නාද කියා. එසේම දොම්පේ ආසනයෙන් කී දෙනෙකු බඳවා ගන්නාද, අත්තනගල්ල ආසන යෙන් කීදෙනෙකු බඳවා ගන්නාද, මොරටුව ආසනයෙන් කීදෙනෙකු බඳවා ගන්නාද, පානදුර ආසනයෙන් කීදෙනෙකු බඳවා ගන්නාද, ආදි වශයෙන් දැන ගන්නට සතුටුයි. අද බැරි වුණත් පසුව හෝ ඒ විස්තර ලැයිස්තුව මේ ගරු සභාවට ඉදිරි පත් කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාභ ජී. ඒ. ඩී. ශිල්පාරා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඒක දැන් කියන්න පුළුවන්කමක් තැහැ. ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්නයක් ඉදිරි පත කළොත් ඒ විස්තර සියල්ලම ඉදිරි පත් වෙයි.

ඉමුලාන මයා.

(කිරු. ඔම්පුලාන)

(Mr. Imbulana)

මම ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ අභිනව මුදල් ඇමතිතුමා මෙවැනි කරුණු ගැන මේ ගරු සභාවේ අදහස් විමසන ගතියක් පෙනෙනවා. අප කරන පැමිණිලි වලට එතුමා ඇහුම්කන් දෙන ගතියක් පෙනෙනවා. එතුමා කලින් හිටපු උපාය මුදල් ඇමතිවරයා වගේ නොවෙයි. එයාගෙ නම් ලගටවත් කිව්වු වන්නට බැරි තත්ත්වයක් තිබුණේ. ඉංග්‍රීසියෙන් කියනවා “බම්ෂස්” කියා. ඒ මුදල් ඇමතිවරයා ප්‍රජාතයට වැටීමට හේතු වුණෙත් ඒ ආඩම්බරකම, උපාරකම, බව මම කිසිම සැකයක් නැතිව මේ සභාවේ කියනවා. විරුඬ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ගෙන් සියයට සියයකගේ තැත් නම් අඩුම ගණනේ සියයට අනුවකගේවත් අදහසයි, මම මේ ඉදිරිපත් කරන්නෙ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, යුඛ හමුදාවේ ප්‍රතිසංස්කරණ රාශියක් කරන්නට ඕනැ. අක්‍රමිකතා රාශියක් එතන කෙරෙනවා. සමහර විට මේවා උසස් නිලධාරීන් නොදන්න කාරණා වෙන්න ඇති; දෙවැනි, තුන්වැනි

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඉඩලාන මයා.]

තත්ත්වයේ නිලධාරී දත්තවා ඇති. මේවා සුළු නිලධාරීන්ගේ වැරදි නිසා කෙරෙන දේ වන්නට ඇති. එම නිසා විශේෂයෙන් පරීක්ෂා සහිතව මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු ගෙන යන සැටියට මම ඉල්ලා සිටිනවා.

රුවන්වැල්ල පළාත්වාසීන් වෙනුවෙන් හදිසි නීතිය ගැන වචන දෙක තුනක් කියන්නට ඕනෑ. හදිසි නීතිය පවත්වා ගෙන යාමෙන් වැඩක් නැති බව ඇමති තුමාටත් ආණ්ඩුවටත් අවබෝධ වෙනවා ඇති. ඒ නිසා මහජනයාට තව තවත් දඩුවම් නොදී, මේ අහිතව මුදල් ඇමති තුමා රාජකාරිය භාර ගන්නට පස්සේ මේ ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් යොදා, කැබිනට් මණ්ඩලයේ තීරණයක් අරගෙන, මේ හදිසි නීතිය වහම ඉවත් කරගෙන මහජනයාට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියට මේ ආණ්ඩුවේ වැඩ කටයුතු කරගෙන යන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච පී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Several hon. Members wanted to know whether I am Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs. I wish to say that I am not. I also wish to say that in any matter before the House any one Minister can speak on behalf of another Minister. It is in that capacity that I, as Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power, have undertaken to pilot this Supplementary Estimate through the House.

Questions were asked about the reorganization of the army. Reorganization has taken place and is taking place. Three regiments of the Volunteer Force have been disbanded; a completely new volunteer regiment has been raised; two regular artillery regiments are in the process of being reduced to one: an intermediate headquarters between the army headquarters and the units has been established for closer control of units, and an army security section has been created.

As for Colonel Ratwatte, as you are aware, he is a senior volunteer officer and he is now merely officiating as

Commandant, Volunteer Force, till a permanent appointment is made from the regular army. It is incorrect to say that he is to be second in command of the regular army.

In regard to selections for training abroad, this work is done by army selection boards. The names of members of these boards are approved by the Ministry of Defence and External Affairs.

The question was asked as to what chances Sinhalese-speaking and Sinhala-educated youths have of becoming officers. Recently, 21 other ranks have been selected by the army selection boards for training as officers. That is a good beginning. Some time back it was thought impossible to carry out the official language policy in the army in respect of commands, and so on, but after this Government came into power commands are given and drills are carried out in Sinhala. We have made that important change.

Reference was made to Catholic Action and Catholics in the army. There was a time before this Government came into power when certain classes of people did not wish to join the army while, on the other hand, there were others who were keen to do so. Naturally, the senior posts in the army came to be held by those who had joined earlier.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිල. ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

That is an incorrect statement.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච පී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

There was also a time when regular army officers were not specially recruited. It just happened that certain people held certain posts in the army. Of course, our Government in 1956 did not make a clean sweep of the army. Certain reforms were carried out gradually, and not as fast as certain people would have wished.

பரிபூரண இடல்

பரிபூரண இடல்

கி. வி. ஸார். ஒனவர்தன மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

Certain privileged schools were recommending their students for places in the army.

செ. கி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That may have been so. And certain other schools may have discouraged their students from joining the army on religious and other grounds. That really is what had happened and that explains the composition of the army. I am not discussing the motives or reasons why people chose to act in this way ; I am only telling you what happened.

கி. வி. ஸார். ஒனவர்தன மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

If that is what happened you must completely change the state of affairs.

செ. கி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That is exactly what we are doing.

The Hon. Prime Minister as Minister of Defence and External Affairs controls the army. As I said earlier she goes through HANSARD carefully, studies what has been said by hon. Members and tries to put into operation whatever she thinks is reasonable and which she accepts. She is always very responsive to the views and ideas expressed in this House.

It is correct to say that the frank of the commander of the army has been forged and used on envelopes to send some anonymous circulars to Government officials as well as outsiders. Both the C. I. D. and the Army Investigations Branch are trying to find out the culprits who are doing this.

I believe the hon. Member for Welimada (Mr. Rajaratna) spoke about pensions and provident funds for army personnel. There is a

Pension and Gratuities Code under which all army personnel in certain circumstances are entitled to pensions and gratuities. There is no contributory provident fund as yet in the army. I shall bring the point mentioned by the hon. Member regarding a provident fund for army personnel to the notice of the Hon. Prime Minister. I believe that army personnel are entitled to pensions in the event of their death while in military service, but what the hon. Member was speaking of was the case of soldiers going back to civilian life after a period of military service. I think it is a useful idea.

To conclude, this question of the army has been examined for about four days during the Committee stage of the Budget Debate. The Supplementary provision now asked for is for money already spent during the current financial year and for services rendered by the Volunteer Force on account of the Emergency.

நிஷேத் கபாநாயகர்

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy-Speaker)

I will now put the Question to the House.

புஷ்ண விக்ரம் டீன், கலாசாலை வி.

பரிபூரண இடல் : நாடுகாலை

செ. கி. பி. டி. சில்வா

குறைநிரப்புத் தொகை : தற்காலிக கடன்
மீதான வட்டி

SUPPLEMENTARY SUPPLY : INTEREST ON
TEMPORARY BORROWINGS

செ. கி. பி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

That a supplementary sum not exceeding Rupees seven hundred and sixty three thousand two hundred (Rs. 763,200) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon,

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ගරු සී. පී. ද සිල්වා]

for the service of the financial year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Rs.

Head 44—Miscellaneous Services.

Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure ... 763,200.

A sum of Rs. 400,000 has been provided in the current year's estimates under Head 44, Vote 2, Sub-head 22 to meet the interest payable on temporary borrowings made by Treasury from Government institutions. This amount is found to be insufficient and an additional sum of Rs. 763,200 is required under this sub-head.

It is not possible to estimate accurately in advance the extent of liability in respect of interest on temporary borrowings made by the Treasury from Government institutions as such borrowings are made in order to meet Government's immediate cash requirements. Sums deposited with the Treasury by Government institutions up to the end of June 1962, included Rs. 26,500,000 from the Tea Subsidy Fund, Rs. 17,989,258 from the Rubber Replanting Subsidy Fund and Rs. 2,600,000 from the Special Areas (Colombo) Development Board. In consequence the interest on temporary borrowings for the first half of the financial year amounted to Rs. 602,677 of which Rs. 378,427 only has been paid. Interest falling due for payment in the second half of the year is estimated at Rs. 595,523. On the basis of these figures and having regard to the anticipated saving of Rs. 35,000 available for transfer from sub-heads of Vote 4, Head 44, it is estimated that a sum of Rs. 1,163,200 approximately is required for the current year necessitating an additional provision of Rs. 763,200 on the amount already provided.

This is to pay interest.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

These borrowings have been made from other moneys.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(ගෙනරාජ සී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Moneys deposited with the Treasury by Government departments.

පූ. හා. 7.53

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මහා භාණ්ඩයේ තැන්පත් කරන මුදල් නැති වන කාරණයද ඒ නිසා සිදු වන දෙයද පිළිබඳ විස්තරයක් මා දෙන්න ඕනෑ. තේරබර් ආදිය අළුතෙන් වගා කිරීම පිළිබඳව ඇති කර තිබෙන අරමුදලේ ආධාර ලබන අයට තමන්ට ඕනෑ වේලාවට එම මුදල් ලබාගන්න නැහැ. මෙසේ මුදල් ලබාගන්න ප්‍රමාද වීම හේතුකොටගෙන සිදු වන්නේ මෙයයි. පළමුවන කාර්තුවට ලබන ආධාර මුදල ලබාගෙන ඉඩම එළිපෙහෙළි කර අනික් වැඩ කටයුතු කිරීමට අනික් කාර්තුවෙන් ලබන ආධාර මුදල බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින නමුත්, මුදල් වේලාවට මහා භාණ්ඩයෙන් ලබාගන්න බැරි වීම නිසා එම ඉඩම නැවතත් වල් බිහි වී යනවා. මේ කාරණය නිසා ආධාර මුදල් ලබාගන්න තැනැත්තාට 2 වන කාර්තුවේ මුදල් ප්‍රමාද වී ලැබුණාම මුලින් කර තිබුණ දේ නැවතත් කිරීමට සිදු වෙනවා. මේ ප්‍රමාදය සිදු වන්නේ—මේ අන්දමේ අමාරුකම්වලට මුහුණ පාන්න සිදු වන්නේ—මහා භාණ්ඩයෙන් මෙම දෙපාර්තමේන්තුවට යවන මුදල ප්‍රමාද වන නිසයි.

එක තැනක දෙකක නොවෙයි, මේ පමාව ඇති වී තිබෙන්නේ. මුළු රටේම අළුත් වගාව, අවුරුදු ගණනක් ගෙන ගිය එක, තමුන්නාන්සෙලාගේ ප්‍රමාද කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල උඩ, මුදල් වුවමනා වේලාවට දෙපාර්තමේන්තුවට නොදීම නිසා, කලට වේලාවට කර ගන්න බැරුව තිබෙනවා. පොඩි වතු හිමියන්ට වතු එළිපෙහෙළි කර

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ගැනීමට බැරි විම නිසා කලට වෙලාවට පැළ නඟා සිටුවා ගැනීමට බැරි වී තිබෙනවා. පෝර ගැනීමට බැරි වී තිබෙනවා. මේ නිසා මේ අළුතින් වගාකිරීමේ වැඩ පමා වෙනවා. මුදල් වුවමනා වෙලාවට නොදීම නිසා වන්නේ භයානක දෙයක්. රබර් වගාවටත්, තේ වගාවටත් අනිකුත් වගාවන්ටත් ආධාර දීමේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව බොහොම හොඳින් කරගෙන ආවා. නමුත්

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළාභා ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

අක්කර ලක්ෂ දෙකයි, වවන්න තිබුණේ. 1960-61 වර්ෂයේදී 1,60,000 ක් වටා තිබෙනවා. 1961-62 වර්ෂයේදී 20,000ක් වටා තිබෙනවා. 1962-63 වර්ෂයේදී 20,000ක් වවන්න මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. ඒ ඉඩම් ප්‍රමාණයත් වවනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා. 1962-63 මුදල් වර්ෂය අවසන් වන විට අක්කර ලක්ෂ දෙකම වගා වී අවසන් වේවි. මහා භාණ්ඩාගාරයෙන් ගන්න මුදල් ඒ කාරණා වලට අවශ්‍ය මුදල් ඇරලයි, ගන්නේ. ගෙවීමේ යම් ප්‍රමාදයක් තිබෙනවා නම් ඒ වෙන්තේ වෙනත් කාරණා නිසයි. අළු තෙත් රබර් වැවීමේ ව්‍යාපාරය දස අවුරුදු සැලැස්ම අනුව හොඳින් කෙරීගෙන යනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුත්තාත්තේ කොයි ආකාරයට කිව් වත් ඒ දෙපාර්තමේන්තුව බොහොම හොඳින් ඒ කටයුතු කළා. වුවමනා වෙලාවට පරීක්ෂා කර බැලුවා. තමුත්තාත්තේ කොයි විධියට කිව්වත් වුවමනා මුදල් එතැනට නියම වෙලාවට ලැබෙනවා අඩුයි. ඒ නිසා අළුත් වගාවන් දියුණු කිරීම ප්‍රමාද වෙනවා. මුදල් භාණ්ඩාගාරයේ තිබෙනවාය කියනවා, තමුත් ලැබෙන්න ප්‍රමාද වෙනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළාභා ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ප්‍රමාද වී තිබෙනවාය කියන පුද්ගලයින් ගේ නම් රබර් පාලන නිලධාරීන්ට දැනුණු වොත් එය නවත්වනවාට කිසිම සැකයක්

නැහැ. එක අවුරුද්දයි තියෙන්නේ. එත කොට ලක්ෂ දෙකහමාර අවසන් වෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

එතකොට මොකක්ද තත්ත්වය ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළාභා ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

1963 දී පැළ ප්‍රමාණය වවන්ට පුළුවන් වෙයි. අපේ ඉලක්කය, “ටගට්” එක ලක්ෂ දෙකයි. දැනට 1,80,000ක් හිටුවා තිබෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

දෙපාර්තමේන්තුවට සුමානෙකට කොච් වර “රිලිස්” කරනවාද ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළාභා ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

අවුරුද්දකට අවශ්‍ය මුදල තේ දෙපාර්තමේන්තුවට බාර දී තිබෙනවා. ඉතිරි ගණන හාර දෙනවා භාණ්ඩාගාරයට.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

සතියකට වෙන් කරන්නේ ලක්ෂයක්ය කියා සිතමු. හොඳයි, එතකොට ගෙවන්ට තිබෙන මුදල රුපියල් 1,25,000ක් වෙනොත්, ඉතිරි 25,000 ගෙවීම කොයි තරම් ප්‍රමාද වෙනවාද ? වතු කැබලි කියකට ඒ ප්‍රමාදය බල පානවාද ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළාභා ජී. ඒ. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

There is no question of weekly or monthly release of money ; the entire amount required for the whole year is at the disposal of the Rubber Controller and he can provide the money as and when he wants. That is what I am told. The final payment, I understand, is sometimes withheld by the Rubber Controller because

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා]

they want the matter to be completed. There will be a delay for the final payment because the department wants the assurance that everything is done completely before the final payment is made. This department is very efficient as the hon. Member said.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

In certain small lands two or three acres in extent, the people have uprooted, dug the holes and cleared everything and are awaiting the subsidy. Payment is delayed—it may be due to lack of funds. You are not ready to come out with particular facts about the financial affairs in different sections of the Treasury.

අර්ථසාධක අරමුදලක් හිර වෙලා තිබෙනවා. වුවමනා වෙලාවට මුදල් ගත්ත අමාරුයි. වුවමනා වෙලාවට මේ සියලුම මුදල් ලබා ගත්ත ප්‍රථමත් විය යුතුයි. නමුත් එහි ප්‍රමාදයක් තිබෙනවා. අන්න එකයි මම කියන්නේ. තේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් රඹර් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඉන්න නිලධාරීන් අතර්ථ ලෙස වැඩ කර තිබෙන බව එ නිලධාරීන්ට ප්‍රශංසාත් මකව සඳහන් කරන්න කැමතියි. යු. එන්. පී. කාලේදි පමණක් නොවෙයි, ඊට පසු වත්, දැනත්, ඒ මහත්වරුන් බොහොම ලක්ෂණව වැඩ කර තිබෙන නිසා මම ඒ මහත්වරුන්ගේ සේවය ගැන එතුමන්ලාට ප්‍රශංසා කරනවා. දෙපාර්තමේන්තු භාරව ඉන්න නිලධාරියාට විශේෂයෙන්ම මා ප්‍රශංසා කරනවා. ඒ නිලධාරියා කොයි තරම් උනන්දුවක්, ආශාවක්, දක්වුවත් භාණ්ඩාගාරයෙන් නම් ඔහුට අවහිර කරන බවයි මට පෙනෙන්නේ. අන්න එකට ඉඩ නොතබා ඔය කරගෙන යන වැඩ වික හරියාකාර කරගෙන යන්න ඉඩ දෙන ලෙසයි මා ඉල්ලා සිටින්නේ.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

The answer given by the Hon. Minister of Finance to the query raised by the hon. Member for Kottawa is not a satisfactory one. I

wish to point out that there are two categories of funds from which the Treasury makes borrowings from time to time for its day to day needs. One category of such funds is that which comprise deposits made by the people. In this category are the Employees' Provident Fund, the moneys in the Post Office Savings Bank and various other provident funds. Can you know or estimate beforehand how much the depositors will draw from the Post Office Savings Bank during a particular period? You cannot make an estimate.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

May I answer that question? Every bank of that type does not know the exact amount, but they have an idea of how much will be withdrawn. That is how every commercial bank operates. They know exactly from past experience the amount of money that will be required to honour the demands of the depositors. But for the balance they may have a safety margin of investment. Every bank does it, and so also the Post Office Savings Bank and the provident funds.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

The Hon. Minister admits that the Post Office Savings Bank cannot make a correct estimate, but it has an idea of what they have to pay during a given period. Let me accept the Hon. Minister's statement.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The money is put into the Treasury in order to draw interest.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

Very well! If a person wishes to draw Rs. 5,000 from the Post Office Savings Bank do you know that it

පරිපූරක මිදල

පරිපූරක මිදල

takes an inordinately long time. This is the experience of depositors. These are complaints that have come to us.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy-Speaker)

The Supplementary Estimate refers to the Tea Subsidy Fund and the Rubber Replanting Subsidy Fund. Only two funds are mentioned here.

බිබිලි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

The word "included" means that there are others. The main things are mentioned here. The Treasury borrowings are not restricted to the funds mentioned here. The Treasury borrowings are made from various funds. What I am pointing out is that there is indiscriminate borrowing by the Treasury from various funds.

The second point I wish to raise is a question of principle. You charge an interest on the borrowings. If the money comes from the Rubber Replanting Subsidy Fund the interest accrues to the fund and therefrom to the Government who is the owner of the fund. But in the case of the Post Office Savings Bank or the Employees' Provident Fund, when there is a borrowing and some interest accrues the interest must be held in deposit by the Government as trustee for the depositors. Therefore all interest accumulated from Treasury borrowings, by funds which comprise deposits of the public, should be put in account to the credit of the depositors. That is an extremely important principle. In the case of the Employees Provident Fund and the Post Office Savings Bank you should not touch a cent unless you are prepared to give back the interest to the depositors. At the present moment the amount of interest that you pay to depositors is not adequate. You are exploiting the position. Your rates of interest stand at what they were 20 years ago. If the transaction is a proper transaction as between one government

department and another, you are entitled to allow the old rate of interest to stand as it used to be 20 years ago. But as many things have changed and as the rates of interest have increased you must give a higher rate of interest to borrowings from funds that comprise the deposits of savings, and you must give back that money on a greater rate of interest to the depositors. I think this request of mine is an eminently reasonable one.

I should also like to know the full extent of these borrowings. There is a common impression that the *Anduwa* is *bankoloth*. Now, one should like to know how much money has been borrowed, from which funds, at what rates of interest. The Hon. Minister of Finance should table a full statement for the information of the House and the public from the day that this Government assumed office. If there is any truth in the commonly accepted belief *ape anduwa bankoloth*, then the position is a very serious one. But if there is no truth in it, there is no reason why you should refrain from tabling the full information in the House.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I am very grateful to the hon. Member for Galle for making a very valuable suggestion. I think in the interests of everybody and the country, and the Government, it is a good idea. I shall get the information from the Treasury and table it*. I cannot give it offhand.

I wish to thank the hon. Member for Galle, though it is a little belated, I hope he will not mind it, for stopping his speech when the earlier Supplementary Estimate was being discussed. I must thank the hon. Member for Galle for not reading the book which he was threatening to read. I went through the book in the interval and I am sure he could have read the book till next week. I am very grateful to him and the hon.

* Statement tabled reproduced as Appendix at end of this Day's proceedings.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ශ්‍රී. සී. පී. ද සිල්වා]

Member for Mirigama (Mr. Wijaya-bahu Wijesinghe) for stopping a long speech which he was threatening to make, and I am sure which he would have made. I am very grateful to him as he gave up that speech at my personal request.

බබිලිවි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

And went home !

ශ්‍රී. සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

He went to have a heavy meal.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

Because he had taken about two bottles last night.

බබිලිවි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

We are still not out.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්, සහායමතෙ විය.

පරිපූරක මුදල : වාර බලපත්‍ර සහ නිවාඩු බලපත්‍ර

குறைநிரப்புத் தொகை : தவணை அனுமதிச் சீட்டு, விடுமுறைப் பிரயாணச் சீட்டு

SUPPLEMENTARY SUPPLY : SEASON TICKETS AND HOLIDAY WARRANTS

ශ්‍රී. සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

That a supplementary sum not exceeding Rupees One million three hundred and twenty-five thousand (Rs. 1,325,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1961, and

ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expanded as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Rs.

Head 44—Miscellaneous Services.

Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure

.. 1,325,000

This is a straightforward Supplementary Estimate. It is to pay the extra cost of season tickets and holiday warrants.

ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී.

ප්‍ර. හා. 8.16

බබිලිවි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

There is just one point that I have been asked to mention. This is a supplementary sum that is asked for in connection with season tickets for Government servants. Some of the season tickets issued are second class tickets while others are third class tickets. Today there is classless travel on the railway, particularly in the office trains. Therefore, there need not be two or three categories of tickets.

I have been asked by the season ticket holders, particularly Governments servants who patronize the railway, to bring to the notice of the authorities, on the Floor of this House, the fact that the new colour light system that has been adopted by the Railway tends to delay trains more and more. I had the same experience. I trust that the season ticket holders, the majority of whom are Government servants who have to attend their offices in time, will not be put to the inconvenience of being delayed and, sometimes, their increments being stopped. The Ceylon Government Railway must put itself in order. The colour light system should have been tried out as an experiment before it was put into effect. I trust that the General Manager of Railways will take due notice of the claim that has been made.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ගැනත් වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. මේ සිසන් ටිකට් දිය යුතු උදවිය තව බොහොම ඉන්නවා. මේ වරප්‍රසාදය නැති අය රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවල ඉන්නවා. සමහර සංයුක්ත මණ්ඩල තිබෙනවා; ඒවා අර්ධ රජයේ සේවාවල. ඒ වායෙ උදවිය මේ සිසන් ටිකට් පහසුකම ඉල්ලා තිබෙනවා; නමුත් ලැබී නැහැ. විශාල සංයුක්ත මණ්ඩල තිබෙනවා; වරායේ ජනසතු සේවාව තිබෙනවා; විශේෂයෙන් රජය මගින් වැඩ කරන තවත් නොයෙකුත් ආයතන තිබෙනවා; ඒවායේ වැඩ කරන උදවියට සිසන් ටිකට් වරප්‍රසාදය ලබා ගැනීමට අපහසුකම් තිබෙනවා. භාණ්ඩාගාර මුදල් රෙගුලාසි අනුව ඒවා ඒ අයට දීම වළක්වා තිබෙනවා. එම නිසා ඒ වරප්‍රසාදය ගැන බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින ආණ්ඩුවේ අර්ධ සේවකයන්ට එය දෙන්නට ඕනෑ. ඒ අය කෙළින්ම ආණ්ඩුවේ සේවකයින්ගේ කියා කියන්නත් ප්‍රච්චනි. ඒ අයටත් රේල්වේ සිසන් ටිකට් ලබා ගැනීමේ වරප්‍රසාදය දිය යුතුය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The hon. Member has made a very good suggestion. I shall bring it to the notice of the Government.

ප්‍රශ්නය විමසන දෙන, සභාසම්මත විය.

පරිපූරක මුදල : රික්වෙස්ට් උසාවි හා මහෙස්ත්‍රාත් උසාවි

குறைநிரப்புத் தொகை : விண்ணப்பக் கோடுகள், நீதவான் கோடுகள்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: COURTS OF REQUESTS AND MAGISTRATES' COURTS

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

That a supplementary sum not exceeding Rupees Thirty-three thousand (Rs. 33,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule	Rs.
Head 56—Courts of Requests and Magistrates' Courts.	
Vote No. 2—Administration Charges	.. 33,000

This is in regard to Courts of Requests and Magistrates' Courts. I have no doubt that the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Justice will give a full explanation of this Supplementary Estimate.

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.

(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රුපියල් 33,000 ක අතිරේක වැය ශීර්ෂයක් සභාසම්මතිය සඳහා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එය ඉතාමත්ම කෙටියෙන්, පැහැදිලිව, තේරුම් කර දෙන්නට මා කැමතියි. අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ 56 වන වැය ශීර්ෂය යටතේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ රුපියල් 33,000 මුදල උප ශීර්ෂ තුනකට බෙදෙනවා. පළමුවෙන්ම හතර වැනි උප ශීර්ෂය යටතේ රුපියල් 20,000 ක් ඉල්ලා තිබෙනවා. එය ඉල්ලා තිබෙන්නේ සංචාරක උසාවි සැසි වාර පැවැත්වීම හා යම් යම් අපරාධ සිදු වූ ස්ථාන බැලීමට යන විනිශ්චයකාරවරුන්ගේ ගමන් වියදම් සඳහායි. නමුත් රුපියල් 20,000 ක් අත්‍යාවශ්‍ය මුදලක් හැටියට සභාවෙන් සම්මතිය ඉල්ලන්නේ ඒ කාරණා උඩම පමණක් නොවෙයි. අලුතෙන් උසාවි 4 ක් ඇති කර තිබෙනවා, හඟුරන්කෙත, කඩු ගන්නාව, ඇල්පිටිය, මාදුගොඩ යන ස්ථාන වල. අලුතෙන් ඒ සංචාරක උසාවි හතර ඇති කර තිබෙන නිසා, ඒ සම්බන්ධ ගමන් වියදම්, නඩත්තුව, ආදිය සඳහාත් මෙම මුදල අවශ්‍ය වෙනවා. ඊළඟට 7 වැනි උප ශීර්ෂය යටතේ රුපියල් පන්දහසක් අවශ්‍ය වී තිබෙනවා. එය අවශ්‍ය වන්නේ අලුතෙන් උසාවි දෙකකට, සංචාරක උසාවි යි. එනම් කළුවාන හා මලාතන් කියන

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

[එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.]

ස්ථානවල තිබෙන උසාවි දෙකට විදුලි ආලෝකය ලබා දීම පිණිසයි. 8 වැනි උප ශීර්ෂය යටතේ රුපියල් අට දහසක් ඉල්ලා තිබෙනවා. එය හදිසි මරණ පරීක්ෂක වරුන්ට ගෙවීම සඳහායි. මේ මුදල ගෙවීමේදී සීමාවක් තබන්ට බැරි බව තමුන් තාත්සෙලා දන්නවා. මේ මුදල අඩු කරන්ට හෝ නැත්නම් ප්‍රමාණය සීමා කරන්ට හෝ පුළුවන්කමක් නැත්තේ ඒ හදිසි මරණ පරීක්ෂකවරුන්ට ගෙවන මුදල මෙපමණ විය යුතුය කියා සීමා කරන්ට

පුළුවන්කමක් නැති නිසයි. මේ සම්බන්ධයෙන් දැනටමත් රුපියල් අනූ තුන් දහසක මුදලක් වියදම් කර තිබෙනවා. එම නිසා තමයි මේ අතිරේක මුදලක් සහා සම්මතිය සඳහා තබා ඇත්තේ. ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට දැන් කරුණු ඉතා පැහැදිලි හෙයින් විවාදයක් නැතිවම මෙය සහා සම්මත වේයයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහාසම්මත විය.

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

இலங்கையபிவிருத்திக் கடன் சட்டப் பிரமாணம்

RESOLUTION UNDER CEYLON DEVELOPMENT LOANS ACT

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

That this House hereby resolves that the sum of money specified in Column II of the Schedule hereto, which was expended out of the Consolidated Fund of Ceylon during the Financial Year ending on September 30, 1958, for work specified in the corresponding entry in Column I of that Schedule, being work connected with or incidental to the development of Ceylon, shall be replaced out of the moneys raised by way of loan under sub-section (1) of section 2 of the Ceylon Development Loans Act (Chapter 407).

SCHEDULE

Column I	Column II	
	Rs.	c.
1. Major buildings and Central Garage for Police Department ..	2,183,950	74
2. Ceylon Army, Navy and Air Force	12,669,735	86
3. Residence and Office of the High Commissioner for Ceylon in India and quarters for Staff	240	0
4. Opening up Police Stations in areas newly developed	1,155,435	5
5. Buildings for Department of Immigration and Emigration	22	61
6. Cost of taking over the Bases at Trincomalee and Katunayake	4,400,000	0
7. Additions and Improvements to explosives magazines, Welisara	6,820	7
8. Proposed new extensions to Government Press	203,937	81
9. Proposed construction of a New Secretariat and Conference Hall, Kandy	85,170	45
10. Construction of General Service Quarters in Badulla and Galle	23,389	73
11. Borstal Expansion Scheme (3rd Stage)	4,599	73
12. Seven sets of quarters and offices for Divisional Revenue Officers	7,224	88
13. Quarters for Prison Officers	782,025	87
14. Improvements to Record Presses, Registrar-General's Department	31,097	62
15. New Land Registries	281,704	55
16. Establishment of Second Powerloom Project	12,560	77
17. Construction of and additions and improvements to Certified Schools	115,940	74
18. Establishment of three coir workshops	66,165	36

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

Column I

Column II

19. Village works undertaken by Rural Development Societies on a self-help basis	..	..	1,286,899	87
20. Madhu Water Supply Scheme, Stage II	..	..	88,335	10
21. Conversion of the Magazine premises Welikada to a Prison	..	..	44,051	52
22. Quarters for D. R. OO's Clerks	..	..	1,233	0
23. Extensions to Court buildings at Hulftsdorp	..	..	198,464	97
24. New Courthouse at Nuwara Eliya	..	..	4,124	43
25. New Rural Court at Blackpool, Nuwara Eliya District	..	..	4,675	54
26. New Rural Courts (Muthur, Maho, Pilessa, Kadawata, etc.)	..	..	135,026	65
27. New Courthouse at Polonnaruwa	..	..	32,810	81
28. Construction of Central Dispensaries	..	..	2,305	35
29. Construction of Maternity Homes	..	..	9,189	0
30. Construction of a Children's Hospital, Colombo	..	..	401,847	81
31. Colombo North Hospital, Ragama	..	..	531,948	95
32. Negombo Hospital extensions	..	..	14,192	69
33. Jaffna Hospital extensions	..	..	149,754	75
34. General Hospital, 5-storyed Ward and Nurses' Quarters	..	..	194,691	62
35. Ratnapura Hospital	..	..	652,252	56
36. Kandy Hospital four-storey block, Nurses' Quarters and Training School and Religious Sister's Quarters	..	..	13,193	78
37. Mulleriyawa New Psychopathic Hospital, House of Observation and extensions to Pelawatta Mental Home	..	..	605,492	24
38. Maharagama Cancer Institute	..	..	177,547	66
39. Eye Hospital, Colombo extensions	..	..	811,913	38
40. Watupitiwela Hospital extensions	..	..	165	96
41. Buttala and Moneragala Hospital extensions	..	..	20,098	0
42. Kankasanturai Sanatorium extensions	..	..	2,025	0
43. Castle Street Maternity Hospital, Stages 2 and 3	..	..	96,815	2
44. Construction of Medical buildings out of pre-fabricated materials	..	..	1,082,445	27
45. Expansion and improvements to hospitals	..	..	835,964	71
46. Badulla Hospital Administration Block, Operation Theatre, Ward of 104 beds and Conversion of Administration Block to Paying Ward	..	..	166,187	42
47. Medical facilities in Gal Oya Valley	..	..	299,083	99
48. New hospital for Colombo South	..	..	562,762	76
49. Batticaloa hospital extensions, Administration Block (2 storeyed), kitchen block, nurses quarters and quarters for Lady House Officers, Mortuary and cartshed 3 ward blocks of 104 beds each and quarters for 8 House Officers	..	..	70,996	9
50. Additions and Improvements to the Hospital of Indigenous Medicine, 1st Stage	..	..	316,107	38
51. Leprosy campaign, extensions to Uragaha, Mantivu and Hendala Leprosy Hospitals	..	..	46,745	51
52. Kurunegala Hospital extensions	..	..	165,045	61
53. Kegalle new Hospital	..	..	511	0
54. Trincomalee Hospital extensions	..	..	12,258	52
55. Pipe-borne Water Supply, Sewerage and Drainage Schemes for Medical Institutions and buildings and maintenance thereof	..	..	618,753	3
56. Pilot plant for iodization of crude salt	..	..	17,588	58
57. Bedlift Orthopaedic Clinic, General Hospital, Colombo	..	..	95	53
58. Construction of permanent buildings for Schools and Training Colleges, Additions and Improvements to existing buildings and construction of Teachers' Quarters	..	..	9,184,819	44
59. Construction of School Workshops	..	..	461,390	50
60. Establishment of Provincial Polytechnics (Junior Technical Schools)	..	..	14,156	64
61. Construction of Admin. Block, Faculty of Medicine, University of Ceylon	..	..	23,085	75
62. Accommodation for Technical Assistants Branch in Head Office and Provincial Offices	..	..	12,331	16
63. Grant to the Ceylon Institute of Scientific and Industrial Research	..	..	290,384	61

Total .. 41,689,800 0

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

[ශ්‍රී ඩී. ඩී. ද සිල්වා]

These are all items which had been passed in the Budget for 1957-58. The items as well as the moneys had been passed by Parliament in the Budget for 1957-58. Now it is only a question of transferring the amount to the loan fund. No fresh sums of money are involved.

ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී.

පූ. හා. 8.22

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I want to make a few comments. I do not want to talk at length on this matter. I want to mention only three items.

The first is item 58, construction of permanent buildings for schools and training colleges, additions and improvements to existing buildings and construction of teachers' quarters, Rs. 9.2 million. This is money which was expended on the construction of permanent buildings for schools and training colleges in the year 1958.

First of all, I want to point out that this amount meant a very heavy programme of school works, and I take pride in the fact that in two years it was possible for us to do such a volume of work. This was not the only amount expended on the construction of school buildings. This was the amount expended from loan funds.

There were other moneys from voted expenditure which were also spent on the construction of school buildings. What I wish to point out is that there is today a big decline and a fall in the school works building programme. That is a very serious matter. It is a matter which should engage the attention of all of us. Construction of school buildings should be an item that should continue from year to year on a planned and systematic basis. That there is a decline of such work today is a damnable indictment against the Minister of Education. We would like the money that is expended on

school buildings to be greater than it was before. It should increase from year to year. It should not decrease. Particularly after the schools take-over of 1960, the building programme of the schools of the Education Department should have doubled itself. So I am bringing this to the notice of the Government with a view to making them alive to the great need for a bigger, a more sustained and a continuous programme of construction of school buildings.

I want also to make a few remarks about item 61, Construction of Administration Block, Faculty of Medicine, University of Ceylon. We made a beginning on this in about the year 1957. You will see that the money expended in 1958 was Rs. 23,000. Can you believe it, this work is not yet completed? With what result? The students, about a hundred of them, were shifted from Colombo to the Medical Faculty at Peradeniya. One of them, if you wish to know, is the son of the hon. Appointed Member (Dr. M. P. Drahman). Dr. Drahman has confessed to me with great pain of heart that the buildings in Peradeniya are not complete and that the students who have been there are not getting their money's worth. They are not being given the full medical course that should have been given to them. This is a very very serious matter. It is a matter that should be taken up immediately by the Minister who is in charge of the P. W. D. The building programmes of all departments should be streamlined. There should be a special committee of inquiry to inquire into P. W. D. delays. The construction of a bridge takes ten years or more. The construction of a building takes six to eight years. A water supply service is not done for even ten years. The work of the P. W. D. must be streamlined. You must inquire into the cause of the delays and if any good is to come out of the monies that are voted by this Parliament on the various constructional works the P. W. D. must make a job of it.

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

I hope that the Hon. Minister of Transport and Works will take note of this criticism.

ප්‍ර. හා. 8.29

ඉම්බුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

I wish to make one comment on Item No. 55 ; that is :

Pipe borne water supply, sewerage and drainage schemes for medical institutions and buildings and maintenance thereof.

There has been a water supply scheme which had been started about 2½ years ago for the Karawanella Hospital in my electorate. After the first instalment of the work had commenced the work had been abandoned and for the last 2½ years which have elapsed since then no work has been done at all on this scheme.

There is a water tower there and about halfway down there are iron rods jutting out of the main base of the tower. As continuation of the work is being delayed the iron rods meant for the fabric of the concrete wall of the water tower have more or less perished and as time passes the condition of the iron rods will deteriorate further. This water scheme has to be expedited so that it may serve the hospital and not cause any inconvenience to the hospital patients and those occupying the staff bungalows.

I earnestly request that the Hon. Minister take up this matter immediately with the department and have this work completed without any further delay.

ප්‍ර. හා. 8.31

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු කළානායකතුමනි, හමුදා සම්බන්ධ යෙන් මීට කලින් සාකච්ඡා වූ වැය ශීර්ෂයක් ගැන මා ප්‍රථමයෙන් කළා කළ අවස්ථාවේදී ඒ ගොඩනැගිලි සම්බන්ධව

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

කරුණු කීපයක් කිවිව. ඒ ගොඩනැගිලි කොන්ත්‍රාත්කරුවන් මාර්ගයෙන් සාදන නිසා විශාල මුදලක් අපතේ යනව. මා ඉල්ලා සිටිනව, හමුදාවට වුවමනා ගොඩනැගිලි හදා ගන්නට හමුදාවේම කොටසක් යොදවන්න කියා. ඒ සඳහා හමුදාවේ අංශයක් සකස් වී තිබෙනව. තමුන් තාන්සේට මතක ඇති, යුද්ධ කාලයේදී හමුදාව විසින්ම ගොඩනැගිලි තැනුවා; පාලම් හැදුව; තවත් වුවමනා වැඩ බොහොමයක් කළා. ඒ අන්දමේ වැඩපිළිවෙළක් ඇති කරනව නම් කොන්ත්‍රාත්කරුවන් ලබා ගන්න විශාල ලාභය හමුදාවටම ඉතිරි කර ගන්නට පුළුවනි. හමුදාවට අවශ්‍ය ගොඩනැගිලි සහ උපකරණ ආදිය තනා ගැනීමට හමුදාවේම අංශ ඇති කර තිබෙනව. ඒ කොටස යොදවන්න ඕනි. ගොඩනැගිලි සහ අනිකුත් උපකරණ—ඒ කියන්නේ මැෂින් තුවක්කු යුද්ධ වැංකි ආදිය නොවෙයි—මේ රටේ සාදා ගන්න පුළුවන් උපකරණ සෑදීමට. එසේ කළොත් පිටරට ඇදී යන විශාල මුදලක් මේ රටේ නවත්වා ගන්නට පුළුවන්. අද හමුදාවල විශේෂ අංශවලට විශේෂ තුවක්කු, විශේෂ වැංකි, ආර්මර්ඩ් කාර් ආදිය කලින් කල පිටරටින් ගෙන්වනව. එසේ ගෙන්වන්නට පෙර ඒවා සාදන රටවල පැක්ටරි වලට යවා ඒවා සෑදීම පුරුදු පුහුණු කළ උදවිය ලංකාවේ සිටිනව. ආර්මර්ඩ් කාර් එකක් තරක් වුණාම එය සෑදීමට ඉතා දක්ෂ ලෙස පුරුදු පුහුණු වූ අය හමුදාවල සිටිනව. තමුන් අද ආර්මර්ඩ් කාර් එකක සුළු දෝෂයක් ඇති වුණාම එය එවූ රටේ කොම්පෑනිකාරයාට නැවත යවනව.

පුහුණු කරවන ලද කාර්මිකයන්ට ඒ වාහන අලුත්වැඩියා කිරීමට ඉඩ නොදී ඒවා පිට රට යැවීමෙන් විශාල මුදලක් නිරපරාදේ වියදම් වෙනවා. ඒ අන්දමේ ක්‍රියා මාර්ගයක් අනුගමනය කරන්නේ ඇයි? කොම්පැනිවලට ඒ කටයුතු භාර දෙන්නේ එයින් නිලධාරීන්ට වාසියක් වන නිසයි. මේ ක්‍රමය වළක්වන්න ක්‍රියා කළ යුතුයි. බොහෝ වැඩවලදී නිලධාරීන් අතට කොමිස් එක යනවා. කොයි ආකාරයෙන් හෝ තමන්ට කොමිස් එක ලැබෙන ක්‍රමයක් අනුගමනය කිරීමටයි, නිලධාරීන් ලැස්ති වන්නේ. පාරවල් සෑදීමේ කාර්යයේදීත් ඒ විධියේ තත්ත්වයක් තිබේ

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

වශයෙන් ඉන්නවා. ඇතැම් නිලධාරීන් කරන වැඩ කටයුතු ගැනයි මා කියන්නේ. ගම්වල සමිති සමාගම් මගින් මෙවැනි වැඩ කළාම හරියට මුදල් ලබා ගන්න බැහැ. හරියට වැඩක් කළාම මුදල් ලැබෙන්නේ නැහැ. හොරට වැඩක් කළාම, ඒ හොර වැඩේ කළ අයගෙන් ලැබෙනව කොටස නැතිනම් කොමිස් එක. එතකොට තමයි, එම මුදල සම්පූර්ණයෙන් පාස් වෙන්නේ. ඔය විධියට කෝටි ගණනින්, ලක්ෂ ගණනින් කැපි කැපි පිට අයගේ සාක්කුවලට යනවා.

ඊළඟට තියෙන්නේ “Construction of Maternity Homes” නමැති අංකයයි. මේ මාතෘ නිවාස ඉදි කිරීමේ කාර්යයන් කල් දමනවා. වෙන් කර තිබෙන මුදල් ඒ අංශයට යොදවන්නේ නැහැ. මගේ කොටසාගයේ කඩුවෙල ප්‍රදේශයට එම කටයුතු සඳහා රුපියල් හත්තෑ පන් දහ සක් වෙන් කර තිබුණා. නමුත් එම කොටසාගයේ වැඩ කල් දමා තිබෙනවා. මේ වතාවේ කරන බවට පොරොන්දු වෙලා තිබෙන බව පේනවා. නමුත් ඉංජිනේරු මහත්වරු ගිහින් කියනවා, වතුර ලබා ගන්න අමාරුයි කියලා. එහෙම කියන්නේ වෙන ඉඩමකට දිස්ට් දමාගෙන තිබේ. ඔය විධියටයි, වැඩ කටයුතු කෙරෙන්නේ. ඉඩම් කැබලිල්ලක් අරගෙන ඒකෙ ගොඩනැගිල්ලක් ගහන්න මුදල් වෙන් කළාම ඒ ගැන පරීක්ෂා කරන්න යන ඉංජිනේරුවා හදනවා කොහොමහරි ඒ වැඩේ “කන්ඩෙම්” කරලා දමන්න. වතුර නැතෙයි කිව්වාම ලිද්දක් කපලා හොඳට සකස් කරලා පෙන්වුවට ඒක නම් ඉංජිනේරුවට වහන්න බැහැ. හැම තැනම වැඩ කරන්නේ ඔය අන්දමටයි. වෙන්කර තිබුණු මුදල් නිසියාකාර පාවිච්චි කර මෙම ගොඩනැගිලි වහාම සකස් කර දෙන්නය කියා අපි ඉල්ලා සිටිනවා. ඇතැම් අයගේ රපෝර්තු අනුව මේ වැඩ අවුරුදු ගණනින් යටපත් කරගෙන ඉන්නේ නැතුව ඉක්මණින් නිම කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. මේව ප්‍රමාද වෙන්නේ අර කට්ටියට කොමිස් එක නොලැබෙන නිසයි.

මුල්ලේරියාවේ රෝහල ගැන කියන්න ඕනෑ. විශාල මුදලක් වැය කොට එම ගොඩ නැගිල්ල තැනූ බව පේනවා. ලෙඩුන්ද බොහෝ දෙනෙක් එහි ගෙනගොස් දමා

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

සිටිනවා. නමුත් ඒකෙ ආරක්ෂාවට කම්බි වැටක්වත් ගහලා නැහැ. සිහි විකල් වෙච්ච කොටසවයි, එතනට දමන්නේ. ආරක්ෂාව මදි නිසා එතනින් පැනල යනවා. ඒවට වැය කරන මුදල්වලින් ගොඩනැගිලි වටේ ආරක්ෂාව ඇති කරන්න ඕනෑ. නමුත් එසේ කරන්නේ නැහැ. එතනට යන පාර නියම විධියට සකස් කරලා නැහැ. එතන ඉන්න සුළු සේවකයන්ගේ පදිංචිය සඳහා ගොඩ නැගිලි කීපයක් ගැහුවා. ඒවා හදලා අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ දිරාපත් වන්නට ඇරියා මිසක් තවම ඒ සේවකයන්ට ඒවා පාවිච්චියට දුන්නේ නැහැ. ඒ සේවකයන් ගෙවල් නැතුව ඉන්නවා. යම් තැනක මුදලක් තැන්පත් කළාම පොළියක් උපදින්නට වුවමනා බව තමුත්තාත්සෙලා දන්නව නේද? ලක්ෂ ගණනින්, කෝටි ගණනින්, යට කරලා එතන ගොඩනැගිලි ගහලා තියෙනවා. ඒවායේ නියම ප්‍රයෝජනය අරගෙන දෙන්නට ලැස්ති නැහැ.

රුපියල් ලක්ෂයක් වැය කරලා සුළු සේවකයන්ට ගෙවල් 25ක් හැදුවා. අවුරුදු එකහමාරක් තිස්සේ ඇයි මේවා පාවිච්චි කරලා යට කරපු මුදලට පොළිය වශයෙන් වත් ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමට මාර්ගයක් සකස් නොකළේ? හැම තැනම එහෙම නේද කරන්නේ? ආරෝග්‍යශාලාවල ඇතැම් ගොඩනැගිලි අවුරුදු ගණනින් වහල දාලා. බාගෙට තනපු පාඨශාලා හුඟක් තැන්වල තියෙනවා. සමහර ආරෝග්‍යශාලාවලට මුල් ගල් විතරක් තියලා තියෙනවා. මේවට යට කරන මුදලින් රටට නියම ප්‍රයෝජනය ගැනීමට ලැස්ති නැහැ. අපේ රටේ යොදවන මුදලින් ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙන්නේ, සංවර්ධනයක් ඇති නොවන්නේ, මේ නිසයි. අද ආරෝග්‍යශාලාවල ඉඩ තැනිලි.

ජුනි මාසයේ 28 වැනිදා අංගොඩ ආරෝග්‍යශාලාවට ලෙඩෙක් බාර දීලා තියෙනවා. ඒ ලෙඩා සනීප වුණාය කියා පිට කළාලු. දැන් දවස් ගණනක් ගත වෙනවා. භාර දීපු දෙමාපියන් ලඟට ලෙඩා තවම ගිහින් නැහැ. කොහෙද ගියේ කියා පොලීසිය තවම ලෙඩාව හොයනවා. තලවතුගොඩ පෙරේරා කියා ඉලන්දාරියෙක් ඒ නැති වෙලා තියෙන්නේ. ඔහුගේ වයසක පියා ඇවිත් මට පැමිණිලි කළා. මේ දේ වුණේ එතන ආරක්ෂාව නියම විධියට සකස් කළේ නැති නිසයි.

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

[සී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

ඊ ලඟට අංක 43 :

කාසල් විදියේ සුනිකාරෝග්‍යශාලාව, 2 සහ 3 අවසථා රු. 96,815.02 යි.

මේක ගැන නම් ප්‍රශංසා කරන්නට ඕනෑ. අද ලංකාවේ මව්වරුන්ට ලමයින් ප්‍රසූත කිරීමට පහසුකම් සලස්වා තිබෙන ආරෝග ශාලාවක් තිබෙනවා නම් ඒක කාසල් විදියේ ආරෝග්‍යශාලාවයි. ඒකට තව උප කරණ දෙන්නට ඕනෑ. හොඳ සැලැස්මක් ඇතිව ඉතා පිරිසිදු ලෙස එනන වැඩ කර ගෙන යනවා. මෙහි තිබෙන පහසුකම් නිසා බොහෝ දෙනා මෙම ස්ථානයට එන්න කැම තිබේ. මෙතන තිබෙන එක් අඩුපාඩුවක් තමයි මෙම රෝහල වටා තාප්පයක් නො තිබීම. මෙහි අළුත් ගොඩනැගිලි ආදිය තනන්න බලාපොරොත්තු වන නිසා ටිකක් ප්‍රවේසමෙන් කටයුතු කරන්න ඕනෑ. කොන්ත්‍රාත්කරුවන් ලවා මෙහි අත්ති වාරම් ආදිය දමන විට දෙදරා යන්න පුළු වන් නිසා ටිකක් ප්‍රවේසමෙන් කටයුතු කරන්න.

එමෙන්ම මෙම ආයතනයට වුවමනා කරන උපකරණ, හෙදියන් සහ උපසථායි කාවන්ද, අඩුපාඩුවක් නොකට, මේ ස්ථාන යට සපයා දෙන්නය කියාත් මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ සමගම මෙම ස්ථානයට රෝගීන් බැලීමට පැමිණෙන අයටද සැහෙන ආවරණයක් සකස් කර දිය යුතුයි. මෙවැනි ආවරණයක් නැතිකම නිසා වැහි දවස්වලට මෙන්ම අනික් දවස්වලටද ලෙඩුන් බැලීමට එන අයට බලවත් කරදරයකට මුහුණ පාන්න සිදු වෙනවා.

මී ලඟට 55 වන අංකය යටතේ වෛද්‍ය ආයතනවලට නල මාර්ගයෙන් ජලය සැප සීම, කැළි කසල ඉවත් කිරීම සහ ඒවා හා සම්බන්ධ ගොඩනැගිලි නඩත්තුව සඳහා රුපියල් 6,18,753 ක මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. මෙම අංකය යටතේ වෙන් කර තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය කොහෙන්ම මදි. බොහෝ තැන්වල අද දක්වාත් ලිංවලින් වතුර රැගෙන රෝහලේ වැඩ කටයුතු කරන බව මා දන්නවා. වතුර සැපයීමේ තිබෙන අසතුටුදායක තත්ත්වය නිසා රෝග සුව කර ගැනීමට යන බොහෝ දෙනා ආපසු ගෙදර එන්නෙ රෝග බෝ කරගෙනයි. ඒ නිසා වතුර පයිප්ප ආදිය සැපයීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

58 වන කාරණය : පාඨශාලා සහ ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාල සඳහා සජීර ගොඩනැගිලි ඉදි කිරීම, දැනට තිබෙන ගොඩනැගිලිවලට එකතු කිරීම් හා වැඩි දියුණු කිරීම්, ගුරු නිවාස තැනවීම්. මහා විද්‍යාලවල ප්‍රධානා චාර්යතුමාටවත් සිටීමට ගොඩනැගිලි නැති තැන් අද තිබෙනවා. ඇයි, මේ අවශ්‍ය යෙන්ම කළ යුතු දේ නොකරන්නේ ? ගුරුවරුන් පාසලේ සිට සැතපුම් 3 කට ඇතින් පදිංචි නොවිය යුතුයයි දෙපාර්ත මේන්තුවේ චක්‍ර ලේඛයක කියා තිබෙනවා. එසේ නම් තමුන්නාන්සේලා සැතපුම් තුනක් ඇතුළත ගුරු නිවාස තනන්න ඕන. දැන් බස්නාහිර පළාතේ අවුරුදු 10ක් සේවයක් කර ඇති ගුරුවරුන් මොනරා ගල ආදී පළාත්වලට මාරු කරනවා. ඔවුන්ට පවුල් පිටින්ම හෙට අනිද්දා යන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා. ඒ අය නිවාස සොයාගන්නෙ කොහොමද ? දෙපාර්ත මේන්තුව චක්‍ර ලේඛයක් යැව්වාට ඒවා ක්‍රියාවේ යොදන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා—ගුරු වරුන්ට අවශ්‍ය ගොඩනැගිලි තනා නැති නිසා—ඇත සිටියි, සමහර ගුරුවරුන්ට එන්න සිද්ධ වන්නේ. ඇත සිට එන විට නියම වේලාවට පාසලට එන්න බැරි වෙනවා. සැතපුම් 10, 15, දුර සිට එන අයට බස් නියම වේලාවට නැති නිසාත්, වෙනත් ගමන් පහසුකම් නැති නිසාත්, වේලාවට පාසලට එන්න බැරි වෙනවා. උදේ 8 ට පාසලට පැමිණිය යුතු වුවත් සමහර විට 9 ට වත් එන්න බැරි වෙනවා. සාමාන්‍ය වශයෙන්ම එසේ දුර සිට ගුරු වරුන් පැමිණීමෙන් ලමයින්ට පැය බාග යක් පමණ ඉගැන්වීමක් කෙරෙන්නේ නැහැ. දවසකට පැය බාගය බැගින්, මෙසේ බලන විට, සතියකට පැය දෙකහමාරක් ලමයින්ට අධ්‍යාපනය ලැබෙන්නේ නැහැ. දවස් 150 ට පැය 75 ක් ලමයින්ගේ අධ්‍යා පනය අඩු වෙනවා. දවසකට පැය 5 යි, පාසලක උගන්වන්නේ. එවිට ලමයින්ට දවස් 15 ක් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉගැන් වෙන්නේ නැහැ. ගුරු නිවාස නැති නිසා, ගුරුවරුන්ට ඇත සිට එන්න සිදු වීම නිසා, ලමයින්ට දවස් 15 ක පමණ අධ්‍යාපනය නොලැබී යනවා. ගුරු නිවාස හදන්න බැරි ඇයි ? ඇයි මේ සම්බන්ධයෙන් තමුන් නාන්සෙල තවත් අඩියක් කෙලින්ම ගන්නෙ නැත්තේ ? හැම පාසලකටම ගිණි බලන්න මොකද වෙලා තියෙන්නෙ

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය කියා. එකු ලේඛය අනුව නිවාස ක්‍රමයක් ඇති නොකළ නිසා මේ රටේ අධ්‍යාපනය එන්ට එන්ටම හීන වෙනවා. ඒ නිසා වහ වහා ගුරු නිවාස දෙන්න ඕනැ. එකු ලේඛයක් තිබෙනවා නම් එය අකුරටම පිළිපදින්න ඕනැ.

ගුරුවරුන් වශයෙන් අවුරුදු පතා ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් බඳවා ගන්න බව තමුන් නාත්සෙ දන්නවා. තමන්ගේ ගම්වල සිට හැතැපීම සිය හමාර ඇත ප්‍රදේශවලට තරුණ තරුණියන් පත්වීම් ලබාගෙන යනවා. ඒ අයට තමන් පත් වී ගිය පළාත් වල වාසය කරන්න සැහෙන ගෙයක් තබා පැල්පතක්වත් සොයා ගන්න අමාරු වෙනවා සමහර තැන්වල. ඇයි එවැනි තත්ත්වයක් පවතින්න ඉඩ හැර තිබෙන්නේ? පාසැලකට යවන ගුරුවරුන්ට ඒ අවට තැනක පදිංචි වීමට වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්නේ නැද්ද? ගරු ඉඩම් ඇමති තුමාට ප්‍රථමත්කමක් නැද්ද 36 වන වගන්තිය යටතේ ඉඩම් අත්පත් කරගෙන ගෙවල් සෑදීම සඳහා අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට දෙන්න? හැම පාසැලකටම වුවමනා කරන ඒ ඉඩම් ඉක්මනින් ලබා දෙන්න එතුමාට ප්‍රථමනි. ඉඩම් ලබා දුන් නම ගෙවල් හදන්න මුදල් නැත්නම් පැල්පතක්වත් ගහගෙන ඉන්න ප්‍රථමන් වේවි.

ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති මගින් සමහර තැන් වල රෙදි වියන මධ්‍යස්ථාන ඇති කර තිබෙනවා. මේ අවුරුද්දේ එවැනි ආයතන එකක් වත් දෙන්නේ නැහැ. ඒවා තහනම් කර තිබෙනවා. මුළු රටටම 49 ක් පමණයි දෙන්නේ මේ අවුරුද්දේ. එයින් අවසන් කරනවාලු. ගමේ තරුණ තරුණියන්ට එකතු වී යමක් නිෂ්පාදනය කිරීම අද එතකොට තහනම්. සමහර තැන්වල ගොඩනැගිලි ගහල තියෙනවා. ඒවායේ වැඩ පටන් ගත්තොත් තමන්ගේ ශ්‍රමය යොදා වැඩ කිරීමට තරුණ තරුණියන් හැම ගමකම පාහේ ලැස්තියෙන් ඉන්නවා. නමුත් දැන් ඒකත් නැති කරල නේද? ගම්බද ළමයින්ට මාසෙකට රුපියල් 50ක්, 100ක්, 150ක් උපයා ගන්න තිබුණු මාර්ගය සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කළා. ඒ ගොඩනැගිලි පාවිච්චි කිරීමට වහාම ඉඩ දෙන්න ඕනැ. සමහර ගොඩනැගිලි දැන් බාගයක් හදල ඉවරයි. යම්තම් වහලේ ගහලත් තියෙනවා. මේ රටට ගෙන්වන රෙදි ප්‍රමාණය තුනෙන්

එකක් දැන් අඩු කරලයි තියෙන්නේ. ඒ ප්‍රමාණය මේ රටේ ගම්බද උදවියට මෙහිදීම නිෂ්පාදනය කරන්න ප්‍රථමන් නිසා ඒ අයට ආධාර කරන්න. මේ වැය ශීර්ෂය උඩ ඔය කරුණු ගැන මතක් කළේ ඒවා අවශ්‍යම කරුණු වශයෙන් තිබෙන නිසයි. මේ සම්බන්ධව මිට වඩා කපා කරන්න මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මේ වැය කරගෙන යන මුදල්, නැත්නම් වැය වී තිබෙන මුදල්, පාස් කිරීම ගැන අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. නමුත් අපි කියන්නේ වැඩ කෙරෙනවා මදි බවයි. දැන් මේ 59 වන අංකය—පාසැල් වැඩ පොළවල් තැනවීම—ගැන බලමු. මෙය මේකට ඇතුළත් කරනවා පමණයි. වැඩක් වන්නේ නැහැ. මේවා බොහෝ පාසැල්වලට අවශ්‍ය වී තිබෙනවා. ඇතැම් බඩු නිපදවීම පුරුදු පුහුණු කරන්න ඒ ඒ පාසැල්වල ශිෂ්‍යයන්ට ඉඩකඩ සකස් කර දෙන්න ඕනැ. එය අද ඉල්ලුම් කර තිබෙනවා. මගේ හිතේ හැටියට නම් දැන් එය නවත්වලා. මගේ ප්‍රදේශයේ මහා විද්‍යාල තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] ඒවා වැය කළා නම් ඒ ගැන බලන්න තිබුණා. ඒවා තැනීමේදී බැලුවේ නැත්තේ ඇයි? එසේ නො බැලූ නිසා මතක් කර දීමක් මේ කළේ. මගේ කොට්ඨාශයේ බත්තරමුල්ලේ මහා විද්‍යාල විද්‍යාලයයේ ගොඩනැගිලි තනා තිබෙනවා. විද්‍යාගාරයකුත් එහි තිබෙනවා. ඒකට චතුර ටික සපයන්න මාර්ගයක් යොදා නැහැ. එතනට විදුලි බලය දෙන්න මාර්ගයකුත් ඇත්තේ නැහැ. නමුත් එහි “සයන්ස්” උගන්වන්නේ. මගේ කොට්ඨාශයේ බෝම්බියේ මහා විද්‍යාලය තිබෙනවා. ඒකට තවම ගොඩනැගිලි සකස් කර දී නැහැ. නමුත් එය පැරණි මහා විද්‍යාලයක්. ඒකට විද්‍යාගාරයක් ඇති කර වුවමනා කරන උපකරණ සපයා දෙන්න වැඩ පිළිවෙල සකස් වී නැහැ. මේවා කරන්න කියායි ඉල්ලන්නේ. මේවා අවශ්‍ය දේවල්.

ඒ වගේම අද රටවල් හැඩගැසිගෙන යන විධියට මේ රට දියුණු කරන්න ඕනැ නම්, විද්‍යා අංශයෙන් නියම අධ්‍යාපනයක් දීමට වැඩ පිළිවෙල හැම පාසැලකම සකස් විය යුතුයි. විද්‍යාගාර හා ඒවාට අවශ්‍ය උපකරණ දීල රට දියුණු කරන්න ඕනැ. එහෙම නැතුව නිකම් බොරුවට කැගහන්න ඕනැ නැහැ. සංස්කෘත පාලි පමණක් ඉගෙන ගන්නාට රටක් දියුණු වන්නේ නැහැ. අද

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

[ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

විශ්ව විද්‍යාලයට ගොස් බලන්න විද්‍යා අංශයට යන්නේ සියයට කීයද කියා. එම නිසා හැම පාසැලකම “සයන්ස්” ඉගැන්වීමේ වැඩ පිළිවෙල මුල් කරගෙන කටයුතු කරන්න ඕනෑ. විද්‍යා අංශයට අවශ්‍ය ගොඩනැගිලි වික මේ වැය ශීඝ්‍රවලින් හෝ එසේ නැත්නම් ඉදිරියට ඇතුළත් කරගෙන හෝ ඒ වැඩ කරන්න කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. ලමයින් හය සියයක්, හත් සියයක් සිටින පාසැල්වලට ඒවා අවශ්‍ය පිළිවෙලට ලබා දෙන්න. අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට නම් ඕවා කීවාට පලක් නැහැ. විද්‍යා අංශයෙන් අධ්‍යාපනයක් දීමට එතුමා ලැහැස්ති නැහැ. විද්‍යා අංශයෙන් අධ්‍යාපනයක් දීම සඳහා මේ පාඨශාලාවලට අවශ්‍ය ගොඩනැගිලි හා උපකරණ දෙන්න පසුගිය කාලයේ නොහැකිවුවා නම් ඉදිරියටත් එය දෙන්න වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන හැටියට ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

වෛද්‍යාචාර්ය එම්. පී. ඩ්රහමන් (පත් කරන ලද මන්ත්‍රී)

(டொக்டர் எம். பி. டிரஹ்மன்—நியமன அங்கத்தவர்)

(Dr. M. P. Drahman—Appointed Member)

There are about 101 students who are due to start their pre-clinical training in the second Medical College at Peradeniya in January, 1963. This training can be had only in the Kandy Hospital if the Government is not going to build a clinic at Peradeniya itself before January. I should like to have an assurance that the clinic at Peradeniya will be ready in time. If the clinic at Peradeniya will not be ready before January, arrangements should be made now itself for the students to be transferred to Colombo for their pre-clinical training. If even this is not possible the training should be given at the Kandy Hospital.

The Kandy Hospital is about two miles away from the University. The road connecting the two is very narrow and often one sees buses being repaired on it. It is difficult for the students to be conveyed along this road. Once they get to the hospital

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය

they have to spend the whole day there and get back to the University by whatever means possible.

I understand the clinic at Peradeniya is making very slow progress. Cannot the P. W. D. be ordered to see that it is ready by January? If that cannot be done I would appeal to the Government to transfer the students to Colombo because they have already suffered a great deal by the late starting of the second Medical College.

පී. ආ. 9.13

සුමනපාල දහනායක මයා.

(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයට අදාළ කරුණු දෙකක් තුනක් ගරු සභාවට පෙන්වුම් කර දීමට මම අදහස් කරනවා. 29 වැනි අංකය යටතේ, මාතෘ නිවාස ඉදි කිරීම සම්බන්ධව වෙන් කරන මුදලින් අපේ කොට්ඨාශවලට නම් කිසිම වැඩක් සිදු නොවන බව මම කියන්න ඕනෑ. මගේ කොට්ඨාශයේ පල්ලේගම නමැති ස්ථානයේ මාතෘ නිවාසයක් සඳහා ගොඩනැගිල්ලක් සෑදා තිබෙනවා. මෙය සැදුවේ 1955 වර්ෂයේයි. එහෙත් දැනට අවුරුදු 7 ක් ගතවින් ජල ප්‍රශ්නය විසඳා නැති නිසා මේ මාතෘ නිවාසය විවෘත කිරීමට මේතාක් රජයට නොහැකි වුණා. මේ කාරණය ගැන අපි නොයෙක් වර රජයට කරුණු පෙන්වුම් කළා. එහෙත් ඒ සෑම අවස්ථාවකම, දැන් ටෙන්ඩර් කළාය, අහවල් ටෙන්ඩර්කරුවාටයි කොන්ත්‍රාත්තුව භාර දුන්නේ, යනාදී කරුණු කියනවා මිසක් අද වන තුරු මේ මාතෘ නිවාස ගොඩනැගිල්ලේ ජල පහසුව විසඳා නැහැ. අවුරුදු හතක් තිස්සේ මේ ගොඩනැගිල්ල කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැතිව වවුලන්ගේ වාස හවනයක් බවට පත් වී තිබෙනවා. මේ ගොඩනැගිල්ලේ ජල ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා රුපියල් හැට දහසක මුදලක් වෙන් කර තිබෙන බව මට දැනගන්නට ලැබුණා. එහෙත් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව ඒ සම්බන්ධව අද වන තුරු කිසිම පියවරක් ගෙන නැහැ. මේ වෙන් කර තිබෙන රුපියල් හැට දහස විසඳීම කිරීමට යම් අපහසු

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය කමක් තිබෙනවා නම් මම එක්තරා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. එනම් ලීදක් කපා, ඊට මෝටරයක් හෙවත් චතුර ඉහළට අදින යන්ත්‍රයක් සවි කිරීමයි. එසේ නැත්නම් එම ලීදෙන් චතුර ඇදීම සඳහා මිනිසුන් දෙදෙනෙක් හෝ තුන් දෙනෙක් යොදවන්න පුළුවනි. මෙවැනි ක්‍රමයක්වත් අනුගමනය කිරීමෙන් මේ මාතෘ නිවාසය විවෘත කරන්ට පුළුවන් වන බව මම රජයට පෙන්වා දෙන්න සතුටුයි. තමුන් නාන්සේලාට මතක ඇති, කල් දැමීමේ යෝජනා අවසාවකදී මම මේ කාරණය ප්‍රශ්නයක් වශයෙන් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළා. එහෙත් මේ වන තුරු අප විසින් කරන ලද එකම ඉල්ලීමකටවත් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ සැලකිල්ල යොමු කර නැති බව මම ඉතා කනගාටු වෙන් කියනවා. ඒ ගොඩනැගිල්ල දිනෙන් දින ජරාවාස වෙනවා. ඒ නිසා වහාම මේ ගොඩනැගිල්ලේ ජල ප්‍රශ්නය විසඳා මේ මාතෘ නිවාසය විවෘත කළ යුතුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එහෙම නැත්නම් රුපියල් දහදහසක් පමණ වියදම් කර මේ ගොඩනැගිල්ලේ එන්ජිමක් සවි කරන්ට ඕනෑ. එසේ කළොත් ජලය පමණක් නොවෙයි, විදුලි බලයත් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙනවා. මේ කාරණය අතපසු කරන්නේ මන්ද කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. ඒ නිසා සෞඛ්‍ය පහසු කම් නැතිව දුක් විදින මගේ කොට්ඨාශයේ ජනතාව වෙනුවෙන්, මේ කටයුත්ත ඉක්මණින්ම සපුරාලීමට සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා ක්‍රියා කරා විය කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. එසේ කළොත් ඒ මාතෘ නිවාසය ඉක්මණින් විවෘත කරන්ට පුළුවන් වන අතර එයින් ඒ පළාතේ ජනතාවට විශාල ප්‍රයෝජනයක් අත් වෙනවා.

ඊළඟට ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ආරෝග්‍ය ශාලා පුළුල් කිරීම සඳහා අංක 45 දරණ අංකය යටතේ මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. මොරවක ග්‍රාමීය ආරෝග්‍ය ශාලාවට තවත් වැඩිපුර වාට්ටු දෙකක් එකතු කළ යුතුව තිබෙනවා. මෙය අත්‍යවශ්‍ය කරුණක්. පසුගිය අවුරුදු දෙක තිස්සේම මේ ගැන අප කරුණු ඉදිරිපත් කළා. එහෙත් තවමත් එම ආරෝග්‍ය ශාලාවේ

ලංකා සංවර්ධන ණය පනත යටතේ සම්මතිය වාට්ටු ගණන වැඩි කර නැහැ. දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉංජිනේරු මහත්වරුන් ගොස් එම ස්ථානය මණ්ඩින එක පමණයි කරන්නේ. මෙම ආරෝග්‍ය ශාලාවේ දැනට ඇත්තේ එක වාට්ටුවයි. එම වාට්ටුවේ ඇදන් විස්සයි තිබෙන්නේ. එම වාට්ටුවේ ඉඩකඩ තිබෙන්නේ ලෙඩුන් තිස් දෙනෙකුට පමණයි. එහෙත් දැනට ඒ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ ලෙඩුන් පණහකට වඩා සිටිනවා. ලෙඩුන් ඉතාම අඩු දවසටත් 50 ක් විතර ඉන්නවා. ලෙඩුන් සිටින්නේ පිල්වල සහ ඇදන් යට ආදී තැන්වලයි. මා මේ කාරණය මාතර සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරී මහත්මයාටත් පෙන්වා දුන්නා. ඒ වගේම මීට ප්‍රථමයෙන් මේ ගරු සභාවේදී ගරු ඇමතිතුමාටත් මතක් කළා. නමුත් අද දක්වා ඒ ගැන උනන්දුවක් දක්වා නැහැ. එය මනින්නට ගිය මහත්වරුන්ට ගමන් ගාස්තු ආදිය ගෙවා තිබෙනවා. එය මැන ඉවරයි. මොරවක ආරෝග්‍ය ශාලාවට වාට්ටු දෙකක් තැනීමටයි ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තුව සිටියේ. පුළුවන් තරම් ඉක්මණින් අඩු වශයෙන් එක වාට්ටුවක්වත් තනා දෙන මෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

හමිඩ් මයා.

(ജමුථ් හාමිද්)

(Mr. Hameed)

Looking at the Schedule I began to feel that there is some form of hide and seek game in it, because some of the items are specific, for instance, they say hospital extensions at such and such a place and water supply at such and such a place; but there are certain items which are not specific, for instance, seven sets of quarters and offices for Divisional Revenue Officers—we do not know where they are to be established.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙනරා ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I may say, Sir, that all the details were mentioned in the 1957-58 Budget and were debated in this House and accepted. This is only a summary for transferring funds.

லேவா சம்பந்தம் இது பற்றி யென்றே சம்பந்தம்

லேவா சம்பந்தம் இது பற்றி யென்றே சம்பந்தம்

அதிபி மையா.

(ஜனாப ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

If that is so, well and good, otherwise I had a sneaking feeling it was an attempt to hide some of these things because you are establishing them in electorates of Government Members of Parliament.

Whatever it is, we have to make one thing clear, that is, these moneys are not pilfered, are not robbed, are not misused.

செ. சி. பி. டி. சி. டி.

(கௌரவ சி. பி. டி. சி. டி.)

(The Hon. C. P. de Silva)

Unfortunately, I do not know whether the hon. Member was here when this money was voted and spent in 1957-58. You cannot take it up now.

அதிபி மையா.

(ஜனாப ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

As long as you come before this House with this Motion—

செ. சி. பி. டி. சி. டி.

(கௌரவ சி. பி. டி. சி. டி.)

(The Hon. C. P. de Silva)

The Motion is not to approve the works, but to approve the transfer of funds to the Consolidated Fund of Ceylon.

அதிபி மையா.

(ஜனாப ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I am afraid we will have to go very far into it. As long as you table a Motion you cannot say whether an hon. Member was there or not at that time.

செ. சி. பி. டி. சி. டி.

(கௌரவ சி. பி. டி. சி. டி.)

(The Hon. C. P. de Silva)

You referred to pilfering and so on.

அதிபி மையா.

(ஜனாப ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

That is what I still maintain. We have to make sure that these moneys have been utilized in the correct way. To cite a parallel example, a building

for the Salt Corporation was put up at a cost of Rs. 68,000, and what was the timber used? Sawn rubber timber. That was at Boondala. Do you want the particulars?

செ. சி. பி. டி. சி. டி.

(கௌரவ சி. பி. டி. சி. டி.)

(The Hon. C. P. de Silva)

No, no; you are right.

அதிபி மையா.

(ஜனாப ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

What is the guarantee that these people will not use sawn papaw trees? That is what we want to make sure. Even if the work has been done and finished, we have a right to ask that question.

I am sorry the Hon. Minister of Education is not here, otherwise I would like to point out to him with regard to these school buildings, when a certain amount of money is allocated, you have no objection to a contractor doing it and you pay the full estimated sum, but when it comes to a case of a Parent-Teacher Association using the best material and doing it in the most correct manner, you are not prepared to allow anything more than 55 per cent. and in some cases 75 per cent. of the subsidy. That is the practice. I am sure hon. Members of the Government will bear me out when I say that when a Parent-Teacher Association puts up a building they do have a certain amount of feeling for that building, they feel they are putting it up for their children. If you are prepared to give the full estimated sum to a private contractor why do you not allow it to a Parent-Teacher Association?

I have one more point to make. That is about items under village works undertaken by Rural Development Societies on a self-help basis. Voting money like this is not going to help. It is not going to help you to promote the very principle of "self-help" basis. We will be throwing cold water on "self-help" basis.—[Interruption.]—I am happy that the Hon. Minister says he will not do so.

පරිපූරක මුදල

When you take this "self-help" basis what are the items that come under that? They are, opening up of roads, putting up R. D. S. halls and putting up community centre halls. Most of these things come under "self-help" basis. I think during the last one year the roads that had been opened up by the people were done not on the principle of "self-help" basis but on the *shramadana* principle. Now on this principle how many roads can you take up and how many rural development society halls can you put up? When we speak of reconstruction and development of the rural areas I would like to appeal to the new Finance Minister to pay more attention to and vote more money for this purpose so that the people who are today wedded to the *shramadana* movement will not be discouraged. After all, the people who are wedded to the *shramadana* movement are helping the Government. The Government must recognize their work and meet them half-way by seeing to it that they do not vote such poor sums of money.

Those are the two things that I wanted to bring to the notice of the Hon. Minister and I believe the new Minister of Finance will be more liberal and not start chopping the vote here and there and "try to build a house out of jam."

ප්‍රශ්නය විමසන ලද්දේ, සභාසම්මත විය.

පරිපූරක මුදල : ජාතික සංවර්ධන ණය පණත යටතේ සම්මතිය

குறைநிரப்புத் தொகை : தேசிய அபிவிருத்திக்
கடன் சட்டத் தீர்மானம்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: RESOLUTION UNDER NATIONAL DEVELOPMENT LOAN ACT

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

That this House hereby resolves, under section 5 (2) of the National Development Loan Act (Chapter 409), that the sum

පරිපූරක මුදල

of Rs. 2,950 expended out of the Consolidated Fund during the Financial Year ending on September 30, 1958, for work connected with or incidental to national development and specified in the Schedule hereto, shall be charged to the loan raised under section 2 of that Act:—

Schedule	Rs.
1. Grant to the Ceylon Institute of Scientific and Industrial Research	2,950

This is similar to item No. 12. It is a Resolution under the National Development Loan Act for a small sum of Rs. 2,950 spent in the year 1957-58 by the Ceylon Institute of Scientific and Industrial Research.

ප්‍රශ්නය සභාසම්මත කරන ලදී.

ප්‍ර. සා. 9.28

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ස්ථානය විශේෂයෙන්ම නියම ආකාරයට ක්‍රියාත්මක කළ යුතු ස්ථානයක් ව තිබේ. විද්‍යා අංශයෙන් දියුණුවත් බලාපොරොත්තුවන උදවියට මේ ලංකා විද්‍යාත්මක සහ කාර්මික පර්යේෂණායතනයෙන් නියම ප්‍රයෝජන ලබා ගත හැකි වන අන්දමට එය සකස් කරන්න ඕන. එය මේ රට දියුණු කිරීමට විශාල ආධාරයක් වෙනවා. එම නිසා ඒ ස්ථානයට කොයි තරම් මුදලක් වියදම් කරනවාද, මොන මොන කරුණු ගැන එහි පර්යේෂණ පවත්වාගෙන යනවාද, ඒ පර්යේෂණ මාර්ගයෙන් කොයි කොයි කර්මාන්ත දියුණු කිරීමට රපෝර්තු ආදිය පිළියෙළ කර ප්‍රසිද්ධ කර තිබෙනවාද, යන කරුණු ගැන අපි දැනගත්ට සතු වුයි. මන්ද? අද කෘෂිකම් අංශයෙන් පමණක් නොවෙයි, කාර්මික අංශයෙන්ත් මේ රට දියුණු කළ යුතුව තිබෙනව. රට කාර්මික අංශයෙන් දියුණු කිරීමට නම් මේ ආයතනය මගින් යම් යම් කර්මාන්ත ගැන පර්යේෂණ පවත්වා ඒ කර්මාන්ත දියුණු කිරීමට විශේෂ උපදෙස් ලබා දෙන්න ඕන. ඒ උපදෙස් ආදිය රටේ ප්‍රසිද්ධ කළ යුතුයි. අපි පසුගිය දිනවලදී පත්‍ර මගින් ඉල්ලා සිටියා, ඒ ස්ථානයේ කරනු ලබන පර්යේෂණ ආදිය සම්බන්ධ නිවේදන ආණ්ඩුවේ අවුළු කන්තෝරුව මාර්ගයෙන් මුද්‍රණය කර ප්‍රසිද්ධ කරන්න ය කියා. එසේ

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

නැතිව රපෝර්තුවක් පමණක් ප්‍රසිද්ධ කළාට මදි. ඒ ආයතනයෙන් අද රපෝර්තු පිට කරනවා. නමුත් විද්‍යාව ඉගෙන ගන්න සිසුන් ඉන්න මහා විද්‍යාලවලට පරීක්ෂණ ගැන වැඩි විස්තර ඇති වාර්තා යවනවා නම් කුඩා කාලයේ සිට විද්‍යා අංශයේ ඉගෙන ගනිමින් සිටින ඒ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට තමන් ගේ අනාගතය හැඩ ගස්වා ගත යුත්තේ කොයි ආකාරයටද, තමන් බැසිය යුත්තේ කොයි අංශයටද කියන එක මා හිතන්නේ පැහැදිලි වෙනවා ඇති කියයි. මේ පර්යේෂණායතනයේ වාර්තා විශ්ව විද්‍යාලවලටත්, මහා විද්‍යාල ආදියටත් කෙලින්ම යැවීම අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව හාර ගන්න ඕනෑ. එසේ කරගෙන ඒවායේ පුස්තකාලවලට මෙම වාර්තා යවන්න ඕනෑ. ඒවා ලමයින් හැඩ ගැසීමට උපකාර වෙනවා. තමන් බැසිය යුත්තේ කොයි අංශයටද, තමන් යෙදිය යුත්තේ කොයි කර්මාන්තයේද, ඒ ඒ කර්මාන්ත මේ රටේ කොයි අන්දමට දියුණු කළ හැකිද, කියන කාරණා ලමයින්ට අවබෝධ වෙනවා. එසේ පාඨශාලාවල විද්‍යා අංශවල ඉගෙන ගන්නා උසස් පන්තිවල ලමයින්ට ඇතැම් සාකච්ඡා සදහා මේවා ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. පර්යේෂණාගාරවලින් නිකුත් කරන රපෝර්තු විද්‍යාව උගන්වන ස්ථාන වලට යවා ඒ ලමයින්ට ඒ කරුණු ගැන අවබෝධයක් ලබා දී ඊට දියුණු කරගැනීමට මග සලස්වන්න. මේකත් ඉතාමත් වැදගත් අංශයක්. මෙයත් මුදල් වැය කරන්නට ඕනෑ තැනක්. එම නිසා මේ ලංකා විද්‍යාත්මක සහ කාර්මික පර්යේෂණායතනයේ වාර්තා සෑම මධ්‍යම විද්‍යාලයකටත්, මහා විද්‍යාලයකටත්, ඒ වගේම පුස්තකාලයටත් බෙදා හැර ශිෂ්‍යයන්ගේත්, ඒවා කියවන වෙත අනෙක් උදවියගේත් මේ පිළිබඳ දැනුම වැඩිදියුණු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලද්දේ, සහාසම්මත විය.

පරිපූරක මුදල : දුම්රිය සේවය

குறைநிரப்புத் தொகை : புகையிரதப் பகுதி

SUPPLEMENTARY SUPPLY: RAILWAY

ගරු පී. බී. ජී. කලුගලේ (ප්‍රවාහන හා රජයේ වැඩ පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ பி. பி. ஜி. கலுகல்ல—போக்குவரத்து, கட்டுவெலை அமைச்சர்)

(The Hon. P. B. G. Kalugalla—Minister of Transport and Works)

That a supplementary sum not exceeding Rupees One million nine hundred and eighty-four thousand five hundred (Rs. 1,984,500) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule	Rs.
Head 164—Railway.	
Vote No. 1—Personal Emoluments and other allowances of staff ..	1,984,500

ප්‍රශ්නය සහාසම්මත කරන ලදී.

ප්‍ර. හා. 9.33

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විශේෂයෙන් කැලණිවැලි දුම්රිය මාර්ගය සම්බන්ධයෙන් වචන කීපයක් කියන්නට තිබෙනවා. මේ දුම්රියෙන් අද බොහෝ දෙනා ගමන් කරනවා. මේ දුම්රිය මාර්ගය ඉතා මත් පටුයි. ඒ නිසා දුම්රිය තරමක් වේගයෙන් ගමන් කරන විට එක ආසනයක සිටින කෙනකු තවත් ආසනයක සිටින කෙනකු හා එකට හැප්පෙනවා. සමහර විට ඉස්සරහ ආසනයක සිටින කෙනකු පස්සා ආසනයක සිටින කෙනකු හා හැප්පෙනවා. දැන් හෝමාගම ඔරුවල යකඩ කර්මාන්ත ශාලාවක් සාදා ගෙන යන නිසා මේ දුම්රිය මාර්ගයද දියුණු කිරීම විශේෂයෙන් අවශ්‍ය වී තිබෙනවා. මේ දුම්රිය මාර්ගය වැටී තිබෙන්නේ “හයි ලෙවල්” බස් රථ මාර්ගය හා සමාන්තරවයි. හයි ලෙවල් පාර දැල විශාල ජනකායක් සිටිනවා. ඒ පාර දැල ජනගහනය ඉතා තදයි. එම නිසා අඩු වශයෙන් අවිස්සාවේල්ල දක්වා වත් මේ දුම්රිය මාර්ගය පළල් කොට ක්‍රමානුකූල දුම්රිය ධාවනයක් ඇති කළහොත් විශාල ජනකායකට ලොකු සේවයක් සැලසෙන බව කියන්නට කැමතියි. මේ දුම්රිය මාර්ගය

පරිපූරක මුදල්

දියුණු කළහොත් මේ ප්‍රදේශයේ සිටින ජනතාවට ලොකු දියුණුවක් ලබන්ට පුළුවනි. බස් කොම්පැනි නිබෙන කාලයේදී නම් ඒ කොම්පැනිකාරයන් මේ දුම්රිය මාර්ගය වැඩි දියුණු කිරීමට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. ඊට අවහිර කළ බව මා මේ ගැන සභාවේදී නොයෙක් වර මතක් කර ඇති. අඩු වශයෙන් අවිස්සාවේල්ල දක්වාත් මේ දුම්රිය මාර්ගය වැඩි දියුණු කළහොත් දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවට විශාල ආදායමක් ලබා ගන්නටත් පුළුවන් වේවි. මුල් කාලයේදී නම් මේ දුම්රිය සේවයෙන් ලාභ ලැබුණා. නමුත් වෙනත් ගමනාගමන පහසුකම් ඇති වුවාට පසුව බොහොම ප්‍රමාද, පිරිහුණු, සේවයක් නිබෙන මේ දුම්රියෙන් බඩු මුට්ටු එහා මෙහා යැවීමට හෝ ගමන් බිමන් කිරීමට හෝ මහජනයා වැඩි කැමැත්තක් දැක්වූයේ නැති බව ඇත්තයි. විශේෂයෙන් තව අවුරුදු දෙකක් යන විට ඔරුවල යකඩ කම්හලෙන් යකඩ නිෂ්පාදනය වන විටත් මේ දුම්රිය සේවය ක්‍රමානුකූලව දියුණු කළ යුතුව නිබෙනවා. ඔරුවල යකඩ කම්හල පිහිටුවන අතර ගම්පහ ප්‍රදේශයේ ඊට අදාළ ගබඩා පිහිටුවන බවකුත් දැන ගන්නට නිබෙනවා. එසේ කිරීම නම් තේරුමක් නැති වැඩක්. කෙසේ හෝ වේවා, මේ දුම්රිය සේවය දියුණු කිරීමට ක්‍රියා කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

හමිඩ් මයා.

(ജതാപ් ഹമീദ്)

(Mr. Hameed)

I want to know from the Hon. Minister why vacancies in the Railway Department are not filled. You will find that millions of rupees are being paid as overtime. This has two defects. One defect, as you will agree with me, is that overtime is not productive. The volume of work done is not very productive. The second is the question of employment. After all, there are thousands of youths who are seeking employment. Why do you not fill those vacancies? Millions of rupees are being paid as overtime. I know that there are various rackets that centre around this question of overtime. I do not want to go into details. The allocation of overtime itself is honeycombed with favouritism. Therefore, I

පරිපූරක මුදල්

would like to appeal to the Hon. Minister to see that these vacancies are filled without further delay.

Railway losses, especially on account of thefts, continue to increase. We have the railway security officers. I would like to ask the Hon. Minister why up to date these security men are not allowed to appear in civilian clothes at the railway yard. As soon as they go to the railway yard in uniform the talk goes round and everybody knows that the security men are about the place. Security men must be allowed to appear in civilian clothes in the railway yard.

We have the Colombo-Kandy train every day leaving Colombo at 4 p.m. I would like the Hon. Minister to consider this suggestion. On Saturdays there are a large number of Government officers and officers working in the commercial sector who leave their offices by 1 p.m., but they have to hang around until 4 p.m. for the train. I would request the Hon. Minister to see whether it is not possible to start this train from Colombo on Saturdays only at 2 p.m. so that these officers can get home in time.

When they reach Kandy they have to proceed from there to Matale and various other places, and if my suggestion is accepted they will be able to get their buses in time.

There is one more matter I want to mention. Udathalawinna is a point on the Kandy-Matale line. On that line, Udathalawinna, is the most paying point. Udathalawinna is a point on the line between Kandy and Matale. Trains stop at Udathalawinna but I do not want to call it a station because there is no building there. Correspondence on this subject has been going up and down for the last 5 or 6 years. I should like to appeal to the Hon. Minister to take up that matter because this is a centre that has been neglected. An old abandoned railway waggon is used as a railway station.

The next thing is we have a train leaving Colombo called the Nanu Oya Express at 6.05 a.m. It reaches Kandy

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[හමිඩ් මයා.]

by 9 o'clock. I want the Hon. Minister to consider the possibility of running a connecting train up to Matale. You will find that people who wish to proceed beyond Matale have no connecting train. I hope the Hon. Minister will look into it.

Finally, it is understood that there is to be classless travel from the 1st of next month on short distance trains. Now I am not arguing on the pros and cons of classless travel, but I should like to point out that there will be a problem with regard to Government servants because their class of travel is determined by the salary they draw, and they are entitled to season tickets. As I said I am not debating the pros and cons of this matter, but I would like if this question could be gone into.

බබිලිට්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகவாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I want to make a few observations. The first point I wish to mention is the new colour light signalling scheme. That has been put into operation from the first of this month. Today, in spite of the signals being given from the cabins of various stations, there is what is called the master keyboard at the Maradana railway station which is expected to give signals to all the stations within a certain distance from Colombo. This colour light signal scheme has been in operation from the first of this month. I myself have experienced certain delays as a result of the introduction of this scheme. The trains that come into Colombo halt between the Slave Island and Fort stations, and sometimes the delay is over half an hour. The same is true of the trains on other lines. Not only is there an inordinate delay between the Fort Railway Station and the other stations, but I also learn that the new signal system does not operate properly.

A few days ago a collision was barely averted. I do not know whether this new colour light scheme had been fully tested before it had been put into operation. I also do not

know whether those who are supervising this work have a full and detailed knowledge of the scheme. I learn that in the recently averted collision the fault was with those who operated the master keyboard at Maradana. I hope that there will be no major disaster as a result of ignorance on the part of those who operate the scheme. The Minister should look into this carefully so that possible collisions and inordinate delays are averted.

There is one other point on which I wish to make a few comments. The overtime bill of the Railway in the year 1960-61 was Rs. 6.6 million and the overtime bill in the year 1961-62 was Rs. 7.2 million. The Minister has said that the overtime bill is due to vacancies not being filled. He also admits that the increase in the overtime bill is due to the fact that the vacancies in 1961-62 were more than the vacancies in 1960-61. This is a deplorable state of affairs. I do not know what the overtime bill is going to be in 1962-63. Assuming that the overtime bill in 1962-63 will also be Rs. 7.2 million, in a space of three years you would have spent Rs. 23 million on overtime, a colossal sum of money to spend on overtime which you could well have spent on new employees. There are a large number of youths who are anxious to join the Railway. The Hon. Minister is aware, and he has been very sympathetic on this point, that there is a very large waiting list of the children of railway employees who are very anxious to come into the service. I do hope that he will look into this question carefully and see that a large number of the children of railway men are employed and that this excessive overtime bill is reduced.

ප්‍ර. හා. 9.49

සුමනපාල දහනායක මයා.

(திரு. ஸுமனபால தகவாயக்க)

(Mr. Sumanapala Dahanayake)

කොළඹ-මාතර දුම්රිය ගමන පිළිබඳව වචන කීපයක් මතක් කරන්න කැමතියි. "රඳුණ කමාරි" දුම්රිය අද දවසේ බොහෝම

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ජනප්‍රිය වී තිබෙන බව කියන්න ඕනෑ. “රුහුණු කුමාරි” උදේ 6 ට මාතරින් පිටත් වෙලා කොළඹ බලා එනවා. නැවත හැන්දෑවට මාතර බලා යනවා.

මාතර සිට කොළඹ බලා එන අයගේත් කොළඹ සිට මාතර බලා යන අයගේත් ගමන් පහසුව සඳහා පැය තුනකින් මේ ගමන කෙළවර කරන්න පුළුවන් රුහුණු කුමාරි හා සමාන තවත් දුම්රියක් වුවමනා බව අප කියා සිටිනවා. මීට ඉහතිනුත් මේ පිළිබඳව මෙම සභාවේදී ප්‍රකාශ කර ඇති. උදේ හතකුත් ගණනකට කොළඹ සිට මාතර බලා දුම්රියක් පිටත් වෙනව. ඒක මාතරට යන්ට පැය 5 ක් විතර ගත වෙනව. වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයන්ට, නීතිඥයන්ට, කෙටියෙන් කියනවා නම් ඉක්මනින් ගමන්බිමක් කරන්න වුවමනා කරන උදවියට නියම වෙලාවට එම දුම්රියෙන් තම ගමන් බිමක් කරන්න අමාරුයි. මාතර සිට උදේට රුහුණු කුමාරි දුම්රියෙන් පැමිණෙන අයට උදේ 9 ට කන්තෝරුවල පෙනී සිටින්නත් පුළුවනි. ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, රුහුණු කුමාරි දුම්රිය හා සමාන තවත් දුම්රියක් මෙම මාර්ගයට යොදන්නය කියා. එම දුම්රිය කොළඹින් උදේ 6 ට පිටත් වීමට යෙදවෙත් සවසට කොළඹ බලා ආපසු පැමිණෙන්නටත් පුළුවනි. ගරු ඇමතිතුමා හුඟක් උනන්දුවෙන් වැඩ කරන බව අපි දන්නවා. මෙම කාර්යය ඉටු කර දෙන ලෙස මා එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කලුගල්ල

(කෙළාචාල කලුගල්ල)

(The Hon. Kalugalla)

Mr. Deputy-Speaker, I must thank the Members of the Opposition for allowing these five Supplementary Estimates to be passed within a short time. The very valuable suggestions made by the hon. Members will receive my earnest consideration.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

පරිපූරක මුදල් : දුම්රිය

දෙපාර්තමේන්තුව

குறைநிரப்புத் தொகை : புகையிரதச் சேவை

SUPPLEMENTARY SUPPLY : RAILWAY

මතු පළවන යෝජනාව සභාසම්මත විය.

That a supplementary sum not exceeding Rupees Four million one hundred and seventy-three thousand three hundred and twenty-five (Rs. 4,173,325) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule	Rs.
Head 164—Railway.	
Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure ..	3,503,500
Vote No. 6—Economic Development—Recurrent Expenditure ..	669,825
	<u>4,173,325</u>

මතු පළවන යෝජනාව සභාසම්මත විය.

That a supplementary sum not exceeding Rupees Six million four hundred and ninety-nine thousand (Rs. 6,499,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule	Rs.
Head 164—Railway.	
Vote No. 7—Economic Development—Capital Expenditure ..	6,499,000

—[ගරු කලුගල්ල]

පරිපූරක මුදල් : දුම්රිය

දෙපාර්තමේන්තුවට ඩීසල්

ජලවේගබල කෝට්ටි

குறைநிரப்புத் தொகை : டீசல் நீர்ச்சக்திப் பெட்டிகள்

SUPPLEMENTARY SUPPLY : DIESEL HYDRAULIC POWER COACHES FOR RAILWAY

මතු පළවන යෝජනාව සභාසම්මත විය :

That a supplementary sum not exceeding Rupees Three million one hundred and twenty-two thousand (Rs. 3,122,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year

பரிசுரக இடல்

பரிசுரக இடல்

[அரு கருவெல்]

beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto —

Schedule

Rs.

Head 164—Railway.

Vote No. 7—Economic Development—Capital Expenditure .. 3,122,000

—[அரு கருவெல்]

**பரிசுரக இடல் : கருவாயக அருவ
கருவ நோவபலல் துமீரக மாரிகக**

குறைநிரப்புத் தொகை : கட்டுநாயக்கா வரை

புகையிரத வீதி

**SUPPLEMENTARY SUPPLY : RAILWAY
LINE TO KATUNAYAKE AIR PORT**

அரு பருவன யேசனாவ கருவகமீதெ வீத.

That a supplementary sum not exceeding Rupees Ten (Rs. 10), (Token Vote), be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other Fund or moneys of, or at the disposal of the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Rs.

Head 164—Railway.

Vote No. 7—Economic Development—Capital Expenditure .. 10
(Token Vote)

—[அரு கருவெல்]

**பரிசுரக இடல் : கிவீல் குவந்
கேவக : கிமாவகித ருனா குவந்
கருவமல் அருவ குவீத**

குறைநிரப்புத் தொகை : கிவீல் விமானப்

போக்குவரத்து—இலங்கை விமானச் சேவை

விமிடட்டுக்குக் கொடுமதி

**SUPPLEMENTARY SUPPLY : CIVIL
AVIATION REFUND TO AIR CEYLON
LTD.**

அரு கருவெல்

(கெளரவ கருவகல்)

(The Hon. Kalugalla)

I move,

That a supplementary sum not exceeding Rupees Thirty-two thousand four hundred and one (Rs. 32,401) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning

on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Rs.

Head 165—Civil Aviation.

Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure .. 32,401

அருவ கருவகமீதெ கருவ கருவ.

பு. கரு. 9.53

கருவீத மரு.

(கருவ பருவீத)

(Mr. Hameed)

Does the Hon. Minister have any scheme for providing an aerodrome at Kandy? It will be admitted that Kandy is the Hill Capital and is the Royal Seat of Kings. Kandy needs an aerodrome. In fact, politically, it is an area from where your Government draws a large number of Members. It will even be a political victory for you. If an aerodrome is not possible I would ask the Hon. Minister to explore the possibility of constructing a sea base there, but at no cost should the identity of the Kandy lake be destroyed.

கருவீத கருவகமீதெ மரு. (கருவகரு)

(கரு. கெளரவ கருவகரு—பாணந்ருறை)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

I think the idea is to have a railway from Katunayake to Colombo which is cheaper than having a road. Are you going to have a separate air terminal in Colombo? If so where are you going to build it?

அரு கருவெல்

(கெளரவ கருவகல்)

(The Hon. Kalugalla)

In the Fort.

கருவகரு மரு.

(கரு. கருவகரு)

(Mr. Jayasinghe)

Firstly I want to know from the Minister whether the aerodrome comes within his Ministry?

அரு கருவெல்

(கெளரவ கருவகல்)

(The Hon. Kalugalla)

No.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

The airport was taken over from the R. A. F. with about 600 acres of land. As you know, this comprises very good coconut property. A few months ago the land was given out on tender on terms which are surprising. According to the figures available to the department only 15.79 coconuts per tree per year was the yield of the property, which worked out at three nuts per tree per pick. Without obtaining accurate figures and without making a correct estimate, purely on the basis of figures supplied by the previous tenants of the R. A. F., you have leased out this valuable coconut property for a period of ten years for a sum of Rs. 73,000.

රු කලුගේ

(கௌரவ கலுகல்ல)

(The Hon. Kalugalla)

The land has been leased by the Land Department.

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

If you want to acquire a lease of land owned by the Ministry of Transport you will have to apply to the Land Commissioner. The terms of the contract are terrible. The Katunayaka Airport authorities have to maintain the boundary fences and the roads.. Surely, the Hon. Minister must acquaint himself with these matters. The calculated loss is about Rs. 3 million to the Government over a period of 10 years.

You had a proposal to have a hundred foot road to the Katunayake Airport. In some instances notices of possession have already been given to some landowners. I now hear that you want to have a railway link.

රු කලුගේ

(கௌரவ கலுகல்ல)

(The Hon. Kalugalla)

The railway link is costing very much less.

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Supposing your plane gets delayed you will have to hold up the train that will transport the passengers. You have this railway link for the quick transport of passengers from the airport to Colombo. If you take it over a period of years you will find that the laying of the new railway line will cost much more than the widening of the road. The widening of the road will solve two problems. It will solve your motor transport problem as well as the problem of transporting passengers from the airport. This line will actually be a mono-rail. I do not see that it is a practical solution to the problem.

The Hon. Minister has not told us one word about his air contracts. We find that we had recently to pay for a difference that was not estimated when he made the proposal for an amalgamated air service. It was stated that Air Ceylon had more freight but according to their returns we find that Air Ceylon is not very prosperous. You are hoping to have more freight and passengers but your charges are a recurring expenditure. I hope the Hon. Minister will kindly take this matter also into consideration.

I must say that he is one of the very few Ministers who co-operate with the Opposition and we are only too ready to co-operate with him.

රු කලුගේ

(கௌரவ கலுகல்ல)

(The Hon. Kalugalla)

The suggestions made by hon. Members will receive my consideration.

As regards the point mentioned by the hon. Member for Galle (Mr. W. Dahanayake) already a site has been selected and soil tests are being taken for the construction of an airport at Kataragama.

With regard to the question of the road, it is an expensive undertaking and is estimated to cost about Rs. 40

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ගරු කළුගල්ල]

million. The financial situation does not permit us to undertake this work. So we are going to run a special diesel which will cost only about Rs. 6 lakhs.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී, සහායමත විය.

පරිපූරක මුදල : සිවිල් ගුවන් සේවය

குறைநிரப்புந் தொகை: சிவில் விமானப் போக்குவரத்து

SUPPLEMENTARY SUPPLY: CIVIL AVIATION

මතු පළවන යෝජනාව සහායමත විය.

That a supplementary sum not exceeding Rupees Twenty thousand (Rs. 20,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto:

Schedule

Head 165—Civil Aviation.

Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure	Rs. 20,000
---	------------

[ගරු කළුගල්ල]

පරිපූරක මුදල : ආහාර කොමසාරිස්

குறைநிரப்புந் தொகை: உணவு ஆணையாளர்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: FOOD COMMISSIONER

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேக்கரா)
(The Hon. D. S. Goonasekera)

I move,

That a supplementary sum not exceeding Rupees Sixty-four million (Rs. 64,000,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto:

Schedule

Head 149—Food Commissioner.

Rs.

Vote No. 4—Services provided by the Department —Recurrent Expenditure 64,000,000

ප්‍රශ්නය සහායමත කරන ලදී.

ප්‍ර. හා. 10.3

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ වැය ශීඝ්‍රය සම්බන්ධව දීර්ඝ සාකච්ඡාවක් කිරීම අවශ්‍ය නිසා තමුන් තාන්සේ මේ ගරු සභාවට ඒ සඳහා අවස්ථාව දෙන්නට ඕනෑ. කෝටි හයාමාරක වැය ශීඝ්‍රයක් මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. මේක එසේ මෙසේ වැය ශීඝ්‍රයක් නොවෙයි. මේක හිමාලය පර්වතය වගේ විශාල වැය ශීඝ්‍රයක්. මේක භූමිකම්පාවක් ඇති කරන වැය ශීඝ්‍රයක්.

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேக்கரா)
(The Hon. D. S. Goonasekera)

මේකේ කාරණා වෙන් වෙන් වශයෙන් විස්තර කර දුන්නොත් මන්ත්‍රීතුමාට ලේසි වෙයි.

ඩබ්ලිව් දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

ඒකත් මම එක කාරණයක් හැටියට ලකුණු කර ගන්නා. මේක භූමිකම්පාවක් ඇති කරන වැය ශීඝ්‍රයක්. මෙවැනි විශාල, හිමාලය පර්වතය වගේ, වැය ශීඝ්‍ර ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අපේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන බව මම මූලිකම කියන්නට කැමතියි. අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන විට ගණන් හිලවි පිළිබඳ ප්‍රමාණවත් නිවැරදි තත්ත්වයක් තියෙන්නට ඕනෑ. එසේ නැත්නම් අයවැය ලේඛනය විහිළු වක් වෙනවා. අයවැය ලේඛනයේ තේරුමක් නැති වෙනවා. මේ පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය සම්පූර්ණයෙන් නිශ්ප්‍රභ වී යනවා. එම නිසා රුපියල් කෝටි හයාමාරක වැය ශීඝ්‍රයක් ඉදිරිපත් කිරීම සම්බන්ධයෙන්

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවට තදින් දොස් පවරන්නට ඕනෑ. පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය ගැන කිසි තැකීමක් නැතිව, මහජනතාවට තිබෙන වගකීම ගැන කිසි සැලකිල්ලක් නොදක්වා, විශාල මුදලක් වියදම් වන වැය ශීඝ්‍රයක් විස්තර කිසිවක් නැතිව ඉදිරිපත් කිරීම පාර්ලිමේන්තුවට කළ අගෞරවයක් ය කියා මා කල්පනා කරනවා. මෙහි සඳහන් කර තිබෙන කරුණු 5 පිළිබඳව විස්තර සපයා නැත්තේ මන්ද කියා මා අහනවා. වැඩ බලන ඇමතිතුමාට ප්‍රථමයෙන් කරුණා කර එම විස්තර අපට සපයන්න?

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)
(The Hon. D. S. Goonasekera)

මව්.

Rs.

(a) Increase in the quantity of local rice purchased under the Guaranteed Price Scheme ..	19 million
(b) Decrease in revenue consequent to the reduction in the selling price of white sugar ..	17 „
(c) Payment of demurrage ..	4 „
(d) Increased cost of American flour purchased under P. L. 480 and Canadian Gift flour ..	2 „
(e) Under provision in original estimates in anticipation of price fluctuations ..	21 „

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

මෙම විස්තරය දීම ගැන වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූති කරන අතර මෙම කරුණු මුලින්ම මෙහි සඳහන් නොකිරීම ගැන දෙපාර්තමේන්තුවට දොස් පවරන්න ඕනෑ. කෙසේ හෝ වේවා, දැන් මෙම විස්තර තිබෙන නිසා දීර්ඝ වශයෙන් මෙම වැය ශීඝ්‍රය යටතේ සාකච්ඡාවක් පවත්වන්න පුළුවන්. මෙම කාර්යය පිළිබඳව අවුරුදු 15 කට වැඩි කාලයක පළපුරුද්දක් ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවට තිබෙනවා. ඒ හෙයින් මෙම ඇස්තමේන්තුව පිළිබඳ විස්තර සැපයීම දෙපාර්තමේන්තුවේ යුතු කමක්ව තිබුණා. එය නොකිරීම ආණ්ඩුව කළ බලවත් වරදක්.

ආණ්ඩුව විසින් මහජනයාට කරන සේ වාචන්ගෙන් පළමුවන සේවය වශයෙන් හැඳින්විය හැක්කේ ආහාර සැපයීමයි. ආහාර සැපයීමේ ඇස්තමේන්තු වැරදි විධියට තිබෙනවා නම් ආණ්ඩුවේ නොයෙකුත් වැඩ කටයුතු අවුල් වෙන්න ඉඩ තිබෙනවා. ඊට නිදර්ශනයක් වශයෙන් මැතදි හාල් හුණ්ඩු දෙකක් කැපීමේ යෝජනාව සඳහන් කරන්න පුළුවන්. හිටපු මුදල් ඇමතිතුමාට අස්වන්න සිද්ධ වූයේ හාල් හුණ්ඩු දෙකක් කැපීමට ගිහිනුයි. ජූලි මාසේ 26 වන දා හිටපු මුදල් ඇමතිතුමා හාල් හුණ්ඩු දෙකක් කැපිය යුතුයයි යෝජනා කරමින් කළ අයවැය කථාවට පසුව ලොකු අර්බුදයක් ඇති වුණා. ඒ අර්බුදය නිසයි, මුදල් ඇමතිතුමාට අස්වන්න සිදු වූයේ. අගෝස්තු 31 වන දා සූර්යග්‍රහණයක් තිබුණා. ඒ සූර්යග්‍රහණය ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවේ නොසැලකිල්ල නිසා ඇති වූවක්. වැරදි ඇස්තමේන්තු කිරීම නිසා ඇති වූවක්. ඒ සූර්යග්‍රහණයේ අපලය නිසයි, මුදල් ඇමතිතුමාට අස්වන්න සිදු වූයේ. ආහාර දෙපාර්තමේන්තුව ඉදිරිය බලන්නේ නැතිව වැරදි ඇස්තමේන්තු කිරීමෙන් මුළු කැබිනට් මණ්ඩලයම නොමග හැර තිබෙනවා. මේ වැය ශීඝ්‍රයෙන් පැහැදිලිවම ඔප්පු වන කාරණයක් තමයි. ආහාර දෙපාර්තමේන්තුව කැබිනට් මණ්ඩලයේ ඇස්වලට වැලි ගසා ඇති බව. එපමණක් නොවෙයි. පාර්ලිමේන්තුවේ ඇස්වලටත් වැලි ගසා තිබෙනවා. මුළු ලංකාවේම මහජනයා රවටා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ වැය ශීඝ්‍රය පිළිබඳව සම්පූර්ණ කරුණු නිරාකරණය කර ගැනීම පිණිස දීර්ඝ වශයෙන් සාකච්ඡා කළ යුතුයි.

ජූලි 26 වන දා හිටපු මුදල් ඇමතිතුමා හාල් හුණ්ඩු දෙකක් කැපීමට යෝජනා කොට කීව්වා, මට වෙන කරන්න දෙයක් නැත කියා. නමුත් ඊට මාසෙකට පස්සෙ තවත් කට්ටියක් කියනවා, කරන්න දෙයක් තිබෙනවාය කියා. මේ අදහස් දෙක එකට එක සන්සන්දනය කරන්නෙ කොහොමද කියා මම අහන්න කැමතියි. හාල් හුණ්ඩු දෙක කැපීම අවශ්‍යයි, ඒක නොකර බැහැ කියා හිටපු මුදල් ඇමතිතුමා කීව්වා නම්, ඊළඟ මුදල් ඇමතිතුමා කියතොත් හාල් හුණ්ඩු දෙක කැපීම අවශ්‍ය නැත කියා, මොකක්ද මේකෙ තේරුම? මේ අදහස් දෙක සන්සන්දනය කරන්න පුළුවනි කොටද? කවුද මෙතන වැරදිකාරයා?

පරිපූරක මුදල්

[ඛනිජ. දහනයක මයා.]

නිදහස්ව කල්පනා කරන මට කියන්නට පුළුවනි, ඒ ගරු මුදල් ඇමතිවරයා නොමග යැව්වේ ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවෙන් දිය යුතු ගණන් හිලව් ආදිය වැරදි ලෙස දීම නිසාය කියා. වැඩ බලන මුදල් ඇමති තුමාට මම අවවාදයක්, උපදේශයක්, දෙන්නට කැමතියි. කවුරු කුමක් කිව්වත්, ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කුමක් කිව්වත්, තමුන් නාන්සේ සිහි බුද්ධියෙන් කල්පනා කර බලන්න සියලු දේම.

අද “දවස” පත්‍රයේ මුල් පිටුවේ එක්තරා ප්‍රවෘත්තියක් තිබෙනවා. මොකක්ද ඒ ප්‍රවෘත්තිය? දැනට සිටින මුදල් ඇමති තුමා අයවැය හිඟය පියවන්නට පුළුවනි කියනවා හාල් හුණ්ඩු දෙක කපන්නේ නැතුව. තමුන් අභියෝගයක් කර තිබෙනවා ඒ ගණන් හිලව් කොහෙන්ද ආවේ කියල. මේවා ඔක්කොම අපි කියවා බලනවා. මේ හැම පත්තරයක්ම කියවන්නට තරම් වේලාවක් තමුන් නාන්සේලාට තියෙනවද කියන්නට මම දන්නේ නැහැ, තමුන් මම පත්තරවල තියෙන ඔය ආරංචි කියවනවා. ඒ ආරංචි තමුන් නාන්සේලාටත් මම දෙන්නම්.

“දවස” පත්‍රය දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන පත්තරයක්ය කියා අපට ආරංචියි. දොම්පේ මන්ත්‍රීතුමාගේ කටහඬයි “දවස” පත්‍රයෙන් පිට වෙන්නේ. සමහර අය කියනවා, දොම්පේ මන්ත්‍රීතුමා මේ පත්‍රය පිටුපසින් ඉන්නවා ය කියා. ඒ පත්තරේ අද බලන්න, අභියෝගයක් කර තිබෙනවා. සී. පී. ද සිල්වා අලුත් මුදල් ඇමතිතුමාගේ ගණන් හිලව් සම්බන්ධයෙනුයි ඒ අභියෝගය කර තිබෙන්නේ.

හාල් ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් බුරුමයට ගිය දූත පිරිස ආපසු විත් තමුන් නාන්සේට දුන්නේ මොන ආරංචියක්ද කියා මම තමුන් නාන්සේගෙන් අහන්නට කැමතියි. ඒ අය තමුන් නාන්සේට යම් ආරංචියක් අරන් එන්නට ඇති. රටට අවශ්‍ය හාල් ප්‍රමාණය ලබා ගන්න ඉඩ තිබෙනවද, මුදල කෙතෙක්ද, යනාදී කරුණු ගැන එතුමාට දන්නට ඇති. මම නිලධාරීන්ට චෝදනා කරන්නට කැමති නැහැ. ඔය හාල් ජාවාරමත් සිහි ජාවාරමත් අවුරුදු 15ක් හෝ ඊට වැඩි කාලයක් තිස්සේ කර සිටින ඔය නිලධාරීන්ගේ වැඩ ගැන ටිකක් පරීක්ෂාවෙන් කටයුතු කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාට කැමතියි.

පරිපූරක මුදල්

අවවාද කරනවා. ඒ අයට දැන් මේ ජාවාරම් හොඳට පුරුදු වෙලයි තියෙන්න. ඇමති තුමාගේ ඇස් දෙකට වැලි ගහන්නට තරම් පුරුද්දක් දැන් ඒ අයට තිබෙනවා වෙන්නට පුළුවනි. ඉංග්‍රීසි කියමනක් මට මතක් මුණ: “The old order changeth, yielding place to new” පරණ සිටින අත්හැර දමන්නට ඕනෑ අලුත් එකක් ගන්නට ඕනෑ. ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවේ දැන් ඉන්න නිලධාරීන් වෙනුවට අලුත් නිලධාරීන් පත් කරනවා නම් මම බොහොම කැමතියි. ආහාර වෙළෙන්දන්ගේ ප්‍රශ්නයට ටිකක්වත් අත නොගහපු, සම්පූර්ණයෙන්ම අලුත්, ඒ ප්‍රශ්න ගැන කිසිම දෙයක් නොදන්න, මෙපමණ කාලයක් ඒ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් සහභාගි නුවූ, මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කිසිම හැඟීමක් නැති, පුරුද්දකුත් නැති, අලුත් කණ්ඩායමක් දමා වැඩ කරවනවා නම් මම මගේ කැමැත්ත ප්‍රකාශ කරනවා. මන්ද, ඒ අලුත් අයට පෙනේවි නොයෙක් දේවල්. බුරුමයේ සිට එංගලන්තෙට එන්නට පුළුවනි. බුරුමේ ඉඳල ලංකාවට එන්නට පුළුවනි. ලංකාවේ සිට ඇමෙරිකාවට යන්නටත් පුළුවනි. පී. එල්. 480 නීතිය අනුව තවත් රටකින් සිහි ගෙවන හුවමාරු ඇති කරන්නටත් පුළුවනි. එකම පරණ කෙතෙක්වත් ඒ නිලධාරී මණ්ඩලයට නොයොදා අලුත් අය මේ කාරණයට යොදනවා නම් ඒ පරණ පුරුදුවල ඇති වැරදි තමුන් නාන්සේලාට ඔප්පු වේවිය කියා මා විශ්වාස කරනවා. තමුන් නාන්සේලාට බුරුමයෙන් හාල් ලැබෙන්නේත්, කියුබාවෙන් හෝ වෙන රටකින් සිහි ලැබෙන්නේත්, එහෙම නැත්නම් ඇමෙරිකාවෙන් හෝ ඕස්ට්‍රේලියාවෙන් පිටි ලැබෙන්නේත්, ඉතාම පහසු, ලාභ මුදලටය කියා තමුන් නාන්සේලා හිතනවද? මා නම් හිතන්නේ නැහැ. මේ ආහාර ද්‍රව්‍ය ඔසිට වඩා ලාභයට ලබා ගන්න පුළුවනි. එම නිසා මම කිසිම පුද්ගලයෙකුට චෝදනා වක් නොකොට ඉතාමත් ඕනෑකමින් තමුන් නාන්සේගෙන් ඉල්ලනවා, ඒ ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරී කණ්ඩායම සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් කර අලුත් කණ්ඩායමක් දමා වැඩ කරන්න කියා.

මේ අපේ වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමාට මම එක්තරා මල්මාලාවක් දමන්න කැමතියි. එනම්, මේ හාල් පොත් ජාවාරම

පරිපූරක මුදල්

පිළිබඳ කාරක සභාව නිර්භයව කිසි නිල ධාරියෙකු බේරන්න තැන් කරන්නේ තැනිව් අවංකව වැඩ කිරීම ගැනයි. ඒ කාරක සභාවේ සභාපතිවි සිටි නිසා නොයෙකුත් කරුණු ගැන තමුන් නාන්සේ දැන් අපට වඩා දන්නවා. ඒ හාල් පොත් දීම සම්බන්ධයෙන් තිබුණු විශාල හොරකම ගැන තමුන් නාන්සේ පුදුමයෙන් පුදුමයට පත් වුණා. එතන නේද අලි බබා සහ හොරු හතලිස් දෙනා ඉන්නේ? වර්තමාන ලෝකයේ අලිබබා සහ හොරු හතලිස් දෙනා පිළිබඳ නව කථාව ලියන්න තමුන් නාන්සේ කරුණු සොයා ගත්තා. ඒ ගැන අපි තමුන් නාන්සේට ප්‍රශංසා කරනවා. ඒ සොයා ගත් කරුණු මොනවාද? වැරදි විධියට, නොනිසි විධියට, හොර විධියට හාල් පොත් පාවිච්චි කිරීමෙන් මහජනයාට වරදක් කළා පමණක් නොවෙයි, ආණ්ඩුවට අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ විශාල අලාභ හානි කර තිබෙනවා. ඒ හොරකම් අනුව තමුන් නාන්සේලා මොන විධියටද ක්‍රියා කර තිබෙන්නේ කියා අපි දැනගන්න සතුටුයි. මේවා ප්‍රසිද්ධ නොකරන්නේ ඇයි? බලන්න ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හාල් පොත් බෙදා දීමේ සුළු ක්‍රමයේ මෙපමණ වැරදි සහ හොරකම් තිබුණා. බුරුමයෙන් සහ ඇමෙරිකාවෙන් ආහාර ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීම සමග සමාන කර බලන විට ලංකාවේ හාල් පොත් බෙදීම හරියට පුහුල ඇතුළේ නොවිලය වගෙයි. හාල් පොත් බෙදීම සුළු කාරණයක්, ලොකු දෙයක් නොවෙයි. එය හරියට කරන්න පුළුවන් වන්නට ඕනෑ. ලංකාව පළාත් නවයකට බෙදා තිබෙනවා. ඊළඟට දිස්ත්‍රික්කවලට බෙදා තිබෙනවා. ඒවායේ වෙනම මුලාදානි වසම් තිබෙනවා. හැම මුලාදානි වසමකටම එක මුලාදානියකු බැගින් සිටිනවා. එතකොට රට හැම තැනම එක ආණ්ඩුවේ නිලධාරියෙක් යටතේ තිබෙන විට, හාල් පොත් බෙදීමේ කාර්යය සුළු වැඩක්; අභ්‍යන්තර වැඩක්. එය පුහුල් ගෙඩිය ඇතුළේ නොවිලය වගෙයි.

ඒක ලේසි වැඩක්. ඒ ලෙහෙසි වැඩය වත් හොඳට කරන්ට බැරි වුණා නම් ඒකෙ සිටින්නේ අලිබබා සහ හොරු හතලිස් දෙනා බව මම කියනවා. බුරුමය, ඇමරි

පරිපූරක මුදල්

කාව, ඔස්ට්‍රේලියාව, කියුබාව, ආදී රටවල් සමග කරන ආහාර හුවමාරුවේ කොපමණ ලොකු හොරකම් තිබෙනවාද කියා තමුන් නාන්සේලා දන්නවාද? මේ අභ්‍යන්තර හාල් පොත් බෙදා දීමට තමුන් නාන්සේ කොමිටියක් පත් කර හොඳට වැඩ කරන්ට කල්පනා කිරීම ගැන අපි තමුන් නාන්සේට ප්‍රශංසා කරනවා. ඒ අතරම පිටරටවලින් හාල්, පිටි, සීනි සහ තවත් නොයෙකුත් බඩු ගෙන්වීමේ හුවමාරු ක්‍රමයේ විශාල හොරකම් තිබෙනවා. ඒ නිසා පළපුරුදු, ඒ සම්බන්ධ කරුණු දන්න, අය ගෙන් යුත් කොමිටියක් පත් කරන මෙන් අපි තමුන් නාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පිටරටවලින් බඩු ගෙන්වන හුවමාරු කිරීමේ ජාවාරමක් සම්බන්ධ කාරණයක් ගැන මම මතක් කරන්ට කැමතියි. මිටිසුබිෂි කියා විශාල ධනපති වෙළඳ සමාගමක් ජපානයේ තිබෙනවා. අපේ නොග වෙළඳ ආයතනය, සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එක, අවුරුදු පනා ටින් කැම විශාල නොගයක් මේ සමාගමින් ගෙන්වනවා. ජපන් රටින් ගෙන්වන ටින් කැම වර්ග ලාභ නිසා ඒවා මිල දී ගන්න කියන දැන්වීම් චිත්‍රපටි බලන්න ගියාම අපට දකින්නට ලැබෙනවා. එහෙත් මේ ජපන් රටින් ගෙන්වන ටින් කැම වර්ග ලාභ නැහැ. මම කලින් සඳහන් කළ සමාගමින් ගෙන්වන ටින් කැම වගේම ඉස්තරම් ටින් කැම හුඟක් ලාභයට විකුණන තවත් සමාගමක් ජපානයේ තිබෙනවා. එම සමාගම් දෙකේම ටින් කැම පිළිබඳව ඒ කාරණය මම මේ ගරු සභාවේ ඔප්පු කළා. ඒ ටින් කැම වර්ග දෙක මම ගරු සභාවට ගෙනවිත් තමුන් නාන්සේලාට පෙන්වනවා. මේ එක වර්ගයක් ලංකාවට ගෙන්වන්නේ සමුපකාර නොග වෙළඳ ආයතනයයි; අනෙක් වර්ගය ගෙන්වන්නේ පුද්ගලික සමාගමක්. ඒ ටින් කැම වර්ග දෙකම එක සමානයි. තමුන් සමුපකාර නොග වෙළඳ ආයතනය ඒ ටින් කැම ගෙන්වන විට මිල වැඩියි. පුද්ගලික සමාගම ගෙන්වන විට මිල අඩුයි. ඒ කාරණය මම ඔප්පු කළා. මේකෙ හොරයක් තිබෙනවා. මේ කාරණය ගැන මිට අවුරුද්දකට පෙරත් මම තමුන් නාන්සේලාට කරුණු කීවා.

පරිපූරක මුදල්

[ඔබ්බේ. දහනායක මයා.]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ගරු සභාවේ අප ඕනෑවාට වඩා කථා කරන වාස කියා ඇතැම් අය අපට දොස් කියනවා. එහෙත් තමුන් නාන්සේලා අපට කොපමණ දොස් කීවත්, අපට කොපමණ අවහිර පැමිණෙව්වත්, මහජනයා වෙනුවෙන් අප මේ කාරණා ඉදිරිපත් කරනවා. මේ ටින් කෑම පිළිබඳව මා කරුණු විස්තර කළාට පසු අලුත් ධනපති කණ්ඩායමක් ගැසූ ගුණ්ඩුවක් තමුන් නාන්සේ දන්නවාද? ඒ කණ්ඩායම එකතු වී මිටිසුබ්බි සමාගමේ ශාඛාවක් ලංකාවේ ඇති කළා. ඔවුන් එම ශාඛාව ඇති කළේ තවත් විශාල පිළිවෙළට මේ රට සූරා කෑමටයි. මේ සම්බන්ධව වැඩි විස්තරයක් කරන්න මම අදහස් කරන්නේ නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, මිටිසුබ්බි සමාගම ලංකාවේ ඇති කළ ශාඛාව සම්බන්ධව විස්තරයක් “ටිරිබ්ලයන්” පත්‍රයේ තිබුණා. සනිපතා පළ වන පත්‍රයක් වූ “ටිරිබ්ලයන්” පත්‍රයේ මෙවැනි පුවත් පළ වීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා. “ටිරිබ්ලයන්” පත්‍රයේ අදහස්වලට අප විරුද්ධ වුණත්, සමහර අවස්ථාවලදී පළ වන මෙවැනි වැදගත් කරුණු ගැන අප සැලකිලිමත් වෙන්න ඕනෑ. අපි නොදන්න හැංගි තිබෙන නොයෙකුත් විධියේ ජාවාරම් එළි කරන නිසා මා විශේෂයෙන්ම ඒ පත්‍රයේ “ෂර්ලොක් හෝම්ස්” කියන නමින් ලියන කතෘවරයාට ස්තූති කරන්න කැමතියි. මිටිසුබ්බි ජාවාරම්කාරයන් මේ රටේ ගෙන ගිය අළුත් හොරකමක් ඒ “ටිරිබ්ලයන්” පත්‍රයෙන් හෙළිදරව් කළා. තමුන් ඒව එළි කිරීමෙන් ඇති වූ ඵලය කුමක් ද? මා ඊට පෙර මෙනෙතට ටින් දෙකක් ගෙනත් පෙන්නු විට ඒක ගණන් ගත්තේ නැහැ. “ටිරිබ්ලයන්” පත්‍රයේ වාක්‍ය හුඟක් ලිවීමෙන් පසුත් එය අහන්නේ නැත්නම් ඒ කරුණු පෙන්වා දීමෙන් අපි කරන්නේ පාළු ගෙයක වළං බිදීම වගේ වැඩක්. අපි නොයෙක් කරුණු ඉදිරිපත් කරනව, තමුන් ඒව ගැන තමුන් නාන්සේලාට කිසිම අවබෝධයක් ඇත්තේ නැහැ. ඒ වගේම ඒව ගැන ක්‍රියා කරන්නේත් නැහැ. ඒ වෙනුවට මුදල් යවනව, යවනව, කෝටි ගණන් යවනව. ඒවා පරීක්ෂා නොකිරීමෙන් තමුන් නාන්සේලා අමාරුවේ වැටෙනවා. මේ ඊයේ පෙරේද අරගලයක් ඇති

පරිපූරක මුදල්

වුණේ රුපියල් කෝටි කීයක් සම්බන්ධයෙන්ද? කෝටි 1.1 ක් සම්බන්ධව. ඒ අරගලය ඇති වෙන්නේ නැහැ, තමුන් නාන්සේලා සෝදිසි කළා නම් කොහෙ කොහෙද මුදල් අපතෙ යන්නේ, කියා. තමුන් නාන්සේලා ශක්තිවත්තව ඉදිරියට ගමන් කළා නම්, කවුරු හෝ වේවා හොරකම් කරන අය නැති කර දමනවාය, අපේ රටට ආහාර ගෙන්වීමේ කාර්යයන් අපේ රටේ ආහාර බෙදා හැරීමේ කාර්යයන් ඉතාම හොඳින් අපි කරනවාය කියා, ඒ රුපියල් කෝටිය ලබාගන්න බැරිද?

වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමා පමණක් නොව, ස්ථිර ඇමතිතුමාත් සොයා බැලුවේ නැද්ද, කරවල වෙළඳාම සම්බන්ධයෙන් නොග වෙළඳායතනය මොන අන්දමට ක්‍රියා කළාද කියා? කරවල වෙළඳාම ආණ්ඩුව අතට ගැනීම ගැන අපි විරුද්ධ වුණේ නැහැ. ඒ ප්‍රතිපත්තියට අපි ප්‍රශංසා කළා. කරවල ජාවාරම ආණ්ඩුව අතට පත් කර ගැනීමේ ප්‍රතිපත්තිය හරි. තමුන් නාන්සේලා ඉදිරිපත් කළ තර්කය සම්පූර්ණයෙන්ම හරි. කරවල මෙරටට ගෙන්වීමේදී නොග වෙළෙන්දන් නොයෙක් විධියේ අයුතුකම් සහ හොර වැඩ කළා. තමුන් නාන්සේලාගෙන් අපි බලාපොරොත්තු වුණේ කුමක්ද? ඒ ව්‍යාපාරය අණ්ඩුවට පවරා ගැනීමෙන් පසු හරියාකාර එය කරාවිය කියායි. තමුන් ඒක හොඳට කළාද? මහජනයා කබලේ සිට ලිපට වැටීමයි එයින් සිදු වුණේ. පිටි සර බද දුප්පත් මහජනයාගේ විශේෂ ආහාරයක් වන කරවල ටික නැති කර දැමීම. පුදුම විධියට කරවල මිළ හුඟක් නැග්ග. සත 90 ට ගත් බොම්බිලි කරවල රාත්තල රුපියල් දෙකක් වුණා නම්, රුපියලට ගත් හාල් මැස්සන් රාත්තල සිලිං පහක් වුණා නම්, තමුන් නාන්සේලාගේ ක්‍රමය අනුව සිදු වුණේ කරවල මිළ ඉතා ඉහළ යාමයි.

පූ. හා. 10.34

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy-Speaker)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වෙන්න. දැන් කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(තිரு. උප්ගියු. තෙත්තායාය)

(Mr. W. Dahanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ කර වල ජාවාරම ගැන අපට සන්නේෂ වෙන්ට මොකක්ද සිද්ධ වුණේ? එක පැත්ත කින් කරවල හිඟ වුණා; අනික් පැත්තෙන් කරවල මිළ නැග්ගා. කොහොමද මේ කරුණු දෙක එක වර සිද්ධ වුණේ? එය ජනසතු කිරීමේ වරදක්ද? ඔව්, සමහර ප්‍රතිගාමීන් නම් කියනවා ඇති, ජනසතු කිරීමේ වරද නිසා එය සිදු වෙනවාය කියා. නැහැ. කරවල වෙළඳාම ජනසතු කිරීම හරියටම හරි. කරවල ජාවාරම ජනසතු කරන්නට තුබුණේ බොහොම ඉස්සරයි. කෙසේ හෝ වේවා, මේ ආණ්ඩුව කරවල ජාවාරම ජනසතු කිරීම ගැන මා මේ ආණ්ඩුවට ප්‍රශංසා කරනවා. නමුත් ඒ සමගම දොස් පැවරිය යුතුව තිබෙන්නේ ජනසතු කරන ලද ඒ ව්‍යාපාරය ඉතාමත් වැරදි විධියට පාලනය කිරීම ගැනයි; දූෂණ සහිතව පවත්වා ගෙන යාම ගැනයි. ඒ විධියට කටයුතු කර ජනසතු කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියට අවනම්බු කිරීම ගැනයි, මා මේ ආණ්ඩුවට දොස් පවරන්නේ. දැන් සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? ගම්බද ජනතාවට දැන් කර වල නැහැ. මෙම ව්‍යාපාරය ජනසතු කළාට පසු කාටත් ලාබෙට කරවල ලැබෙනැයි අප සිතුවා. නමුත් දැන් කල්පනා කර බලන විට ඒ සිතුවිල්ල නිෂ්ඵල එකක් බව පෙනේ. එක්තරා වෙද මහතකුගෙන් බෙහෙතක් ගෙන, තුබුණු මොකක්දෝ එකකුත් වැසි ගිය බවට ගම කතාවක් තිබෙනවා. කරවලවලට සිදු වූ හරිය ගැන කල්පනා කර බලන විට එය ඊට හොඳ උපමාවක්. තුබුණු ලෙඩේ සුව කර ගැනීම සඳහා බෙහෙත් ගත් විට මොකද වුණේ? තමුත්තාන්සේලා ඒ ගැන අසා ඇති නොවැ. අන්න ඒ සිදු වුණු දේ තමයි කරවල ජාවාරමටත් වුණේ. හාල්, පිටි, සීනි, වගේම කරවලත් මේ රටේ මිනිසුන්ට අත්‍යවශ්‍යයි.

ඒ. ෂිවසුන්දරම් මයා. (කිලිනොච්චි)

(තිரு. ආ. ශිවසුන්දරාම්—කිලිනොච්චි)

(Mr. A. Shivasunderam—Kilinochchi)

There is no Quorum, Sir.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන් කොට ගණපූරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිත්‍ර ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපූරණයක් තුබුයෙන්—

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(තිரு. උප්ගියු. තෙත්තායාය)

(Mr. W. Dahanayake)

ජනසතු කිරීමේ හොඳ ප්‍රතිපත්තිය අනුව කරවල ජාවාරම ජනසතු කළ ආණ්ඩුවට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණු අකර තැබීම ගැනයි මා විස්තර කරමින් සිටියේ. ආණ්ඩුව හොඳ වැඩක් කළ බව ඇත්තයි. ආණ්ඩුවේ චේතනාව හොඳයි. නමුත් සිදු වුණු ප්‍රතිඵලය කුමක්ද? ප්‍රතිඵලය නරක් වුණා. හාල්, පිටි, සීනි, වගේම ගම්බද ජනතාවට කරවල අවශ්‍ය ආහාරයක්. ඒ නිසා කරවල නැති කළොත් ගම්බද ජනතාවගේ ආහාරයේ වැදගත් කොටසක් නැති කළා සේ සලකන්නට පුළුවනි. දුප්පත් ජනතාවට අවශ්‍ය ආහාරයක් වූ කරවල නැති කිරීම ලොකු වරදක්. කරවල ප්‍රශ්නය උඩ තමුත්තාන්සේලාට හුඟක්ම ජන්ද නැති වුණු බව සමහරුන් කියනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටියත් මගේ සිතේ නම් එවැනි අදහසක් නැති බව කියන්නට කැමතියි. මේ පිළිබඳව තමුත්තාන්සේලාගේ චේතනාව හොඳ බව මා නිතරම කල්පනා කරනවා. තමුත්තාන්සේලා කරවල වෙළඳාම ජනසතු කෙළේ හොඳ චේතනාවකින්. නමුත් වරද තිබෙන්නේ ඒක නිසි පිළිවෙලට නොකිරීමෙනි. ගම්බද ජනතාවගේ මගුලක් තුලාවක්, මරණයක්, නම් දීමක්, යාළු මිත්‍රයන් එකතු වීමක්, ආදී මේ හැම කරුණකදීම ඒ අයට කරවල වුවමනා කරනවා. නමුත් දැන් නම් වුවමනාවල් සඳහා කරවල ගැනීමට ගම්බද ජනතාවට පුළුවන්කමක් නැහැ. සිංහල අවුරුද්දට කරවල කුරියෙක් නැති සිංහල ගෙදරක් හොයා ගන්න බැහැ. කොළඹ කුරුළුවන් තේ සිංහල ගෙවල් හැරෙන්න අනිකුත් සියලුම සිංහල ගෙවලට සිංහල අවුරුද්දට කරවල කුරියෙක් ගෙනියන්න අමතක කරන්නේ නැහැ. ගම්බද ජනයාට කොස් ටික තම්බාගෙන කන්න විදියක් නැහැ, කරවල නැතුව.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාච්ඡන්ද්‍රාචාර්ය ආචාර්ය ආචාර්ය)

(An hon. Member)

ආයි. කිරි හොදි?

පරිපූරක මුදල්

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(*திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க*)
(Mr. W. Dahanayake)

අයිසෝ, ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ මන්ත්‍රී තුමාට වඩා තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති කරවල නැතුව කොස් කෑම හරියට මොකක් වාගෙද කියන එක.

හමීඩ් මයා.
(*ஹமீத்*)
(Mr. Hameed)

මනමාලි නැති මගුල් ගේ වාගෙ.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(*திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க*)
(Mr. W. Dahanayake)

මනමාලි නැති මගුල් ගේ වාගෙයි කියා අකුරුණ දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියනවා. කරවල සැහෙන මිලකට ගෙවුවත් මහ ජනයාට බෙදා දුන්නේ නැති නම් තමුන් නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුවට ලොකු පාඩුවක් සිදු වන බව මා මෙම අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කමතියි. තමුන්නාන්සේලා නිවැරදි කරුවන් වුණත් මෙම ප්‍රශ්නයේ දී මහජනයා තමුන්නාන්සේලාට දොස් පවරනවා. මේ කරවල ජාවාරමෙහි දූෂණ ඇති කළේ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් විසිනුයි. තරක නිලධාරීන් නිසා ආණ්ඩුවේ හොඳ චේතනාවට සිදු වුණු දේ බලන්න. මෙම කරවල ජාවාරමෙන් තමුන්නාන්සේලාට පුළුවනි, පාඩමක් ඉගෙන ගන්න. හාල්, පිටි සහ සීනි පිළිබඳ ජාවාරම් මීට වඩා හොඳට කරන්න වග බලා ගන්න.

දැන් මෙම වැය ශීර්ෂය දෙස විස්තර වශයෙන් බලමු. අභ්‍යන්තර වී ගැනීමේ ක්‍රම සම්බන්ධව කරුණු දෙක තුනක් කියන්න තියෙනව. අද දවසේ ගොවියාට වී බුසලකට රුපියල් 12 ක් නියම විධියට ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ කරුණ හරි ගස්සා ගන්න තමුන්නාන්සේලා නියම විධියට ඉදිරිපත් වෙලා ක්‍රියා කර තිබෙනවාය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. අයුක්ති සහගත රෙගුලාසි දෙකක් තිබෙනවා. කරුණා කර මා කියන කරුණුවලට ඇහුම්කන් දෙන්න. තමුන්නාන්සේලා නොදන්න දේවල් තමයි මම කියන්නේ. මා දැන් කියන්න යන්නේ අලුත් දෙයක්. [බාධා කිරීම්] ඉස්ටෝරු භාර අය වී ගන්නා විට ගොවි

පරිපූරක මුදල්

යාට කියනව, “ගොවිරාල, උඹ අපට වී බුසල් 20 කට වැඩිය දෙනව නම් අපි වී බුසල් 10 ක් ගන්නේ නැහැ” කියල. තමුන්නාන්සේලා ඒක දැනගෙන හිටියද? ගොවිරාල වී බුසල් 30 ක් ආණ්ඩුවට විකුණන්න ගෙනාවම 20 යි විකුණන්න පුළුවන් වෙන්නේ. 10 ක් ගෙතියන්න වෙනව, ගෙදර. එසේම වී බුසල් 40 ක් ගෙනාවොත් ඒකෙනුත් 10 ක් ආපසු ගෙතියන්න වෙනව.

සිරිසේන මයා.
(*திரு. சிரிசேன*)
(Mr. Sirisena)

ඇයි ගොවිරාල කන්නේ නැද්ද?

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(*திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க*)
(Mr. W. Dahanayake)

ඒක පුද්ගලික කාරණයක්. ඒක ගොවි යාට අයිති කාරණයක්. තමන්ට කොච්චර කන්න වුවමනා වෙනවද කියන එක ගොවි රාල දැනගනිවි. ඒක දන්නේ ආණ්ඩුව නොවෙයි. ඒ ගොවි රාල කඩෙන් ගන්න හාල් කනවද, වී හාල් කරගෙන කනවද, කියන එක තීරණය කරන්න ඒ ගොවි රාලට නිදහස තියෙන්න ඕනෑ. ඇයි තමුන්නාන්සේලා වී බුසල් 10 ක් ගන්න බැරිය කියා නියෝගයක් කරල තියෙන්නේ? එයින් වන විපාකය ගැන කල්පනා කර බලමු. මෙන්න මේකයි, එයින් සිදුවන විපාකය. ඒ ගොවි රාල වී බුසල් 10 ගෙදර ගෙන යනවා. ඔහු ලග කෑපනුත් තියෙනවා. එක්කෝ ඔහු ඒ කෑපන් වික කළ කඩේට යවනවා; එසේ නැත්නම් වී බුසල් 10 කළ කඩේට යවනවා. ඒ දෙකෙන් එකක් ඔහු කළ කඩේට යවන්න ඕනෑ. තමුන්නාන්සේලා වී බුසල් 10 ක් නොගැනීමෙන් කළ කඩ ක්‍රමයක් ඇති කළා. එම නිසා මේ වී බුසල් 10 නොගැනීමේ රෙගුලාසිය සංශෝධනය කරන ලෙස මම වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. තමන් ගෙ සතුවේ හැටියට ඒ වී බුසල් 10 දෙන්න හෝ නොදෙන්න ගොවියාට නිදහස දෙන්න ඕනෑ. ඒ වී බුසල් 10 විකුණන්න ඕනෑ නම් විකුණන්නත්. තමන්ට තබා ගන්න ඕනෑ නම් තබා ගන්නත්, නිදහස දෙන්න ඕනෑ. එසේ නැත්නම් තමුන් නාන්සේලා ඒ ගොවි ජනයාට බරපතල අයුත්තක් කරනවා. එපමණක් නොවෙයි,

පරිපූරක මුදල්

තමුත්තාන්සෙලාගේ මුදල් තත්ත්වය පහළ බැහැල නියෙන නිසා, ආණ්ඩුවට පුළුවනි, ඕනෑවට වඩා වී එනවා, මොකක් හරි ක්‍රමයකින් කොටස කොටස කපලා සල්ලි නොදී ඉන්න ඕනෑය කියා වී බුසල් 20 ට වඩා දෙන ගොවියාගෙන් වී බුසල් 10 බැගින් කපන්න. එතකොට තමුත්තාන්සෙලා අභ්‍යන්තර වී ගැනීමේ ක්‍රමයේ වාසිය සම්පූර්ණයෙන්ම ගොවියට දුන්නද? නැහැ. ඒ වාසියේ කොටසක් තමුත්තාන්සෙලා නැති කළා නේද? ඔව්. ඇයි ඒ නැති කළේ? තමුත්තාන්සෙලාගේ කැටේ සල්ලි නැති නිසා වන්න පුළුවනි. තමුත්තාන්සෙලාගේ කැටේ සල්ලි නැති වුණොට අපි වග කියන්නේ නැහැ. ඒ කැටේ තිබෙන සල්ලි තමයි, අපේ වී. අපට තිබෙන ධනය තමයි අපේ වී. ඇයි, ඒක ගන්නේ නැත කියා මේ ආණ්ඩුව කියන්නේ? ඒ නිසා මේ රෙගුලාසිය වහම ඉවත් කරන ලෙස මම ඉතාමත් කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කාගෙන් අහලද මේ රෙගුලාසිය දැමීමේ? වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමනි, ආහාර සම්බන්ධව උපදෙස් දෙන්නට තමුත්තාන්සෙලාගේ ආණ්ඩු පක්‍ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කොමිටියක් තිබෙනවා නේද?

සිරිසේන මයා.

(කිරු. ශීරිසේන)

(Mr. Sirisena)

ඒකට අපි දැන් යන්නෙත් නැහැ. එක අපි ප්‍රතික්‍ෂේප කරල දාල නියෙනවා. අපි කියන දෙයක් අහන්නේ නැහැ.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(කිරු. උප්‍රායු. තනතුරු)

(Mr. W. Dahanayake)

අන්න අකුරුණ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඇත්ත කියනවා. තමුත්තාන්සෙලාගේ මුණ ඉස්සරහපිට ඉන්න අපෙන් පමණක් නොවෙයි, තමුත්තාන්සෙලාගේ පිටි පස්සෙන් ඉන්න මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් තමුත්තාන්සෙලාට චෝදනා එනවා. වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමා ඉතාමත් කරුණාවෙන් හිතක් ඇති, ඉතාමත් ශාන්ත දාත්ත ලීලාවෙන් ක්‍රියා කරන කෙනෙකු බව අපි දන්නවා. මම මේ තමුත්තාන්සෙලා මයා.)

පරිපූරක මුදල්

දොස් පවරනවාය කියා හිතන්න එපා. මම අහන ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්න. තමුත්තාන්සෙලාගේ පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායමේ මන්ත්‍රීවරුන්ට එකතු කරලා ඇහුවද, අභ්‍යන්තර වී ගැනීමේ ක්‍රමයේ තිබෙන වැරදි මොනවද, ඒවා හරිගැස්සීමට තමුත්තාන්සෙලා දෙන උපදෙස් මොනවාද, කියා? තමුත්තාන්සෙලා පිටිපස්සේ ඉන්න ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් එහෙම උපදෙස් ගන්නවා නම් මෙහෙම පටලවිලි ඇති වන්නෙත් නැහැ. “වත් ස්ටේප් බැක්වර්ඩ්ස්, වූ ස්ටේප්ස් ෆෝර්වර්ඩ්ස්” කියනවා වගේ විගඩම් ඇති වන්නෙත් නැහැ. පිටිපස්සේ ඉන්න මන්ත්‍රීවරු හොඳ මොලයක් ඇතිව මෙහාට ඇවිත් ඉන්න අය. ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කථා කරන්න බැරි වුණොට—

සිරිසේන මයා.

(කිරු. ශීරිසේන)

(Mr. Sirisena)

උපදෙස් දෙනවා පිළිගන්නේ නැහැ. ඒකට අප මොකද කරන්නේ? මෙම චෝදනාව එල්ල කරන්නේ වැඩ බලන ඇමතිතුමාට නොවෙයි. ස්ථිර ඇමතිතුමාගේ හොස්ස ලඟින් මැස්ස යන්න බැහැ. නිකම් එයා දෙස බැලුවත් කේන්ති යනවා. එයාව අපි ප්‍රතික්‍ෂේප කරලයි තියෙන්නේ.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(කිරු. උප්‍රායු. තනතුරු)

(Mr. W. Dahanayake)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා විකක් නිශ්ශබ්දව සිටියේ මගේ කථාවට වඩා වටිනා වචන එම මන්ත්‍රීවරයාගේ කථාවේ තිබුණ නිසයි. මම ඒ මන්ත්‍රීතුමාට කියනවා, පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායමේදී එම ඇමතිතුමාට උපදෙස් දෙන්නය කියා. සෑම දෙයක් පිළිබඳවම දැනුමක් ඇමතිවරයෙකුට හෝ වෙන අන් කවර කෙනෙකුට හෝ නැහැ. සෑම දෙනාම දෙන උපදෙස් වලට ඉතා හොඳින් ඇහුම්කන් දෙන්න ඕනැ. අවුරුදු 4 ක් ඇමතිවරයෙකු වශයෙන් මා වැඩ කළ කාලයේදී මා කටයුතු කළේ ඒ අන්දමටයි. මා සහ අවිස්සාවේල්ලේ මන්ත්‍රීවරයාත් (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.)

පරිපූරක මුදල්

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

තමුසෙයි මාව එළවා ගන්නෙ.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

එක වෙනම කාරණයක්. මම කියන්නෙ මෙයයි. ඇමතිවරුන් අවවාද ලබා ගන්න ඕනෑ. අවවාදවලට ඇහුම්කන් දෙන්න ඕනෑ. පිටුපස අසුන්වල සිටින මන්ත්‍රීවරුන් කියන දේටද අප නිතරම ඇහුම්කන් දෙන්න ඕනෑ. ඒ පිළිවෙලට මේ ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරුන් ක්‍රියා කළා නම් අද ආණ්ඩුව වැටී තිබෙන ආන්ත්‍රාය දායක තත්ත්වයෙන් මිදීමට පිටුපස සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් උපදෙස් ලබා ගන්න පුළුවන්කම තිබුණා.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දැන් වි ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් වචන කීපයක් සඳහන් කරන්න ඕනෑ. මෙම අවුරුද්දේ පටන් අපේ ගොවි ජනතාව නිපදවන සම්පූර්ණ වී ප්‍රමාණය රජය මිල දී ගන්නෙ නැහැ. එක්තරා ප්‍රමාණයක් ඇස්තමේන්තු කර තිබෙනවා. ඊට වැඩියෙන් නිපදවන වී ගන්නෙ නැහැ. අපි මේවා, මේ ආරංචි, සොයා ගන්නෙ කෙසේද කියා ගරු වැඩ බලන ඇමතිතුමා දැන් කල්පනා කරනවා ඇති. මෙම ඇස්තමේන්තුව ගොවීන්ගේ අයිතිවාසිකම් නැති කර දැමීමට ඇති කර තිබෙන එකක්. මේ රටේ ආණ්ඩුව ගොවි යාට දී තිබෙන විශාලම දායාදය තමයි ඔහු නිපදවන වී රජය මිල දී ගැනීම. මෙම ක්‍රමය මුලින්ම පටන්ගන්නෙ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවෙන් තමයි. අප ඇත්ත කියන්න ඕනෑ. වී බුසලට රුපියල් 12 ක් දීමෙන් ආණ්ඩුව කර තිබෙන්නෙ ගොවියාට විශාල ජාතික ත්‍යාගයක් දීමයි. ගොවියා තමයි අප ජාතියේ කොළ ඇටය. සමාජයේ සිටින ඉතා වැදගත් කොටසක් තමයි වී නිපදවන ගොවිරුලල. මෙම ගොවි රුලලට දී තිබෙන දායාදය හොරෙන් ගන්න එපා. ඔහුගේ එම අයිතිවාසිකම නැති කරන්න එපා. එමෙන්ම ගොවි ජනතාවගේ බලාපොරොත්තුද නැති කර දමන්න එපාය කියාත් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

පරිපූරක මුදල්

යල මෝසමට මහ මෝසමට වඩා අස් වැන්න තිබෙනවා, අපේ පළාත්වල. ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව ගිය මෝස මේදී සකස් කළ ඇස්තමේන්තු අනුව මේ මෝසමේදී වී ගන්නවා නම් ඒක හරිද? වැරදියි. මෙසේ වැරදි පිළිවෙලට වැඩ කිරීමෙන් තමුන්නාන්සෙලා අද ගොවි ජනයා ගේ අයිතිවාසිකම් නැති කරනවා. මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ මුලින්ම කියා තිබෙන්නෙ අභ්‍යන්තර වී ගැනීම ගැනයි. ඒ නිසා මේ වැරදි කාරණා ඉදිරිපත් කිරීම ගැන තමුන්නාන්සෙ පිළිතුරක් දෙන්න ඕන. වහාම මේ වැරදි හරිගස්සන්න ඕන. සල්ලි නැතැයි කියන්න එපා. වී ගැනීමට සල්ලි දීම විදේශ හුවමාරු මුදල් නැති විමක් නොවෙයි. එක අතකට සල්ලි කඩදාසි. වී වටිනා ධාන්‍යයක්. වී ගෙන සල්ලි දුන් නාට, ඒ නිසා හුවමාරුවෙන් පාඩුවක් වන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා සල්ලි දී වී ගැනීම මොන විධියකින්වත් අඩු කරන්න එපා. ඒ කටයුත්ත සීමා කිරීමට මොන නීතියක් වත් දමන්න එපා. තමුන්නාන්සෙලා නොයෙකුත් පළාත්වලට අවශ්‍ය මුදල් යවා නැහැ. ඇයි, මුදල් නොයවන්නෙ? තමුන්නාන්සෙලාට තිබෙන අමාරුව මොකක්ද? මුදල් යැවීමට සැම පහසු කමක්ම තිබෙනවා. එසේ නම්, ඇයි මුදල් නොයවන්නෙ? අභ්‍යන්තර වී ගැනීමේ ක්‍රමය යටතේ වී ගැනීමට මුදල් නැතැයි කීමට තමුන්නාන්සෙලාට ලජ්ජා නැද්ද?

මුදල් යැවීම ප්‍රමාද කිරීමෙන් වන්නෙ, ගොවියා තම වී ටික ආණ්ඩුවේ ගබඩාවට තොදී පිට ජාවාරම්කාරයින්ට දීමයි. ඒ නිසා මුදල් ප්‍රමාද කිරීමෙන් සල්ලි යන් නෙ ජාවාරම්කාරයාටයි. ඒ නිසා දව සක්වත් මේ මුදල් ප්‍රමාද කරනවා නම් ඒ වරද කරන නිලධාරියාගේ හිස ගසා දැමිය යුතුයයි මම කල්පනා කරනවා. පිටින් ඉන්න ජාවාරම්කාරයින් සමග නිලධාරීන් එකතු වී මුදල් පමා කිරීම පොම්මෙ ගැනීමක්. අපේ පිටිසරබද ගොවියා ආණ්ඩුවට සල්ලි නැතැයි විශ්වාස කරන්නෙ නැහැ. ගොවියා සිතන්නෙ ඒ නිලධාරීන් කරන වැරදිය කියායි. නිලධාරීන් කලට වේලාවට මුදල් ගෙවන්නෙ නැහැ. වීවලට සහතික මිල ගෙවීමේ ක්‍රමය අලුත්වැඩියා කරන්න. කොහොමද අලුත්වැඩියා කරන්නෙ? ලඟදී මහජන බැංකුව පටන් ගන්නා. ඒ බැංකුවේ ශාඛාවල් විස්සක් තිහක්

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

උතුරු මැද පළාතේ විවෘත කරන්න. හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කය තුළින් මහජන බැංකුවේ ශාඛා විවෘත කරන්න. අභ්‍යන්තර වි මිලියට ගැනීම කළ හැකි කොයි ප්‍රදේශවලද, ඒ ප්‍රදේශවල මහජන බැංකුවේ ශාඛා විවෘත කරන්න. මිලියට වි ගත හැකි හාම ප්‍රදේශයකම මහජන බැංකුවේ ශාඛා විවෘත කරන්න. වි උපදවන්නෙ කොහෙද, එතන මහජන බැංකුවේ ශාඛා විවෘත කරන්න. ප්‍රසිද්ධ නගරවලට පමණක් ශාඛා බැංකු සීමා කිරීමට හේතුවක් නැහැ. නගරවලත් ප්‍රසිද්ධ ස්ථානවලත් පමණක් මහජන බැංකුවේ ශාඛා තිබිය යුතුය කියා හිතන්නට වුවමනාවක් නැහැ. මහජනයා ගැටසෙන තැන්වල, බෙහෙවින් ගනුදෙනු කෙරෙන තැන්වල තමයි බැංකු පිහිටුවිය යුත්තේ. ඒ බැංකුවලට කියන්න කිසිම බියක් නැතිව ගොවියන්ට වුවමනා මුදලත් ණයට දෙන්න කියා. ණය මුදල් වෙනුවෙන් පොලියක් ගන්නත් එපා. වි ගොවිතැන් කරන ජනයාට විශ්වාසය උඩ ණය දෙන ලෙස බැංකුවට කියන්න.

සිරිසේන මයා.

(කිරු. ශිරිසේන)

(Mr. Sirisena)

හොරට වි මනින, හොරට වි ගන්න මුදලාලියාටයි බැංකුවත් සල්ලි ණයට දෙන්නෙ.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(කිරු. උප්පාය. තනතුරු)

(Mr. W. Dahanayake)

අකුරුණ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා වටිනා අදහස් ප්‍රකාශ කරනවා.

සිරිසේන මයා.

(කිරු. ශිරිසේන)

(Mr. Sirisena)

ඔවා ඔක්කොම කුමන්ත්‍රණ අනුව කරන බව අපි දන්නවා.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(කිරු. උප්පාය. තනතුරු)

(Mr. W. Dahanayake)

මහජන බැංකු සේවය දැනට වඩා පුළුල් කරන්න. මහජන බැංකුව දැන් සේවය කරන්නෙ වචනයෙන් පමණයි. ඒක ක්‍රියාවෙන් නම් මහජන බැංකුවක් නොවෙයි.

නම කපුරුහාමි; නමුත් කට ගද ගහනවා. අන්න මහජන බැංකුවේ හැටිත් එහෙමයි. මහජන බැංකුව එක ගොවිරාළ කෙනෙකුට ණයක් දීල තියෙනවද? කුඹුරු යායවල් තිබෙන එක ගමකට ගිහිල්ල ශාඛාවක් පිහිටෙව්වද? ආණ්ඩුවට වි ගන්න සියලුම ස්ථානවල මහජන බැංකුවේ ශාඛා පිහිටුවා මුදල් හදල් හුවමාරුව පටන් ගන්න. ඒ වගේම ණයත් දෙන්න. අද මහජන බැංකුවේ ණය ක්‍රමය ඉතාමත් දුර්වලයි.

සිරිසේන මයා.

(කිරු. ශිරිසේන)

(Mr. Sirisena)

කරවලවලට වැඩිය ගදක් වහනය වෙනවා අනාගතයේදී ඔය බැංකුවල. දුප්පතාට නොවෙයි මුදල් දෙන්නෙ, හොර ගණන්කාරයින්ටයි, හොර බුකිකාරයින්ටයි.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(කිරු. උප්පාය. තනතුරු)

(Mr. W. Dahanayake)

බලන්න තමුත්තාන්සෙලා පැත්තෙන් ම තමුත්තාන්සෙලාට එන ගල් මුල්, පොලු පහරවල හැටි. ඒ නිසා දීර්ඝ වශයෙන් කපා කරන්නට වුවමනාවක් ඇත කියා මා කල්පනා කරන්නෙ නැහැ. මේ විධියට සාකච්ඡා කිරීම ගැන තමුත්තාන්සේ මා සමග තරග නොවනු මැනවි. මහජන බැංකුව මුදල් ණයට දෙන්නෙ හොර බුකිකාරයින්ටය කියා අකුරුණ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියනවා.

සිරිසේන මයා.

(කිරු. ශිරිසේන)

(Mr. Sirisena)

ගොවියටවත් කම්කරුවටවත් නොවෙයි බැංකුව ණය දෙන්නෙ. හොර බුකිකාරයටත් කසිප්පුකාරයාටත් හොර ගණන්කාරයාටත් තමයි දෙන්නෙ.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(කිරු. උප්පාය. තනතුරු)

(Mr. W. Dahanayake)

තමුත්තාන්සෙට මම රහසක් කියන්නම් කරුණා කර ඒ අහගන්න. ඊයේ පෙරේදා සිදු වූ දෙයක් ගැනයි මම මේ කියන්නෙ. කොප්පරා, පොල් තෙල් ආදිය පිටරට පටවන මුරක් තහා මහත්මයා

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[බබ්ලිවි. දහනායක මයා.]

කොහෙ ගියාද දන්නෙ නැහැ. දෙවන රොයිස් ද මෙල් කෙනෙක් වෙලයි ඉන්නෙ. මේ රහස් මම කියන්නෙ තමුන් නාන්සෙ දන්නෙ නැතුව ඉන්නව නම් මතක් කර දෙන්නයි. මම තවම කොටින් කිව්වේ. ඒ මුරරක් තහා මහත්මයා හොඳ කල්පනා වක් ඇති, මොලේ ඇති මිනිහෙක්. පොලීසියට අනුවෙන් නට ගෙයි ටේප් රෙකෝඩ් එකක් තිබ්වා. පොලීසිය ගිහින් හොහෝ මෙන්න, මෙන්න කියලා එක පාරටම ඒක උස්සා ගත්තා. මුරරක් තහා මහතාට ඕනෑ කළේත්, ඒක තැබුවේත්, පොලීසියට සොයා ගන්නමයි. පත්තරකාරයින් හිතුවා, පොලීසිය ලොකු වැඩක් කළා කියා. තමුන් මේක බිල්ලට දෙන්න එනන තැබූ එකක්. මේක පොලීසියට අරගෙන ගොස් ඇහුම්කන් දෙන විට ඔන්න හොර ඔට්ටන් ගැන ලොකු ලොකු අයගෙ නම් කිය වෙනවා. ඒ හොර ඔට්ටන් තැබූ අයගෙන් අඩු ගණනේ එක නමක් ආහාර දෙපාර්ත මේන්තුවේ ලොකු නිලධාරියෙකුගේ නමක්. මෙය හැමෝම දන්නෙ නැහැ. මම දන්නවා. මා හිතන්නෙ කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මහතා) දන්නවා ඇති. මොකද? අපි නොයෙකුත් තැන්වල ගිහින් නොයෙකුත් දේවල් අනුල ගන්නවා. ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවේ ලොකු නිලධාරියෙක් ලොකු ඔට්ටු අල්ලන හැටි මේ මුරරක් තහා මහතාගේ ටේප් රෙකෝඩ් එකේ තිබුණා. තවත් පොලීසියේ ඉහළම ඩී.අයි. ජී. “ඩීග්” කියන කෙනෙකුගේ නමකුත් තිබුණලු. ඔහු හැම නිස්සේම හැම විටම විශාල මුදල් ඔට්ටු දමන කෙනෙක්. කොහොමද ඔට්ටු දමන්නෙ, සල්ලි ගස් තිබෙනවාද? අර ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරියට සල්ලි ලැබුණේ කොහොමද? පොලිස් නිලධාරියට සල්ලි ලැබුණේ කොහොමද? පහා කාරයින්ගෙන්, කසිප්පු කාරයින්ගෙන්, හොර ඔට්ටුකාරයින්ගෙන්, නොවේද? ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරියට සල්ලි ලැබුණේ කොහොමද? ඒවා ලැබුණෙත් අර අලිබබා ගෙ වැනි හුවමාරුවලින් නේද, කියා කල්පනා කර බලන්න.

තමුන් නාන්සෙට තව එකක් කියන්නම්. මුරරක් තහා මහත්මයා මේ ටේප් රෙකෝඩ් එක එනන තැබුවේ තඩුවෙන්

තමන් බේරෙන්න. ඇයි උඹලා මටනෙ ගහන්න එන්නෙ. ගිහිල්ල අහගනිල්ලා කවුද කියලා. මුරරක් තහා උන්නැහේගේ හුවණට ගණදෙවියොත් පරදිනවා. ටේප් රෙකෝඩ් එක තබා පොලීසියට දුන්නෙ තඩුවෙන් බේරෙන්න. ඔන්න අනික් රහස්, සභාපතිතුමනි, මුරරක් තහා මහතා තඩුවෙන් බේරෙන්න අනික් උසස් නිලධාරීන් උත්සාහ කරනවා. ඇයි තඩුවට මුරරක් තහා ඇදල ගත්තොත් ගමරාළගෙ වලිගය වගේ තවත් ලොකු ලොට් එකක් ඇදිල එනවා. උසස් නිලධාරීන් ලොට් එකක්ම ඇදිල එනවා. දුන් මුරරක් තහා තමුන් නාන්සෙලාට සොයා ගන්න බැහැ. ඔහුගෙ ටේප් රෙකෝඩ් එක ලැබුණා. ඒක මැජික් ටේප් රෙකෝඩ් එකක්. එයින් මුරරක් තහා මහත්මයාත් බේරුණා; ජාචාරම් කාරයෝත් බේරුණා. එතනින් ඒ කතාව නිම වෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, මෙන්න හොරකම්වල මහත. මෙන්න අපේ රට විනාශ කරන හොරු. මෙන්න රටේ තිබෙන මුදල් හිඟයට මුල. මේ කරුණු හරි ගැස්සුවොත් තමයි හොඳ මිනිසුන් හැටියට අපට මේ රටේ ජීවත් වෙන්න පුළුවන් වන්නෙ. අපි කුළුල් කා ගැනීමෙන් වැඩක් නැහැ. මේවා ගැන අපි සියලු දෙනාම එක් වී ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ.

ගාල්ල ප්‍රදේශයේ වී ගොවිතැන තිබෙන්නේ ඉතා සුළු වශයෙන් වුවත් මම ඒ ගැනත් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. දුන් මහජන බැංකුව ක්‍රියා කරන ආකාරය සම්බන්ධව මම තමුන් නාන්සෙලාට කීවා. ඊළඟට, ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, වැරදි ආකාරයට ගොවීන්ට පෝර බෙදා දෙන්නෙ මක් නිසාද කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. පෝර බෙදා දෙන ක්‍රම තුනක් අද තිබෙනවා. වුවමනා පෝර ප්‍රමාණයෙන් භාගයකට මුදල් අය නොකිරීම, තුනෙන් කොටසකට මුදල් අය නොකිරීම හා සම්පූර්ණ පෝර ප්‍රමාණයටම මුදල් අය කර ගැනීම, ආදී වශයෙන් අද පෝර බෙදා දෙනවා. ඇයි මේ එක එක් කෙනාට එක එක විධියට පෝර බෙදා දෙන්නෙ? මේවා සාධාරණ ක්‍රම නොවෙයි. ඒ වාගේම විවලට වියදම් කරන මුදලින් භාගයක් කා අතටද යන්නෙ? ගොවි මණ්ඩලයකට හෝ සමුපකාර සමිතියකට බැදී ඒ මාර්ගයෙන් පෝර ඉල්ලන ගොවීන්ට වුවමනා පෝර ප්‍රමාණයෙන් භාගයකට

පරිපූරක මුදල්

මුදල් අය කරන්නේ නැහැ. කිසිම සමිතියකට බැඳී නොසිටින ගොවීන්ට අවශ්‍ය පෝර ප්‍රමාණයෙන් තුනෙන් කොටසක් අඩු කර තබා. මේ ක්‍රම සියල්ලක්ම වැරදියි. සියලුම ගොවි ජනයාට භාගයක් අඩු කර පෝර දෙන්න. ගොවීන් කෙරෙහි කිසිම අවිශ්වාසයක් තබාගන්න එපා. අපේ ගොවි ජනතාව ඉතාම ශිෂ්ටසම්පන්නයි. එම නිසා තමයි, මඩ සෝදා ගත් ගොවියා රජකමට වුවත් සුදුසු කියා රොබට් නොක්ස් වැනි විජානිකයෙක් කීවේ. කිසිම ඔප්පුවක් හෝ ගිවිසුමක් නැතිව ගොවීන්ට මුදල් දෙන්න. ඒ ගොවීන්ට දෙන මුදල් නියමිත කාල වේලාවට ප්‍රථමයෙන් ඔවුන් ආපසු ගෙවාවි. ඒ නිසා මුදල් ගෙවීමේදී ගොවීන් කෙරෙහි කිසිම අවිශ්වාසයක් ඇති කර ගන්න එපා. හුදෙක් විශ්වාසය උඩ පමණක් ඒ ගොවීන්ට මුදල් දෙන්න. මේ අන්දමට තමුත්තාත්සෙ ගොවි ජනතාවට සලකන්නේ නැත්තේ මන්ද කියා මම අහනවා. එම නිසා, ගරු නියෝජ්‍ය සභාපති තුමනි, ගොවි ජනතාවට විශේෂ ලාභ ප්‍රයෝජන සහ උපකාර ලැබෙන ක්‍රමයක් ඇති කරන මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා. මේ සම්බන්ධව නීතිරීති කීපයක් තිබෙන නමුත් ආණ්ඩුව නියම විධියට ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ.

ඊළඟට අපේ වැඩ බලන ඇමතිතුමාට එක් වැදගත් කාරණයක් මම මතක් කරන්නට කැමතියි. මෙන්න අපේ විවිධ සේවා සමිති නොකරන සේවයක්. ව්‍යවස්ථා අනුව ගොවියකු මුලින්ම කුඹුර හාන අවස්ථාවේදී විවිධ සේවා සමිතිය විසින් අක්කරය යට රුපියල් 40 ක් ගෙවන්නට ඕනැ. ඊළඟට කුඹුරේ පැළ හිටවන අවස්ථාවේදී නැතහොත් ඇට පේළියට හිටවන අවස්ථාවේදී අක්කරයකට රුපියල් 25 ක් ගෙවන්න ඕනැ. ඊළඟට නෙලීමේ අවස්ථාවේදී අක්කරයකට රුපියල් 30 ක් දෙන්නට ඕනැ. අන්තිමේ අස්වැන්න ලබා ගන්න අවස්ථාවේදී අක්කරයකට රුපියල් 25 ක් ගෙවන්නට ඕනැ. විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති ව්‍යවස්ථාවල මේ නීති තිබෙනවා. ඒ නීති ක්‍රියාවේ යෙදෙන්නේ නැහැ. නීති නම් බොහොම ලක්ෂණයි. ඒ නීතිවල හැටියට අක්කරයක වැඩ කරන ගොවිරාළු කෙනෙකුට අස්වැන්න ලබා ගන්න විට ණයක් වශයෙන් රුපියල් 120 ක් ලැබෙන්න ඕනැ, විවිධ

පරිපූරක මුදල්

සේවා සමුපකාර සමිතියෙන්. මේ මුදල් ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ කාටවත් ලැබෙනවාද කියා මා සොයා බැලුවා. නමුත් කාටවත් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඉතින් මේ නීති මොකටද? මහ ජනයාට සේවය කිරීමට නීති තිබෙන නමුත්, ඒවා පොතට පමණක් සීමා වී තිබෙනවා. ඒ නීති හරියාකාර ක්‍රියාවේ යෙදෙව්වොත් සියලුම ගොවීන්ට ඉතාමත් හොඳින් නියම විධියේ උපදෙස් ලබාගෙන, නියම පෝර ප්‍රමාණය තම කුඹුරුවලට දමා, අස්වැන්න වැඩි කරගෙන ණය නැතිව ඔළුව කෙලින් කරගෙන සිටින්නට පුළුවන් වෙනවා. විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිවලින් කී දෙනකුට මේ රුපියල් 120 මුදල ලැබී තිබෙනවාද කියා තමුත්තාත්සෙ මට කියනවාද? ඒ ගැන සොයා බලන්න. මම හිතන්නේ මේ නීති හැදුවේ අපේ අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියායි. ඒ මන්ත්‍රීතුමා හැදූ නීති තමුත්තාත්සෙලා පොත්වලට පමණක් සීමා කර තැබීමේ තේරුම මොකක්ද? මමත් මේ කාරණය කලින් දැනගෙන හිටියේ නැහැ. මේ කාරණය මට දැනගන්නට ලැබුණේ ඊයේ පෙරේද එක එක්කෙනා සමග මේ කාරණය ගැන සාකච්ඡා කිරීමේදීයි.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. (ප්‍රවාහණ හා රජයේ වැඩ පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(ති.රු. ගී. පී. தென்னகூன்—போக்குவரத்து, கட்டுவெலை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. T. B. Tennekoon—Parliamentary Secretary to the Minister of Transport and Works)

ඇයි ඒ කාලෙ ඔබතුමා කැබිනට් මණ්ඩලයෙ හිටිය නේද?

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(ති.රු. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ඔව්. ඒ වුණත් මේ ව්‍යවස්ථා තමුත්තාත්සෙල දන්නවය. අපි මේව කියන්නේ ඒකයි. මේ වාසිය කාටවත් ලැබෙන්නේ නැහැ. ගොවි ජනයාට විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති මගින් මේ මුදල් නොගෙවන්නේ ඇයි? ගොවීන්ට මේ මුදල් ගෙවනවා නම් හුඟක් දුරට පටලැවිලි බේරිලා නේද? ගොවි ජනයාගෙන් කොපමණ සංඛ්‍යාවකට මේ මුදල ලැබුණාද කියා කරුණාකර කියන්න.

[ඛනිලිවී. දහනායක මයා.]

අක්කරයට රුපියල් 120 ගණනේ කී දෙන කුට ලැබුණාද? සමහර ප්‍රදේශවලට නම් මේ මුදල් ගෙවනවා. පොළොන්නරුව, හිගුරක්කොඩ, ප්‍රදේශවලට නම් මේ මුදල මුළු මනින්ම ගෙවනවා; නමුත් ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ නම් කාටවත් ගෙවන්නේ නැහැ. මේවා පුදුම දේවල්. මුරක් තහා පිළිබඳ කථාව මා මුලින් කීවා. ඒක හරියට නව කථාවක් වගෙයි. එහි ඔක්කොම වැඩ පුදුම දේවල්. මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඒ විධියේ පුදුම දේවල් කියන ස්ථානයක්.

කුඹුරු හානි විට, පැළ හිටවන විට නැත් නම් ඇට හිටවන විට, නෙළන විට, අස් වැන්න කපා පාගා ගන්න විට, යන ආකාරයට කොටස් හතරකට බෙදා මේ රුපියල් 120 මුදල බෙදා දීමේ ක්‍රමය අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටියදී ඇති කෙළේ ඇයි? ඒ ගැන නමුත්තාන්සේලා කල්පනා කර බලන්න. කුඹුරු පණත පනවන්නට පෙර අද ගොවීන්ට කුඹුරු හිමියාගෙන් විටින් විට මුදල් ලැබුණා. නමුත් කුඹුරු පණත එන විට ඒ ආධාර නැති වන බව අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට පෙනී ගිය නිසා, ගොවි ජනයා අනාථ වන බව පෙනී ගිය නිසා, ඔවුන්ට සහනයක් සැලසීම සඳහා අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ පිළිබඳ ඇමතිවරයාට සිටියදී මේ ක්‍රමය සකස් කළා. අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ ක්‍රමය සකස් කළත්, අද මෙය නිසි පරිදි ක්‍රියාත්මක වෙනවාද? නැහැ. ඒ නිසා සිදු වී තිබෙන ප්‍රතිඵලය මොකක්ද? මුළු රටේ සාමාන්‍ය වී අස්වැන්න අක්කරයකට බුසල් 39 යි. නමුත් ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ අක්කරයට අස්වැන්න බුසල් 27 යි. ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ වී අස්වැන්න ඉතාම අඩුයි. අර කී ආධාර මුදල ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ ගොවීන්ට නොලැබෙන නිසා ඒ විධියට අස්වැන්න අඩු වී තිබෙනවා. ඇයි මේ ගොවීන්ට මුදල් නොදෙන්නේ?

තවත් කිව යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. නියම විධියේ පෝර පාවිච්චි කිරීමට ගොවි ජනයාට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. දැන් පෝර වර්ග කීපයක් තිබෙනවා. රට පෝර දැමුවොත් අස්වැන්න අඩු වෙනවාය කියා දැන් සමහර ගොවීන් අතර මතයක් තිබෙනවා. වැරදි පෝර වර්ග පාවිච්චි

කළොත් කුඹුරු තරක් වන බව ගොවීන්ගේ හැඟීමයි. ඇමෝනියා යුරියා කියන ද්‍රව්‍ය සහිත පෝර පාවිච්චි කළොත් සමහර කුඹුරුවල මතුපිට යකඩ පාවිත් තට්ටු වක් සෑදීම හේතුකොටගෙන අස්වැන්න අඩු වෙනවා.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அங்கிராசனார்)

(The Deputy-Chairman of Committees)

ආහාර වගා කිරීමේ කාරණයට ඔය කරුණු අදාළ නැහැ.

ඛනිලිවී. දහනායක මයා.

(திரு. டபளியு. தகவாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙහි තිබෙන්නේ, “Increase in the quantity of local rice purchased under the G. P. S.” කියලයි. [බාධා කිරීම.] ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේකෙ එහෙමයි තියෙන්නේ. මාතෘකාවට ආපසු එන්න මා බොහොම සන්තෝෂයි. මෙහෙම කතා කර ගෙන යන එක මටත් සන්තෝෂයට කාරණයක් නොවෙයි. ඊයේ රාත්‍රියේ සිට නිදි මරාගෙන ගිරිය කඩාගෙන කතා කරන එක මට සන්තෝෂයට කාරණයක් නොවෙයි කියන එක නමුත්තාන්සේලා පිළි ගන්නවා ඇති. නමුත් මහජනයා වෙනුවෙන් අප සතු යුතුකම් අප ඉටු කරන්න ඕනැ. මැරිල වැටුණත් අපේ යුතුකම අපි ඉටු කරන්න ලැස්තියි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පෝර වර්ග කීපයක් තියෙනවා. “ඇමෝනියා” කියන පෝර වර්ගය එහෙම නොදැන පාවිච්චි කළොත් අස්වැන්න අඩු වෙනවා. එම නිසා අපේ ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව මගින් හැම කුඹුරු ගොවියකුටම වාගෙ කියා දෙන්න ඕනැ, පෝර පාවිච්චි කරන පිළිවෙළ ගැන. ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ හැම ගොවියකු වෙනුවෙන්ම පිළියෙළ වුණු පොර් එකක් තියෙනවද කියලා මා අහනවා. ඔය දෙපාර්තමේන්තුව අළුතින් ආරම්භ කළේ අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඇමතිකම් කරන කාලයේදීයි. ඉස්සෙල්ල තිබුණේ කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ ආහාර වගා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ පමණයි. ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව හැදුවේ ඔන්න

පරිපූරක මුදල්

ඔය විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීමටයි. බමුණු කුලයේ නිලධාරීන් බිහි කරන්න නොවෙයි, ගොවි ජන සේවා දෙපාර්ත මේන්තුව හැදුවේ. එහෙම නම් ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙ හැම ගොවියා ටම, හැම කුඹුරටම, වෙන් වුණු fපයිල් එකක් තියෙන්න ඕනෑ. කුඹුර පිළිබඳ “ග්‍රෑෆ්” එකක් ඒ fපයිල් එකට ඇතුළත් වෙන්න ඕනෑ. ඒ කුඹුරෙන් ලැබෙන අස් වැන්න ගැනත් ඊට අවශ්‍ය කරන පෝර ගැනත් ඒ fපයිල් එකෙන් බලා ගන්න පුළුවන් වෙන්න ඕනෑ. එසේම—

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

ඒක එම දෙපාර්තමේන්තුවට අයිති වැඩක් නොවෙයි.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

හොඳයි, කොහේ හරි තියෙනවාද? පෝර වර්ග නිසි ලෙස පාවිච්චි කරන්න අද දවසේ ගොවි ජනයා දන්නවාද? ඒ අයට පෝර පාවිච්චි කරන අන්දම ගැන කියා දීල තියෙනවාද? නැහැ. පෝර, පෝර කියමින් වැරදි පෝර ගන්න අය ඉන්නවා. [බාබා කිරීමක්.] නියම විධියට පස් වර්ග පරිඡ්ඡා කර, එම පසට අවශ්‍ය පෝර මොනවාද කියන එක සොයා බලන්න යෙදුණු කෝරළ දෙකලු මුළු ලං කාවෙම තියෙන්නේ. එම කෝරළ දෙකේ පසට අවශ්‍ය කරන්නේ මොන විධියේ පෝරද, ඒ පෝර අවශ්‍ය කරන්නේ මොන කාල සීමාවලටද, කියන එක සොයා බලා තිබෙනවලු. අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා ඒ බව කියනවා. එතකොට අනික් තැන්වල අස්වැන්න වැඩි කරන්න පුළු වන්ද, හරියාකාර නොදැන පෝර යෙදීමෙන්? පෝර දැමීමත් අස්වැන්න අඩුවන බව කියන්නේ මේ නිසයි. පෝරවල වරදද ඒක? ගරු නියෝජ්‍ය සභාපති තුමනි, ගොවි ජන සේවා දෙපාර්ත මේන්තුව හරියට වැඩ කරන්න ඕනෑ. හැම ගොවියාටම හැම කුඹුරටම නියම විධියට පෝර දෙනවා නම් ගොවිතැන් සශ්‍රීක වෙනවා ඇති. මේ පෝර ගැනීමේ දී ඔප්පු වලට අත්සන් කරන එක ගොවියාට

පරිපූරක මුදල්

ඔබින්නේ නැති වැඩක්. ඔප්පුවලට අත්සන් කරන්නය කිව්වාම ගොවියා අහනවා, “මොකටද මහත්තය මුද්දරයක් උඩ අත්සන් කරන්න කියන්නේ? මොකද මගේ වචනය විශ්වාස කරන්න බැරිද?” කියල. මේ මුද්දර උඩයි, ඔප්පුවලටයි අත්සන් කරන්න වුවමනා නැහැ, “විශ්වාසයට දෙන්න. මම තමුන්නාන්සෙලාට කිව්වා, ගොවියා රජාය, මඩ සෝදා ගන්නම ඔටුණු පැළඳවීමට සුදුසුය කියා. අවුරුදු තුන් හාර සියයකට ප්‍රථම රොබට් නොක්ස් ඔය විධියට කියල තියෙන්නේ. ඒ ගොවියට කියා දෙන්න නියම විධියේ පෝර මොන වද කියා. පෝර පාවිච්චි කරන ප්‍රමාණය කියා දෙන්න.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මම ඇමතිතුමාගෙන් එක කාරණයක් දැන ගන්න කැමතියි. ඇමෝනියා කියන පෝර ගන්න අවසර පත්‍රයක් වුවමනා නැහැ. තමුත් යුරියා කියන පෝර වර්ගය තමයි, ගාලු දිස්ත්‍රික්කය වගේ ප්‍රදේශවල පහත් මට්ටමේ තිබෙන කුඹුරුවලට යෝග්‍ය පෝර. ඇමෝනියා නොවෙයි, ගාල්ල, මාතර කළුතර, වැනි දිස්ත්‍රික්කවලට ඔබින්නේ. ඇමෝනියා කියන පෝර ගැනීමට කිසිම බලපත්‍රයක් වුවමනා නැහැ. තමුත් යුරියා කියන පෝර ගැනීමට බලපත්‍රයක් ඕනෑ. ඔන්න මම රහසක් එළිදරව් කළා. ගිය සතියේ මම විදුලි පුවතක් යැව්වා, පේරා දෙණියේ කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂවරයාට, යුරියා කියන පෝර ගැනීමට බලපත්‍ර දීමේ ක්‍රමය වහම නැති කරන්නය කියා. ඇයි යුරියා කියන පෝර ගැනීමට බලපත්‍රයක් ඉල්ලන්නේ? ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ ගොවියා බලපත්‍ර ගන්නේ කොහොමද? බලපත්‍ර ගන්න ගිහින් නිලධාරී මහත්මයාගේ කන්තෝරුවෙ දොරෙකොඩට වෙලා පැය ගණනක් ඉන්න ඕනෑ. පැය ගණනක් හිටියට පස්සෙ හෙට වරෙන් කියනවා. ඉතින් බලපත්‍ර නැතිව යුරියා ගන්න බැරි නිසා අමෝනියා ගන්නවා, ඔන්න මම ලේසියට දෙන පෝර ගන්නාය කියා. තමුත් ඒ ප්‍රදේශ වල කුඹුරට ඔබින්නේ යුරියා පෝරයි. මේක වැරදි නීතියක්. ඇයි අනික් පෝර වලට නැති නීතියක් යුරියාවලට තියෙන්නේ? මේක තමුන්නාන්සෙ නොදන්න කාරණාවක්. මේක හරි ගස්සන්න ඕනෑ.

මම දැන් අභ්‍යන්තර වී ගැනීමේ ක්‍රමය ගැන වුවමනාවට වඩා කළා කළාය කියා

පරිපූරක මිදල

පරිපූරක මුදල්

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(කෙළරාභ ඩී. ඒස්. ගුණසේකර)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

අවස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීවරයා වත් තමන්ගේ අවස්ථාව ආවාම කථා කරන්න පුළුවන්.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(කි.රු. උප්‍රා. ද. කුමාරසිංහ)

(Mr. W. Dahanayake)

ගරු සභාපතිතුමනි, විවාදවලදී මෙවැනි උණුසුම් වාද හේද ඇති වුණාම ඒවා වහාම අමතක කර දමන්න ඕනෑ. අප සියලු දෙනාම මෙහි පැමිණ සිටින්නේ මහජන ප්‍රශ්න නිරාකරණය කොට ඔවුන්ට සහ සිද්ධියක් සලසා දීමටයි. ඒ නිසා මෙවැනි සිද්ධීන් අමතක කර දමන්න ඕනෑ.

මා කලින් හිතාගෙන හිටියේ හිටපු මුදල් ඇමතිතුමා සත්පුරුෂ කෙනෙක්ය කියායි. [බාධා කිරීමක්]

සිරිසේන මයා.

(කි.රු. සිරිසේන)

(Mr. Sirisena)

ඒක සම්පූර්ණ අසත්‍යයක්.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(කි.රු. උප්‍රා. ද. කුමාරසිංහ)

(Mr. W. Dahanayake)

හිටපු ඇමතිතුමා ගැනයි එම ප්‍රකාශය කළේ. වැඩ බලන ඇමති ගැන නොවෙයි.

දුම්රු පාට සීනි ගෙන්වීම නැවැත්වීම කොපමණ ලොකු අපරාධයක්ද? එය දුප් පත් ජනතාවට ගැසූ මරු පහරක්. මට මතකයි, කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දුම්රු සීනි ගෙන්වීම තහනම් කිරීම ගැන කළ කථාව. ඒ පිළිබඳව මම විස්තර වශයෙන් කථා කිරීමට අදහස් කරන්නේ නැහැ.

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(කෙළරාභ ඩී. ඒස්. ගුණසේකර)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

මෙහි තිබෙන්නේ, “Decreasing revenue consequent to the reduction in selling price of white sugar” කියායි. වැඩි මුදලකට ඇස්තමේන්තු හදා තිබෙන්නේ විකුණන්න සිදු වුයේ අඩු මුදලකට නිසා මේ මුදල වුවමනා බවයි, මෙහි කියා තිබෙන්නේ. ඇස්තමේන්තු සාදද්දී

පරිපූරක මුදල්

බලාපොරොත්තු වූ තරමට විකුණන්න බැරි වී තිබෙනවා. ඒ නිසයි, මේ මුදල වුවමනා කරන්නේ.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(කි.රු. උප්‍රා. ද. කුමාරසිංහ)

(Mr. W. Dahanayake)

වැඩ බලන ඇමතිතුමා කියන දේ මම පිළිගන්නවා. දුම්රු පාට සීනි ගෙන්වීම නැවැත්වුයේ ඇයි? එයින් මහජනයාට මරු පහරක් වැදුනු බවයි, මම කියා සිටියේ. එයින් මහජනයාට ජීවන වියදම වැඩි කළා. සුදු සීනි ධනපතියන් පාවිච්චි කළාට දුම්රු පාට සීනි තරම් හොඳ නැහැ. අගුණයි. පොඩි ලමයින්ට දෙන්න කියන්නේත් දුම්රු සීනි. ඇයි ඒ සීනි ගෙන්වීම තහනම් කළේ? මහජනයාට වුවමනා දුම්රු සීනි ගෙන්වීම නැවැත්වීමෙන් එදා කළ අපරාධයට ජූලි අගෝස්තු මාසය වන විට මහජනයාගේ බඩට ගැසූ ඒ ඇමතිතුමාට පඩිසන් දුන්නා. ඒ ඇමතිතුමාට පදවියෙන් අස්වෙන්න සිද්ධ වුණා. එක අඩියක් පස්සට ගත්තාට අඩි දෙකක් ඉස්සරහට තියනවාය කී නමුත් පළමු අඩිය පස්සට ගත් ඔහුට දෙවන අඩියත් පස්සටමයි ගන්න සිදු වුනේ. දැන් අඩි දෙකක් පස්සට ගෙන තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තු ලේකම් ධුරයෙන් අස්වී තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, අඩි දෙක අඩි තුනක් වෙයි. තවත් අඩියක් පස්සට ගන්න සිදු වෙයි. මන්ත්‍රීකමත් නැති වෙයි. අන්තිමට එතැනින් තමයි, පිටවෙන්නේ.

සිරිසේන මයා.

(කි.රු. සිරිසේන)

(Mr. Sirisena)

අපි නැවතත් දුම්රු සීනි ගෙන්වනවා.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(කි.රු. උප්‍රා. ද. කුමාරසිංහ)

(Mr. W. Dahanayake)

තමුත්තාත්සේ කී ඔය වචන හැත්සාඩ් වාර්තාවේ පළවෙනවා ඇති. නැවතත් දුම්රු සීනි ගෙනාවොත් මම තමුත්තාත්සේට විශේෂ මල් මාලයක් පැළඳවීම සඳහා කථා නායකතුමාගෙන් අවසර ඉල්ලනවා. තමුත් මම දන්නව ගොයිගො, මොන අයද කියා. තඹ පාට සීනි නැවත ගෙන්වන්නේ නැහැ. තමුත්තාත්සේ කීව් වචන හැත්සාඩ් වාර්තාවේ තිබුණාට.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඛනිලිව. දහනායක මයා.]

තුන්වන කාරණය මෙන් : පේමන්ට් ඔෆ් සිමිට්ස් — නැව් දඩ මුදල් ගෙවීම — යටතේ රුපියල් ලක්ෂ 40 යි. [බාධා කිරීමක්] දැන් සිති කතාව ඉවරයි. නැව් දඩය ගැන වචන සවලපයක් කළා කිරීමට විශේෂ අයිතිකමක් මට තිබෙනවා. මන්ද, ශාලා වරාය සම්බන්ධ කරුණු බොහොම හොඳට මම දන්න නිසයි. ශාලා වරායට නියම විධියට නැව් යැවීමෙන් රුපියල් ලක්ෂ 40 ක් බේරා ගන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඇයි නියම විධියට නැව් යවන්නේ නැත්තේ? ශාලා වරාය තිබෙන නැව් තවත්වන සමානයේ බර්ත් නමැති විශේෂ ඇද පැත්තකට කර තිබෙනවා. ඕනෑම වෙලාවක ආහාර නැවකට යන්ට පුළුවනි. වෙනත් නැව් එතනට බාර ගන්නේ නැහැ. කප්පා බර්ත් එක වෙන් කර තිබෙනවා. තමුත්තාන්සෙලා ඒක පාවිච්චි කරනවද? සැප්තැම්බර් 2 වන දා ආහාර නැවක් ශාලා වරායට ආව. 3 වනදා සිට අද වන තුරු දවස් 26 ක් ආහාර නැවක් ශාලා වරායට නැහැ. නැව්වල බඩු බාන අයට එතන රක්ෂාවල් නැහැ. ආහාර ඇමති තුමා සමුපකාර සමිතියක් ය කියා 270ක් කම්කරුවන් එකතු කර සමිතියක් ඇති කළා. ඒ 270 දෙනාට පසුගිය 26 දවස තුළ වැඩ නැහැ. ආහාර නැවක් එහාට යැවීමේ නැති නිසයි වැඩ නැත්තේ. හාල් නැව් පමණයි ශාලා වරායට යවන්නේ. පිටි, අර්තාපල්, එළු, ආදිය රැගත් නැව් ශාලා වරායට යවන්ට පුළුවන් බව කම්කරුවෝ පෙන්වා දුන්නා. ආහාර ඇමතිතුමා ඒවා යවන්නේ නැහැ ශාලා වරායට. එතුමා එසේ කරන්නේ මන්දැයි අභියෝග කර මම ප්‍රශ්න කර තවා. මේ පිළිබඳව හොඳට කරුණු දන්න කෙනෙක් මම. ශාලා වරාය ගැන මා විතර කරුණු දන්න මන්ත්‍රීවරයෙක් මෙතන නැතුව ඇති. සමහර විට කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දන්නවා ඇත කියා මා කල්පනා කරනවා. අපි දන්නවා තමුත්තාන්සෙලා නොදන්න දේවල්. වැඩ කරන කම්කරු වන්ගෙන්ම අහල, සොයා බලා දැන ගන්න දේවල් තමයි අපි කියන්නේ.

අර්තාපල්, එළු, ආදිය ඇතුළත් ආහාර නැව් ශාලා වරායට යවන්නේ නැත්තේ ඇයි කියන එක මම කියන්නම්. නැව් දඩය වශයෙන් රුපියල් ලක්ෂ 40 ක් ගෙවන්නේ ඇයි? මම රහස එළිදරවු කරන්නම්.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, නොදන්නා දේවල් මගෙන් අහගන්න. පිටකොටුවේ ජාචාරම්කාරයෝ, පිටකොටුවේ බඩු ගෙන් වන තොග වෙළෙන්දෝ, ඉම්පෝටර්ස් ලා, මේ රටට එන ද්‍රව්‍යවලට මිල වැඩි කරන පිටකොටුවේ දුෂ්ට වෙළෙන්දෝ, ලඟ අර්තාපල්, රටේළු සහ අනික් එළු වර්ග තිබෙනවා. එසේ තිබෙන විට අර්තාපල් නැවක් කොළඹ වරායට ආවොත් ඒ වෙළෙන්දෝ පහාව දෙනවා බඩු බැම ප්‍රමාද කරන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I rise to a point of Order. There is no Quorum.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන් කොට ගණපුරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිනු ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපුරණයක් තුබුයෙන්—

ඛනිලිව. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පිටකොටුවේ තොග වෙළෙන්දන් සහ පිටරටින් බඩු ගෙන්වන වෙළෙන්දන් ලඟ එළු සහ අර්තාපල් තොග තිබෙනවා. ඒ එළු සහ අර්තාපල් තිබෙන විට කොළඹ වරායට නැවක් එනවා, තවත් එළු සහ අර්තාපල් අරගෙන. එක පාරටම මේ පිටරටින් බඩු ගෙන්වන තොග වෙළෙන්දෝ ගිහින් ලොකු පහාවක් දීල කියනවා, ඔය නැවේ බඩු බාන්න එපාය කියා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කවුද කියන්නේ? නම කියන්න.

ඛනිලිව. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

මම ඒ නිලධාරීන්ගේ නම කියන්න සතුටු නැහැ. මගෙන් එහෙම අහන එක වැරදියි. නම “අයන්න” වන්නත් පුළුවනි; “ආයන්න” වන්නත් පුළුවනි; ජකෝරිස් වන්නත් පුළුවනි; ජෙරමියස්

පරිපූරක මුදල්

වන්නන් පුළුවන්. මම කියන්නේ වන සිද්ධියයි. මෙතනයි පහව ගහන තැන. “මහත්මයා මේ බඩු බාන්න එපා; එසේ කළොත් අප ලග තිබෙන තොගයෙන් මෙපමණ පාඩු විදින්න වෙනවා. ඒ නිසා බඩු බාන්න එපා” කියා පහව දෙනවා. [බාඩා කිරීමක්] “අපට ඕනෑ මෙය ප්‍රමාද කරන්න. මන්ද? මේ බඩු බැවොත් අපේ ලග තිබෙන බඩුවල මිල අඩු වෙනවා” කියා කියනවා. ඒ විධියට මේ වෙළෙන් දන් අර බඩු බැම ප්‍රමාද කරනවා තමන් ලග තිබෙන බඩු ටික විකිණෙන තුරු. බඩු ඉවර වෙගෙන යන විට මිල නංගනවා. නාවලපිටියෙන් හරි කොහෙන්හරි පිට පළාතකින් කෙනෙක් ආවාම කියනවා දැන් මේ බඩුවල මිල නැගලා; ඔය නැවේ බඩු ලගදී බාන්නේ නැත කියා. ඔය විධියට පළමුවෙන්ම ටොන් එකකට රුපියලක් නංගනවා. ඊට පසු දෙකක් නංගනවා තව ටික දවසක් යනවිට තුනක් නංගනවා. ඔය විධියට බඩුවල මිල නඟිනවා; අර නැවේ තිබෙන ඒවා කුණුවෙනවා. එයින් වන්නෙ කුමක්ද? තිබෙන බඩු තොගයෙන් මුදල් හම්බ කරනවා. ඒ තොගය ඉවර වුණාම ඊළඟ බඩු ටික බානවා. එත කොට කල් පසුවීම නිසා මේ අර්තාපල්, එනු ආදිය කුණු වෙලා. එපමණක්ද? නැව ප්‍රමාදවීම නිසා ඒ නැවට බෙමරේජ් ගෙවනවා. මේ ආකාරයට විශාල මුදලක් වැය කර ගෙන්වන අර්තාපල්, එනු ආදිය කුණු වී අන්නිමට ඒවා පෝරවලට දමනවා. එහෙම නැත්නම් මුහුදට දමනවා. මෙයින් විශාල හානියක් සිද්ධ වෙනවා. අවස්ථා වෙන් ප්‍රයෝජනය ගන්න පිටකොටුවේ වෙළෙන්දන් මේ නිසා බඩු මිල නංවනවා. බඩු පිටරට පැටවීම හා බඩු මෙරටට ගෙන්වීම සම්පූර්ණයෙන් රජයට ගෙන ඒ කට යුතු පිරිසිදුව කරන්ට කියා කරුණු සහිතව අප කියන්නේ ඒ නිසයි. බඩු පිටරට යැවීම හා ගෙන්වීම සම්බන්ධයෙන් විශාල ජාවාරමක් ගෙන යනවා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, එනු හා අර්තාපල් නැව් ගාල්ලට පිටත් කළොත් නියම කාලයට වඩා ඉතා සුළු කාලයකින් ඒ නැව්වල බඩු බානවා. එහෙත් එම බඩු නැව් ගාල්ලට එවන්නේ නැහැ. එම නැව්වල බඩු කොළඹ බාන්නෙත් නැහැ. පහවට යට වී බඩු කුණු කරනවා. මේ ශ්‍රී ලංකාද්විපය

පරිපූරක මුදල්

තොගයකුත් දේවලට ප්‍රසිද්ධියක් දරනවා. ඒවාගේම “ආහාර කුණු වෙන ද්විපය” හැටියටත් ලෝක වෙළඳ පොලේ කීර්තියක් දරනවා. අර්තාපල්, එනු කරවල ටොන් ගණන් කුණුවීමට ඉඩ හරිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, බඩු කුණු කිරීමේ ජාවාරම ගැන තවත් කාරණයක් කියන්ට තිබෙනවා. සමහර අවස්ථාවලදී සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ඇතැම් නිලධාරීන් වහලේ උලු කැටයක් අස් කරනවා. මේ නිසා සිදු වන්නේ කුමක්ද කියා තමුන්තාත්සේලාට සිතා ගන්න පුළුවන්. වැස්සක් ආවොත් අර උලු කැටය ඉවත් කළ තැනින් වතුර ගලා ගොස් ගබඩා කර තිබෙන බඩු කුණු වෙන්ට පටන් ගන්නවා. ඉන්පසු ඒ ද්‍රව්‍ය “කන්ඩෙම්” කරවා ගන්නවා. මෙසේ “කන්ඩෙම්” කරන බඩු ඉවත් කිරීමේදී හොඳ බඩුත් ඒ සමගම පිට කරනවා. අද මෙය විශාල ජාවාරමක් බවට පත්වී තිබෙනවා. මේ විධියට බඩු කුණු කිරීමේ ජාවාරම වහාම නැති කරන්ට විධි විධාන යොදන්න ඕනෑ බව මම ඇමති තුමාට මතක් කරනවා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ ආකාරයට ක්‍රියා කළොත් ඔය නැතිවූ රුපියල් කෝටිය වගේ තුන් ගුණයක් බේරා ගන්ට පුළුවනි.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனார்)

(The Deputy-Chairman of Committees)

රැස්වීම අ. හා. 2 වන තුරු තාවකාලිකව අත්හිටවනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදින්, අ. හා. 2 ට කථානායකතුමාගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

බබ්ලිවි. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, දැවල් 12 ට සභාව විසිර යන අවස්ථාවේදී මා කථා කරමින් සිටියේ නැව් ප්‍රමාද වීම නිසා ඇති වන දඩ ගැනයි, බෙමරේජ් ගැනයි. පසුගිය වර්ෂයේ ප්‍රමාද වූ නැව්වලට දඩ වශයෙන් රුපියල් ලක්ෂ 40ක් ආණ්ඩුවට නැති වී තිබෙනව. ඒ දඩ ඇති වෙන්නෙ මොන කරුණක් නිසාද කියා මා මගේ කථාවේදී පෙන්වා දුන්නා. මේ සම්බන්ධව සාමාන්‍ය

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඔබ්බේ. දහනායක මයා.]

මහජනයා අතරේ වැරදි මතයක් ඇති වී තිබෙනවා. ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලත් මේ නැව් දඩ ගැන වැරදි අදහස් පළ වෙනවා. අපේ රටේ බොරුවක් පතුරුවා හැර තිබෙනවා, මේ නැව් දඩ ගෙවන්නට සිද්ධ වෙන්නෙ කොළඹ වරායේ කම්කරුවන්ගේ වරද නිසාය කියා. කොළඹ වරායේ කම්කරුවන් ඊට වරදකරුවන් නොවෙයි. මා පෙන්වා දී තිබෙනවා, කොළඹ වරායේ කම්කරුවන් ඉක්මනින් නැව්වල බඩු ගොඩ බාන්නට ඉතාමත් ආසාවෙන් ඉන්න බව. එය කම්කරුවන්ගේ වරදක් නොවෙයි. කොළඹ වරායේ නිලධාරීන් ඕනෑකමින්ම ඔවුන්ගේ කුට උපක්‍රම අනුව වාසි ලබාගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් නැව්වල බඩු බැම ප්‍රමාද කරනවා. මන්ද? පිටකොටුවේ වෙළෙන්දන්ගෙන් පහව ලබාගන්න කොළඹ වරායේ නිලධාරීන් ඒක අර්තාපල් වැනි ඉක්මනින් තරක් වන බඩු බැම ප්‍රමාද කරවනවා. එවිට පිට කොටුවේ වෙළෙන්දන්ට පුළුවන් වෙනවා තමන් ලග තිබෙන අර්තාපල් සහ ඒක තොගය වැඩි ගණනකට විකුණන්න. ඒ පමණක් නොව පහව වශයෙන් දුන් මුදලට පොළියකුත් සමග ඒ තිබෙන බඩු තොගය විකුණා ගන්න ඔවුන්ට අවස්ථාව ලැබෙනවා.

ඒ වගේම අර්තාපල් ඒක වැනි ඉක්මනින් තරක් වන ද්‍රව්‍ය ගාලු වරායට එවන්නාය කියා ගාලු වරායේ කම්කරුවන් ඉල්ලා තිබෙනවා. ගාල්ලේ සමිති සමාගම් කීපයකුත් ඒ ඉල්ලීම කර තිබෙනවා. ගාල්ලේ මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් මමත් මෙය විටින් විට කියා තිබෙනවා. නමුත් කොළඹ වරායේ කුට නිලධාරීන්, හොර කමෙහි යෙදෙන නිලධාරීන්, ඒ බඩු නැව් ගාලු වරායට යවන්නෙ නැහැ. මට මතකයි, 1958 එක්තරා අවස්ථාවකදී ඒක අර්තාපල් වැනි ඉක්මනින් තරක් වන ද්‍රව්‍ය ගොඩ බාන්න නැව් වගයක් ගාලු වරායට යැව්වා. මොකක්ද සිද්ධ වුණේ? කොළඹ වරායේදී “demurrage” හෙවත් නැව් ප්‍රමාද වීමේ ගාස්තු ගෙවන්නට සිදු වුණා. නමුත් ගාලු වරායේදී “despatch money” හෙවත් නියම කාලයට කලින් බඩු බා ගැනීම වෙනුවෙන් මුදලක් අපට ලැබුණා. ඒ කියන්නේ, ගාලු වරායට නැව් පිටත් කර යැවීම නිසා අපට ලාභයක් ලැබුණා. කොළඹ වරායේදී නම් මේ අපට ලැබෙන

“despatch money” වෙනුවට “demurrage” යනුවෙන් අපෙන් මුදලක් ගෙවන්නට සිදු වුණා. “demurrage” මුදල අපතේ යන මුදලක් නිසා අපට ඒ ගැන කිසි සේත්ම සතුටු වන්නට බැහැ. එසේ “demurrage” ගෙවන්නට සිදු වුණේ නිලධාරීන්ගේ වරද නිසයි. “demurrage” ගාස්තු නිසා කොළඹ වරාය මුළු ලෝකයේම අපකීර්තියට පත් වුණා. කොළඹ වරායේ නැව් ප්‍රමාද වීම නිසා ලොකු අපකීර්තියක් ලැබුණා. ඒ අපකීර්තිමත් නාමය දැන් ලෝකය පුරා පැතිරී තිබෙනවා. මේ නිසා සමහර නැව් කොළඹ වරායට නොපැමිණ සිංගප්පූරුවට යනවා. සමහර නැව් කොළඹ වරායට නොපැමිණ කොටින් වරායට යනවා. ඒ වගේම ඕස්ට්‍රේලියාවේ වරායවලට යනවා. කොළඹ වරායට ලැබී තිබෙන තරක නාමය නිසා මේ රටට සිදු වී තිබෙන්නේ ලොකු පාඩුවක්. ඒ බව තමුත් තාත්සේලා දැන ගත යුතුයි. මේ පාඩුවට හේතු වී තිබෙන්නේ කොළඹ වරායේ සේවය කරන කම්කරුවන්ගේ වරද නොවෙයි. නිලධාරීන් ලොකු වෙළෙඳුන් සමග එකතු වී කරන ජාවාරම් නිසා මේ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන බවයි, මා කියන්නේ.

ඒ නිසා තමුත් තාත්සේලා මේ කාරණය ගැන සොයා බලන්නට ඕනෑ. මේ කාරණය ගැන සොයා බැලීම සඳහා කාරක සභාවක් පත් කරන්න. එසේ වුවහොත් නම් නියම තත්ත්වය දැන ගැනීමට තමුත් තාත්සේලා පුළුවන් වේවි. දඩ මුදල් හෙවත් “demurrage” ගෙවන්න වන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද කියා එතකොට තමුත් තාත්සේලාට පැහැදිලි කර ගන්නට පුළුවන් වේවි. කොළඹ වරායේ කම්කරුවන්ට තරක නාමයක් ලැබී තිබීම ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. කොළඹ වරායේ කම්කරුවන්ගේ නම තරක් කීරීම සඳහා පුවත්පත්වල පළ කරන වාර්තා ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. මේ කම්කරුවන් පිට අය නොවෙයි; අපේම අයයි. සමහර විට ඔවුන් අපේ නැදෑයන් වන්ට පුළුවනි. කොළඹ වරායේ සිටින රටට දෑයට හිතැති කම්කරුවන්ට මේ විධියේ තරක නාමයක් දෙන එක ගැන කතාගාටු නොවී බැහැ. මගේ අත්හදා බැලීම අනුව, මගේ දැනීම අනුව, මම ඇත්ත ප්‍රකාශ කරන්නම්. මම කොළඹ වරායේ කම්කරුවන්ගේ වෘත්තීය සමිති

පරිපූරක මුදල්

වලට සම්බන්ධ කෙනෙක් නොවෙයි. ඒ වගේම කොළඹ වරායේ කම්කරුවන්ගේ පක්ෂපාතකමක් මට නැහැ. මා කොළඹ වරාය කම්කරුවන්ගේ සභා රැස්වීම්වලට ගිහින් අරගල ඇති කරන්න සම්බන්ධ වෙලා නැහැ. නමුත් මා ඇත්ත ඇත්තක් හැටියට ප්‍රකාශ කරන්න ඕන. තමුන්නාන් සෙල හොඳ කල්පනාවෙන් මේ කාරණය ගැන සිතා බැලුවොත් පෙනේවි, මේ සියලුම වැරදි කරන්නේ දුප්පත් කම්කරුවන් නොවන බව. මේ වැරදි කරන්නේ කුට නිලධාරීන්ය. එදා ඉංග්‍රීසිකාරයාගේ කාලයේ දීත් හිටිය, කුට නිලධාරීන්. නැසිගිය බණ්ඩාරත්නායක අගමැතිතුමාගේ කාලයේත් හිටියා. මාත් තවත් ඇමතිවරුන් බොහොම උත්සාහ ගත්ත මේ කුට නිලධාරීන් එළවා දමන්න. ඇතැම් අවස්ථාවලදී මේ කුට නිලධාරීන් මා සමග ඇවිලිලත් තියෙනවා. ඇතැම් අවස්ථාවලදී ඇමතිවරුන් වුණත් කුට නිලධාරීන්ට පරාද වුණා. මොවුන් මුල් අල්ලපු නුග ගස් වගේ දැඩියි. මේ නුග ගස් උගුල්ලන්න අමාරුයි. අද දවසේ තමුන්නාන්සෙලාගේ ඇතැම් පිරිසිදු අදහස් ඔවුන් විසින් අපිරිසිදු අදහස් ආකාරයට රටට පෙන්වනු ලබන බව පෙනේ. තමුන්නාන්සෙලා පාදා ගන්න වැදගත් පාර නැති කරන්න හදනවා. තමුන්නාන්සෙලා හොඳ වැඩක් කරන්නය කිව්වහම ඒක නරක අතට හරවල රටට ජාතියට ඒ මගින් අලාබයක් ඇති කරන්න හදනව. මම තමුන්නාන්සෙලාට සත්තක වශයෙන්ම කියනවා, මේ අලාබ විදින්න සිදු වන්නේ කොළඹ වරායේ සහ ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස් නිලධාරීන් නිසාය, කියල. ඔය උසස් නිලධාරීන්ට තියෙන “බැංක් එකවුන්ච්ස්” දිනා බලන්න. ඒ අයට කොච්චර මුදල් තියෙන වද කියල බලන්න. එතකොට පෙනෙයි, තත්ත්වය.

මා ගත වුණු පාන්දර යාමයේදී තමුන්නාන්සෙලාට මතක් කළා මුබරක් තහා පිළිබඳ සිද්ධියක් ගැන. එයාගේ බුකියක් නැතිනම් හොරකමක් අල්ලන්න ගිහින් හම්බ වෙච්ච ටේප් එක කාරකෙච්චහම මොකක්ද ලැබුණු ආරංචිය? ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස් නිලධාරියෙක් විශාල ඔට්ටු දමන අන්දම අහු වුණා. මේ තරම් ටැක්ස් ගෙවන්න තියෙන කාලයේ දී කොහොමද ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවේ

පරිපූරක මුදල්

උසස් නිලධාරියෙක් දිනපතාම හොර ඔට්ටු දමන්නේ? ඉස්සර නම් සතිපතායි, හොර ඔට්ටු දෑමේ. නමුත් දැන් දිනපතා හොර ඔට්ටු දමනවා. ඉන්දියානු රේස්වලට සතිපතා ඔට්ටු දමනවා. එංගලන්ත රේස්වලට දිනපතා ඔට්ටු දමනවා. බලු රේස්, අශ්ව රේස්, යනාදියට දිනපතාම වාගේ සල්ලි යනව, මේ විදියට. රුපියල් දහය පහ ළොව නොවෙයි යන්නේ. සිය දහස් ගණන් යනවා. කොයිතැන්ද මේ ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස් නිලධාරියාට මේ හැටි සල්ලි?

ඩෙමරේජ් එකට සත්යක්වත් ගෙවන්න වුවමනාවක් නැහැ. අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද ඩෙමරේජ් ගෙවීමෙන් තව ලොකු වරදක් සිදු වෙනවා. ඒ නිසා බඩු මිල නගිනවා. අපි තමුන්නාන්සෙලාට තියෙන ඉතාම භයානක ප්‍රශ්නයක් තමයි, ජීවන වියදම ඉහල නැගීමේ ප්‍රශ්නය. මේ ඩෙමරේජ් ගෙවීමත් ජීවන වියදම ඉහල යාමට හේතුවක් වෙනවා. ඩෙමරේජ් ගෙවීම සම්පූර්ණයෙන් නැති කර දමන ලෙස මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. තමුන්නාන්සෙලා මා කියන දෙය විශ්වාස කරනවා නම්, හොඳ කාරක සභාවක් පත් කරලා මෙම කාරණය ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වා බලන්න. හැබැයි, හොරු අල්ලන්න තවත් හොරු කට්ටියක් දමන්න එපා. විරුද්ධ පක්ෂයෙන් වුවමනා නැහැ, ආණ්ඩු පක්ෂයෙන්ම, තමුන්නාන්සෙලාට විශ්වාසවත්ත මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුට යොදවා ඩෙමරේජ් ගෙවන්න සිදු වන්නේ මොන කාරණයක් නිසාද කියා සෝදිසි කළොත් බඩුත් එක්ක හොරු අහු වේවි. හොර හාල් පොත් ජාවාරම ගැන වගේම, බඩු බැම ප්‍රමාද වන්නේ, බඩු කුණු වන්නේ මොන කරුණු නිසාද කියා දැන ගන්න පුළුවන්වෙයි. එම නිසා රුපියල් 40,00,000ක් ඩෙමරේජ්වලට වියදම් වෙනවාය කීවම අපට ඒකට එකඟ වෙන්න බැහැ. 4 වැනි කාරණය හැටියට මේ වැය ශීතියේ පෙන්වා දී තිබෙනවා, “Increased cost of American flour purchased under P. L. 480 and Canadian Gift flour” කියා.

ඇමෙරිකාවේ තිබෙන තීතියක් අනුව අපි ඇමෙරිකාවෙන් පිටි ගෙන්නවා. ගරු කථානායකතුමනි, අපේ රට කුඩා රටක්. අපි සෑම ලොකු රටටල් සමගම මිත්‍රකමින්

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඛනිජ, දහනයක මයා.]

සිටින්නට ඕනෑ. නමුත් අපි කිසිම ලොකු රටකට වහල් වන්නට වුවමනා නැහැ. එම නිසා අපි අපේ බඩු ඉතාමත්ම ලාභ වෙළඳ පොළකින් ගන්න ඕනෑ. එම නිසා ඇමෙරිකාවෙන් හෝ වේවා, චීන රටකින් හෝ වේවා අපට ලාබෙට ලැබෙන රටකින්, පිටි හෝ වේවා, චීන ද්‍රව්‍යයක් හෝ වේවා ගන්නය කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා. ඇමෙරිකාවෙන්ම අපේ බඩු ගන්න වුවමනා නැහැ. ඒ වගේම ඇමෙරිකාවට විරුද්ධව අපේ හිත හදා ගන්න වුවමනාවක් නැහැ. කොහෙන්ද ලාබෙට බඩු ලැබෙන්නේ, අන්න ඒ වෙළඳ පොළෙන් බඩු ගත යුතුය කියන ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කරන ලෙස මම ඉතාමත් ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ වගේම අළුත් මුදල් ඇමතිතුමාගේ ක්‍රියා මාගීය මම බොහොම සන්තෝෂයෙන් පිළි ගන්නවා. මොකක්ද ඒ? බඩු හුවමාරු කිරීමේ ක්‍රියා මාගීය. මා හිතන පිළිවෙළට ඒ මුදල් ඇමතිතුමා පාර්ලිමේන්තුවේදී ප්‍රකාශයක් කළේ නැහැ, බඩු හුවමාරු කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද, අපට රන් පවුම් ලබාගැනීමේ ක්‍රම මොනවාද කියා. නමුත් පරණ මුදල් ඇමතිතුමා නම් වුවමනාවට වඩා විස්තර කළා. මම නිදහස් මනුෂ්‍යයෙක්. මට අළුත් මුදල් ඇමතිතුමාට හෝ පරණ මුදල් ඇමතිතුමාට හෝ පක්ෂව හෝ විරුද්ධව හෝ කථා කරන්නට කිසිම පෞද්ගලික හේතුවක් නැහැ. ඇත්ත ඇත්ත හැටියට පෙන්වා මට කථා කරන්නට පුළුවන්. මට පෙනෙන හැටියට අළුත් මුදල් ඇමතිතුමාගේ විදේශික වෙළඳාම පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධයෙන් මම කියන්නට කැමතියි. එතුමා ඒ ප්‍රතිපත්තිය කියා දුන්නේ නැහැ. නමුත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාගීයෙන් විස්තර අනුලා ගත් තරමට මම කෙටියෙන් විස්තර කරන්නම්. අපි චීන රට වල් සමඟ වෙළඳාම් කරනවා. අපි බුරුමය ගැන කල්පනා කර බලමු. බුරුමයෙන් තමයි, අපි හුඟක් භාල් ගෙන්වන්නේ. බුරුමයෙන් අපි හුඟක් භාල් ගෙන්වන විට බුරුමයට හුඟක් සල්ලි යවනවා. අපි ඩහ දිය මහන්සියෙන් හම්බ කරන සල්ලි කොපමණ ප්‍රමාණයක් අවුරුද්දකට බුරුමයට යවනවාද කියා සොයා බලමු. 1961 නිරු බදු සම්බන්ධව විස්තර දෙන පොතේ මුල් පිටුවල තිබෙනවා, ඒ ඒ රටවලින් අපි

කොයි තරම් ප්‍රමාණයක් වටිනා බඩු ගෙන්වනවාද කියා. ඒ රටවලට අපේ බඩු කොපමණ යනවාද කියා කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ.

පළමුවෙන් අප බුරුමය ගැන කල්පනා කර බලමු. අපේ රටට බුරුමයෙන් ගෙන්වනු ලබන බඩු සඳහා අවුරුද්දකට රුපියල් කෝටි 19ක් ඒ රටට අප ගෙවනවා. 1961 ජනවාරි-දෙසැම්බර් කාලය තුළදී අපේ රට බුරුමයෙන් ගත් බඩුවලට ගෙවූ මුදලයි මේ ප්‍රමාණය. මෙම කාල සීමාව තුළදී බුරුමය අපේ රටෙන් මිළ දී රැගෙන තිබෙන බඩුවල මිළ ප්‍රමාණය කොපමණද? පොල්, කොප්පරා, පොල්තෙල්, කොහුලනු, කර්ද මුංගු, අදී ද්‍රව්‍ය සම්බන්ධයෙන්—බුරුම රට අපෙන් ගත් ද්‍රව්‍ය සම්බන්ධයෙන්—බුරුමය අපට රුපියල් එක් කෝටියක් ගෙවා තිබෙනවා. මේ නිසා බුරුමයත් ලංකාවත් අතර වන වෙළඳ ගනුදෙනු වෙන් රුපියල් කෝටි 19ක් බුරුමයට යන විට මේ රටට රුපියල් එක් කෝටියක් පමණ ලැබෙන තත්ත්වයෙන් අපට සිදු වන්නේ පාඩුවක්. මේ බුරුම-ලංකා වෙළඳ හුවමාරුවෙන් අපට වන්නේ අවාසියක්. මේ තත්ත්වය තමයි “ඇඩ්වර්ස් බැලන්ස් ඔෆ් ප්‍රිට්ස්” යනුවෙන් විස්තර කරන්නේ.

අළුත් මුදල් ඇමතිතුමාගේ එක් ප්‍රතිපත්තියක් තමයි, මෙවැනි අවස්ථාවකදී තව තවත් අපේ රටේ බඩු කෙතරම් ඒ රටට යැවිය හැකිද කියා සෝදිසි කර බැලීම. අසුවල් ද්‍රව්‍ය සම්බන්ධයෙන් මිට වඩා වැඩි මුදලක් ඇයි බුරුමය නොදෙන්නේ කියා සොයා බලා, ඒවාට දෑතට වඩා වැඩි මිළක් ලබාගන්න බැරි නම් ලෝකයේ අනික් වෙළඳ පොළවලින් මිට වඩා සතුටුදායක මිළක් ලබා ගන්න පුළුවන්ද කියා පරීක්ෂා කර බැලිය යුතුයි. ඒ අන්දමට ලෝක වෙළඳපොළට ගොසින් අපේ බඩු ඒ තැන්වලට විකුණා එම වෙළඳපොළවල තිබෙන බඩු බුරුමයෙන් ගෙන්වා තිබෙනවාද කියා බැලිය යුතුයි. මෙන්න මේකයි අළුත් මුදල් ඇමතිතුමාගේ වෙළඳ ප්‍රතිපත්තිය. අළුත් මුදල් ඇමතිතුමාගේ මෙම ප්‍රතිපත්තිය ඉතාමත් වැදගත් ප්‍රතිපත්තියක් බව මා කියන්න කැමතියි. මේ ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කළා නම් කවරදවත් මේ ආණ්ඩුව වැටෙන්නේ නැහැ, කවරදවත් හානියක් වෙන්නේ නැහැ. හැබැයි, මේ අදහස ප්‍රවත්තන් මගින් පළ කළායින්

පරිපූරක මුදල්

පමණක්, ඇලබින්ගේ පුද්ගල පහණ වාගේ සියල්ලම හරි යන්නේ නැහැ. ඒවා සාර්ථක කර ගන්න වැඩ කරන්න ඕනැ. මෙම පුවත මා “ඩේලි නිවුස්” පත්‍රයේ දැක සන්නේෂ වුණා.

ගාම්භීර විධියට ලොකු වචන කථා කරන්නේ නැතිව, ලොකු කථා පවත් වන්නේ නැතිව, පපුව ඉස්සරහට දමා උඩ බල බලා උඩගු විධියට ක්‍රියා නොකර, අපේ අළුත් මුදල් ඇමතිතුමා හීන් සැරේ— සියලුම සැරට වඩා හොඳ හීන් සැරේ— වැදගත් වෙළඳ ක්‍රියා මාර්ගයක් මේ රටට දන්නා. මාත් සමග එකට වැඩ කළ ඇමති වරයෙක් මෙවැනි වැදගත් වෙළඳ ක්‍රියා මාර්ගයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මම සන්නේෂයි. මෙය ඉදිරිපත් කළාට පසු කවුරුත් එය හරිය කිව්වා. මෙය මුලින්ම ඉදිරිපත් කළේ සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිතුමා නිසා මම මේ ක්‍රමයට කියනවා, සී. පී. ද සිල්වා ක්‍රමය කියා. තවත් මොකක්දෝ කුපන් ක්‍රමයකට සී. පී. ද සිල්වා ක්‍රමය කියනවා. එය අභ්‍යන්තරව මිත්‍රයින් අතරේ සාකච්ඡා කළ එකක්. ඉතා සුළු දෙයක්. එය “හෝම්-ඇන්ඩ්-හෝම් මැට්” එකක්. නමුත් එය නොවෙයි, නියම සී. පී. ද සිල්වා ක්‍රමය. අපේ රටට අවාසි වෙළඳ හුවමාරු වක් තිබෙනවා නම් එය හරිගස්සාගැනීමයි, නියම ක්‍රමය.

ඉන්දියාව සමග අපේ වෙළඳාම ගැන බලන විට තමුන්නාන්සෙට පුද්ගල හිතේවි. ඉන්දියාවෙන් අපි කෝටි 21ක පමණ බඩු ගන්නවා. 1961 දී කෝටි 21ක බඩු ගෙන තිබෙනවා. නමුත් අපෙන් ඉන්දියාව ගෙන තිබෙන්නේ කෝටි 4ක බඩු පමණයි. මේ නිසා ඉන්දියාව සමග ඇති වෙළඳාමෙන් අපට රුපියල් කෝටි 17ක් අවාසියි. ඉන්දියාව සමග ඇති වෙළඳ අවාසිය කෝටි 17ක් වන අතර, බුරුමයත් සමග ඇති වෙළඳ අවාසිය කෝටි 18යි. ඉන්දියාව සමග කෙරෙන වෙළඳාමෙන් කෝටි 17ක් පාඩු වීම සඳහා අපි ඉන්දියාවෙන් මොනවද ගෙනෙන්නේ? ඒ ගැන කල්පනා කරන විට කඳුළු එනවා. සාරිවලට රුපියල් ලක්ෂ 190ක් ගිහින් තිබෙනවා. සාරි කන්නද? ලස්සන කන්නද? කාන්තාවක් ලස්සන වෙන්නේ වාම් සාරියක් ඇන්දමයි.

පරිපූරක මුදල්

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගාල්ලේ මන්නිතුමා සාරි ගැන දන්නේ නැහැ. මාත් දන්නේ නැහැ.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(තිරු. උප්පාය. තනතුරු)

(Mr. W. Dahanayake)

මම දන්න තරමටයි, මම කියන්නේ. ලස්සන කාන්තාවක් දිප්තිමත් වෙන්න නම් වාම් සාරියක් අඳින්න ඕන.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

හොඳ කපිකයෙක් දිප්තිමත් වෙන්න නම් කෙටියෙන් කථා කරන්න ඕන.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(තිරු. උප්පාය. තනතුරු)

(Mr. W. Dahanayake)

රුපියල් ලක්ෂ 190 ක් සාරි වෙනුවෙන් ඉන්දියාවට යවන්නේ නැතිව ඉන් බාග යක් වියදම් කොට—අපටත් ඉල්ලුවොත් වැරදියට බාර ගනිමි—ආණ්ඩුවේ මන්නි වරුන්ගේ ආසනවලටවත් රෙදි වියන තැන් දෙක දෙක දෙන්න. තමුන්නාන්සෙගේ අයවැය ලේඛනයේ එවැනි කිසිවක් ඇත්තේ නැහැ. අපට එපා. මම ඔය තරම් ඉල්ලන්නේ නැහැ. දන්නොත් අපි සන්නේෂයෙන් ගන්නව. අපි කල්පනා කරන්නේ රට ගැනයි. අපට දන්නත් එතනට දන්නත් රටටයි දන්නා වෙන්නේ. ලක්ෂ 190 ක් සාරි වෙනුවෙන් ඉන්දියාවට යවන්නේ නැතුව තහනම් නීතියක් පනවන්න ඕනැ. සම්පූර්ණයෙන් තහනම් කරන්න බැරි නම් භාගයක්වත් තහනම් කරන්න. ඒ මගින් රුපියල් ලක්ෂ 80 ක් නැත්නම් 90 ක් ඉතිරි කරගෙන එය බෙදා දෙන්න අලුත් රෙදි වියන ස්ථාන සඳහා. අපට දෙන්න බැරි නම් කරුණා කර ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්නිවරුන් නියෝජනය කරන එක් කොට්ඨාශයට රෙදි වියන මධ්‍යස්ථාන දෙක බැගින්වත් හදා දෙන්න ඒ මුදලින්.

පරිපූරක මුදල්

[ඔබ්බිටි. දහනායක මයා.]

අපේ ඇස්වලින් කඳුවත් එනවා මේ ආණ්ඩුවට කියලම. වියලි මිරිස් වෙනුවෙන් රුපියල් ලක්ෂ 360 ක් ඉන්දියාවට යනවා. අහෝ, ලංකාවේ මිරිස් වැවෙන්නේ නැද්ද? තනමල්විල ජනතාව අක්කර සිය ගණනක මිරිස් වවනවා. ඒ අය විරයෝ. ඉතින් මේ විරයන්ට මොකද කරන්නේ? හේන් කොටනවය කියල මේ ආණ්ඩුව ඒ විර ගොවියන්ට දඩ ගහනවා. මගේ ඇස් දෙකෙන් දැකලත්, කන් දෙකෙන් අහලත් තිබෙනවා මේ දුක්මුසු පුවත. ඒ විරයෝ අපට කියනවා, මෙන්න සර් මිරිස් වැව්වයි කියල මට දඩ ගැනුව කියල. ගරු ඇමති වරුන් නොවෙයි මේ වරද කරන්නේ. යමක් තේරෙන්නේ නැති නිලධාරීන් තමයි ඔය වැරද්ද කරන්නේ. මේ ගොවියන්ට වෙන කිසිම උදව්වක් නුදුන්නත් ඒ අය අමනාප නැහැ. ඒ අය “සබ්සිඩි” එකක් වැනි ආධාරයක් ඉල්ලන්නේත් නැහැ. එහෙම නම් මොනවද වුවමනා කරන්නේ? මෙන්න ජෝන් අයියා, මේ ඉඩම් කැබ්ලේලෙ වවන්න මිරිස්, කියල දෙන එකයි තියෙන්නේ. තමුත්තාන්සෙට වුවමනා කරන මිරිස් ටික ඒ අය වගා කර දේව්. ඒක කෙරෙන තුරු තහනම් කරන්ට එපා. මහජනයාට පාඩුවක් නොවන විධිය ටයි කරන්න ඕනෑ. මහජනයාට බරක් නොදී මේ වැඩේ කරන්න ඕනෑ.

මා මෙවැනි කතාවක් කළාම සමහර විට ඒක පත්‍රයේ වැටෙනවා. පත්‍රකාරයෝ මගේ කතාවේ වටිනා කොටස සමහර විට පළ කරන්නේ නැහැ. නොවටිනා කොටස යි පළ කරන්නේ. ගාල්ලේ මන්ත්‍රීවරයා මිරිස් ගෙන්වීම තහනම් කරන්න කිව්වය කියා පත්‍රයේ පළ කරුවි. මිරිස් ගෙන් වන්න එපාය කියන්නේ නැහැ මම. මේ රටට වුවමනා මිරිස් මේ රටේම නිපද වන්න ඕනෑ, කියන එකයි මම කියන්නේ. ඊට පස්සෙ පිටරටින් ගෙන්වීම නතර කරන්න. එතකොට රුපියල් ලක්ෂ සිය ගණනක් නතර කර ගන්ට පුළුවන් වේවි. තනමල්විල ගොවියන් උසාවියට ඇදගෙන යන්නේ නැතුව ඒ අයට අක්කරය, දෙක, තුන, හතර, ආදී වශයෙන් මිරිස් වැවීම සඳහා දෙන්න. ගොවියන්ගේ උත්සාහයෙන් රටට ප්‍රයෝජනයක් ලබා දෙන ලෙස මා ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

පරිපූරක මුදල්

මා දැන් විස්තර කළේ සී. පී. ද සිල්වා වෙළඳ ක්‍රියා මාර්ගයයි. ඊට මම සම්පූර්ණයෙන් එකඟ වෙනවා. ඒ වෙළඳ ක්‍රියා මාර්ගය හරි හැටි ගෙන ගියොත් ඉදිරියට කවදා වත් දැන් තිබෙන ඔය අමාරුකම් තමුත්තාන්සෙලාට ඇති වෙන්නේ නැහැ. දැන් තිබෙන ආර්ථික තත්ත්වය අනුව සියලුම දේවල් එක පාරටම හරි යාය කියන්නේ නැහැ මම; තමුත් දැන් ඔය තමුත්තාන්සෙ ගමන් කරන්නේ හරි ක්‍රියා මාර්ගය දිගේ තමයි. කලක් යන තුරු අමාරු වුණත් කවදා තමුත් ඒ මගින් හොඳ ප්‍රතිඵල ලැබෙනවා ඇති.

ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාට නැවත වරක් ස්තූති කරන්ට කැමතියි. මේ රුපියල් ලක්ෂ 630 දීමට නම් කැමති නැහැ, තමුත් තමුත්තාන්සෙලා පොරොන්දුවක් දෙනවා නම් ඉදිරි කාලයේදී අප පෙන්වා දෙන කරුණු අනුව වැඩ හැඩ ගස්සනවාය කියා, මම එතකොට මේ මුදල දීමට විරුඬ වන්නේ නැහැ. තමුත්තාන්සෙට බොහෝ ම ස්තූතියි.

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

The sum asked for is Rs. 64 million out of an estimate of Rs. 171 million. There is an estimated error of Rs. 64 million. The revised estimate is Rs. 235 million. That is an enormous amount. If the margin of error is 3 or 4 or 5 per cent. one can condone it, but when the margin of error is 30 per cent. there is something seriously wrong with those who are responsible for preparing the Estimates. The recent crisis over the cut in the subsidy of rice was to find the sum of Rs. 11 million. Here a sum of Rs. 64 million is involved. It is an error or a serious lapse on the part of the permanent officials.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

It is a good harvest officer.

பரிபூரண இடர்

பி. ரத்நாயக மஹா.

(திரு. ஏ. ரத்நாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

I am not blaming the Ministers because they are not responsible for the preparation of the Estimates. The preparation of the Estimates is entirely the responsibility of the permanent officials and it is their duty to see that a correct estimate is made. If the estimate is too low our Budget is all wrong. If their estimate is too high, then we shall be imposing unnecessary taxes. In the olden days, a margin of error of 3 per cent. was supposed to be too much and the Minister or heads of departments used to pull up the permanent officials involved. Here the difference is Rs. 64 million. Something is wrong somewhere. It is a very serious state of affairs. Supposing that is repeated in the other estimates, our whole Budget will be a series of gross miscalculations. We would be taxing people and putting them into unnecessary hardship. That is why I earnestly ask the Minister to inquire into the reason for this big amount of money involved in the Supplementary Estimate.

There is another point which I wanted to make with regard to the G. P. S. Unfortunately the details do not state the amounts with regard to items (a) to (e).

பரிபூரண இடர்.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

The items were given by the Minister.

பி. ரத்நாயக மஹா.

(திரு. ஏ. ரத்நாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

What amount is involved in the G. P. S. ?

பரிபூரண இடர்.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Rs. 19 million.

பரிபூரண இடர்

கே. டி. எஸ். குணசேகர

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

The figure I gave in respect of (a) was Rs. 19 million, but it works out to Rs. 23 million. The other figures are as follows :

(b) .. Rs. 17 million

(c) .. Rs. 4 million

(d) .. Rs. 2 million

(e) .. Rs. 18 million

பி. ரத்நாயக மஹா.

(திரு. ஏ. ரத்நாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

Then the figure in respect of the Guaranteed Price Scheme is Rs. 23 million. This is an enormous amount.

பரிபூரண இடர்.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Exceptionally good harvest.

பி. ரத்நாயக மஹா.

(திரு. ஏ. ரத்நாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

Maybe the harvest has been exceptionally good. With all the scientific data available to forecast weather conditions they should have expected a good harvest and they should also have been able to provide for it. What I would like to point out is that a sum of Rs. 23 million is too big a sum for any head of department to make an error about.

The next item relates to decrease in revenue consequent to the reduction in the selling price of white sugar. Probably the head of the department was not aware of the proposal of the Ministry.

The other item is the increased cost of American flour purchased under P. L. 480, and Canadian gift flour. I would like to ask one question in respect of this item. When this money is converted into rupees and is lent to Ceylon it is probably placed to the credit of the Embassy or the Central Bank. This money is supposed to be available to the Ceylonese who are engaged in various

[ඒ. රත්නායක මය.]

enterprises consuming American agricultural goods. I believe—I am speaking subject to correction—each year there is a sum of Rs. 15 million accumulating on this account. That money is available. That money has been accumulating for the last four or five years, because, I am not aware of a single person who has been successful in getting a loan from this source. Loans from this source are available for private entrepreneurs and, as I stated, for any enterprise which will consume American agricultural goods.

I would like to ask a categorical question, and I hope you will be able to give me an answer. What have you done with the money? What is the amount they have collected for the last four or five years? This money is available to the private sector and is not meant to be spent by the Government. This is to be utilized for enterprises like biscuit factories, bakeries and such other industries which would consume American agricultural goods.

I am sorry to say that this sum of money has either been misappropriated by the Government or has been used for some other purpose. As far as I know this sum of money has not been made available to the private sector for the purpose of setting up industries of the kind contemplated. I am very keen about this matter because there are lots of people who have made applications for setting up small bakeries. There are some five or six thousand small bakeries throughout the Island and they are certainly willing to invest in modern machinery to produce bread under ideal hygienic conditions. Certain biscuit factories also sent in their applications for loans, but as far as I am aware, none of the applicants have been successful in obtaining a loan.

I would like to repeat that, with regard to item (a), the underestimate is far too large for one single item and more details should have been made available. To say that there was a good harvest and

therefore the Rs. 23 million extra had to be spent will not do. We like to know because the Government itself has often stated that the Guaranteed Price Scheme is a big racket. What is this racket? Is the Government looking into it? Is the Government appointing a committee to look into the Guaranteed Price Scheme?

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That is not payment for the purchase of paddy, it is payment for the rice supplied by the G. P. S. to the Food Controller.

ඒ. රත්නායක මය.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

Whatever it is, it has been stated there is a racket, although at one stage somebody denied it. A commission of inquiry should be appointed because the amount involved is vast and it is increasing from time to time.

අ. ආ. 2.51

வேலையாபேச நானாதுன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Mr. Speaker, one cannot allow this Supplementary Vote to go without very severe condemnation and without asking the Hon. Acting Minister (poor man!) to give us a full explanation on the various points raised.

Does the Hon. Minister of Finance realize that Supplementary Votes total up to more than Rs. 200 million in all? The hon. Member for Wattagama (Mr. Ratnayake) referred to a 30 per cent. error in this particular estimate of the Food Department—Vote No. 4, Services provided by the Department; that is, the original Vote has been exceeded by Rs. 64 million. It is a vast sum of money. Supplementary Estimates made up more than 12 per cent. of our last year's budgeted expenditure. An error of 12 per cent. is too big for any country in the world.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

I remember, Sir, the previous Finance Minister said that no other Finance Minister in the world could question his cleverness or his aptitude or dexterity or whatever it is. I do not think any Minister in the world, Finance or otherwise, could afford to make this thundering mistake of 12 per cent. The result is we have to pass several Supplementary Votes.

I understand that in the olden days when a Minister brought a Supplementary Vote he did so with many apologies, great humiliation and with a feeling that he was confessing his weakness and incompetence and it amounted almost to a vote of no-confidence on himself. But here Supplementary Estimates are brought before the House as if they do not mean anything. It shows this Government is utterly incompetent. Not only the Finance Minister but all the Ministers should resign. Why should the poor Parliamentary Secretary resign. Let the Parliamentary Secretaries remain and the Ministers resign. Although the Finance Minister is the man in charge of the Budget, it is made or presented before the House in the name of the whole Cabinet and it is approved by the Cabinet, so that the whole Cabinet should resign.

When we buy more rice internally it should follow that our external purchases of rice must be less. But according to last year's figures, we have brought more rice externally. That is one of the reasons why we are in such great distress over our foreign exchange commitments. We cannot see how we can buy more rice locally and at the same time buy more rice externally. The population may be increasing, but little children do not eat much rice. They require milk, and it is evident that they have been fed on milk and not on rice because a very large quantity of milk foods was imported last year. The Government must therefore tell us how more money has come to be spent on rice that is purchased locally as well as externally.

Instead of one being complement to the other, both are adding to each other.

Then there is a decrease in revenue consequent to the reduction in the selling price of white sugar. The selling price of white sugar is not the criterion. The criterion should be the world price of sugar. The world price of white sugar went down, and so though we reduced the price of white sugar, there should be no loss. In fact I should think the losses are because we produce white sugar internally. Those white elephants at Gal Oya and Kantalai are costing us a lot of money. The cost of production of a pound of sugar is about Rs. 10 to Rs. 15.

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Local sugar is bought by the Food Commissioner at the c.i.f. rates of imported sugar; the price is not related to the cost of production. The loss is borne by the corporation.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(දොරාප්පුර නාගනාතන්)

(Dr. Naganathan)

Then there are hidden losses which have not been revealed here. If you produce white sugar locally at Rs. 10 or Rs. 15 a pound, and your Food Department pays at the rate of 50 cents or 30 cents a pound, who is incurring the deficit?

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

The loss comes to the Government through the corporation.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(දොරාප්පුර නාගනාතන්)

(Dr. Naganathan)

The losses should be shown here. That is why I was saying there are hidden losses. They are not shown here. The Supplementary Vote should be really still higher on

[වෛද්‍යාලාපීය නාගනාදන්]

account of sugar. Whether the Government takes out of this pocket or that pocket, it is the taxpayers' money. These figures are not correct. The losses on the buying and selling of sugar should be indicated here. Therefore, the Food Commissioner's Supplementary Vote should be more than Rs. 64 million because it is shown in another account.

ඒ. රත්නායක මයා.

(තිரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

We are making a profit on sugar.

වෛද්‍යාලාපීය නාගනාදන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Yes. They are not showing that. Their profit will be still less. The real decrease in profits is not shown here. They say there is a decrease in profits because they sold white sugar at a lower price, but the price of sugar has dropped all over the world. It has not gone up. So that they had to reduce the price because the price of sugar was lower and there was some kind of moral change of heart when they reduced the price of sugar. Our Government had been profiteering in sugar.

The Hon. Minister of Finance is going away. He and the other Ministers do not like to hear anything that they cannot answer. They leave the poor old Acting Minister for Commerce, Trade, Food and Shipping to answer for the misdeeds of others.

හමීඩ් මයා.

(ஜொப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Why do you call him a poor Acting Minister?

වෛද්‍යාලාපීය නාගනාදන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I forgot. They are all very rich now.

I said "poor" for one reason. This morning we were told that the decrease in revenue consequent to the reduction in the selling price of white sugar was Rs. 17 million. This afternoon it has become Rs. 18 million. In a few hours' time it will increase still further.

රු. ඩී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேக்கர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

It is Rs. 17 million.

වෛද්‍යාලාපීය නාගනාදන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Sorry, I heard it as Rs. 18 million.

We cannot go on buying sugar from abroad all the time. When is it going to be made a paying proposition? It should cease to be a drain on the public purse. What efforts are you making in that direction? Sugar is something we will always require. How are you going to make it worth our while to produce the sugar at an economic rate?

Then we come to demurrage which amounts to Rs. 4 million. We cannot blame labour alone for this. The easiest thing is to say that the L.S.S.P. and the Communists are the cause of this demurrage that had to be paid and that they prevented labour from working hard. I say that the major fault lies with the management of the Port (Cargo) Corporation. Port work requires detailed planning for each day. The managerial staff must know that such and such a ship is arriving at such and such a time with a particular consignment of goods; they must decide in time at which quay the goods are to be unloaded, the number of gangs of labour necessary for the job, the time required for the job and so on. Labour must be deployed to the best possible advantage. In fact it is a campaign which has to be worked out to the last detail. Above all the managerial staff must

have the right outlook and right attitude towards labour and know how to get the fullest co-operation of labour. They must not stand aloof but must work hard themselves along with labour. There must be a spirit of fellowship between labour and management. This is entirely lacking in the harbour. So do not blame labour if they do not put their heart and soul into the job. The management has no sense of efficient organization and planning. They have no vision. This is the principal cause of the heavy demurrage bill.

What is the Government doing to correct these faults? Your so-called nationalization is a total failure. It is not nationalization that you have today but pure and simple bureaucratization. The bureaucrats have no real interest in the job; they know that they do not stand to lose personally in any case. Under the old capitalist system, bad as it was, the managers had a stake in their job. They knew they had to pay dearly for any inefficiency. They knew that the owners expected profits. So they saw to it that there was no waste of time, talent or goods. But the bureaucrats under this so-called nationalization do not care a damn! They are assured of their salaries, leave and other privileges, no matter whether the venture is a success or a failure. You have got to reorganize the harbour from top to bottom and have a system of rewards for good work and severe penalties for losses and inefficiency.

There must also be a distribution of the shipping among the ports all round the Island, Galle, Trincomalee, Kankasanturai, Kayts and so on, and congestion and concentration in the single Port of Colombo must be avoided. Now all food is unloaded in Colombo and transported by rail and road to other parts of the country at considerable avoidable expense. So the food bill goes up. In this small Island of ours we are unable to make full use of our ports and waterways.

The amount involved is not only Rs. 4 million. What about the cost of the onions, potatoes and other goods spoilt or destroyed due to the long delay in unloading? What is the loss to the Government on this account? It may be that private persons imported these goods but the loss has to be borne by the community. Looked at from this point of view this Rs. 4 million loss due to demurrage is a very small amount. This is only the money that you are paying the ships—food ships. What about ships bringing other cargo? Is not the demurrage paid on those ships too raising the cost of living in this country?

This is not a matter that can be cured piece-meal by one department. That is why we have a Cabinet with collective and unified responsibility. All the Ministers should put their heads—even empty heads—together and try to do something about this. You cannot deal with this question by the application of *ad hoc* solutions. You have got to think of the overall position and the whole question more profoundly. Otherwise we cannot solve this problem and the Government had better resign because they are incapable of solving it.

The next item is concerned with the increased cost of American and Canadian gift flour purchased under P. L. 480. This is a thoroughly misleading statement because under P. L. 480 no money goes out of the country. This flour is a gift given to this country. The articles of food are sold either to the Government or to the public and the money realized is accumulated here. Though the Government has to purchase that flour the money does not go out of the country, it just goes from one pocket of the Government to another pocket. This money is spent in Ceylon for purposes desired by the Government.

Formerly P. L. 480 money could be given for some laudable purpose, whether it be a private or a co-operative organization. However, today the money cannot go to any

பரிபூரண இடல்

பரிபூரண இடல்

[வேலையாபீய நானாடன்]

individual or private organization of any sort, whether it be an asylum, orphanage or school, except through the Government. It is the Government that channels the money. It is really money accumulated by the Government. I do not think that the Rs. 2 million should be voted by way of a Supplementary Estimate because the money is under the control of the Government.

சீயசிங் மையா.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

P. L. 480 is for local currency loans and it has got to be repaid in Ceylon rupees.

வேலையாபீய நானாடன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

The only portion that is repaid is the money paid by America or Canada on their local payments.

They have raised the price of flour in our country at the request of Australia, Argentina and other producing countries, who have told America; "Look here, you are sending your surplus flour to these people at a price below cost. Our cost of production is high. You are undercutting us and ruining our business by your so-called charity." So America has to keep a certain margin so as to help Australia, Argentina and other producing countries.

What I say is that the loss of Rs. 2 million is only a paper entry. In fact the P. L. 480 money is useless to America because she can do nothing with our rupee. She cannot take it, and it remains here. This Rs. 2 million is only a paper entry and not a loss.

Next we find under-provision in original estimates in anticipation of price fluctuations, another Rs. 18 million. This makes us think that this Government is not cautious, not efficient, not knowing, but only optimistic. Surely any ordinary Pettah merchant who places an indent knows beforehand what the fluctuation would be and he makes provision accordingly? Sometimes, due to very extraordinary circumstances, his estimate may go a

little wrong, but never to the extent of Rs. 18 million. Usually, in the case of fluctuations, what you lose on the swings you gain on the roundabouts. Fluctuations are not always against us. Take the case of sugar. The world price of sugar went down. Similarly, there are many articles which have fluctuated in our favour.

A loss of Rs. 18 million means that the Government cannot think, nor can they plan. They cannot understand the elementary principles of budgeting, planning and spending. This is a business which the Government has undertaken. Formerly it was done by the trade, and the losses incurred by the trade were not met out of our pockets. The trade had simply to smile or grin at their losses. Now we have to pay for the sins of these poor imitations of Governmental traders.

I do not think the Hon. Acting Minister can reasonably ask us to give him this money because it is adding insult to injury. Having injured our economy, they now come and say "Pay up". We cannot be asked to go on voting moneys on Supplementary Estimates. Why do you have a Budget at all if Rs. 200 million is to be paid afterwards as Supplementary Estimates? How many times in the year do we get Supplementary Estimates? Now, at the 11th hour 59th minute we have Supplementary Estimates. I think this House should decline to pass these Supplementary Estimates. In any case, the poor acting Minister has to specifically answer the questions which we have raised in this House.

அ. லா. 3.14

சீயசிங் மையா.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

I would first of all wish to endorse the comments made regarding the Supplementary Estimate for Rs. 64 million. It will be seen that we have passed up to this moment Supplementary Estimates totalling Rs. 170 million approximately. We will soon be exceeding the Rs. 200 million mark

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

and we will have reached, before this Sitting is over, the figure of Rs. 250 million.

If you would examine the Budget in respect of the year previous to the last year you would see there was a deficit of Rs. 500 million. Supplementary Estimates alone totalling over Rs. 250 million were rushed through at the tail end of the financial year. When we said that in your Budget for this year the deficit was going to be in the region of Rs. 750 million you laughed and scoffed at us. Now you see that what we said then has become a reality. This is a state of affairs which, I think, no hon. Member of the Opposition or even on the other side would like to have, and I am sure no hon. Member would agree to this type of Supplementary Estimate for Rs. 64 million.

The Hon. Acting Minister is here, but I am sorry to say that we do not see his officials present to assist him in giving replies to the questions we have raised. We saw in the morning doctors in the Public Officers' Box to treat another Hon. Minister in his difficulties in answering questions. We would like to see your Permanent Secretary and your Food Commissioner present here to get replies to our questions. We have levelled on the Floor of this House a serious charge against the Food Commissioner over this Supplementary Estimate.

The first item in this Supplementary Estimate is in respect of the Guaranteed Price Scheme. The Hon. Minister of Finance has told us that Rs. 23 million was required because of the necessity to purchase additional quantities of milled rice. If you take up the position that you had additional quantities of milled rice and, therefore, you imported less rice into the country you cannot then substantiate your request under item (e)—where you state, “under-provision in the original estimate in anticipation of price fluctuations”—for two reasons. If your local production increased, then there would have been a reflection caught on the

additional imports, which would have counter-balanced each other leaving a small margin for increased population. But this would certainly not be to the extent of spending Rs. 23 million.

The question of white sugar has been sufficiently dealt with; so also the stoppage of import of brown sugar and the resultant decrease or increase in the price of white sugar.

I would wish to address my remarks next on the question of demurrage. If you refer to the administration report dealing with the Food Purchases and Distribution Account for 1958-59, you would see that the total expenditure incurred on account of demurrage during the financial year was Rs. 10,259,462.37. You gave us the excuse then that you had experienced strikes, you could not clear the foodstuffs, there were endless queues and work was disorganized. There is, to a certain extent, an explanation which may be accepted by certain quarters. That was the explanation that was put forward by the Government in the year 1958-59. Now what is the explanation the Acting Minister can offer for demurrage?

ශ්‍රී. ඩී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ ம. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

For the Rs. 4 million?

ජයසිංහ මහ.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

It is more than Rs. 4 million. You are asking only for the deficit of Rs. 4 million. It does not say that the actual demurrage for the year is Rs. 4 million. The deficit to meet the demurrage is Rs. 4 million. Why did you have this demurrage in the first instance?

I want the Acting Minister to remember the speech made by the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) last year. He referred to certain appointments in the Food Ministry and his words

[ජයසිංහ මයා.]

were : "you must have a man with market sense as your chief. He must know when to purchase, how to purchase, where to purchase. Otherwise you are going to get into trouble". This was a warning given by somebody who had been in that office and who had paid much attention to this matter and who was careful about what he said. I listened to his speech. He warned them. These are a set of Ministers who are know-alls. They know everything. The only thing they can possibly come to us for is to get extra money to meet their expensive mistakes or their profligate expenditure. Here they ask for Rs. 4 million as demurrage. The figure I have is in the region of Rs. 7 million.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

From where did you get your figures ?

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

I have computed them from the little odds and ends, from three or four books. The Food Commissioner has not given the figure. He says there is a saving over the previous year. We are not prepared to pay one cent as demurrage. Who is this Food Commissioner who dares to tell this to the House and put it in writing ? It is in the Administration Report of the Food Commissioner for 1960, at page 24, clause 26.

Demurrage—During the year under review, the department was able to reduce its expenditure on account of demurrage considerably, as a result of there being no strikes and the co-operation extended by the Port (Cargo) Corporation.

He thinks that it is expenditure the department should be involved in.

ශ්‍රී. ඩී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேக்கரா)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

What was the amount ?

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Almost Rs. 7 million for demurrage. Do you think the House is prepared to pass Rs. 7 million as demurrage ? This is the attitude the officials adopt. They think a wasteful item such as demurrage is actual expenditure. They dare to put it in the Administration Report as an item of expenditure. They have calculated it and shown it as a considerable saving. The Food Commissioner must be removed forthwith if this is the attitude he brings to bear on the work in a department. He dares to put down in his Administration Report demurrage as a considerable saving—a sum of about Rs. 7 million. Remove him forthwith.

Can the Hon. Acting Minister give us an explanation for this demurrage ? I ask him to take back his thoughts to the remarks made by the hon. Member for Avissawella. You were told that you must have a man with marketing sense, a man who would know where to buy, when to buy and how to buy. You have appointed a man who is deaf to every instinct of marketing. Allegations were made by the hon. Member for Galle (Mr. W. Dahanayake) that certain high officials figure in a tape-recorder of Mr. Thaha. They were making enormous sums of money. If you put two and two together you might be able to find an answer.

Your Ministry has committed this country into more than one difficulty. Are you aware that the Government was primarily forced into the recent difficulty over the proposed cut in the rice ration because the Food Department did not have sufficient stocks of rice ? You were not fair enough to confess that to the House. I have been waiting for you to come and tell us that you have made a mistake. The ex-Finance Minister tried to get over it by saying there was a crop failure in Burma and China and that was promptly refuted by those respective Embassies.

පරිපූරක මුදල

පරිපූරක මුදල

There was a story that for the year 1962-63, inclusive of a part of the year 1961-62, the Food Commissioner's Department attempted to make their purchases not directly from the Government of Burma, as was their practice in the past, but through an agency house or a broker. I believe 200,000 tons was the figure they had anticipated to book through that broker. The purchase price was arranged but the Government of Burma refused to accept the transaction. The Ceylon Government was left without contracted quantities of rice and without a contracted price. The Hon. Minister is today in Burma trying to negotiate for rice and get over that difficulty. That is a matter the departmental officials should have attended to months ago. For personal gain and benefit they attempted to deal through a private agency. This charge was made against the Food Ministry about two years ago and a very serious investigation was conducted and it was decided at that time that they should, as far as possible, attempt to deal on a Government to Government basis. The Government imports approximately about 550,000 tons of rice a year, all of which cannot come from one country. We quite appreciate that. They have to be booked through various countries, the usual countries being Burma, China, Vietnam, and sometimes America and Thailand. When there is a scarcity, we try to buy from Egypt or even South America.

Can the Hon. Acting Minister tell me what were the contracts or reservations made in June this year? Can I have an answer? Surely the files will be available to you. Have you booked any contracts in June 1962? If so can you give us the country and the quantities booked. I would like to have an answer. I know the answer, but would like to have it from him.

Time and again a number of charges have been levelled against Ministers. This House is not particularly anxious

to send Ministers on buying sprees. No right thinking Minister, no Honourable Minister, would go on a purchasing mission. They have no business to go particularly when serious charges are made against them. The Minister of Commerce, Trade, Food and Shipping cannot go to negotiate a trading transaction, he cannot attend a conference where long term trade deals could be finalized; such conferences he will not attend. But anything regarding purchases, whether it be dried fish, tamarind, onions, potatoes, whether they be good or bad, away will fly the Hon. Minister with his famous advisers.

Something must be done about this. This House is not at all happy about the situation in your Ministry. We have time and again told you that. We know the racket that is going on in the dried fish trade. What did the Hon. Minister do when he went to India to purchase dried fish? It was agreed that the Ceylon Government would purchase dried fish from India at a maximum or minimum price. Maximum and minimum prices were fixed for dried fish from India. Various contacts were established and proposals made for the import of dried fish. But what has happened? The Indian shippers are sending the dried fish to Singapore. There are no maximum prices for goods that come from India, and the department can pay any price it likes. Now look at the racket involved.

What I am stating is the truth. You can refute it if you like. You know very well that dried fish is coming from Singapore. The country of origin of this dried fish is India, but it is exported from Singapore. Are we sending Hon. Ministers out from the country to negotiate this type of trade deal, this type of trade transaction. It is a severe censure on the Hon. Minister. I am making a charge of a very serious nature.

When a person does something incorrect it is difficult to pin it on him. We can only go on accumulated evidence that is available. When

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ප්‍රශ්නිත මය.]

we say that the Minister is not doing something right, when we say that his appointments are not correctly made, when we say that he is putting dishonest people as Chairmen of Boards, and Directors, it is a censure on the Minister. He is responsible for their conduct.

Is it only one corporation? You know there was a gentleman who was appointed as your “karawala king”. That is what the Hon. Minister called Mr. Rajapakse.

වෛද්‍යවරයා නානාදන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

The Minister has displaced him now.

ජයසිංහ මය.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

The damage is done. The country has paid for his mistakes. We are being made a party to this kind of thievery, if you will pardon my using the word. These are matters I personally feel very strongly about. Every day these allegations are being made but nothing seems to affect you. You are going on merrily. I think Nemesis is awaiting you. The time will come when you will be buried under your own debris.

In the Food Commissioner's account for 1958-59 there is an item—"Shortages, losses and depreciation, Rs. 4 million." It is a peculiar thing that every year these amounts keep on mounting. Your losses and discrepancies are multiplying day by day. Enormous amounts are involved in these losses. This is a crying shame. Thousands of tons of foodstuffs that cannot be unloaded in time are dumped into the sea. These goods are not insured; they come on Government account and are prepaid. Look at the enormity of it. The Food Commissioner who appears to be a particular pal of the Hon. Minister does not even take the trouble to give us complete and detailed figures.

We have time and again asked the Government what they propose to do about these matters, but they do not seem to care.—[Interruption.] The hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) draws my attention to the food stores at Welisara in my electorate. All the rotten dried fish is brought there and stored. What are you trying to do? This is no joke. I would ask you to keep this type of joke away from my electorate.

You have no way of explaining any one of the charges which we make against the Government. We must have a radical change in our food import and distribution policies as in all other matters. I have time and again in this House pleaded for some pattern in our trade. There are periods of glut in the world commodity markets; we must watch for these periods and buy as much as we need in a buyer's market. Of course in order to do this we must have adequate storage facilities in this country. You do not pay any heed to any of these pleas. The Minister and his Commissioner are only concerned about purchases. And in order to purchase, either of them or both of them must personally visit the selling country; they seem to like that very much! You have a very efficient Permanent Secretary in Mr. Alvappillai but his services are not fully utilized.

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

What are the embassies doing?

ජයසිංහ මය.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

They have got their own people there. When you blame one you have got to blame the other. We are not at all prepared to vote for Supplementary Estimates of this nature however much we may like the Hon. Acting Minister and however much we may like to co-operate with him. This Supplementary Estimate does not meet with the approval of the

Opposition.

பரிபூரண இடல்

பரிபூரண இடல்

I want to raise another matter regarding the American flour purchased under P. L. 480 and about the Canadian gift flour. Under the terms of P. L. 480 goods that were imported from America were to be sold in Ceylon and the proceeds realized were to be credited to the American Embassy account. The local expenses would be met from these funds. Any monies required by the Ceylon Government in the way of loans with interest payable will be advanced from these monies. This money is payable in Ceylon currency.

You ask here for Rs. 2 million. I do not know whether this is to pay interest or pay back a loan you have taken or the expenses you incurred in the distribution of flour. Can the Hon. Acting Minister tell us what it is? These are matters that can be readily estimated.

Regarding item (e) you provided in the original Estimates in anticipation of price fluctuations Rs. 18 million. Can the Hon. Acting Minister tell me from which country and how many thousand tons he booked in June 1962? If you knew the tonnage you were going to get there was no necessity at all for this Supplementary Estimate of Rs. 18 million. You were obviously waiting to buy in the open market. We strongly condemn your *modus operandi* of dealing through brokers. We have told Hon. Ministers time and again—not only this Minister but all Ministers—that they should not associate themselves with any type of purchasing. But as we have seen in practice, what happens is if there is a dry fish purchase the Minister rushes there; if there is a rice purchase the Minister is there; if anything is to be purchased any one of these Ministers will rush there. Or take for instance, the purchase of telecommunication equipment. A Minister will rush for the purchase. Or for the purchase of pre-fabricated materials for houses, the Minister will go there. To

purchase food, a Minister must go. To purchase cement, a Minister must go. It is the same in the case of any consumable article, a Minister must go. Why should Ministers go for this business? We have implored them on the Floor of this House to get rid of this habit. We have got our Trade Embassies and High Commissioners to attend to these matters.

வேலையாபாசீச நானாதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Will the Hon. Acting Minister please answer this question?

சீயசிங் இயா.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

At one time Ministers were also humble folk like us, who came to this House on the votes of the people. What is the experience that they have in these matters, which are matters for trade specialists? There are people who have been trained to attend to these deals, but whilst the trained people are in Ceylon, the Ministers are away, negotiating these transactions. I am sure the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) would never have stooped to this sort of thing during his tenure of office as Minister. No right-thinking Minister will do it. How many times a year do Ministers go abroad for this type of transaction, and how many times are we to raise the question on the Floor of this House?

You talk of stamping out bribery and corruption, and you are very angry when we talk about bribery and corruption, which is worse than your stinking dried fish. But every move of the Cabinet is calculated to increase this most ugly and vulgar type of transaction. Those are the words with which I can express myself.

I want to ask the Hon. Acting Minister to tell us something. You are now trying out your new policy of imposing various restrictions. Please remember that in order to

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ජයසිංහ මයා.]

save foreign exchange we are not prepared to agree to trade restrictions of consumers' needs. To help you save foreign exchange we are not prepared to help in the importation of less tamarind, less potatoes, less onions, less chillies. If you want to start your food drive, start by growing these commodities ; and when you can satisfy the consumers' needs we will not only agree to cutting down imports but we will cheer you.

I am saying this because in many homes they cannot obtain even the bare necessities. Coffee is Rs. 8 per pound. Think of the import restriction on coffee, imposed without any thought for the consumer. It will take at least five years before coffee comes under production in this country.

Why are you adopting these short-sighted policies? You want to conserve foreign exchange, but you are prepared to pay Rs. 7 million in foreign exchange as demurrage. Demurrage has to be paid in foreign exchange, not in Ceylon rupees. You are prepared to bring into the country thousands and thousands of tons of consumer goods—onions, potatoes, sugar—which have gone bad in the holds of the ships due to leakage or an act of God. Now all the gods are angry with this Government.

That is the state of affairs in this country. I can speak further on this matter, but there is nobody to help my Hon. Friend, the Acting Minister. It will be like flogging a dead horse if I continue. I am making these comments and criticisms, Mr. Acting Minister, in the hope that you will at least take a personal interest in these matters. I know that in the Food Ministry certain files are denied to you. There are secret files in the Ministry which have not been made available to you as Parliamentary Secretary. I know that you had no access to certain files in the Ministry in your capacity as Parliamentary Secretary. Will you deny that? I know the position. This is a sad state of affairs. They may be available to

you now as Acting Minister, but I do not know whether the Ministry would make them available to you.

ශ්‍රී. ඩී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகரா)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

Who told you all this?

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

I am telling you, Mr. Acting Minister. The M. P. for Wattala is saying it. Is that not enough? I do not make light statements in this House.

I have made these comments for your careful consideration. I am sorry if I have in any way hurt you or said anything to cause you remorse. In making my remarks I had no such intention. I repeat that we have the highest regard for your integrity, and I sincerely hope that, you will personally look into these charges that I have made.

අ. භා. 3.50

ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ශ්‍රී කළානායකතුමනි, මේ දැන් සාකච්ඡාවට භාජන වී පවතින්නේ ඉතා වැදගත් වැය ශීර්ෂයක්. මෙය සුළු මුදලක් නොවෙයි, රුපියල් ලක්ෂ 640 ක්. මේ ආණ්ඩුව කල්පනා කරන්නේ සල්ලි ගණන් කර බෙදීමට නොවෙයි; ගෝනිවල දමා අඩුක් කර බෙදීමටයි. සල්ලි ගණන් කර දෙන්නේ නැහැ; ගෝනිවල දාලයි දෙන්නේ.

මේ මුදල් වියදම් වන ආකාරය ගැන තමුන්නාන්සේ විකක් කල්පනා කළාද? සන පහ, දහය, පනහ, හැට, රුපියල හමාර, සාමාන්‍ය ජනයාට බදු දමා එකතු කරන මුදල් මේව. රෙදි කැල්ලට බදු දානව, සිගරට් එකට බදු දානව, ඔය ආදි වශයෙන් සෑම භාණ්ඩයටම වගේ බදු දමා සාමාන්‍ය ජනතාවගෙන් තුවිටුව, ශත පහ, දහය, ආදි වශයෙන් බදු මගින් භාණ්ඩාගාරයට

පරිපූරක මුදල්

එකතු කර ගන්නා මුදල ගෝනිවල දමා දෙනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙලයි තමුත්තාන් සෙල අද ගෙන තිබෙන්නේ. සහ පනහක් අය බදු ගෙවන්ට බැරි වුණම උසාවියෙන් දඩ ගැනුම් කන්ට හෝ දඩ ගෙවන්ට නැත් නම් හිර ගෙවලටත් යන්ට සිද්ධ වෙනවා. තමුත් තමුත්තාන්සෙල කරන මේ නාස් තිය ගැන අපට කථා කරන්ටවත් ඉඩ තිබෙන්නේ මෙතැන විතරයි. මේ ගොල් ලන්ට ඉදිරි කාලයේදී අවිච්ඡි කරන මාර්ගය ඉදි කරන්ට තිබෙන්නේ මෙතැන පමණයි. ජනතාවට ඒ කරුණවත් පහදා දෙන්න තමුත්තාන්සෙ ඇතැම්විට අපට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ.

තමුත්තාන්සෙලාගෙ පාලනයේ දුර්වල කම නිසා නේද, මේ කෝටි සම්හාර මුදලක් අපේ භාණ්ඩයෙන් නැති වෙන්නේ? ජනතාවට දිනෙන් දින බදු දමන්නේ මේ කරුණ නිසා නේද? සිනි වලින් බලාපොරොත්තු වුණු රුපියල් ලක්ෂ 180 ක් විතර ලැබුණේ නැතිලි. ඇයි තමුත්තාන්සෙලාට පෙනී යන්නේ නැද්ද එහෙම පාඩුවක් සිදු වෙයි කියා, කළු කඩයේ වගේ ගණන් උස්සා තමුත්තාන් සෙලන් සිනි විකුණන්න ගියාම? සාමාන්‍ය ජනතාව සහ 55ට ගෙන පාවිච්චි කළ සිනි ටික සහ 62 ගණනේ විකුණන්ට ගිහින් නේද ඒකෙන් පාඩු වින්දේ? එසේ නැත් නම් වෙන මොන කරුණක් උඩද ඒකෙන් පාඩු විදින්නට සිද්ධ වුණේ? මේක සිද්ධ වුණේ සාමාන්‍ය ජනතාවට ගන්ට බැරි මිලට සුදු සිනි ගෙනෙන්ට ලැහැස්ති වුණු නිසයි. සහ 55ට බොර සිනි ටික ලබා ගත්ත නම් ඔය 180 ලක්ෂ ගණන නව තිනවා. එදා ගමක ගෙදරකට බොර සිනි රාත්තලක් ගෙන ගොස් නේ කෝප්ප විස්සක් එයින් හැදුව නම්, අද සුදු සිනි රාත්තලකින් හදන්නේ නේ කියද? පහ ලොවයි. සුදු සිනි රස මදි. දෙයාකාරය කින් ජනතාවට පහර ගැහැව්වා. බොර සිනි රාත්තලකින් නේ කෝප්ප 20 ක් බිච්චා නම්, එතනින් නේ කෝප්ප පහක් අඩු වුණා. සුදු සිනි රාත්තලක් තව සහ 7 ක් වැඩි කරයි විකුණන්නේ. කෙලින්ම සුදු සිනි රාත්තලකට සහ 7 ක් වැඩි වුණා. නේ කෝප්ප 5 ක් අඩු වීම නිසාත් එතන හත රෙන් කොටසක් අඩු වුනා. එතකොට එදා

පරිපූරක මුදල්

සහ 55ට තිබුණු සිනි රාත්තලෙන් හත රෙන් පංගුවක් අඩු වුණා. ඒ අනුව සහ 21ක් වගේ ගමේ සිනි දමා නේ ටික කෝපි ටික බොන මිනිහාට පාඩු කළා. ඒ විධියටයි වැඩ කළේ. මේක පෙනෙන්නේ නැහැ. ජාවාරම්කාරයින්ට ඉඩ දුන්නා. බොර සිනි ගන්නට ඉඩ සලසන්නේ නැතිව සුදු සිනි ගන්න ගිහින් ජාවාරම්කාරයින්ට ඉඩ දුන්නා. එතකොට සිනි දමා නේ ටික බොන ජනතාවගෙන් එතනින් සහ 21ක් පාඩුයි. මේ විධියට රටේ මහා භාණ්ඩයට වැටෙන්නට තිබුණු මුදලක් වන රුපියල් ලක්ෂ 180 ක් නැති වුණා. දෙපැත්තෙන්ම රටේ ජනතාවට පහර වැදුණා. භාණ්ඩයේ මුදල් නැති කළා. ගෙනා ආහාර ටික කිරි දරුවගේ සිටම නැති කළා. සිනි වලින් දස කෝටියක් වගේ ලාභ ලබමින් සිට වැඩියෙන් සොයන්නට ගිහින් අලාභ ගත්තා. දැන් එන ඒවායින් දස කෝටි යක් පමණ අලාභ ලබනවා කළු කඩයට විකුණලා. ඉස්සර ලන් ලාභයෙන් ඔය ලක්ෂ 180 අඩු කර ගත්තා. මිල ගණන් දමා තිබෙන්නේ තමුත්තාන්සෙලා.

වෙළඳාමේ හැටියට ඇමතිවරුන් නියම විධියට වැඩ කරන්න ඕනැ. වුවමනා භාණ්ඩය කල් වේලා ඇතිව ලබා ගන්නට ඕනැ. අර සමහර අය අමාරුවක් හැදුනා මයි පිටිය හොයන්න දුවන්නේ. පිටිය තිබෙන දිසාව කලින් දැනගන්නේ නැහැ. මේ අයගේ පාලනයත් ඒ විධියයි. අනික් රටවල බඩුමුට්ටු ගෙන්වන ආකාරය නම්, තමන්ගෙ නියෝජිතයන් මගින්, ඔවුන් සිටින තානාපති කාර්යාල මගින්, අවුරුදු ගණනක් කල් ඇතිවයි රටවල් අතර ඒවායේ ගිවිසුම් ඇති කර ගන්නේ. තමුත් මෙහි එහෙම එකක් නැහැ. මොකද? ඒ අන්දමින් වැඩ පිළිවෙලක් ලැහැස්ති කර ගන්නට සතුටු නැහැ. මේ ගිවිසුම් ගහන්න ඇමතිවරුන්ම යන්න ඕනැ. මොකද මේකෙ හේතුව? ඒවා ගැන ඉදිරියට පරීක්ෂා කරන විට පෙනේවි, ලෝකයේ කොයි කොයි රටවල බැංකුවලද මේ කොමිස් මුදල් තැන්පත් වන්නේ කියා.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

කථානායකතුමා
(ආපාතායකර්)
(Mr. Speaker)

රැස්වීම අ. හා. 4.30 වන තෙක් තාවකාලිකව අත්හිටුවනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්හිටුවන ලදී, අ. හා. 4.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, තේ පානය සඳහා විසිර යාමට ප්‍රථමයෙන් මම සිනිසමින් බවයි කථා කරමින් සිටියේ. මේ රටට ගෙන්වන සිනිවලින් රුපියල් දස කෝටියක් පමණ ලැබුණු නමුත් රුපියල් එක් කෝටි අසූ ලක්ෂයක් පමණ එම මුදලින් අඩු වූ ආකාරය මම මේ ගරු සභාවට පෙන්වා දුන්නා. දැනට එසේ පිරිසිදු ගෙන්වන සිනිවලින් රුපියල් හත් කෝටි විසි ලක්ෂයකට ආසන්න මුදලක් මේ ආණ්ඩුව මහා ජනයාගෙන් ලබා ගන්නවා. එහෙත් මිට පෙර රුපියල් දස කෝටියක මුදලක් එයින් ආණ්ඩුවට ලැබුණා. එම මුදලින් රුපියල් එක් කෝටි අසූ ලක්ෂයකට ආසන්න මුදලක් අඩු වුණා. ඊට හේතුව මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවත්, ඔවුන්ගේ දරු පැටවුන්ත් මූලික ආහාරයක් වශයෙන් ගන්නා සිනි ටික සමබන්ධව—

වෛද්‍යාචාර්ය නගනාදන්
(ඩොක්ටර් නාගනාදන්)
(Dr. Naganathan)

On a point of Order, we have no Quorum. [Interruption.]

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

You cannot help it when it is raised.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන්කොට, ගණපුරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිහු යබද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපුරණයක් තුබුයෙන්—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මම පහදාගෙනයි ගියේ. මේ රටට සිනි ගෙන්වීම සම්බන්ධව මේ ආණ්ඩුව ගෙන යන වැරදි ප්‍රතිපත්තියයි. එයින් සිදු වුණේ මේ රටේ—

ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ මයා.
(තිரு. ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ)
(Mr. Stanley Molligoda)

On a point of Order, the hon. Second Member for Akurana (Mr. Hameed) is obstructing hon. Members from coming into the House.

ඒ. එම්. මාකන්-මාකර් මයා. (මඩකලපුව දෙවන මන්ත්‍රී)
(ඉරාජ් ආ. ආර්. මාකන් මාකර්—මද්දක් කළාට ඉරාජ් මාකර්—මද්දක් කළාට)
(Mr. A. H. Macan Markar—Second Batticaloa)

He was not obstructing.

හමීඩ් මයා.
(ඉරාජ් හමීඩ්)
(Mr. Hameed)

That is a serious allegation. In fairness to me, I will want that withdrawn.

ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ මයා.
(තිரு. ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ)
(Mr. Stanley Molligoda)

I will not withdraw it. I saw you asking the hon. Second Member for Batticaloa—

හමීඩ් මයා.
(ඉරාජ් හමීඩ්)
(Mr. Hameed)

I was not obstructing. The hon. Member must withdraw it.

ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ මයා.
(තිரு. ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ)
(Mr. Stanley Molligoda)

We cannot go by your statement. I am not going to withdraw it. You were guarding the door.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

හමීඩ් මයා.

(ஜமீப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I was not guarding the door. The hon. Member should withdraw it.

කපානායක තුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please ! The hon. Member for Niwitigala should withdraw it. The hon. Second Member for Akurana has not obstructed any hon. Member from coming into the House.

ස්ටැන්ලි මොල්ලිගොඩ මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட)

(Mr. Stanley Molligoda)

In deference to your Ruling, I withdraw it.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මේ වැඩවලින් රටට විශාල විපතක් සිදු වෙනවා. මේ වැඩ අනුව මුදල් හදල් නැති කරනවා පමණක් නොව බාල පරම්පරාවට විශාල පහරක් ගසා තිබෙනවා. සිනි කුඩා දරුවන්ගේත්, පොදුවේ කාගේත්, මූලික ආහාරයක්. ඒ ආහාරය නියමාකාරයට නොලැබෙන විට, ඒ ආහාරය ලබා ගැනීමට අවහිරකම් ඇති වන විට, හැදෙන පරපුරට වුවමනා තරම් සිනි ලබා ගන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. එම නිසා ඒ බාල පරපුරේ ශක්තිය පිරිහෙනවා. මේ අනුව කල්පනා කර බලන විට මෙය බාල පරපුරට ගසන ලද මරු පහරක් බව කියන්නට පුළුවනි. තමුත් තාත්සෙල නාහෙට එහා කල්පනා නොකරන නිසා, තමුත්තාත්සෙලාට නාහෙට එහා කල්පනා කිරීමට ශක්තියක් නැති නිසා, රටවැසියාට වුවමනා කරන ආහාර ප්‍රමාණය ලබා ගන්නට බැරි වෙනවා. එයින් වන්නේ ඒ රටවැසියන්ගේ ශක්තිය පිරිහී මයි ; ශ්‍රමය අඩු වීමයි. ශ්‍රමය අඩු වන විට මේ රටේ භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කිරීමේ ප්‍රමාණයත් අඩු වෙනවා.

පාඨශාලා ශිෂ්‍යයකුට අවුත්ස දෙකක ප්‍රමාණයක් ඇති බවත් ගෙඩියක් දැන් දෙනවා. මේ අනුව ලක්ෂ ගණනක් පාඨ

ශාලා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට මේ බවත් ලැබෙනවා. තමුත් සිනි මිල වැඩි වුණු නිසා මේ බවත් රසවත් කිරීම සඳහා දවටන සිනි ප්‍රමාණය අඩු වී තිබෙනවා. ඒ අනිත්‍යත් බලන විට දරුවන්ට ලැබෙන ආහාර කොටසක් අඩුවුණා. මේ ඊයේ පෙරේදා පාඨශාලාවලට බවත් සපයන අයට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නිවේදනයක් ලැබී තිබෙනවා. මොකක්ද ඒ නිවේදනය ? මීට පසු “කෙයාර්” පිටි ලබා ගැනීමට අමාරු විය හැකි නිසා බවත් ගෙඩියකට සත පහ බැගින් දෙනවා කියලයි, ඒ නිවේදනය යවා තිබෙන්නේ. දැනට ගෙවන්නේ සත දෙකහමාරයි. පිටි සපයමින් සත දෙක හමාරක් දෙන තමුත් මින් මන්නට පිටි නොසපයා සත පහක් දෙන බව බවත් සපයන සමිති සමාගම් ආදියට දන්වා තිබෙනවා. සමුපකාරවලට කියා තිබෙනව පිටි හොයා ගන්න අමාරුයි කියල. සත 5 ගණනෙ බවත් ගන්න බලාපොරොත්තු වුණහම මොකද වෙන්නේ ? මේ පිටි ඉදිරි කාලයේදී ලබා ගන්න බැරි නම් හොර කඩෙන්වත් ගන්න ලැස්ති වෙන්න කියන එකයි ප්‍රකාශ කරන්නේ.

මා අදත් ගියා මගේ ප්‍රදේශයේ කොට්ටාවේ පාසැල්වලට. පාසැල්වලට දවසකට බවත් දහ දාහක් විතර සපයන විවිධ සේවා සමුපකාරයක් එහි තිබෙනවා. අද සවස 2.45 ට විතර එම සමුපකාරයේ මූලික පිරිස මා සමග කිව්ව “කෙයාර්” පිටි ලබා ගන්න අමාරුයි කියල. දැන් මේ අයගෙ කල්පනාව මෙතෙක් දුන්නු සත දෙකහමාරට තවත් සත දෙකහමාරක් වැඩි කර දීල සත පහ ගණනෙ බවත් සපයන්න නියම කරන්නයි. අර කවිටිය කිව්ව සත පහට බවත් සපයන්න අමාරුයි කියල. වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා අහනවා එවැනි නියෝගයක් යවල නියෙනවද කියල.

පාසැල්වලට බවත් සපයන විවිධ සේවා සමුපකාර වැනි ආයතනවලට මින් මන්නට “කෙයාර්” පිටි ලබා ගන්න බැහැ. මේ කාරණය කෙළින්ම ප්‍රකාශ කරනවා නම් කියන්න නියෙන්නේ “මින් මතුවට පාසැල්වලට බවත් දෙන්නේ නැහැ, පිටි සොයා ගන්න බැරි නිසා” කියලයි. ඒකයි පෙනෙන්නේ. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ පාසැල්වලට විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති මගින් දෙන බවත් ගෙඩියට

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

පිටි ටික ලබා ගන්න අමාරුයි. බනිස් හදන්න පිටි හොයා ගන්න කියනවා, තව සහ දෙකහමාරක් වැඩිය දෙන්නම් කියලා. කොහෙන්ද හොයාගන්නේ? මා අද ගියා බනිස් දහ දහක් විතර දවසකට සපයන විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියකට. ඒ අය කියන අදහස මම දැන් ප්‍රකාශ කළා.

අද දවසේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති මගින් බනිස් සපයන්න ඒවාට තව මාසය කින් මුදල් ගෙවල නැහැ. රුපියල් දහතර දහසක් දෙන්න තියෙනවා, එක විවිධ සේවා සමුපකාරයකට. මෙහෙම කරන කොට කොහොමද විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති දියුණු වෙන්නේ? කොට්ඨාසවල විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියටයි, රුපියල් දහතර දහසක් ගෙවන්න තියෙන්නේ. පිටි හොයා ගෙන සහ පහ ගණනෙ බනිස් සපයන්න ගියොත් ඒ මුදල් ලැබෙයිද? විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති මගින් ගෙනියන ව්‍යාපාර යත්. නැති කරන්නටයි, මෙම අඩිය අර ගෙන තියෙන්නේ. ජනතාවට වැඩදායක ආයතන වශයෙන් විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති ලබා තිබෙන දියුණුව නැති කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් මේක. දෙන්න තියෙන මුදල් වහාම දෙන්න කියලා මම කියනවා. ඒවා පවත්වාගෙන යන්න පුළුවන් වන්නේ එසේ කළ විටයි.

කිරි සැපයීමත් එහෙමමයි. අද දවසේ කිරි මධ්‍යස්ථානවලට සපයන කිරි මිත් මත්තට නැති වෙයි. මිත් මත්තට අළුත් කිරි මධ්‍යස්ථාන රටේ විවෘත කරන්නේ නැහැ කියලා සෞඛ්‍ය අංශයෙන් පැහැදිලි කොට ප්‍රකාශ කළා, ඊයේ පෙරේදා.

කළානායකතුමනි, පෙනෙනවා නේද තමුත්තාන්සෙට, පාඨශාලාවලට යන ශිෂ්‍යයන්ට බනිස් ගෙඩියක් දෙන්නටත්, ගම්බදව කිරි මධ්‍යස්ථාන ඇරල කුඩා ලමයින්ට කිරි ටික දීමටත් වැඩ පිළිවෙළ සකස් කරගෙන ආවා. ඒකත් ඉවර කරන්න පහර ගහගෙන යනවා. අනාගත යේදී මේ රට ගෙන යන්නට හැදෙන පරම්පරාවට පාර ගැහීමෙන්, මුළු රටේම අනාගතය අදුරු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළකුයි, ඇමතිවරු ගෙන යන්නේ. කොහොමද මේවා සිද්ධ වන්නේ? ඇමතිවරු රටින් රටට සංචාරය කරනවා. පිටි ටික ගෙනෙන්න ඇමති, හාල් ටික ගෙනෙන්න ඇමති, සිනි ටික ගෙනෙන්න ඇමති, කර වල ටික ගෙනෙන්න ඇමති රටින් රටට සංචාරය කරනවා, වැඩ බලන ගරු ඇමති තුමා නම් එසේ පිට රට ගමන් නොකරන නිසයි, මම මේ කියන්නේ. ඒ රටවල් එක්ක ඇති කර ගන්න. කොන්ත්‍රාත් එකෙන් කොච්චර “කට්” එක තුබුනද කියලයි, මම කෙළින්ම අහන්නේ. වැඩ බලන ඇමතිතුමා ගැන මම හොඳට දන්නවා. එතුමා ශ්‍රත්‍යක් වංචා කරන්නේ නැති, අවංක කෙනෙක් බව මම දන්නවා. කාරණා, නොතේරුනත් එතුමා අවංක කෙනකු බව මම දන්නවා. අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ මේක සිද්ධ වෙනවා. තමුත්තාන්සෙලාගේ මැති ඇමතිවරු අද රටට මහා විපතක් වෙලා තියෙනවා. කොහොමද මේ විපතෙන් බේරෙන්නේ? දැන් අමාරුයි බේරෙන්න.

ගරු කළානායකතුමනි, මම දැන් කිව්වා කුඩා දරුවන් ගැන, පාඨශාලාවලට යන ශිෂ්‍යයන් ගැන. ඔවුන්ට ශක්තියක් ලබා ගන්න තිබුණු ආහාරය නැති කිරීම ගැනයි කිව්වේ. පිටි මිළ නැගලද්ද. පසුගිය කාලයේ ගිවිසුම් ඇති කර ගන්නට පස්සේ පිටි ටොන් එක පවුම් කියක් නැගලද?

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(කෙළරාච ම. ආ. ගු. (කුණසේකර)
(The Hon. D. S. Goonasekera)
පවුම් දෙකයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ම. පී. ආර්. (කුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මිට පෙර තිබුණු ගිවිසුම් අනුව දුන්න මිලට වඩා දැන් පිටි ටොන් එක පවුම් දෙක කින් නැගලා තියෙනවා. ඒකෙන් මොකද සිද්ධ වෙන්නේ? ඒ වැඩි වන මිල තමුත්තාන්සෙලා සොයන්න ඕනෑ. ප්‍රයිස් ෆිස්ලක්ෂයේෂන්වලට රුපියල් 2,10,00,000 ක්. ඔව්, මේ භාණ්ඩ රටට ගෙන්වීමේදී මිල ඉහළ පහළ යාම නිසා ඇති වන අවාසිය පිරවීමට රුපියල් 2,10,00,000 ක්.

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(කෙළරාච ම. ආ. ගු. (කුණසේකර)
(The Hon. D. S. Goonasekera)

4,08,00,000 යි.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

වෙන්න බැ. තමුත්තාත්සෙ මුලින් කිව්වේ දෙකෝටි දහ ලක්ෂයකි කියායි, මට මතක. කොහොමද ඒ අවාසිය වෙන්නේ? මේ රට බංකොලොත් කියා ලෝකයට ප්‍රසිද්ධ වෙන යනවා. ඒකෙන් අපට වැදුනේ මරු පහරක්. එවැනි තත්ත්වයේ සිටින අයට වෙළඳපොළේ බඩු දෙන්නේ මිල වැඩි කරලයි. “අපේ රට බංකොලොත් වෙලාය” කියා ප්‍රසිද්ධ කිරීමෙන් පසුවයි බඩු ගන්න වෙළඳ පොළට ගියේ; ගිවිසුම් ඇති කරගන්න ගියේ. මුදල් අතින් අමාරු තත්ත්වයක සිටින තැනැත්තෙක් හෙට්ටියක් ලඟට ගියාම, මුදල් හදිසියෙන්ම වුවමනා බව හෙට්ටිය දැනගන්නාම, සියයට විස්සෙ පොළිය නිස්පහ දක්වා ඉහළ නංවනවා. කල් වෙලා ඇතිව රටට අවශ්‍ය බඩුබාහිරා දිය ලබාගන්න කටයුතු නොයෙදුව නිසා නේද, මේ තත්ත්වයට මුහුණ පාන්න සිද්ධ වුණේ? නහයෙන් එහාට කල්පනා කරන්න ශක්තියක් නැති උදවිය රටේ පාලනය ගෙන යන විට සිදු වන්නේ මේ වැනි දේ තමයි. මේවා නිසා සිදු වන්නේ මහජනයා මත වැඩි වැඩියෙන් බදු බර පැටවීමයි. පිටි ගිවිසුම කල් වෙලා ඇතිව සකස් කර නොගන්නේ ඇයි? මේ රටට පිටි වුවමනා බව ඇමතිවරු දැනගෙන සිටියේ නැද්ද? වර්ෂයකට මෙපමණ ප්‍රමාණයක් වුවමනා කරනවාය කියා වාණී වලින් සොයා ගන්න බැරිද? නැහැ, අපේ ඇමතිවරු එහෙම කටයුතු කරන්නේ නැහැ. ඒ අයට කෙලින්ම ඒ රටවලට යන්න ඕනෑ. බ්‍රෝකර්ගේ “කට්” එක කියද, ඊට පසුව යන තැනැත්තාගේ “කට්” එක කියද, යනාදි විස්තර සොයා බැලීමෙන් පසුවයි මේ ගිවිසුම් අත්සන් කරන්න යන්නේ. ඇයි මහජන චිත්‍යට ඇමතිතුමාට යන්න තිබෙන හේතුව?

ජයසිංහ මයා.

(තිரு. ඉයාසිඤ්ඤ)

(Mr. Jayasinghe)

පදම අනු වෙන කල් බලාගෙන ඉන්නවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ලඟදී මහජන චිත්‍යෙන් නියෝජිත පිරිසක් ආවා නොවේද මේ කාරණා පිළිබඳව සාකච්ඡා කොට ගිවිසුමක් පිළියෙළ කර ගන්න?

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(ගෙනරාම ඩී. ඒස්. ගුණසේකර)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

උත්සවයකටත් සහභාගි වෙන්න තිබෙන නිසයි ගියේ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අපින් බොහොම සතුටුයි මහජන චිත්‍යෙන් සමඟ තිබෙන මිත්‍රත්වය තව තවත් දියුණු කර ගන්නවාට. ඔක්තෝබර් 1 වන දින ඔක්තෝබර් විප්ලවය සිහිපත් කිරීමේ උත්සවයට සාහාගි වෙන්නටද ගියේ? [බාධා කිරීමක්] ඇයි මෙහිදීත් එම උත්සවයට සහභාගි වන්න පුළුවන්කම තිබුණානේ? ඇයි ගරු කථානායකතුමනි, තමුත්තාත්සෙට මෙන්ම අප සියලු දෙනාටමත් මෙහි පවත්වන උත්සවයට සහභාගිවෙන්න කියා ආරාධනා පත් ලැබී තිබෙනවා නේද? හොඳයි, හාල් පිළිබඳ ගිවිසුමක් ඇති කර ගන්නන චිත්‍යට ගියේ. බුරුමයෙන් අපට හාල් කොපමණ ලැබෙනවාද කියා තමුත්තාත්සෙට කියන්න පුළුවන්ද? තමුත්තාත්සෙ ලා 50,000ක් බලාපොරොත්තු වුනාලු. තමුත් ලැබෙන්නේ කොපමණද?

හමිඩ් මයා.

(ඉමාට් හාමිද්)

(Mr. Hameed)

There is no quorum, Sir.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන් කොට, ගණපූරණයක් නොමැති වූයෙන් බෙදුම් සිහු ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපූරණයක් තුබුයෙන්—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මීට පෙර බුරුමයෙන් හාල් වොන් කොපමණ ගෙනවාද? ඒ ගණන දැන් ලැබෙන්නේ නැහැ. වොන් 50,000 ක්

පරිපූරක මුදල්

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

ගන්න නේද, ගියේ? නමුත් ලැබුණේ නැහැ නේද? මාස හත අටක් අවුරුද්දක් එහාට කල්පතා කර නොවෙයි, ඇමතිවරු වැඩ කරන්නේ. මතු කාලයට මෙපමණ හාල් වුවමනායයි ඇමතිතුමා දැනගත යුතුයි. පස්වන ප්‍රමාණයට ඉගෙන ගත් සුළු කඩකාරයෙක් වුවත් දන්නවා තමන් ගේ වෙළඳාමේ හැටියට ඉදිරි කාලයට කොප මණ බඩු වුවමනාද කියා; තමන්ගේ කඩේට කොපමණ කරවල වුවමනාද, කොප මණ සීනි වුවමනාද, කොපමණ තේකොළ වුවමනාද කියා. තමන්ගේ බඩු ප්‍රමාණය අවසන් වෙන්නත් පෙර ඔහු තව ගෙන වුත් තබා ගන්නවා. නමුත් රටේ වගකිය යුතු ඇමතිවරු රටට වුවමනා ආහාර ප්‍රමාණය මෙපමණයයි ගණන් බලා, තිබෙන ප්‍රමාණය අවසන් වෙන්න කලින් තවත් ගෙනවුත් තැබීමට කල්පතා කරන්නේ නැහැ. රට මේ ප්‍රජාතයට දැමීම ගැන මුළු කැබිනට් මණ්ඩලයම වගකිය යුතුයි. ලබන අවුරුද්දේ මොකක්ද වෙන්න යන්නේ? තමුන්නාන්සේලා ඔය පුටුවල ඉන්නද යන්නේ? මට පෙන හැටියට නම් මහජනයා තමුන්නාන්සේලාගේ කන් කෙටියෙන් අල්ලා දොටට දමාපි, ඔවුන්ට බඩගිනි වෙන විට; ඔවුන්ට වුවමනා හාල්, සීනි, පිටි ආදී ආහාර ද්‍රව්‍ය නොසපයන විට. කිසිම දෙයක් බලන්නේ නැතුව සැලැස්මක් පිළියෙල කරන්නේ නැතුව මේ රට හයානක තත්ත්වයකට පත් කළා.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)
බතල හිටවනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඔහොම කරගෙන ගියොත් ඉදිරියට ජනතාව කන් කෙටියෙන් අල්ලල දෙට්ට දමාපි.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

රත්මලානෙ බතල හිටවනවා ඔහු.

පරිපූරක මුදල්

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)
බතල හිටවලා හරියන්නේ නැහැ.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

කටින් බතල කොළ හිටවන එකයි කරන්නේ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

රටට වුවමනා කරන දේවල් ගැන සැල කිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. ඒවා ඔක්කොම පැත්තකට දමනවා. මේ රටේ ඉදිරියට කලකෝලාහල ඇති වෙන්න ඉඩ තියෙනවා. ආහාර ප්‍රශ්නය නිසා ඉදිරි කාලෙ මේ රටේ කලකෝලාහල ඇති වුණොත් තමුන්නාන්සේලා වගකියන්ට ඕනෑ. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වේය කියන බලපොරොත්තුවක් තිබෙන නිසා තමයි සමහර උදවිය විදේශීය බැංකුවල කොමිස් මුදල් තැන්පත් කරන්නේ.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)
ජර්මනියට යනවද දන්නේ නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අද රට ගෙන යන හැටියෙන් අපට පෙනෙනවා අභ්‍යන්තර පාලනය කොහො මද කියන එක. ගරු ඇමතිතුමා පිට වී යනවා. ඇයි දුවන්නේ? බතල හිටවන්නද යන්නේ? කරුණාකර ටිකක් ඉන්න.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)
කටින් බතල කොළ හිටවනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අද “දවස” පත්තරේ බලන්න. මොකක්ද තියෙන්නේ? ලංකාවට හාමතේ ඉන්නවෙයි කියලා තියෙනවා ඒ පත්තරේ.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.
(කලවාන)

(තිரு. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேக்கர—
களவான)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera—Kala-
wana)

පව පත්‍රයක් ඒක.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා

(டொக்டர் டப்ளியு. டி. சில்வா)

(Dr. W. D. de Silva)

පව නොවෙයි. ඒක ආණ්ඩුවේ පත්තරේ.
උඹ හරි මිනිසෙක් නෙ බන්.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please ! කරුණා කර ඊනිගරුක
වන්න.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අපට දැන් හොඳට මේවා පෙනෙනවා.
පත්තරේ වාර්තාවක් දැන් වුවමනා නැහැ.
තමුත්තාත්සෙලාගේ අදුරදර්ශී වැඩ
පිළිවෙළ, ක්‍රියා පටිපාටිය නිසා මොකක්ද
වෙන්ට යන්නේ? නාහෙන් එහාට
පෙනෙන්නේ නැතුව, බලන්නෙන් නැතුව
වැඩ කරන පිළිවෙළේ වැරද්ද නිසා
ලංකාවේ ජනතාවට හාමතේ ඉන්ට වේදෝ
කියන එක ගැන හිතන්ට ඕනෑ. මේ විධියට
ගියොත් ඒක වෙනවා. බතල කොළ හිට
වලාවන් මයිසොක්කා කොළ හිටවලාවන්
හරියන්නේ නැහැ. ඉස්සරවෙලා ඒ ටික
වත් කලා නම් එයින්වත් යම් ප්‍රයෝජන
යක් ලැබෙන්නිබුණා. දැන් අමාරුව මුළු
ලංකාවටම නේද?

වි මිලියට ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ගෙන
යන වැඩ පිළිවෙළ මොකක්ද? වි වෙනු
වෙන් මෙපමණ මුදලක් ඕනෑය කියා දැන
ගන්ට ඕනෑ. කොහොමද වි නිෂ්පාදනය
කළේ කියා දැන ගන්ට ඕනෑ. වි නිෂ්පාද
නය කිරීමට ලැස්ති කරගත් කුඹුරු
ටිකෙනුත් හුඟක් හරිය අද රදල බලය
නිසා පුරන් වෙලයි තියෙන්නේ. ගොවි
ජනතාව ලවා කුඹුරු පහත මගින් රටේ
කුඹුරු ටික නියම විධියට අස්වද්දන්ට
සැලැස්මක් ඇති කලා. ඒකට මොකද

වුණේ? ඒකේ මූලික හතරෝ අර
ඉස්සරහ පෙළේ ඉදගෙන ඉන්නවා.
ඉතින් කොහොමද ඒක ගෙන යන්නේ?
ඒකේ මාරයෝ නේද අර ඉන්නේ?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ඔය කරුණු මිට අදාළ නැහැ. කරුණාකර
මාතෘකාවට අදාළව කථා කරන්න.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කුඹුරු නැතුව රට ඇතුළේ වි ගන්ට
පුළුවන්ද? පොල් ගහෙන්ද වි ගන්නේ?
අර පරණ මිනිසෙක් තණ කොළ කපන්ට
කොහෙද ගියා වගේ පොල් ගහෙන්ද වි
ටික ගන්නේ? කුඹුරෙන් නොවෙයිද?

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

කපින් බතල කොළ හිටවනව විතරයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒ මූලික කුඹුරු පහත ක්‍රියාවේ යොද
වන්නට නොදී මේ මාරයෝ ඉදගෙන ඒක
කැවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ඒක එන්නේ කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයේ
වැය ශීර්ෂය යටතේ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මේකටත් අදාළයි. එකින් එකට කියන්න
ඕනෑ. අපි රටට යන්න ඕනෑ නේද? මේවා
නොකියා ඉන්නද තමුත්තාත්සෙ කියන්
තේ? මේවා අවශ්‍යයි. මම ටිකක් හයිසෙන්
කථා කලාට අමුත්තක් වන්නේ නෑ. අද
නිබෙන තත්ත්වය කියා දෙන්නට ඕනෑ. මේ

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

ඉස්සරහ පෙළේ සිටින ඇමතිවරු තමයි කුඹුරු පනතේ මාරයෝ. විදේශීය ආහාර ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීමට මාර්ගය පාදා ගැනීමටයි එසේ කළේ. මේ රටේ නිෂ්පාදනය අඩු කර විදේශීය සංචාර මගින් ජාවාරම් ගහගෙන, විදේශීය බැංකුවල මුදල් තැන්පත් කර ගැනීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර ගැනීමටයි එසේ කළේ. එය හොඳටම පැහැදිලියි. මේ රටේ තිබෙන කුඹුරු අක්කර දොළොස් ලක්ෂය යල මහ දෙක වැඩ කරන්නට වී ඒවායින් උපදින වී අස් වැන්න ප්‍රමාණය දෙගුණ කළොත් අපි කොහොටවත් යන්න ඕනෑ නෑ. ඒ බව අපි පැහැදිලි වශයෙන් රටට පෙන්වා දුන්නා. නමුත් මේ ඉස්සරහ පෙළේ ඉන්න මාරයෝ ටික ඒක අහෝසි කළා. මූලිකයා සභානායක. ඊළඟට කිව යුතු නම කියන්නෙ නැහැ; කුඹුරට බහින විට නම් කියන්නෙ “අම්බරුවා” කියල.

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක
 (கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)
 (The Hon. Maithripala Senanayeke)
 කට විතරයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
 (திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
 (Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒ කටයුත්ත සඳහා වත් තමුන් නාන්සෙ අඩියක් ගත්තා නම් වී බ්‍රසලක් දෙකක් වැඩි කර ගන්න තිබුණා. නමුත් මේ කුඹුරු පනතේ මාරයෝ වශයෙන් ඉදගෙන රට ඇතුළේ වී ටික ස්පයන්නේ කොහොමද? අපි මේක කිව්වා. මේ තත්ත්වය එනවා කියා මම කිව්වා. කථානායකතුමනි, ගණ පූරණයක් නැහැ කියනවා.

කථානායකතුමා
 (சபாநாயகர்)
 (Mr. Speaker)
 කවුද කියන්නෙ?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
 (திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
 (Mr. D. B. R. Gunawardena)

මට කථා කරන්න නම් පුළුවනි. නමුත් මේකෙ යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙනවා. ස්ථාවර නියෝග අනුව යම් යම් වරප්‍රසාද තිබෙනවා.

කථානායකතුමා
 (சபாநாயகர்)
 (Mr. Speaker)
 මට ඇහුනෙ නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
 (திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
 (Mr. D. B. R. Gunawardena)

බොහොම හොඳයි; තමුන් නාන්සෙ නියම කථානායකවරයෙකු හැටියට කටයුතු කරනවා. ඇසුණු දේ නැසුණු විධියටත්, දෑකපු දේ නොදෑකපු විධියටත්, මෙතන ඉන්න කියනවානෙ. තමුන් නාන්සෙ එය හරියටම පිළිපදිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රට දියුණු කරන මාර්ග අපි පෙන්වා දුන්නා. පිරි පස්සෙ ඉන්න මන්ත්‍රීවරු බොහෝ දෙනෙක් කෑ ගැහැව්වා.

හමීඩ් මයා.
 (ஹமீத்)
 (Mr. Hameed)
 Sir; there is no Quorum.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන්කොට, ගණපූරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිතූ ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපූරණයක් තුබුයෙන්—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
 (திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
 (Mr. D. B. R. Gunawardena)

මා විස්තර කර ගෙන ගියේ අපේ කුඹුරු වල අස්වැන්න අඩු කිරීමට කටයුතු කරන මාරයන් වගේ සිටින මේ කැබිනට් එක—

කථානායකතුමා
 (சபாநாயகர்)
 (Mr. Speaker)

ඒ කාරණය සම්බන්ධව කී කරුණු ඇති. දැන් අලුත් කාරණයක් ගැන කියන්න. [බාධා කිරීමක්]—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
 (திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
 (Mr. D. B. R. Gunawardena)

මගේ ගරුත්වයත් මේ රටේ ජනතාවගේ ගරුත්වයත් රැක ගත යුතු නිසා මේ කරුණු පහදා දීමට මට අයිතියක් තිබෙනවා. මා මේ ගරු සභාවට එවූ ඡන්දදයක යන්ගේත් මේ රටේ ජනතාවගේත් ගරුත්වය රැකගැනීම මගේ යුතුකමක්—

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

වෛද්‍යවාර්ග්‍ය නාගනාදන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Excuse me, Sir. There is no Quorum. You cannot proceed without a Quorum.

මන්නි මණ්ඩලය ගණන්කොට, ගණපුරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිත්තුවක් ගැනීමට නියෝග කරන ලදී.

පිසුව ගණපුරණයක් තුබුයෙන්—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, බෙමරේපි
හෙවත් ප්‍රමාද වන නැව්වලට ගෙවන මුදල්
සම්බන්ධවත් කරුණු දැක්වීමට මම අදහස්
කරනවා.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

There is still no Quorum.

කළු නියෙකුම,

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Why do you say so? There is definitely a Quorum.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, ලංකාවට බඩු ගෙන්වීමේදී, විශේෂයෙන්ම හාල්, සීනි, පිටි, ආදිය ගෙන්වීමේදී, ඒ ද්‍රව්‍ය තරක් විම උඩ හෝ ඒ ද්‍රව්‍ය රැගෙන එන තැව් වරායේ ප්‍රමාද කිරීම උඩ විශාල මහජන මුදලක් අපතේ යනවා. ඒ මුදලේ ප්‍රමාණය රුපියල් ලක්ෂ 70ක් යයි මෙහි සඳහන් වී තිබෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, බඩු තරක් විම නිසා අපතේ යන හා බඩු නොබා වරායේ ප්‍රමාද කරන තැව් වලට ගෙවන මේ රුපියල් ලක්ෂ 70 ක මුදල රජය වියදම් කරන්නේ, මහජනතාව අදින අර හැට්ට රෙද්දෙන් අය කරගත් ශත පණහ, පොඩි දරුවා අදින ගවුම් රෙද්දෙන් අය කරන බද්ද, ආදී වශයෙන් එකතු කරන මුදලිනුයි. ගමේ ගොවි පවුලේ ගොවියාටත් ගොවි භාමිතේටත් අදින්ට සිදු වී තිබෙන්නේ එක රෙද්දයි. ගොවි මහත්මිය අමුඩය ගහගෙන ඉන්න අවස්ථා,

වට ගොවි භාමිනෝ කම්බාය ඇදගෙන
යනවා. ගොවි භාමිනෝ ගෙදර ආවට පසු
දිය රෙද්ද යන්තම් පොරවාගෙනයි, ගොවි
රාළට ඇදගන්ට කම්බාය දී පොළට යවන්
තෙ. ඒ දෙපොළගෙන් සරමට නැත්නම්
කම්බායට ගන්න යන 50 බදු වශයෙන්
එකතු කරගෙන අද හැත්තෑ ලක්ෂ ගණන්
“ ඩෙමරේජ් ” ගෙවනව. එසේ නැත්නම්
ඒක ජාවාරම්කාරයන්ගෙ සාක්කුවලට යව
නව. මෙවැනි වැඩ වරායෙ සිදු වන බව මම
හොඳ හැටි දන්නව. වරායෙ වැඩ කරන
කට්ටිය එක්ක අවුරුදු 25ක විතර කාලයක්
කිට්ටු ආශ්‍රයක් ඇතුව සිටි නිසා මා හොඳ
හැටි මේව දන්නව.

වරායට එන පිටි නැව එතැන තිබෙනව. අනික් ආහාර නැව එතැන තිබෙනව. නමුත් කොළඹ විශාල කොම්පැනියක ඒජන්ත කෙනෙකුගේ ඒජන්සිය උඩ යම් නැවක් එනව නම් ඒකට කලින් “ බර්ත් ” එක දෙනව. ඇටිකින් ස්පෙන්ස්ගේ ඒජන්සිය උඩ නැවක් එනව නම් ඒ නැවට කලින් “ බර්ත් ” දී නතර කරනව. නිලධාරියාට විස්කි පෙට්ටිය දෙක දෙන නැත්නම් කැප්ටන් මගින් ජාවාරම දෙන නැවටයි, “ගෑං” එක අරින්තෙ බඩු බාන්න. එතැන වැඩ කරන හාබර් සහ ඩොක් කම්කරු සමිතියේ කම්කරුවන් ආහාර ටික බාන්ට ඕනෑය කිව්වට, සිනි ටික බාන්ට ඕනෑය කිව්වට, හාල් ටික බාන්ට ඕනෑය කිව්වට, පිටි ටික බාන්ට ඕනෑය කිව්වට, ඒකට නිලධාරීන්ගෙන් ඉඩ ලැබෙන්නෙ නැහැ. නමුත් ඇටිකින් ස්පෙන්ස්ගේ විස්කි කේස් ටික බාගන්ට, එහෙම නැත්නම් මෝටර් කාර් ටික බාගන්ට, නැත්නම් මාලිගාවක් හදන්ට ගෙනෙන යකඩ ටික නැත්නම් මැෂින් ටික ඉක්මණින් බාගන්ට තමයි, “ ක්‍රෝන් ” එක අල්ලන්ට කියා අද නිලධාරීන්ගේ ඕඩර් යන්නෙ. ඔය අන්දමට කටයුතු සිදු වන නිසයි, මේ “ ඩෙමරේජ් ” රූපියල් හැත්තෑ ලක්ෂය ගණන් තිබින්නෙ.

අර ගමේ ගොවියාගෙයි, ගොවි භාමිතේ
ගෙයි එක රෙද්දෙන් ගන්න සත 50
නාස්ති කරන්නෙ ඔය විධියටයි. අපි මේ
මුදල් ගෙවන්නෙ රටට කන්ට ටික දෙන්නට
කියායි කියන්නෙ. තමුන්නාන්සෙල
කන්ට දෙන කොට ඒ කට්ටියට අදින්න
නැහැ, ඇටකටු වෙලා මැරිල යයි. මේ
දැවුරුද්ද තුළ තමුන්නාන්සෙල ගෙන ගිය

පරිපූරක මුදල්

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

වැඩ පිළිවෙල ඔය විධියයි. මේක වෙනස් කරන්නට තමුන් නාන්සේලාට බැහැ. මේ රටට වුවමනා ආහාර ටික සපයාගන්න මුදල් සොයාගන්න තමුන් නාන්සේලාට බැහැ. තමුන් නාන්සේලාගේ වැඩ පිළිවෙළ අනුව රටට වුවමනා කරන වි ටික නිෂ්පාදනය කර ගන්නට බැහැ. තමුන් නාන්සේලා නිතරම වැයම් කරන්නේ මේ රටේ සාරය උරා බීම සඳහා මාර්ග පාදා ගන්නට විතරයි. මේ කරුණු අප කලින් කීවා. එදා තමුන් නාන්සේලා වරාය ජනසතු කිරීමට තීරණය කෙළේ කැමැත්තෙන් නොවෙයි. කම්කරුවන්ගේ බල කිරීම නිසා වරාය ජනසතු නොකර බැරි වුණා. කම්කරුවන් එකතු වී බලහත්කාරයෙන් කොළඹ වරාය ජනසතු කෙරෙව්වා. වරාය ජනසතු කළා වාගේම ලංකාවට පිටින් ආහාර ගෙන්වීමත් සම්පූර්ණයෙන්ම ජනසතු කරන ලෙසයි, අප කියන්නේ. එය පැය 24න් කළ හැකියි. ඒ විධියට කළොත් අතන බංගසංල විදියේ බඩු ගොඩ ගැහෙන්නේ නැහැ. ඒ විධියට කළොත් එම්. පී. ද සොයිසා උන්නාගේගේ බංගසංල විදියේ තිබෙන ගබඩාවල කරවල ගොඩ ගැහෙන්නේ නැහැ. එහෙම කළොත් මිගමු පළාතේ තැබූරුම් ගන්නට සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකේ මැනේජර්ලාට සල්ලි ටික යන්නේ නැහැ. අද සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකේ මැනේජර්ලා මිගමු පළාතේ තැබූරුම් ගන්නවා. මේවා ගැන පරීක්ෂා කරන්නට තමුන් නාන්සේලා ලැස්තියද? මේවාට යන්නේ මේ රටේ මහජන මුදල්. එක එක මිනිසාගේ නමින් ටෙන්ඩර් දමා ලක්ෂ ගණන් වියදම් කොට තැබූරුම් ගන්නවා. ඇමතිතුමා මේවා ගැන ටිකක් සොයා බලන්න ඕනෑ. වැඩ බලන ඇමතිතුමා නම් මත්පැන් පානයට විරුද්ධයි. ඒ වගේම එතුමා පෝය දිනවලදී අටසිල් සමාදන් වෙනවා. සමහර විට දසසිලුන් සමාදන් වෙනවා. ඒ ගැන මා බොහොම සතුටුයි. නමුත් එතුමන් කැබිනට් මණ්ඩලයේ අතික් අය මැදට වැටී සිටීමෙන් මොන මොන දේ එතුමාගේ කරේ වැටේද කියා කියන්නට මා නම් දන්නේ නැහැ. නාස්ති කිරීම් ගැන මා කීවා. නාස්තිය දැන් හැත්තෑ ලක්ෂයකට නැගලා. මේවා කාගේ සල්ලියද? තමුන් නාන්සේලාගේ ගෙවලින් ගෙනාපු සල්ලි නොවෙයි. මේවා මහජන යාගේ බදු මුදල්.

පරිපූරක මුදල්

ගරු කථානායකතුමනි, මේ පාලන කාලයේදී බඩුමුට්ටුවල මිළ කොතරම් ඉහළ ගියාද කියන එක තමුන් නාන්සේ දන්නවා ඇති. පිටි ජාවාරම් පිළිබඳ ගිවිසුම් ගැන සාකච්ඡා කිරීමට කී දෙනකු හවුල් වුණාද? අපට ඒ අයගේ නම් ඕනෑ. පිටි ටොන් එකක මිළ පවුම් දෙකකින් නැගලායයි කියන්නට යෙදුණා.

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර
(කෙළරාව ඩී. ඒස්. ගුණසේකර)
(The Hon. D. S. Goonasekera)
බලාපොරොත්තු වුණු ගණනට වඩා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(කිල. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කවුද බලාපොරොත්තු වුණේ? ඒ පවුම් දෙක නැගීම උඩ අද වුවමනා තරම් පිටි ගන්නට බැහැ. පිටි ගෙනෙන්නේ නැහැ. පාඨ ශාලා ශිෂ්‍යයන්ගේ බතිස්වලටත් පිටි නැති වන බව මා කලින් පහදා දුන්නා.

මා ඔය කරුණු තුන හතර පෙන්නුවේ තමුන් නාන්සේලා තත්ත්වය අවබෝධ කර දෙන්නටයි. මා වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් අහනවා, අද ලංකාවේ ගබඩාවල හාල් ටොන් කොපමණ තිබෙනවාද කියා. වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමනි, ලංකාවේ ගබඩාවල හාල් කොච්චර තියෙනවාද? හාල් නැති නම් අපි රටට කියන්න ඕනෑ, බතල ටිකක් වත් හිටව ගන්න කියල. ඇමතිවරු කිව්වට හිටව ගන්නේ නැහැ. මඤ්ඤාක්ක පදුරු ටිකක්වත් හිටව ගන්න අපි ජනතාවට කියන්න ඕනෑ. ගබඩාවල කොච්චර කලකට සැහෙන්න හාල් තියෙනවාද? මම අහන්නේ “ස්ටොක්” එකේ හාල් කොච්චර තියෙනවාද කියලයි. තමුන් නාන්සේලා උත්තරයක් දෙන්න පුළුවන්ද?

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර
(කෙළරාව ඩී. ඒස්. ගුණසේකර)
(The Hon. D. S. Goonasekera)
මාස ගණනකට සැහෙන්න තියෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(කිල. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කී මාසෙකටද?

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ශ්‍රී ඩී. එස්. ගුණසේකර

(කෙළාචාරී ඩී. ඒ. ගුණසේකර)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

හරියටම කියන්න බැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. ඒ. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ටිකක් පරීක්ෂා කරලා බලන්න.

ශ්‍රී ඩී. එස්. ගුණසේකර

(කෙළාචාරී ඩී. ඒ. ගුණසේකර)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

බලන්නමි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. ඒ. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

පසුගිය දවස්වල ඇමතිතුමා එක තැනක් පරීක්ෂා කරන්න ගියා. එදා පිටි ගොඩක දණට එරුණ මතක නේද? එවැනි අවස්ථා වන්නිදි “ඩෙමරේජ්” වලට කොච්චර වැය වෙලා තියෙනවාද? ඒ විධියේ දේවල් කන්න රට ලැස්ති නැහැ. නාහට එහා කල්පනා නොකරන මැති ඇමතිවරුන්ගේ වැඩ නිසා කොයි තරම් අවශ්‍ය කරන ආහාර ආදිය නාස්ති වෙලා ගිහින් තියෙනවාද? [බාධා කිරීමක්] තමුත්තාත්සෙටත් ඊයේ ඉඳල මෙතන ඉඳගෙන ඉන්න අමාරු ඇති. අපේ වැරදි නිසා නොවෙයි, තමුත්තාත්සෙ ලාගෙ වැරදි නිසයි, මේව වෙන්නෙ.

බලන්න, අපරාධ විධියට මේ අංශයේ මුදල් නාස්ති වෙන අන්දම. ඊයේ පෙරේද වත්තල කිට්ටුව හතේ කණුව ලග හඳල තියෙනව කරවල ගබඩා වගයක්. ජන ගහනය අධික ඒ ප්‍රදේශයේ ගබඩා හැදුවේ කරවල තැන්පත් කරන්නයි. ඒ ප්‍රදේශයේ හැම තැනම ගෙවල් තිබෙනවා. දහස් ගණන් වාසය කරනවා. දැන් ඒ ප්‍රදේශයේ වාසය කරන්න බැහැ කුණු කරවලවලට එන නිල මැස්සන් නිසා. ගබඩාවලට කුණු කරවල ගිහින් දමල, පණුවොත් එක්ක. ඒ පලාතෙම නිල මැස්සෝ ඉන්නව කියල මිනිස්සු කෑ ගහනවා. කී ලක්ෂයක් ගියාද ඒ ගබඩා හදන්න? ඔවා අර කුරුදුවන්නෙ ගිහිල්ල හදන්න තිබුණා නේද, ජනතාවට කරදර නොකර? සාමාන්‍ය ජනතාව ඉන්නෙ ඒ විධියටයි. ලක්ෂ ගණන් වැය

කර කුණු කරවල ගබඩා ටිකක් ඒ ප්‍රදේශයේ හඳලා දිනපතා කරවල කුණු කර කර වොන් ගණනින් වලලනවා. එසේ කිරීමෙන් ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාවට වසංගත රෝග සෑදීමටත් මග සැලැස්සුවා. තමුත්තාත්සෙ මිගමු පාරේ හතේ කනුව ලග හඳල තියෙන කරවල ගබඩා ගිහින් බැලුවද?

මේ විදියට වැඩ කරන විට ඒ පැත්තෙ මිනිස්සු කිපෙන්න නැද්ද? කිපුනම ගබඩාවලට මොනව වෙයිද දන්නවද? ඒ ප්‍රදේශයේ පරම්පරාගතව එන මනුෂ්‍යයෝ සුළු සුළු ගෙවල් දහස් ගණනකුත්, ලොකු ගෙවල් කීපයකුත්, හදාගෙන පදිංචි වෙලා ඉන්න මැද්දේ මේ ගබඩා ඇරලා කුණු කරවල දමනවා. ඇමතිතුමා ගිහින් බලන්න ඔහු. දවසක් අර ගබඩාවකට ගිහින් තරක පිටි ගොඩේ එරුණා වගේ, මේ ගබඩාවට ගියොත් එළියට එන්න බැරි වෙනකන් ඇග පුරා නිල මැස්සෝ වහයි. තමුත්තාත්සෙ නම් යන්න එපා, අතික් අයව අරින්න. ඒ ගොල්ලන්ගේ ඇගේ නිල මැස්සෝ වැහුවට කමක් නැහැ. තමුත්තාත්සෙ මේ දුර්වල කාලයේදි ගියොත් තමුත්තාත්සෙට අමාරු වෙයි. තමුත්තාත්සෙට අනුකම්පාව තියෙනවා.

මහජන බැංකුව හඳුනා ගැනීම තමුත්තාත්සෙ දන්නවනේ? ඒ බැංකුව දැමීමට අපි බොහොම සතුටුයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

මේ වැය ශීඝ්‍රයට ඒක අදාළ නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. ඒ. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒ කරුණ මේකට ටිකක් අදාළ වෙනවා. මේ ගෙන්වන පිටි හාල් ආදිය තරක් වන විට ඒවා වෙන කැමත් සමග මිශ්‍ර කරලා කුකුල් කෑම වශයෙන් දෙනවා. ඒ නිසා සමහර විට මේකටත් සම්බන්ධයි. මේ පාඩු කරන්නෙ බැංකුව බේරා ගන්නද දන්නෙ නැහැ. කුකුලන් හදන්නට මහජන බැංකුවෙන් දහස් ගණන් අරගෙන තියෙනවා; තමුත් ඒ කුකුලන්ට මේ පිටි එහෙම මිශ්‍ර

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

කරල දිලා ලෙඩක් හැදුනොත් ඒ වසංගතය නැති කරන්ට පුළුවන් කෙසේද කියා අද වන තෙක් පරීක්ෂණ පවත්වා නැහැ. ආහාර අංශයේ වැඩ බලන ඇමතිතුමා විතරයි මෙතන දැන් ඉන්නේ. තමුන් තාත්සෙගෙන් අපි ඉඳල හිටලා අහන ප්‍රශ්නයකට උත්තරයක් ලබා ගන්නටවත් නිලධාරියෙක් පෙනෙන්න නැහැ. ගබඩාවල පිටරිත් ගෙන්වපු හාල් ටොන් කොච්චර තියෙනවද? ඉතාමත් අවශ්‍ය ප්‍රශ්නයක් මම මේ ඉදිරිපත් කරන්නේ. තව මාස කීයකට හාල් තියෙනවද? සුමාන දෙකකට හාල් තියෙනවද දන්නේ නැහැ. ගබඩා හිස් වෙලා බවයි, අපට ආරංචි. එසේ ගබඩාත් හිස් වෙලා නම්, මාසයකට හමාරට නම් හාල් තිබෙන්නේ, පිටි ගිවිසුමත් හරි ගිහිල්ල නැත්නම්, ටොන් පනස් දාහක් ගන්න ගිය තැනින් ලැබුණේ ටොන් දහ දාහ නම්, ලබන මාස දෙකේ වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්න කොහොමද? තව මාස දෙකකටවත් හාල් තියෙනවද?

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

මාස දෙකකට වඩා හාල් තියෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ටොන් කොච්චර තියෙනවද? ඒකයි මම කිව්වේ, විශේෂ නිලධාරී දෙතුන් දෙනකු මෙතන ඉන්න ඕනැය කියා. ඒ නිලධාරීන් හිටියා නම් උත්තර දෙන්න පුළුවන් වෙයි.

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

ලබන මාසයේ මැද හරියෙදි නැව් ගණනා වක් එන්න තියෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කොහෙන්ද? යු. ඒ. ආර්. එකටත් ගියා නේද හාල් ගෙනෙන්න? කෝ, යු. ඒ. ආර්. එකෙන් ටොන් එකක්වත් ලැබුණාද

තමුන්තාත්සෙලාට? ඇයි මේ පසුගිය දිනවල ගලගෙදර මන්ත්‍රීතුමාත් (කෝ. අබ්දුල් ජබාර් මයා.) ගියා නේද ඒ රටේ ස්ථාරියක් ගහන්න? මෙම මන්ත්‍රීතුමාගේ සංචාරයෙන් ඇති වුණ ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? යු. ඒ. ආර්. එකෙන් හාල් ටොන් එකක්වත් ලබා ගන්න පුළුවන් වුණාද?

බොහෝ මැති ඇමතිවරු රටට නොයෙකුත් බොරු ප්‍රචාරයන් කර රට රටවල ස්ථාරි ගහනවා. මේ යන හැම රට වලම සිටින බ්‍රෝකර්වරුන්ගෙන් තමන් ටන් “කට්” එකක් තබාගෙනයි ගිවිසුම් ඇති කර ගන්නේ. අපි මේවාට සහමුලින්ම විරුද්ධයි. මේ අන්දමට දුන්නත් සහ මැති ඇමතිවරුන් රට රටවල සංචාරය කරන්න යාමෙන් අපට කොපමණ මුදලක් වියදම් වෙනවාද? අප මේවාට පිළිතුරු බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මේ සැම රටකම මේ රටේ තානාපති වරුන් සිටිනවා. ඇයි ඒ රටවලට යන්න කලින් මෙම තානාපතිවරුන් ගෙන් වෙළඳ වාර්තා සපයාගෙන මෙම ගරු සභාව ඉදිරිපිට නොතැබුවේ? එසේ නැත්නම් ඒ ඒ රටවල අපේ රට වෙනුවෙන් පෙනී සිටින අයගෙන් අපේ රටට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය සම්බන්ධයෙන් මිළ ගණන් ආදී විස්තර ඇතුළත් වාර්තාවක් ලබාගෙන මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් නොකළේ ඇයි? ඒ ඒ රටවල ස්ථාරි ගහන්න කලින් කළ යුතුව තිබුණේ එයයි. මේ සංචාර සම්බන්ධයෙන් කොපමණ මුදල් ප්‍රමාණයක් වියදම් වෙනවාද? රේපාරින් එක්ස්චේන්ජ් සම්බන්ධයෙන් නොයෙකුත් නීති රීති පනවා තිබෙන්නේ අපේ විදේශ ධනය ආරක්ෂා කර ගන්න නොවේද? මේවා සම්බන්ධයෙන් මූලික වශයෙන් කළ යුතුව තිබෙන වැඩ තානාපති කාර්යාල මගින් කරන්නේ නැතිව මැති ඇමතිවරු ඒ ඒ රටවලට යාමේ අහිරහස කුමක්ද? මෙම වැඩ පිළිවෙලේ විශාල අහිරහසක් තිබෙනවා. අපේ රටට රට ඉදි ගෙන්නවා ගැනීමට පිටරටවල් සමග ගිවිසුම් ඇති කර ගන්නා නොවේද? මට මේ ප්‍රශ්නයට කෙළින් පිළිතුරක් ඕනැ. දැන් මේ රටට ගෙන්වනු ලබන රට ඉදි ගෙත්

පරිසරක මුදල්

පරිසරක මුදල්

වන්නෙ කෙළින්ම රජය මගින්ද එසේ නැත්නම් ජාවාරම්කාරයින් මාර්ගයෙන්ද කියා මා දැනගන්න කැමතියි.

ගරු සී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)
(The Hon. D. S. Goonasekera)

සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එක මාර්ගයෙන්.

සී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

හොඳයි. මේ ඊයේ පෙරේදා තමුත්තාන් සේලා ඕලන්දයෙන් කරවල තොගයක් ගෙනවා නොවෙද? මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාව අනුභව කරන කරවල වර්ග නො වෙයි. ඒවා සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකේ අලෙවි වෙනවාද? අලෙවි නොවන ඒවා ගබඩාවට ගෙනගිහිත් වළ ලනවා නොවෙද? ටින් මාළු, ටුනා මාළු ආදියෙන් කොපමණ නැති වෙනවාද? කොම්පැනිකාරයින් නිසා කොපමණ වංචා ඇති වෙනවාද? ශත 35 ගණනේ කොන්ත්‍රාත් අරගෙන ශත 55 ට නැති නම් 70 ට මෙහි විකුණන්නේ. එක රාත්තලකින් ශත 20 ක් ජාවාරම්කාරයින්ට ගන්න ඉඩ දී තිබෙනවා. විදේශීය කොටස් සමග එකතු වී සිටින සවිදේශීය කොටස් තමයි, මේවා කරන්නේ. ඇයි, මේවා ගැන පරීක්ෂා කර බලා ලක්ෂ ගණන් නැති වන විදේශීය හුවමාරු මුදල් නතර කරගැනීමට මාර්ග නොයොදන්නේ? සුළු දේ ගැන නම් තමුත්තාන් සේලා බලාපි. අතුගාල අහක දමන සීනි රාත්තලක් දෙකක් කම්කරුවෙක් ගෙන ගියොත් ඒ තැනැත්තා රක්ෂාවෙනුත් තෙරපන්න නම් කටයුතු යොදාපි. තමුත් මිටි ගණන් බොරු පිසිටි ලියා නිල ධාරීන් විසින් යවන ඒවා ගැන සොයා බලා නියම දඬුවම් දීමට තමුත්තාන් සේලා ලැස්ති නැහැ. මන්ද? ඒ ස්ථාන වල යාළු මිත්‍රයින් තබාගෙන වැඩ කරන නිසයි. එතැන එක්කෙනා දෙන්නා ගැන පිකක් එළිදරව් වෙන කොට ඇතට තල්ලු කරනවා. දැන් ඒ තැනැත්තා ඒ ධුරයේ නැත, ඒ නිසා පස්සේ එළවන්නේ නැතැයි කියනවා. වංචාකාරයින් පහා කාරයින් අල්ලා ගැනීමට තමුත්තාන් සේලා පණතක් ගෙනෙනවායයි කිව්වා. තමුත් අපි එය තවමත් දැක්කේ නැහැ.

රජයේ භාණ්ඩ මේ විධියට තොග ගණනේ යන තමුත් ඒවා අල්ලාගැනීමට තමුත් තාන්සේලා ලැස්ති නැහැ. ගරු ඇමතිතුමා මේ සභා ගර්භයෙන් පිටදී මුණ ගැහුනම නම් කියන්නෙ මෙහෙම බැහැ, මිට වඩා බලවත් නීතියක් වුවමනා කරනවා යනාදි වශයෙනුයි. තවත් බොහොම තදින් කපා කරනවා. පැය 24 න් නීතියක් ගෙනෙන්න ඕනැයි කියලත් එතුමා කියනවා. හැබැයි, ඇතුළට ඇවිත් අර ඇමති පුටුවෙ ඉදගෙනත් ඒකම කියනවාද? එහෙම කියන්නෙ නැහැ. ඇතිත් ඉන්නකොට නම් කියනවා බොහොම ඉහළින්. මහජන යාගේ බඩු භාණ්ඩ—හාල්මිටි, සීනිමිටි, පිටිමිටි ආදිය තොග ගණන් ඔය ගබඩා වලින් ඇතැම් අවස්ථාවලදී පිට වූ බව ගරු ඇමතිතුමා හොඳට දන්නවා. ඒවට අනුබල දෙන උදවිය වැඩියි. ඔවුන් ඇල්ලීම පිණිස වහාම පනතක් ගෙනත් පැය 24 න් ක්‍රියා කරන්ට ලැස්තියි කියන්නෙ පිටදියි. ඒක පාස් කරනවා නම් හරියාකාර ක්‍රියාත්මක කළ හැකි ආකාරයටයි පාස්කර ගන්ට ඕනැ. “පිට්‍රොස්පෙක්ටිව් ඉෆ්පක්ට්” ඇතුළු ඒ පනත ක්‍රියාත්මක වෙන්ට ඕනැ. එහෙම නැතුව නියම විධියට හොරු අල්ලන්ට බැරි වෙනවා. හාල්, පිටි, සීනි, අලලු, මිරිස් ආදි ආහාර ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීමේදී කොයි තරම් තාස්තියක් වෙනවාද අල්ලස් ක්‍රමය, ජාවාරම් ක්‍රමය, හොරකම ආදිය නිසයි බොහෝ විට තාස්ති වෙන්නෙ. ඔවුන් අල්ලා ගැනීම පිණිස අතීතයටත් බල පාන ආකාරයට නීතියක් වහාම ගෙනත් ක්‍රියා කරන්ට ලැස්තිද? එහෙම කළොත් නම් මේවා පිකක් දුරවත් තවත්වන්ට පුළුවන් වේය කියා මා හිතනවා. එහෙම නොකළොත් මේ රටේ කුඩා දරුවා පටන් මහල්ලා දක්වා සියලු දෙනාම භයානක තත්ත්වයකට වැටෙන්නට ඉඩ තියෙනවා. එතකොට ඉදිරි අනාගතයේදී මේ රටේ ජනතාවට බඩගින්නෙ ඉන්නට වෙයි. රට දියුණුව කරා ගෙන යාම අමාරු වැඩක් වෙනවා. මේකට නියම බෙහෙත දෙන්නට ඕනැ. ඒ බෙහෙත දීමට තමුත්තාන්සේලා පොහොසත් නැහැ. තමුත්තාන්සේලා ඊට අපොහොසත්. කෝටි ගණන් මුදල් තාස්ති කිරීම අපේ රටට තිබෙන විශාල රෝගයක්, වසංගතයක්. ඒ වසංගතය තමුත්තාන්සේලා මේ

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

රටට බෝ කරගෙන ගොස් තිබෙනවා. මේ වසංගතය දුරු කිරීමට තමුන් තාන්සෙල කොයි තරම් වෙහෙසෙන්නට ලැහැස්තිද කියන එක අද ප්‍රශ්න කරන්න සතුටුයි.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

There is no Quorum, Sir.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන් කොට ගණපුරණයක් නොතිබුයෙන්, බෙදුම් සිත්‍ර ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපුරණයක් තුබුයෙන්—

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ගැන තව දුරටත් කථා කරන්නට තිබෙනවා. මේක සුළු දෙයක් නොවෙයි. මේ ගරු සභාවේදී ඕනෑම ප්‍රශ්නයක් ගැන සාකච්ඡා කරන්නට හැමදාම අපි ලැහැස්ති වී සිටිනවා. තමුන් පාලනය ගෙන යන කැබිනට් මණ්ඩලයේ තමුන් තාන්සෙලා තමයි අවහිර කරන්නේ. ඒවා දිනෙන් දින කල් දමනවා; මග හරිනවා. අපි මේ ප්‍රශ්නය රටට හොඳින් පහදල දෙන්න ඕනෑ. තමුන් තාන්සෙලාට අර පීටිය මතක් වන වේලාවට පමණක් වැඩ කර හරි යන්නේ නැහැ. කිය යුතු දේ අපි මෙතන කියන්න ඕනෑ. මේවා රටේ ජනතාවට අයිති කරුණු. දුක් විඳින්නේ තමුන් තාන්සෙලා නොවෙයි; මේ රට මේ විධියේ මුදල් පරිහාණියකට පත් කළාම දුක් විඳින්නේ මේ රටේ සිටින ජනතාවයි; දුප්පත් ජන්දදායකයෝයි. මේ කාලසීමාවේදී ඒ උදවියට වග කියන්න යන්න තමුන් තාන්සෙලා ලැහැස්ති නැහැ. අපි ඒ බව හොඳට දන්නවා. ඒ උදවියට වග කීමේ භාරය අපට නම් තිබෙනවා. ඒ අනුව තමයි අපි මෙතන විවේචන ඉදිරිපත් කර සාකච්ඡා කර දෙන්න හදන්නේ. එසේ නොකළොත් “තමුන් තාන්සෙ එතැනට ගියා; තමුන් තාන්සෙලා අන්ධයෝ වගේද වැඩ කළේ?” කියා අපෙන් මහජනයා අහනවා. තමුන් තාන්සෙගෙන් නම් අහන එකක් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේක මේ රටේ ජනතාවට මූලිකව වුවමනා කරන කාරණයක්. මනුෂ්‍යයෙකුට මූලික වශයෙන් කැම

ටික ඕනෑ. කන්න බොන්න ඕනෑ; ඉන්න හිටින්න තැනක් ඕනෑ. මේ මා කීවේ මූලික වශයෙන්. කැමි බිම්, ඉදුම් හිටුම් ඕනෑමයි. සෞඛ්‍යය තබා ගත්ත ඕනෑ. ඒ වගේම මනුෂ්‍යයෙක් වුණාම පරම්පරාව ඉදිරියට ගෙන යන පිළිවෙලට හැසිරෙන්නත් ඕනෑ. මේ ආණ්ඩුව ඒ සියල්ලම කඩ කර තිබෙනවා. මේවා අන්ධකාරයේ තබා තිබෙනවා. අපි මේ කරුණුවලදී ඒවා විවේචනය කර, ඒ සියලු දේම මේ ආණ්ඩුව කඩ කර තිබෙනවා කියා පෙන්වා දෙන්න ඕනෑ. එහෙම රටට නොපෙන්වනවා නම් අපි වැරදිකාරයෝ. තමුන් තාන්සෙලා ඒව කැඩු ආකාරය යා යුතුව තිබෙන ගමන වළක්වා මහජනතාව අන්ධකාරයේ තබන ආකාරය, ප්‍රතිගාමී බල වේගයන්ට වහල් වී ප්‍රගතිශීලී කටයුතුවලට හරස් කපන ආකාරය, මේ රටේ මහජනතාවට අප පෙන්නුම් කර දෙන්න ඕනෑ. ඇත්ත වශයෙන්ම අද තමුන් තාන්සෙලා ප්‍රතිගාමී බල වේගවල වහලුන් වශයෙනුයි ක්‍රියා කරන්නේ. අහිංසක වැඩ බලන ඇමති කෙනෙකු ඉදිරියේ මට මෙය කියන්නට සිදු වීම ගැන මම කනගාටු වෙනවා. කැබිනට් මණ්ඩලයේ සිටින ප්‍රතිගාමී කණු දැන් මෙතන නැහැ. මේ රටේ ගොවියාට වින කරන, කම්කරුවාට ද්‍රෝහිකම් කර ඔවුන්ව තළන පෙළන, අධිරාජ්‍යවාදීන්ට ඇවිරුණිකම් කරන මේ ආණ්ඩුවට මින් ඉදිරියට මහජනතාව ගසා කැමට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැති බව මම කියනවා. ඒ අධිරාජ්‍යවාදී, ධනපති වාදය—

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

මේ වැය ශීර්ෂයෙන් පිට යන්න එපා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

හොඳයි, කථානායකතුමනි, අවසාන වශයෙන් රටේ පවතින මේ භයානක තත්ත්වය ගැන මහජනයා කිපී තමුන් තාන්සෙලාගෙ කණින් ඇද දමන්නට පෙර අද පවතින තත්ත්වයෙන් රට මුදවා ගැනීමේ මාගීය අප පෙන්වා දෙන්න ඕනෑ. [බාධා කිරීමක්] තව දුරටත් මහජනතාව පෙළීමට අප ඉඩ දෙන්නේ නැහැ.

பரிசீலனை இடம்

பரிசீலனை இடம்

கேள்வி எண்.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

There are five explanations that have been given in regard to the increase of Rs. 64 million. The first explanation given is the increase in the quantity of local rice purchased under the Guaranteed Price Scheme. This means that there has been an increase in the output of paddy.

கவனம் ஈடுபடுத்துகிறேன்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

That has been fully discussed. Please come on to something else.

கேள்வி எண்.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I have my own explanation for it. On each of these explanations each hon. Member will have his own views and we are entitled to place those views before the House.

I maintain that this means there has been an increase in the output of paddy. It is difficult for me to believe that because, according to the Food Commissioner's latest report, he maintains that the paddy yield figures are wrong. I have brought this matter to the notice of the Minister over and over again on the Floor of the House.

கவனம் ஈடுபடுத்துகிறேன்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please! This is a Supplementary Estimates for money paid for certain paddy purchases. The hon. Member need not discuss paddy lands.

கேள்வி எண். 4

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

This Supplementary Estimate does not deal with the question of purchase of paddy, and to talk about paddy under this Estimate is out of the point.

கேள்வி எண்.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

No, Sir. There has been an increase in the quantity of local rice purchases, which means that there has been an increase in the paddy yield.

கவனம் ஈடுபடுத்துகிறேன்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

There is no reference to paddy in this Supplementary Estimate. Will the hon. Member please confine his remarks to the subject?

கேள்வி எண்.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

There is a second point. Another cause you have mentioned is demurrage. I have my own views on this subject. How does this situation come about? The cause of the demurrage is that the Food Department does not have sufficient alongside berths. That is the actual difficulty. I think the department has a reservation of four berths. Unless you increase your berthing facilities you will not be able to land the goods quickly. Until more berthing facilities are provided you should plan your unloading work in such a way as to avoid congestion.

The next reason you have mentioned is, the under-provision in the original Estimates in anticipation of price fluctuations. How are you going to tide over price fluctuations? I have stated off and on on the Floor of this House that, as long as you do not have a market research centre you can never solve the problem of price fluctuations. You must study the markets and the seasons abroad, and it is in this way that you can solve the problem. I wish to ask the Hon. Minister whether he agrees with me.

கவனம் ஈடுபடுத்துகிறேன்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please! That was very well explained by the hon. Member for Wattala (Mr. Jayasinghe).

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

හමිඩ් මයා.

(ஜமுப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

That is the second point. I now come on to the third point. I find that one of the reasons given is the increased cost of American flour purchased under P. L. 480, and Canadian gift flour. I should like to ask the Hon. Acting Minister whether he could explain how there could be an increase in the cost of Canadian gift flour. What is meant by gift flour? How do you get an increase on cost of gift flour? That sounds ridiculous.

I do not want to take the time of the House, but, in conclusion, as a Member of this House I have every right to place before you a new line of approach to a problem, and it is your duty to allow that opportunity.

අ. හා. 6.15

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

ගරු කළානායකතුමනි, මේ රුපියල් ලක්ෂ 640 ඇස්තමේන්තුව විස්තර කරන්නට කලින් මේ විවාදයට සහභාගි වූ මන්ත්‍රී වරුන්ට කරුණක් කියන්නට තිබෙනවා. අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ඉදිරිපත් කළ ඉතා හොඳ අවවාද පිළිගෙන ඒ කියන ලද කරුණු ගැන ඉතා ඕනෑකමින් පරීක්ෂා කර බලා ඒ සම්බන්ධයෙන් කළ යුතු යම් දෙයක් තිබෙනවා නම් ඒ සියලු දේම කරන බව ඉතා කරුණාවෙන් ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මා දන්නවා සිටිනවා.

ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.) මේ සම්බන්ධයෙන් පැය ගණනක් කළා කරමින් ප්‍රශ්න රාශියක් ඇසුවා. ඇස්තමේන්තු පිළියෙළ කරන අවස්ථාවෙදී අනාගතයේදී සිදු වන වියදම් හා ලැබෙන ආදායම හරියටම අසුවල් ගණනය කියා කොයිම කෙනෙකුටවත් නිගමනය කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. අපේ ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඇමතිකමක සිටි නිසා මට වඩා හොඳින් දන්නවා ඇති, ඇස්තමේන්තුවල අයවැය නිතරම වගේ වෙනස් වන බව. එවැනි අවස්ථාවලදී ඒ අඩුපාඩු පිරිමසා ගැනීමට අපි මෙවැනි ඇස්ත

මේන්තු ගෙනෙන්නෙ. මෙවැනි කටයුත්ත කදී රුපියල් ලක්ෂ 640ක් විශාල ගණනක් හැටියට කල්පනා කිරීම වැරදිය කියා ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ට මම කරුණාවෙන් කියනවා.

ආහාර ඉතාම අවශ්‍ය දෙයක්ය කියා එය පළමුවෙන් අංකයේ තබා ගරු මන්ත්‍රීවරු කළා කළා. මා එය පිළිගන්නවා. අද අපට ඊට වඩා ලොකු වෙනත් දෙයක් නැහැ. ආහාර සඳහා අපි වියදම් කරන්නට බලා පොරොන්තු වුණු ප්‍රමාණයට වඩා වියදම් වී තිබෙන මේ මුදල, සුළු මුදලක් වශයෙන් සලකන්නට මන්ත්‍රීවරුන් එකඟ වේවිය කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ රටේ නිපදවන හාල්වලට ගෙවන මුදල බලා පොරොන්තු වුණු ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි වුණා. ගරු කළානායකතුමනි, තමුන්නාන්සේන් මේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දන්නවා, අපි වී බුසලකට රුපියල් 12ක් ගෙවන බව. එවිට හාල් සේරුවක් සත 85 කට වැඩි ගණනක් වෙනවා. මේ වතාවෙදී අපට මේ රටේ නිපදවන හාල් වෙන් 40,000ක් වැඩිපුර ගන්නට සිදු වුණා. මෙයින් රුපියල් 230 ලක්ෂයක් වුවමනා කරන්නේ ඒ සඳහායි. ඒ නිසා මා හිතනවා, අපේ මන්ත්‍රී වරුන් මේ සම්බන්ධව ආරාමල් කරන එකක් නැත කියා.

ඒ වගේම අපි බලාපොරොත්තු වුණා, සිතිවලින් මිට වඩා විශාල ලාභයක් ලැබිය කියා. නමුත් කාරණා කීපයක් නිසා ඒ ලාභය නොලැබී ගියා. අපි සුදු සිනි රාත්තල සත 67ට දෙන්නට කලින් නියම කර ගත්ත. පසුව ඒ සිනි සත 62 බැගින් මිල අඩු කර වික්ක. එම නිසා අපි සිතිවලින් ලැබියයි බලාපොරොත්තු වුණු මුදල අඩු වුණා. සිනි මිල සත 5 කින් වැඩි කළාය කියා අපට ඒ කාලයේ විශාල චෝදනාවකුත් මේ ගරු මන්ත්‍රීවරු එල්ල කළා. ඒ නිසා අප එය අඩු කළා.

වැඩිපුර නැව් ගාස්තු ගෙවීම සඳහාත් රුපියල් 40,00,000 ක් වියදම් වීම ගැන සලකා බලන විට මෙය ඉතාම අඩු ගණනක් බව කිව හැකියි. මා එහෙම කියන්නේ ඇයි? දෙසැම්බර්, ජනවාරි යන මාසවල වරායේ කම්කරුවන්ගේ වැඩ වර්ජනයක් තුබුණා. එම නිසා කලට වේලාවට නැව් වලින් ආහාර ගොඩ බා ගන්න බැරි වුණා. ඒ වගේම ඒ මාසවල වාර්ෂාවත් පැවතුණා. වර්ෂාව පැවතීම හේතුකොටගෙනත් බඩු

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

බැමේ වැඩ පමා වුණා. වර්ෂාව ඇති වේය කියා අප බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ. ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු නොවූ දෙයක් සිදු වුණා. වර්ෂාව ගැන වග කිව යුත්තේ කවුද කියා තෝරා බේරා ගැනීම තමුත්තාත්සේ ලාට භාරයි. මගේ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් වරායේ වැඩ වර්ජනයක් ඇති වීම සම්බන්ධයෙන් වැරදිකාරයන්ය කියා මට නම් කියන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ආහාර නැව් ගාලු වරායට යැව්වා නම් කිසිම අලාභයක් නොසිදුවන්න ඉඩ තුබුණු බව ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.) කීවා. අප කලින් ගාලු වරායට නැව් කීපයක් යැව්වා. නමුත් කොළඹ වරායේ වැඩ වර්ජන පවතිද්දී ආහාර නැව් ගාලු වරායට පිටත් කර යවන්නත් බැරිව ගියා. කොළඹ වරායේ වැඩ වර්ජනයේ යෙදී සිටිනවුන්ට සහයෝගය දෙන ලෙස ගාලු වරායේ කම්කරුවන් ගෙනුත් ඒ වැඩ වර්ජනය කළ කොළඹ වරායේ කම්කරුවන් ඉල්ලා තුබුණා. මේ නිසා ගාලු වරායේ පැවති තත්ත්වය ගැන ගරු කථානායකතුමා දන්නවා ඇති. ආහාර නැවක් නියමිත දිනයට පසුව වරායේ රැඳෙන සෑම දිනයකටම පවුම් 250 ගණනේ ගෙවන්න සිදු වෙනවා. මෙය අපේ රටේ මුදලින් නම් රුපියල් 3333 ක් විතර වෙනවා. නියමිත දිනට වඩා දවසකට කලින් බඩු බා ගන්න පුළුවන් වුණොත් අපට පවුම් 125 ක ලාභයක් ලැබෙනවා. එය මේ රටේ මුදලින් නම් රුපියල් 1666 ක්. මේ ආකාරයෙන් කල්පනා කර බලන විට නියමිත දිනට වඩා එක දවසක් පමා වුණොත් අපට අලාභ දෙකක් විදින්න සිදු වෙනවා. ගෙවීමට වන රුපියල් 3333 හා නැති වී යන ලාභය වන රුපියල් 1666 යන අලාභ දෙකක් විදින්න අපට සිදු වෙනවා. ඒ අතර බඩු බැම පමා වීම හේතුකොටගෙන ඒවා නරක් වන්නටත් පුළුවනි. අපට සිදු වන අලාභය ගෙවන්ට සිදු වන්නේ ලංකාවේ තිබෙන මුදලින් නොව අපේ විදේශික ධනයෙනුයි. මේ විධියට අලාභ විදින විට අපේ විදේශ ධනය අඩු වෙනවා. අප අතින් වරදක් වන විට එයින් ඇති වන විපාක අප තේරුම් ගන්ට ඕනෑ. ඒ වගේම වැරද්ද සිදු වී තිබෙන්නේ අසවලා ගෙත්ය කියාත් තේරුම් ගන්ට අපට පුළුවන් විය යුතුයි. 1958-59 වර්ෂයේදී “ඩෙමරෙජ්” වශයෙන් රුපියල් 1,30,00,000

ක් ගෙවන්න සිදු වුණා. 1959-60 වර්ෂයේදී රුපියල් 1,00,00,000 ක් ගෙවන්න සිදු වුණා. ඒ අනුව බලන විට අද තිබෙන තත්ත්වය ගැන ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට සතුටු වන්න පුළුවන්කමක් ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා. දැන් “ඩෙමරෙජ්” වශයෙන් ගෙවන මුදල රුපියල් 40,00,000 කට බැහැලා. දැන් අපේ වැඩ කටයුතු කරන නිලධාරී මහත්වරුන් ඇතුළු සෑමගේම සහයෝගය තිබෙන නිසා වැඩි දියුණුවක් ලැබෙන්න පුළුවනි. 1958 වර්ෂයට වඩා අද තිබෙන තත්ත්වය හොඳයි.

පිටි සම්බන්ධව බොහෝ දෙනා ප්‍රශ්න කළා. අපට තැගි වශයෙන් ලැබුණා වුණත්, ලෝකයේ සෑම තැනම පිටි ගණන් වැඩි වුණහම එය අපටද බල පානවා. පිටි වර්ග තැගි වශයෙන් ලැබුණත් වෙනත් අංශවල කටයුතු කරන්න මුදල් තැන්පත් කරන්න ඕනෑ. මේ මන්ත්‍රීවරුන්ට එය හොඳාකාර තේරෙනවා ඇත කියා මා කල්පනා කරනවා.

අපේ ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් වත්තේ ගම ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ඒ. රත්නායක මයා.) කථා කළා. එසේම නල්ලූර්ගි ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. එම්. ඩී. නාගනාදන්) කථා කළා. නල්ලූර්ගි ගරු මන්ත්‍රීතුමා දොස්තර මහත්මයකු වෙලත් ගණපුරණයක් නැති බව කියල පැනල ගිය එක ගැන මා කතාගාටු වෙනව. මට බොහොම කතාගාටුයි, අපේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා මෙපමණ පහත් තත්ත්වයකට බැහැල තිබීම ගැන. යම් මන්ත්‍රීවරයෙක් කියනවා නම්, එසේ කිරීම තමන්ගේ අයිති යක්ය කියල, මා එතුමාට කියනවා, එසේ කිරීම මන්ත්‍රීකමට ඔබ්බවැද්දි කල්පනා කර බලන ලෙස. “ගණපුරණයක් නැහැ” කියල පැනල ගිහිල්ල සභාවේ වැඩ කටයුතු වලට හරස් වන එක කථා කරන මහත්මයාට කරන අවනම්බුවක් තේද? තමන්ගේ පක්ෂයට අයිති මහත්මයකුට වුණත් අතින් පක්ෂයකට අයිති මහත්මයකුට වුණත් කරන අපහාසයක් ඒක. එතරම් කල්පනා වක් නැත්තේ මොකද කියල මා අහනවා. ඒ ගැන තව දුරටත් කල්පනා කිරීම මා ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාටම භාර කරනවා.

කෙට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) අඩුපාඩු කම් රාශියක් ගැන ප්‍රකාශ කළා. එම කරුණු පිළිබඳව මා ඉතා ඕනෑකමින් සොයා

පරිපූරක මුදල

පරිපූරක මුදල

[ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර]
බලනවා. එතුමන්ලා එම කරුණු ඉදිරිපත් කළේ ආණ්ඩුවේ නියෙන වැරදි හරිගස්සා අපට ලාභයක් අරගෙන දීමටයි. අපි ඒ අදහස්වලට ගරු කරනවා. ඒවා ස්තුතියෙන් හාර ගන්නවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහායමිමත විය.

පරිපූරක මුදල : අලෙවිකිරීමේ දෙපාර්තමේන්තුව
குறைநிரப்புத் தொகை : சந்தைப் படுத்தற் பகுதி

SUPPLEMENTARY SUPPLY :
MARKETING DEPARTMENT

ගරු. ඩී. එස්. ගුණසේකර
(கௌரவ டி. எஸ். குணசேக்கர)
(The Hon. D. S. Goonasekera)

I move,
That a supplementary sum not exceeding Rupees Ten (Rs. 10) (Token Vote) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Head 151—Marketing Department	Rs.
Vote No. 2—Administration Charges	
—Recurrent Expenditure	10
(Token Vote)	

ප්‍රශ්නය සහතිමුව කරන ලදි.

මාකන්-මාකර් මයා.
(ஜனப் மாக்கன் மாக்கர்)
(Mr. Macan-Markar)

I believe the Agricultural Products (Regulation) Ordinance has been in existence for donkey's years, but it is sad to note that very little has been done to make the country self-sufficient in at least a few of the products that have been brought under this law. Some of the items mentioned in the explanation had been given a certain amount of protection in order to encourage production. No substantial increase in production has resulted from the guaranteed price enjoyed by these products. I believe one reason is that the guaranteed price itself has not been sufficiently attractive from the point of view of

the producer. Why was that not realized all these years? The result is that today with the importation of commodities like tamarind entirely prohibited, there is an acute scarcity which has caused prices to shoot up. There has been an inexcusable laxity on the part of the department in not advising the Ministry in time to increase the prices of local produce.

Furthermore, there is no proper organization to ensure that the actual producer of these commodities gets a fair price. Generally, the producer is exploited by middlemen who buy the produce at rock-bottom prices and sell it to the Marketing Department at the guaranteed price. Too much reliance has been placed on co-operative agricultural production and sales societies. It is well known that these societies are dominated by persons who exploit the co-operative structure for their personal benefit and devote most of their time to racketeering. The result is that the production of all subsidiary foodstuffs has suffered. I would ask the Hon. Acting Minister to take steps to set up a more suitable organization to ensure that the producer is given a fair price for his produce.

හමීඩ් මයා.
(ஜனப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

Certain items like chillies, tamarind and pepper were brought under the G. P. S., but since more than a year ago the free market prices of these articles have been higher than the guaranteed prices, very much higher than the G. P. S. prices. I wish to know why the G. P. S. had not been revised bringing it in line with the present market prices. You will find that the guaranteed price for tamarind or even pepper or coffee is very much lower than the existing price in the local market. I believe that there has been a sub-committee sitting on this subject for the last one year. I should like to know what has happened to that sub-committee and whether that sub-committee found a solution or made a recommendation.

பரிபூரண இரட்டை

பரிபூரண இரட்டை

6.37 P.M.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order please! The hon. Deputy-Speaker will now take the Chair.

அதற்கு கலாநாயகர் இலாபமாக ஒரு இலாபம், நியைம கலாநாயகர் இலாபமாக இலாபமாக இலாபமாக

கலாநாயகர்

(ஜாமின் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Has that sub-committee that was appointed to go into this question of revising the prices of these articles like dried chillies, tamarind, pepper, turmeric, red onions, mustard, etc., submitted its report? I think, that sub-committee has been sitting for more than a year.

You speak of the ordinary man; you speak of trying to better the position of the rural villagers. Then is it not a standing joke that the guaranteed price of these commodities is very much less than the price offered to them in the rural market? Does not that shatter the very idea of having a guaranteed price scheme?

What is the idea behind guaranteed price scheme? It is to ensure that the producer gets a definite price. But what has happened? Your price is less than the price offered by the ordinary traders in the country. Therefore, I should like to appeal to the Hon. Acting Minister to go into this matter and find out what this sub-committee has done. For God's sake revise this soon.

சபாநாயகர்

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

The hon. Member who spoke before me referred to the sub-committee that was appointed to go into the question of guaranteed prices for various commodities that are noted in this Supplementary Estimate—from green gram to tamarind, dried chillies, turmeric, and so forth. According to the

explanatory note, the Guaranteed Price Scheme Advisory Committee has already sent in its recommendations. We would like to know from the Hon. Acting Minister what has happened to that Report, whether he would table it or whether he would issue a paper from the Ministry regarding the recommendations in that Report.

I want to make a few remarks regarding this Supplementary Estimate. In regard to canning and bottling of local products, we have seen examples of these offered for sale through the Marketing Department and the C. W. E. They are indeed sorry specimens. They do not carry even decent labels to make them attractive. The jar or bottle is not properly sealed. All that is required is a little bit of sealing wax. It is a haphazard and shoddy job. All of us would like to promote local industry, but the department concerned must also see that they put out an attractive product.

Now that the Hon. Minister of Agriculture, Land, Irrigation, Power and Finance and Leader of the House—the epitome of man—is here, I want to read one or two passages from the Administration Report of the Commissioner of Agrarian Services for 1960. This is what he says in regard to red onions:

Ceylon imported during 1960 approximately 203,000 cwts. red onions at an average price of Rs. 16.20 per cwt. Local purchases under the G. P. S. amounted to nearly 156,000 cwts. and the subsidy varied from Rs. 12 per cwt. for grade I quality to Rs. 5 for grade II quality.

You pay a subsidy of Rs. 12 to Rs. 5 for the locally produced article but you pay as much as Rs. 16.20 for the imported variety. The first loss is in foreign exchange, and the second loss is in the incentive for local production of red onions. Rs. 16.20 is the price of the imported article.

கலாநாயகர்

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

Rs. 20 odd. It is Rs. 16 plus Rs. 5

பரிசுரக இடல்

பரிசுரக இடல்

சுரு. கி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Obviously, it was the imported price plus the subsidy. It is very simple arithmetic.

சுரு. கி. பி. டி. சிலுவா

(சுரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

You say in this report that you pay as much as Rs. 12. You are paying Rs. 12 on pepper. You say here it is Rs. 5. If you are paying Rs. 12, then the price will be Rs. 28.

Then we come to the question of chillies. This is what the Administration Report says :

The response to the guaranteed price for dried chillies during 1960 was almost negligible.

சுரு. கி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The report gives the reasons.

சுரு. கி. பி. டி. சிலுவா

(சுரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Yes, but I am concerned with the results. Let the reasons be as manifold as anyone likes, but one must look at the results. Let us take one commodity—chillies—and examine the position from the year 1956. It is as follows :

1956	..	2,096 cwt.
1957	..	4,824 "
1958	..	2,387 "
1959	..	1,783 "
1960	..	13 "

These figures will show the attention that has been paid to the production of chillies! There is something somewhere.

சுரு. கி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That is the reason why this Motion is being introduced by the Hon. Minister. Obviously, he wants to offer added incentives.

சுரு. கி. பி. டி. சிலுவா

(சுரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

That is not the explanation for the Supplementary Estimate. Will you please read the explanation ?

சுரு. கி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I would like to read paragraph 3, for the information of the hon. Member. It says :

The Commissioner of Agrarian Services has reported that the quantities of regulated products delivered by co-operative societies under the Guaranteed Price Scheme have dropped owing partly to the failure of the local crops of tamarind, dried chillies, turmeric, and partly to the advantageous market possibly obtained for green gram, pepper, coffee, etc.

சுரு. கி. பி. டி. சிலுவா

(சுரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

You do not say that you are going to increase the guaranteed price. That is not mentioned anywhere. This is what is stated under paragraph 5 :

The Guaranteed Price Scheme Advisory Committee which met recently has recommended certain increases on the present guaranteed prices which should result in more substantial collection being made from the producers. If these price increases actually result in greater collections there should be no loss in the operation of the Ordinance.

You are asking Rs. 3,000 for financing operations in this relative branch.

சுரு. கி. பி. டி. சிலுவா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலுவா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Do you approve of it ?

சுரு. கி. பி. டி. சிலுவா

(சுரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Of course, yes. Not Rs. 3,000 but we do not mind giving you 30 lakhs for a job like this.

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Thank you, very much !

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

I would like to bring another matter to your notice. Instead of taking one step forward you have taken ten steps backward. Let us take black pepper, for instance. In 1956 you had 16 cwt. It is nothing very much to talk about. In 1957 you had 219 cwt.; in 1958, 105 cwt.; in 1959, 153 cwt.; and in 1960 you have 0. What are your extension officers doing ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

This has nothing to do with the extension officers. It is a question of the guaranteed price coming below the market price.

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

But your extension officers must send their reports to you ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That is why we want this Motion passed.

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

The Hon. Leader is unnecessarily provoking me by making irrelevant remarks. He wants to pay the salary of somebody in the office and he is trying to make out to me that these are field officers. If the money is for field officers it is quite a different matter. I told you that I will be prepared to allow not Rs. 3,000 but Rs. 3 lakhs if it is for a matter like that.

Please do not misunderstand me. I am offering some constructive criticism. If we can develop this scheme and bring it to greater proportions, we will not only be saving foreign exchange but will also be providing more employment. You can increase the earnings of the farmer. They would be like subsidiary crops for him. I hope the Hon. Minister will look further into this matter.

ඉම්බුලාන මයා.

(திரு. இம்புலாநா)

(Mr. Imbulana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, වැඩ වෙලාවක් නොගෙන අදහසක් දෙකක් පමණක් ඉදිරිපත් කරන්නයි, මම බලාපොරොත්තු වන්නෙ. මේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ මු. ඇට, වියලි මිරිස්, කහ, කෝපි, අඛ ආදිය ගැන සඳහන් වෙලා තියෙනවා. මේවා පිට රටින් ගෙන්වීම අද සම්පූර්ණ යෙන්ම තහනම් කරල තියෙනවා. ඒ නිසා ඇති වී තිබෙන කරදරය ගැන අපි කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. අද කහ පිට රටින් ගෙන්වීම තහනම් කරල තියෙනවා. අද කළු කඩේ මුදලාලිලාට වුවමනා ගණන්වලට කහ විකුණනවා. වියලි මිරිස්, සියඹලා, කෝපි වුවමනාවට වඩා ගණන් ගිණිත් තිබෙන බව ගරු ඇමතිතුමා පිළිගන්නවා ඇති. කහ මේ ලංකාවේ ඕනෑ තරම් වවන්න පුළුවන්. කෝපින් ඒ වගේමයි. මේවා පිට රටින් ගෙන්වීම එක වරම තහනම් කරන්නෙ නැතිව මාස තුනකට පෙර කියන්න ඕනෑ, මිට පස්සේ අපි කහ ගෙන් වන්නෙ නැහැ කියා. එහෙම කිව්වා නම් මෙලහකටත් කහ පාත්ති දාගෙන අපේ මිනිස්සු උනන්දුවෙන් කහ වවනවා. අද එවැනි උනන්දුවක් පෙනෙන්නත් නැහැ, කහ වවන්නෙත් නැහැ. කළු කඩේ තියෙන මිලට කහ ගන්න වෙලා තියෙනවා. කහ වගා කිරීමට කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තු වෙන් ව්‍යාපාරයක් ගෙන යන්නෙ නැද්ද ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ ගැන වචන ස්වල්පයක් කියන්න කැමතියි. “කපරින් කිල්ත්ස්” නමැති වෙලන මධ්‍යස්ථාන—

පරිපූරක මුදල්

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

කහ වවන්න ඕනෑ, වේලන්න.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කියා තියෙන්නේ, වේලන්න බැරි නිසා කහ වැවීම අඩු බවයි. පේරාදෙණියේ වවලා තියෙනවා. පේරාදෙණියේ කහ වේලන මධ්‍යස්ථානය හදල ඉවරයි. මාස් කන්න යෙදි හිටවලා, පැහෙන කාලයේදි වේලනවා. කැගල්ලේ, හොරණ, වල්පිට ආදි ප්‍රදේශ වල කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කහ වේලන මධ්‍යස්ථාන ඇති කරගෙන යනවා. වැඩිය වියදම් වන්නේ නැහැ, රුපියල් 17,500 යි වියදම් වන්නේ. ගොවි රාළලා උපදවන කහ අරගෙන ඒ තැන්වල වේලනවා.

ඉම්බුලාන මයා.

(තිரு. ඉම්බුලාන)

(Mr. Imbulana)

What I want to know is why do we not have in this department an island-wide organized cultivation of these commodities which we can produce here.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

The areas suggested are Kalutara, Colombo, Ratnapura, Kegalla, Kandy. The crops will be grown during the Maha season this time and they are putting up curing kilns at the places mentioned, Ratnapura, Horana, Walpita, Kegalla at a cost of about Rs. 17,500. The department will purchase the stuff raw and process it there and send it to the Marketing Department.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

Have you analysed the soil to see whether it grows in those areas?

පරිපූරක මුදල්

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

The department says it grows anywhere in those areas.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

Have you analysed the soil?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Not the whole district.

ඉම්බුලාන මයා.

(තිரு. ඉම්බුලාන)

(Mr. Imbulana)

When will we be self-supporting in these commodities according to your plan?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I have a report from the Commissioner of Agrarian Services. It is quite easy. In the matter of turmeric, they think we should be self-supporting next year.

හමීඩ් මයා.

(හමීඩ් හමීඩ්)

(Mr. Hameed)

You have many such reports.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච්ඡි. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I was told that it was a simple matter. The curing kilns were not available, but now they have been started on. By the time the Maha crop grown in October is harvested, the kilns will be ready.

ඉම්බුලාන මයා.

(තිரு. ඉම්බුලාන)

(Mr. Imbulana)

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, මම මතක් කරන්නට අදහස් කරන්නේ මෙන්න මේ කාරණයයි. කහ මේ රටට ගොඩවන්නේ නැහැ, වවන්න ඕනෑ

පරිපූරක මුදල්

කියා අපේ සාමාන්‍ය ගැමි ජනයාට කිව්වට වැඩේ හරියට කෙරෙන්නේ නැහැ. මම මේ ඇමතිතුමාට අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්නේ. යම් කිසි දෙයක් පිට රටින් ගෙන්වීම තහනම් කරනව පෙර කියන්න ඕනැ. මෙන්න මේ ජාතිය අපේ රටේ වචන පුළුවන්, මේ භාණ්ඩවලින් අපේ රට සවයංපෝෂිත කරන්න පුළුවන්, අවුරුදු දෙකකට පස්සෙ මේ ජාතිය පිට රටින් මේ රටට ගෙන්වන්නේ නැත කියා. කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව මගින් විධිමත් වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරනවා නම් සමහර ද්‍රව්‍ය අතින් අපට සවයංපෝෂිත විය හැකි බවයි මා කියා සිටින්නේ.

දැන් අපි කෝපි ගැන කල්පනා කර බලමු. දැනට අවුරුදු කීපයකට කලින් විශාල වශයෙන් කෝපි මේ රටේ නිපදවූ බව අප සෑම දෙනාම දන්නවා. නමුත් අද දින කෝපි පවා අපට පිටරටවලින් ගෙන් වන්න සිදු වී තිබෙන නිසා විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් පිටරට ඇදී යනවා. මේක මහ විහිළුවක්. This is a standing joke, Mr. Minister. කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව උනන්දු වෙනවා නම් අවුරුදු දෙක තුනක් ඇතුළතදී අපට වුවමනා කරන කෝපි ප්‍රමාණය මේ රටේම නිපදවා ගන්න පුළුවන්. මේ සම්බන්ධයෙන් දෙපාර්තමේන්තුව කිසි උනන්දුවක් දක්වා නැති බව මට කියන්න පුළුවන්. තේ රබර් ආදිය නැවත වගා කිරීම සඳහා රජය ආධාර මුදලක් දෙන අතර පොල් වෙනුවෙන්ද ආධාර දීමේ ක්‍රමයක් ඇති කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා.

I think we have a surplus plantation in rubber, specially budded rubber, when we compare synthetic production in the world.

අක්කර දහස් ගණන් විශාල වතු වල රබර් හෝ තේ නැවත වගා කරන විට එයින් අක්කර දහයක කෝපි වචන අන්දමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්න අපට බැරිද? මේ විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් පටන්ගතහොත් අවුරුදු තුනහමාරක් යන විට කෝපි අතින්ද අපට සවයංපෝෂිත විය හැකි බව මා කල්පනා කරනවා. ඒ හෙයින් දෙපාර්තමේන්තුව හෝ ඇමති කාර්යාලය හෝ මේ පිළිබඳව උනන්දුවක් දක්වා “වගාව” එකක් ඇතිව වැඩ කරන්න පටන්ගන්න ඕනැ.

පරිපූරක මුදල්

මිලගට මිලිස් වගාව ගැනද මා වචන සවල්පයක් සඳහන් කරන්න ඕනැ. ගෙම් දුල්වල හෝ සුළු ඉඩම් කැබලිවල මිලිස් වචන්තය කියා ගැමියන් උනන්දු කරවීමෙන් පමණක් කවරදාවන් මේ රටට වුවමනා කරන මිලිස් ප්‍රමාණය නිපදවා ගන්න පුළුවන් වේය කියා මා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. පිටරටවලින් මිලිස් ගෙන්වා ගැනීම සඳහා අවුරුදුපතා අප රුපියල් ලක්ෂ 320 ක් වියදම් කරනවා. විධිමත් වැඩ පිළිවෙලක් අනුව උනන්දු වෙන් වැඩ කරනවා නම් පිටරට යන මේ මුදල් ප්‍රමාණයෙන් බාගයක් පමණ ඉතිරි කර ගන්න පුළුවන් වන බව මා කියන්න ඕනැ. රතු ලුණු සම්බන්ධයෙන්ද කිව යුතුව තිබෙන්නේ මෙයමයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සියඹලා සම්බන්ධයෙන්ද කරුණු සවල්පයක් මට කියන්න තිබෙනවා.

I do not think that there is any organized cultivation of tamarind in Ceylon as far as I know.

සමහර විට වතු වල ගහ දෙක බැගින් සියඹලා තිබෙනවා. එමෙන්ම කැලා පෙදෙස්වලත් අතරින් පතර ගස් තුන හතර බැගින් සොයා ගන්න පුළුවන්. නමුත් අක්කර දහස් ගණන් කැලා හෙළි කර අප තේක්ක වචනවා. ඇයි මේ වෙනුවට වියළි ප්‍රදේශයේ කැලා හෙළි කර සියඹලා වචන්න බැරි? අක්කර දහස් ගණනක සියඹලා වචන්න අපට බැරිද?

ගරු. ඩී. එස්. ගුණසේකර

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන වැය ශීතියේ මිලිස් වගාව ගැන හෝ සියඹලා වගාව ගැන හෝ කිසිවක් සඳහන් කර නැහැ.

ඉඹුලාන මයා.

(திரு. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

ඒක මා දන්නවා, නමුත් කරුණා කර මා කියන දේට ටිකක් කන් දෙන්න. මගේ මේ යෝජනා ක්‍රියාත්මක කළහොත් පිටරට ඇදී යන විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් මේ රටේම ඉතිරි කර ගන්න පුළුවන්

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

[ඉඩුලාන මයා.]

වෙනවා නොවේද? ඒ නිසයි මා මේ කාරණා මෙහිදී සඳහන් කරන්නේ. කරුණා කර තේක්ක වෙනුවට සියලුම වත්ත වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්න.

බෙලි සහ දිවුල් ආදිය විත්වල පුරවා අලෙවි කිරීම පටන්ගන්නායින් පසු මේ ද්‍රව්‍ය සොයා ගැනීම විකිකි අපහසු වී තිබෙනවා. මහජනයාට වුවමනා තරම් ප්‍රමාණයක් පැක්ටේරිවලින් පිට වන්නේ නැහැ. ඇයි ගරු නියෝජ්‍ය කථානායක තුමනි, බෙලි, දිවුල් ආදිය නිකම් කලේට වුවෙනවා නොවේද වියළි ප්‍රදේශයේ?

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

පරිපූරක මුදල : ගංවතුර සහනාධාර, ප්‍රතිසංස්කරණ

හා පුනරුත්ථාපනය

குறைநிரப்புத் தொகை : வெள்ள நிவாரணம், புனர்நிர்மாணமும் புனரமைப்பும்

SUPPLEMENTARY SUPPLY : FLOOD RELIEF, RECONSTRUCTION AND REHABILITATION

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

That a supplementary sum not exceeding Rupees Three hundred thousand (Rs. 300,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Head 96—Land Commissioner

Vote No. 7—Economic Development—Capital Expenditure

ප්‍රශ්නය සභාහිමුව කරන ලදී.

මාකන්-මාකර් මයා.

(ஐனாப் மாக்கன் மாக்கர்)
(Mr. Macan Markar)

Will the Hon. Minister please explain what sort of reconstruction is being done?

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

U. S. Aid was allocated to the Land Commissioner's Department for flood relief. Up to 1960-61, Rs. 834,635.96 have been spent. In 1961-62 estimated expenditure was Rs. 300,000. That is mostly for damaged paddy fields, particularly in the Northern Province and the Eastern Province.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

පරිපූරක මුදල : ගොවීන්ට සහාය මිලට පෝර නිකුත් කිරීම

குறைநிரப்புத் தொகை : விவசாயிகளுக்கு பண உதவிப் பசளை வழங்குதல்

SUPPLEMENTARY SUPPLY : ISSUE OF SUBSIDIZED MANURE TO CULTIVATORS

ශ්‍රී ඩී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

That a supplementary sum not exceeding Rupees One million (Rs. 1,000,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon, or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule

Rs.

Head 104—Department of Agrarian Services.

Vote No. 6—Economic Development—Recurrent Expenditure

.. 1,000,000

Sir, as you are aware, the issue of fertilizer to cultivators is important for paddy production. If the cultivator pays half the cost of the fertilizer in cash he is given a 50 per cent. subsidy. Earlier, the subsidy was extended to members of co-operative societies. A departmental committee consisting of officials of the Agrarian Services Department, Planning Secretariat and the Treasury which looked into this matter recommended that the cultivators who pay cash

පරිපූරක මුදල්

පරිපූරක මුදල්

down should be given a subsidy of 50 per cent. They also recommended that the subsidy should be extended to non-members of co-operative societies, too, because they found that about half or more than half the farmers of Ceylon are not members of co-operative societies. In their case they are entitled to a subsidy of one-third of the cost if they paid cash in advance for their share of the cost of fertilizer.

It was found that the total amount required for the scheme in the current year was Rs. 4.6 million whilst the provision already available is Rs. 3.5 million, that is, a further Rs. 1.1 million is required. A sum of Rs. 1 lakh has been found by F. R. 66 procedure, while the balance Rs. 1 million has to be found by way of a Supplementary Estimate.

ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී.

මාකන්-මාකර් මයා.

(ஐனாப் மாக்கன் மாக்கர்)

(Mr. Macan Markar)

Whilst I support the Supplementary Estimate I say the Hon. Minister should nationalize the fertilizer trade. The consumption of fertilizer increases yearly and by nationalizing this fertilizer trade we will be saving in foreign exchange also.

අ. හා. 7.4

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

මම මේ වැය ශීර්ෂයට විරුඬ නැහැ; නමුත් මෙයින් ඇති වන ප්‍රතිඵල ගැන අපි විකල්ප සලකා බැලුවොත් හොඳයි. මෙයින් විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිවලට මරු පහරක් වදිනවා. [බාධා කිරීමක්] මෙයින් ගොවියාට සහනයක් දෙන්නා වශේ පෙනු නාට අන්තිමේදී මේ නිසා ගොවියාගේ බෙල්ලේ ලනුව වැටෙනවා. මේකට මම විරුඬ නැහැ. නමුත් මෙහි දීර්ඝ කාලීන ප්‍රතිඵල ගැන බැලුවාම විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිවලට මරු පහරක් වදින බව පෙනෙනවා. මේ මැනකදී වී ගැනීම ගැන

පිළියෙල කර තිබෙන වැඩ පිළිවෙලෙනුත් විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිවලට මරු පහරක් වදිනවා.

කෙසේ වෙතත්, මෙපමණ කාලයක් ගියාට පසු ඇමතිතුමා තමාගේ අදහස් වෙනස් කරගෙන පෝරවලින් ප්‍රයෝජනයක් තිබෙනවායයි පිළිගෙන තිබීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා. 1959 දී පොළොන්නරුවට පෝර වුවමනා නැතැයි ඇමතිතුමා කිව්වා. සදහටම සැහෙන්න එහි පෝර තිබෙනවායයි කිව්වා. රජමල්වත්තට ගොවි පෙලපාලි ගෙනා අවසථාවේදී හිඟරක්ගොඩ පොළොන්නරුව ආදී ප්‍රදේශවලට පෝර වුවමනා නැතැයි කියා ඇමතිතුමා ප්‍රචාර ගෙන ගිය අන්දම ගැන මතක ඇති. කෙසේ වෙතත්, යම් කිසි දෙයක් ඉගෙනගෙන තිබීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා. කැල කොටා අවුරුදු 4ක් 5ක් ගියාට පසු තිබෙන පෝර එන්න එන්නම අඩු වන බව ඇමතිතුමා දැනගැනීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා.

නමුත් එකක් කියන්න ඕන. මෙයින් ගහන්නේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති වලටයි. විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිවලට බැඳෙන්නේ නැතිව යම් කිසි පහසුකමක් ගොවියාට දුන්නොත් ඒ සමිතිවලට බැඳී ඒවා දියුණු කොට තමනුත් දියුණු වෙන්න ගොවියා මහත්සි ගන්නේ නැහැ. මුල සිටම ඇමතිතුමා ගොවි ද්‍රව්‍ය නිපදවීමේ හැ අලෙවි කිරීමේ සමිති වශයක් පිහිටුවාගෙන ඒ ප්‍රදේශ නාස්ති කළා. හිඟරක්ගොඩ, තබ්බෙව, සේනපුර ආදී ප්‍රදේශ නාස්ති කළා. “කොලනයිසේෂන් ඔපිසර්ස්” කියන නිලධාරීන් අල්ලාගෙන ඔවුන් භාණ්ඩාගාරිකකම් ආදියට පත් කරගෙන ඒ ප්‍රදේශ නාස්ති කළා. ඒ නිසා ඒක පාලනය කිරීම අමාරුයි. සාමාජිකයින්ට ඒක කිකරු කිරීමත් අමාරුයි. නමුත් 1959ත් පස්සෙ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති හොඳ විධියට පාලනය කර තිබෙනවාද කියාත්, ඒවායේ වැඩ නියම පිළිවෙලට කෙරෙනවාද කියාත්, සොයා බලා දුර්වලකම් නැති කිරීමට මේ ඇමතිතුමාත් සමුපකාර සමිති භාර ඇමති තුමාත් යම් කිසි උත්සාහයක් දරා තිබෙනවා කියන එක මම පිළිගන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා දැන් විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති ඉතාම දුර්වල තත්ත්වයකට ගොඩවීන් තිබෙනවා. තාවකාලික වශයෙන් ගොවීන්ට

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

යම්‍යම් සමුපකාර සමිතියකට පවා නොබැඳි එල ප්‍රයෝජන ගත්තේ ඉඩ ලැබෙන ආකාරයට වැඩ කළ බව ඇමතිතුමා දන්නවා නේද? හිතරක් ගොඩ, පොළොන්නරුව, ආදී ප්‍රදේශවල සමිතිවලට ලක්ෂ ගණන් මුදල් ණයට දුන්නා නේද? ගොවිතැන් කරන කාලයේදීත්, අස්වැන්න රැස් කරන කාලයේදීත්—ඒ කියන්නේ කුඹුරුවල ගොයම් කපාගන්න කාලේ—ලක්ෂ ගණන් ණයට දුන්නා. ඒ විධියටම තවමත් මුදල් දිගෙන යනවා. ණයට දුන් ඒ මුදල් තවම ආපිට ලැබී නැහැ.

ජයසිංහ මයා.

(තිල. ඉයාසිංහ)

(Mr. Jayasinghe)

අපේ පළාත්වලට නම් සත්‍යයක් වන්නේ නැහැ.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිල. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

අපේ පළාත්වලට නම් සත්‍යයක් දුන්නොත් ලබන අවුරුද්ද වෙන්ට ඉස්සර වෙලා සත්‍ය පහක් ගන්නවා. ඒ විධියට වැඩ කරන නිසයි මා මේ විධියට කියන්නේ.

තවත් එක කාරණයක්. මෙය ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව හා සම්බන්ධ වැය ශීර්ෂයක් නිසා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් විශේෂ ඉල්ලීමක් කරන්නට තිබෙනවා. නිකම් බොරුවට පොරොන්දු දෙන්නට එපා. නිකම් කටින් බතල කොළ හිටවන්නට එපා. එහෙම කළොට අස්වැන්න වැඩි වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා පාලක ලේකම් වරුන්ට ගෙවීම පිණිස මුදල් සම්මතයක් අප්‍රමාදව ඉදිරිපත් කරන්න. දැන් තමුන් නාන්සේ කරන්නේ බොරුවක්. ගොවි මණ්ඩලවලින් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ, ඒවායේ පාලක ලේකම්වරුන් තැත්නම්. තමුන් නාන්සේ පාලක ලේකම්වරුන් අයිත් කර දමා ඉඩම් හිමියන් ගොවි මණ්ඩලවලට ගැනීමෙන් ඒවා නැති කර දමා තිබෙනවා. ඒ නිසා දැනට ඉන්න පාලක ලේකම්වරුන්ට පඩියක් දීම පිණිස මුදල් ඇස්තමේන්තුවක් සකස් කරන්නට ඕනෑ.

1959 අවුරුද්දේ පටන් ගත් කාලේ සැහෙන ණය ගණනක් දුන්නා මට මතකයි. 1959 පෙබරවාරි මාසේදීදී අපි ඒවා පටන් ගත්තේ. ඒ මාසේ සිට 1959 සැප්තැම්බර් මාසේ 30 වනදා ඉකුත් වන්නට ඉස්සරවෙලා 4,89,818 ක් ණයට දුන්නා, ගොවි මණ්ඩලවල වැඩ කිරීමටත් පාලක ලේකම් වරුන් ආදීන්ට පඩි දීමටත් යම් ආදායමක් ලබා ගන්න තුරු ඒ මුදල් අවශ්‍යයි. ප්‍රදේශයේ ගොවිතැන් දියුණු කර, ගොවිතැන් දියුණුව සඳහා ගොවි මණ්ඩලවලින් ප්‍රයෝජන ගන්නට පුළුවන් බව ගොවියාට ඔප්පු කර, ඊට පසු ආදායමක් ලබා ගන්න තුරු ආණ්ඩුවෙන් ණයට මුදලින් ආධාර දී නියම විධියට සංවිධානය කර ඒවායේ වැඩ කරන්නට ඕනෑ නිසා ඒවායේ සේවය කරන ලෙස පාලක ලේකම්වරුන්ට පඩි දීම පිණිසයි දුන්නේ. කියවා බලන්න, ගොවිජන සේවා කොමසාරිස් ඩී. ජී. දයාරත්න මහත්මයා 1961 අවුරුද්දේ නිකුත් කළ පාලන වාර්තාව. එහි 52 වන පිටුවේ නියෝජන මෙන් මේ ආකාරයටයි.

Hence the Administrative Secretaries were trained and appointed to all cultivation committees in these Districts. The question of their payment has however raised considerable difficulty. They were recruited not as Government servants but as employees of the cultivation committees which were also supposed to pay them. but it was realized that these committees would not have an income in the initial period after their formation and until they were able to enforce a charge of Rs. 6 per acre authorized by section 36 (1) of the Act. This would be possible only after the harvest in the areas covered by such committees. Hence Government stepped in with loans to these committees until such time as they were able to collect a levy of Rs. 6 per acre.

Thus, from February 1959 loans were granted to cultivation committees as they were formed. A total of Rs. 489,818 was given to cultivation committees in these six Districts up to September 30, 1959.

ඒ විධියටයි කුඹුරු පහත අනුව වැඩ කරන්නට උත්සාහ කළේ. මේ ඇමතිවරයා ඒක නාස්ති කරන්න විරිය කරන වේලාවේදී අපි කුඹුරු පහතේ වැඩ කරන්න විරිය කළේ ඒ විධියටයි. මේ ඇමතිවරයා ඒකට ඉඩම් හිමියනුත් ඇතුළත් කර ඒක කඩකප්පල් කරන්න හදන වේලාවේදී ගොවි මණ්ඩල පිහිටුවා ආධාර දීලා අපි වැඩ

පරිපූරක මුදල්

කළේ එහෙමයි. අගමැතිවරයා මිය යන තත් පෙර මේ ඇමතිවරයා විමලා විජයවර්ධනත් එක්ක රජ මල්වත්තේ පෙළපාළි ගොස් ගොවි මණ්ඩල නියම තත්ත්වයට ගන්නවාට විරුද්ධව කටයුතු කළා. මේ විධියට නම් ගොවීන්ට නියම අන්දමට වැඩ කරන්න බැහැ. කුඹුරුවලින් නියම ප්‍රයෝජන ගන්න නම් මේ පනත වහාම වෙනස් කරන්න ඕනැ. ඒක නාස්ති කළේ මේ ඇමතිවරයායි. ඒ කියන්නේ ගොවිකම් ඇමතිවරයා වන සී. පී. ද සිල්වා උන්නාහේයි. මේ ඇමතිවරයායි, දඹදෙනියේ මන්ත්‍රීවරයායි, විමලා විජයවර්ධනයි, මොත්‍රිපාල උන්නාහේයි, ඉඩම් හිමියන්ට සහ කළුකඩකාර වී වෙළෙන්දන්ට එක් වෙලා මේ පනත නාස්ති කර දැමීමා. මේ පනතෙන් නියම විධියට වැඩ ගන්න වහාම මෙය වෙනස් කරන්න කියා ඉල්ලනවා. එදා මේක වෙනස් කරන විට මා කීවා නියම විධියට වැඩ ගන්න නම් වෙනස් කරන්න එපාය කියලා. එහෙත් දැන් තිබෙන විධියට වැඩ කරන්නේ කොහොමද? බොරු කිය කියා, කපිත් බතල කොළ හිටව හිටවා, මහජනයා රවට රවටා ආහාර වහා කරනවාය කියා බොරුවට කියනවා. බොරු කිය කියා, ප්‍රයෝග කර කර, මහජනයා රවට රවටා, ආහාර වහා කරනවාය කිය කියා, “ඉලෙක්ට්‍රොනික පාමස්” කිය කියා මහජනයා රැවටුවාට කරන්න බැහැ. කුඹුරු පනතෙන් නියම ප්‍රයෝජන ගන්ට ඕනැ. මේක මේ විධියට තබාගෙන ගොවි මණ්ඩලවලට නියම තත්ත්වය ලබා දෙන්න කියා ඇමතිවරයාට මම අභියෝග කරනවා. මෙපමණකල් මහජනයා රැවටුවා ඇති. 1959 දී ගොවීන්ට පෝර දීම ගැන යෝජනාවක් ගෙනා අවස්ථාවේදී, ගොවියාට පෝර ගැනීමටයි, අනික් ගොවි උපකරණ ගැනීමටයි කියා රුපියල් දොළහෙන් දෙකක් අල්ල ගන්නාම මේ ඇමතිවරයා හිතරක්ගොඩට ගිහින් ගොවීන්ට කීවා මේ වාට පෝර ඕනැ නැත කියා. මේ සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිවරයායි කීව්වෙ. අද මුදල් ඇමතිවරයා, ඉඩම් ඇමතිවරයා, ඉලෙක්ට්‍රික් ඇමතිවරයා, හමුදාව බාර ඇමතිවරයා, මුසෝලිනිගේ මල්ලි වෙලා ඉන්නවා. මේ හෙම හැමදාම රවටන්න බැහැ. කිසි දෙයක් වචන්තේ නැහැ. බතල හිටවනවාය කිය කියා බොරුවට ඇවිදිනවා. සේරම

පරිපූරක මුදල්

නාස්ති කළා. රට රැවටුවා ඇති; ගොවීන් රැවටුවා ඇති; මහජනයා රැවටුවා ඇති; වැඩ කරනවා නම් නියම පිළිවෙලට කරන්න; නැත්නම් එළියට යන්න. මේ විධියේ තක්කඩි, මහජනයා රවටන, මහජන මුදල් නාස්ති කරන, ජාවාරම්කාරයින් තර කරන, ඇමතිවරු මහජනයාට ඕනැ නැහැ. මේ කුඹුරු පනතට නියම පිළිවෙලට සංශෝධන ගෙනෙන්න කියා මම ඇමතිවරයාට කියනවා. තමුත්තාත්තේ කුඹුරු පනත නාස්ති කළා. එයින් ගොවීන්ට නියම විධියට ප්‍රයෝජන ගැනීමට හැකිවන පිළිවෙලට එය සංශෝධනය කරන්න කියා ඇමතිවරයාට මම කියා සිටිනවා.

අ. හා. 7.16

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කි. ශ්‍රී. ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, මේ කාරණාව ගැන මේ ගරු සභාවේ බොහොම කළා කර තිබෙනවා. තමුත් ඇමතිවරයා පොරොන්දු දෙන තමුත් ඒවා ඉටු නොකරන බව අපට පෙනී ගොස් තිබෙනවා.

පෝර සම්බන්ධව වචනයක් කියන්න ඕනැ. මේ වැය ශීර්ෂයේ කියා තිබෙනවා පෝරවලට සියයට 50ක් දෙනවාය කියා. එහෙම සියයට 50ක් දෙන්න පෝර ටොන් එකක මිල සීමා කරනවාද? පෝර ගෙන්වීම තිබෙන්නේ තමුත්තාත්තේ අතේ නොවෙයි. ඒක තිබෙන්නේ පොද්ගලික කොම්පැනිකාරයින් අතේ. මේ විධියට කරන්නේ රට රවටන්නයි. පොද්ගලික කොම්පැනිකාරයෝ ඕනැ ඕනැ වෙලාවට පෝර ටොන් එකේ මිල නංවනවා. ඒකෙන් සියයට 50 ක් ගෙවන්න ඕනැ. සමහර විට අර විධියේ නැංවීම් උඩ සියයට 50 නොවෙයි, සම්පූර්ණ ගණනම ගෙවන්න ගොවියාට සිදු වෙනවා. ඒක පළමුවන ප්‍රයෝගය. මේ ව්‍යාපාරය, මේ කර්මාන්තය, මේ රටේ ඇති කරන්න කීවාම ඒකට කැමති නැහැ. ඒක කරන්නේ නැහැ. කල් ඇතිව පෝරවල මිල කියන්න ඕනැ. අහවල් පෝර ටොන් එකක් රුපියල් සියය නම්, රුපියල් 50 බැගින් විවිධ සේවා

[ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

සමුපකාර සමිති මගින් ගොවීන්ට ගන්න කියන්න ඕනෑ. එහෙම නැති වුණොත් රුපියල් සියයේ පෝර වොත් එක රුපියල් 300යි කියාවි. එවිට රුපියල් 150ක් ගෙවන්න වෙනවා. ඒ විධියේ ප්‍රයෝග කරනවා. මේකේ මිල සීමා කර, අසවල් වර්ගයේ පෝර වොත් එකක් මේ මිලටයි ගන්නේ කියා මිල සීමා කරන්න බැරි ඇයි? මේකයි නියම සීමා මිල, සියයට 50ක් ගෙවන්න ඕනෑ ඒකෙනුයි, කියන්න බැරිද? එසේ නැතිව කොමිෂනාරියෝ හිතු හිතු වෙලාවට රුපියල් 100ක් වන පෝර වොත් එකේ මිල රුපියල් 300ට නංවා රුපියල් 150ක් ගෙවන්න කියා ගොවියාට කීවම, ඔහුට ඒක කරන්න බැහැ.

මිල සිටම අප කළ ඉල්ලීමක් තමයි ඒ. ගොවිතැන්වලින් ලැබෙන අස්වැන්න වැඩි කිරීමට කටයුතු කරනවාය කීවාට විධිමත්ව පෝර සැපයීමේ වැඩ පිළිවෙලක් තවමත් මේ රටේ ඇති කර නැහැ. අධිරාජ්‍යවාදීන්ට ඇවිලූකම් කරමින්, ඔවුන්ට මේ රට සුරා කෑමට රජය ඉඩ දෙනවා. පෝර මිල සීමා නොකර සියයට 50 කට දෙනවාය කියන එක අන්තිම ප්‍රයෝගයක්. ඒ නිසා වහාම පෝර සහතික මිල ක්‍රමයක් ඇති කරන්න ඕනෑ. ප්‍රථමයෙන්ම කළ යුත්තේ එයයි. එහෙම නොකර පෞද්ගලික වෙළෙඳායන පෝර සම්බන්ධයෙන් අද දින ගෙන යන වංචා නැති කරන්න බැහැ. ඒ වගේම රටේ ඒ ඒ ප්‍රදේශවල පස පරීක්ෂා කර, ඒ ඒ පසට ඉතාම යෝග්‍ය පෝර වර්ගයම සැපයීමට ක්‍රමානුකූල වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්න ඕනෑ. පිටරටින් මෙරටට පෝර ගෙන්වීම සම්පූර්ණයෙන්ම රජය අතට ගන්න ඕනෑ. ඒ වගේම රජය විසින් මේ රටේම පෝර නිෂ්පාදනය කර ගොවි තැන් දියුණු කිරීමට වහාම වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්න ඕනෑ.

අ. හා. 7.20

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

I have only a few observations to make.

This proposal aims at giving a 50 per cent. subsidy to all cultivators who belong to societies as well as those who are tied on to cultivation

committees, so that practically everybody will come within the scope of these proposals. Therefore this proposal strikes me as a very laudable one. But cash has to be paid.

I want to point out that the multi-purpose co-operative society movement was devised with a certain objective. But that objective has not been realized, particularly in the District of Galle. According to the rules of the multi-purpose co-operative societies, a cultivator must get a loan of Rs. 120 for each acre he cultivates, in four instalments. He will get the first instalment when he ploughs the field. He gets the second instalment when he transplants the field. The third instalment has to be given for weeding, and the fourth instalment must be given for harvesting.

Now, this is a very important principle underlying the multi-purpose co-operative project. Before the Paddy Lands Act came into force, the absentee landlord gave the cultivator whatever monies the cultivator needed, but after the Paddy Lands Act came into force, the cultivator has to depend on the multi-purpose co-operative society for loans.

It is a deplorable situation that in the Galle District, to my knowledge, these loans are not given. The original aim in forming multi-purpose co-operative societies has been forgotten. I do trust that the Minister will pull up the co-operative authorities in the Galle District and ask them to give cultivators the loans. It is only then that they will be able to pay cash for their fertilizers and obtain the fertilizers on the 50 per cent. subsidy.

අ. හා. 7.25

හමීඩ් මයා.

(ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I am very happy that there is a scheme of this nature being introduced, but off and on I have made a request of the Hon. Minister of Agriculture. He said that it is not very wise for us to go on advocating the blind use of fertilizer. I have

පරිපූරක මූල්

stressed that myself very often, and I still maintain that without a complete soil survey of our paddy fields it is not wise to advocate the use of fertilizer.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(පிரතිප් සපාභායකර්)

(Mr. Deputy Speaker)

That point was made by the hon. Member for Kottawa. (Mr. D. B. R. Gunawardena).

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I am building my argument on it.

The two areas where soil surveys were conducted are the Hewagam Korale and the Hapitigam Korale. The fertilizer used in these two areas differs from that used in other parts of the country. I would, therefore, ask the Hon. Minister to take all steps to have a complete survey of all paddy lands. As long as that is not done the use of fertilizer will not bring us maximum benefits.

If the Hon. Minister is keen on stepping up paddy yields then along with a complete soil survey he must make an immediate start on the paddy research institute. This has been long overdue.

There are 4,000 youths in the country who have been trained at various farm schools. There are also 1200 girls who have been trained at the Kundasale Farm School. These youths were not even allowed to apply for posts of administrative secretary of cultivation committees. If the Minister is keen on stepping up paddy yields let him make use of these trained boys and girls who are now idling in various parts of the country. Without a scientific approach to the question it is useless his trying to tell us something here and getting over the difficulty.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය. ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී.

ආරෝග්‍යශාලා ලොරැයි සම්මතය

පරිපූරක මූල් : විදුලි

දෙපාර්තමේන්තුව

குறைநிரப்புத் தொகை : மின்சார

தீணக்களம்

SUPPLEMENTARY SUPPLY : ELECTRICAL DEPARTMENT

මතු පළ වන යෝජනාව සහායම්මත විය.

That a supplementary sum not exceeding Rupees Seven hundred thousand (Rs. 700,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule	Rs.
Head 109—Electrical Department—(Non-commercialised activities).	
Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure ..	700,000
[ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා]	

ආරෝග්‍යශාලා ලොරැයි සම්මතය

ஆஸ்பத்திரி லொத்தர்ச் சட்டத் தீர்மானம்

HOSPITAL LOTTERIES RESOLUTION

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

That this House hereby resolves that a grant of such amount as is specified in Column I of the Schedule hereto be made out of the Hospitals Fund established under the Hospital Lotteries Act (Cap. 427) for the purpose set out in Column II of that Schedule :—

Column I	Schedule	Column II
Rs. 1,300,000		Expenses for the establishment and maintenance of the Ayurveda Research Institute and Hospital, Navinna

ஆயுர்வெதா ஆய்வினை நிறைவேற்றம்

ஆயுர்வெதா ஆய்வினை நிறைவேற்றம்

அதிபி மஹா.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

This is with regard to the establishment of the Ayurveda Research Institute at Nawinna.

நியோஜன கமிட்டியினர்

(பிரதீப சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy-Speaker)

This was adequately discussed by the House.

அதிபி மஹா.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

This was not discussed. Our mouths were gagged and we were told that we should limit our discussion to the ayurvedic dispensaries.

We should like to be enlightened on certain issues with regard to this Ayurveda Research Institute which is to be opened very shortly by Mr. Nehru. The first question that I want to ask is whether the personnel to conduct research are available. It is useless opening a huge and beautiful Ayurveda Research Institute if you do not have the personnel to conduct research. I do not know whether the Hon. Minister could explain these very important points.

I remember mentioning as far back as one year ago in this House that the Research Institute would be opened and that they should take timely action to recruit the necessary personnel to man that Research Institute. I should like to say that today we have a post-graduate course for ayurveda physicians at the College of Indigenous Medicine and this post-graduate course is a very strange one. There is only one lecturer, who is too old, and he cannot do the work. And what type of lectures do ayurveda graduates get? They are being lectured to by the Hospital Secretary who is a layman and he is lecturing to the post-graduates on the control of nurses and other administrative matters. The establishment of the Ayurveda

Research Institute is a very big step in the field of Ayurveda and we are keen that this would not be messed up.

In connection with this I should like to ask the Hon. Minister whether he could tell us whether the pharmacopoeia for Ayurveda, *Siddha* and *Unani* has been completed. Fifteen years ago committees were appointed to write the pharmacopoeia for Ayurveda, *Unani* and *Siddha*. I am very sorry to state that although those committees were appointed fifteen years ago, up to date no attempt has been made to write the pharmacopoeia for *Unani* medicine. In this country there are men qualified in *Unani* who have offered their services free to get this work done, but their offer has not been accepted.

The Ayurveda Act passed by this House a few months back defines that Ayurveda includes *Unani* and *Siddha*. We should like to know whether at this research institute, which is to be opened shortly, there will be research done not only in Ayurveda but in *Siddha* and *Unani* too. We should like to have a definite answer to this question.

I am happy and proud as a citizen of this country that we are going to have an Ayurveda Research Institute. But the issues I have raised need replies. And let me tell the Hon. Minister that if they have not taken steps up to date to man the research institute, they must at least start going ahead now, because the truth is that the personnel needed to conduct research are not available in Ceylon. We have to get them from India. I do not know whether arrangements have been made, or recruitment has been made, or whether we are only going to have a *tamasha* on the 13th and think of the rest over the years.

அ. ஓ. 7.37

வினா எண் 737

(திரு. வி.வி.யம் பெருமாண்டோ)

(Mr. William Fernando)

அ. நியோஜன கமிட்டியினர், ஹமீத்
வேடி பரீட்சைகள் அமைக்க வேண்டும்
அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்

විනාශයට පත් වන ආකාරය පෙන්වා දීමටයි, මා ඉදිරිපත් වුණේ. ආයුර්වේද අංශයේ, පුදුම ගුණ ඇති ඖෂධ රාශියක් නුවරඑළි ප්‍රදේශයේ කඳු මුදුන්වලින් මතු වී තිබෙනවා. ඒවා රහසිගතව ඇතැම් අය උදුරාගෙන යාමෙන් කල් යාමේදී ඒ ඖෂධ විනාශ වන්නට පුළුවන්. එවැනි වටිනා ඖෂධ ආරක්ෂා කර තැබීම අපේ ජාතියේ අනාගත දියුණුවට මහෝපකාරී වන්නට පුළුවන්. ඒ ඖෂධ පැරණි ඉතිහාසය සමග සම්බන්ධව පවතින බව කථා පුවත්වලින් දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා.

දඹදිව හිමාලයේ වටිනා පුස් ඖෂධ රාශියක් තිබෙන්නාක් මෙන්ම ලංකාවේ උසම කඳු ප්‍රදේශයක් වන පිදුරුතලාගල සහ ශ්‍රීපාද අඩවිය අසල වටිනා පුස් ඖෂධ රාශියක් අදත් තිබෙන බව ප්‍රකටයි. එදා රාම—රාවනා යුගය ගැන ලියවුණු කථා පුවත්වලින් පෙනී යනවා. රාම—රාවණා ඝට්ටනයේදී සිහි මුර්ජා වී සිටි සීතා දේවිය ඇතුළු අනිකුත් පිරිස ආරක්ෂා කරගැනීමට හනුමා විසින් දඹදිව හිමාලයෙන් ඖෂධ පැළෑටි රාශියක් ගෙනවිත් තිබෙන බව. නුවරඑළියේ හක්ගල පුෂ්ප උද්‍යානයට යාව සීතා එළිය කියා ප්‍රදේශයක් තිබෙනවා. අදත් ඒ ප්‍රදේශය ඒ නමින් මයි පවතින්නේ. ඒ ප්‍රදේශයේ තිබෙන මා කියන ඖෂධ වර්ග රාශිය එකතු කර පුෂ්ප උද්‍යානයට යාවම අක්කර කීපයක ඖෂධ උද්‍යානයක් ආරම්භ කරනව නම් ඒ දේශ ගුණයට, ඒ ප්‍රදේශයට සීමා වුණු මේ ඖෂධ ආරක්ෂා කර ගැනීමට පුළුවනි. එම නිසා ඉතා ඉක්මනින් කටයුතු කළ යුතු නිසා මා ඒ ඖෂධ වර්ග කීපයක නම් කියන්නම්. මා ඊයේත් මේ ඖෂධ නාම ඉදිරිපත් කරන්නට ලැහැස්ති වුණු නමුත් ඊට අවස්ථාව ලැබුණේ නැහැ. දැනට ව්‍යාපාරයක් වශයෙන් ඇතැම් අය උදුරා වෙනත් ප්‍රදේශවලට යවන ඒ ඖෂධ වර්ග මා හිතන්නේ හනුමන්තා විසිනුයි ගෙනෙනෙන්නට ඇත්තේ. ඒ පළාත්වාසීන් ව්‍යවහාර කරන නම්වලින්ම මා එවා හඳුන්වා දෙන්නට අදහස් කරනවා.

සංමෝහ කියන ඖෂධ වර්ගයක් තිබෙනව; ඒව තවම සොයාගෙන තිබෙනවා දැයි මා දන්නේ නැහැ. අද ශල්‍ය කර්ම වලදී ලෙඩුන් සිහි නැති කිරීම සඳහා පාවිච්චි කරන දේවලට වඩා ඒ ඖෂධ

ප්‍රයෝජනවත් වෙනව. ඒ වගේම සංජීව කියාත් වර්ගයක් තිබෙනවා. ඒවා සිහි නැති කිරීමටත්, සිහි ඇති කිරීමටත්, යන දෙකටම ප්‍රයෝජනවත් ඖෂධයක්.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඒවා ශාල්ලෙන් තිබෙනවා.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. விவியம் பெர்னாண்டோ)

(Mr. William Fernando)

ශාල්ලේ තිබෙනව නම් එහෙම කියන්න. මම කියන්නේ නුවරඑළියේ තිබෙන බවයි. ඒ වගේම ඉර රාජ කියා ඖෂධ වර්ගයකුත්, සඳ රාජ කියා තවත් ඖෂධ වර්ගයකුත් තිබෙනවා. දැනටත් සමහරු ඒ ඖෂධ වර්ග ගලවා විකුණනව. ඒ වගේම කුඩාහැඩයා, මහාහැඩයා කියා ගස් වර්ග දෙකක් තිබෙනවා. කඳුලැස්ස නමින් ඉතා දුර්ලභ ගස් වර්ගයකුත්, බිම් මල් මතු වන්නාක් මෙන් කාලයකට මතු වන නගාමැරු අල නම් වූ ඉතාමත් දුර්ලභ බෙහෙත් වර්ගයකුත්, ලොත්සුඹුළු නම් වූ බෙහෙත් වර්ගයකුත්, නිතරම පාන රටට පොතු සහ මල් ගෙන එන අශෝක අරිෂ්ටය සෑදීමට ගන්නා අශෝක නම් වූ ගස් වර්ගයකුත්, ඒ ප්‍රදේශයේ තිබෙනවා. ඉතාමත් දුර්ලභ වර්ගයක ගස් තුනක් මා දැක්කා. ඒවාට කියන්නේ මදනකාම පුෂ්ප කියයි. මින් එක ගසක් නුවරඑළියේ රජ ගෙදර වත්තේත්, තව එකක් නුවරඑළියේ උද්‍යානයේත් තිබෙනවා. මේවායේ මල් එකතු කර විශාල මුදලකට විකුණනවා. මල් ඉතාමත් සුවඳයි. මෙපමණක් නොව, තණ බිම් මෙන් වදකහා විශාල වගයක් තිබෙනවා. එනසාල් මෙන්ම කපුරුත් තිබෙනවා. ක්විනීන් ගසුත් තිබෙනවා. දැන් මේ ගස්වල පොතු ගලවා මේවා විනාශ කිරීමේ පුරුද්දක් තිබෙන බව කියන්නට කැමතියි. මා විසින් නම් සඳහන් නොකරන ලද තවත් නොයෙකුත් ඖෂධ ගස් වර්ග නුවරඑළිය ප්‍රදේශයේ තිබෙන්නට පුළුවනි. එම නිසා විශේෂඥයන් කීප දෙනෙකු යවා පරීක්ෂා කරවන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ කළහොත් තව තවත්, පුදුම ගුණ දෙන වටිනා ඖෂධ වර්ග හමු වන්නට පුළුවනි.

[විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.]

ආයුර්වේද පර්යේෂණ සඳහා මුදල් වියදම් කරන මේ අවස්ථාවේදී හක්ගල කඳු බෑවු මේන්, පිදුරුතලාගල හා සමනල ආදී කඳු බෑවුම්වලත් තිබෙන ඖෂධ ගස් වර්ග ගනන් සොයා බැලිය යුතුයි. එසේ සොයා බැලුවහොත් අපට නැවතත් පැරණි වටිනා ඖෂධ වර්ග හමු වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. පරීක්ෂා නො කර සිටියහොත්, කෘෂිකර්ම කටයුතු සඳහා, අල වගා කිරීම් ආදිය සඳහා එහි කැළෑ එළි කිරීම හේතුකොටගෙන ඒ වටිනා ඖෂධ ගස් වර්ග නැත්තටම නැති වී යන්නට ඉඩ තිබෙනවා. එසේ විනාශ වී ගියහොත් හිමාලයෙන් මිස ආයෙන් ඒවා ලබා ගන්නට බැරි වෙනවා ඇති. මේ රටේ තිබෙන ඒ වටිනා ගස් වර්ග නැති වී යන්නට ඉඩ නොදී ආරක්ෂා කර ගැනීම අපේ යුතුකමයි. ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු කරන්නට අප කටයුතු කරන මේ කාලයේ කිසි සේත්ම ඒ පැරණි වටිනා ඖෂධය ගස් වර්ග විනාශ වී යන්නට ඉඩ දිය යුතු නැහැ. එහෙයින් විශේෂඥයන් යවා මේ ඖෂධය ගස් ගැන පරීක්ෂාකර වන්න. ඒ අතර හක්ගල පුෂ්පෝද්‍යානය අසල සිතාඵලියට යාබදව බෙහෙත් ගස් උද්‍යානයක් ඇති කරන ලෙස ගැල කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(**டொக்டர் நாகநாதன்**)
(Dr. Naganathan)

This is the only aspect of Ayurveda which, in these modern days of science and rationalization, is acceptable to people of my way of thinking. That there should be research in drugs used by Ayurveda is beyond question. But this research cannot be research in the old ayurvedic style because the old order has changed. A couple of thousands of years ago man in his search for knowledge developed a certain philosophy of medicine gained mostly by trial and error or by accident. Then this science progressed. And modern medicine is the most applied of sciences in the world and embraces physics, chemistry, biology, anatomy, physiology and pathology. So the science of medicine developed along scientific lines through the ages.

With regard to ayurveda, if you are going back to this ancient system it would really be going back to history, archeology, and ancient museums before you acquire this ancient culture and knowledge, glorious in its days but a complete anachronism in the modern days. But there are certain valuable things which the ancients found, mostly in drugs, by a process of trial and error, which require investigation and development.

The modern system of medicine, having been developed mainly in the west, did not make use of certain drugs which the ancients had brought forward or discovered in the countries of Asia and Africa. You would remember, in ancient Indian history Manu gave certain precepts to the people. One of those precepts was Rigveda, and another was Ayurveda, covering various aspects of the people's life, both religious and communal, concerning sickness, community health, etc. But as I said there were certain drugs and practices which modern science, which was developed in Western countries, did not quite appreciate for a long time. One of these was the science of dietary, that is concerning foods, what foods should not be or should be given for certain diseases. That too was developed by trial and error under Ayurveda, and now vastly developed in modern medicine by scientific research. Another aspect of this matter was drugs. There were herbs which were known to the ancients but unknown to others and which are grown in our country.

It is really on these two lines, that any man really interested in modern progressive science would want to conduct research in regard to Ayurveda, namely, dietary and herbs or drugs. There are probably certain efficacious drugs known to certain families which are closely-guarded secrets. Then there were compositions of certain herbs which were efficacious for certain diseases, which are also closely guarded secrets. Some of these compositions of drugs have been lost, some others have been

preserved rather badly. Sometimes the mixture remembered by, or known to, the present generation is not as effective as that known to their forefathers. It is especially this type of ayurveda drugs that require study and research along modern secular scientific lines. So when money is to be spent on the establishment of a centre for ayurvedic drugs research, namely, the Ayurvedic Research Institute and Hospital at Navinna, one welcomes it. But one is afraid that this may be a wastage of money, or it may be utilized for mere propaganda purposes and not for real scientific study.

My good Friend the Second Member for Akurana (Mr. Hameed) mentioned that you have no specialists in Ceylon and that you must get experts from India, but, as a matter of fact, practically every ayurvedic herb or drug that has been used by the ancients in what is known to Ayurveda or *Unani* or the *Siddha* system has been investigated fully already in India.

There was Colonel Chopra, or rather Major-General, who had done a vast amount of work. He was a great biochemist, a great doctor and a pharmacologist and with modern instruments and experiments he had completely examined, analysed and graded the therapeutics and toxicology, the dosage and the various constituent parts which make up the various herbs. There is the Indian Pharmacopoeia published by the Government of India which is a large and valuable book where all these various known ayurvedic drugs have been investigated, analysed and classified. Chopra is not the only man. There is the Himalaya Drug Company who have had one or two very brilliant young scientists, biochemists, organic chemists and pharmacologists who have made a number of experiments and analysed and produced purified samples of various drugs. Then there was Colonel Stanistreet, another famous scientist, who has worked on this matter.

So that research should really be done by men who are pre-eminent in biochemistry, pharmacology and therapeutics and who know vivisection because you have got to experiment on animals to find the dosage and the physiological and pathological action of drugs. You have got to have the modern machinery to get the proper kind of extracts or distillation. They must be men who know how to measure them and grade them. These are the lines along which ayurveda drug research can really be done.

But what is going to happen? The ayurvedic practitioners like the village school master, is a political weapon in the hands of politicians who do not care for the country, who do not care for science, and who are out to get what they can for themselves by deceiving the people. We have got a number of quacks and people of that type who assume to be ayurvedic physicians or surgeons who are practising deception on the poor people and the Government is aiding and abetting them because they have power in the villages and can command the votes of the rural people. This is a conspiracy against the innocent people of this country and not an endeavour to raise the standard of living or to raise our scientific outlook or to give the people a progressive and modern State. We are going backwards towards feudalism and superstition.

I hope the Government will start a proper research station, not one just on paper, and that they will get proper research men, men who are really eminent in biochemistry or in organic chemistry and who have done long work and have had training in pharmacology, toxicology, therapeutics and experimental physiology and pathology. That is the type of man who should be asked to investigate drugs. There may be a number of unknown drugs used by some ayurvedic physicians in Ceylon which probably have not been tried out or investigated in India. In such a case the possibilities might not be so great. India is a very large country,

[වෛද්‍යවාරිය නානාදන්]
and probably they have much more drugs and herbs known to their local physicians and a larger number of scientists have worked on them over a number of years. What I want to say is this : Let us not do badly what has been done excellently and scientifically in India in the matter of research on ayurvedic drugs.

I know that what I am saying would be unpopular with the Government. I know the Government will waste money and will try to court popular favour and try to dupe the people still more and think that thereby they can carry on. I know that the Government is not capable of sincere, devoted and dedicated work on behalf of the country or science and that they have not got the moral, physical or mental capacity to carry out what is required for this country. You know that very well. I can only appeal to this Government, even if it thinks it is unpopular, that they must, as leaders of the country and as people with a sense of responsibility, responsibility not to the present generation and the voters only but to this beloved land of ours and our children and our children's children, to see to it that any research that is done is done on scientific lines and by qualified modern scientists. But what will happen? What did the Minister of Commerce and Food tell us the other day? He said that all the directors and top men in the various corporations are selected on three qualifications. They must be people loyal and devoted—they need not have any other qualifications for their specialised work—to the Prime Minister, to the Minister in charge and finally to this S. L. F. P. Government. So that for any scientific work or for any commercial undertaking, whether it be the harbour or the C. T. B. or the Petroleum Corporation or the Insurance Corporation, the people appointed as directors of the various boards are not people who are competent, not experts, not men who are devoted to a science or who have shown an aptitude or who have done good work in the past in their spheres and can produce some better work

in the future. Such persons are not selected. But some of the biggest political rogues who cannot do anything else but stooge to the powers that be, men without any character, men without any brains, men without any kind of training or understanding are put up and pushed up because they will support the Government. It is a most disgraceful and most disheartening thing that these men do not realize that they have a duty to the State, that they have a duty to this country and that they have a duty to posterity. They do not seem to realize that. I am afraid that this sum of Rs. 1,300,000 is going to be wasted on some more stooges and will probably be used as a bribe to carry on their work and gain their political ends. These institutions will be utilized to give jobs and promotions only to their stooges, to their relations and to their supporters. In many cases the most unqualified and the most disgustingly inefficient persons are being given the high jobs, though there are a few notable exceptions. The people do not seem to realize this. The Government is so thick skinned and so unknowing that it will allow such things to happen and even feel very proud of such a policy! For instance, in the year of our Lord 1962, in this Fifth Parliament in Free Lanka, we have a Minister, who says he is a member of a progressive and socialist Government, who comes and tells us that the only qualification required to become a chairman of a board or a member of a board or to be appointed as a top executive or to any other executive job is the fact that he is a party man! Does he require these men to go regularly to Ministers' houses or the house of the Prime Minister and be a first class flunkey of the powers that be. This kind of idea is the real cause of our financial troubles and the continued and costly failures of most of our undertakings and of our national troubles and this is why there is no spirit of service in this country or a sense of devotion to duty because the really efficient and hard working men, some of them top executives, are frustrated; the good men cannot

carry on and the bad men enjoy life to the fullest at our national expense.

I feel this is going to be another institution for the dispensation of party patronage and getting party support among their stooges, who can only be unworthy men and dishonest men. That is what I am afraid would happen. If only I can get some wisdom to penetrate through this Government's thick skull or through their thick hide and make them see some little reason, some little decency, some little sense or love for the country, then at least, I hope, I have succeeded even in a little measure in getting this Government to make a clean start.

You must try to get men who have been trained in physiology, pathology, pharmacology, toxicology, etc. You must try to get biochemists, organic chemists and other scientists who can perform pathological and other experiments with drugs. You must try to get people who can standardize and purify these drugs. Do not get people who are merely supporters of the party, who will just dupe the people because they would not act in the best interests of the country; on the contrary, they would act towards the downfall of the country.

வேதநாதன் எம். பி. எம். கலை (மே.
கொலம்போ நகரம் மன்றம்)

(டாக்டர் எம். எம். கலை—கொழும்பு
மத்தி மன்றம் அங்கத்தவர்)

(Dr. M. C. M. Kaleel—Third Colombo
Central)

It is a pity that even the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Health is not here, because whatever criticism we make should be noted down and wherever possible if it is found reasonable they must try to implement them. But this Government probably is taking a very indifferent attitude. Their attitude seems to be, "Whatever the Opposition wants to say let them say; we will carry on in the way we want to do things".

In the case of ayurveda there is no doubt that this has been made a political tool in order to win the masses of this country. That is a very unfortunate thing because I feel that there is a place for ayurveda in this country and if it is properly developed it could render a great deal of service to the masses in this country, a large number of whom, almost 75 per cent. I should say, take ayurvedic treatment.

Now, in the ancient days, every country had its own system of medicine. According to the development of the country, their system too developed. In ancient India they had various *vedas*, *rigveda*, *ayurveda*, and so on, dealing with various aspects of human life. And ayurveda is one of those sacred systems which is supposed to have been handed down from the gods to the people so that they may be treated in ayurveda and be rid of their diseases. Now, that system gradually developed and later, even in India, some form of scientific medicine developed from this ayurveda.

We hear of great names like Charaka, great surgeons like Susrutha and so on, who have written volumes on the ancient system of medicine. Although we now call it an ancient system, at that time, relatively speaking, that was the most up-to-date system in the world and, in India, ayurveda developed to a very high degree and people began to practise it. Other countries began to imitate and learn from ayurveda and later on when Greece became one of the most progressive and highly cultured countries, she developed the *Unani* system of medicine.

Ionea is an ancient name for Greece, and the Ionean system later came to be known as the Unani system when the Arabs took it up. Greece developed a scientific system of medicine and to the credit of that country we have people like Hippocrates, the father of medicine, Esculapius and various other great physicians who had developed their own

[වෛද්‍යවාර්ෂ කලීල්]
system of medicine called the Ionean system of medicine. Later on, the Arabs who were in close touch with Greece and the culture of Greece, translated this system and developed what was called the *Unani* system of medicine.

This *Unani* system of medicine was further developed by the various universities at the height of Islamic culture and was carried to Europe. Various countries in Europe went on developing, improving, and experimenting this *Unani* system in a scientific manner, until they evolved a system of medicine of their own. They all started at the beginning with the ancient systems of medicine. So now to talk of different systems of medicine as if they were in water-tight compartments is absolutely wrong because from this ancient system of medicine there developed gradually the various other modern systems of medicine.

Today, we have a system of medicine that is practised in the hospitals in England. The Germans developed it in different ways. Sometimes, a drug that has been discovered in Germany would be used in England when the efficacy of the drug is known. Similarly, when it is known that certain results have been obtained by the use of a drug in one country, other countries would soon adopt it.

The difference in Ceylon is this. In those countries, which were independent, free countries, they gradually developed their system of medicine from the original crude system, if I may be permitted to use the word. The undeveloped systems of medicine were very often mixed up with religion and superstition, and so on. Gradually by scientific research and experiments, each country developed its own system of medicine, and with the spread of knowledge they were each able to exchange ideas and thus improve and develop their systems of medicine. What happened to Ceylon was that the ancient system of ayurvedic medicine was not improved, though the system was there in the days of the Sinhalese kings.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)
I challenge that statement. Ayurveda was highly developed in ancient Lanka.

වෛද්‍යවාර්ෂ කලීල්
(டொக்டர் கலீல்)
(Dr. Kaleel)

That is exactly my thesis. Ayurveda was not only highly developed but it is even claimed that it came from the gods. In that state of things the foreigners, first the Portuguese and then the Dutch and the British, came to Ceylon along with their own systems of medicine which were then not so highly developed as the indigenous systems which existed here. The arrival of the foreigners and their systems of medicine marked the beginning of the degeneration of our indigenous systems. That is why the Kandyan kings used to get down *Unani* doctors from the coast to treat their families. The foreigners brought their soldiers here and they brought their own medical practitioners from Europe to treat the soldiers. That is the way in which foreign systems of medicine actually came to be used here in practice. At first the foreign systems and the indigenous systems functioned separately and developed separately. Gradually, however, our own people came to try some of the medicine used by the foreigners, and the foreigners themselves came to appreciate some of the good features in indigenous medicines.

This was the state of affairs that existed generally speaking until the arrival of the British in Ceylon. The British, however, were responsible for the introduction of European systems of medicine in a more active way, and as they increased their sway over the land their medical systems pushed the indigenous systems more and more into the background. The period of co-existence and independent development of the indigenous and the Western medical systems came to an end under the

British whose policy was active encouragement of the latter and indifference to the former. The British set up a medical school to teach their system, and as time passed this system began to influence the whole country.

Today the country does not have sufficient medical personnel and medical institutions to cater to our growing population. It is unlikely that we will be able to provide all the medical services that the population needs in the foreseeable future. Therefore it is a good thing to develop the indigenous system so that the medical needs of the masses may not be altogether neglected. It would be better for the Government if they could have a system where the indigenous system in this country could be gradually developed and new scientific developments from other countries incorporated into this system and thus build up a system peculiar to Ceylon. Let the foundation be the ancient system, but on it let us build up a system of our own.

There is a false idea that as each is a separate system which cannot be integrated the Government, therefore, has to develop these two systems in two different compartments. There are some people who feel that they can get more effective treatment by going to a doctor qualified in the western system. There are the poorer classes who are accustomed to the ayurvedic system but for whom the Government has not provided a sufficient number of scientific doctors. Therefore the Government should improve the system to which the masses resort.

The ayurveda system in this country has lost its value and good name because there was no scientific development. There is today a great specialist in diabetes. Her father was treated by an ayurvedic physician. She learnt the drugs given to the patient and after some time she became a specialist in diabetes herself and when her name and fame spread people started to rush to her in large numbers. All her qualification was that her

father was treated for diabetes by a specialist. It is that sort of thing that has brought a bad name to the ayurvedic system.

It is a well-known fact that very often people get cured in spite of the physician. In many cases people get cured in spite of the physician. In many cases of snake bite whether the person is treated or not the natural resistance of the body to disease makes him recover. What the doctors do is to help this natural resistance that is in the human system. If one or two people get cured the name of the physician spreads and everybody begins to go to him. Out of a dozen patients if three of them are cured and the balance nine die, nobody talks of the nine who died. They only talk of the three who were cured. Thus the name and the fame of the physician spread. That is not scientific development.

I know of one great specialist. Everybody told us he could cure any kind of cancer. I thought I would send some cases to him, as the alternative to ayurvedic treatment is a major operation. I kept a record of the cases. As far as I know, not a single case of cancer was cured of those sent to him. Some of them got worse and I had to send them to the General Hospital. The doctors there found fault with me for not sending these patients to the General Hospital earlier. Still, that ayurvedic physician is famous as a cancer specialist.

Proper scientific study of Ayurveda should be made. I have myself recommended the establishment of a research institute for Ayurveda, not recently but from the time I first entered public life in the State Council.

Another very important matter is that there is no proper integration. Government is not doing anything to see that the people derive the benefits of one system or another. Take the City of Colombo. We have a large number of ayurvedic dispensaries run by the Municipal Council,

[වෛද්‍යවාර්ෂික කලීල]

various medical institutions, private practitioners, maternity homes run by the Municipal Council on Western lines, and the vast institution, the General Hospital itself. No effort has been made to see that the people get the benefits of all these institutions. A man goes to the nearest ayurvedic dispensary, where he is treated. If he is cured well and good. If not, he goes to a Western doctor. Then somebody tells him that he must go to the General Hospital, and he promptly goes there. This results in wastage of medicine and waste of energy, all due to the lack of integration. The Government must formulate a scheme under which a patient would, in the first instance, go to one of the Municipal dispensaries or to a Western private practitioner. He would be examined there and, if necessary, directed to the General Hospital. What happens today is that when a patient goes to the General Hospital on a recommendation by an ayurvedic physician or a general practitioner, the officers in the General Hospital take no notice of that recommendation. They simply throw it away and treat him in a haphazard manner. They do not care for these letters and begin to treat the patients afresh. When the patient is sent home after treatment—probably not fully cured—there again there is no co-ordination between the hospital treatment given by the specialist and the treatment by his own family doctor, whether ayurvedic or western, who had been treating him earlier. The result is that there is a tremendous amount of wastage. So, in those areas in which these Government and private institutions exist, if the Government can arrange for patients, who are treated by their private doctors and who are referred thereafter to the Government hospital for treatment, to bring with them a record of the treatment they received from their private doctors together with a history of the case, the Government doctors could then take proper care of these patients and the Government hospitals, too, could give a much better service to them. They

can start from where the private physicians left, and they can also, at the end of their treatment, give a letter to the patients as to what treatment to follow when they go back to their own homes. But today everybody rushes to the General Hospital with the result that it is always overcrowded. The doctors have very little time to attend to the patients and the whole process is gone through in a haphazard way. I would, therefore, recommend to the Hon. Minister of Health to see that there is co-ordination between the Government hospitals, the Colombo Municipal Council and other local bodies who provide a service for the treatment of patients.

In the villages, the ayurvedic physician or the apothecary or the doctor who is in that area should treat the patients in the first instance, except in rare instances, like accidents or some serious disease, where a patient will have to be rushed to hospital immediately. Ordinarily 90 per cent. of the cases that turn up for treatment are ordinary lung or bowel diseases, fever, bronchitis, and so on. These cases can easily be treated locally. But the moment they find that a case is beyond their scope they should send it to the nearest hospital or to a specialist, whether he be an ayurvedic physician or a western doctor. By this method congestion in the hospitals throughout the country can be eased.

Today, when people fall ill the first thing they say is : “For this disease an ayurvedic physician is good ; for the other disease western medicine is good.” In this way there is a great deal of wastage, as I said before, of drugs, of human life and of the time of the doctors. With proper organization, therefore, the doctors in this country, including the ayurvedic physicians, could satisfactorily maintain the health of the people of this country, including the ayurvedic phy-

The medical system in this country has developed in a haphazard manner, and it is going to be made worse if the Government is to act without co-ordination of the services. They are

ආරෝග්‍යශාලා ලොකයෙහි සම්මතිය

proposing to develop ayurveda in a separate compartment and they are going to spend large sums of money on people who will probably make a big noise and say that they can do various things, but without a scientific foundation. So the Government will only be wasting money on people who say that they are going to develop ayurveda when they are not properly competent or properly trained to do that kind of work.

There is a Medical Research Institute. The Government originally established this institute primarily for research work. But what is it doing now? The people there are simply doing routine work. They do not do research into either Ayurveda or the Western system of medicine. They are over-congested with work with the result no development takes place at all.

First of all we must put the whole institute in order and develop a proper unitary system of medicine in this country. How long are we going to have this separate system of Ayurveda in one compartment and Western treatment in another compartment? How long are we going to have two sets of people; one set, probably the richer classes, taking Western treatment and the other set, the poorer classes, taking ayurvedic treatment? How long are we going to have Ayurveda dispensaries and hospitals throughout the country and at the same time maintain the Western system, which is also developing very fast. Or, are we going to gradually build up our ayurvedic system in the future and lose the entire benefits that have accrued to the people of this country by adopting the Western system of medicine? In other words, are you for ever going to develop these two systems in two watertight compartments, and have two sets of patients, one going for ayurvedic treatment and the other going for Western treatment?

The Government is spending money to develop both systems. Are you going to have in every village

ආරෝග්‍යශාලා ලොකයෙහි සම්මතිය

and town one organization consisting of Western doctors, hospitals, maternity homes, and so on, and a separate organization consisting of ayurvedic dispensaries, ayurvedic hospitals, ayurvedic physicians and ayurvedic specialists? That seems to be what you are going to do, judging from the way in which you are setting about at the present moment. You are going to have two separate systems throughout the country. The time will come when the Government will have to decide whether they are going to have these two systems side by side, whether they are going to integrate and have one national system of health services in this country, or whether they are going to abolish one system completely in order to develop the other system. The last alternative will have disastrous results viewed from any angle. An ayurvedic physician thinks he knows everything, however little his knowledge may be. He thinks he can treat any disease, do preventive work, and tackle any medical or surgical problem, but because he has political influence, the Government should not give in.

They must decide on what is good for the people of this country, and they must think far ahead of what would happen in the years to come. As far as I can see from the way the two streams of medicine are being developed by the Government at the present moment, there is a tremendous wastage of money and energy, and at the end no good will come out of it. We can never have a proper national system of health services in this country. As in the past, disagreement and quarrels between the two streams will continue.

Normally, if the Government does not interfere, but only supports financially or by building hospitals and by providing ayurvedic physicians, then there will be this natural selection by the people who by pure experience will in course of time realize what is good for them and try to adopt one system or another. But the present Bill is to actively support the Ayurveda system and

[වෛද්‍යාචාර්ය කලීල්]

develop it in such a way as to be distinctive in its own sphere. That is why I ask whether they are going to neglect the Western system of medicine.

Without doing all that, a beginning should be made when the students are being taught in these various medical institutions. There is no purpose in having an Indigenous College of Medicine teaching one system, and the Faculty of Medicine in the University teaching something completely different. There will never be a proper understanding between the two systems if this is continued. One who follows the ancient system of medicine would say the cause of disease is such and such, and try to explain the theory of it, while the other would say the cause of the disease is quite different, and probably go into the germ theory and the development of modern medicine. The students who come out of these two institutions would hold absolutely different views. One would not know what the other man is doing. When a patient goes to the ayurvedic practitioner, he would be treated in the way the ayurvedic practitioner has been taught, and he will never tell the Western practitioner or specialist, "This is what I have done and this is what I think it is. Please do what you can for him in your special line". He can never do it because he will think quite differently. He will treat a patient as far as possible, get as much money out of him as possible, but he will never tell the patient, "I cannot go any further. The prognosis as far as I can see is not so good. Please go and get better treatment." He keeps him as long as possible and ultimately he gives up and either the patient dies or he asks that the patient be taken for treatment to someone else. There is no co-ordination.

In the same way the Western practitioner, even if he knows that a particular ayurvedic drug would be good for a particular disease, he never would say, "There is such and such an ayurvedic specialist who can treat you and cure you." He never does

that. Ordinarily a Western qualified doctor thinks that the other man knows nothing about the human body about physiology, how diseases are caused, how they develop, their prevention and cure. Until the man dies he will continue his treatment.

Even the teaching of medicine should be so conducted that the students may benefit from the best in each system. As I said before, at one stage the indigenous systems of medicine had reached a very high degree of development. The Government must now carefully think of integrating all these systems. That should be the main aim of the institution that is now proposed to be set up. The western and indigenous systems should no longer exist in water-tight compartments.

Let this institution not be made a political weapon to win votes in the future. Let it not pander to the quack and the charlatan. Let it do some serious thinking on the fundamental problems of Ayurveda and how best it may serve our people in the modern age.

A hundred years ago England did not have a scientific system of medicine anything like the one they have now. Their system of medicine at that time was very primitive and far behind the ayurvedic system that prevailed in India. Yet by always looking forward, by a process of adaptation, by an open mind ready to receive the best no matter from where it came, by constant and laborious research and by the application of modern scientific techniques, they have built up a national system of medicine of their own which has now become almost a universal system. We in Ceylon must think and act in the same way. We have a good foundation to build upon. I hope this new institution and the Government will

සූරියාකාර රෙගුලාසිය

ලංකා පිහිටි බඩු සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වාර්තා

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

The Ayurveda Research Institute will do research work in Siddha and Unani as well as in Ayurveda.

The research committee that will be set up in October under the new Act will go into the question of the pharmacopoeia.

This proposal is in keeping with the policy of our Government as enunciated in this House long ago when the late Premier S. W. R. D. Bandaranaike was alive. You are well aware of the keen interest he took in the subject of Ayurveda.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහායමතය විය.

මෝටර් රථ වාහන රෙගුලාසිය

මොட்டර්ප් ටොරාක්ලාසිය

පිරිමාණය

MOTOR TRAFFIC REGULATION

මතු පළවන යෝජනාව සහායමතය විය :

"That the Regulation relating to the amendment of the Motor Traffic (Fees) Regulations made by the Minister of Labour and Nationalized Services under Section 237 of the Motor Traffic Act (Chapter 203), which was presented on August 7, 1962, be approved." —[කමිකරු හා ජනසතු සේවා පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා]

සූරියාකාර රෙගුලාසිය

පිරිමාණය

MATERNITY BENEFITS REGULATION

මතු පළවන යෝජනාව සහායමතය විය :

"That the following Regulation made by the Minister of Labour and Nationalized Services by virtue of the powers vested in him by Section 15 of the Maternity Benefits Ordinance (Chapter 140) be approved :—

Regulation

The regulations under section 15 of the Maternity Benefits Ordinance (Chapter 140), published in Gazette No. 9,634 of November 22, 1946, as amended by regulation published in Gazette No. 11,046 of January 11, 1957, are hereby further amended as follows :—

(1) by the insertion immediately after regulation 8, of the following new regulation :—

"8A. Any establishment not being a factory, in which five or more persons are

employed and which is engaged wholly or mainly in the engineering trade or the building trade shall be a prescribed establishment for the purposes of the Ordinance." ; and

(2) by the insertion in regulation 9, immediately before the definition of "notice book", of the following new definitions :—

"building trade" has the same meaning as in the order made under Section 6 of the Wages Boards Ordinance (Chapter 136), and published in Gazette No. 10,054 of December 16, 1949 (as subsequently amended) ;

"engineering trade" has the same meaning as in the order made under section 6 of the Wages Boards Ordinance (Chapter 136), and published in Gazette No. 9,224 of January 7, 1944 as subsequently amended) ;"—[කමිකරු හා ජනසතු සේවා පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා]

ජනසතු සේවා පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා]

වෙළඳුන්ට බලපත්‍ර නිකුත් කිරීමේ නියෝගය

විකුණුපාලන කටයුතු පත්තිරයක් ලෙසින් සැලකීම

LICENSING OF TRADERS REGULATION

මතු පළවන යෝජනාව සහායමතය විය :

"That the Regulation made by the Minister of Commerce, Trade, Food and Shipping by virtue of the powers under Sections 3 and 4 of the Licensing of Traders Act, No. 62 of 1961, and published in Ceylon Government Gazette Extraordinary No. 13,132 of 23rd May, 1962, which was presented on July 24, 1962, be approved."—[ශ්‍රී සී. එස්. ගුණසේකර]

ලංකා පිහිටි බඩු

සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වාර්තා

CEYLON CERAMICS CORPORATION REPORTS

මතු පළවන යෝජනාව සහායමතය විය :

"That in terms of Section 30 (2) of the State Industrial Corporation Act, No. 49 of 1957, the Reports of the Board of Directors of the Ceylon Ceramics Corporation, together with the audited Statements of Accounts in respect of the periods 1.8.58-31.3.59 and 1959-60, which were presented on August 7, 1962, be approved."— [කමිකරු හා ජනසතු සේවා පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා]

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා]

ලංකා බණිස් වැලි සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වාර්තාව

කල්තැබීම

ලංකා වඩු කර්මාන්ත
සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වාර්තාව

இலங்கைப் பீங்கான் உற்பத்திக் கூட்டுத்
தாபனத்தின் வருடாந்த அறிக்கையும்
கணக்குக்களும்

CEYLON CARPENTRY CORPORATION REPORT

මතු පළ වන යෝජනාව සභාසම්මත විය :

“That in terms of Section 30 (2) of the State Industrial Corporation Act, No. 49 of 1957, the Report of the Board of Directors of the Ceylon Carpentry Corporation together with the Statement of Accounts and Balance Sheet as at 30th March, 1959, which was presented on August 7, 1962, be approved.”—[කමිෂන්, ස්වදේශ හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ගරු සී. පී. ද සිල්වා]

නැගෙනහිර කඩදසි

සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වාර්තා

ஈஸ்டன் பேப்பர் மில்ஸ் கூட்டுத்தாபனத்தின்
வருடாந்த அறிக்கை

EASTERN PAPER MILLS CORPORATION

REPORTS

මතු පළ වන යෝජනාව සභාසම්මත විය :

“That in terms of Section 30 (2) of the State Industrial Corporations Act, No. 49 of 1957, the Reports of the Board of Directors of the Eastern Paper Mills Corporation together with the Statements of Accounts for the periods 1.7.58-31.3.59 and 1959-60, which were presented on August 7, 1962, be approved.”—[කමිෂන්, ස්වදේශ හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ගුරු සී. පී. ද සිල්වා]

ලංකා බැංකු වැ.ලි

සිංදුකත මණ්ඩලයේ වාර්තාව

இலங்கை “மினரல் ஸாண்ட்ஸ்” கூட்டுத்
தாபனத்தின் அறிக்கையும் கணக்குக்களும்

CEYLON MINERAL SAND CORPORATION REPORT

මහ පළ වන යෝජනාව සහායම්මත විය :

“That in terms of section 30 (2) of the State Industrial Corporations Act, No. 49 of 1957, the Report of the Board of Directors of the Ceylon Mineral Sands Corporation together with the Statement of Accounts and Balance Sheet for the year ended 31st March, 1960, which were presented on September 19, 1962, he approved.”— [කර්මාන්ත, ස්වදේශ හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ගරු සී. පී. ද සිල්වා]

နာယုတ်ဗေဒ ဝေဟနဗေဒ

ஆயுர்வேதச் சட்டப் பிரமாணங்கள்
AYURVEDA REGULATIONS

මතු පළු වන යෝජනාව සභාසම්මත විය :

“That the Regulations made by the Minister of Health by virtue of the powers vested in him under Section 82 of the Ayurveda Act, No. 31 of 1961, as amended by Act No. 5 of 1962, which were presented on September 13, 1962, be approved.”— [සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වෙනුවට ගරු සී. පී. ද සිල්වා]

කල්තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

එකල්හි වේලාව 1962 ජූලි මාස 28 වන සිකුරාදා අ. භා. 5 පසු කර තුබුයෙන් නියෝජ්‍ය කථා නායකතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලය කල් තබන ලදී.

මන්නි මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව, 1962
 සැප්තැම්බර් 29 වන සෙනසුරාදා අ. හා.
 8.46 ට, 1962 සැප්තැම්බර් 28 වන දින
 සහා සම්මතිය අනුව, 1962 ඔක්තෝබර්
 10 වන බදාදා අ. හා. 2 වන තෙක් කල්
 ගියේ ය.

1962, செப்டெம்பர் 28, வெள்ளிக்கிழமை
நேரம் பி. ப. 5 மணிக்குப் பிந்திவிட்டமையால்
உப சபாநாயகர் வினாவின்றிச் சபையை ஒத்தி
வைத்தார்.

இதன்படி, 1962, செப்டெம்பர், 28 ஆம் தேதி நிறைவேற்றப் பெற்ற சபையின் தீர்மானத்துக் கியைய 1962, செப்டெம்பர் 29 சனிக்கிழமை பி. ப. 8.46 மணிக்கு, 1962, ஒக்டோபர் 10, புதன் கிழமை பி. ப. 2 மணி வரை சபை ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

It being past 5 p.m. on Friday, September 28, 1962, MR. DEPUTY-SPEAKER adjourned the House without Question put.

Adjourned accordingly at 8.46 p.m. on Saturday, September 29, 1962, until 2 p.m. on Wednesday, October 10, 1962, pursuant to the Resolution of the House of September 28, 1962.

මාසික පිළිතුරු

මාසික පිළිතුරු

APPENDIX

STATEMENT OF TEMPORARY BORROWINGS

(Vide Col. 1374)

Item	Balance as at 30.9.61		Borrowings in 1961-62		Repayments in 1961-62		Net borrowings in 1961-62		Balance		Rate of Interest per cent.
	Rs.	c.	Rs.	c.	Rs.	c.	Rs.	c.	Rs.	c.	
Rubber Replanting Subsidy Fund	..	13,989,258 52	..	4,000,000 0	Nil	..	4,000,000 0	..	17,989,258 52	..	2½
Tea Subsidy Fund	..	26,500,000 0	..	Nil	Nil	..	Nil (Minus)	..	26,500,000 0	..	2½
Special Areas (Colombo) Development Board	..	3,300,000 0	..	Nil	700,000 0	..	700,000 0	..	2,600,000 0	..	1½
Principal Collector of Customs	..	617,300 0	..	Nil	—	..	Nil (Minus)	..	617,300 0	..	2½
Post Office Savings Bank	..	2,000,000 0	..	3,900,000 0	5,400,000 0	..	1,500,000 0	..	500,000 0	..	2½
		46,406,558 52		7,900,000 0	6,100,000 0		1,800,000 0		48,206,558 52		

දයක இடல் : இடல் வேலை தீனைப் பஹு அரணை மஹை ஸிவ மஹ 12ன் ஸதகா
 ரு 32.00ஈ. அனேயினை பிஹன் ஸதகா நமீ ரு. 35.00ஈ. மஹ 6ஹ ஸஹ்நுவைன் அஹி.
 பிஹன் ஸதகா 30ஈ. நஹுலேன் ஸதகா 45ஈ. இடல், ஹைலி ஸதகா இவஹை, மஹைகமீ
 ஹயஹை ரஹை ப்ரஹை ஹயஹை அஹை வை ஹைன் ப்ரஹை ஹயஹை.

1963

சந்தா பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம் ;
 தனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டுஅலுவலக
 அததியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

1963

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00) Half rates for 6 months. Each part
 30 cents, by post, 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT
 PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

1963

லஹை வஹைவெனையி பிஹி " ப்ரஹைன் ப்ரஹைன் ப்ரஹைன் " கி
 நிபஹை ரஹை ஹைஹைஹை ஹைஹைஹை இஹைஹை இஹைஹை

இலங்கை. வாழைச்சேனை ஈஸ்ரேன் பேப்பர் மில்ஸ் கோப்ரேஷனல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட
 காகிதத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the
 Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon